

Giới thiệu Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư

Raw: Trương Ly

Editor: huynhnhu142

Nàng chính là thần y nổi tiếng của thế kỷ 21, người mà Diêm Vương muốn mang đi lúc canh ba, nàng nhất định có thể giữ lại đến canh năm.

Không ngờ nàng xuyên qua lại trở thành đại tiểu thư yếu đuối của Vĩnh Ninh Hầu.

Ngày đại hôn lại bị vị hôn phu tận tay giao nàng cho thổ phỉ, nàng dùng một tờ hôn thư vỗ vào mặt của nam cận vệ nàng mới không hiếm lạ.

Mẹ kế ác độc, kẻ muội giả nhân giả nghĩa, phụ thân tâm ngoan thủ lạt, mỗi người đều muốn mạng của nàng. Bọn người cận vệ cũng xứng lấy mạng bản tiểu thư sao, rõ ràng là muốn chết.

Nàng nô thú, luyện đan đều có, tuyệt thế linh công lại càng thuận tay nhặt ra, chỉ là tại sao lúc nàng ngược nam nhân cận vệ giết tiện nhân thì tuyệt mỹ cửu hoàng thúc ngang ngược quần lấy nàng, khiến nàng cười nhạt: “Chúng ta có tốt như vậy sao?” Nam nhân nheo mắt giống như mãnh thú: “Nhìn qua sờ qua hôn qua không được tốt lắm, chẳng lẽ muốn ngủ qua?”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Thà làm ngọc vỡ

Giọt giọt.

Vân Thiên Vũ cảm thấy có âm thanh vang bên tai mình, nàng cố gắng mở mắt.

Nhìn thấy là một chiếc đồng hồ đang đưa.

Hướng tới là một khuôn mặt phóng đại tinh xảo, lông mày đen chau chuốt tinh tế, con ngươi đen nhánh như hồ nước sâu, phía dưới sống mũi thẳng tắp là bờ môi khêu gợi, giờ phút này đôi môi bày ra độ cong duyên dáng, đang cười yếu ớt nhìn nàng.

Thấy nàng mở mắt, dịu dàng nói: “Vũ nhi ngươi đã tỉnh?”

Vân Thiên Vũ cau mày nhìn hắn, muốn ngồi dậy.

Nhưng nàng vừa động mới phát hiện ra một chuyện đáng sợ, nàng bị người dùng xích sắt khóa trên một cái giường, tay chân đều bị khóa lại, vừa động cũng không nhúc nhích được.

Về mặt Vân Thiên Vũ thay đổi, thật nhanh ngẩng đầu nhìn nam nhân trước mặt, lạnh lùng lên tiếng: “Dao Quang, ngươi đang làm gì?”

Dao Quang, là nam nhân nàng ba tháng trước nhặt về, nàng sợ dĩ nhật hán về, là bởi vì hán hôn mê ở hiện trường cha nuôi chết, nàng muốn tra rõ cha nuôi chết như thế nào, cho nên liền đem hán về, chẳng qua là hán mất trí nhớ.

Hiện tại là tình huống gì, Vân Thiên Vũ nhìn chằm chằm gương mặt nam nhân trước mặt cùng ngày thường hoàn toàn khác nhau.

Quanh người hán cao quý ưu nhã, phảng phất như vương tử trong đồng thoại Hy Lạp cổ, cùng nam nhân thường ngày bên cạnh hải hình giống nhưng hoàn toàn khác nhau.

Nam nhân đứng thẳng người, hướng Vân Thiên Vũ đưa tay ra, tôn trọng giới thiệu thân phận của mình: “Ngươi mạnh khỏe, ta là Phó Cảnh Ngôn.”

Lời Phó Cảnh Ngôn vừa dứt, mặt Vân Thiên Vũ trắng bệch, nàng bình tĩnh nhìn Phó Cảnh Ngôn, ý cười trên môi lạnh như băng.

”Phó Cảnh Ngôn, hiện tổng giám đốc đương nhiệm của tập đoàn Long Đăng, năm nay hai mươi bốn, xưa nay là thần long thấy đầu không thấy đuôi, lại ra giá mười tỷ mua phượng linh giới, ngươi là vì phượng linh giới mà đến?”

Vân Thiên Vũ cúi đầu nhìn phượng linh giới trên ngón tay mình, đây là đồ mà cha nuôi đưa cho nàng, cho tới nay có rất nhiều người muốn có được phượng linh giới.

Đồn rằng bên trong phượng linh giới niệm phong một con phượng hoàng, có sức mạnh cường đại, giúp người hoàn thành nguyện vọng trong lòng, cho nên rất nhiều người muốn có được phượng linh giới.

Trong đó đứng đầu là Phó Cảnh Ngôn tổng giám đốc tập đoàn Long Đăng, hần ra giá mười tỷ mua phượng linh giới, chỉ tiếc cuối cùng vẫn không có được, bởi vì phượng linh giới trong tay Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ chẳng những có y thuật cao siêu, hơn nữa thân thủ hết sức lợi hại, người bình thường căn bản không đến gần nàng được.

”Cha nuôi ta là người giết, người hôn mê ở hiện trường là giả bộ, mắt trí cũng là giả, tất cả chỉ là muốn có được phượng linh giới.”

Phó Cảnh Ngôn không nói gì, Vân Thiên Vũ biết mình đã đoán trúng, đột nhiên nàng nở nụ cười tự giễu, cho tới nay nàng là người lãnh huyết vô tình.

Khó có được một lần làm người tốt, rốt cuộc, nếu không phải người này sao có thể tiếp cận nàng, làm sao có thể dùng thuật thôi miên nàng, từ đó bắt được nàng.

Phó Cảnh Ngôn thấy nàng cười như vậy, trong lòng hết sức khổ sở, con người hần dụ dàng nhìn Vân Thiên Vũ nói

”Vũ nhi, ta chỉ là muốn xem phượng linh giới một chút, nó là một loại dẫn dụ trí mạng đối với ta, ta ngày đêm suy nghĩ về nó, ta chỉ muốn xem nó vì sao lại có sức hấp dẫn đối với ta như vậy, ta tuyệt đối không có ý tứ chiếm đoạt phượng linh giới.”

Vân Thiên Vũ dừng cười lạnh, nhìn chằm chằm Phó Cảnh Ngôn.

”Nếu không phải không tìm được phượng linh giới, chỉ sợ trong lúc ta ngủ mê man người đã lấy phượng linh giới đi.”

Vân Thiên Vũ dứt lời, Phó Cảnh Ngôn há miệng, nói không ra lời, trên thực tế lúc Vũ nhi mê man, hần quả thật đã lấy phượng linh giới, nhưng không nghĩ tới phượng linh giới như là cùng máu thịt với nàng, bám sát ở trên ngón tay của nàng.

Vân Thiên Vũ không để ý tới Phó Cảnh Ngôn, âm ngoan nói: “Có phải hay không người trói ta lại là ép ta giao phượng linh giới cho người, Phó Cảnh Ngôn, người nằm mơ, có can đảm giết cha nuôi ta, chết.”

Nàng nói xong làm cho hần vui vẻ châm chọc, không chút do dự bóp nát thủy tinh trong tay phải đã sớm chôn thuốc nổ thật tốt.

Oanh một tiếng âm thanh nổ ngút trời, Vân Thiên Vũ cảm giác cả người mình hóa thành vô số mảnh vụn, bên tai còn vang lên tiếng nói đau lòng của Phó Cảnh Ngôn: “Vũ nhi, ta thích người, người không chết, ta không nghĩ sẽ giành phượng linh giới, ta chỉ là muốn xem một chút thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Đại hôn hưu phu (1)

Đau, toàn thân trên dưới dường như rất đau đớn.

Trong lúc mơ hồ, Vân Thiên Vũ suy nghĩ, không phải nàng bị thủy tinh nổ thành từng mảnh sao? Tại sao có thể cảm giác đau đớn rõ ràng như vậy.

Đang suy nghĩ, đột nhiên bên tai vang lên tiếng bước chân, mang theo âm thanh nhu nhược khẩn cầu đi tới.

”Hậu gia, người mau cứu tiểu thư đi, nàng sắp mất mạng, người để cho đại phu tới xem tiểu thư một chút đi.”

Một âm thanh vang lên, giống như có người bị đá bay.

Theo tiếng vang roi xuống đất còn có âm thanh tức giận mắng: “Tiện tỳ, người ở đây có chuyện gì? Muốn chết.”

Đúng lúc này, Vân Thiên Vũ mở mắt ra, liền nhìn thấy một người bị đá bay vào một góc của gian phòng, thật lâu cũng không nhúc nhích được, có thể thấy được bị đá không hề nhẹ, mà người đá nàng ta hùng hùng hổ hổ, một đường đi tới trước giường Vân Thiên Vũ, trên cao nhìn xuống nàng.

Đây là một nam tử trung niên lớn lên tuần dật, gờ tay nhắc chân đều mang theo một khí chất cao thượng, làm cho người ta vui lòng thân cận.

Chẳng qua là Vân Thiên Vũ cũng không quên người này vừa nãy hung hăng đá người, hơn nữa ánh mắt của người này nhìn nàng tràn đầy ghét bỏ, giống như nàng là một đồ vật bẩn thỉu.

Nhìn nam nhân trung niên áo mũ chỉnh tề, lồng ngực Vân Thiên Vũ theo bản năng lên một cỗ khí ứ đọng, muốn bỏ qua cũng không được.

Đồng thời trong đầu nàng vang lên một âm thanh, đại lượng tin tức như cơn sóng tuôn ra hướng thẳng đầu của nàng chui vào, từ trong trí nhớ nàng rất nhanh biết được tình cảnh của mình.

Nàng chính xác là thần y nổi tiếng toàn cầu, không có chết trong vụ nổ, thế nhưng linh hồn xuyên không qua dị giới, trở thành phế vật đại tiểu thư Vân Thiên Vũ của Vĩnh Ninh Hậu phủ nước Đông Ly.

Đại tiểu thư Vân Thiên Vũ của Vĩnh Ninh Hậu phủ, chẳng những nhát gan hèn yếu, còn lại không có tý nào phế vật.

Tuy là đại tiểu thư, lại thường bị người ta khi dễ, ngay cả hạ nhân cũng dám bắt nạt trên đầu nàng, mà phụ thân của nàng Vĩnh Ninh Hậu Vân Lô, chẳng những không che chở cho nàng, ngược lại so với người bên cạnh còn ghét bỏ nàng hơn.

Mặc dù Vân Thiên Vũ vẫn chưa trưởng thành, nhưng lại có một vị hôn phu, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

Hôm nay chính là đại hôn của nàng cùng Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

Không ngờ muội muội của nàng Vân Thiên Tuyết lại bị thổ phi bắt cóc, Tuyên vương điện hạ yêu mến muội muội nên đáp ứng yêu cầu của bọn cướp, tự mình đưa nàng đến tay bọn thổ phi, để bảo toàn muội muội của nàng.

Nàng vì giữ sự trong sạch của mình, nhảy xuống vực tử vẫn.

Không nghĩ tới lại tiện nghi cho nàng khi đến dị giới này, Vân Thiên Vũ nghĩ đến đời trước nữ nhân này thật đáng thương, vừa phẫn nộ cho nữ nhân bất hạnh kia, cuối cùng nàng ở trong lòng mặc niệm.

Ta vừa đón nhận thân thể của ngươi, sẽ thay ngươi trừng trị những người thường ngày khi dễ ngươi, ngươi an tâm đi.

Nàng nghĩ như thế, khí tức tích tụ trong lòng phai đi không ít.

Trên giường Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, nam nhân trên đỉnh đầu, cũng chính là Vĩnh Ninh Hậu phủ Hậu gia Vân Lô sắc mặt đã khó coi.

Bởi vì hắn không nghĩ tới mình đứng ở chỗ này nửa ngày, nghiệt nữ này vẫn không để ý đến hắn, cho nên Vân Lô hòa khí lên tới, hướng về phía Vân Thiên Vũ mắng to.

“Nghiệt chương, phụ thân tới ngươi cũng không biết chào hỏi một tiếng, thường ngày học lễ nghi đi nơi nào?”

Vân Lô vừa mở miệng, Vân Thiên Vũ tỉnh thần, ngẩng đầu nhìn khuôn mặt dữ tợn vạm vỡ của nam nhân kia, ánh mắt không tự chủ lạnh, người này nhưng là phụ thân của thân thể này a.

Sau khi tìm thấy nàng dưới vực sâu, chẳng những không có trước tiên đến xem nàng, cũng không có phái người xin đại phu tới đây nhìn một chút nàng, hiện tại vừa mở miệng lại là chất vấn.

Chẳng lẽ hắn không thấy nàng toàn thân cao thấp đều bị thương, căn bản động cũng không nhúc nhích được sao? Chẳng những là trên người, chỉ sợ ngay cả trên mặt cũng vết thương thật mật mòi, bởi vì nàng có thể cảm giác được cả khuôn mặt hóa thiêu: lửa đốt bàn đau đớn.

“Ngươi cảm thấy ngươi xứng là phụ thân sao?”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Đại hôn hưu phu (2)

Trong phòng, Vân Thiên Vũ vừa dứt lời, bộ mặt Vân Lô khó tin nhìn người trên giường, sắc mặt từ trắng chuyển sang đen.

Thân là Hậu gia Vĩnh Ninh Hậu phủ, hắn luôn luôn nói một là một, khi nào thì bị người châm chọc như thế, huống chi người châm chọc hắn lại là nữ nhi phế vật của hắn.

Điều này càng làm cho hắn khó có thể tiếp nhận, cho nên Vân Lô tức giận mắng to: “Nghiệt nữ, ngươi dám cùng trưởng bối nói chuyện như vậy, hôm nay ta không đánh chết ngươi, ta không phải phụ thân ngươi.”

Hắn hướng Vân Thiên Vũ tát một cái, Vân Thiên Vũ thân thể vừa động, bàn tay kia đánh lên giường bên cạnh nàng.

Ba một thanh âm vang lên, có thể thấy được lực đạo không nhẹ, nếu như một tát này đánh lên trên mặt Vân Thiên Vũ, chỉ sợ nàng phải mất nửa cái mạng.

Mặc dù một cái tát không có đánh đến trên mặt của nàng, nhưng nàng vừa động, liên lụy đến vết thương trên người, đau đớn khiến cho người nàng không khỏi toát một tầng mồ hôi lạnh.

Vân Thiên Vũ ngẩng đầu nhìn chằm chằm Vân Lôi, thần sắc trong mắt lạnh như băng, kích động tức giận trong lòng Vân Lôi, tay theo bản năng lần nữa dương lên, miệng đồng thời mắng: “Nghiệt nữ, ánh mắt ngươi như vậy là sao, lão tử hôm nay không thể không đánh chết ngươi.”

Nhưng lần này bàn tay của Lôi Vân bị người kéo lại, còn có một âm thanh mềm mại đáng yêu vang lên: “Được rồi, Hậu gia ngươi đừng tức giận, ngươi quên ngươi tới đây là có chuyện sao?”

Tất cả lời này, rốt cuộc Vân Lôi mới nhớ đến mục đích hôm nay mình tới đây, bởi vì có chuyện tìm Vân Thiên Vũ, cho nên hấn nhẫn nhịn thả tay xuống, hung hăng nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ.

Ánh mắt của Vân Thiên Vũ chuyển từ trên người Vân Lôi đến trên người cô gái, nữ nhân này lớn lên xinh đẹp tuyệt trần, hơn nữa ăn mặc tí mỉ, một chút cũng không thấy già, vừa nhìn giống như thiếu nữ hai mươi tuổi, nàng trước mắt chính là Hậu phu nhân Vĩnh Ninh Hậu phủ, mẫu thân của Vân Thiên Tuyết.

Đời trước bị hạ nhân trong phủ khi dễ, bị Vân Lôi ghét bỏ, không thể không có công của nữ nhân này a.

Con người Vân Thiên Vũ u ám, khóe môi cười như không cười, rất nhanh nàng sẽ trả lại tất cả ủy khuất hôm nay cho hấn.

Vân Lôi dữ tợn mở miệng: “Nghiệt nữ, nợ này ta sẽ từ từ tính sổ với ngươi, hiện tại ta có một chuyện khác muốn ngươi làm, hôm nay vốn là đại hôn của ngươi và Tuyên vương điện hạ, nhưng ngươi như vậy, làm sao gả cho Tuyên vương điện hạ.”

Cuối cùng Vân Thiên Vũ mới hậu tri hậu giác nhớ tới chuyện đại hôn hôm nay, đồng thời cũng nhớ tới đời trước nam nhân này đã đưa nàng cho bọn thổ phỉ, nếu không phải tại nam nhân căn bản này, chủ nhân thân thể căn bản không thể chết.

Vân Thiên Vũ giả bộ không biết Vân Lôi nói lời này là có ý gì.

“Cho nên đây?”

Mặt Vân Lôi đen lại, ngón tay theo bản năng nắm lại, hấn cho là hấn nói như vậy, nghiệt nữ này sẽ chủ động để cho muội muội của nàng thay nàng gả đi, không nghĩ tới nàng vậy mà không tự hiểu, quá đáng giận.

“Giương mặt ngươi đã hủy dung, làm sao xứng với Tuyên vương điện hạ, coi như ngươi gả vào Tuyên vương phủ, cũng sẽ không được cung chịu, kết quả cuối cùng cũng như bị huỷ, thế nên ngươi để cho Thiên Tuyết muội muội của ngươi thay ngươi gả đi, như vậy vừa tròn vẹn cho ngươi, cũng như bảo vệ thể diện của Vĩnh Ninh Hậu phủ ta.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Đại hôn hưu phu (3)

Trong phòng, sau khi Vân Lôi nói chuyện xong, Vân Thiên Vũ vẫn chưa kịp nói chuyện, một bên Liễu thị Vĩnh Ninh Hậu phu nhân đã ôn hòa mở miệng.

“Vũ nhi a, phụ thân ngươi cũng là vì nghĩ cho ngươi, ngươi đã như vậy, gả vào nhất định là chịu khổ, cho nên không thể làm gì khác hơn là ủy khuất muội muội ngươi thay ngươi gả vào Tuyên vương phủ, ngươi cần phải thông cảm nỗi khổ tâm của phụ thân ngươi a.”

Lời nói của Liễu thị khiến cho sắc mặt Vân Lôi Vĩnh Ninh Hậu gia dễ nhìn một chút.

Vân Thiên Vũ cười lạnh nhìn một đôi câu nam nữ câu kết với nhau làm việc xấu xa, rõ ràng nghĩ muốn ****, còn phải giả dối lập miếu thờ, rõ ràng muốn cho Vân Thiên Tuyết gả vào Tuyên vương phủ thành Tuyên vương phi.

Hết lần này tới lần khác đều nguy trang là vì tốt cho nàng, thật sự cho nàng là ngu hay sao.

Vân Thiên Vũ suy yếu mở miệng: “Mặt của ta đã bị hủy, dù sao cứ như vậy, tội gì để cho muội muội bị ủy khuất, không để muội muội bị ủy khuất, ta tự mình gả vào Tuyên vương phủ chịu tội đi.”

Vân Thiên Vũ dứt lời, Vân Lôi và Liễu thị hai người lập tức đen mặt, đồng thời nhìn chăm chú vào Vân Thiên Vũ.

Vân Lôi trực tiếp nổi giận.

“Nghiệt nữ, ngươi đều như vậy, còn tư tưởng muốn Tuyên vương, ngươi cảm thấy ngươi xứng với Tuyên vương điện hạ sao? Ngươi cùng Tuyên vương điện hạ, một là bần nhão, một là mây trên bầu trời, ngươi nghĩ nơi nào ngươi xứng với Tuyên vương Tuyên vương điện hạ là Thiên Tử kiều tử, nhân trung long phượng, chỉ có muội muội ngươi nữ tử tài mạo song toàn như vậy mới có thể xứng đôi, ngươi vì sao không thành toàn cho hai người bọn họ, rõ ràng lại muốn chia rẽ hai người bọn họ.”

Vân Lôi nói xong lời cuối cùng, Vân Thiên Vũ hoàn toàn trở thành tội ác tày trời, người tội ác tày trời, rành rành thành đầu sỏ chia rẽ nhân duyên.

Khóe môi Vân Thiên Vũ cười châm chọc, trong lòng một trận đau nhói, nàng biết đây là một chút ý thức của chủ nhân thân thể này lưu lại ở trong người, nghe được phụ thân mình nói như vậy.

Nàng làm sao có thể không đau lòng.

”Thì ra phụ thân muốn muội muội thể thân ta gả vào Tuyên vương phủ thành Tuyên vương phi, nếu như thế, sao phụ thân không nói sao sớm, tội gì nói ủy khuất muội muội, đây chẳng phải là phụ thân và muội muội cùng ý nghĩ sao?”

Vân Thiên Vũ không khách khí nói, Vân Lôi một trận quần bách, thuận theo lửa giận, hung tợn nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Người đã nói người đồng ý còn chưa phải đồng ý?”

Vân Thiên Vũ không sao cả mở miệng: “Đồng ý, thế nào không đồng ý, nam nhân cận bã kia ta không lạ gì, người để cho muội muội gả cho hắn đi, nam cận bã tiện nữ vừa đúng xứng một đôi.”

Vân Lôi vừa nghe lời của Vân Thiên Vũ, đồng thời trong lòng một trận thở phào nhẹ nhõm, sắc mặt khó coi không nói nên lời, nghiệt nữ này, bây giờ nói chuyện lời nói cay nghiệt ác độc như thế.

Vân Lôi suy nghĩ, nhìn Vân Thiên Vũ ra lệnh: “Người đã đồng ý để muội muội người thay người gả đi, như thế này tiện cho chúng ta tuyên bố, người tự biết không xứng với Tuyên vương điện hạ, nguyện ý để muội muội thay gả.”

Vân Lôi dứt lời, Vân Thiên Vũ rốt cục hoàn toàn hiểu mục đích của Vân Lôi cùng Liễu thi hôm nay tới đây, bọn họ chẳng những muốn cho Vân Thiên Tuyết thay mặt gả, còn muốn cho nàng ta thuận lợi có thanh danh gả vào Tuyên vương phủ, hơn nữa nàng ta ra ngoài vừa nói như vậy, ngay cả danh tiếng Tuyên vương điện hạ cũng vẫn hỏi không ít.

Vân Thiên Vũ nhiều cợt nhìn Vân Lôi nói: “Nếu là ta không muốn ra ngoài tuyên bố để cho muội muội thay mặt gả.”

Sắc mặt Vân Lôi lập tức đen lại, nghiệt nữ này hôm nay lá gan quá lớn, cho nên dám can đảm lặp đi lặp lại nhiều lần làm khó hắn, rõ ràng là muốn chết.

”Người có thể thử xem, nếu người không ra ngoài tuyên bố chuyện này, xem ta không đánh chết người.”

Vân Lôi hung tàn nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, con người ánh lên sắc xanh âm u thật giống như âm độc xà đồng một loại, giờ phút này ánh mắt của hắn, không giống đôi mắt nữ nhi, phảng phất là đối với cừu nhân của mình thù sâu như biển.

Vân Thiên Vũ tuyệt không sợ hãi, nhàn nhạt khiêu khích nói: “Nếu phụ thân đã nói như vậy, vậy thì ta ra tới tuyên bố một chút đi.”

Chỉ mong các người không phải hối hận.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Đại hôn hưu phu (4)

Trong phòng, Vân Thiên Vũ vừa mới nói xong, một tiếng suy yếu nức nở vang lên tới, còn có âm thanh cầu khẩn thật thấp.

”Hậu gia, người không nên đối với tiểu thư như vậy.”

Tiếng nức nở này vang lên, hấp dẫn lực chú ý người trong phòng, mọi người quay đầu nhìn sang, liền thấy người lúc trước bị Vân Lôi một cước đá bay, đã dằng dặc tỉnh lại.

Vân Thiên Vũ thấy người này tỉnh lại, cuối cùng biết nàng là ai, nguyên lai là nha hoàn Họa Mi của nàng.

Họa Mi là mẫu thân của chủ thân thể này mua vào phủ, vẫn hầu hạ thân thể này, đối với chủ thân thể này rất trung thành.

Chỉ tiếc nàng chỉ là một tiểu nha hoàn bé nhỏ không đáng kể, ở Hậu phủ căn bản không bảo vệ được chủ tử, hai người coi như là sống nương tựa lẫn nhau lớn lên.

Lúc trước Họa Mi mặc dù hôn mê đi, nhưng mơ hồ nghe được Vân Lôi cùng Vân Thiên Vũ nói, nàng đau lòng cho Vân Thiên Vũ, cho nên mới phải mở miệng.

Chẳng qua là nàng vừa mở miệng, liền rước lấy lửa giận của Vân Lôi, hôm nay hắn vốn là nổi giận tột cùng, tiện tay này lại dám mở miệng nói ra lời như vậy, rõ ràng là muốn chết.

Sắc mặt Vân Lôì khó coi hướng Họa Mĩ sải bước đi tới, muốn đá chết Họa Mĩ.

Trên giường Vân Thiên Vũ lạnh lùng nhìn hấn, lên tiếng nói: “Ngươi dám đá một cái thử xem, nếu là ngươi đá một cái, liền đừng trông cậy vào ta đi ra ngoài tuyên bố chuyện tình để cho Nhị muội muội thay mặt gả.”

Lời này vừa rơi xuống, Vân Lôì rốt cục dừng chân, bắt quá trong con ngươi hần khí bắn ra bốn phía, khóe môi càng thêm ý cười lạnh lẽo.

Nghịch nữ này đợi sau hôn sự với Tuyên vương, hấn nhất định phải hảo hảo dọn dẹp đôi chủ tớ đáng chết này.

Vân Lôì suy nghĩ sắc mặt âm trầm nhìn Vân Thiên Vũ: “Ngươi nhanh lên một chút đi ra đại sảnh tuyên bố chuyện này, bằng không ta liền đánh chết tiện ty này.”

Nói xong Vân Lôì không nhìn Vân Thiên Vũ một cái, xoay người liền tự đi ra ngoài.

Liễu thị cũng theo sát phía sau hấn đi ra ngoài, chẳng qua là trước khi lúc rời đi, liếc Vân Thiên Vũ một cái, khóe miệng là cười đắc ý.

Đợi đến khi hôn sự Tuyên Vương điện hạ xong, ngươi chờ bị Hậu gia dọn dẹp đi.

Trong phòng rất nhanh chỉ còn lại chủ tớ hai người, một nửa chết nửa sống nằm ở trên giường, một nửa chết nửa sống nằm trên mặt đất.

Họa Mĩ nhìn Vân Thiên Vũ trên giường giùng giàng muốn ngồi dậy, không khỏi thương tâm khóc lớn lên, vừa khóc vừa hướng trước giường Vân Thiên Vũ bò đi, nằng giãy dựa lại đè lên thân thể Vân Thiên Vũ.

”Tiểu thư, người không nên nghe lời của Hậu gia, không nên để cho Nhị tiểu thư thay mặt gả, nếu là Nhị tiểu thư thành Tuyên vương phi, sau này người ở Hậu phủ này cuộc sống không dễ chịu lắm, nhưng người nếu là gả vào Tuyên vương phủ, như thế nào đi nữa cũng sẽ không khổ sở hơn so Hậu phủ.”

Khóe miệng Vân Thiên Vũ vẽ ra nụ cười lạnh lẽo như nước, nằng cũng không nhận ra mình có thể thuận lợi gả vào Tuyên vương phủ, coi như gả vào Tuyên vương phủ, nằng cũng không cho là mình sẽ tốt hơn.

Huống chi nam nhân cận bã như vậy, nằng căn bản sẽ không gả.

Vân Thiên Vũ nhìn Họa Mĩ, trầm giọng nói: “Ngươi cho rằng Tuyên vương chính là người tốt sao? Ta gả cho hấn sẽ tốt hơn sao? Nếu như nói nơi này là ổ sói, Tuyên vương phủ chính là hang hổ, ta tiến vào, chỉ sợ rất nhanh cũng sẽ bị nuốt đến hài cốt cũng không còn, cho nên trông cậy vào người khác không bằng trông cậy vào mình.”

Vân Thiên Vũ giãy dựa ngồi dậy, này ngồi xuống, kéo theo đau đớn tê liệt toàn thân trên dưới, không có một chỗ không đau, chẳng những là trên người ngay cả trên mặt cũng đau rất, nằng không cần nhìn, cũng biết mình gương mặt này sợ là bị thương rất nặng.

Chỉ bắt quá đơn giản ngồi dậy, quanh thân nằng bắt đầu đỏ mồn hôi lạnh, ánh mắt từng trận biến thành màu đen, nằng dùng sức cắn môi dưới, mựon đau đớn, mồn không có để cho mình ngất đi.

Vân Thiên Vũ nắm chặt tay hung hăng thề, hôm nay mình thừa nhận hết thảy, cuối cùng sẽ trả lại, nhất định sẽ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Đại hôn hưu phu (5)

Vân Thiên Vũ nhanh chóng kiểm tra toàn thân một lần, phát hiện trên người mặc dù nhiều nơi da thịt bị thương bên ngoài, nhưng lại không có thương tổn gân động cốt, đây là chuyện đáng được ăn mừng nhất.

Lúc trước nhảy xuống vực để tự vệ, nằng cho nên không có va chạm xương trên người, chẳng qua là khắp người trên dưới nhiều chỗ va chạm bị thương, một cái chân cũng trật thương, giờ phút này toàn tâm tựa như đau đớn.

Bất quá Vân Thiên Vũ không kịp để ý tới những thứ này, nếu nằng không thu thập những người đó, nằng liền nuốt không trôi cục tức trong lòng này.

”Ngươi bây giờ giúp ta đi làm một chuyện.”

Vân Thiên Vũ nhìn về Họa Mĩ, gọn gàng ra lệnh.

Họa Mĩ nhìn nằng như vậy, theo bản năng gật đầu, nhưng là rất nhanh liền phát hiện không được bình thường, tiểu thư thế nào trở nên trầm ổn tĩnh táo như vậy, thường ngày nếu nằng gặp phải những chuyện này, nhưng chỉ biết khóc.

Họa Mi ngẩng đầu hồ nghi nhìn Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ vừa nhìn cũng biết nàng đang suy nghĩ gì, thần nhiên nói.

”Chết qua một đời người, người cho rằng ta còn có thể hèn yếu vô năng giống như trước đi, sau này ta không bao giờ... cùng ngày trước giống nhau, cho nên người không cần lo lắng chuyện chúng ta, hết thấy đều sẽ tốt.”

Họa Mi nghe trong lòng lập tức nhiều hơn kiên định, dùng sức gật đầu: “Tốt.”

Dù sao xấu nhất chỉ có tình huống mất trước.

”Người tới đây, “ Vân Thiên Vũ ý bảo Họa Mi tới đây, bản thân ở bên ngoài tai của nàng nhỏ giọng nói thầm, Họa Mi vừa nghe vừa dùng sức gật đầu, đợi đến Vân Thiên Vũ phân phó xong, nàng liền gấp vội đi ra ngoài làm việc.

Trong phòng Vân Thiên Vũ đấu tranh xuống giường, sau đó thật nhanh tìm một tờ giấy ra ngoài, chỉ tiếc không tìm được bút, cuối cùng thấy trên người mình loang lổ vết máu, nàng linh hoạt vừa động, thấm máu ở phía trên viết một chữ thật lớn.

Đợi đến viết xong chữ, nàng cảm giác mình cả người một chút khí lực cũng không có, thở hào hển toát mồ hôi lạnh hương trên ghế ngồi đi.

Nhưng cái mộng nàng mới vừa đến gần trên ghế, đột nhiên nghe được một đạo thanh âm chói tai từ bên trong thân thể của nàng vang lên.

”Ha ha, ta Phụng Hoàng đại nhân rốt cục lại thấy ánh mặt trời, thật sự là quá tốt.”

Lông mày Vân Thiên Vũ nhảy một cái, nhìn xung quanh khắp nơi, nhưng cũng không có thấy bất cứ người nào hoặc là đồ, mà giọng nói này lại là từ trên người của mình phát ra, đồng thời nàng còn có thể cảm thụ ngón tay của mình truyền đến cảm giác nóng rực nhảy dựng người.

Nàng thật nhanh nhìn lại, thấy thì ra là trên ngón giữa đeo phụng linh giới, lúc này chợt lóe lóe quang.

Đây là chuyện gì xảy ra?

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, đột nhiên một đạo tiếng kêu sợ hãi từ lần nữa vang lên: “A, quý a.”

Vân Thiên Vũ theo bản năng mở miệng: “Nơi đó có quý.”

Trong thân thể thanh âm kia thật nhanh tiếp lời: “Người không phải là quý sao? Thật là dọa người, một thân bài cốt, một chút thịt cũng không có. Còn mặt bị phá hủy, dù thế nào đi nữa, ta chưa có nhìn qua người xấu như vậy, không phải là quý là cái gì?”

Vân Thiên Vũ giơ tay lên sờ sờ mặt của mình, da thịt bên ngoài bị thương, huyết nhục mơ hồ, không cần nhìn nàng cũng biết nàng bây giờ rất xấu xí, bất quá cái này không giải thích được ở bên trong thân thể nàng đang nói chuyện là vật gì a? Lại vẫn giễu cợt nàng.

Vân Thiên Vũ ánh mắt lạnh như băng, lãnh khí tràn đầy ra ngoài, thanh âm cũng lạnh như băng phải không có một chút nhiệt độ.

”Người là vật gì, tại sao ở bên trong cơ thể của ta?”

Nàng vừa hỏi, giọng nói bên trong thân thể lần nữa vang lên: “Ta là Phụng Hoàng đại nhân phụng linh giới, là Viêm Hoàng thần y truyền thừa thủ hộ thần.”

Nàng vừa nói ngừng một chút, đột nhiên lần nữa phát ra tiếng kêu sợ hãi “Người, người sẽ không là chủ nhân của ta đi.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Đại hôn hưu phu (6)

Vân Thiên Vũ hơi ngại ngùng cả người, nàng cho là phụng linh giới đã hủy, không nghĩ tới vậy mà đi theo linh hồn nàng xuyên tới đây.

Nghĩ tới đây, trong lòng Vân Thiên Vũ dâng lên một luồng ám áp, bởi vì phụng linh giới là đồ nghĩa phụ đưa cho nàng.

Về phần Phụng Hoàng? Vân Thiên Vũ cảm thấy rất bất khả tư nghị, mặc dù rất nhiều người nói qua trong phụng linh giới phong ấn một con Phụng Hoàng, nhưng nàng không cho chuyện này là thật, nhưng bây giờ đây cũng là chuyện gì xảy ra?

”Người thật sự là một con Phụng Hoàng? Còn có Viêm Hoàng thần y truyền thừa lại là vật gì?”

Vân Thiên Vũ nhìn chằm chằm chiếc nhẫn trên tay hỏi, theo câu hỏi của nàng, chỗ mang chiếc nhẫn kia chợt lóe.

Rất nhanh một giọng nói hữu khí vô lực nói: “Muốn chết muốn chết, tại sao ta có chủ nhân xấu như vậy a, ta không muốn a.”

Âm thanh khô nẻ lạnh lẽo vừa rơi xuống, sắc mặt Vân Thiên Vũ khó coi quát lạnh lên tiếng: “Câm miệng, nếu là người hiện tại ở trước mặt của ta, ta sớm bóp chết ngươi.”

Bên trong thân thể rõ ràng bị âm thanh dọa, sau đó bầu môi lại ảm lên: “Chủ nhân hung bạo.”

“Ta đang hỏi ngươi, ngươi có trả lời hay không? Nếu là lằng nhằng nữa, ngày sau ta sẽ hung hăng thu thập ngươi.”

Vân Thiên Vũ lãnh khốc vô tình nói, hôm nay nàng vốn là bị thương, mặc dù không có gãy xương, nhưng trên người nhiều chỗ da thịt bên ngoài bị thương, máu chảy rất nhiều, hiện tại nàng mất máu quá nhiều, thân thể cực kỳ suy yếu, nếu không phải là ý chí của nàng mạnh mẽ với người bình thường.

Hiện tại nàng đã sớm đã hôn mê.

Phượng Hoàng đại nhân bên trong thân thể cùng ý nghĩ Vân Thiên Vũ đúng là ở chung một chỗ.

Cho nên hẳn dễ dàng liền có thể cảm nhận được năng lực ý chí của chủ nhân này hơn người, hơn nữa cá tính của nàng cũng rất lãnh khốc, nàng nói ngày sau hung hăng thu nó, mình nếu là dây dưa nữa, nàng nhất định sẽ trừng trị mình.

Phượng Hoàng đại nhân không dám dây dưa, vội vàng nói: “Phượng linh giới thật ra là một truyền thừa cấm, bên trong có Viêm Hoàng thần y truyền thừa, ta là thần thủ hộ của Viêm Hoàng thần y truyền thừa Phượng Hoàng đại nhân.”

Phượng Hoàng đại nhân nói đến đây, hơi ngừng một chút, sau đó lại nói: “Bất quá chủ nhân ngươi bây giờ nếu muốn mở phượng linh giới lại là điều không thể, Viêm Hoàng thần y truyền này thừa là bố trí khảo nghiệm.”

“Nó thiết trí khảo nghiệm là cứu người, mỗi khi cứu một người sẽ gặp có giá trị tương ứng phân rã, đợi đến khi giá trị đạt tới mức của Viêm Hoàng truyền thừa, Viêm Hoàng truyền thừa sẽ mở ra, ngươi liền phải nhận được vật truyền thừa tương ứng.”

“Tầng thứ nhất, một ngàn giá trị phân cấp, chủ nhân ngươi phải cố gắng lên, chờ ngươi mở ra tầng thứ nhất, Phượng Hoàng đại nhân xinh đẹp ta liền ra tới.”

Suy nghĩ một chút liền đắc ý hưng phấn, nàng rốt cục có thể lại thấy ánh mặt trời, nhiều năm bị giam ở trong phượng linh giới, sắp buồn bức chết nàng, ha ha ha, nàng rốt cục được đi ra, cảm giác này siêu cấp thoải mái.

Bất quá sau một khắc nàng liền thoải mái không dậy nổi, bởi vì vân Thiên Vũ lạnh lùng lên tiếng.

“Thì ra là mở ra phượng linh giới, ngươi có thể đi ra a, vậy ta sẽ không cứu một người, ngươi liền cả đời đợi ở phượng linh giới trong đi.”

“A, “ Phượng Hoàng đại nhân tròn tròn mắt, thật lâu cho ra một cái kết luận, chủ nhân này sẽ mang thù, còn không phải là mang thù bình thường, làm sao bây giờ? Nàng không muốn đợi ở trong phượng linh giới a, nàng muốn được ra a, nàng muốn tự do a.

“Chủ nhân, ngươi thật đẹp, đáng đáp ngươi thật đáng yêu, ngươi như là thượng tiên, ngươi là trắng trong nước, ngươi là tiên tử trên cửu thiên, ngươi là đại mỹ nhân thiên hạ vô song, ngươi là nhất nhất nhất nhất.”

Vân Thiên Vũ bây giờ nghe không nổi nữa, một thân ác hàn, hung ác quát lên: “Câm miệng.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Đại hôn hưu phu (7)

Lần này Phượng hoàng đại nhân không dám lên tiếng nữa, trong nháy mắt bốn phía vô cùng an tĩnh, Vân Thiên Vũ ngồi ở trên ghế rất nghiêm túc suy nghĩ, cái người ôn ào như vậy sẽ là phượng hoàng cao quý sao, so với gà rừng không kém bao nhiêu đâu.

Nàng đang suy nghĩ, ngoài phòng đột nhiên vang lên tiếng bước chân, kèm theo tiếng bước chân còn có giọng nói.

“Giờ lành đến, Tuyên vương điện hạ sốt ruột, tân nương nên ra ngoài lên kiệu hoa.”

Vân Thiên Vũ cười lạnh nhìn về ngoài cửa.

Thấy ngoài cửa đi vào hai người hầu trung niên mập mạp, hai người hầu này, lúc thấy Vân Thiên Vũ, mặt không chút nào che giấu thần sắc chế giễu, cười híp mắt nói.

”Đại tiểu thư, mau đắp lên khăn voan đỏ, Tuyên vương điện hạ thúc giục, đại tiểu thư đi nhanh đi.”

Hai người vừa nói, một người thật nhanh ở trong phòng tìm được khăn voan đỏ, hướng trên đầu Vân Thiên Vũ đội lên.

Sau đó hai người một trái một phải kéo Vân Thiên Vũ đi ra ngoài.

Hôm nay vốn chính là ngày đại hôn của là Vân Thiên Vũ, cho nên nàng mặc trên người chính là giá y.

Hiện tại đắp lên khăn voan đỏ, người ngoài nhìn thấy, liền là một cô nương mới xuất giá.

Người nào cũng sẽ không nhìn ra trên người nàng bị thương, hoặc là nói coi như người ta đã nhìn ra, cũng sẽ không ai để ý tới chuyện như vậy.

Mặc dù người ngoài không nhìn ra, nhưng Vân Thiên Vũ bị hai lão nô dùng lực lôi như vậy, quanh thân trên dưới bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, mà đây là thứ yếu.

Một cái chân của nàng bị trật, giờ phút này bị hai lão nô kéo lôi, nơi mắt cá chân đau đớn như kim châm xát muối, thiếu chút nữa nàng ngã đi.

Nàng chỉ có thể cắn răng thừa nhận những thứ này, trên mặt lại có mồ hôi lạnh một giọt chảy xuống, thật may là trên đầu của nàng đắp khăn voan đỏ, người khác không phát hiện được.

Rõ ràng một đoạn lộ trình không dài, nhưng nàng cảm thấy giống như để cho nàng đi mấy trăm mấy ngàn dặm đường gian khổ, thật sự là bởi vì mắt cá chân đau đớn, thật giống như có ngàn vạn cây kim châm, để cho nàng cực kỳ thống khổ.

Thời điểm nàng cho là mình không kiên trì được nữa, bên người vang lên rất nhiều giọng nói, trong đó mơ hồ có người kêu lên: “Tân nương tới.”

”Tân nương tới.”

Hai lão nô đồng thời buông thân thể Vân Thiên Vũ ra, thân thể nàng mềm nhũn thiếu chút nữa ngã quỵ trên đất đi, lại bị một cánh tay có lực kéo lại, người này lôi nàng sau, ác hung hãn nói.

”Người tốt nhất ngoan ngoãn làm theo lời ta nói lúc trước, nếu không sẽ cho ngươi ăn khổ.”

Người kéo Vân Thiên Vũ hung tợn nói với nàng, chính là Vĩnh Ninh Hậu gia Vân Lôi.

Vân Lôi âm thầm cảnh cáo Vân Thiên Vũ, nhưng lúc đối mặt với tân khách, cũng là vẻ mặt ôn nhã nở nụ cười, thỉnh thoảng hướng tân khách gật đầu.

Trong mắt người ngoài, Vân Lôi tuyệt đối là một phụ thân từ ái lại ôn hòa, nhưng không biết cái tay hắc ngầm lôi Vân Thiên Vũ kia, dùng bao nhiêu khí lực, tựa hồ hận không bóp chết được nữ nhi này.

Mắt Vân Thiên Vũ biến thành màu đen, quanh thân càng ngày càng vô lực, bất quá kiếp trước nàng y thuật hết sức lợi hại, cho nên khó khăn này không làm khó được nàng.

Nàng giằng giằng dùng một cái tay, hung hăng hướng mấy huyết đạo quan trọng trên người ấn lên, mấy cái đi qua, nàng cuối cùng dễ chịu hơn một chút.

Lúc này, phía trước có người từng bước một hướng nàng đi tới, đồng thời còn nghe được bây đầu âm áp nếu như gió êm dịu tựa như thanh âm, trên không trung vang lên.

”Vũ nhi, ngươi không sao chứ, chúng ta không sai biệt lắm nên đi, chứ làm giờ lành ngày tốt.”

Người này vừa mở miệng, lồng ngực Vân Thiên Vũ liền dâng lên lửa giận ngập trời, vì người này chính là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, hôm nay là tân lang trong hôn lễ.

Rõ ràng hắn là vị hôn phu của thân thể này, nhưng lại vì muội muội của nàng, mà tự tay đưa nàng vào trong tay bọn thổ phỉ, nam nhân cặn bã như vậy nàng làm sao có thể sẽ gả.

Vân Thiên Vũ xoay mình đưa tay xóc khăn voan đỏ, khuôn mặt dưới khăn voan phảng phất như mặt quỷ.

Da thịt bên ngoài bị thương, máu tươi cùng sắc trắng đan xen ở trên mặt của nàng, âm trầm mà kinh khủng.

Bốn phía từng trận vang lên âm thanh hút khí, có người nhát gan cũng mau dọa cho sợ đến hôn mê, có vài người không chế không được sợ hãi kêu thành tiếng: “Quý a.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Đại hôn hưu phu (8)

Vân Thiên Vũ không để ý tới bất luận kẻ nào, chỉ ngẩng đầu nhìn nam tử tuấn mỹ mặc đồ tân lang trước mặt, suy đoán mở miệng nói: “Tuyên Vương điện hạ, ta như vậy người nhất định phải cưới sao? Người dám cưới sao?”

Trong đông tử Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch chợt lóe lên ý tự trách, ngũ quan thuận tiện mang theo vẻ mặt đau thương (chỗ này ta dịch theo ta hiểu, có nàng nào biết thì chỉ ta sửa lại nha), bộ mặt tự trách nhìn vân Thiên Vũ nói.

“Vũ nhi, thật xin lỗi, là bốn vương làm hại người thành cái bộ dáng này, người yên tâm, bốn vương sẽ phụ trách, bốn vương sẽ đứng hên cưới người vào Tuyên vương phủ làm Tuyên vương phi, sau này bốn vương sẽ không phụ bạc người.”

Lời của Tiêu Thiên Dịch lập tức liền đưa tới cho hần vô số âm thanh than thở.

“Tuyên Vương điện hạ thật là nam nhi tình thâm ý nặng.”

“Là a, rõ ràng dung mạo của đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ bị hủy, còn kiên định muốn cưới nàng.”

“Trong thiên hạ vương gia thật là nam nhi tốt hiếm thấy, nam nhân như vậy tại sao ông trời không thể đối xử tử tế hần, vẫn để cho hần cưới một nữ tử thân tàn hủy dung về làm nương tử.”

“Ông trời bất công a.”

Tân khách mọi người thở dài đồng tình với Tuyên Vương điện hạ, giờ khắc này Tuyên Vương điện hạ thành công để mọi người cảm nhận trung tình thâm ý nặng, thật là nam nhân tốt hữu tình hữu nghĩa.

Mọi người tựa hồ hoàn toàn quên, Vân Thiên Vũ trở nên thân tàn ma dại, hoàn toàn là do người nam tử này ban tặng.

Vân Thiên Vũ cười lạnh nghe bên tai lời của mọi người, khóe môi ý cười châm chọc càng ngày càng đậm hơn, đột nhiên nàng nhẹ cười ra tiếng, thanh âm sang sảng trên không trung vang lên.

“Hay cho một Tuyên Vương điện hạ hữu tình hữu nghĩa, ta muốn hỏi điện hạ một chút, nếu như không phải người tự tay đưa ta vào trong tay bọn thổ phỉ, ta sẽ biến thành hình dáng người không ra người quý không ra quý này sao?”

“Tự tay hủy diệt một người, sau đó sẽ tăng thêm đền bù, đây chính là nói hữu tình hữu nghĩa sao? Vân Thiên Vũ ta coi như là lãnh giáo.”

Lời của Vân Thiên Vũ vừa rơi xuống, bốn phía trong nháy mắt yên tĩnh lại, mọi người tựa hồ nghĩ tới chuyện sở dĩ Vân Thiên Vũ biến thành như vậy, đều là do Tuyên Vương điện hạ tạo thành, trong lúc nhất thời không ai nói chuyện.

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch sắc mặt khế biến thành tối sầm, há miệng liền muốn nói chuyện, đáng tiếc Vân Thiên Vũ đã không cho hần cơ hội nói chuyện.

Bởi vì nàng bị thương rất nặng, không có biện pháp chống đỡ quá lâu.

Cho nên nói vừa xong, liền cố gắng từ trong tay áo lấy ra tờ giấy trắng viết chữ thật to bằng máu, ba một tiếng vỗ vào trên mặt Tiêu Thiên Dịch.

“Nam nhân như vậy ta không hưởng thụ nổi, nam nhân cận bã ta không cần, đây là một phong hưu, hôm nay không phải là người hưu ta, mà là ta hưu người.”

Lời của Vân Thiên Vũ khiến cho bốn phía giống như chết lặng, vang lên theo tiếng nghị luận, mọi người hoài nghi mình nghe lầm.

Vân Thiên Vũ không lấy Tuyên Vương điện hạ.

Chẳng những không lấy chồng, còn quăng ra hưu thư cho Tuyên Vương điện hạ.

Đây là các nàng nghe lầm đi, nhất định là như vậy.

Tuyệt đối là lỗi tai của bọn họ xảy ra vấn đề, Vân Thiên Vũ cũng thân tàn thể tàn, Tuyên Vương điện hạ nói cưới nàng, nàng nên nằm mơ cười tỉnh, làm sao có thể sẽ không lấy chồng đây.

Mọi người theo bản năng nhìn Vân Thiên Vũ, sau đó nhìn về Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

Trên ngũ quan tuấn mỹ của Tiêu Thiên Dịch hiện đầy vẻ kinh ngạc, từ từ rối rắm, đồng mâu thoáng qua âm u, bình tĩnh nhìn Vân Thiên Vũ.

Cách đó không xa Vân Lôi Vĩnh Ninh hậu, lúc này hoàn toàn giận đến hộc máu, hần rõ ràng để cho này nghiệt nữ trước mặt mọi người nói mình không xứng với Tuyên Vương điện hạ, thế nào đến nàng nơi này, ở trước mặt mọi người quăng một phong hưu thư cho Tuyên vương.

Vân Lôi không nhịn được giận kêu thành tiếng: “Vân Thiên Vũ, ngươi lại dám làm như vậy.”

Lời của Vân Lôi chưa kịp nói ra khỏi miệng, Tiêu Thiên Dịch đã lên tiếng: “Vũ nhi, ngươi đang giận ta có phải hay không, chuyện này đúng là bản vương làm không đúng, ngươi yên tâm sau này bản vương tuyệt sẽ không bạc đãi ngươi.”

Vân Thiên Vũ châm chọc cười nhìn Tiêu Thiên Dịch, cũng đến lúc này, còn giả bộ, nam nhân này cũng là một nhân vật.

“Tiêu Thiên Dịch, ngươi không phải muốn kết hôn cùng muội muội ta làm phi sao? Ta thành toàn các ngươi, thật ra thì hôm nay nếu nói thổ phi bất cốc, dùng ta đổi muội muội ta, chẳng qua là một vở kịch thôi, để cho các ngươi danh chính ngôn thuận ở chung một chỗ diễn.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Đại hôn hưu phu (9)

Trong đình viện Vĩnh Ninh Hậu phủ, trong nháy mắt tĩnh mịch, mọi người kinh ngạc nhìn về Tiêu Thiên Dịch, sẽ không thật là như thế này đi.

Nếu như là như thế này, Tuyên vương điện hạ thật đúng là người lòng dạ độc ác.

Vân Thiên Vũ là vị hôn thê bao nhiêu năm của hắn, nếu hắn không muốn kết hôn, không lập gia đình cũng không sao, tội gì làm trò diễn ra như vậy, làm cho người ta thân tàn mạt huyết.

Khuôn mặt tuấn mỹ của Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch rốt cục có chút rạn nứt, sắc mặt hắn trầm ngâm, con ngươi trải rộng lo lắng, nhìn Vân Thiên Vũ trầm trầm nói.

“Vũ nhi, ngươi từ nơi nào nghe được lời nói hoang đường như vậy, bản vương làm sao có thể làm ra chuyện ti bỉ vô sỉ như vậy, nếu như bản vương không muốn cưới ngươi, từ hôn cũng được, tội gì phí tâm phí sức ở ngày đại hôn làm trò như vậy.”

Sau khi Tiêu Thiên Dịch nói xong, Vân Lôi bên cạnh cách đó không xa tỉnh hồn lại, thật nhanh đi ra nói.

“Là a, Vũ nhi, Tuyên Vương điện hạ làm sao có thể làm ra chuyện như vậy, ngươi không nên suy nghĩ bậy bạ.”

Vân Lôi nếu không phải hết sức nhịn được, cũng phải trước mặt mọi người bóp chết Vân Thiên Vũ.

Cái nghiệt nữ này, lúc trước hắn nên bóp chết nàng.

Rõ ràng đáp ứng để cho muội muội thay mặt gã, không nghĩ tới lâm môn một cước, thế nhưng gây ra cho hắn nhiều chuyện như vậy.

Hai mắt Vân Thiên Vũ thoáng qua mũi nhọn lạnh lẽo, Tiêu Thiên Dịch, Vân Lôi, hôm nay các ngươi một người cũng đừng nghĩ sẽ tốt.

Nàng vừa nói thật nhanh ngẩng đầu lên nhìn Vân Lôi nói.

“Phụ thân, không phải là ngươi lúc trước cùng ta nói, Tuyên Vương điện hạ cùng muội muội lưỡng tình tương duyệt, bọn họ mới phải trời đất tạo nên một đôi sao? Nói Tuyên vương muốn kết hôn chính là muội muội sao, nói ta không xứng với Tuyên vương, hôm nay đại hôn chính là của Tuyên Vương điện hạ cùng muội muội sao?”

“Nếu đây là đại hôn bọn họ, vậy hôm nay thổ phi bất cốc, ta hủy dung, không tất cả đều là do thủ đoạn của Tuyên vương sao?”

Mặt Vân Lôi hoàn toàn tối, hắn đưa tay theo bản năng muốn đi bịt miệng Vân Thiên Vũ, nhưng như thế cũng có vẻ hắn thua thiệt, cuối cùng chỉ có thể cứng rắn nhìn, trong lồng ngực một ngụm máu phun không được nuốt cũng không xong, thiếu chút nữa ngộp chết hắn.

Mà một bên Tiêu Thiên Dịch, sắc mặt âm trầm vượt quá mức có thể.

“Vĩnh Ninh hậu, đây là chuyện gì xảy ra? Bản vương lúc nào thì nói là bản vương cùng Thiên Tuyết tổ chức đại hôn.”

Vân Lôi há mồm cứng lưỡi, thật lâu không tìm ra được lời nói toàn vẹn, bốn phía mọi người nhìn bọn họ, tất cả đều là một bộ dáng vẻ hiểu rõ.

Thì ra là chân tướng đúng là như thế này a, Vân Đại tiểu thụ nhưng thật đáng thương.

Nữ nhân này quá đáng thương.

Vân Lôi biết, nếu mình không làm chút gì, Tuyên Vương điện hạ chỉ sợ hận chết hắn, chuyện xảy ra hôm nay, thanh danh của Tuyên vương điện hạ và hắn

tất cả đều bị hủy, Tuyên vương nghiệp lớn, còn có quan vị sau này của hắn, cũng sẽ bị hủy a.

Vân Lôì nóng lòng muốn giảng hòa, nhưng là càng gấp càng không biết làm như thế nào, vào lúc này, sau lưng vang lên tiếng bước chân, kèm theo tiếng bước chân đến còn có một đạo tiếng kêu.

”Tân nương tới, Tuyên Vương điện hạ mau nhận tân nương.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Hai đạo thánh chỉ (1)

Editor: Huynhnhu142

Bên trong đình viện, mọi người đều theo bản năng quay đầu nhìn lại.

Vừa nhìn liền thấy một giá y hồng diễm, đầu đắp khăn hồng voan, một đường được người diu bước đến hôn lễ.

Đây mới chính là nữ tử xuất giá Vân Thiên Tuyết nhị tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ, Vân Thiên Tuyết lớn lên chẳng những xinh đẹp động lòng người, còn may mắn có thiên phú trời cho, người dưới trướng của thần y nổi danh khắp thiên hạ, tên gọi Lăng Vân Tông.

Lăng Vân Tông chính là đệ nhất thiên hạ tông, bên trong có vô số thần y y thuật cao siêu, còn có vài người luyện đan sư, ngay cả các thành viên hoàng thất cũng không dám dễ dàng đắc tội người Lăng Vân Tông.

Mà Vân Thiên Tuyết báí Lăng Vân Tông danh hạ tập y, làm cho nàng tăng thêm vô số hào quang.

Chẳng những thanh niên tài giỏi đẹp trai của Đông Ly quốc, ngay cả thiếu niên tuấn mỹ các quốc gia khác, cũng muốn cưới nữ tử tài mạo song toàn như vậy làm nương tử.

Chẳng qua người mà Vân Thiên Tuyết tâm tâm niệm niệm thích là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, hai người tình chàng ý thiếp, người khác chen vào không lọt.

Bất quá mặc dù hai người tình chàng ý thiếp, nhưng Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch cũng là vị hôn phu của đại tiểu thư Vân Thiên Vũ Vĩnh Ninh Hậu phủ, cửa hôn sự này còn là mẫu phi của Tiêu Thiên Dịch Đức Phi nương nương năm đó cầu xin hoàng thượng chỉ ý chỉ cưới.

Mặc dù Tuyên vương là vị hôn phu của Vân Thiên Vũ, nhưng Vân Thiên Tuyết như cũ chấp nhất bồi ở bên người Tiêu Thiên Dịch, cũng tuyên bố với bên ngoài, cam nguyện gả cho Tiêu Thiên Dịch làm trắc phi.

Chuyện này nàng đếm không hết những lời ca ngợi, người người đều nói nhị tiểu thư Vân Thiên Tuyết Vĩnh Ninh Hậu phủ là nữ tử hữu tình hiếm thấy trên thế gian.

Vân Thiên Vũ thì ngược lại, trong miệng người khác hoàn toàn thành người tội ác tày trời, không ít người âm thầm nguyện rửa nàng tại sao không đi chết.

Nhưng hôm nay chuyện này xảy ra, cây cân trong lòng mọi người xiêu vẹo, mọi người nhìn thiếu nữ mặc giá y một đường được người diu, cuối cùng nhìn về khuôn mặt huyết nhục mơ hồ cách đó không xa, thê thảm không nỡ nhìn đại tiểu thư Vân Thiên Vũ.

Nữ nhân này thật là quá đáng thương, chẳng những bị mọi người đoạt nam nhân, bởi vì giúp chính mình, rơi vào cảnh thân tàn ma dại.

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch thật là quá ghê tởm.

Nhị tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ này cũng là người vô liêm sỉ, nàng làm như vậy rõ ràng là muốn cướp hôn sự của tỷ tỷ, đúng như Vân đại tiểu thư nói lúc trước, hôm nay cái gì bọn cướp, thay đổi người, đại hôn đều là diễn trò.

Chỉ sợ đều là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch sai khiến, đề cho hắn thuận lợi cưới nhị tiểu thư Vân gia.

Thật bi ti, thật vô sỉ.

Người trời sanh đều có bản năng đồng tình người yếu thế, giờ khắc này tất cả mọi người nghiêng về vị đại tiểu thư Vân gia này.

Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lôì trong ánh mắt khi dễ của mọi người tỉnh hồn lại.

Sắc mặt Tiêu Thiên Dịch đen đến đáng sợ, phảng phất trước cơn bão táp, một đôi đồng mâu thâm thúy âm trầm nhìn chằm chằm Vân Thiên Tuyết được người đỡ tới.

Vân Lôi đã giành trước một bước đi tới trước mặt của con gái, trầm giọng quát lên: “Tuyệt Nhi, ngươi đang làm cái gì, mặc như vậy thành ra thể thống gì? Còn không mau trở về.”

Khăn hỷ phủ đầu Vân Thiên Tuyết không nhìn thấy tình huống bên ngoài, nghe được âm thanh phụ thân nghiêm khắc tiếng quát, không khỏi kinh ngạc, tùy theo ủy khuất mở miệng: “Phụ thân, ngươi làm cái gì, không phải là người nhất ý.”

Vân Thiên Tuyết chưa nói hết, Vân Lôi đã thật nhanh mở miệng quát lên: “Là phụ thân kêu ngươi trở về, ngươi còn không đi trở về.”

Vân Thiên Tuyết chờ tới nay đều được nâng niu ở lòng bàn tay lớn lên, lúc nào thì bị khiển trách như thế, nhất thời tức giận đứng lên, đứng bất động.

Liễu thị phụ nhân Vĩnh Ninh Hậu phủ đã biết tình huống hôm nay như vậy Tuyên vương và lão gia bất lợi, cũng cùng nữ nhi bất lợi, cho nên vội vàng giành bước lên trước đỡ lấy Vân Thiên Tuyết, làm dịu nói.

“Tuyệt Nhi ngoan, mẫu thân biết con là cùng tỷ tỷ nói giỡn, được rồi, đùa giỡn xong chúng ta cần phải trở về, chớ làm trễ giờ lành của tỷ tỷ con.”

Liễu thị đều giận đến mau học máu, hận không tiêu diệt được Vân Thiên Vũ giải hận, nhưng bây giờ chỉ có thể miễn cưỡng giả bộ khuôn mặt tươi cười.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Hai đạo thánh chỉ (2)

Editor: Huynhnhu142

Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lôi mắt thấy Vân Thiên Tuyết bị Liễu thị lôi đi, hai người thờ phào nhẹ nhõm.

Đồng thời đang nghĩ nên như thế nào để đập tan cơn sóng này.

Nhưng bọn họ một chút cũng không có hoàn toàn yên lòng, liền nghe được sau lưng đột nhiên vang lên một tiếng khóc thương tâm, kèm theo tiếng khóc còn có tiếng kêu đau lòng.

“Muội muội, ngươi không cần đi, ngươi đi tỷ tỷ chính là tội nhân thiên cổ, làm hại ngươi không có biện pháp cùng Vương gia thành thân, Vương gia cùng phụ thân sẽ không bỏ qua cho ta.”

Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lôi nghe được sợ hết hồn hết vía, quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, liền thấy thân thể gầy yếu kia, nữ tử mặt mũi kinh khủng khóc té xuống đất, mặt thương tâm đáng về tuyệt vọng.

Nàng mắt thấy Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lôi nhìn sang, càng phát ra tiếng khóc đến tê tâm liệt phế, đồng thời gầy dựa muốn hướng trụ cột đình viện lao tới.

“Để cho ta chết đi.”

Sắc mặt Tiêu Thiên Dịch thay đổi, hôm nay nếu nữ nhân này chết, hấn nhảy vào hoàng hà cũng rửa không sạch tội, chẳng những oan ức không rõ, trên người còn nhiều một thêm một cái ác danh bức tử vị hôn thê, đây chính là vết thương trí mệnh.

Tiêu Thiên Dịch trong lòng suy nghĩ, miệng đã ra lệnh: “Lam Dật, ngăn lại nàng.”

Một đạo bóng dáng phảng phất giống như tia chớp xông về Vân Thiên Vũ, một phen kéo Vân Thiên Vũ lại.

Không có bất kỳ ai nhìn thấy khóe miệng Vân Thiên Vũ cười lạnh, nàng sờ dĩ làm như vậy, chẳng qua muốn lấy được bảo đảm của Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch thôi.

Bởi vì hôm nay nàng phá hủy hôn sự Vân Thiên Tuyết và Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, Vân Lôi tuyệt sẽ không dễ dàng bỏ qua cho nàng, nhưng nếu như nàng lấy được bảo đảm của Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, Vân Lôi sao dám tùy tiện động nàng.

Vân Thiên Vũ bên cạnh mở một đôi đôi mắt đắm lệ nói.

“Vương gia, ta biết, ngươi không muốn để cho người biết chuyện người bức tử ta, vậy ta đi tìm một chỗ lặng lẽ chết đi, ngươi yên tâm, hôm nay ta phá hủy hôn sự của người và muội muội, ta đáng chết, ta phải đi chết đây.”

Lời của Vân Thiên Vũ vừa dứt, tất cả mọi người thương tâm đứng lên, trong đó không ít người lau nước mắt.

Nha đầu Họa Mi của Vân Thiên Vũ, nhìn tiểu thư như vậy, cũng chịu không nổi nữa khóc lớn lên, nhào tới bên người Vân Thiên Vũ đỡ nàng.

”Tiểu thư, mạng người thật là khổ a, Họa Mi cũng cùng người chết, chúng ta cùng chết đi, còn sống quá đau khổ.”

Lần này tất cả mọi người nhìn về hai người chủ tớ các nàng, chẳng những là những phu nhân kia, thậm chí quan viên trong triều cũng đồng tình với Vân Thiên Vũ, nhìn về phía Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch ánh mắt tràn đầy thất vọng.

Tiêu Thiên Dịch trong lòng hừng hực lửa giận, hôm nay chuyện thổ phi bất cóc, quả thật không phải là hấn làm, mặc dù hấn dùng Vân Thiên Vũ đi đổi Vân Thiên Tuyết, là hấn không đúng, nhưng hấn đã quyết định chủ ý, muốn đền bù cho Vân Thiên Vũ.

Không nghĩ tới cuối cùng chuyện cho nên thành như vậy, Tiêu Thiên Dịch không phải là người ngu, nghĩ đến lời Vân Thiên Vũ nói, cùng với chuyện Vân Thiên Tuyết mặc giả y xuất hiện.

Đây rõ ràng là chủ ý của Vân Lôi, muốn cho mọi người cướp lấy, gả vào Tuyên vương phủ, không nghĩ cuối cùng thế nhưng hại hấn.

Tiêu Thiên Dịch nhìn về Vân Lôi ánh mắt tràn đầy nồng nặc lệ hấn, Vân Lôi thấy thế kinh hãi đảm chiến, thiếu chút nữa cũng đứng không vững.

Tiêu Thiên Dịch cũng không nhìn hấn nữa, mà là nhìn về Vân Thiên Vũ nói.

”Người không cần chết, Bồn vương sẽ không để cho người chết, còn có Bồn vương bảo đảm, không ai có thể động người.”

Lời của Tiêu Thiên Dịch hạ xuống, Vân Thiên Vũ lại cũng không có thu tay lại, nàng tựa hồ chơi ngiên, quay đầu nhìn Vân Lôi, mặt sợ bất an nói.

”Nhưng là phụ thân người giận ta, người sẽ không đơn giản tha ta. Tính, ta vẫn là đi tìm chết.”

Vân Lôi nhìn hành động của Vân Thiên Vũ, tay chân đều bị cứng ngắc, ngực trên dưới đập phồng, cả khuôn mặt cũng xanh biếc, ngiệt nữ a ngiệt nữ, hấn hiện tại thật muốn đi lên bóp chết nàng a.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Hai đạo thánh chỉ (3)

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch sắc mặt âm trầm nói: “Bồn vương nói không ai có thể động người, sẽ không người có thể động người, nếu là có người dám can đảm cãi lời.”

Tiêu Thiên Dịch nhìn về Vân Lôi, từng câu từng chữ nói: “Bồn vương tuyệt đối không tha cho.”

Vân Lôi thấy ánh mắt Tiêu Thiên Dịch cũng nhanh muốn phun lửa, biết hôm nay chuyện tình xử lý không tốt, đối với chuyện tranh đoạt ngôi vị hoàng đế của Tuyên vương, có ảnh hưởng trí mạng, nhất định hấn sẽ đem những thứ này tính lên trên đầu của hấn.

Nếu là ngày sau là vị Tuyên vương này kế vị, vậy cuộc sống quan trường của hấn đã có thể?

Vân Lôi không dám nghĩ, vội vàng nhìn Tiêu Thiên Dịch bảo đảm nói: “Tuyên vương yên tâm, thần sẽ không để cho người tổn thương Vũ nhi, Vương gia yên tâm đi.”

Vân Lôi trong lòng cũng nhanh học máu, trên thực tế lúc trước hấn rõ ràng là tính toán muốn đánh chết Vân Thiên Vũ.

Nhưng không nghĩ tới nữ nhân này cho nên ngay trước mặt của mọi người tìm chết, hiện tại Tuyên vương điện hạ ngay trước mặt mọi người bảo đảm, nàng không có việc gì.

Nếu như sau lưng hấn động nàng, chính là cùng Tuyên vương làm khó, vậy hấn cùng Tuyên vương chỉ sợ thật muốn sinh ra hiềm khích.

Vân Lôi càng nghĩ càng phát hỏa, hết lần này tới lần khác trên mặt còn phải nặn ra nụ cười, trấn an Vân Thiên Vũ: “Vũ nhi a, người đừng lo lắng, phụ thân sẽ không làm khó người.”

Vân Thiên Vũ nhìn khuôn mặt tươi cười kia của Vân Lôi so với khóc không khá hơn bao nhiêu, trong lòng cười lạnh, Vĩnh Ninh Hậu gia, đây mới là nhỏ nhen lợi tức, người từ từ chờ xem.

Nàng vừa đôi mắt đầm lệ mông lung nhìn Tiêu Thiên Dịch và Vân Lôi vừa nói.

”Nếu Tuyên vương điện hạ cùng phụ thân cũng nhất trí không để cho ta chết, vậy ta liền còn sống đi, ta chết ngược lại thờ ơ, chủ yếu là sợ làm liên lụy tới Tuyên vương cùng phụ thân.”

Vân Thiên Vũ làm ra dáng vẻ một lòng vì Tiêu Thiên Dịch Vân Lô.

Tân khách bốn phía mọi người càng thêm đồng tình với nàng.

Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lô tự nhiên thấy được thần sắc của những người khác, trong lòng không nói ra được buồn khổ, rồi lại vô kể khả thi.

Tiêu Thiên Dịch nhìn về Vân Thiên Vũ, ánh mắt hơi sáng, nếu là hẳn như nguyên cưới Vân Thiên Vũ vì phi, như vậy chuyện hôm nay rất nhanh mà có thể xóa sạch.

”Vũ nhi, hôm nay chuyện bốn vương làm quả thật thiếu sót, bốn vương ở chỗ này hướng người tôn trọng nói lời ấy này, nhưng bốn vương tuyệt không hề cưới làm vương phi vì người tính toán, cho nên người là cùng bốn vương trở về Tuyên vương phủ bãi đường đi, Bốn vương nhất định sẽ đối xử tử tế người.”

Tiêu Thiên Dịch nói vừa rơi xuống, Vân Thiên Vũ cả cười, thần giác mơ hồ có châm chọc.

”Tuyên Vương điện hạ quên sao? Ta đã viết xuống hưu sách, người và ta từ đó về sau nam cưới nữ gả không liên hệ nhau, ta ở chỗ này chúc người cùng muội muội trăm năm hảo hợp, ân ái đầu bạc.”

Vân Thiên Vũ nói xong cúi đầu nhìn về bên chân Tiêu Thiên Dịch, nơi đó tờ giấy có máu tươi trên người nàng viết thành hưu chữ thật to.

Nhìn thấy mà giật mình.

Tiêu Thiên Dịch mặt trong nháy mắt tối sầm, cách đó không xa Vân Thiên Tuyết đã lột khăn hồng voan xuống trên đầu xuống, lộ ra khuôn mặt trang điểm tinh xảo, lúc này đã hơi có chút vụn vỡ, nàng hung hăng nhéo tay vào làm trong hồng khăn voan, ở trong lòng mắng to Vân Thiên Vũ.

Tiện nhân, tiện nhân, ta sẽ không bỏ qua cho người.

Vân Thiên Vũ cũng không nhìn bất luận kẻ nào, nàng bây giờ chỉ cảm thấy cả người suy yếu vô lực, một chút khí lực không có, quanh thân đỏ mồ hôi lạnh, ánh mắt từng trận biến thành màu đen.

Nàng tựa vào trên người Họa Mi, vô lực nói: “Đờ ta trở về đi thôi.”

Hôm nay vừa chinh Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lô, lại lấy được bảo đảm, tạm thời trước hết như vậy đi, đợi đến nàng dưỡng thân thể tốt lên, nữa tới thu thập những thứ ngu ngốc xa thân này.

Họa Mi nhìn Vân Thiên Vũ sắc mặt tái nhợt đến đáng sợ, ngay cả nói chuyện cũng không có khí lực gì, biết tiểu thư cơ hồ đã tiêu hao hết tất cả khí lực, đau lòng vội vàng đỡ Vân Thiên Vũ trở về thuyền.

Sau lưng Tiêu Thiên Dịch vốn còn muốn nói chuyện, hãy nhìn đến hưu thư thật to bên chân, quanh thân trong nháy mắt bao phủ lên cuồng phong bạo vũ, sắc mặt đen đến đáng sợ, khô gọi mỏng môi mím môi thật chặt, một câu nói cũng không nói ra.

Hắn đường đường Tuyên vương điện hạ bị một nữ nhân cho hưu thư, chẳng lẽ còn không phải đeo khăn che mặt mũi mà đi không? Hắn ném người này. (chỗ này ta không hiểu lắm)

Bốn phía không ít người bắt đầu nghị luận, mọi người nhìn bóng lưng suy yếu đến cơ hồ đứng không được, từng bước từng bước khó khăn đi về, mặc dù thể thảm, nhưng thất lưng gầy yếu kia của nàng, thủy chung rất thẳng.

Đang lúc mọi người nhỏ giọng nghị luận, sau lưng vang lên tiếng bước chân, một đạo âm thanh the the đột nhiên vang lên.

”Đại tiểu thư Vân Thiên Vũ Vĩnh Ninh Hạo phủ tiếp chỉ.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Hai đạo thánh chỉ (4)

Đang lúc đầu óc Vân Thiên Vũ không tỉnh táo, cũng không có chú ý tới âm thanh sau lưng kia gọi nàng tiếp chỉ, vẫn như cũ tựa vào cánh tay Họa Mi đi trở về.

Bất quá Họa Mi cũng là nghe được tiếng kêu to lạnh lạnh sau lưng, vội vàng đỡ Vân Thiên Vũ dừng chân lại.

”Tiểu thư, hoàng thượng hạ chỉ.”

Vân Thiên Vũ lắc đầu hôn mê một cái, cuối cùng để cho mình giữ vững một chút thần trí, nhưng ý thức vẫn như cũ có chút mơ hồ, nàng vội vàng đưa một cái tay ra hướng huyết vị trên người điểm.

Rất nhanh đầu óc cảm giác thanh tỉnh một chút, nàng liền cùng Họa Mi đi tới.

Bước mấy bước lại làm cho nàng thở gấp, thượng khí không nhận hạ khí.

Lúc này, Tuyên vương cùng Vĩnh Ninh hậu, cùng với tất cả tân khách cũng đã tỉnh hồn lại, hoàng thượng hạ chỉ cho Vân đại tiểu thư, không biết hoàng thượng hạ chỉ cho Vân đại tiểu thư làm cái gì.

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch cùng Vĩnh Ninh hậu dẫn tân khách vội vàng quỳ gối bên cạnh Vân Thiên Vũ.

Lúc này thái giám đi tới trước mặt Vân Thiên Vũ, liếc nhìn khuôn mặt như ma quỷ của Vân Thiên Vũ, sinh giết mình, thánh chỉ trong tay thiếu chút nữa rơi xuống.

Hắn khẽ run hỏi: “Ngươi, ngươi chính là đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ.”

Vân Thiên Vũ biết đáng về mình giờ phút này nhất định rất dọa người, cho nên sắc mặt thái giám mới có thể bị hù dọa, bất quá nàng tuyệt không để ý.

Thân là thần y nổi danh trên toàn thế giới thế kỷ 21, y thuật của nàng hoàn mỹ đến mức đạt tới đỉnh cao.

Đừng nói thương nhân nhà giàu có bốn quốc, cùng với công chức chính khách, chính là thủ tướng tổng thống các nước tìm nàng khắp nơi để chữa bệnh.

Cho nên chuyện hủy dung này căn bản không làm khó được nàng, nàng một chút cũng không lo lắng.

Sắc mặt Vân Thiên Vũ thân nhiên mở miệng: “Thần nữ chính là đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ Vân Thiên Vũ.”

Vân Thiên Vũ sau lưng Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi cũng vội vàng tiếp lời: “Bẩm Triệu công công, đây đúng là tiểu nữ Vân Thiên Vũ, không biết hoàng thượng chỉ ý là?”

Vĩnh Ninh hậu không nghĩ ra hoàng thượng lúc này sẽ cho Vân Thiên Vũ thánh chỉ gì.

Triệu công công chính là tâm phúc bên cạnh hoàng thượng, cũng không để ý tới lời nói của Vân Lôi, chẳng qua là thánh chỉ bằng gấm vàng trong tay run lên, nghiêm túc tuyên đọc thánh chỉ tới.

“Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết, hôm nay vốn là đại hôn của Tuyên vương và đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch lại tự tay đưa Vân tiểu thư cho bọn thổ phỉ, hành vi như thế thật sự là mất thể thống, nay trăm thu hồi ý chỉ cưới, hôn sự của Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch cùng tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ hủy bỏ.”

Một cái thánh chỉ của hoàng thượng, đám người Tiêu Thiên Dịch sắc mặt khẽ biến thành trắng bệch.

Đạo thánh chỉ này không khó nhìn ra phụ hoàng đối với hắn chỉ trích, ngay cả thánh chỉ phế bỏ hôn sự cũng hạ.

So với bất an của Tiêu Thiên Dịch, Vân Thiên Vũ lại cực kỳ bình tĩnh, dù sao nàng căn bản cũng không muốn lấy người đàn ông này.

Suy nghĩ thật nhanh gơ cao hai tay, kiên định mở miệng: “Thần nữ tiếp chỉ.”

Tiêu Thiên Dịch thấy một bên Vân Thiên Vũ không thể chờ đợi tiếp chỉ đáng về, còn muốn đến nàng thái độ kiên quyết không lấy hắn, còn viết xuống hưu sách chuyện tình, Tiêu Thiên Dịch trong lòng không nhịn được chua xót, cho tới nay Vân Thiên Vũ ánh mắt nhưng là vẫn đuổi theo hắn, hiện tại nàng cho nên có thể như thế mặt không đỏ sắc không lấy hắn.

Điều này làm cho trong lòng hắn không rõ là tư vị gì.

Vân Thiên Vũ nhận thánh chỉ, hoàn toàn thờ phào nhẹ nhõm, vốn là nàng còn lo lắng, phong hưu thư kia của mình không có tác dụng đây, bây giờ nhìn lại không sao.

Thánh chỉ đã hạ, nàng cùng nam nhân cận kề Tiêu Thiên Dịch này không còn quan hệ.

Vân Thiên Vũ nhận hoàn thánh chỉ, đang muốn đứng dậy, không nghĩ Triệu công công trước mặt lần nữa từ trong tay áo móc ra một đạo thánh chỉ, lại run rẩy nói.

“Vân Thiên Vũ nhận thánh chỉ thứ hai.”

Vân Thiên Vũ chỉ đành phải quỳ, thật ra thì nàng cũng muốn không chịu nổi, mặc dù nàng nhiều lần điểm huyết cho mình, nhưng thân thể của nàng hiện tại thật đến cực hạn.

“Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết, nay đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ Vân Thiên Vũ, băng thanh ngọc khiết, lan tâm tuệ chất. Thân vùi lấp

trong tay thổ phi, thà chết chứ không chịu khuất phục, dầu có chết cũng muốn giữ được mình thanh danh, là tấm gương cho nữ tử khắp thiên hạ, nay đặc biệt ban hôn cho thân vương Tiêu Cửu Uyên đương triều làm chính phi, khâm thờ.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Hai đạo thánh chỉ (5)

Một đạo thánh chỉ, toàn trường xôn xao, tiếng nghị luận như sóng nhiệt bàn vang lên, trong đó còn đang kèm theo rất nhiều tiếng thét chói tai, những tiếng thét chói tai này là từ chỗ các tiểu thư khuê các truyền ra.

Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên, trừ An Thân Vương Đông Ly quốc ở ngoài, là thân vương duy nhất, còn do tiên đế ban thưởng phong hào họ Ly.

Chẳng những thân phận cao quý, hơn thế nữa dung mạo là tuyệt thế vô song, trong tay có riêng hai vạn Long Lân quân.

Mặc dù hai vạn quân không coi là nhiều, nhưng thủ hạ của Tiêu Cửu Uyên chính là thân vệ, mọi người ai cũng lấy một địch mười, tính nhuệ vô cùng.

Từng đi theo Tiêu Cửu Uyên hai lần đánh bại binh tướng Bắc Địch, bây giờ Bắc Địch Bình nghe được danh hiệu Tiêu Cửu Uyên.

Mọi người đều như chó nhà có tang một loại, sẽ không dám mang binh xâm phạm biên cảnh Đông Ly.

Điều này làm cho Tiêu Cửu Uyên trở thành anh hùng trong lòng dân chúng ở Đông Ly quốc.

Nhưng chính là người quyền cao chức trọng như vậy, chính là nhân vật người người quý, lại có một nhược điểm trí mạng.

Tin đồn Tiêu Cửu Uyên chính là thiên sát cô tình, lúc trước hoàng thượng liên tiếp chỉ phúc ban hôn bốn vị hôn thê cho hắn, thế nhưng những vị hôn thê đều ở trước ngày cưới không hẹn mà cùng chết.

Không phải là chết chìm mà chết, chính là không giải thích được thất cô mà chết, nếu không nữa thì chính là thất tâm phong, cuối cùng dùng cây kéo đâm chết mình, tóm lại mỗi một nữ tử ban hôn cho Tiêu Cửu Uyên, đều không phải chết già.

Kinh thành khắp các nơi lưu truyền lời đồn đãi thứ nhất, Tiêu Cửu Uyên chính là thiên sát cô tình.

Bất kể người nào gả cho hắn, cuối cùng cũng sẽ bị hắn khắc chết.

Điều này khiến nữ tử cả kinh thành, thậm chí nữ tử khắp thiên hạ, cũng không dám gả cho Tiêu Cửu Uyên làm nương tử.

Mặc dù Tiêu Cửu Uyên dung mạo tuyệt thế vô song, lại quyền khuynh thiên hạ, nhưng ai cũng không dám cầm tính mạng của mình mạo hiểm như vậy.

Nhưng mặc dù như vậy, mọi người cũng không thể phủ nhận Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên xuất sắc.

Hiện tại hoàng thượng vậy mà ban thánh chỉ ban hôn Vân Thiên Vũ thân tàn dung hủy cho Tiêu Cửu Uyên làm phi. Nữ nhân này mặc dù đáng thương thật đáng buồn, nhưng thể nào xứng với Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên đây.

Tại chỗ các vợ con tã, mặc dù ai cũng không dám gả cho Tiêu Cửu Uyên, có biết Vân Thiên Vũ bị hoàng thượng chỉ cưới cho Tiêu Cửu Uyên lúc, mọi người trong lòng ghen tỵ nhanh hơn phát điên, nói ra khỏi miệng nói cũng khắc bạc chỉ cực.

”Hoàng thượng là có ý gì, thế nào lại chỉ hôn cho Ly thân vương nữ tử thân tàn ma đại như vậy, nàng xứng với Ly thân vương gia sao?”

”Là a, Ly thân vương tuyệt thế vô song như vậy, nam nhân quyền cao chức trọng, thế nào cũng xứng với nữ tử khuynh quốc khuynh thành đi.”

”Nàng nếu là đủ thông minh, cũng không cần tiếp chỉ, nhận chỉ cũng là phí công, Ly thân vương tuyệt sẽ không đồng ý cưới một nữ tử xấu xí như vậy làm phi.”

Giữa tân khách, có tiểu thư không nhịn được ghen tỵ với Vân Thiên Vũ kêu lên.

”Vân Thiên Vũ, người thông minh, cũng không cần tiếp chỉ.”

Một người mở miệng, người khác cũng nói tiếp gặt đầu.

”Là a, Ly thân vương gia chắc sẽ không cưới người làm phi.”

”Người nếu là nhận chỉ, cuối cùng vẫn là rơi vào một kết quả bị từ hôn, cho nên tốt nhất không nên tiếp chỉ.”

Vân Thiên Vũ nghe bên tai những lời làm nhảm này, quay đầu nhìn các tiểu thư khuê các, mọi người cũng là bộ dáng sắc mặt ghen tỵ, tự hồ sợ nàng gả cho Tiêu Cửu Uyên.

Vân Thiên Vũ mặc kệ những nữ nhân này, nàng cố gắng suy nghĩ tin tức về Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên, rất nhanh liền biết vị Ly thân vương gia này là ai.

Con út của thái hậu, thân đệ đệ của hoàng đế, chẳng những dung mạo tài năng tuyệt thế vô song, còn có trong tay hai vạn binh tinh nhuệ thân vệ, là nhân vật hết sức quan trọng ở Đông Ly quốc.

Vân Thiên Vũ đột nhiên nở nụ cười, nếu như nàng nhận chỉ, thành vương phi của Tiêu Cửu Uyên, tương lai là Ly thân vương phi, nàng cũng muốn nhìn một chút Vân Lôi còn dám hay không động nàng.

Nghĩ như thế, nàng chậm rãi nâng lên hai tay: “Thần nữ tiếp chỉ.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Hai đạo thánh chỉ (6)

Editor: Huynhnhu142

Tiếng nói của Vân Thiên Vũ vừa dứt, trong không khí cũng vang lên mấy tiếng hít khí, kèm theo âm thanh hít còn có tiếng kêu sợ hãi.

”Ngươi điên rồi.”

Sắc mặt của Vĩnh Ninh Hậu gia Vân Lôi không cần phải nói là rất khó coi, gât gao nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, trong đầu thật nhanh suy nghĩ, nếu như Vân Thiên Vũ trở thành vương phi của Tiêu Cửu Uyên, hắn còn có thể động vào nàng sao?

Tuy rằng lúc trước hắn đáp ứng Tiêu Thiên Dịch không động thủ với Vân Thiên Vũ, nhưng chờ qua một đoạn thời gian, đợi đến sóng gió trước mắt đi qua, hắn nhất định sẽ dọn dẹp nghiệt nữ này.

Nhưng nếu như nàng trở thành chính phi của Tiêu Cửu Uyên, hắn có thể làm gì nàng sao.

Nghĩ đến không thể giết chết nghiệt nữ này, trong lòng Vân Lôi giống như bị tảng đá to đè ép, trầm giọng ngăn cản Vân Thiên Vũ: “Thánh chỉ này ngươi không thể nhận.”

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch cũng mở miệng: “Vân Thiên Vũ, nếu nàng nhận thánh chỉ này, ta nghĩ hoàng thúc chắc chắn sẽ rất giận dữ, đến lúc đó thua thiệt là nàng.”

Tiêu Thiên Dịch thấy Vân Thiên Vũ tiếp nhận thánh chỉ, trong lòng không rõ tư vị gì.

Trước kia hắn mặc dù ghét bỏ nàng, nhưng trong lòng vẫn biết Vân Thiên Vũ sẽ là chính phi của hắn.

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới không thành thân với nàng, hắn cũng cho rằng nàng nhất định cũng sẽ một lòng với mình.

Không nghĩ tới một ngày này, nữ nhân này chẳng những hưu phu, mà còn mặt mày thản nhiên tiếp nhận thánh chỉ gả cho người khác.

Nàng cứ như vậy đợi không được muốn gả cho người khác sao?

Tiêu Thiên Dịch nhìn Vân Thiên Vũ, muốn từ thần sắc nàng suy đoán. Đáng tiếc Vân Thiên Vũ căn bản không để ý, ngay cả mí mắt cũng không có cho Tiêu Thiên Dịch một cái.

Nàng đây là tìm đường sống cho mình thôi, vốn là nàng hi vọng dùng lời nói của Tiêu Thiên Dịch ngăn chặn Vân Lôi, để cho Vân Lôi không tùy tiện hạ độc thủ đối với nàng.

Nhưng lời nói của Tiêu Thiên Dịch có thể ngăn chặn được Vân Lôi bao lâu, đợi chuyện phong ba này qua.

Chỉ sợ người này sẽ dọn dẹp nàng trước tiên.

Nhưng nếu nàng nhận ý chỉ này, trở thành chính phi của Tiêu Cửu Uyên, Vân Lôi còn dám động vào nàng sao, hắn mượn một trăm lá gan cũng không dám.

Đĩ nhiên Vân Thiên vũ cũng biết, Tiêu Cửu Uyên không phải là người dễ đối phó, người kia so voi Vân Lôĩ và Tiêu Thiên Dịch càng thêm khó đối phó hơn.

Nếu nàng nhận ý chỉ này, nhưng chỉ là dũ hổ mưu bì. (ý là mưu tính sự việc có hại cho đối phương)

Nhưng vậy thì thể nào, thà rằng chết đứng, cũng không cần sống hèn mọn.

Vân Thiên Vũ nàng cho tới giờ chính là người như vậy, thà làm ngọc vỡ còn hơn ngồi lành, nàng chịu đựng bị chèn ép, nếu như nàng nguyện ý bị khinh bỉ, hôm nay liền ngoan ngoãn nghe theo lời của Vân Lôĩ, như vậy ít nhất có thể bảo toàn tính mạng của nàng.

Đợi đến khi đủ lông đủ cánh trở lại tính sổ với Vân Lôĩ, nhưng hôm nay nàng chính là nuốt không trôi búng máu trong miệng này.

Trong lòng Vân Thiên Vũ suy tính, tính thần kiên định đưa tay nhận lấy thánh chỉ trong tay Triệu công công.

Tiêu Thiên Dịch và Vân Lôĩ còn muốn nói điều gì, nhưng Vân Thiên Vũ không cho bọn hắn cơ hội nói chuyện, chỉ thần nhiên nói: “Thánh chỉ đã hạ, Tuyên vương cùng phụ thân mọi cách ngăn cản ta tiếp chỉ, đến lúc đó hoàng thượng giận dữ lôi đình, là vương gia thay ta chịu trách nhiệm, hay là phụ thân thay ta chịu trách nhiệm.”

Mâu quang Vân Thiên Vũ lạnh lẽo, không đợi hai người nói chuyện, lại nói tiếp: “Hay là hai người các ngươi muốn mượn tội không tuân thánh chỉ hại chết ta.”

Mặt Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lôĩ liền biến sắc, hai người đồng thời mở miệng: “Chúng ta không có.”

Vân Thiên Vũ lạnh lùng cười: “Vậy thì tốt.”

Nàng cố gắng đứng dậy, nhưng chân lại rã rời, đến khi lực đứng lên cũng không có, Họa Mi bên cạnh vội vàng đỡ nàng dậy, nhẹ khóc lên: “Tiểu thư, người không sao chứ?”

Trước mắt Vân Thiên Vũ từng trận biến thành màu đen, tay nắm chặt thánh chỉ, đây là bùa cứu mạng nàng, nàng chắc chắn. Nàng cố gắng ngẩng đầu, liền thấy mâu quang Tiêu Thiên Dịch phức tạp nhìn nàng.

Vân Thiên Vũ chậm chọc mở miệng: “Tuyên vương, gọi thử một tiếng Cửu hoàng thẩm nghe một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tiêu cửu uyên (1)

Lời của Vân Thiên Vũ, khiến cho Tiêu Thiên Dịch đen mặt, một đôi mắt sa sầm mù mịt, phát ra tia sáng lạnh lẽo run sợ.

Chỉ tiếc Vân Thiên Vũ lại không thêm để ý chút nào, bộ mặt cười khê xoay người muốn rời đi.

Chẳng qua là tất cả khí lực của nàng tựa hồ vào giờ khắc này hoàn toàn dùng hết rồi, cho nên thân thể thẳng tắp hướng trên đất ngã xuống.

Họa Mi kinh kêu thành tiếng, ôm chắc lấy chủ tử nhà mình, lại nhìn thấy ánh mắt của chủ tử nhắm quá chặt chẽ, không động đậy chút nào, hoàn toàn ngất đi.

Họa Mi ôm lấy Vân Thiên Vũ, hướng đám người Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lôĩ bên cạnh kêu lên.

“Vương gia, Hậu gia, các ngươi mau gọi đại phu a, tiểu thư bị thương rất nặng, vẫn chống đỡ đến bây giờ, nếu không mời đại phu, chỉ sợ tiểu thư sẽ mất mạng.”

Tiêu Thiên Dịch nhìn thân thể gầy yếu tái nhợt kia, nhưng mặt mũi lại hung ác, nghĩ đến hôm nay nàng thừa nhận đủ loại đau khổ, rốt cuộc vẫn là không đành lòng.

Hơn nữa trước mắt Vân Thiên Vũ nhận thánh chỉ, chính là Ly thân vương phi, mặc dù Tiêu Cửu Uyên chưa chắc nhận thức nàng lam vương phi.

Nhưng nếu hắn trở mặt nhìn Vân Thiên Vũ chết, như vậy Tiêu Cửu Uyên tuyệt đối sẽ ghi nợ ở trên đầu của hắn.

Tiêu Thiên Dịch biết rõ đạo lý này, cho nên hướng Vân Lôĩ sau lưng nói: “Lập tức gọi đại phu tới đây.”

Lúc này, Vân Lôĩ mặc dù có nhiều hơn nữa không cam lòng, nhưng cũng không có biện pháp.

Bởi vì Vân Thiên Vũ tiếp nhận thánh chỉ của hoàng đế, nàng trước mắt chính là vương phi của Tiêu Cửu Uyên. Nếu như hắc liễu lĩnh không trị bệnh cho nàng.

Không nói đến người khác, Tiêu Cửu Uyên là người đầu tiên sẽ không bỏ qua hắc. Đây cũng không phải nói Tiêu Cửu Uyên thích nữ nhân này, mà là Tiêu Cửu Uyên tuyệt không sẽ cho phép người đánh vào mặt của hắc.

Vân Lô hiểu đạo lý này, cho nên chỉ có thể ra lệnh cho hạ nhân bên cạnh: “Đi, lập tức tuyên đại phu tới đây thay đại tiểu thư chẩn bệnh.”

”Vâng, Hậu gia.”

Hạ nhân vội vàng đi gọi đại phu tới đây, Vĩnh Ninh Hậu phủ trong liền có sẵn đại phu, đại phu rất nhanh đã tới, thay Vân Thiên Vũ kiểm tra một lần, cuối cùng xác nhận trên người Vân Thiên Vũ nhiều chỗ bị thương, da thịt bên ngoài không ít nơi huyết nhục lẫn lộn, máu tươi chảy ròng, mất máu quá nhiều trực tiếp làm nàng hôn mê bất tỉnh.

Trừ vết thương trên người bên ngoài, mặt của nàng là bị thương nặng nhất, chỉ sợ không có biện pháp hoàn toàn phục hồi như cũ.

Khi đại phu nói chuyện này cho Vân Lô.

Trong lòng Vân Lô vậy mà hết sức cao hứng, hắc cũng không tin, Vân Thiên Vũ xấu xí không người chịu nổi như vậy, Tiêu Cửu Uyên gặp mặt nàng, nếu như Tiêu Cửu Uyên hủy bỏ chuyện hôn sự này.

Như vậy đến lúc đó hắc có thể trừng trị Vân Thiên Vũ, chẳng qua là trước mắt hắc cũng là không nên động đến nàng nữa.

Vân Lô ra lệnh hai hạ nhân đưa Vân Thiên Vũ vào viện, lại ra lệnh đại phu hảo hảo thay Vân Thiên Vũ chẩn bệnh, đại phu lĩnh mệnh đi.

Lúc này Vân Lô lại nói xin lỗi với các vị tân khách dự yến tiệc hôm nay, cũng đề cho hạ nhân đưa mọi người một đường ra Vĩnh Ninh Hậu phủ, mọi người một đường nghị luận một đường rời đi Vĩnh Ninh Hậu phủ.

Hôm nay Vĩnh Ninh Hậu phủ giống như hát tuồng, các nàng cũng coi như là xem náo nhiệt, chẳng qua là vừa nghĩ tới cuối cùng hoàng thượng hạ chỉ đem Vân Thiên Vũ cho Tiêu Cửu Uyên làm vương phi.

Trong lòng mọi người cho giỏi giống như bị mèo quào khó chịu, chẳng những các tiểu thư khuê các trong triều, ngay cả phu nhân, trong lòng cũng tức giận bất bình, Vân Thiên Vũ tại sao gả cho Ly thân vương làm vương phi a.

Tướng mạo nàng bị hủy, thế nào được gả cho Ly thân vương phong hoa tuyết đại làm vương phi đây.

Bất quá rất nhiều người suy đoán, Tiêu Cửu Uyên nhất định sẽ hủy bỏ cửa hôn sự này, bất kể hoàng thượng có ý gì, Tiêu Cửu Uyên tuyệt không sẽ cho phép chuyện này phát sinh.

Trong Vĩnh Ninh Hậu phủ, tất cả tân khách rời đi, cuối cùng chỉ còn lại người của Tuyên vương phủ cùng Vĩnh Ninh Hậu phủ.

Hôm nay phát sinh đủ chuyện, làm cho đầu óc Tiêu Thiên Dịch loạn thác bác tao, hắc không muốn lưu lại nữa, mang theo người Tuyên vương phủ xoay người tính toán rời đi, sau lưng Vân Thiên Tuyệt nhìn khuôn mặt lạnh lẽo của Tiêu Thiên Dịch, không khỏi kinh hãi, nước mắt liền ứa ra trong mắt, yếu ớt kêu một tiếng.

”Thiên Dịch, ngươi có trách ta hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Tiêu cửu uyên (2)

Editor: Huynhnhu142

Tiêu Thiên Dịch quay đầu nhìn Vân Thiên Tuyệt, suy nghĩ hôm nay phát sinh đủ chuyện, hết thảy tất cả cũng là bởi vì Vân Thiên Tuyệt bị thổ phi bắt cóc gây lên.

Nếu như không có chuyện thổ phi bắt cóc, hôm nay cái gì cũng sẽ không phát sinh, hắc đã sớm cưới Vân Thiên Vũ trở về Tuyên vương phủ đi.

Tiêu Thiên Dịch nghĩ tới lời nói Vân Thiên Vũ lúc trước, nàng hoài nghi chuyện thổ phi bắt cóc cùng với chuyện nàng bị hủy dung, đều là hắc làm.

Nhưng là Tiêu Thiên Dịch không có làm, chuyện như vậy làm sao sẽ trùng hợp như thế đây.

Hai mắt Tiêu Thiên Dịch hiện lên tia hoài nghi, bình tĩnh nhìn Vân Thiên Tuyết, thấy nàng mặc trên người một bộ giả y đồ thắm, trên mặt trang điểm tinh tế, tựa như một nữ tử đời xuất giá.

Thường ngày nàng ở trước mặt hắn vẫn nói, cam nguyện làm trắc phi bên cạnh hắn.

Hắn cũng cho là nàng thật tâm thật ý, bởi vì ý định ấy này, cho nên đối với nàng đặc biệt tốt.

Chẳng lẽ hết thấy những chuyện này nhưng thật ra là giả, Vân Thiên Tuyết vẫn muốn gả cho hắn làm vương phi, hôm nay tất cả mọi chuyện thật ra thì đều do nàng làm ra.

Nghĩ như thế, trong lòng Tiêu Thiên Dịch chỉ cảm thấy không khỏi thất vọng, ánh mắt thâm trầm rõ ràng rơi trên người Vân Thiên Tuyết

Vân Thiên Tuyết vốn vô cùng thông minh, lúc này vừa nhìn thấy ánh mắt của Tiêu Thiên Dịch, tự nhiên đoán được tâm tư của hắn, hắn hoài nghi mọi chuyện hôm nay tất cả đều do nàng làm.

Vân Thiên Tuyết nhẹ giọng khóc, nhìn Tiêu Thiên Dịch nói: “Thiên Dịch, ngươi có phải hay không cho là tất cả mọi chuyện đều do ta làm, nếu như ta nói ta không có làm, ngươi có phải hay không không tin, trên thực tế ta mặc giả y tới đây, là bởi vì phụ thân hắn không đành lòng để cho ngươi cưới một nữ nhân thân tàn ma dại, cho nên mới phải để cho ta thay mặt gả.”

“Phụ thân trước đó đi hỏi tỷ tỷ, tỷ tỷ nàng đã đồng ý, không nghĩ tới cuối cùng nàng lại trả đũa, thật ra thì trong lòng ta rất khó chịu.”

Vân Thiên Tuyết nhẹ nhàng khóc thút thít, vốn là đáng vẻ đẹp mắt, không tiếng động chảy nước mắt, vẻ mặt hoa lệ đầm mưa kia, lập tức làm cho người ta không khỏi thương tiếc.

Tiêu Thiên Dịch cấp bách đi vài bước tới trước mặt Vân Thiên Tuyết, đưa tay kéo qua nàng, lấy khăn thay nàng lau nước mắt trên mặt.

“Ngươi chớ suy nghĩ lung tung, bản vương không có trách ngươi, thực tế ngươi cùng bản vương từ nhỏ cùng nhau lớn lên, còn cứu mạng bản vương, bản vương hoài nghi bất luận kẻ nào, cũng sẽ không hoài nghi ngươi.”

Tiêu Thiên Dịch vừa dứt lời, Vân Lôi bên cạnh thở phào nhẹ nhõm, đi vài bước thật nhanh tới trước mặt Tiêu Thiên Dịch, cung kính xin tội nói.

“Vương gia, lần này là ta tự chủ trương, xin vương gia giáng tội. Ta vốn là cho là mặt Vũ nhi bị hủy, bây giờ không xứng gả cho vương gia, cho nên lúc trước đi hỏi qua nàng, để cho muội muội thay mặt gả có được hay không, nàng là đồng ý, không nghĩ tới cuối cùng nàng lại làm như vậy.”

Tiêu Thiên Dịch nghe lời nói của Vân Lôi, sắc mặt trong nháy mắt u ám, hai mắt sáng tối khó chịu nhìn về Vân Lôi: “Vĩnh Ninh Hậu gia, lần này bản vương nể mặt Tuyết Nhi cũng không so đo, nếu như có lần sau, đừng trách bản vương trở mặt vô tình.”

Tâm tình Tiêu Thiên Dịch không tốt bụng Vân Thiên Tuyết ra, hắn nghĩ tới phụ hoàng hạ chỉ ý kia, có lẽ hắn nên vào cung cùng phụ hoàng giải thích một chút đi, tóm lại chuyện lần này, đối với hắn mà nói, ảnh hưởng hết sức không tốt.

Tiêu Thiên Dịch suy nghĩ nhìn về Vân Thiên Tuyết nói: “Tuyết Nhi, ngươi đừng suy nghĩ nhiều, chuyện đã như vậy, bản vương vào cung cùng phụ hoàng giải thích một chút.”

“Hảo, Vương gia ngươi đi đi.”

Vân Thiên Tuyết hiện lành gật đầu, Tiêu Thiên Dịch buông ra nàng, dẫn người một đường ra khỏi Vĩnh Ninh Hậu phủ.

Đợi đến Tiêu Thiên Dịch rời đi, không nhìn thấy nữa, khuôn mặt Vân Thiên Tuyết xinh đẹp tuyệt trần động lòng người lập tức vụn vỡ đứng lên, nàng cắn răng nghiến lợi, khắp nơi lửa giận mắng to: “Vân Thiên Vũ, tiện nhân này, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, tuyệt sẽ không bỏ qua cho ngươi.”

P/s: Máy nay bận thi nên ta chưa đọc cv, edit đến đâu đọc đến đó, nên ta cũng như các nàng vậy, nhưng ta sẽ trả lời sớm nhất có thể nha, cảm ơn các nàng nhiều nà

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Cứu người (1)

Vân Thiên Tuyết vốn là muốn lập tức xông tới chỗ ở của Vân Thiên Vũ để trừng trị nàng, nhưng cuối cùng lại bị Vân Lôi ngăn cản, bởi vì Vân Thiên Vũ hiện tại nhận thánh chỉ, nàng chính là Tiêu Cửu Uyên vương phi.

Tiêu Cửu Uyên có ý gì, bọn họ còn mơ hồ không rõ, nếu là đúng Vân Thiên Vũ không tốt, trêu chọc đến lửa giận của Tiêu Cửu Uyên thì phiền toái, cho nên Vân Lôi cảnh cáo Vân Thiên Tuyết không thể đi trêu chọc Vân Thiên Vũ.

Điều này làm cho Vân Thiên Tuyết thiếu chút nữa tức giận đến học máu, cuối cùng lửa giận bùng phát, trở lại viện mình ở, lại đập một đồng hồ, tâm tình mới dễ chịu một chút.

Bất quá nàng không có tính toán bỏ qua cho Vân Thiên Vũ, mặc dù nàng dựa vào danh tiếng vương phi Tiêu Cửu Uyên thì thế nào.

Tiêu Cửu Uyên người như vậy ngay cả nàng cũng không dám nghĩ đến, hẳn làm sao có thể sẽ lấy người hèn yếu vô năng, người vừa xấu xí vừa ti tiện làm phi đây.

Tin tưởng Tiêu Cửu Uyên rất nhanh sẽ lui hôn sự này, huống chi nàng không thể công khai trừng trị tiện nhân kia, chẳng lẽ không có thể ngầm trừng trị nàng sao?

Trong mắt Vân Thiên Tuyết lóe ra tia u ám tàn nhẫn, từ từ tính toán như thế nào chính chết Vân Thiên Vũ.

Lúc này tính mạng Vân Thiên Vũ đang vô cùng nguy hiểm nằm ở trên giường, thoi thóp hít vào nhiều thở ra ít, thật sự là chuyện xảy ra ngày hôm nay vượt ra khỏi sự chịu đựng của thân thể nàng, nàng đã dùng hết tất cả khí lực.

Cho nên giờ phút này nàng nằm ở trên giường cùng một người chết không kém là bao nhiêu.

Mặc dù vết thương trên người rửa sạch, bôi thuốc, lại băng bó, còn được đại phu Tiểu Lâm dứt thuốc, nhưng vẫn như cũ không có gì khởi sắc.

Trước giường, Họa Mi thương tâm khóc thút thít, càng nghĩ càng khổ sở, nước mắt lớn chừng hạt đậu rơi không ngừng, khóc đến tê tâm liệt phế.

”Tiểu thư, nếu là người thật có gặp chuyện không may, nô tỳ đi cùng người, còn sống thật là quá khó khăn.”

Đại phu Tiểu Lâm nhìn thấy Họa Mi như vậy, trong lòng sinh mấy phần kính trọng, nha đầu này ngược lại rất trung thành.

Tiểu Lâm đại phu là nhi tử của lão Lâm đại phu, tâm địa hết sức chính trực, nhìn chủ tớ hai người khó khăn như vậy, sinh lòng không đành lòng, nhìn Họa Mi nói.

”Thế này, ta giúp người đến Hậu gia bên kia nghĩ biện pháp, lấy một chút tổ yến tới đây, để cho tiểu thư người ăn vào, như vậy sẽ nhanh khỏe hơn một chút.”

Tiểu Lâm đại phu nói xong đi ra ngoài, Họa Mi sau lưng vẫn như cũ khóc thút thít, căn bản không tin tưởng Tiểu Lâm đại phu có thể từ Hậu gia đó lấy được đồ gì.

Lúc này Hậu gia ước gì tiểu thư chết đi, không bỏ đá xuống giếng đã không tệ, làm sao có thể sẽ cho người mang nhân sâm tổ yến gì đó tới đây.

Bất quá Họa Mi nghĩ sai rồi, Vinh Ninh hậu Vân Lôi thật đúng là bị Tiểu Lâm đại phu nói động, mà để cho hạ nhân mang một ít tổ yến tới đây.

Mặc dù đưa tới đồ không là cái gì tốt, nhưng vẫn có tác dụng hơn được hiệu, Họa Mi lập tức cầm một ít tổ yến tự mình mang đến phòng bếp để cho người ta nấu.

Thường ngày người trong phòng bếp mi mắt cao hơn đầu, hiện tại ngược lại hết sức an phận, chưa từng có người làm khó nàng, bởi vì lúc này Vân Thiên Vũ mang thân phận chính là Ly thân vương phi, các nàng có mấy lá gan dám làm khó nàng.

Họa Mi thuận lợi chưng nhân sâm canh dứt vào trong miệng Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ trải qua chẩn bệnh, lại uống một chút nhân sâm, hơi thở rốt cục hơi khá hơn một chút, Họa Mi hoàn toàn thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng đợi đến thanh tỉnh lại, nàng cảm nhận được eo trái vị truyền đến cảm giác đau đớn kịch liệt, ánh mắt từng trận biến thành màu đen, quanh thân bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, tay chân mềm yếu, chèn trong tay cũng bưng không được mà sảy tay rơi trên mặt đất.

Họa Mi hậu tri hậu giác nghĩ đến một chuyện, nàng bị Hậu gia hung hăng đá một cước, tựa hồ bị thương không nhẹ.

Lúc trước vẫn quan tâm chuyện tình của tiểu thư, căn bản không có chú ý tới, hiện tại thương thế kia tựa hồ tăng thêm.

Nàng không có sao chứ, nếu như nàng có chuyện tiểu thư làm sao bây giờ? Ý thức Họa Mi càng ngày càng mơ hồ, nàng vươn tay sờ soạng nắm tay Vân Thiên Vũ, nắm thật chặt chẽ.

Tiểu thư, nếu như Họa Mi chết, người nhất định phải sống thật khỏe, nhất định phải sống thật khỏe.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Cứu người (2)

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ ngủ mê man, ước chừng ngủ thẳng trời tối mới tỉnh lại.

Nàng mở mắt, thấy bốn phía một mảnh bóng tối, một chút ánh đèn cũng không có.

Bất quá ngoài cửa sổ vẫn có ánh trăng yếu ớt chiếu bắn vào.

Nhờ ánh trăng, nàng nhìn thấy một người nằm ở trước giường nàng không nhúc nhích, một cái tay lại nắm thật chặt tay nàng.

Vân Thiên Vũ nhìn cái tay kia, gầy trơ xương, một mảnh tịch hoàng, nhìn một cái liền biết đây là dinh dưỡng không đầy đủ tạo thành.

Thấy bàn tay nắm chặt tay của nàng, nàng không khỏi nhớ lại bàn tay của nghĩa phụ, trong lòng ấm áp, hốc mắt hơi ướt át.

Nàng từ nhỏ không cha không mẹ, là nghĩa phụ từ trong cô nhi viện nhận nuôi nàng, không chỉ như thế, hắn còn tận tâm tận lực dạy nàng y thuật.

Nghĩa phụ y thuật rất cao, thể nhân đều gọi ông là dược lão.

Hắn cả đời không có lấy vợ, không có con cái, đem tất cả tâm huyết đều đặt ở trên người của nàng.

Thật may là nàng thiên phú cực cao, rất nhanh kế thừa tất cả của nghĩa phụ, thậm chí y thuật so nghĩa phụ còn muốn lợi hại hơn, nàng vĩnh viễn nhớ thời điểm nghĩa phụ biết nàng y thuật cao hơn ông, cặp mắt kia phát ra ánh sáng, tràn đầy vui mừng, cao hứng vỗ vai của nàng, vui vẻ giống như đứa bé.

”Tiểu Vũ mao, nghĩa phụ thật cao hứng khi con có được thành tựu như vậy, nghĩa phụ thật may mắn năm đó dẫn con từ trong cô nhi viện ra ngoài, con không có làm nghĩa phụ thất vọng.”

Chính là như thế này nàng rất yêu nghĩa phụ, cuối cùng lại chết ở trong tay Tiêu Cảnh Ngôn.(ta cũng không hiểu lúc đầu à chết bởi Phó Cảnh Ngôn, không hiểu sao giờ lại thành họ Tiêu)

Cho nên cuối cùng nàng đầu có chết cũng phải vì nghĩa phụ báo thù.

Vân Thiên Vũ đang muốn phải nhập thần, đột nhiên trên ngón tay truyền đến cảm giác nóng rực, nàng quay đầu nhìn lại, thấy trên ngón tay của mình chợt lóe chợt lóe.

Như mũi nhọn lóe lên nơi âm u, bên trong thân thể của nàng vang lên một giọng nói yếu yếu nhỏ nhỏ.

”Chủ nhân, có thương tích, người phải chữa trị sao?”

Phượng Hoàng đại nhân cẩn thận mở miệng, nàng biết chủ nhân này của mình, bây giờ không phải là chủ tử dễ đối phó.

Lúc trước tình nguyện liều chết cái mạng của mình, cũng muốn trừng trị người xấu.

Mình nếu là trêu chọc nàng mất hứng, nhất định sẽ xui xẻo, cho nên nàng không dám lớn tiếng nhắc nhở Vân Thiên Vũ cứu người, chỉ dám nhỏ giọng hỏi ý kiến của nàng.

Phượng Hoàng đại nhân cảm giác mình là một con phượng hoàng bị thảm đáng thương nhất lịch sử.

Ai có thể gọi chủ nhân này biến thái đây.

Mặc dù Phượng Hoàng đại nhân rất lo lắng, nhưng lần này Vân Thiên Vũ không có làm khó nàng, nàng chẳng qua là cúi đầu nhìn về Họa Mi bất tỉnh ở mép giường, vẫn như cũ nắm thật chặt tay nàng.

Tâm từ từ có chút ấm áp, nha đầu này đã hôn mê còn không quên nhớ kỹ nàng, điều này làm cho nàng một khối băng tâm có chút nhiệt độ.

Đồng thời nàng nhớ lại chuyện lúc trước Vân Lôi đá Họa Mi một cước, Họa Mi chỉ sợ bị thương không nhẹ.

Vân Thiên Vũ vừa muốn vươn tay bắt mạch cho Họa Mi, cuối cùng xác nhận thương thế trên người Họa Mi, nàng cần lập tức tiếp nhận chữa trị, nếu như không trị chỉ sợ sẽ mất mạng.

Vân Thiên Vũ cố gắng xuống giường, thật ra thì tình trạng trước mắt của nàng không tốt lắm, nhưng nàng không thể không cứu Họa Mi.

Họa Mi chỉ là một nha đầu, nếu là nàng không cứu nàng, không ai sẽ cứu nàng, nàng tất nhiên mất mạng.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, chịu đựng đau đớn trên người trên, vừa cố gắng đi ra ngoài.

Mặc dù trước mắt nàng không có gì cả, nhưng thân là đại phu y thuật cao siêu, bất kỳ vậy gì bên người nàng cũng có thể trở thành dược liệu, điểm này nàng không lo lắng.

Vân Thiên Vũ ra khỏi phòng, vừa cố gắng đi ra khỏi viện, dựa vào trí nhớ trong đầu, ở hướng tây bắc vắng vẻ của Vĩnh Ninh Hậu phủ có một vườn hoa nhỏ trong đó có thể tìm một ít thứ, có được thảo bình thường, còn có một chút hoa, những thứ đó này phối hợp thật tốt, một dạng có thể trị nội thương.

Tóm lại nàng sẽ không đề cho Họa Mi có chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Tức giận đánh tiện nhân (1)

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ cầm những thứ hoa hoa thảo thảo này vào gian phòng của mình, dựa vào trí nhớ tìm kiếm ra đồ đánh lửa đốt nển.

Nàng ở dưới đèn nghiền nát những thứ đồ này, có ăn có thoa ngoài da, rất nhanh nghiền tốt lắm. Đợi đến làm xong những thứ này, nàng cảm thấy khí lực của mình cũng nhanh cạn sạch, hơi thở lại yếu đi rất nhiều.

Nhưng Họa Mi không thể không cứu, cho nên nàng cứng rắn chống lại từ trong phòng tìm kiếm ra mấy cây kim may tới, ở trên ánh nến đốt nóng tiến hành trừ độc.

Khử hết độc sau, bắt đầu thay Họa Mi trị liệu.

Trước kiểm tra vị trí bị thương cho Họa Mi, sau đó dùng ngân châm loại bỏ máu bầm cho nàng, thoa thuốc lúc trước đã chuẩn bị xong lên ngang hông Họa Mi, dùng vải băng bó kỹ, cuối cùng lại đốt cho Họa Mi một chút thuốc.

Đợi đến làm xong những thứ này, Vân Thiên Vũ cảm giác mình cả người cũng mệt lả, một chút cũng không muốn nhúc nhích, lúc này trên ngón tay chợt lóe, mơ hồ có thể thấy được giá trị con số chớp động, thấp.

Vân Thiên Vũ thấy mấy chữ này, nghĩ tới lúc trước Phượng Hoàng đại nhân nói, yêu cầu để mở viêm hoàng thần y truyền thừa, liền phải tích góp từng tí một các loại giá trị phân, một ngàn các loại giá trị phân, mới có thể mở ra viêm hoàng thần y truyền thừa.

Hiện tại cứu một người được mười, đây là nói nàng nếu muốn mở cái gì viêm hoàng thần y truyền thừa kia, phải cứu một trăm người sao?

Thật may là nàng đối với viêm hoàng thần y truyền thừa không có nửa điểm mong đợi, nếu không chẳng phải là thất vọng chết.

Nàng cũng không nghĩ ra mình có nhiều lòng tốt đi cứu một trăm người như vậy, tích góp từng tí một các loại giá trị phân này.

Hôm nay sở dĩ cứu Họa Mi, là bởi vì Họa Mi trung thành, nàng mới sẽ xuất thủ cứu giúp.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, trong cơ thể Phượng Hoàng đại nhân đã cảm nhận được cảm xúc của Vân Thiên Vũ, lập tức nhỏ giọng nói.

”Chủ nhân, ngươi không phải thất vọng, lần này sở dĩ các loại giá trị phân thấp, là vì nguyên nhân bệnh nhân thương thế tương đối, nếu là bệnh nhân thương thế nặng, các loại giá trị phân sẽ cao, nếu như chủ nhân cứu chính là người bị trọng thương, chỉ cần vài người là có thể mở ra viêm hoàng thần y truyền thừa.”

Vân Thiên Vũ mặt không nhúc nhích nói: “Không có hứng thú.”

Phượng Hoàng đại nhân muốn khóc, người ta hảo muốn đi ra ngoài, chủ nhân ngươi không thể như vậy.

Phượng Hoàng đại nhân đang muốn khuyên Vân Thiên Vũ thay đổi tâm ý, đột nhiên nghe được cách đó không xa có tiếng bước chân truyền đến, lập tức nhắc nhở Vân Thiên Vũ nói.

”Chủ nhân, có người tới.”

Vân Thiên Vũ nhướn mày nhỏ bé, đồng mâu thoáng qua tia lạnh lẽo sắc bén, cẩn thận ngưng thần nghe qua, quả nhiên nghe được bên ngoài viện có tiếng bước chân đi tới.

Không nghĩ tới mình luôn luôn cảnh giác vậy mà không có phát hiện, Phượng Hoàng trong cơ thể thế nhưng phát hiện. Xem ra người này cũng không phải là tệ.

Trong lòng Vân Thiên Vũ suy nghĩ, trên mặt từ từ gọi lên máu tanh mà lãnh khốc vui vẻ.

Lúc này trên người nàng mang danh Ly thân vương phi, cho nên làm việc cần bản không cần có điều cố kỵ, nàng cũng muốn nhìn một chút là ai đến tìm chết.

Nàng ý niệm vừa dứt, bên ngoài tiếng bước chân đến gần, giọng nói cũng vang lên.

”Hôm nay chúng ta nhất định phải hao hao chinh tiện nhan kia một chút, thế nhưng dám can đảm phá hủy hôn sự của nhị tỷ, tiện nhân kia rõ ràng là muốn chết, cho dù hoàng thượng chỉ hôn nàng làm Ly thân vương phi, nàng liền không sao sao? Ta cũng muốn nhìn một chút buổi tối người nào sẽ che chở nàng.”

Giọng nói lộ ra một cỗ âm ngoan.

Người nói chuyện dứt lời, lại có âm thanh khác phụ họa nàng.

”Là, vốn nhị tiểu thư có thể gả cho Tuyên vương làm Tuyên vương phi, nếu như nói như vậy, tiểu thư người đã có thể là muội muội Tuyên vương phi, ngày sau lập gia đình tất nhiên cũng sẽ không kém, nhưng bây giờ thì sao, lại bị đại tiểu thư sinh kế phá hủy.”

”A a, ghê tởm, tiện nhân ghê tởm, ta tất nhiên muốn đánh chết nàng.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Tức giận đánh tiện nhân (2)

Editor: Huynhnhu142

Hai ba người vừa nói chuyện, đi tới bên ngoài phòng của Vân Thiên Vũ, cảm đầu người vung tay lên, sau lưng hai nha hoàn lập tức vọt tới, hướng cửa phòng Vân Thiên Vũ đánh tới.

Ầm một tiếng cửa bị đụng vỡ, bên trong phòng sạch sẽ nhìn thấy tình trạng thực tế, một người vô thanh vô thức nằm trên giường, không thấy rõ mặt, bất quá một chút động tĩnh cũng không có.

Trước cửa mấy người thuận lợi nghỉ trên giường là Vân Thiên Vũ.

Hai nha hoàn quay đầu nhìn về chủ tử sau lưng xin phép: “Tiểu thư, làm sao bây giờ?”

Nữ tử đứng trước cửa, thân thể đầy đặn, mặt mũi mượt mà, nàng là tam tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ Vân Thiên Nguyệt.

Mẫu thân Vân Thiên Nguyệt là lão phu nhân ban cho Vĩnh Ninh hậu làm tiểu thiếp, hậu sinh tam tiểu thư Vân Thiên Nguyệt.

Vân Thiên Nguyệt luôn luôn lấy Vân Thiên Tuyết ngửa lớn nhìn lên, bước cũng theo. Vì làm cho Vân Thiên Tuyết vui vẻ, nàng luôn là nghĩ ra các loại biện pháp để khi dễ Vân Thiên Vũ.

Vốn là Vân Thiên Nguyệt cho là hôm nay đại hôn, cuối cùng gả cho Tuyên vương nhất định là Vân Thiên Tuyết, bởi vì Tuyên Vương điện hạ rất yêu thương Vân Thiên Tuyết.

Nếu là Vân Thiên Tuyết thuận lợi gả cho Tuyên vương, nàng sẽ là muội muội Tuyên vương phi, cuối cùng nhất định cũng sẽ gả không quá kém.

Nhưng là không nghĩ tới đại hôn lại bị Vân Thiên Vũ phá hủy, Vân Thiên Nguyệt nhận được tin tức sau, thiếu chút nữa tức chết.

Bất quá bởi vì chuyện thánh chỉ của hoàng thượng, nàng không dám tới tìm Vân Thiên Vũ phiền toái. Chẳng qua là sau lại nhìn thấy đáng về thương tâm khổ sở của Vân Thiên Tuyết, nàng liền không khống chế được tức giận trong lòng, tốt hơn giáo huấn Vân Thiên Vũ một chút.

Ban ngày không tốt tới đây, nàng đặc biệt chọn lựa buổi tối để tới.

Cảnh tối lửa tắt đèn, coi như nàng đánh Vân Thiên Vũ nửa chết nửa sống, nàng không nói người nào lại biết là nàng làm đây.

Vân Thiên Nguyệt tính toán, nghe được nha hoàn xin phép.

Vân Thiên Nguyệt lập tức mặt âm trầm hung hăng ra lệnh: “Đánh cho ta, hung hăng đánh, chỉ cần lưu cho nàng một hơi được rồi.”

Nếu không phải nữ nhân này được ban cho Ly thân vương là Ly thân vương phi, nàng nhất định sẽ làm cho người đánh chết nàng ta, thế nhưng có can

đam phá hư hôn sự của nhị tỷ, rõ ràng là muốn chết.

Tiểu Đào cùng Tiểu Lê hai người là nha hoàn bên cạnh Vân Thiên Nguyệt, luôn luôn xu nịnh Vân Thiên Tuyết, hôm nay chuyện đã xảy ra, hai người các nàng cũng hết sức căm tức.

Cho nên vừa được Vân Thiên Nguyệt chỉ thị, hai người cầm lên gậy gỗ bên cạnh lúc trước mang tới, một đường chạy thẳng tới trước giường đi.

Chẳng qua là các nàng còn chưa kịp động thủ, bên cạnh vọt ra một đạo bóng dáng, bóng dáng kia tốc độ rất nhanh, trong tay còn cầm một cái chốt cửa, lên đến bên cạnh Tiểu Đào và Tiểu Lê.

Một khắc cũng không trì hoãn, giờ tay lên hung hăng hướng tới hai tỷ nữ đâm tới.

Bình bình hai côn đi xuống, đầu Tiểu Đào và Tiểu Lê nở hoa, máu tươi theo gò má chảy xuống.

Hai người giờ tay lên vừa sờ, sờ tới một tay máu, nhất thời hoa dung thất sắc, thét chói tai liên tiếp.

”A, giết người rồi.”

”Giết người rồi.”

Đáng tiếc Vân Thiên Vũ căn bản không e ngại, giờ tay lên lại nâng lên gậy gỗ trong tay, hướng tới hai tỷ nữ Tiểu Đào và Tiểu Lê hung hăng đập tới.

Hai tỷ quay đầu thấy gậy gỗ cầm trong tay, giống như kẻ điên hướng các nàng lại là Vân Thiên Vũ.

Thẳng dọa cho sợ đến vội vàng hướng ngoài cửa trốn, nhưng vẫn là bị Vân Thiên Vũ đánh tới, Tiểu Đào bị thương tương đối nặng, trực tiếp bị Vân Thiên Vũ một gậy đánh tới ngã trên đất, Tiểu Lê lại chạy trốn mau, chạy tới bên người Vân Thiên Nguyệt, kêu to.

”Tiểu thư, đại tiểu thư điên rồi, nàng điên rồi.”

Vân Thiên Nguyệt nhìn gậy gỗ trong tay Vân Thiên Vũ, điên cuồng hướng về phía Tiểu Đào nằm trên mặt đất hung hăng đánh, bị dọa cho kinh hãi đảm chiến, tay chân luống cuống, theo bản năng quay đầu chạy.

Vừa chạy vừa hướng sau lưng Vân Thiên Vũ thét chói tai: “Vân Thiên Vũ, ngươi người điên, ngươi vậy mà dám cả gan đã thương người như vậy, ta đi nói cho phụ thân, gọi hắn tới thu thập ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Tức giận đánh tiện nhân (3)

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Nguyệt không nhắc tới Vân Lô con tốt, nhắc tới Vân Lô, Vân Thiên Vũ càng tức giận lớn hơn, hôm nay phát sinh hết thảy, thêm cả đời kiếp trước của nàng cũng không trải qua đau khổ như vậy.

Kiếp trước nàng mặc dù là cô nhi, nhưng đối với nghĩa phụ nàng như hòn ngọc quý trên tay, cũng không chịu để cho nàng bị một chút xúi ủy khuất.

Không nghĩ tới một kiếp biến chuyển này, thế nhưng gặp phải một phụ thân không bằng cảm thú như vậy.

Vân Thiên Vũ càng nghĩ càng tức, trực tiếp bỏ qua Tiểu Đào nửa chết nửa sống nằm trên mặt đất, cầm một cây gậy gỗ trong tay, một đường đuổi theo Vân Thiên Nguyệt.

Vân Thiên Nguyệt vừa nhìn thấy động tác của nàng, bị dọa cho sợ đến hết rằm lên, vội vàng chạy ra bên ngoài.

Nhưng bởi vì quá sợ, cho nên va vào cánh cửa một cái, phía sau Vân Thiên Vũ đã đuổi tới, đồng thời gậy gỗ trong tay liền hướng Vân Thiên Nguyệt đánh tới, vừa đánh vừa còn hung hăng tức giận mắng.

”Tiện nhân, ai bảo ngươi trước kia khi dễ ta, hôm nay ta liền mang cả gốc lẫn lá trả lại cho ngươi.”

Tại Vân Thiên Nguyệt nghe sau lưng có âm thanh gậy gỗ đánh đến, đều phát ra xoang xoang, không chút nghĩ ngợi, lùi Tiểu Lê bên người để che.

Gậy gỗ trong tay Vân Thiên Vũ hung hăng đánh lên trên người Tiểu Lê.

Tiểu Lê hét thẳm lên, lúc trước nàng vốn là bị đánh đòn cảnh cáo, vô cùng đau đầu, hiện tại lại bị tiểu thư nhà mình kéo ra để che cơn, như thế nào chịu đựng được, mắt sớm biến thành màu đen hướng trên đất ngã xuống.

Vân Thiên Vũ làm sao có thể sẽ bỏ qua cho Tiểu Lê, tiện nhân kia cùng chủ tử của nàng đều là một dạng đáng hận, động một tý liền khi dễ nàng.

Gậy trong tay Vân Thiên Vũ không lưu tình huống Tiểu Lê trên đất đánh tới, mỗi gậy đều tàn nhẫn đánh xuống.

Tiểu Lê đau đến cũng quên cả phản ứng, chỉ biết cầu khẩn: “Đại tiểu thư tha mạng a, ta không dám, ta sau này cũng không dám nữa.”

Đáng tiếc Vân Thiên Vũ căn bản không để ý tới nàng, hướng nàng ta đánh đến chết, hôm nay chủ tử ba người tới đây muốn mạng của nàng, nàng cần gì khách khí với các nàng ta.

Vân Thiên Vũ đang đánh Tiểu Lê, trước mặt Vân Thiên Nguyệt bị dọa cho sợ đến mặt mũi trắng bệch, cũng không nhìn đến nha hoàn một cái, một đường chạy thẳng tới viện bên ngoài.

Vừa chạy tới viện bên ngoài vừa hét chói tai: “Người đâu a, giết người.”

Vân Thiên Vũ vừa nghe đến tiếng kêu của Vân Thiên Nguyệt, lửa giận kia lần nữa nhảy vọt lên cao, bởi vì đầu sỏ chân chính đứng là tiện nhân Vân Thiên Nguyệt này a.

Nàng vì lấy lòng nữ nhân Vân Thiên Tuyết kia, khắp nơi khi dễ nàng.

Hôm nay nàng liền thay chủ nhân nhân thân thể này hảo hảo trừng trị nàng ta một chút.

Vân Thiên Vũ mắt thấy Vân Thiên Nguyệt chạy đi ra ngoài rất xa, gậy trong tay giương lên, hướng về phía Vân Thiên Nguyệt đập tới, nói thật ra khí lực Vân Thiên Vũ cũng không lớn, nhưng Vân Thiên Nguyệt lúc này bị dọa sợ, sớm đi đứng như nhũn ra, hơn nữa nàng ngày thường hơi mập.

Đi lại không nhanh nhẹn, thường ngày đi bộ đều rất chậm, chưa từng có chạy qua, cho nên hôm nay bị Vân Thiên Vũ đánh trúng một gậy, mất hết sức lực té ngã trên đất.

Vân Thiên Vũ vội vàng đi qua, bắt đầu đè xuống đầu Vân Thiên Nguyệt, giờ chân lên hung hăng đá tới, một cái hạ xuống không chút lưu tình.

Tiếng kêu của Vân Thiên Nguyệt thảm thiết vang lên: “Cứu mạng a, cứu mạng.”

Lúc này nàng cảm thấy sợ, nàng biết Vân Thiên Vũ sẽ đánh chết nàng, nữ nhân này hôm nay điên rồi, nàng là thật điên rồi, nàng ta nhất định sẽ đánh chết nàng.

Vân Thiên Nguyệt khóc nức nỉ Vân Thiên Vũ: “Đại tỷ, không cần đánh, ta không dám, không dám, sau này không bao giờ... sẽ gây sự với người nữa, người bỏ qua cho ta đi.”

Vân Thiên Vũ kéo tóc nàng ta lại, giờ tay lên hướng về phía mặt của nàng ta tát xuống, ba ba ba, tuyệt không khách khí.

”Người cho rằng cầu xin đôi ba câu ta sẽ tha cho, chuyện người thường ngày đánh mắng ta liền bỏ qua như vậy, nằm mơ đi. Hôm nay ta liền giết người.”

Nàng vừa nói hai tay hướng cổ Vân Thiên Nguyệt bóp mạnh, tuyệt không nương tay.

Vân Thiên Nguyệt hoảng sợ mở to hai mắt, sắc mặt trắng bệch, liều mạng lắc đầu gẩy gẩy, không muốn, đừng có giết ta.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Tức giận đánh tiện nhân (4)

Vân Thiên Vũ xuống tay mặc dù dùng sức, nhưng rõ ràng khí lực chưa đủ, cho nên nhất thời căn bản bóp không chết Vân Thiên Nguyệt.

Lúc trước sở dĩ nàng hành động nhanh nhẹn, là bởi vì nàng dùng ngón chân đâm vào trên người mình mấy huyệt vị quan trọng, kích thích tiềm lực trên người, cho nên mới có thể thuận lợi trừng trị Tiểu Đào Tiểu Lê và Vân Thiên Nguyệt.

Nhưng bây giờ khí lực trên người nàng đã dùng hết rồi, trên tay một chút sức lực cũng không có.

Bất quá Vân Thiên Nguyệt cũng không biết chuyện này, giờ phút này nàng hoảng sợ tròn to một đôi mắt nhìn Vân Thiên Vũ cầu khẩn.

”Đại tỷ, đừng giết ta, đừng có giết ta, ta không dám, sau này cũng không dám nữa.”

Vân Thiên Vũ gất gao nhìn chăm chăm tay mình, dùng sức lại dùng sức, đáng tiếc vẫn như cũ một chút khí lực cũng không có.

Chẳng những tay không có lực, ngay cả thân thể cũng mềm nhũn.

Đúng lúc này, sau lưng bầu trời đêm, nhưng lại vang lên một thanh âm cười nói tùy ý.

“Không phải nói đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ là một phế vật hèn yếu vô năng sao? Đây là chuyện gì xảy ra, ta làm sao nhìn thấy giống như một con báo nổi điên đây.”

Vân Thiên Vũ cả kinh, xoay mình quay đầu nhìn sang, trầm giọng mở miệng: “Người nào, ra ngoài.”

Bởi vì lực chú ý của nàng tập trung ở sau lưng, cho nên sức lực ngón tay theo bản năng phân tán một chút, điều này làm cho Vân Thiên Nguyệt bị nàng ép ngồi ở phía dưới thở phào nhẹ nhõm.

Vân Thiên Nguyệt bắt lấy khoảng không ngàn cân treo sợi tóc, giãy giụa xoay người đẩy Vân Thiên Vũ trên người ra, sau đó tựa như điên vậy xông ra ngoài.

Rất nhanh biến mất không thấy, cho đến khi nàng vọt ra khỏi tiểu viện Vân Thiên Vũ, mới dám khóc gọi: “Giết người rồi, Vân Thiên Vũ giết người rồi.”

Vân Thiên Vũ căn bản không để ý tới tiếng hét chói tai bên ngoài viện, nàng không sợ có người tới, trước mắt nàng mang danh Ly thân vương phi, ai dám muốn mạng của nàng.

Ngược lại người không biết tại sao xuất hiện giữa không trung tiểu viện, tựa hồ rất nguy hiểm.

Trong tiểu viện ảm đạm, vô thanh vô tức nhiều hơn hai đạo bóng dáng.

Người trước mắt, thấy Vân Thiên Vũ nhìn hẩn, ba một tiếng mở ra quạt ngọc, một bộ dáng phong lưu phóng khoáng, tự cho mình là siêu phẩm, cây quạt không ngừng quạt quạt nhìn Vân Thiên Vũ, vẻ mặt thích thú xem kịch vui.

Vân Thiên Vũ hơi cau mày nhìn chăm chăm người này, mặc dù bốn phía không có ánh đèn, nhưng dưới ánh trăng yếu ớt, nàng vẫn mơ hồ có thể thấy rõ người này phải hết sức tuấn mỹ.

Đáng người cao ráo, mặc một bộ cẩm bào rải hoa tím, thắt lưng đeo đai ngọc, bên hông rủ xuống một ngọc bội màu xanh biếc, quanh thân trên dưới quả nhiên là tôn quý vô song.

Nhìn lên trên nữa, hé ra khuôn mặt tuấn mỹ, lông mày dài nhỏ, bên dưới đôi mày là đôi mắt đào hoa, khi hẩn cười lên, đôi mắt hoa đào kia, sáng quắc sinh hoa, không nói ra được hấp dẫn người.

Là người trời sinh gieo họa cho nữ nhân.

Vân Thiên Vũ trong lòng suy nghĩ, trong đầu đã hiện ra trí nhớ, lập tức nhận ra người kia là ai.

An Thân Vương phủ An Thân Vương thế tử Tiêu Dạ Thần, hẩn và chủ cũ của thân thể này cũng không có bất kỳ vương mất gì, lúc này xuất hiện là có ý gì.

Ánh mắt Vân Thiên Vũ lạnh lùng nhìn Tiêu Dạ Thần nói: “Ta cùng An Thân Vương thế tử giống như không có nửa điểm quan hệ đi, không biết An Thân Vương thế tử khuya khoắt xông vào Vĩnh Ninh Hậu phủ làm cái gì?”

Tiêu Dạ Thần nghe lời nói của Vân Thiên Vũ, không một chút nào tức giận, chỉ khoe khoang phe phẩy cây quạt trong tay nói.

“Ngươi và bản thể từ không có quan hệ gì, nhưng ngươi cùng vị này có quan hệ a.”

Tiêu Dạ Thần từ từ hướng bên cạnh nhường lối, sau lưng lộ ra một người.

Thiên địa phảng phất trong nháy mắt tựa như đông lại, thời gian dừng lại vào giờ khắc này, Vân Thiên Vũ nhìn người đứng bên cạnh Tiêu Dạ Thần.

Mặc dù chỉ là lẳng lặng đứng ở nơi đó, nhưng thật giống như là chúa tể thế giới, thế gian vạn vật tất cả cúi đầu xưng thần.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Khí phách cuồng vọng (1)

Ngôi sao đầy trời, trong phút chốc trở thành nền làm nổi bật cho hắn.

Mà hắn thân nhiên đứng dưới bóng tối, hai tay hơi để ra phía sau, tạo thành một tư thế oai vệ.

Một người là phong cảnh một người chính là bức họa.

Ngũ quan tinh tế kia, giống như được điêu khắc mài dũa tinh vi mà thành, lông mày đen như vẽ, mắt phượng sâu thẳm tựa như biển, mắt phượng so với sao trên bầu trời còn chói mắt hơn, trong suốt âm u lạnh lẽo, giống như bảo thạch trân quý trên đời động lòng người.

Bên dưới mắt phượng là mũi cao kiêu ngạo, môi mỏng gợi cảm.

Lúc này môi của hắn cười như không cười, vẻ mặt kia dường như không đem bất luận kẻ nào trên thế gian này nhìn vào mắt.

Cả người không nói ra được khí phách cuồng vọng, không ai bì nổi.

Nhưng khí phách cuồng vọng như vậy lại không người ghét, giống như hắn chính là người duy nhất có được phẩm chất đó.

Vân Thiên Vũ nhìn người này, lập tức hiểu người này là ai.

Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên của Đông Ly quốc.

”Tiêu Cửu Uyên, “ Vân Thiên Vũ theo bản năng kêu thành tiếng.

Ánh mắt Tiêu Cửu Uyên đột nhiên tối sầm lại, hơi thở lạnh lẽo từ trong mắt đen tràn ra, toàn thân trên dưới thật giống như hàn băng bao phủ ngàn năm không thay đổi, làm cho người ta chỉ cảm thấy lạnh thấu tâm can.

Vân Thiên Vũ biết người này nổi giận, mặc dù hắn cũng không nói gì, nhưng nàng cũng biết, hắn nổi giận.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, bên trong bóng tối truyền tới giọng nói tức giận khiển trách: “Lớn mật, tục danh vương gia nhà ta là người có thể gọi sao?”

Hai đạo bóng dáng nhanh chóng từ bóng đêm xông tới, nháy mắt rơi vào bên cạnh Tiêu Cửu Uyên.

Một trắng một đen.

Hai người kia chính là thủ hạ thân tín của Tiêu Cửu Uyên, Bạch Diệu và Hắc Diệu.

Lúc trước lên tiếng quát lạnh Vân Thiên Vũ chính là Hắc Diệu.

Hắc Diệu xưa nay tính tình tương đối nhanh nhẩu, cho nên nghe được Vân Thiên Vũ thế nhưng dám can đảm thẳng kêu tục danh của chủ tử nhà mình, liền nổi giận, cho nên mới quát lạnh lên tiếng.

Bất quá lời của Hắc Diệu vừa dứt, khóe môi của Tiêu Dạ Thần bên cạnh Tiêu Cửu Uyên lại cười: “Hắc Diệu, người lời này liền không đúng, vị này chính là Ly thân vương phi tương lai, nàng kêu tục danh chủ tử nhà ngươi không phải là bình thường sao?”

Hắc Diệu vừa nghe lời của Tiêu Dạ Thần, mắt hững, nhìn Tiêu Dạ Thần một cái, lại quay đầu giận nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ nói.

”Nữ nhân đáng ghét xấu như vậy, chủ tử nhà ta chắc là sẽ không cưới nàng, nàng không xứng với chủ tử nhà ta.”

Lời của Hắc Diệu, Tiêu Cửu Uyên cũng không có ngăn cản.

Hắn chẳng qua là xoay người đi ra ngoài, Tiêu Dạ Thần bên cạnh không nhịn được đi theo phía sau hắn đi ra ngoài, vừa đi vừa hỏi tới: “Cửu hoàng thúc, người như vậy liền đi, không cùng cửu hoàng thẩm trò chuyện sao? Thật ra thì ta xem nàng thật có ý tứ.”

Tiêu Cửu Uyên lãnh khốc vô tình thanh âm trầm thấp từ từ vang lên: “Nếu là người đối với nàng có hứng thú, bản vương có thể vào cung, để cho hoàng thượng hạ chỉ, hạ chỉ nàng cho người làm thê tử phi An thân vương.”

Trong lời nói của Tiêu Cửu Uyên, Vân Thiên Vũ tựa như một đồ vật có cũng được mà không có cũng không sao, tùy ý được đưa người.

Dĩ nhiên đối với Tiêu Cửu Uyên quyền cao chức trọng mà nói, Vân Thiên Vũ quả thật chỉ là đồ vật có cũng được mà không có cũng không sao.

Hiện tại hắn đối với món đồ này còn tương đối không hài lòng.

Chủ ý ban đầu của Tiêu Dạ Thần là muốn trêu chọc Tiêu Cửu Uyên, không nghĩ tới Tiêu Cửu Uyên lại muốn để cho hoàng thượng hạ chỉ gả Vân Thiên Vũ cho hắn.

Như vậy sao được, hắn cũng không phải ghét bỏ Vân Thiên Vũ, chẳng qua là Tiêu Dạ Thần hắn cho tới nay đều thích là mỹ nhân a.

Vân Thiên Vũ chẳng những không tính là mỹ nữ, thậm chí hết sức kinh khủng.

Nàng như vậy, hẳn không có biện pháp cùng nàng sống chung một phòng a.

Khuôn mặt Tiêu Dạ Thần đau khổ, vội vàng đưa tay kéo Tiêu Cửu Uyên lại: “Cửu hoàng thúc, ta sai rồi, ta sai rồi, người đại nhân không chấp nhất tiểu nhân, ta sau này cũng không dám nữa, người ngàn vạn lần không nên để cho phụ hoàng hạ chỉ gả cửu hoàng thẩm cho ta.”

Editor: Huynhnhu142

Chương 26: Khí phách cuồng vọng (2)

Trong bóng tối, hân khí trên mặt Tiêu Cửu Uyên càng sâu, một đôi con ngươi bén nhọn nhìn chăm chăm Tiêu Dạ Thần.

Tiêu Dạ Thần lập tức biết lời nói của mình làm cho Tiêu Cửu Uyên mất hứng, vội vàng đổi lời nói: “Không phải là cửu hoàng thẩm, là Vân đại tiểu thư, Vân đại tiểu thư. Ha ha. Cửu hoàng thúc, người tốt nhất, người ngàn vạn lần không nên vào cung để cho phụ hoàng hạ chỉ gả Vân đại tiểu thư cho ta.”

”Thật dễ nói chuyện. “ Tiêu Cửu Uyên nhìn cánh tay kéo lấy cánh tay mình, tức giận mở miệng.

Lần này Tiêu Dạ Thần không dám nói nhiều, ngoan ngoãn buông ống tay áo Tiêu Cửu Uyên ra, một đường đi theo Tiêu Cửu Uyên đi ra ngoài, vừa đi hẳn vừa cẩn thận hỏi: “Cửu hoàng thúc, hiện tại chúng ta đi đâu.”

”Vào cung, bốn vương muốn hỏi một chút hoàng huynh là có ý gì.”

Âm thanh của Tiêu Cửu Uyên lạnh lẽo vang lên, thanh âm này giống như âm thanh của dây đàn, chẳng những người xuất sắc, mà giọng nói cũng nghe vô cùng hay.

Sau lưng Vân Thiên Vũ vẫn ngồi dưới đất không có khí lực, sắc mặt bỗng nhiên thay đổi, lạnh lẽo từ dưới bàn chân đi lên.

Tiêu Cửu Uyên muốn vào cung chất vấn hoàng thượng, chỉ cần hắn vào cung, tất nhiên sẽ để cho hoàng thượng hạ chỉ thôi lui hôn sự với nàng.

Nếu như không có danh tiếng Ly thân vương phi che chở nàng, nàng có thể khẳng định, Vân Lôi nhất định sẽ nghĩ biện pháp diệt trừ nàng, bởi vì chuyện hôm nay nàng làm, đã làm cho hắn mất sạch mặt mũi.

Về phần lúc trước lời của Tiêu Thiên Dịch để cho Vân Lôi không được hạ thủ với nàng, nhưng thật ra cũng không được bao nhiêu chính xác, đến lúc đó Vân Lôi lặng lẽ giết nàng, hơn nữa kiếm có thoái thác, Tiêu Thiên Dịch chẳng lẽ sẽ vì nàng mà cùng Vĩnh Ninh Hậu phủ chống lại sao?

Trong nháy mắt, đầu óc Vân Thiên Vũ đã chuyển động bao nhiêu lần, mắt thấy mấy người trước mặt đi tới cửa tiểu viện, cùng bóng đêm hòa làm một thể.

Vân Thiên Vũ không còn kịp suy nghĩ nữa, thật nhanh hướng người trước cửa kêu lên: “Tiêu Cửu Uyên, chờ một chút.”

Nàng vừa mở miệng, mấy người trước cửa dừng lại, nhất tề quay đầu nhìn sang.

Tiêu Cửu Uyên cả người hoàn lẫn trong màn đêm, Vân Thiên Vũ không thấy rõ sắc mặt hắn, chỉ có thể cảm nhận được hơi thở lạnh lẽo kia trên người hắn càng ngày càng đậm, ánh sáng yếu ớt trong tròng mắt đen của hắn, lóe ra tia sáng khát máu, âm trầm nhìn chăm chăm nàng.

Bất quá cũng không có nói một câu nào.

Bên cạnh Tiêu Cửu Uyên Tiêu Dạ Thần, Bạch Diệu và Hắc Diệu đã tỉnh hồn lại.

Tiêu Dạ Thần bây giờ không đành lòng nữ nhân xui xẻo này, nha đầu này hôm nay đã đủ xui xẻo, hiện tại đắc tội với cửu hoàng thúc này của mình, chỉ sợ còn phải chịu khổ đầu.

Cho nên Tiêu Dạ Thần vội vàng mở miệng: “Vân đại tiểu thư, người hồ nháo cái gì, tặc danh cửu hoàng thúc của ta cũng không phải là tùy tiện người nào cũng có thể gọi, người chớ kêu loạn.”

Hắc Diệu thân là thủ hạ thân tín của Tiêu Cửu Uyên rất tức giận, huống chi hắn còn thấy chủ tử mình tức giận.

Hắc Diệu nghĩ cũng không có nghĩ, thân hình vừa động nhanh như tia chớp hướng về phía Vân Thiên Vũ, duỗi một cái tay bấm lên cổ Vân Thiên Vũ, đồng thời trong miệng hắn còn quát lạnh lên tiếng: “Muốn chết, tên chủ tử nhà ta là người có thể gọi sao?”

Khí lực Hắc Diệu rất lớn, tuyệt không khách khí, ngón tay bấm trên cổ Vân Thiên Vũ cổ, rất nhanh liền khiến cho sắc mặt nàng chuyển sang màu đỏ tím, hít vào nhiều thở ra ít.

Bất quá cho dù là như vậy, nàng cũng không có cầu xin tha thứ, chẳng qua là một đôi mắt trong trẻo bình tĩnh nhìn Tiêu Cửu Uyên.

Tiêu Cửu Uyên cũng nhìn nàng, ánh mắt hai người trong bóng đêm giao nhau.

Tiêu Dạ Thần chỉ sợ Hắc Diệu bóp chết Vân Thiên Vũ, vội vàng mở miệng nói: “Cửu hoàng thúc, nếu Vân đại tiểu thư gọi người, nàng nhất định là có lời muốn nói, người trước nghe một chút nàng nói gì.”

Mắt phượng Tiêu Cửu Uyên trầm tĩnh lạnh lẽo nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, nếu Vân Thiên Vũ là người nhất gan người sợ chết, vậy hôm nay hẳn là phải chết không thể nghi ngờ, chỉ là nàng thân nhiên tự đắc, cùng đối mặt tử với vong cũng không có nửa điểm đáng sợ hãi, cũng làm cho Tiêu Cửu Uyên coi trọng hai phần, hẳn nhẹ giọng nói: “Buông nàng ra.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Khí phách cuồng vọng (2)

Editor: Huynhnhu142

Trong bóng tối, hàn khí trên mặt Tiêu Cửu Uyên càng sâu, một đôi con ngươi bén nhọn nhìn chăm chăm Tiêu Dạ Thần.

Tiêu Dạ Thần lập tức biết lời nói của mình làm cho Tiêu Cửu Uyên mất hứng, vội vàng đổi lời nói: “Không phải là cửu hoàng thúc, là Vân đại tiểu thư, Vân đại tiểu thư. Ha ha. Cửu hoàng thúc, người tốt nhất, người ngàn vạn lần không nên vào cung để cho phụ hoàng hạ chỉ gả Vân đại tiểu thư cho ta.”

”Thật dễ nói chuyện. “ Tiêu Cửu Uyên nhìn cánh tay kéo lấy cánh tay mình, tức giận mở miệng.

Lần này Tiêu Dạ Thần không dám nói nhiều, ngoan ngoãn buông lỏng tay áo Tiêu Cửu Uyên ra, một đường đi theo Tiêu Cửu Uyên đi ra ngoài, vừa đi hẳn vừa cẩn thận hỏi: “Cửu hoàng thúc, hiện tại chúng ta đi đâu.”

”Vào cung, bốn vương muốn hỏi một chút hoàng huynh là có ý gì.”

Âm thanh của Tiêu Cửu Uyên lạnh lẽo vang lên, thanh âm này giống như âm thanh của dây đàn, chẳng những người xuất sắc, mà giọng nói cũng nghe vô cùng hay.

Sau lưng Vân Thiên Vũ vẫn ngồi dưới đất không có khí lực, sắc mặt bỗng nhiên thay đổi, lạnh lẽo từ dưới bàn chân đi lên.

Tiêu Cửu Uyên muốn vào cung chất vấn hoàng thượng, chỉ cần hẳn vào cung, tất nhiên sẽ để cho hoàng thượng hạ chỉ thôi lui hôn sự với nàng.

Nếu như không có danh tiếng Ly thân vương phi che chở nàng, nàng có thể khẳng định, Vân Lôi nhất định sẽ nghĩ biện pháp diệt trừ nàng, bởi vì chuyện hôm nay nàng làm, đã làm cho hắn mất sạch mặt mũi.

Về phần lúc trước lời của Tiêu Thiên Dịch để cho Vân Lôi không được hạ thủ với nàng, nhưng thật ra cũng không được bao nhiêu chính xác, đến lúc đó Vân Lôi lặng lẽ giết nàng, hơn nữa kiếm có thoái thác, Tiêu Thiên Dịch chẳng lẽ sẽ vì nàng mà cùng Vĩnh Ninh Hậu phủ chống lại sao?

Trong nháy mắt, đầu óc Vân Thiên Vũ đã chuyển động bao nhiêu lần, mắt thấy mấy người trước mặt đi tới cửa tiểu viện, cùng bóng đêm hòa làm một thể.

Vân Thiên Vũ không còn kịp suy nghĩ nữa, thật nhanh hướng người trước cửa kêu lên: “Tiêu Cửu Uyên, chờ một chút.”

Nàng vừa mở miệng, mấy người trước cửa dừng lại, nhất tề quay đầu nhìn sang.

Tiêu Cửu Uyên cả người hoàn lẫn trong màn đêm, Vân Thiên Vũ không thấy rõ sắc mặt hẳn, chỉ có thể cảm nhận được hơi thở lạnh lẽo kia trên người hẳn càng ngày càng đậm, ánh sáng yếu ớt trong tròng mắt đen của hẳn, lóe ra tia sáng khát máu, âm trầm nhìn chăm chăm nàng.

Bất quá cũng không có nói một câu nào.

Bên cạnh Tiêu Cửu Uyên Tiêu Dạ Thần, Bạch Diệu và Hắc Diệu đã tỉnh hồn lại.

Tiêu Dạ Thần bây giờ không đành lòng nữ nhân xui xẻo này, nha đầu này hôm nay đã đủ xui xẻo, hiện tại đắc tội với cửu hoàng thúc này của mình, chỉ sợ còn phải chịu khổ đầu.

Cho nên Tiêu Dạ Thần vội vàng mở miệng: “Vân đại tiểu thư, người hồ nháo cái gì, tục danh cửu hoàng thúc của ta cũng không phải là tùy tiện người nào cũng có thể gọi, người chớ kêu loạn.”

Hắc Diệu thân là thủ hạ thân tín của Tiêu Cửu Uyên rất tức giận, huống chi hẳn còn thấy chủ tử mình tức giận.

Hắc Diệu nghĩ cũng không có nghĩ, thân hình vừa động nhanh như tia chớp hướng về phía Vân Thiên Vũ, duỗi một cái tay bấm lên cổ Vân Thiên Vũ,

đồng thời trong miệng hắn còn quát lạnh lên tiếng: “Muốn chết, tên chủ tử nhà ta là người có thể gọi sao?”

Khí lực Hắc Diệu rất lớn, tuyệt không khách khí, ngón tay bấm trên cổ Vân Thiên Vũ cổ, rất nhanh liền khiến cho sắc mặt nàng chuyển sang màu đỏ tím, hít vào nhiều thở ra ít.

Bất quá cho dù là như vậy, nàng cũng không có cầu xin tha thứ, chẳng qua là một đôi mắt trong trẻo bình tĩnh nhìn Tiêu Cửu Uyên.

Tiêu Cửu Uyên cũng nhìn nàng, ánh mắt hai người trong bóng đêm giao nhau.

Tiêu Dạ Thần chỉ sợ Hắc Diệu bóp chết Vân Thiên Vũ, vội vàng mở miệng nói: “Cửu hoàng thúc, nếu Vân đại tiểu thư gọi người, nàng nhất định là có lời muốn nói, người trước nghe một chút nàng nói gì.”

Mắt phương Tiêu Cửu Uyên trầm tĩnh lạnh lẽo nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, nếu Vân Thiên Vũ là người nhất gan người sợ chết, vậy hôm nay hắn là phải chết không thể nghi ngờ, chỉ là nàng thân nhiên tự đắc, cùng đối mặt tử vong cũng không có nửa điểm đáng sợ hãi, cũng làm cho Tiêu Cửu Uyên coi trọng hai phần, hắn nhẹ giọng tay lên: “Buông nàng ra.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Khí phách cuồng vọng (3)

Editor: Huynhnhu142

Hắc Diệu nghe được chủ tử lên tiếng, có chút kinh ngạc, bất quá ngược lại buông tay ra.

Vân Thiên Vũ thân thể mềm nhũn, trực tiếp té xuống đất, một chút khí lực cũng không có.

Tiêu Dạ Thần nhìn bộ dáng của nàng, không khỏi lo lắng, đi tới ngồi xổm người xuống quan tâm hỏi: “Người không sao chứ, có muốn hay không thay người gọi đại phu.”

Đối với khuôn mặt bị phá hủy của một cô nương, Tiêu Dạ Thần có chút đồng tình.

Vân Thiên Vũ lắc đầu, chậm rãi quay đầu nhìn về trước cửa, thấy Tiêu Cửu Uyên không nhanh không chậm từ bước đi tới, tư thái thông thả, tự nhiên tao nhã, rõ ràng là động tác đơn giản, lại khí phách mị hoặc đến đáng chết, giống như một loại ưu nhã của vương giả.

Hắn đứng trên cao nhìn xuống đỉnh đầu Vân Thiên Vũ, lãnh khốc không mang theo tình cảm mở miệng: “Nói.”

Vân Thiên Vũ biết ý tứ trong lời nói của Tiêu Cửu Uyên, hắn là để cho nàng nói gọi hắn là có chuyện gì.

Đây là cơ hội của mình, nếu như mình có thể thuyết phục Tiêu Cửu Uyên không lùi cưỡi, như vậy nàng liền không có việc gì.

Nàng có thể dựa vào danh tiếng Ly thân vương phi một khoảng thời gian, cường đại lên, đến lúc đó coi như nàng cùng Tiêu Cửu Uyên giải trừ hôn ước, nàng cũng sẽ không sợ bất luận kẻ nào.

Cho nên mắt trước mặt thuyết phục Tiêu Cửu Uyên mới phải chánh sự, Vân Thiên Vũ cố gắng hít sâu, nhìn Tiêu Cửu Uyên nói: “Ly thân vương gia, mặc dù người là thân vương địa vị cao quý, quyền cao chức trọng, thân phận tôn quý, dân chúng của cả Đông Ly quốc đều xem người như anh hùng, nhưng trên người người có một nhược điểm trí mạng, tất cả mọi người đều lên lút nói về chuyện đó của người.”

Vân Thiên Vũ lời còn chưa nói hết, bên cạnh một người thật nhanh đưa tay bịt miệng nàng lại, vội vàng mở miệng: “Người nha đầu này không muốn sống nữa, câm miệng, mau câm miệng.”

Tiêu Dạ Thần nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, chỉ sợ một khắc sau cửu hoàng thúc của mình khiến cho nha đầu này máu tươi tại chỗ.

Cả Đông Ly quốc ai dám ở trước mặt cửu hoàng thúc nói hấn khất thể a, nàng chế giễu, thể nhưng lại nói trực tiếp ở trước mặt cửu hoàng thúc.

Miệng Vân Thiên Vũ bị che, căn bản không có biện pháp nói chuyện, nàng vốn là suy yếu vô lực, hiện tại bị Tiêu Dạ Thần dùng sức che miệng lại, không những nói không nên lời, ngay cả thở cũng đều không thuận.

Vân Thiên Vũ gãy dựa muốn động thủ đẩy tay Tiêu Dạ Thần ra, đáng tiếc đánh tới đánh lui, một chút khí lực cũng không có, cuối cùng chỉ đành phải dùng sức thở hào hển nhìn chăm chăm Tiêu Dạ Thần, người này là muốn bịt chết nàng sao?

Tiêu Dạ Thần căn bản không biết mình rất nhanh sẽ bịt chết Vân Thiên Vũ, hắn trách qua Vân Thiên Vũ sau, ngẩng đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên, thật nhanh nói: “Cửu hoàng thúc, người đừng nghi ngờ, nàng lời muốn nói, nhất định không phải chúng ta muốn như vậy, nhất định không phải là.”

Tiêu Cửu Uyên quanh thân bao phủ hơi thở lạnh lẽo, con ngươi nhuộm đầy sát khí.

Giờ khắc này hẳn là động sát tâm, bất quá thấy nữ tử này can đảm dám ở trước mặt hắn tự tìm đường chết, hẳn cho rằng mặc dù chết cũng nên để cho nữ nhân nói xong lời muốn nói.

Tiêu Cửu Uyên nhìn về Tiêu Dạ Thần lấy tay che miệng Vân Thiên Vũ, nữ nhân này sắp bị ngạt chết đi, nếu như hắn không mở miệng, nàng có phải hay không sẽ bị Tiêu Dạ Thần bịt miệng đến chết.

“Tiêu Dạ Thần, ngươi tính toán bịt miệng hại chết nàng sao?”

Lời của Tiêu Cửu Uyên khiến cho Tiêu Dạ Thần sững sốt một chút, hắn thật nhanh cúi đầu nhìn lại, thấy Vân Thiên Vũ một bộ dáng không thờ nổi, mà nàng giờ phút này đang gắt gao nhìn chăm chăm hắn, tựa hồ cho dù chết cũng phải nhớ kỹ bộ dáng của hắn.

Tiêu Dạ Thần lập tức buông lỏng tay ra, lúng túng nói: “Ta không phải là bịt chết ngươi, ta chỉ là không muốn để cho lời nói của ngươi chọc giận cửu hoàng thúc ta.”

Vân Thiên Vũ dùng sức thở, không để ý tới Tiêu Dạ Thần nữa, dưới mắt nàng chuyện quan trọng nhất nói là thuyết phục Tiêu Cửu Uyên không hủy hôn sự với nàng, chỉ cần Tiêu Cửu Uyên không hủy hôn, nàng liền không có việc gì, nàng liền có thời gian mạnh mẽ lên.

Vân Thiên Vũ ngẩng đầu nhìn nam nhân đứng phía trên đỉnh đầu của nàng.

P/s: ta sẽ cố gắng bù đắp cho các nàng nha

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Khí phách cuồng vọng (4)

Editor: Huynhnhu142

Lúc này bởi vì hai người cách rất gần, nàng phát hiện người đàn ông này có dung mạo tuyệt mỹ thế gian hiếm thấy, mắt phượng mày ngài, mắt sáng như bảo thạch, lóe ra ánh sáng long lanh quyến rũ hồn người, mà nếu nhìn kỹ, lại cảm thấy đó là một hồ nước sâu không lường được.

Da thịt của hắn không trắng giống người thường, ngược lại là một màu lúa mạch khỏe mạnh, nhẵn bóng mượt mà, tựa như tích thủy.

Trên người một bộ cẩm y đen huyền thêu bằng chỉ vàng, áo choàng bên ngoài cẩm y màu đen thêu cũng dùng chỉ vàng thêu bàn long, rõ ràng là cùng bóng đêm hòa làm một thể, nhưng lại chói mắt đến người hoàn toàn không cách nào rời khỏi.

Hắn tựa hồ chính là vương giả bẩm sinh, chỉ là đứng đó, hơi thở cũng làm cho người ta bị thấy đè nén.

Tiêu Cửu Uyên quả nhiên không phải là người thường.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, nam nhân phía trên đã có chút không nhận được, thanh âm từ tính lãnh mị vang lên.

“Đầu lưỡi rớt, không phản đối?”

Vân Thiên Vũ cả kinh, thật nhanh ngẩng đầu nhìn lại, rõ ràng thấy được trong mắt Tiêu Cửu Uyên là ghét bỏ cùng khinh thường, ánh mắt kia giống như nhìn con kiến rồi nhìn nàng.

Nói thật ra, cảm giác này làm cho Vân Thiên Vũ khó chịu tới cực điểm, nếu là kiếp trước, nàng tất nhiên sẽ chỉ vào lỗ mũi cùng hắn đối nghịch.

Nhưng trước mắt tình cảnh của nàng hết sức không tốt, nàng mới có ý chí mạnh mẽ, không cam tâm nữa, cũng chỉ có thể nuốt xuống khẩu khí này.

Bất quá một ngày nào đó, nàng sẽ sự thực nói cho Tiêu Cửu Uyên biết, trong mắt nàng hắn không bằng con kiến hôi.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, thờ hờn hờn một hồi nhìn Tiêu Cửu Uyên nói: “Ly thân vương gia, mặc dù thân phận ngươi quý trọng, người người kính trọng, ngươi yêu ngươi, nhưng là bởi vì trước hoàng thượng liên tiếp ban cho ngươi bốn vị hôn thê, những tiểu thư kia cuối cùng đều chết hết. Cho nên tất cả mọi người nói ngươi là thiên sát cô tình, làm cho cuối cùng cũng không người nào dám gả cho ngươi.”

Vân Thiên Vũ nói đến đây ngừng một chút, dùng sức thở dốc đứng lên, lúc trước tức giận đánh Vân Thiên Nguyệt cùng hai nha hoàn của nàng ta, cơ hồ nàng đã dùng hết khí lực, nàng một hồi không nói được nhiều lời như vậy.

Bất quá lời của nàng, khiến cho con người của Tiêu Cửu Uyên sát khí càng thêm mãnh liệt, kèm theo sát khí còn có lệ khí.

Tiêu Dạ Thần nhìn Tiêu Cửu Uyên, thật sợ hãi giận dữ giết chết Vân Thiên Vũ.

Hắn lại muốn đi bùm miệng Vân Thiên Vũ, nhưng là quay đầu nhìn thấy sắc mặt Vân Thiên Vũ trắng bệch, nhìn nàng dùng sức thở hào hển, giống như đang cùng sinh mạng đánh liều.

Hắn đã cảm thấy nữ nhân này thật quá không dễ dàng, nàng yếu ớt như vậy, hắn cũng hoài nghi, nàng có thể hay không đã chết qua.

Trong lòng Tiêu Dạ Thần thương hại càng nhiều hơn hai phần, hắn quay đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên nói.

”Cửu hoàng thúc, người đừng vội, để cho nàng nói xong, để cho nàng nói xong.”

Vân Thiên Vũ hơi thở hơi vững vàng một chút, lại ngẩng đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên nói: “Mặc dù thế nhân đều nói Ly thân vương gia là thiên sát cô tình, nhưng ta không tin.”

Lời của Vân Thiên Vũ khiến cho hai người Tiêu Cửu Uyên và Tiêu Dạ Thần nhú mày, cùng nhau nhìn chăm chăm nàng.

Bọn họ cũng là có chút ngoài ý muốn, Vân Thiên Vũ vậy mà không tin Tiêu Cửu Uyên là thiên sát cô tình, phải biết hiện tại mọi người cho là Tiêu Cửu Uyên khắc thù, cả đời không thể cưới thù tử, cưới người nào người đó chết.

Nhưng bây giờ lại xuất hiện một ngoài ý muốn như vậy.

Tiêu Cửu Uyên và Tiêu Dạ Thần nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ lại nói: “Trên đời này tại sao có thể có cái gì thiên sát cô tình đây, bốn vị hôn thù chết của người, nhất định là bị người giết chết, mục đích của người kia thực sự chính là hủy đi danh dự của Ly thân vương gia.”

Tiêu Cửu Uyên bởi vì lời nói của Vân Thiên Vũ, con người đen nhánh sâu không lường được, dâng lên sát khí máu tanh, môi của hắn sừng từ từ câu ra nụ cười lạnh.

Hắn ngược lại không nghĩ tới, nữ nhân xấu xí này thế nhưng có thể nhìn ra điểm này, đúng vậy, hắn cũng hoài nghi bốn nữ nhân bị hoàng huynh chỉ phúc di hôn cho hắn là bị người giết chết, chủ mưu sau lưng chuyện này mục đích thực sự chính là hủy đi thanh danh của Tiêu Cửu Uyên hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Khí phách cuồng vọng (5)

Editor: Huynhnhu142

Chẳng qua là Tiêu Cửu Uyên vẫn không có tra được chủ mưu sau lưng, bởi vì bốn vị hôn thù kia, hắn căn bản không để ý, cho nên đồng ý hoàng huynh cưới, chính là vì trấn an mẫu hậu, đỡ phải nghe mẫu hậu khóc lóc kể lể trước mặt hắn.

Thời điểm người đầu tiên và người thứ hai chết, hắn chỉ cho là ngoài ý muốn, căn bản là không có để ý.

Khi người thứ ba và người thứ tư chết, người khác ở biên quan cùng binh tướng Bắc Địch đánh giấc đây, căn bản không biết tình huống thế nào.

Đội đến hắn hồi kinh lúc muốn tra chuyện này, tất cả dấu vết cũng bị người xóa đi, hắn căn bản không tra được.

Lúc này bên ngoài đã có lời đồn đãi Tiêu Cửu Uyên hắn mệnh khắc thù, chính là thiên sát cô tình.

Tiêu Cửu Uyên không nghĩ tới vậy mà có người dám can đảm mưu tính đến trên đầu của hắn, nếu để cho hắn điều tra được, hắn chắc chắn sẽ bắt người nọ thành tám khúc, để cho người trong thiên hạ xem một chút, người có can đảm sau lưng hại Tiêu Cửu Uyên hắn, cuối cùng sẽ được dạng kết quả gì.

Tiêu Cửu Uyên đang suy nghĩ, bên tai lại vang lên âm thanh Vân Thiên Vũ suy yếu vô lực.

”Trước mắt Ly thân vương gia cần nhất là một vị hôn thù, một con cò, ta nghĩ người sau lưng kia nhất định sẽ động thủ lần nữa, bởi vì nếu là hắn không động thủ, thì ta sống thật tốt, như vậy cục diện trước mắt liền phá vỡ, người ta nhất định sẽ nói vương gia căn bản không phải cái gì thiên sát cô tình, đều là những nữ nhân kia mệnh số không tốt.”

”Ta nguyện ý làm con cò đó, giúp vương gia dẫn dụ ra người chỉ điểm sau màn này.”

Lời của Vân Thiên Vũ vừa dứt, Tiêu Cửu Uyên và Tiêu Dạ Thần hai người nhìn chăm chăm nàng.

Về mặt Tiêu Cửu Uyên không thay đổi, chỉ là trong con người có sóng ngầm di động, khóe môi vẽ ra nụ cười chế giễu lạnh lẽo.

Còn Tiêu Dạ Thần là mặt kinh ngạc nhìn Vân Thiên Vũ, cõi đời này thế nào có người cam nguyện làm con cò, còn là cái loại cò bị người ám toán.

Tiêu Dạ Thần cũng không biết nói gì, âm thanh Tiêu Cửu Uyên lạnh lẽo đúng lúc vang lên.

”Người xác định là vì bốn vương làm quân cò, mà không phải lợi dụng danh tiếng vương phi của bốn vương bảo toàn chính người. Quân cò của bốn vương có thể tùy ý chọn một, nhưng người lại chỉ có một cơ hội sống.

Lúc Tiêu Cửu Uyên nhìn Vân Thiên Vũ, trong ánh mắt nhiều hơn hai suy nghĩ sâu xa, nữ nhân này cũng không giống nữ nhân hoa si tầm thường, còn có hai phân đầu óc.

Đáng tiếc Tiêu Cửu Uyên hẳn tuyệt sẽ không để cho người tùy ý lợi dụng, muốn lợi dụng hẳn tự nguyện làm con cò nàng cũng không đủ tư cách.

Tiêu Cửu Uyên nói xong đã không tính toán lưu lại thêm nữa, mặc dù nữ nhân này so nữ nhân khác thông minh hơn một chút, nhưng cũng chỉ dừng lại ở đây, nàng thông minh với hắn có quan hệ gì đâu, nàng sống hay chết cùng hắn có quan hệ gì đâu.

Tiêu Cửu Uyên lạnh lùng nói: “Xem người có chút hơi thông minh, lần này bốn vương tạm tha cho người một mạng, bắt quá muốn làm quân cò của bốn vương người còn chưa đủ tư cách, quân cò xấu như vậy, bốn vương không chịu nổi.”

Tiêu Cửu Uyên nói xong xoay người đi ra ngoài, sau lưng Bạch Diệu và Hắc Diệu vội vàng đuổi theo, Hắc Diệu trước khi đi còn không quên dứ tọng tròng Vân Thiên Vũ một cái, nữ nhân này lại si mê ảo tưởng phí công, xấu như vậy còn muốn làm vương phi của vương gia nhà mình.

Vương gia nói đúng, coi như làm con cò, cũng muốn chọn một con cò tài mạo song toàn, mà không phải là một con cò xấu như vậy, bởi vì người ngoài căn bản không biết chuyện con cò.

Nếu như vương gia thật sự chọn nàng làm, người khác sẽ nói vương gia thế nào a.

Tiêu Dạ Thần nghe lời của Tiêu Cửu Uyên, mới hiểu được, thì ra là Vân Thiên Vũ tự nguyện làm quân cò cho Tiêu Cửu Uyên, là vì bảo vệ chính nàng, suy nghĩ một chút trạng huống trước mắt của nàng, quả thật cần một cái thân phận, thân phận của Ly thân vương phi vô cùng tốt.

Tiêu Dạ Thần nhìn Vân Thiên Vũ một cái, đứng dậy đuổi theo cước bộ Tiêu Cửu Uyên, bắt quá hắn chưa quên trợ giúp Vân Thiên Vũ nói tốt.

”Cửu hoàng thúc, ta xem Vân tiểu thư quá đáng thương, nếu không người liền đem thân phận Ly thân vương phi cho nàng mượn dùng một chút đi.”

Tiêu Cửu Uyên nham hiểm khinh người nhìn Tiêu Dạ Thần, Tiêu Dạ Thần không dám nói tiếp nữa, trong lòng than thở, Vân tiểu thư không phải là ta không giúp người, nhưng là ta tận lực, cửu hoàng thúc ta luôn luôn như thế, không có biện pháp.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Tính kế phụ thân cận bã (1)

Editor: Huynhnhu142

Sau lưng, Vân Thiên Vũ suy yếu nhắm mắt lại, chẳng lẽ cứ như vậy từ bỏ sao, chẳng lẽ nàng chuyển kiếp một lần, chẳng lẽ nàng thật muốn chết ở trong Vĩnh Ninh Hậu phủ sao? Không, nàng thật vất vả sống lại, nàng còn muốn cố gắng một lần.

Nàng giả dựa quay đầu nhìn về một đường đi ra ngoài kia, đám người Tiêu Cửu Uyên không có chút nào dừng lại, dùng sức nói.

”Ly thân vương gia, con cò này nhưng là rất quan trọng, bốn vị hôn thê trước của người đã chết, nếu như vị hôn thê thứ năm vị chết nữa, ta nghĩ tiếng xấu thiên sát cô tính này, chỉ sợ muốn đi theo người cả đời, cho nên con cò thứ năm này phải tương xứng thích hợp, nếu như người lựa chọn một con cò không có đầu óc, chỉ biết tự hại mình.”

”Mà ta tin tưởng, ta là thích hợp nhất để làm con cò kia, bởi vì ta sẽ chủ động trợ giúp người bắt người củ mưu phía sau màn.”

Vân Thiên Vũ phỉ sức nói, đáng tiếc người trước mặt đi ra ngoài, cũng không có dừng lại, điều này làm cho nàng cảm thấy cả trời đất đều tuyệt vọng, bắt quá nàng vẫn như cũ không buông tha.

”Ta chẳng những có đầu óc, hơn nữa biết một chút công phu quyền cước, còn am hiểu y thuật, người bình thường không đến gần được ta, cũng không có biện pháp hạ độc hại ta, bởi vì ta chỉ cần ngửi một cái, cũng biết người nọ có hay không hạ độc.”

Vân Thiên Vũ dứt lời, đám người Tiêu Cửu Uyên đã đi, tâm Vân Thiên Vũ lạnh lẽo, xem ra nàng thất bại.

Nàng vô lực nhắm mắt lại, cũng không nhúc nhích nằm trên mặt đất.

Cho đến khi sau lưng vang lên tiếng bước chân, có người đi tới bên cạnh nàng, trên cao nhìn xuống nhìn nàng, thanh âm lãnh khốc không mang theo một chút tình cảm vang lên.

”Người nói người am hiểu y thuật.”

Giọng nói của Tiêu Cửu Uyên đột nhiên vang lên ở bên tai Vân Thiên Vũ, trong lòng nàng vui mừng, toàn thân giống như có nhiều hơn một chút sức lực, nàng thật nhanh mở mắt ra, liền thấy con người Tiêu Cửu Uyên thâm trầm nhìn nàng.

Vân Thiên Vũ lập tức dùng sức gạt đầu: “Không sai, ta am hiểu y thuật, cho nên người bình thường nếu muốn hạ độc ta, là tuyệt đối không thể nào, ngược lại ta có thể nhìn ra một chút tay chân của người này, như vậy dễ dàng trợ giúp vương gia bắt được chủ mưu thực sự phía sau màn.”

Vân Thiên Vũ nói xong nhìn chằm chằm Tiêu Cửu Uyên, không biết Tiêu Cửu Uyên sẽ đồng ý hợp tác với nàng không.

Tiêu Cửu Uyên cũng không có trả lời Vân Thiên Vũ ngay, ngược lại khước môi vẽ ra chút quỷ quyết, u lạnh mở miệng nói: “Có người đến, trước hết để cho bốn vương xem một chút người có hay không tự cách làm Ly thân vương phi.”

Lời nói của hắn vừa rơi dứt, thân hình vừa động, phảng phất lưu quang tựa như biến mất ở trong bóng đêm.

Đồng thời biến mất còn có Tiêu Dạ Thần cùng hai người thủ hạ của Tiêu Cửu Uyên.

Bốn phía trống rỗng một bóng người cũng không có, giống như một màn lúc trước chỉ là một mộng cảnh.

Khuôn mặt Vân Thiên Vũ hoang mang, lời này của Tiêu Cửu Uyên là có ý gì, bất quá Phượng Hoàng đại nhân trong cơ thể nàng lúc này mở miệng nhắc nhở.

”Chủ nhân, có người tới, người tới còn không ít đây.”

Vân Thiên Vũ ngưng thần vừa nghe, quả nhiên nghe được có không ít người đi tới, nàng đột nhiên hiểu ý tứ trong lời nói của Tiêu Cửu Uyên lúc trước, hẳn là muốn nhìn một chút nàng như thế nào giải quyết hoàn cảnh khó khăn trước mắt, nếu như nàng giải quyết, Tiêu Cửu Uyên liền sẽ đồng ý hợp tác với nàng.

Nếu như nàng không giải quyết được, hẳn sẽ vào cung để cho hoàng thượng hạ chỉ giải trừ hôn ước.

Cho nên đây là một cơ hội của nàng, Vân Thiên Vũ thấy được hi vọng, tinh thần cũng đỡ hơn nhiều.

Chỉ là nghĩ đến kế tiếp phải đối mặt với bọn yêu ma quỷ quái, cũng phải cần không ít khí lực, nàng bây giờ tinh thần và thể lực căn bản không đủ.

Vân Thiên Vũ một chút cũng không chần chờ, lập tức lục lọi từ trên người lấy ra kim may đã khử trùng lúc trước, thật nhanh hướng mấy huyệt đạo trên người mình đâm vào, trong đó có hai huyệt vị còn là từ huyệt của con người tử.

Người bình thường căn bản không dám dùng, bởi vì chỉ chút ít sai lầm, tuyệt đối sẽ vứt bỏ một mạng, nhưng mà nàng lại tuyệt không lo lắng, hết sức thuần thực hạ kim châm huyệt.

Động tác của Vân Thiên Vũ, người trong chỗ tối tự nhiên thấy được.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Tính kế phụ thân cận bã (2)

Editor: Huynhnhu142

Trong mắt Tiêu Cửu Uyên thoáng qua ánh sáng sắc bén, tìm tòi nghiên cứu nhìn chằm chằm người cách đó không xa.

Tiêu Dạ Thần bên cạnh hắn con mắt hoa đào híp lại, sau đó tiến tới bên người Tiêu Cửu Uyên, nhỏ giọng nói thầm: “Vương gia, nữ nhân này không muốn sống nữa, ta xem nàng đâm vào mấy vị trí hình như là tử huyệt trên thân thể con người a.”

Tiêu Cửu Uyên lạnh lùng mở miệng: “Đưa tử địa rồi sau đó sinh, tử huyệt dùng phải thích đáng, có lúc lại có thể đạt tới hiệu quả không tưởng được.”

Nhưng điều này cần y thuật cao siêu hơn người mới có thể làm được, đại phu bình thường, nếu là đoán đo không làm, rất có thể sẽ chết.

Tiêu Cửu Uyên như có điều suy nghĩ nhìn nữ nhân gầy yếu một trận gió cũng có thể thổi bay giữa tiểu viện, nghĩ đến nàng lúc trước lớn mật, tinh táo, hơn nữa bây giờ biết y thuật.

Nữ nhân này thật sự là tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ sao? Tin đồn không phải nói nàng hèn yếu vô năng sao.

Nơi này Tiêu Cửu Uyên cùng Tiêu Dạ Thần đang quan sát Vân Thiên Vũ, trước cửa tiểu viện, có một đội người trùng trùng điệp điệp đi vào.

Cầm đầu chính là Vĩnh Ninh Hậu phủ Hậu gia Vân Lô, đi theo bên cạnh Vân Lô là Vĩnh Ninh Hậu phủ nhân Liễu thị, đi theo phía sau Liễu thị là mẫu thân Vân Thiên Nguyệt Trâm di nương, Trâm di nương ôm nữ nhi Vân Thiên Nguyệt, mẹ con hai người vừa đi vừa khóc, không nói ra được thương tâm.

Trong sân, Vân Thiên Vũ đã đứng lên, lúc trước nàng dùng ngón châm châm vào hai đại tử huyệt trên thân thể, lại phối hợp huyệt vị lưu thông máu nâng cao tinh thần, cho nên hiện tại tinh thần của nàng nhìn qua cũng không tệ lắm.

Mắt nàng tràn đầy lạnh lẽo, khóe môi tự tiểu phi tiểu, ngẩng đầu nhìn đoàn người trùng trùng điệp điệp đi tới.

Vân Lô thấy trong sân Vân Thiên Vũ đang cười lạnh nhìn hắn, không khỏi phát cáu.

“Vân Thiên Vũ, ngươi thật là to gan, cho nên có gan đánh tam muội và hai nha hoàn của nàng thành trọng thương? Hôm nay ta nếu không trừng trị ngươi, ngươi liền vô pháp vô thiên, muốn làm gì thì làm.”

Vân Lô nói xong không đợi Vân Thiên Vũ trả lời, hướng phía sau gọi người: “Bây đâu, lên cho ta gia pháp.”

Một người sau lưng Vân Lô thật nhanh bẻ tới một vật, hắn là trường tiên, trên trường tiên hiện đầy câu gai, chỉ cần quét trên thân người, một roi liền có thể làm cho người ta trầy da sứt thịt, bất quá đánh theo kỹ thuật trong lời nói, sẽ không cần mạng người, sẽ chỉ làm người đau đến không muốn sống, sống không bằng chết.

Vân Thiên Vũ biết Vân Lô đánh chủ ý gì, lưu một hơi cho nàng, chuyện khác liền mặc kệ.

Nhưng là hắn tựa hồ quên, hôm nay nàng bị thương rất nặng, roi này đánh xuống, chỉ cần một roi, nàng liền mất mạng.

Vân Lô đã đưa tay cầm trường tiên từ tay người bê ra ngoài, tính toán nhìn Vân Thiên Vũ, nghĩ đến phế vật này, nhưng lại cả gan cãi lời của hắn, làm hại Tuyết Nhi không có gã cho Tuyên vương, hắn liền nổi giận không dứt.

Lúc trước bởi vì nàng là Ly thân vương phi, hắn không tiện hạ thủ, nhưng bây giờ này tiểu tiện nhân lại can đảm dẫm thương Nguyệt nhi và hai nha hoàn của nàng, hắn vừa đúng có cơ hội dạy dỗ nàng.

Bên trong Vĩnh Ninh Hậu phủ, hắn phải là trời, hắn tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào cãi lời của hắn.

Vân Lô cầm trường tiên cười lạnh nhìn về Vân Thiên Vũ: “Hôm nay là phụ thân hảo hảo dạy ngươi, như thế nào làm nữ nhi của Vĩnh Ninh Hậu phủ, Vĩnh Ninh Hậu phủ ta cũng không được không vâng lời gì đó.”

Nếu không phải là bởi vì trên đầu nữ nhân này mang thanh danh Ly thân vương phi, hắn hôm nay sẽ dùng này trường tiên quét chết nàng.

Vân Lô nói xong, liền giơ roi trong tay lên muốn đánh, đột nhiên một đạo tiếng thét chói tai vang lên.

“Không muốn a, Hậu gia người không được đánh đại tiểu thư, nàng hôm nay bị thương rất nặng, nếu như người đánh nàng như vậy, sẽ lấy mạng nàng.”

Một đạo bóng dáng vọt ra, chắn trước mặt Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ thật nhanh nhìn lại, thấy ngăn ở trước mặt nàng lại là Họa Mi, Họa Mi mặt đầy nước mắt quý gối trước mặt Vân Lô, cầu khẩn Vân Lô đừng đánh nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Tính kế phụ thân cận bã (3)

Editor: Huynhnhu142

Vân Lô vừa nhìn thấy Họa Mi cầu xin càng tức giận hơn, trường tiên trong tay giương lên liền muốn đánh trên người Họa Mi, hôm nay không thể đánh chết tiểu tiện nhân kia, đánh trước chết tiện tỳ này cho hả giận.

Chỉ là Vân Lô vừa mới nâng trường tiên lên, Vân Thiên Vũ đứng ở sau lưng Họa Mi đột nhiên châm chọc mở miệng: “Phụ thân đây là tính toán làm cho cả Vĩnh Ninh Hậu phủ vì hai người chúng ta chôn theo sao?”

Tay Vân Lôì run lên, trường tiên trong tay nâng lên dừng lại, hần nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ quát lạnh: “Ngươi nói chuyện hoang đường cái gì.”

Vân Thiên Vũ bộ mặt lạnh lẽo nói: “Nếu không muốn cả Vĩnh Ninh Hậu phủ chôn theo chúng ta, ngươi như thế nào sẽ muốn đánh chết chúng ta đây, lúc này ta chính là người được hoàng thượng hạ chỉ ban hôn cho Ly thân vương gia làm vương phi, Ly thân vương gia trước liên tiếp chết bốn vị hôn thê, khiến cho trên dưới mọi người Đông Ly quốc nói hần là thiên sát cô tình.”

“Ta nghĩ Ly thân vương gia đối với chuyện lần này nhất định hết sức căm tức, chẳng những căm tức, hần chắc chắn tra ra đến tột cùng là người nào ở sau lưng ra tay, giết bốn vị hôn thê kia của hần, ta là vị hôn thê thứ năm của hần, nếu mà ta chết.”

Vân Thiên Vũ nói đến đây, dừng lại, sâu kín nhìn Vân Lôì.

Mặt Vân Lôì hoảng sợ nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ: “Ngươi nói hừ nói vượn cái gì, bốn nữ nhân kia rõ ràng là chết ngoài ý muốn, tại sao có thể có người giết các nàng?”

“Ha ha, bất kể các nàng là thiên tai nhân họa, vẫn bị người giết chết, nhưng mà ta đã ở trong cái tiểu viện này để lại sơ hở, nếu là ta chết, Ly thân vương gia chắc chắn tới điều tra, mà ta lưu lại sơ hở, nhắm thẳng vào Vĩnh Ninh Hậu phủ, nói cách khác vị hôn thê của Ly thân vương gia là bị người của Vĩnh Ninh Hậu phủ giết, còn có ta sẽ bị phụ thân ngươi giết, là bởi vì ta phát hiện bí mật của ngươi.”

Vân Thiên Vũ nói đến đây, con ngươi phát ra lệ khí nồng nặc, thanh âm càng thêm tràn đầy sát khí.

“Ta phát hiện phụ thân ngươi giết bốn vị hôn thê trước kia của Ly thân vương gia, mà ta bởi vì phát hiện bí mật này, cho nên bị ngươi giết người diệt khẩu.”

Vân Lôì hoàn toàn bị lời của Vân Thiên Vũ dọa sợ ngây người, không chỉ Vân Lôì, mà trong chỗ tối Tiêu Dạ Thần cũng sợ ngây người.

Cái tiểu nha đầu này bản lĩnh mở mắt nói mò thật lớn a, hần mới không tin nàng thật để lại cái gì sơ hở, đây là đơn thuần mở mắt nói dối a, hơn nữa sắp xếp mạch lạc rõ ràng, hợp tình hợp lý.

Vĩnh Ninh hậu Vân Lôì sẽ không thật bị hần hù dọa đi.

Khuôn mặt Vân Lôì lúc này tối đen như mực, ánh mắt kia dữ tợn đến độ muốn ăn Vân Thiên Vũ.

Tiền nhân này, lại dám uy hiếp hần.

“Ngươi muốn chết.”

Vân Thiên Vũ hơi nhếch mày, bình thản nói: “Đúng, ta muốn chết, ta muốn mọi người cùng nhau chết, ngươi đánh chết ta đi.”

Vân Lôì không lên tiếng, Liễu thị bên cạnh hần mở miệng: “Hậu gia, đại tiểu thư thật sự là quá cuồng vọng, cả gan dám uy hiếp hậu gia như thế, còn ra thể thống gì nữa, hậu gia người chính là phụ thân của đại tiểu thư a, là chủ tử của cả Vĩnh Ninh Hậu phủ.”

Lời của Liễu thị cơ hồ ở trong đầu Vĩnh Ninh hậu đổ thêm dầu vào lửa, Vĩnh Ninh hậu hận không được trực tiếp đánh chết cái nghiệt nữ này.

Nhưng là hần nghĩ tới Vân Thiên Vũ trước nói.

Nghiệt nữ này nói không phải là thật sao, nếu là nàng thật lưu lại thứ gì cho Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên.

Lấy lòng dạ độc ác của Tiêu Cửu Uyên, giết chết một nhà Vĩnh Ninh Hậu phủ đều là nhẹ, hần chắc chắn để cho bọn họ sống không bằng chết.

Vân Lôì chỉ là suy nghĩ trên người bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, nhưng là ngẩng đầu nhìn đến nghiệt nữ cách đó không xa, hần lại cảm giác mình sắp bị tức chết, mặt cũng vẩn vơ, ngón tay nắm chặt, gân xanh nổi lên.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 33: Tính kế phụ thân cận bã (4)

Editor: Huynhnhu142

Lịch tại này lúc, Vân Thiên Vũ chuyển động, nàng xoay người lại hướng trụ cột hành lang sau lưng tiểu viện chạy đi, vừa chạy vừa hét lớn: “Ta sống đủ rồi, muốn chết mọi người cùng nhau chết đi.”

Nàng vừa động, Vân Lô bị làm kinh sợ, hơn nữa chính là bởi vì Vân Thiên Vũ vừa động, hẳn ngược lại tin Vân Thiên Vũ là thật có chuẩn bị, chuẩn bị để cho bọn họ cả Vĩnh Ninh Hậu phủ cùng nàng chôn theo.

”Mau, ngăn lại nàng, đừng để cho nàng chết thật.”

Vân Lô dứt lời, sớm có hai gã thủ hạ lách mình động, chạy thẳng tới Vân Thiên Vũ, mắt thấy Vân Thiên Vũ muốn đụng phải cây cột, hai người kia vội vàng giữ nàng lại.

Vân Thiên Vũ bị níu lại không nhúc nhích được, quay đầu nhìn về Vĩnh Ninh hậu âm ngoan nói: “Ngươi không phải là muốn đánh chết ta sao? Nếu như thế liền để cho ta chết đi...”

Họa Mi nhìn Vân Thiên Vũ như vậy, thương tâm khóc ròng nói: “Tiểu thư, nô tỳ cùng ngươi cùng chết.”

Nha đầu này hoàn toàn không biết Vân Thiên Vũ dụng kế, đâm vào cây cột chỉ là vì để cho Vĩnh Ninh hậu tin tưởng nàng thật ở trong cái tiểu viện này để lại sơ hở, cho nên Họa Mi khóc đến thở không ra hơi.

Lần này Vân Lô thật tin tưởng Vân Thiên Vũ ở trong tiểu viện này để lại cái gì, trong nháy mắt sắc mặt thay đổi mấy lần, cuối cùng thảm cảm rằng, cứng nhắc nghiêm mặt nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Thôi, hôm nay chuyện này coi như xong, ngươi cũng đừng tìm cái chết.”

Vân Lô nói xong, người phía sau hẳn tất cả đều kinh ngạc nhìn hắn, Liễu thị cùng Trầm di nương cả đám người không có nghĩ đến nhiều như vậy.

Các nàng chẳng qua là cho là Vân Thiên Vũ dám can đảm uy hiếp Vân Lô, rõ ràng là đang tìm chết.

Hậu gia nhất định sẽ đánh chết nàng, ai biết hiện tại mọi chuyện chuyển tiếp đột ngột, Hậu gia vậy mà không so đo.

Trầm di nương cùng Vân Thiên Nguyệt trước không chịu được kêu lên.

”Hậu gia, Nguyệt nhi thiếu chút nữa bị nàng bóp chết a.”

Vân Thiên Nguyệt sung mặt sung mũi thê thảm không dứt, lúc này mở một đôi mắt nhìn Vân Lô kêu lên: “Phụ thân, ta thiếu chút nữa bị nàng bóp chết, người muốn thay ta dạy dỗ nàng a.”

Vân Lô không lên tiếng, Vân Thiên Vũ ngược lại nói chuyện: “Các ngươi không muốn mạng của ta sao? Ta chết còn không được sao?”

Nàng vừa nói lại muốn hướng trên trụ cột hành lang đâm tới, bất quá hai hạ nhân Vĩnh Ninh Hậu phủ vội ngăn lại, không để cho nàng hành động.

Hậu gia không có ra lệnh, bọn họ cũng không dám buông tay, nếu là đại tiểu thư này thật đâm chết, hậu gia có thể giết bọn họ.

Vân Lô nhìn hành động của Vân Thiên Vũ, nổi giận quát lên: “Đủ rồi, một nhà nháo cái gì nháo, còn ra thể thống gì nữa.”

Hắn quát xong, quay đầu nhìn về Trầm di nương cùng Vân Thiên Nguyệt, âm u hét lớn: “Tất cả im miệng cho ta, nếu như cả gan dám hồ ngôn loạn ngữ nữa, kéo xuống chấp hành gia pháp.”

Trầm di nương cùng Vân Thiên Nguyệt hai người thật nhanh nhìn về trường tiên mang theo câu gai trong tay Vân Lô, sắc mặt trong nháy mắt mất đi huyết sắc, một chữ cũng không dám nói.

Về phần Liễu thị, lúc này đã hiểu Vân Lô vì sao không động vào Vân Thiên Vũ.

Hậu gia nhất định là tin nữ nhân này nói, chỉ sợ cả Vĩnh Ninh Hậu phủ xui xẻo, cho nên mới không dám động nữ nhân này.

Bất quá nữ nhân này nói là sự thật sao? Nàng thật ở trong cái tiểu viện này để lại sơ hở, nếu Ly thân vương tới đây tra, sẽ nhận định Vĩnh Ninh Hậu phủ ở sau lưng chỉ điểm người giết vị hôn thê của hắn, bại hoại thanh danh của hắn sao.

Liễu thị kinh hãi xuất ra một tảng mồ hôi lạnh, Vĩnh Ninh Hậu phủ này, cuối cùng chính là của con trai nàng a, nàng không thể để cho Vĩnh Ninh Hậu phủ gặp chuyện không may, về phần Vân Thiên Vũ, phía sau từ từ dọn dẹp nàng ta.

Liễu thị suy nghĩ, nhìn về Vân Thiên Vũ nói: “Đại tiểu thư, hậu gia thật ra thì cũng không phải là thật muốn đánh ngươi, chỉ là muốn dọa ngươi một chút, để cho ngươi nhớ lâu, ngươi cũng không cần tìm chết, ngươi chính là Ly thân vương phi, tương lai cuộc sống tốt đẹp dài lâu, cần gì chết đây.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Hai người hợp tác (1)

Vân Thiên Vũ nhìn Liễu thị, trong mắt chột lóe lên sát khí, cái nữ nhân dối trá này, nàng bao giờ thu thập nàng ta.

”Ai chết a, chính là mọi người đều chạy đến để khi dễ ta, ta sống đủ rồi.”

Vân Thiên Vũ thương tâm muốn chết, đáng về sống không bằng chết, Liễu thị lập tức quay đầu nhìn về người phía sau, trầm giọng hạ lệnh: “Sau này không cho phép bất luận kẻ nào tìm đến đại tiểu thư gây phiền toái, nếu có người đến tìm đại tiểu thư gây phiền toái, kéo xuống đánh thật mạnh cho ta, hôm nay chuyện này coi như xong.”

Trầm di nương cùng Vân Thiên Nguyệt sắc mặt trắng hơn, thân thể lão đạo muốn ngã, hôm nay các nàng mới là khổ chủ, thế nào cuối cùng đều thành các nàng không phải.

Nhưng khi nhìn sắc mặt Hậu gia cùng phu nhân khó coi, mẹ con hai người không dám nói câu nào.

Liễu thị giả vờ đã cảnh cáo Trầm di nương cùng Vân Thiên Nguyệt, quay đầu nhìn về bên người Hậu gia.

”Hậu gia, dọa đại tiểu thư một chút là được, ta tin tưởng nàng đã nhớ lần dạy dỗ này, sau này sẽ không đánh người lung tung. Đêm đã khuya, chúng ta đi về nghỉ ngơi đi.”

Vân Lô hít sâu, cứng rắn nuốt xuống một ngụm khí huyết trong lồng ngực, khuôn mặt cứng ngắc nhìn về Vân Thiên Vũ nói.

”Tốt lắm, hôm nay chuyện này liền đến nơi này, người cũng đừng tìm chết tìm sống, sau này không ai tới tìm người phiền toái.”

Hắn nói xong xoay người liền đi, cũng không có biện pháp ở lại nữa, nếu là ở lại tiếp nữa, hắn sợ mình phát điên học máu.

Đám người Liễu thị cũng theo sát phía sau rồi đi, rất nhanh trong tiểu viện không có một người.

Chỉ còn lại Vân Thiên Vũ chủ tớ hai người, thương thương, tàn tàn đứng tại chỗ bất động.

Họa Mi nhìn không có người, giấy dựa đi tới bên cạnh Vân Thiên Vũ, quan tâm hỏi: “Tiểu thư, người như thế nào, không có sao chứ, có hay không nơi nào không thoải mái.”

Vân Thiên Vũ không nói lời nào, chỉ quay đầu nhìn về màn đêm đen kịt, về mặt kia tựa hồ đang chờ cái gì đó.

Mà theo nàng nhìn chăm chú, dưới bóng đêm yên tĩnh, mấy đạo bóng dáng lác lác xuất hiện.

Họa Mi kinh hô một tiếng, theo bản năng chắn trước mặt Vân Thiên Vũ, lạnh lùng kêu lên: “Các người là ai, muốn làm gì?”

Nàng nhìn người xuất hiện, từ từ nhận ra người tới là ai. Khuôn mặt kinh sợ, thân thể theo bản năng run rẩy lên.

Bởi vì nam tử đi đầu, chính là vị hôn phu tương lai của tiểu thư, Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên.

Hai mắt Tiêu Cửu Uyên tinh thâm thúy tới tám, ngũ quan tuấn mỹ hiện đầy như có điều suy nghĩ, từ từ mở miệng: “Người không phải là Vân Thiên Vũ, người là người phương nào?”

Tiêu Cửu Uyên dứ lời, Họa Mi mở miệng trước: “Vương gia, đây là tiểu thư nhà ta.”

Vân Thiên Vũ tiếp lời của Họa Mi nói: “Ta không phải là Vân Thiên Vũ thì là ai, ta nếu không phải Vân Thiên Vũ, tội gì chịu đựng đau khổ này, đại khái hất tay đi.”

Mặc dù Vân Thiên Vũ nói như vậy, nhưng Tiêu Cửu Uyên vẫn như cũ có chút không tin.

Tin đồn vị đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ này hèn yếu vô năng, nhiều năm như vậy bị người trong phủ khi dễ, nhưng bây giờ hắn thấy Vân Thiên Vũ, lại thông minh quả quyết, tâm kế độc đáo, nếu như nàng là Vân Thiên Vũ, nhiều năm như vậy làm sao có thể bị người khi dễ, nàng không khi dễ người cũng không tệ rồi.

Giống như tối nay, rõ ràng Vĩnh Ninh hậu Vân Lô muốn tới thu thập nàng, kết quả lại bị nàng dọa sợ, cuối cùng mang người rời đi, chẳng những mang người rời đi, còn bảo đảm sau này ai cũng không dám tới gây sự với nàng.

Nữ nhân thông minh như vậy, làm sao có thể để cho mình bị người khi dễ đây.

Cho nên Tiêu Cửu Uyên hoài nghi Vân Thiên Vũ căn bản không phải đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ chân chính.

Bất quá Vân Thiên Vũ cũng không tính thừa nhận chuyện như vậy, mặc dù nàng bên trong đối linh hồn, bất quá bề ngoài đúng là Vân Thiên Vũ, coi như Tiêu Cửu Uyên tra, cũng không tra được cái gì.

”Vương gia, bất kể ai chỉ cần trải qua chuyện như ta, cũng sẽ phản kháng, tượng đất còn có mấy phần huyết tính đây, huống chi ta một người sống sờ sờ, không phải tượng đất.”

Chương 35: Hai người hợp tác (2)

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ vừa mới dứt lời, An Thân Vương phủ Tiêu Dạ Thần gật đầu: “Đúng a, nàng hôm nay gặp chuyện như vậy, quả thật dễ dàng khiến tính tình đại biến, thật ra thì nàng chẳng qua là vì tự vệ mà thôi.”

Tiêu Dạ Thần dứt lời, Tiêu Cửu Uyên quay đầu nhìn về hắn, hơi hí mắt nói: “Ta xem ngươi thật giống như rất quan tâm nàng, có muốn hay không ta.”

Tiêu Cửu Uyên chưa nói xong, Tiêu Dạ Thần tối mặt, vội vàng lùi cánh tay của hắn: “Không, cửu hoàng thúc, ta không nói, ta không nói lời nào? Ta giúp nàng, chủ yếu nhìn nàng một tiểu nha đầu quá không dễ dàng.”

Hôm nay đại hôn Tuyên vương, hắn cũng ở trong đám tân khách, bắt đầu trước thấy Vân Thiên Vũ vứt bỏ Tiêu Thiên Dịch, hắn cảm thấy trong lòng rất thoải mái, đối với Vân Thiên Vũ đã có hai phần hảo cảm, cảm thấy nha đầu này cá tính hết sức hợp mắt của hắn.

Nhưng sau lại thấy Vân Thiên Vũ khó khăn, lại cảm thấy nàng không dễ dàng, chỉ vì muốn sống, tựa như phí tâm phí sức.

Nha đầu này làm cho người ta không nhận được đồng tình.

Bất quá cũng chỉ là đồng tình mà thôi, hắn thật không có ý định cưới Vân Thiên Vũ a.

Trong bóng tối, Tiêu Dạ Thần đang năn nỉ Tiêu Cửu Uyên.

Cách đó không xa Vân Thiên Vũ đã có chút không nhận được, thân thể nàng vốn rất không tốt, nơi đó có công phu: thời gian ở chỗ này nhìn Tiêu Dạ Thần đùa giỡn.

Con người Vân Thiên Vũ u ám nhìn về Tiêu Cửu Uyên, chậm rãi mở miệng nói: “Ly thân vương gia, ngươi lúc trước nói qua, nếu như ta có thể giải quyết chuyện này, ngươi sẽ đồng ý để cho ta mượn danh tiếng Ly thân vương phi.”

Vân Thiên Vũ dứt lời, Tiêu Cửu Uyên quay đầu nhìn về nàng, trong con ngươi tràn đầy sóng ngầm, sâu thẳm tựa như biển, giọng của hắn lãnh khốc không lưu tình vang lên.

“Vân Thiên Vũ, ta bất kể ngươi là thần thánh phương nào, nhưng ngươi chớ nên có chủ ý động đến trên đầu bốn vương, bốn vương chắc chắn để cho ngươi hối hận đi tới nơi này trên đời đi một lần.”

Vân Thiên Vũ sắc mặt thản nhiên nhìn Tiêu Cửu Uyên, nàng cùng Tiêu Cửu Uyên căn bản không có xung đột mâu thuẫn, nàng căn bản không có cần thiết đem chủ ý động đến trên đầu Tiêu Cửu Uyên.

“Vương gia yên tâm, ta chỉ là tạm thời mượn danh nghĩa Ly thân vương phi dùng một chút, hơn nữa ta sẽ không làm uổng phí danh Ly thân vương phi, ta sẽ giúp ngươi một tay, để cho ngươi tra rõ vị hôn thê của ngươi chết như thế nào.”

“Hào.”

Tiêu Cửu Uyên không nói nhảm, hắn luôn luôn nói là làm, đã nói tự nhiên sẽ thực hiện.

Chỉ là danh tiếng Ly thân vương phi này, cũng không thể vắn đề cho nàng đảm nhận vào.

Hắn không có hảo tâm như vậy.

“Đợi đến bốn vương bắt được hung thủ phía sau màn, bốn vương sẽ vào cung xin hoàng thượng hạ chỉ phế bỏ cửa hôn sự này, cho nên danh nghĩa Ly thân vương phi này, chỉ có thể làm đến khi bắt được hung thủ sẽ dừng lại.”

Tiêu Cửu Uyên nói xong, đột nhiên cổ quái cười một tiếng, lãnh ngạo nguy hiểm mở miệng: “Ngươi tốt nhất không nên trong lúc này đùa bốn bất kỳ kỳ thù đoạn bip bọm, nếu như bị bốn vương phát hiện, ngươi một cái mạng cũng sẽ không có.”

Vân Thiên Vũ hoàn toàn thờ phào nhẹ nhõm, chân chính buông xuống một lòng.

Xem ra nàng cùng Tiêu Cửu Uyên đạt thành hiệp nghị, hắn trong thời gian ngắn chắc là sẽ không để cho hoàng thượng phế bỏ cửa hôn sự này.

Về phần bắt được hung thủ Tiêu Cửu Uyên liền từ bỏ hôn sự, điểm này nàng cũng không lo lắng.

Bởi vì người sau lưng kia có thể liên tiếp giết bốn vị hôn thê của Tiêu Cửu Uyên, nói rõ người này năng lực hết sức tốt, tuyệt không tầm thường, cho nên Tiêu Cửu Uyên nếu muốn bắt hắn trong thời gian ngắn hầu như không có khả năng.

Đợi đến bọn họ chân chính bắt được hung thủ, năng tin tưởng mình đã lớn mạnh, còn có thể sợ Vĩnh Ninh Hậu phủ Vân Lô sao,.

Vân Thiên Vũ nhẹ cười ra tiếng, nhìn về Tiêu Cửu Uyên, lạnh nhạt mở miệng: “Hi vọng chúng ta hợp tác vui vẻ.”

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Hai người hợp tác (3)

Editor: Huynhnhu142

Tiêu Cửu Uyên lại cười, khóe môi hơi nâng lên, đáng tiếc trong miệng hắn chảy ra không phải là huyền âm tuyệt vời, mà là lãnh khốc vô tình.

“Vân đại tiểu thụ, ngươi suy nghĩ nhiều, chúng ta không phải là hợp tác, mà là quan hệ giữa quân cờ và người chơi cờ.”

Ánh mắt Vân Thiên Vũ tối sầm lại, khóe môi hạ xuống, cũng không có tức giận, hơi gật đầu: “Không sai, là ta suy nghĩ nhiều, ta chỉ là một con cờ.”

Ánh mắt của nàng ảm xuống mũi nhọn, một ngày nào đó, nàng Vân Thiên Vũ sẽ đứng ở một chỗ cho Tiêu Cửu Uyên nhìn thẳng vị trí, cho hắn biết, nàng tuyệt không chỉ là một con cờ.

Lời của Vân Thiên Vũ, Tiêu Cửu Uyên rất hài lòng, hắn lạnh lùng bề ngễ Vân Thiên Vũ, không tính toán nữa lưu lại, xoay người rời đi, rõ ràng là động tác tùy ý, nhưng cứ làm cho người ta cảm giác khí thế khiếp người, không dám khinh thường tên như vậy.

Vân Thiên Vũ đưa mắt nhìn đám người Tiêu Cửu Uyên rời đi, hoa y trác tuyệt, quý khí thiên thành.

Một loại khí thế nghiêm nghị bẩm sinh, một ngày nào đó, nàng cũng sẽ biến thành người như vậy.

Vân Thiên Vũ đột nhiên nghĩ đến một chuyện, hướng trước mặt đám người Tiêu Cửu Uyên đi ra kêu lên: “Vương gia, tuy nói ta là một con cờ, nhưng vì tốt hơn trợ giúp người bắt ở cù mưu thật sự sau lưng, người có phải hay không nên có điều bày tỏ, nếu ngày mai vương gia có thể một chuyến tới cửa Vĩnh Ninh Hậu phủ, tin tưởng ta có thể trợ giúp vương gia làm việc tốt hơn.”

Trước mặt Tiêu Cửu Uyên dừng bước, từ từ xoay người nhìn sang, u ám dưới ánh trăng, nam tử mặt thật giống như mang một tầng sa mỏng, vốn là người tuấn mỹ vô song, hơn lộ vẻ hoa mỹ, phượng mâu rực rỡ, sáng quắc tươi đẹp, đáng tiếc nếu là nhìn kỹ, lại có thể nhìn ra trong con ngươi kia không có một chút nhiệt độ, lạnh lẽo đáng sợ.

Hắn kéo kéo khóe miệng, lạnh lẽo mở miệng nói: “Thân là con cờ, người phạm vào đại kỵ, bốn vương thân là người chơi cờ, làm như thế nào là chuyện của bốn vương, hôm nay trước tha cho ngươi một lần, nếu là lần sau tái phạm, bốn vương không lưu được ngươi.”

Tiêu Cửu Uyên nói xong xoay người rời đi, nhìn cũng không nhìn Vân Thiên Vũ một cái.

Phía sau hắn Hắc Diệu hung hăng trợn mắt nhìn Vân Thiên Vũ một cái, nữ nhân xấu xí này cũng là có chút bản lĩnh, làm cho vương gia nhà hắn lần nữa phá lệ.

Chẳng những đáp ứng đề cho nàng mượn danh Ly thân vương phi, còn dễ dàng liền bỏ qua cho nàng.

Xem ra nữ nhân xấu xí này cũng có chút bản lĩnh, bất quá bọn hắn cần phải thấy nhìn xem một chút, không thể gọi vương gia gặp nữ nhân xấu xí này nói.

Đám người Tiêu Cửu Uyên rất nhanh rời khỏi tiểu viện, đi phía sau cùng Tiêu Dạ Thần, gần đến trước cửa quay đầu nhìn về phía sau, vừa đứng thấy thân thể Vân Thiên Vũ mềm nhũn té xuống đất đi.

Tiêu Dạ Thần không khỏi có chút bận tâm, hắn nghĩ tới lúc trước Vân Thiên Vũ dùng đồ đâm vào tử huyệt, nàng không có sao chứ.

Trong tiểu viện, Vân Thiên Vũ mất thấy Tiêu Cửu Uyên cùng Tiêu Dạ Thần đám người rời đi, thân thể mềm nhũn té xuống đất đi, Họa Mi bên cạnh vội vàng xông tới đỡ nàng, đáng tiếc Họa Mi cũng bị thương, nhất thời cũng không đỡ được Vân Thiên Vũ.

Hai người té xuống đất.

Họa Mi không nhịn được thương tâm khóc lên: “Tiểu thụ, tại sao, tại sao còn sống khó như vậy a.”

Lúc này Vân Thiên Vũ lại hoàn toàn buông lỏng, bởi vì nàng giải quyết được vấn đề khó khăn lớn nhất, Tiêu Cửu Uyên đồng ý để cho nàng mượn danh tiếng Ly thân vương phi, kế tiếp cuộc sống của các nàng dễ dàng hơn nhiều.

Vân Thiên Vũ nhàn nhạt nhún mào, nhìn nói với Họa Mi: “Đừng lo lắng, rất nhanh sẽ khá hơn, hết thấy đều sẽ khá hơn.”

Nàng nói xong thân thể bắt đầu đỏ mào hôi lạnh, vết thương trên người bởi vì được người bôi thuốc, cũng khá hơn một chút, nhưng một cái chân bởi vì bị thương, mà tất cả đều sưng lên, lúc trước nàng có thể cố nén đánh đấm người Vân Thiên Nguyệt, bởi vì nàng dùng hai kim may đâm vào huyết vị trên chân, cho nên đau không cảm giác được.

Nhưng bây giờ bởi vì chân chuyển động quá nhiều, mặc dù có ngăn chãm chãm huyết, nàng cũng có thể cảm nhận được nỗi đau đến tê tâm phế liệt.

Một cái chân sớm sưng đến không nhìn thấy xương, giống như bánh bao thịt.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Tặng đan dược (2)

Editor: Huynhnhu142

Họa Mi cũng nhìn thấy chân của Vân Thiên Vũ sưng phù đến đáng sợ, gấp gấp kêu lên: “Tiểu thư, chân người làm sao bây giờ?”

Vân Thiên Vũ nhịn đau lắc đầu: “Ta trở về phòng mình tự chữa bệnh một cái, không có việc gì.”

Nàng vừa nói vừa giãy dụa muốn đứng lên, Họa Mi cũng cố gắng đứng lên, hai người mất sức lực rất lớn mới đứng lên, dìu đỡ nhau vào phòng.

Đợi đến khi hai người gian phòng, Họa Mi trước nhện không được hôn mê đi.

Vân Thiên Vũ cả kinh, vội vàng thay Họa Mi kiểm tra, cuối cùng phát hiện Họa Mi do đói mà bất tỉnh.

Chẳng những Họa Mi, chính nàng giờ phút này cũng đói bụng đến ngực dán lưng, bụng đói kêu vang.

Vốn là Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi ở Vĩnh Ninh Hậu phủ cuộc sống rất không như ý, ngày thường bữa có bữa không, hơn nữa hôm nay đám cưới liên tiếp xảy ra nhiều chuyện như vậy, hai người vẫn không có ăn cái gì.

Hiện tại lại bị thương nặng như vậy, vốn là nên hảo hảo bồi bổ, nhưng đến bây giờ các nàng ngay cả ăn gì đó cũng không có.

Khó trách Họa Mi đói đến bất tỉnh, Vân Thiên Vũ vốn là muốn đi tìm một ít thức ăn đồ, nhưng lúc này chân phải sưng phù căn bản không đi được, cho nên phải trị thương cho chân trước, sau đó sẽ đi ra ngoài tìm đồ ăn.

Trong phòng Vân Thiên Vũ suy nghĩ, lập tức động thủ rút kim may trên chân ra.

Một châm này rút ra, chân nàng càng đau hơn, đau đến toàn thân đỏ mào hôi lạnh, nàng hơi hỏn hển không đều.

Không nghĩ tới chuyển kiếp ngày thứ nhất liền gặp được chuyện nhiều như vậy.

Vân Thiên Vũ vô cùng tức giận, ngón tay nắm thành quyền hướng vào một cái bàn đấm mạnh, hôm nay mình chịu đủ chuyện, đều là Tiêu Thiên Dịch, Vân Lôi, đám người Liễu thị ban cho, bọn họ chờ đó cho nàng, nàng sẽ không chịu để yên.

Lần này không chỉ là vì thay đổi trước báo thù, còn có là báo thù cho chính mình.

Nàng Vân Thiên Vũ cho tới bây giờ không phải người hiền lành.

Vân Thiên Vũ vừa muốn để tay lên chân, nhẹ nhàng xoa, nhưng một đụng nhẹ này, chính là đau đến muốn thét chói tai, đau đến như muốn bất tỉnh, cuối cùng dùng sức cắn răng mới không có hét rầm lên.

Nàng xoa một lát dừng một chút, sau đó lại sẽ tiếp tục, xoa nhẹ nhàng như vậy một lát cuối cùng cũng dễ chịu hơn nhiều.

Thật ra thì trên chân bị trật, cũng không tính là quá nặng, nếu như nghỉ ngơi thật tốt, có thuốc tốt, căn bản không phải chuyện lớn, nhưng lúc trước nàng cậy mạnh chống lại thu thập đám người Vân Thiên Nguyệt, hơn nữa trong tay không có dược liệu tốt, cho nên tương đối phiền toái.

Vân Thiên Vũ vừa muốn châm cứu, loại đi máu bầm.

Bất quá nàng kim may còn không có đâm xuống, đột nhiên nghe được Phượng Hoàng đại nhân bên trong cơ thể nhỏ giọng nhắc nhở.

”Chủ tử có người tới.”

Phượng Hoàng đại nhân thấy chủ tử bị thương nặng như vậy, trong lòng không rõ tư vị gì, đáng tiếc lúc này nàng bị giam bên trong phượng linh giới, căn bản không ra được, cho nên nàng không dám nói nhiều, để tránh trêu chọc chủ tử tức giận.

Bất quá có người tới đây, nàng vẫn có trách nhiệm nhắc nhở Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ lập tức ngưng thần cảm thụ, quả nhiên cảm giác được có người tới, đợi đến người vừa tới ngoài cửa sổ, nàng xoay mình kêu lên: “Người nào?”

Một người ở ngoài cửa sổ đáp: “Vân đại tiểu thư, ta là An Thân Vương phủ thế tử Tiêu Dạ Thần.”

Vân Thiên Vũ nhíu mày nhìn ngoài cửa sổ, nghĩ không ra Tiêu Dạ Thần lúc này tới làm gì, bất quá Tiêu Dạ Thần trước vẫn giúp nàng, nàng không có lý do gì từ chối người với ngoài ngàn dặm.

”An Thân Vương thế tử đêm khuya tới đây vì chuyện gì?”

”Đưa thuốc.” Dứt lời, một bóng người cao ráo tuấn tú từ ngoài phòng lách mình đi vào, quả nhiên là Tiêu Dạ Thần đã gặp lúc trước.

Tiêu Dạ Thần cầm trong tay hai bình nhỏ, vừa tiến đến liền giờ giờ lên nói: “Ta cho người đưa đồ tốt tới.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Tặng đan dược (3)

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ cũng không có vì Tiêu Dạ Thần đưa thuốc tới cho nàng, liền cao hứng, ngược lại là bộ mặt hoài nghi nhìn chằm chằm Tiêu Dạ Thần.

”Tiêu Dạ Thần, ta giống như cùng ngươi không có giao tình gì, ngươi lúc trước vẫn giúp ta, bây giờ còn đưa thuốc tới cho ta, nói đi, ngươi đến tột cùng có mục đích gì, muốn từ trên người ta được chỗ tốt gì.”

Vân Thiên Vũ căn bản không tin tưởng trên đời này có người không cầu hồi báo, Tiêu Dạ Thần lần nữa giúp nàng, nhất định có mục đích của hắn.

Chẳng qua là Vân Thiên Vũ bây giờ không nghĩ ra, trên người nàng có thứ gì để Tiêu Dạ Thần nhìn trúng.

Lời của Vân Thiên Vũ khiến cho Tiêu Dạ Thần có một chút mất mát, thật ra thì hắn thật không người thích xen vào việc của người khác, bình thường không biết bao nhiêu người nghèo khó vất vả, cũng mặc kệ.

Thiên hạ này có bao nhiêu người không như ý, mắc nợ gì tới hắn a.

Nhưng hôm nay hắn thấy Vân Thiên Vũ vì mạng sống, khổ khổ giãy giụa, hết lần này tới lần khác như vậy nàng còn không từ bỏ, điều này làm cho hắn coi trọng nàng hai phần, cho nên mới phải nhất thời hảo tâm giúp nàng.

Về phần đưa thuốc, hắn chẳng qua là cảm thấy làm người tốt làm đến cùng, nhìn nàng bị thương nặng như vậy, coi như là đại phu, không có thuốc cũng không có biện pháp.

Tiêu Dạ Thần vừa nghĩ vừa nhếch mày, mắt nhỏ dài đào hoa, tràn đầy đau lòng, một cái tay còn che lồng ngực của mình.

”Vân tiểu thư, thương thế của ngươi lòng của ta, ta thật là khổ sở a.”

Vân Thiên Vũ tự nhiên nhìn thấu Tiêu Dạ Thần đang đùa giỡn, bất quá nàng ngay cả một chút cười cũng không có cho hắn, chỉ sâu kín nhìn chằm chằm Tiêu Dạ Thần nói: “Nếu như ngươi nói không được, đem thuốc về đi.”

Nàng nếu dùng thuốc của Tiêu Dạ Thần, liền thiếu hắn một phần nhân tình, ngày sau tất nhiên phải trả hắn, nàng không muốn thiếu người nhân tình.

Tiêu Dạ Thần lúc này thật sự bị đả thương, khó được một lần làm chuyện tốt, còn bị người ghét bỏ hoàn toàn như vậy.

Hắn bất mãn bước đi thông thả đến trước mặt Vân Thiên Vũ, từ trên cao nhìn nàng: “Vân tiểu thư, ngươi thật sự là quá không đáng yêu, khó có được bản thể từ muốn làm chuyện tốt một lần, ngươi chán ghét như vậy, thật làm cho bản thể từ khổ sở.”

”Vô công không chịu lộc, ta hôm nay nếu như dùng thuốc của ngươi, ngày khác phải trả lại ngươi nhân tình này, ai biết sau này ngươi muốn ta làm cái gì a.”

Vân Thiên Vũ dứt lời, Tiêu Dạ Thần há to mồm, mặt bất khả tư nghị nhìn nàng.

”Vân tiểu thư, ngươi cho là ta có cần ngươi trả nhân tình sao?”

Hắn Tiêu Dạ Thần thân là An Thân Vương phủ thế tử, thân phận cao quý không thể nói, hắn bây giờ không nghĩ ra khi nào mình cần nàng trả nhân tình, cho nên hắn suy nghĩ thật nhiều.

Bất quá Vân Thiên Vũ vẫn như cũ không có nhận thuốc trong tay hắn, chỉ bình tĩnh nhìn hắn nói: “Vậy thì thế nào, ta không cần.”

Tiêu Dạ Thần cau mày nhìn chăm chăm nàng, cuối cùng bá đạo vươn tay kéo tay Vân Thiên Vũ qua, đem hai bình thuốc đặt ở trên tay Vân Thiên Vũ nói.

”Tình tình của ngươi thật là bướng bỉnh, chẳng qua lúc này thương thế của ngươi nặng như vậy, vẫn không nên ngang bướng, nếu hao tổn tâm cơ vì mạng sống, nên nhanh lên một chút để cho mình tốt hơn, chỉ có mình tốt, mới có thể toàn lực đối phó những thứ yêu ma quỷ quái kia không phải sao? Về phần chuyện thiếu nhân tình của ta, cũng không cần suy nghĩ, ta sẽ không cùng ngươi đòi hỏi nhân tình gì.”

Hắn chẳng qua nhìn nàng sống quá khó khăn, nhớ lại mình lúc mấy tuổi, phụ vương mẫu phi qua đời, khi đó rất nhiều người muốn tánh mạng của hắn, hạ độc, đẩy hắn xuống nước, thậm chí ám sát, nếu không phải gia gia ở, hắn đã sớm chết rồi.

Bây giờ nhìn đến Vân Thiên Vũ vì muốn được sống, khổ cực như vậy, mình có thể giúp liền giúp nàng một phen, hắn cũng không nghĩ tới muốn nàng trả nhân tình.

Trong phòng, nhất thời yên tĩnh, Vân Thiên Vũ cúi đầu nhìn hai bình thuốc trong tay, ánh mắt từ từ sâu, mở miệng nói: “Tiêu Dạ Thần, hôm nay nhân tình này ta thiếu, ngày khác nhất định trả lại ngươi nhân tình này.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Tặng đan dược (4)

Tiêu Dạ Thần cũng không có đem lời của nàng để ở trong lòng, mà chỉ vào bình thuốc trong tay Vân Thiên Vũ nói: “Thuốc trong bình này là hai viên thuốc, một viên là dưỡng nguyên đan, một viên là kim sang đan. Dưỡng nguyên đan dùng để bổ dưỡng nguyên khí, kim sang đan dùng trị liệu vết thương trên người của ngươi, ngươi mau ăn vào đi.”

Tiêu Dạ Thần dứt lời, trong đầu Vân Thiên Vũ lập tức hiện ra một chút chuyện có liên quan với đan dược, trước mắt mình đang ở thế giới, trừ đại phu chữa bệnh chữa thương bên ngoài, còn có luyện đan sư, luyện đan sư đặc biệt luyện chế đan dược.

Bọn họ luyện chế ra đan dược, hiệu quả hết sức kinh người, bất quá luyện đan sư hết sức khan hiếm, cả Đông Ly quốc cũng không có xuất hiện qua mấy luyện đan sư.

Bởi vì luyện đan sư thừa thối, đan dược cũng hết sức trân quý.

Hiện tại Tiêu Dạ Thần lại lấy đan dược trân quý như thế đưa cho nàng.

Phần nhân tình này cũng không phải lớn bình thường.

”Tiêu Dạ Thần, đan dược này hết sức trân quý, ngươi nên lấy lại đi thôi.”

Vân Thiên Vũ đưa đan dược trong tay đến trước mặt Tiêu Dạ Thần, tính toán trả lại cho hắn.

Tiêu Dạ Thần lập tức lạnh mặt, bất mãn nhìn chăm chăm nàng.

”Để cho ngươi dùng ngươi liền dùng, từ đâu tới nói nhảm nhiều như vậy, đan dược trân quý đi nữa, chẳng lẽ so với mạng người đáng tiền sao? Phải biết người bình thường muốn lấy được đồ của ta, căn bản không thể, ngươi ngược lại, dùng mọi cách đẩy ra, đúng là làm cho người mất hứng.”

Vân Thiên Vũ nhìn Tiêu Dạ Thần, từ từ thu hồi tay, lúc này nàng quả thật cần những đan dược này, nếu Tiêu Dạ Thần chấp nhất muốn đưa nàng, nàng liền lấy, ngày sau nhất định sẽ hoàn trả hắn nhân tình này.

Trong lòng Vân Thiên Vũ âm thầm quyết định, sau đó mở nắp bình dưỡng nguyên đan, đổ ra dưỡng nguyên đan, chỉ là nàng cũng không có đưa vào

trong miệng của mình, mà trực tiếp đưa vào trong miệng Họa Mi nằm trên giường.

Lần này Tiêu Dạ Thần giật mình, kêu lên: “Ngươi làm gì, ta đưa ngươi, ngươi cho người khác dùng cái gì.”

Vân Thiên Vũ nắm dưỡng nguyên đan, nhìn Tiêu Dạ Thần: “Không phải nói tặng cho ta sao, nếu tặng cho ta, ta xử lý như thế nào là chuyện của ta đi.”

Tiêu Dạ Thần im lặng nhìn Vân Thiên Vũ, nha đầu này thật không biết đan dược này rất quý a, nàng cho rằng đan dược này rất rẻ sao, cứ như vậy cho một tiểu nha đầu dùng.

Hon hết nhìn khuôn mặt Vân Thiên Vũ nào có đáng về muốn thu hồi lại, Tiêu Dạ Thần chỉ đành phải bắt đắc dĩ phát tay: “Tốt lắm, ngươi cho nàng dùng đi, ta thật là xen vào việc của người khác.”

Vân Thiên Vũ cũng không có nhìn Tiêu Dạ Thần, mà cúi đầu đem Dưỡng Nguyên Đan nuốt vào trong miệng Họa Mi.

Nàng vừa ụy Họa Mi ăn Dưỡng Nguyên Đan, vừa nhẹ giọng nói: “Không, nhân tình này của ngươi ta nhớ kỹ.”

Vân Thiên Vũ nuốt Dưỡng Nguyên Đan trong tay vào miệng Họa Mi, Họa Mi theo bản năng nuốt xuống.

Tiêu Dạ Thần nhìn sắc mặt nàng đỏ mỗ hôi lạnh, rõ ràng bởi vì vết thương trên người đau đến đỏ mỗ hôi lạnh, liền thúc giục: “Tốt lắm, ngươi cho nàng ăn Dưỡng Nguyên Đan đi, ngươi tự mình nhanh lên một chút ăn kim sang đan đi, ăn vào liền hết đau.”

Lần này Vân Thiên Vũ không có cự tuyệt, thật nhanh mở ra bình thuốc, đồ ra kim sang đan, rất nhanh ăn kim sang đan vào.

Kim sang đan vào bụng, rất nhanh nàng liền cảm nhận được trong cơ thể có một hơi nhiệt nóng tràn ra đến tứ chi của nàng, đau đớn trên người nàng cũng giảm bớt một chút xú, ngay cả đau đớn trên chân cũng không cảm giác được.

Vân Thiên Vũ cúi đầu nhìn lại, liền thấy mình lúc trước chân sưng như bánh bao, từ từ gầy đi xuống.

Nơi bị trật cũng trở nên hoàn hảo như lúc ban đầu, tuyệt không đau.

Lúc trước thân thể đau đớn, vào giờ khắc này cũng không cảm giác được đau đớn, nàng theo bản năng đưa tay đi sờ vết thương trên người, thế nhưng khép lại.

Đan dược này thần kỳ như thế.

Editor: Huynhnhu142

Chương 40: Chó cắn chó (1)

Trong phòng, Vân Thiên Vũ đang sợ hãi than, Họa Mi trên giường cũng tỉnh, hơn nữa sắc mặt của nàng hết sức đỏ thắm, tuyệt không vàng vọt như lúc trước, nàng mở một đôi mắt nhìn người trong phòng.

Trước tiên thấy được người đứng thẳng trước giường là Tiêu Dạ Thần, không khỏi la hoảng lên: “Ngươi, ngươi thế nào ở.”

Vân Thiên Vũ nghe được tiếng Họa Mi sợ hãi kêu lên, nhìn sang, phát hiện Họa Mi lúc trước suy yếu vô lực, lúc này cũng khôi phục lại, không giống như trước suy yếu vô lực.

Đan dược này thật lợi hại, Vân Thiên Vũ lần nữa cảm thán một phen.

Nhìn Họa Mi khản trương nhìn chăm chăm Tiêu Dạ Thần, Vân Thiên Vũ vội vàng mở miệng: “Ngươi không cần khản trương, Tiêu thế tử tới đưa thuốc cho chúng ta, ngươi bây giờ cảm thấy như thế nào?”

Vân Thiên Vũ vừa nói, Họa Mi mới cảm giác được trên người mình không giống như vậy trước, khuôn mặt hoang mang lật người ngồi dậy, nhưng không choáng váng đầu hoa mắt, sức lực so với trước kia rất tốt.

”Tiểu thư, tại sao ta không có việc gì, hơn nữa tinh thần đặc biệt tốt.”

Họa Mi trước bị thương không tính là nặng, chẳng qua thời gian dài dinh dưỡng không đầy đủ dẫn đến thân thể nàng hết sức suy yếu, cho nên mới phải ngất đi.

Lúc trước Vân Thiên Vũ cho nàng ăn Dưỡng Nguyên Đan, Dưỡng Nguyên Đan chính là dùng mười loại thuốc bổ luyện chế mà thành, cho nên Họa Mi sau khi ăn vào, rất nhanh tinh thần lực hồi phục.

Họa Mi dứt lời, Vân Thiên Vũ vẫn không nói gì, Tiêu Dạ Thần liền nói chuyện.

”Tiểu thư nhà ngươi đem Dưỡng Nguyên Đan trân quý vô cùng cho ngươi ăn, ngươi tự nhiên tinh thần tốt lắm, đáng tiếc tinh thần của nàng không được tốt như vậy.”

Nghĩ tới đây cái, Tiêu Dạ Thần vẫn còn có chút tức giận bất bình.

Hắn nhất thời hảo tâm cảm vội tới cho Vân Thiên Vũ dùng, muốn nàng sau này có nghị lực bảo toàn mình, không nghĩ tới nàng cũng lấy cho một tiểu nha đầu dùng, thật là lãng phí một lòng.

Vân Thiên Vũ tự nhiên nghe được bất bình trong lời nói của Tiêu Dạ Thần, chỉ là nàng không để ý đến.

Họa Mi nghe Tiêu Dạ Thần nói, lập tức hiểu tại sao sinh lực mình tốt như vậy, so từ trước sinh lực mình còn tốt hơn, thì ra nàng ăn Dưỡng Nguyên Đan.

Đan dược trân quý vô cùng, người bình thường cả đời cũng chưa từng thấy qua đan dược, chớ đừng nói chỉ dùng đan dược, không nghĩ tới Tiêu thế tử đưa đan dược cho tiểu thư, tiểu thư lại cho nàng dùng.

Nhưng nàng càng hy vọng đan dược này tiểu thư dùng.

”Tiểu thư.”

”Tốt lắm, dùng khóc, thân thể ta cũng không tệ lắm, không cần dùng.”

Vân Thiên Vũ không thích nhất trường hợp khóc sụt sùi như vậy, cho nên mặt lạnh mở miệng, nàng ra lệnh cho Họa sau, liền tự quay đầu nhìn về Tiêu Dạ Thần: “Tiêu thế tử, tối nay phần nhân tình này, ta ngày sau nhất định sẽ trả lại cho ngươi, ngươi yên tâm.”

Tiêu Dạ Thần cau mày nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, đã nói nàng không cần trả, không cần nàng trả, nha đầu này thế nào bướng bỉnh như vậy.

Hắn đang muốn giáo huấn Vân Thiên Vũ đôi câu, vừa ngẩng đầu liền thấy dưới ánh đèn, vết sẹo kết vảy trên mặt Vân Thiên Vũ, bừa bãi hứng thú bố trí ở trên mặt của nàng, có vẻ hết sức dữ tợn.

Nữ tử cho tới bây giờ chính là xem trọng dung nhan của mình, nàng bây giờ không thấy vết thương trên mặt mình, nếu nhìn thấy vết thương trên mặt, chỉ sợ nàng phải thương tâm đến chết.

Tiêu Dạ Thần suy nghĩ an ủi Vân Thiên Vũ nói: “Mặc dù ngươi ăn kim sang đan, hết đau đớn, làm cho vết thương khép lại, nội thương trên căn bản tốt lắm, nhưng kim sang đan chỉ trị nội thương, cũng không thể xóa vết sẹo trên người, bất quá ngươi đừng lo lắng, vết sẹo này không phải là không có biện pháp đi, Lăng Vân Tông có luyện đan sư, các nàng có thể luyện chế ra rất nhiều đan dược trân quý, ta tương nhất.”

Tiêu Dạ Thần đang nói, trong phòng đột nhiên vang lên thanh âm trầm thì, thanh âm này cắt đứt lời của Tiêu Dạ Thần.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Chó cắn chó (1)

Editor: Huynhnhu142

Trong phòng, Vân Thiên Vũ đang sợ hãi than, Họa Mi trên giường cũng tỉnh, hơn nữa sắc mặt của nàng hết sức đỏ thắm, tuyệt không vàng vọt như lúc trước, nàng mở một đôi mắt nhìn người trong phòng.

Trước tiên thấy được người đứng thẳng trước giường là Tiêu Dạ Thần, không khỏi la hoảng lên: “Ngươi, ngươi thế nào ở.”

Vân Thiên Vũ nghe được tiếng Họa Mi sợ hãi kêu lên, nhìn sang, phát hiện Họa Mi lúc trước suy yếu vô lực, lúc này cũng khôi phục lại, không giống như trước suy yếu vô lực.

Đan dược này thật lợi hại, Vân Thiên Vũ lần nữa cảm thán một phen.

Nhìn Họa Mi khẩn trương nhìn chăm chăm Tiêu Dạ Thần, Vân Thiên Vũ vội vàng mở miệng: “Ngươi không cần khẩn trương, Tiêu thế tử tới đưa thuốc cho chúng ta, ngươi bây giờ cảm thấy như thế nào?”

Vân Thiên Vũ vừa nói, Họa Mi mới cảm giác được trên người mình không giống như vậy trước, khuôn mặt hoang mang lật người ngồi dậy, nhưng không choáng váng đầu hoa mắt, sức lực so với trước kia rất tốt.

”Tiểu thư, tại sao ta không có việc gì, hơn nữa tinh thần đặc biệt tốt.”

Họa Mi trước bị thương không tính là nặng, chẳng qua thời gian dài dinh dưỡng không đầy đủ dẫn đến thân thể nàng hết sức suy yếu, cho nên mới phải ngất đi.

Lúc trước Vân Thiên Vũ cho nàng ăn Dưỡng Nguyên Đan, Dưỡng Nguyên Đan chính là dùng mười loại thuốc bổ luyện chế mà thành, cho nên Họa Mi sau khi ăn vào, rất nhanh tinh thần lực hồi phục.

Họa Mi dứt lời, Vân Thiên Vũ vẫn không nói gì, Tiêu Dạ Thần liền nói chuyện.

”Tiểu thư nhà ngươi đem Dưỡng Nguyên Đan trân quý vô cùng cho người ăn, người tự nhiên tinh thần tốt lắm, đáng tiếc tinh thần của nàng không được tốt như vậy.”

Nghĩ tới đây cái, Tiêu Dạ Thần vẫn còn có chút tức giận bất bình.

Hắn nhất thời hạo tâm cảm vội tới cho Vân Thiên Vũ dùng, muốn nàng sau này có nghị lực bảo toàn mình, không nghĩ tới nàng cũng lấy cho một tiểu nha đầu dùng, thật là lãng phí một lòng.

Vân Thiên Vũ tự nhiên nghe được bất bình trong lời nói của Tiêu Dạ Thần, chỉ là nàng không để ý đến.

Họa Mi nghe Tiêu Dạ Thần nói, lập tức hiểu tại sao sinh lực mình tốt như vậy, so từ trước sinh lực mình còn tốt hơn, thì ra nàng ăn Dưỡng Nguyên Đan.

Đan dược trân quý vô cùng, người bình thường cả đời cũng chưa từng thấy qua đan dược, chớ đừng nói chỉ dùng đan dược, không nghĩ tới Tiêu thể từ đưa đan dược cho tiểu thư, tiểu thư lại cho nàng dùng.

Nhưng nàng càng hy vọng đan dược này tiểu thư dùng.

”Tiểu thư.”

”Tốt lắm, đừng khóc, thân thể ta cũng không tệ lắm, không cần dùng.”

Vân Thiên Vũ không thích nhất trường hợp khóc sụt sướt như vậy, cho nên mặt lạnh mở miệng, nàng ra lệnh cho Họa sau, liền tự quay đầu nhìn về Tiêu Dạ Thần: “Tiêu thể tử, tối nay phần nhân tình này, ta ngày sau nhất định sẽ trả lại cho người, người yên tâm.”

Tiêu Dạ Thần cau mày nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, đã nói nàng không cần trả, không cần nàng trả, nha đầu này thế nào bướng bỉnh như vậy.

Hắn đang muốn giáo huấn Vân Thiên Vũ đôi câu, vừa ngẩng đầu liền thấy dưới ánh đèn, vết sẹo kết vảy trên mặt Vân Thiên Vũ, bừa bãi hứng thú bố trí ở trên mặt của nàng, có vẻ hết sức dữ tợn.

Nữ tử cho tới bây giờ chính là xem trọng dung nhan của mình, nàng bây giờ không thấy vết thương trên mặt mình, nếu nhìn thấy vết thương trên mặt, chỉ sợ nàng phải thương tâm đến chết.

Tiêu Dạ Thần suy nghĩ an ủi Vân Thiên Vũ nói: “Mặc dù người ăn kim sang đan, hết đau đớn, làm cho vết thương khép lại, nội thương trên căn bản tốt lắm, nhưng kim sang đan chỉ trị nội thương, cũng không thể xóa vết sẹo trên người, bất quá người đừng lo lắng, vết sẹo này không phải là không có biện pháp đi, Lăng Vân Tông có luyện đan sư, các nàng có thể luyện chế ra rất nhiều đan dược trân quý, ta tương nhất.”

Tiêu Dạ Thần đang nói, trong phòng đột nhiên vang lên thanh âm trầm thì, thanh âm này cắt đứt lời của Tiêu Dạ Thần.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Chó cắn chó (2)

Editor: Huynhnhu142

Trong phòng mặt Vân Thiên Vũ hơi đỏ, bởi vì tiếng vang này trong bụng của nàng phát ra, nàng đói bụng đến kêu rột rột.

Tuy nói nàng là người lạnh lùng, nhưng khi đói mặt với một đại nam nhân, bụng đói đến réo gọi, Vân Thiên Vũ vẫn có chút không tốt ý, nàng nhìn Tiêu Dạ Thần vẫn còn tìm tiếng vang, thân nhiên nói: “Đừng, là ta đói bụng phải kêu lên.”

Tiêu Dạ Thần kinh ngạc quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, cuối cùng, hôm nay đám cưới giằng co lâu như vậy, Vân Thiên Vũ chỉ sợ một hộp đồ cũng chưa ăn, có thể không đói bụng sao?

”Ta cho người đi ra ngoài tìm cho người ít đồ ăn gì đó tới đây.”

Đã trễ thế này, nói vậy phòng bếp Vĩnh Ninh Hậu phủ bên kia đã không ai, các nàng cũng không thể đợi một đêm đi, cho nên Tiêu Dạ Thần mới có thể mở miệng.

Bất quá Vân Thiên Vũ lại lắc đầu, ánh mắt nàng lóe ra ánh sáng quý quý, khoe môi tràn đầy tà ác vui vẻ.

Nàng như vậy, khiến cho Tiêu Dạ Thần rung mình một cái, hẳn thế nào cảm thấy nha đầu này cười hết sức kinh người đây.

Tiêu Dạ Thần đang suy nghĩ, Vân Thiên Vũ đã nhìn về Tiêu Dạ Thần nói: “Người có thể giúp ta một chuyện sao?”

”Hào, người nói.”

Người tốt làm đến cùng đi, dù sao trước mặt hắn cũng giúp, phía sau cũng đến giúp đi.

Vân Thiên Vũ đứng dậy đi ra bên ngoài, vừa đi vừa nói với Tiêu Dạ Thần phía sau: “Đi theo ta.”

Trên giường Họa Mi thấy Vân Thiên Vũ hành động hết sức nhanh nhẹn, mà không đau khổ, không khỏi vui mừng kêu lên: “Tiểu thư người, vết thương.”

”Không sao, người đứng lên chuẩn bị đốt lửa, trở về chúng ta nướng đồ ăn.”

Họa Mi lập tức gật đầu, hiện tại nàng đối với Vân Thiên Vũ tin tưởng vô cùng, giống như một loại thánh chỉ, Vân Thiên Vũ để cho nàng việc làm, nàng cũng không hỏi, trực tiếp theo như phân phó mà làm việc.

Tiểu thư đối với nàng tốt như vậy, sau này mạng của nàng chính là của tiểu thư, tiểu thư để cho nàng làm cái gì, nàng làm cái đó.

Họa Mi trong lòng âm thầm quyết định.

Vân Thiên Vũ dẫn theo Tiêu Dạ Thần, hai người một đường ra bên ngoài, chạy thẳng tới viện của Vân Thiên Tuyết.

Lúc trước nhắc đến ăn gì đó, trong đầu Vân Thiên Vũ đột nhiên dần hiện ra một vật, Vân Thiên Tuyết nuôi một con thú nhỏ cưng chịu, tật phong thổ.

Đây là một con thỏ hơi thông minh hiểu tiếng người, thường ngày con thỏ này dưới sự chỉ huy của Vân Thiên Tuyết, tấn công Vân Thiên Vũ lúc trước.

Một con tật phong thổ nho nhỏ, cũng ngang cồng như thế, tới nay nàng liền lấy nó lấp đầy bụng.

Sau nửa canh giờ, Tiêu Dạ Thần cùng Vân Thiên Vũ hai người lặng yên không tiếng động từ trong sân Vân Thiên Tuyết đi ra, trong tay xách theo một con thỏ màu xám tro lỗ tai dài, con thỏ này chính là thú cưng Vân Thiên Tuyết cưng chịu, bình thường được cưng chịu giống như cái gì, lúc này tật phong thổ hoàn toàn ngất đi, một chút phản ứng cũng không có.

Vân Thiên Vũ xách theo tật phong thổ cùng Tiêu Dạ Thần một đường vào viện mình.

Khuôn mặt Tiêu Dạ Thần kinh ngạc, hẳn hoàn toàn không nghĩ tới Vân Thiên Vũ để cho hắn và nàng đi bắt thỏ, còn là bắt thỏ của Vân Thiên Tuyết, xem ra nàng lúc này và Vân Thiên Tuyết, cùng Vĩnh Ninh Hậu phủ tiêu hao rồi.

Tại sao hắn có một loại trực giác, Vĩnh Ninh Hậu phủ phải xui xẻo đây, rõ ràng mắt trước mặt nha đầu này một tay trời gà không chắc a.

Tiêu Dạ Thần đang suy nghĩ, bên tai truyền đến một tiếng kinh hô, cắt đứt suy nghĩ của hắn.

”Tiểu thư, này, đây là...”

Họa Mi nhìn một cái liền thấy được Vân Thiên Vũ xách theo chính là con thú cưng của Vân Thiên Tuyết, khuôn mặt kinh sợ.

Vân Thiên Vũ sắc mặt lạnh nhạt ra lệnh Họa Mi: “Đi lấy cây đao tới.”

Họa Mi há miệng muốn nói cái gì, vừa ngẩng đầu thấy ánh mắt lạnh lùng của tiểu thư nhà mình, cuối cùng cắn răng một cái xoay người liền đi lấy đao, rất nhanh đao lấy tới.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Chó cắn chó (3)

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ nhận lấy đao, xách theo thỏ, tự đi sang một bên.

Sau lưng Tiêu Dạ Thần và Họa Mi mắt to trừng mắt nhỏ nhìn, cuối cùng hai người đồng thời nhấc chân đi theo sang bên cạnh. Thấy Vân Thiên Vũ mặt

mũi thần nhiên giờ đao giết thỏ, lột da, mổ bụng, tất cả động tác tiêu sái như nước chảy mây trôi, không giống lột da thỏ, ngược lại như đang làm chuyện ưu nhã.

Nàng như vậy, thấy thế Tiêu Dạ Thần và Họa Mi da đầu tê dại, hai người trong lòng đồng thời có một cái ý niệm.

Tiểu thư giết người, chỉ sợ cũng sẽ ưu nhã lạnh nhạt như thế.

Lúc này Vân Thiên Vũ đã phân phó tới: “Mang nước tới.”

Họa Mi vội vàng lấy nước tới đây, Vân Thiên Vũ rửa sạch thỏ, cuối cùng dùng thảo dược mình lúc trước từ trong vườn hoa tìm được, nhét nhét, bao quần, rất nhanh đem một con thỏ, bao gói chặt chẽ không ra nước, cuối cùng nàng chôn thỏ ở dưới đất, phía trên châm lửa đốt.

Kế tiếp ba người ngồi vào bên đồng lửa nói chuyện.

Vân Thiên Vũ nhìn Tiêu Dạ Thần nói: “Đêm đã khuya, Tiêu thế tử cần phải trở về đi.”

Tiêu Dạ Thần nhìn nàng nói: “Ngươi đừng gọi ta Tiêu thế tử, vẫn giống như trước gọi ta Tiêu Dạ Thần đi, tự tại chút.”

”Hảo, Tiêu Dạ Thần, ngươi cần phải trở về.”

Tiêu Dạ Thần ngẩng đầu nhìn bóng đêm, quả thật không còn sớm, nên về nghỉ ngơi, bất quá hắn nghĩ tới Vân Thiên Vũ nướng thỏ dưới mặt đất, đột nhiên muốn ném thử một chút thỏ này có tư vị gì.

”Ta muốn ném thử một chút chân thỏ.”

”Hảo, cho ngươi một cái.”

Vân Thiên Vũ đồng ý, kế tiếp ba người cũng không nói lời nào, cho đến khi thỏ chín, Vân Thiên Vũ từ dưới đất đào thỏ lên.

Thỏ lúc trước chôn dưới đất nướng, không có mùi vị gì, nhưng một khi lấy ra ngoài, mùi thơm kia lập tức quyến rũ con sâu tham ăn trong người, Tiêu Dạ Thần và Họa Mi hai người mắt ngó tròn nhìn chăm chăm con thỏ trong tay Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ xé một bắp đùi cho Tiêu Dạ Thần, lại xé một bắp đùi cho Họa Mi, sau đó ba người ở trong bóng tối dưới ánh trăng, ăn thịt thỏ.

Tiêu Dạ Thần vừa ăn vừa than thở: “Ăn ngon, thật là thơm, ta chưa từng ăn chân thỏ thơm ngon như vậy.”

Họa Mi cũng liền ngay cả gậy đầu: “Là, tiểu thư thủ nghệ thật sự là quá tốt, ăn quá ngon.”

Vân Thiên Vũ kéo kéo khoe miệng nói: “Thỏ bên ngoài dùng nửa chỉ liên lá sen bao quanh, trong bụng tăng thêm mấy thứ hương liệu, nướng ra ngoài tự nhiên thơm, bây giờ thời gian vội vàng, nếu có chuẩn bị chu đáo, trước đem thỏ thịt dùng muối ướp một cái, sau đó nướng hiệu quả sẽ tốt hơn, còn có mùi.”

Vân Thiên Vũ nói đến đây, đột nhiên dừng lại, bởi vì nàng nghĩ tới nghĩa phụ, kiếp trước nghĩa phụ thích ăn nhất nàng làm gì đó, bởi vì miệng nàng có chút xảo quyệt, luôn chê người khác làm gì đó không như ý, cuối cùng sẽ gặp tự mình nghĩ biện pháp làm đông tây ăn.

Ai biết được thủ nghệ càng ngày càng tốt, chỉ cần nàng có một chút không có làm đồ ăn, nghĩa phụ sẽ cười tìm nàng.

”Tiểu Vũ mao, nhanh lên một chút làm đồ ăn cho nghĩa phụ ăn, nghĩa phụ thèm ăn.”

Nhưng bây giờ nàng làm ăn ngon, nghĩa phụ cũng rút cuộc ăn không được.

Vân Thiên Vũ để xuống chân thỏ, đứng dậy liền tự trở về phòng, vừa đi vừa ra lệnh Tiêu Dạ Thần cùng Họa Mi nói: “Hai người các ngươi ăn thỏ xong, sau đó chôn xương thỏ vào trong sân tam tiểu thư Vân Thiên Nguyệt, đúng rồi, nhớ để lộ ra sơ hở biết không?”

Vân Thiên Vũ nói xong liền đi, sau lưng Tiêu Dạ Thần tròn mắt hốc mồm, nha đầu này thật lợi hại, ăn thỏ, còn muốn vu oan hãm hại, thật sự là quá cao.

Người như vậy, ngày sau không chừng nàng thật có thể giúp hắn một tay, xem ra tối nay hắn chuyện làm quá đúng.

Tiêu Dạ Thần và Họa Mi hai người đem thịt thỏ còn dư lại, tất cả đều ăn, cuối cùng đem xương thỏ và da thỏ thu thập xong.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Chó cắn chó (4)

Editor: Huynhnhu142

Họa Mi dẫn Tiêu Dạ Thần một đường lặng lẽ vào viện của Vân Thiên Nguyệt, chôn da và xương của tật phong thổ ở phía sau viện của Vân Thiên Nguyệt, bất quá bên ngoài còn lộ một chút sơ hở.

Đội đến làm xong những thứ này, không sai biệt lắm cũng gần sáng, Tiêu Dạ Thần vội vàng ra khỏi Vĩnh Ninh Hậu phủ, Họa Mi trở lại viện sau, Vân Thiên Vũ ngủ sớm, nàng cũng tắm một cái rồi ngủ.

Ngày thứ hai trời sáng, cả Vĩnh Ninh Hậu phủ loạn thành một đoàn, rất nhanh liền náo loạn lên.

Sáng sớm, Vân Thiên Tuyết phát hiện thú cưng nhỏ không thấy, không khỏi nóng nảy, tật phong thổ này còn là sư phụ nàng đưa cho nàng đây, mặc dù không có bản lĩnh gì, nhưng lại hết sức hiểu lòng người, bình thường đặc biệt cho nàng giải buồn, hiện tại không thấy nó, Vân Thiên Tuyết tự nhiên gấp gáp.

Nàng lệnh cho nha hoàn trước sau tìm một lần, vẫn không tìm được, lần này Vân Thiên Tuyết thật sự gấp gáp, lập tức ra lệnh, tìm kiếm cả Vĩnh Ninh Hậu phủ, nhất định phải tìm được tung tích của tật phong thổ.

Đại nha hoàn Hải Đường đắc lực của nàng dẫn một nhóm lớn ma ma, ở các viện lục soát, chỉ lục soát một lát, ở trong sân của tam tiểu thư Vân Thiên Nguyệt tìm ra chứng cứ, một khối da thô màu xám tro, cùng với một đồng xương, trên xương kia còn nhỏ dấu.

Hải Đường hoảng hốt, sai người bẩm báo Vân Thiên Tuyết, Vân Thiên Tuyết hoàn toàn điên rồi, dẫn hai người vọt tới sân Vân Thiên Nguyệt, lôi Vân Thiên Nguyệt từ trên giường xuống, đánh một trận dữ dội.

Vân Thiên Nguyệt lúc trước bị Vân Thiên Vũ một trận đánh tàn nhẫn, vốn bị thương không phải nhẹ, không nghĩ tới bây giờ lại bị Vân Thiên Tuyết đánh dữ dội, cả người cũng sắp bị đánh chết.

Cũng may Trầm di nương cơ trí, mắt thấy nữ nhi bị đánh không chịu được, vội vàng dẫn nha hoàn xông đi tìm Vân Lôi tới đây.

Vân Lôi tới đây, vừa đứng thấy Vân Thiên Tuyết đang hung hăng đá Vân Thiên Nguyệt nằm trên đất, vừa đá vừa tức giận mắng: “Tiện nhân, ai bảo ngươi đụng đến thổ của ta, ai bảo ngươi ăn nó, hôm nay ta nhất định phải đánh chết ngươi thay thổ nhỏ báo thù.”

Vân Thiên Nguyệt trước còn có thể nói đôi câu biện giải cho mình, nhưng bây giờ nàng bị đánh đến hoàn toàn không kêu được.

Vân Lôi xông tới thấy hình ảnh như vậy, không khỏi nổi giận kêu lên: “Dừng tay.”

Ngày hôm qua đến ban đêm, chuyện đã xảy ra, đã làm cho đầu hấn đau không dứt, không nghĩ tới sáng sớm lại có chuyện, điều này làm cho trong lòng Vân Lôi hết sức nổi giận, gầm lên đi qua, hung hăng nhìn chằm chằm Vân Thiên Tuyết.

“Ngươi sáng sớm nổi điên làm gì?”

Vân Thiên Tuyết dừng bước, quay đầu nhìn về Vân Lôi, oa một tiếng khóc: “Phụ thân, nàng cho người giết tật phong thổ của ta, chẳng những giết nó, còn ăn nó.”

Vân Thiên Tuyết càng nghĩ càng đau lòng, thổ nhỏ thế nhưng bởi bạn nàng thật nhiều năm, bây giờ lại bị người ăn, nàng có thể không thương tâm sao?

Vân Lôi cau mày, sắc mặt khó coi nhìn người trong phòng: “Chuyện gì xảy ra?”

Trong phòng tất cả nha hoàn hầu hạ Vân Thiên Nguyệt đều bị dọa sợ quỳ xuống, âm thanh liên tục nói: “Nô tỳ không biết chuyện gì xảy ra?”

Trên đất Vân Thiên Nguyệt nghe được Vân Lôi tới, giãy dụa ngẩng đầu, gương mặt sưng đỏ đến đáng sợ, trên đầu còn có vết thương rất lớn, máu tươi chảy xuống, rõ ràng bị người dùng đồ đập bị thương.

Vân Thiên Nguyệt khóc mồm miệng: “Phụ thân, ta không có, ta không có.”

Vân Thiên Nguyệt nói xong, Trầm di nương vọt tới, bùm một tiếng quỳ gối bên cạnh nữ nhi, thương tâm không dứt nói.

“Hậu gia, tam tiểu thư ngay cả có gan lớn như trời từ cũng không dám động đến tật phong thổ của nhị tiểu thư, tính tình của tam tiểu thư, Hậu gia không biết sao?”

Vân Lôi nhìn mẹ con hai người thê thảm khóc không dứt, trong lòng nổi lên không đành lòng, hơn nữa hấn cảm thấy tính tình Vân Thiên Nguyệt quả thật không dám động đến tật phong thổ của Vân Thiên Tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 44: Chó cắn chó (5)

Editor: Huynhnhu142

Trong phòng Trầm di nương vẫn còn ở nói.

”Tam tiểu thư cho tới nay cũng không làm trái ý của nhị tiểu thư, tam tiểu thư biết tật phong thổ kia nhị tiểu thư rất thích, làm sao sẽ đi động nó, nàng lại không ngốc, chuyện này rõ ràng có người vu oan hãm hại tam tiểu thư.”

Một câu vu oan hãm hại, khiến cho Vân Thiên Tuyết thanh tỉnh lại, không sai, Vân Thiên Nguyệt cho tới nay cũng không dám vi phạm ý của nàng, nàng biết rõ tật phong thổ này là sủng vật của nàng, tuyệt đối không dám tùy tiện động vào đồ của nàng, cho nên chuyện này nhất định có người vu oan hãm hại.

Người kia là ai, chẳng những giết tật phong thổ của nàng, còn mượn đao giết người hại Vân Thiên Nguyệt.

Vân Thiên Tuyết vừa nghĩ, liền nghĩ đến người nào.

Trong Vĩnh Ninh Hậu phủ này cùng nàng có cừ oán chỉ có một người, Vân Thiên Vũ.

Nếu Vân Thiên Vũ trước kia, Vân Thiên Tuyết cũng không tin nàng sẽ làm ra được chuyện như vậy.

Nhưng chuyện phát sinh ngày hôm qua, làm cho nàng hoài nghi chuyện này chính Vân Thiên Tuyết làm được.

Nữ nhân kia hiện tại giống như điên rồi, làm ra chuyện như vậy một chút cũng không kỳ quái.

Vân Thiên Tuyết vốn đối với Vân Thiên Vũ tức giận, hiện tại nghĩ đến Vân Thiên Vũ rất có thể giết tật phong thổ của nàng, thù mới thêm hận cũ, nàng cũng không thể không chế được lửa giận trong lòng, cắn răng nghiền lợi, hận thấu xương hết rằm lên.

”Vân Thiên Vũ, nhất định là nàng, nhất định tiện nhân này động tay chân, chẳng những giết thổ nhỏ của ta, còn vu oan hãm hại tam muội.”

Vân Thiên Tuyết sau khi nói xong, xoay người liền ra bên ngoài lao tới: “Ta không tha cho nàng, hôm nay ta nhất định phải giết nàng.”

Vân Lôi cùng thị vừa nhìn liền nóng nảy, đêm qua bọn họ đi tìm Vân Thiên Vũ cũng không có đòi được cái tốt, trước mắt cũng không nên cùng Vân Thiên Vũ giao chiến trực diện, bởi vì bọn họ không biết Vân Thiên Vũ đêm qua nói thật hay giả.

Nếu như nàng thật ở tiểu viện bốn phía để lại chứng cứ gì, làm cho Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên nhận định hẳn chỉ điểm người giết mấy vị hôn thê, Vĩnh Ninh Hậu phủ tất nhiên sẽ gặp tai ương ngập đầu.

Cho nên lúc này thật không thể cùng tiện nhân này xung đột.

Vân Lôi suy nghĩ lao ra, đối với Vân Thiên Tuyết lao ra bên ngoài gào lên: “Đứng lại.”

Liễu thị sắc mặt khó coi kêu lên: “Tuyết Nhi, không thể làm việc lỗ mãng.”

Vân Thiên Tuyết mặc dù lửa giận ngút trời, tức giận nhanh hơn mất đi lý trí, nhưng trong lòng nàng vẫn có chút kiêng kỵ. Vân Lôi, cho nên nghe được sau lưng tiếng kêu của Vân Lôi, chỉ đành phải dè dặt lửa giận dừng lại cứ bộ.

”Phụ thân, mẫu thân.”

Vân Lôi cùng Liễu thị đi tới trước mặt Vân Thiên Tuyết.

Vân Lôi sắc mặt khó coi trầm giọng nói: “Chuyện này cứ tính như vậy, không được đi tìm đại tỷ người gây phiền toái.”

Liễu thị cũng hơi gật đầu: “Tuyết Nhi nghe lời, trước mắt không nên cùng đại tỷ người trở mặt, người quên nàng bây giờ là Ly thân vương phi tương lai sao?”

Vân Thiên Tuyết nghe được, ánh mắt cũng đỏ, gương mặt xinh đẹp tuyệt trần bởi vì tức giận mà hơi có chút ửng đỏ.

”Phụ thân, mẫu thân, Ly thân vương gia sẽ không cần nàng, Ly thân vương gia sẽ từ hôn, hơn nữa nàng giết thổ nhỏ của ta, ta muốn vì thổ nhỏ báo thù.”

”Người có chứng cứ gì nói nàng giết thổ nhỏ của người? Chứng cứ này giống như ở trong sân của tam muội đi.”

Vân Lôi tức giận nói xong, sắc mặt hết sức không nhìn được, trong lòng chán ghét vô cùng.

Hắn không phải không muốn giết Vân Thiên Vũ, hắn cũng muốn thu thập, nhưng hắn giết không được, trong lòng đang nghẹn một cỗ lửa tức giận, nha đầu này không biết tâm tình của hắn, còn vẫn quý kêu quý kêu.(ta thua, ta nghĩ là kêu la thì phải)

Vân Lô sắc mặt âm trầm nhìn Vân Thiên Tuyết, Liễu thị sợ Vân Lô đại phát lửa giận, trừng phạt nữ nhi, vội vàng đưa tay lôi kéo Vân Thiên Tuyết nói: “Tuyết Nhi ngoan, không nên chọc phụ thân người tức giận.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Tuyên vương nói xin lỗi (1)

Liễu thị vừa nói vừa nháy mắt với Vân Thiên Tuyết, Vân Thiên Tuyết ngẩng đầu nhìn về Vân Lô sắc mặt khó coi, rốt cục đè nén xuống lửa giận trong lòng, chậm rãi mở miệng: “Phụ thân, người không nên tức giận, nữ nhi biết, sẽ không đi tìm đại tỷ gây phiền toái.”

Vân Lô cuối cùng hài lòng, bắt quả nhìn Vân Thiên Tuyết đáng vẻ bị đá kích, nghĩ đến ngày hôm qua cùng chuyện ngày hôm nay, nữ nhi này cũng bị ủy khuất, Vân Lô hết sức đau lòng vì Vân Thiên Tuyết, đưa tay kéo tay Vân Thiên Tuyết, trấn an nói.

“Phụ thân không phải không để cho người dạy dỗ nàng, mà là không muốn người thua thiệt, người làm chuyện gì, trước không được để cho mình thua thiệt, người là người cả Vĩnh Ninh Hậu phủ trông cậy vào, người nếu có chuyện, phụ thân sẽ rất thương tâm.”

Lời của Vân Lô lập tức cho Vân Thiên Tuyết chỉ thị, phụ thân không phải không để cho nàng báo thù, mà là không để cho nàng cùng Vân Thiên Vũ xung đột trực tiếp.

Về phần ngậm hạ trong tay chân, phụ thân sẽ không trong nom nàng, hơn nữa coi như nàng là Ly thân vương phi, nàng am thâm động thủ, Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên có thể làm khó dễ nàng như thế nào.

Vân Thiên Tuyết suy nghĩ, rốt cục nở nụ cười, trong mắt đều là ác độc, khóe môi vẽ ra nụ cười đầy máu tanh.

“Phụ thân, Tuyết Nhi biết, phụ thân đây là đau Tuyết Nhi, sau này Tuyết Nhi nhất định sẽ nghe phụ thân nói.”

Một nhà ba người hòa hảo như lúc ban đầu, tất cả đều nở nụ cười.

Đang lúc ấy thì, quân gia dẫn người vội vàng chạy tới, cung kính bẩm báo: “Hậu gia, Tuyên vương điện hạ đã tới, lúc này đang dẫn người đi đến viện của đại tiểu thư viện đi.”

“Tuyên vương?”

“Thiên Dịch ca ca, hắn đi tìm nữ nhân kia làm cái gì?”

Vân Thiên Tuyết khẩu khí hết sức không tốt, bất quá bây giờ nàng đã bình tĩnh lại.

Vân Thiên Tuyết tuyệt đối không một người ngu, lúc trước sơ dĩ giận đánh Vân Thiên Nguyệt, hoàn toàn bởi vì tật phong thổ bị người giết, cho nên nhất thời mất đi lý trí, nhưng bây giờ nàng đã bình tĩnh lại.

“Phụ thân, chúng ta cũng đi xem một chút đi.”

Tóm lại nàng không thể để cho Thiên Dịch ca ca cùng Vân Thiên Vũ chờ lâu, để tránh phát sinh chuyện gây bất lợi cho nàng.

Vân Lô tự nhiên cũng nghĩ đến điểm này, lập tức gật đầu đồng ý.

“Hảo, chúng ta quá đi xem một chút đi.”

Cả đám lông lọng hùng dũng rời đi, sau lưng trong phòng, Trầm di nương vọt ra, nhìn về phía Vân Lô kêu lên: “Hậu gia, tam tiểu thư nàng không được, nàng đã hôn mê.”

Trước mặt Vân Lô cũng không có dừng bước lại, bất quá ngược lại ra lệnh cho quân gia.

“Lập tức phái người đi thông báo lâm đại phu tới đây thay tam tiểu thư chẩn bệnh.”

“Là, Hậu gia.”

Quân gia phái người đi mời người, Vân Lô mang theo Liễu thị cùng Vân Thiên Tuyết một đường đi tới viện của Vân Thiên Vũ, sau lưng Trầm di nương

hai mắt nhắm lệ nhìn đoàn người đi xa như vậy, trong lòng không cảm được bi ai, đều là nữ nhi, nữ nhi của mình bị đánh thành bộ dạng kia, chỉ còn lại một hơi.

Hậu gia tuyệt không biết đau lòng cho nữ nhi của mình, vẫn đi trấn an Vân Thiên Tuyết.

Mạng con gái nàng chẳng lẽ không phải là mạng sao?

Trầm di nương quay đầu vào gian phòng, nhìn trong phòng thấy nữ nhi nằm trên mặt đất sinh tử không biết, Trầm di nương lần nữa oa một tiếng khóc rống lên, ôm nữ nhi khóc thảng đến bất tỉnh.

Mà Vân Lôi nơi nào để ý tới những thứ này, lúc này hắn đang nghĩ chính là Tuyên vương sáng sớm tới phủ tới gặp Vân Thiên Vũ nữ nhân kia làm cái gì.

Lúc này Vân Thiên Vũ cũng không biết tình huống bên ngoài, nàng đang ở trong phòng ngủ đây.

Tuy nói đêm qua Tiêu Dạ Thần tặng kim sang đan cho nàng ăn vào, nhưng bởi vì nàng đem Dưỡng Nguyên Đan nuốt vào miệng Họa Mi, cho nên tinh thần của nàng không phải đặc biệt tốt, có chút suy yếu, lúc này đang nặng nề ngủ.

Họa Mi thì ngược lại, bởi vì ngày hôm qua ăn vào Dưỡng Nguyên Đan, tinh thần đặc biệt tốt, liên quan đến một đá kia của Vân Lôi cũng không có quan trọng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Tuyên vương nói xin lỗi (2)

Editor:Huyhnhu142

Họa Mi nghĩ đến tiểu thư đưa đan được trân quý cho nàng dùng như vậy, tóm lại coi như hiện tại tiểu thư muốn mạng của nàng, nàng cũng sẽ không chút do dự cho tiểu thư.

Họa Mi về mặt cảm động nhìn Vân Thiên Vũ trong phòng, đột nhiên nghe được ngoài phòng vang lên tiếng bước chân, nàng vội vàng quay đầu đi ra ngoài.

Cai tiểu viện này của các nàng có ai sẽ đến à.

Nàng đi ra ngoài vừa ngẩng đầu liền thấy được từ ngoài cửa viện đi tới mấy người, cầm đầu lại là phong thần Như Ngọc, một thân cảm y hoa phục Tuyên vương điện hạ.

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch trong mấy hoàng tử của hoàng thất là nam tử có dáng dấp nhìn tốt nhất, hơn nữa xuất thân tôn quý. Không chỉ Vân Thiên Tuyết thích hắn, cả kinh thành bao nhiêu nữ tử khuê các cũng thích hắn, cũng muốn gả cho hắn làm vợ.

Vốn người này nên là vị hôn phu của tiểu thư nhà nàng, nhưng không nghĩ tới hắn đến ngày đại hôn, dùng tiểu thư đi đổi mạng nhị tiểu thư, Họa Mi càng nghĩ càng tức giận, cho nên sắc mặt âm trầm đi ra ngoài ngăn cản đám người Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

”Nguyên lai là Tuyên vương điện hạ, không biết Tuyên vương điện hạ tới đây làm cái gì?”

Tiêu Thiên Dịch cũng không để ý tới Họa Mi, mà là quay đầu quan sát viện ở của Vân Thiên Vũ.

Viện nhỏ nhỏ mặc dù địa phương không lớn, nhưng dọn dẹp rất gọn gàng, chỉ là mặc dù dọn dẹp rất ngay ngắn, cũng khó giấu được cảm giác hoang vu vắng vẻ, nhất là bên trong tiểu viện ba bốn gian phòng, cũng có vẻ hết sức loang lổ cũ kỹ.

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch thật ra đã sớm biết Vân Thiên Vũ ở Vĩnh Ninh Hậu phủ sống không được như ý, bắt quá cho tới nay hắn cũng không thể nào để ý tới những chuyện này.

Không biết tại sao bây giờ nhìn đến cảnh sắc tiểu viện này, hắn thậm chí có chút sinh lòng không đành lòng, tự trách giấu ở trong lòng tựa hồ nặng hơn một chút.

Tiêu Thiên Dịch quan sát tiểu viện sau, quay đầu nhìn về Họa Mi, nhìn ra Họa Mi có địch ý đối với hắn, bắt quá Tiêu Thiên Dịch cũng không có nổi giận, chẳng qua là sắc mặt thần nhiên nói.

”Ta muốn nói xin lỗi với tiểu thư nhà ngươi.”

Đồng thời muốn cho nàng một chút bồi thường, rốt cuộc chuyện ngày hôm qua là hắn không đúng, vốn hắn muốn kết hôn với nàng sau trở về vương phủ,

hào hảo đợi nàng.

Nhưng bây giờ nàng đã không phải vương phi của hắn, hắn không thể làm gì khác hơn là bồi thường lại chút thứ khác cho nàng.

Tỷ như tiền tài, hoặc là nói nàng có chuyện cần làm, hắn cũng có thể giúp nàng hoàn thành.

Họa Mi trực tiếp tức giận cự tuyệt: “Tuyên Vương điện hạ mời trở về đi, tiểu thư nhà ta không cần lời xin lỗi của ngươi, ngươi cũng đã phá hủy tiểu thư nhà ta, bây giờ còn tới nói xin lỗi có ích lợi gì, khuôn mặt của tiểu thư tất cả đều bị hủy, cả đời cũng bị hủy.”

Họa Mi nghĩ tới tới ngày hôm qua nhìn thấy Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên, nàng chính mắt thấy Tiêu Cửu Uyên đối với tiểu thư nhà mình ghét bỏ, những thứ này đều là bởi vì người trước mặt, hiện tại hắn mà nói xin lỗi.

Họa Mi thật muốn phun nước miếng lên mặt hắn.

Bất quá Họa Mi vừa mới nói xong, Tiêu Thiên Dịch vẫn không nói gì, tiểu viện bên ngoài lại có người lên tiếng: “Lớn mật, dám can đảm cùng Tuyên vương điện hạ nói chuyện như vậy, ngươi đây là muốn chết sao??”

Tiêu Thiên Dịch cùng Họa Mi quay đầu nhìn lại, liền thấy Vân Lô dẫn Liễu thị cùng đám người Vân Thiên Tuyết một đường đi tới.

Vân Lô vừa qua tới, liền quay qua Tiêu Thiên Dịch thì lễ: “Ra mắt Tuyên vương điện hạ.”

Liễu thị cùng Vân Thiên Tuyết cũng theo sát phía sau thì lễ: “Ra mắt Tuyên vương điện hạ.”

Vân Thiên Tuyết vừa thì lễ, còn vừa len lén để mắt ngắm nhìn Tiêu Thiên Dịch, thấy Tiêu Thiên Dịch thần sắc như thường, cũng không có bất kỳ không ổn nào, trong lòng Vân Thiên Tuyết buông xuống một chút, đợi đến Tiêu Thiên Dịch miễn lễ các nàng, nàng liền đi tới bên cạnh Tiêu Thiên Dịch, đưa tay kéo ống tay áo của Tiêu Thiên Dịch, dịu dàng mở miệng: “Thiên Dịch ca ca, ngươi tới nơi này làm gì, đến thăm đại tỷ sao?”

Sau lưng Họa Mi mắt tròn trố, ghê tởm, đáng vẻ làm bộ làm tịch, cố làm ra vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Tuyên vương nói xin lỗi (3)

Editor:Huynhnhu142

Tiêu Thiên Dịch cũng không ghê tởm giống như Họa Mi, ngược lại cho rằng Vân Thiên Tuyết thuần chân dịu dàng, nhìn nàng ôn thanh nói: “Chuyện ngày hôm qua là bản vương làm không đúng, lúc trước bản vương vào cung cùng phụ hoàng thỉnh tội, cũng cùng phụ hoàng nói, với tới xin lỗi Vân đại tiểu thư.”

Vân Thiên Tuyết nghe Tiêu Thiên Dịch nói xong, trên mặt lập tức hiện đầy âm đạm, nhẹ giọng nói: “Thiên Dịch ca ca, chuyện này cũng có ta không phải, ta và ngươi cùng nhau xin lỗi đại tỷ, để nàng tha thứ cho chúng ta.”

Họa Mi nghe hai người kia nói, giận đến thật muốn ói vào mặt bọn họ, nam cận nữ hạ tiện, hai người bọn họ làm hại tiểu thư bị hủy dung nhan.

Hủy diệt một người, chẳng lẽ nói xin lỗi liền không sao, nghĩ đến thật tốt.

Bất quá Họa Mi chưa kịp nói chuyện, một bên Vĩnh Ninh hậu Vân Lô, lại sắc mặt đen xì ra lệnh cho Họa Mi: “Nhanh đi gọi tiểu thư ra ngoài, đã nói Tuyên vương điện hạ đến xem nàng.”

Vĩnh Ninh hậu Vân Lô vừa mới nói xong, trong phòng truyền đến một thanh âm nhàn nhạt: “Họa Mi, mời vương gia vào phòng khách, ta lập tức đi tới.”

Vân Thiên Vũ đã bị động tĩnh bên ngoài thức tỉnh, cho nên sau khi Vân Lô mở miệng, nàng liền lên tiếng.

Nàng sợ mình không mở miệng, Họa Mi lỡ mắng đắc tội Vân Lô, Vân Lô người này tâm địa nhỏ mọn, trả thù tâm cực mạnh, nếu hắn nhớ kỹ Họa Mi, Họa Mi rất có thể xui xẻo.

Cho nên Vân Thiên Vũ mới có thể lên tiếng.

Họa Mi nghe được âm thanh của Vân Thiên Vũ, lập tức nhìn về Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch: “Tuyên vương điện hạ xin mời.”

Tiêu Thiên Dịch khẽ gật đầu, xoay người đi đến phòng khách tiểu viện.

Tuy nói phòng khách, thật ra chỉ là một phòng khách nhỏ đơn sơ, ngay cả bố trí bình thường cũng không có, chỉ có cái bàn cùng ba cái ghế.

Cuối cùng cái ghế bị Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lôi còn có Liễu thị ngồi, Vân Thiên Tuyết không thể làm gì khác hơn là đứng.

Mặc dù trong lòng một bụng khí, nhưng ngay trước mặt Tiêu Thiên Dịch, Vân Thiên Tuyết duy trì mình hình tượng tới nay dịu dàng thiện lương, không muốn để cho Tiêu Thiên Dịch phát hiện cái gì, từ đó cùng nàng phân tâm.

Hôm nay Tiêu Thiên Dịch tới nói xin lỗi với Vân Thiên Vũ, nói xin lỗi xong, chuyện này coi như qua.

Chờ thêm một chút, tình thế đã qua, nàng tin tưởng Tiêu Thiên Dịch tất nhiên sẽ để cho hoàng thượng hạ chỉ đem nàng cho hắn, đến lúc đó nàng có thể trở thành Tuyên vương phi.

Nghĩ tới đây cái, Vân Thiên Tuyết không khỏi có chút đắc ý, nụ cười trên mặt không nói ra được rực rỡ.

Đang lúc ấy thì, trước cửa vang lên tiếng bước chân.

Một người đập ánh mặt trời từ ngoài cửa đi vào, gầy yếu kiều tiểu, mặt mũi dữ tợn đáng sợ, nhưng một thân thông dong khí độ, làm cho người ta thấy có chút dòi tằm mất không được.

Vân Thiên Tuyết không khỏi nghi hoặc, mặt nữ nhân này bị hủy, hiện tại trên gương mặt bờ đầy vết sẹo, giống như quỷ, nàng như vậy, không thể thảm mà bị thương sao, vì sao nàng lại không có ở nàng ta coi trọng, nếu nói nàng ta làm bộ, mục đích thực sự lạc mềm buộc chặt quyền rũ vương gia.

Vân Thiên Tuyết ý niệm vừa động, thật nhanh quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy Tiêu Thiên Dịch không nháy mắt nhìn nàng, hình như cũng hết sức kinh ngạc.

Vân Thiên Tuyết lập tức mất hứng, trong lòng dâng lên lửa giận, âm thầm mắng Vân Thiên Vũ, tiện nhân, mặt cũng phá hủy, còn không quên quyền rũ vương gia.

Vân Thiên Tuyết mặc dù trong lòng mắng Vân Thiên Vũ, trên mặt cũng không lộ vẻ, vừa nhìn thấy Vân Thiên Vũ, gương mặt xinh đẹp tuyệt trần lập tức hiện đầy thương tâm, nhìn Vân Thiên Vũ nói.

”Tỷ tỷ, ta không nghĩ tới mặt của ngươi bị thương thành như vậy, ta đáng chết, để cho mặt của tỷ bị hủy.”

Nàng vừa nói vừa chảy xuống nước mắt, nhẹ giọng 啜泣 khóc đứng lên.

Hành động của Vân Thiên Tuyết lập tức hấp dẫn lực chú ý của Tiêu Thiên Dịch.

Hắn rốt cục không hề nhìn Vân Thiên Vũ nữa, mà quay đầu nhìn về Vân Thiên Tuyết, nhìn dáng vẻ nàng khổ sở tự trách, không đành lòng đứng lên: “Tuyết Nhi, chuyện này không liên quan đến ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Tuyên vương nói xin lỗi (4)

Editor:Huynhnhu142

Bên trong phòng khách nho nhỏ, nam tử tuấn mỹ dịu dàng, nữ tử mềm mại thương tâm khóc thút thít, cô gái xinh đẹp tuyệt trần trên khuôn mặt hiện đầy thương tâm, nước mắt giống như trân châu rơi xuống.

Hình ảnh rất tốt đẹp, đáng tiếc có người lười nhìn.

Vân Thiên Vũ lười phải nhìn hai người kia một bộ dáng vẻ ân ái tình trường, sáng sớm không để cho nàng ngủ, chạy đến nàng nơi này biểu diễn có ý tứ sao?

”Không biết Tuyên vương điện hạ sáng sớm chạy đến viện nhỏ này của ta làm cái gì? Chẳng lẽ chính là vì để cho ta xem các ngươi có nhiều ân ái sao?”

Vân Thiên Vũ châm chọc lạnh lùng nói, khiến cho bên trong phòng khách Tiêu Thiên Dịch tỉnh thần.

Hắn thật nhanh buông tay Vân Thiên Tuyết ra, quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, trong lòng hiện lên không đành lòng.

Hắn tới đây vì muốn cùng Vân Thiên Vũ nói xin lỗi, cũng cho nàng một chút bồi thường, thế nào ngược lại an ủi Thiên Tuyết.

Đây không phải rõ ràng kích thích Vân Thiên Vũ sao? Nếu là như vậy, Vân Thiên Vũ còn tiếp nhận hẳn nói xin lỗi sao?

Tiêu Thiên Dịch suy nghĩ, há miệng liền muốn nói chuyện, bên cạnh Vân Thiên Tuyết cũng đã dịu dàng lên tiếng.

“Đại tỷ, Thiên Dịch ca ca là muốn cùng người nói xin lỗi, ta cũng nói xin lỗi với người, chuyện phát sinh ngày hôm qua, ta cùng Thiên Dịch ca ca làm không đúng, người có thể tha thứ cho hai chúng ta sao?”

Vân Thiên Tuyết không giây phút nào không quên đem mình cùng Tiêu Thiên Dịch trôi chung một chỗ, đồng thời trong mắt của nàng thoáng qua ánh sáng ác độc, sâu kín nhìn Vân Thiên Vũ.

Nàng nhớ Vân Thiên Vũ cho tới nay thật ra thích Tiêu Thiên Dịch.

Nếu như mình kích thích phải lòng ghen tỵ của nàng ta đại phát, nàng ta có thể hay không phát điên mà làm ra chút gì đây.

Nếu như Vân Thiên Vũ vì Tiêu Thiên Dịch mà cùng nàng ra tay quá nặng, như vậy Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên nhất định sẽ không cần người vương phi này.

Đợi đến khi Tiêu Cửu Uyên không muốn nữ nhân này, đến lúc đó nàng chắc chắn để cho nữ nhân này sống không bằng chết.

Vân Thiên Tuyết càng nghĩ càng cảm giác cái chủ ý này của mình không tệ, cho nên tự trách hơn: “Đại tỷ, người ngàn vạn lần không nên trách Thiên Dịch ca ca, hết thảy đều là lỗi của Tuyết Nhi.”

Vân Thiên Vũ hí mắt nhìn Vân Thiên Tuyết, khoe miệng nhếch lên, châm chọc nói: “Người không giả bộ sẽ chết sao? Nam nhân người cần, ta không ăn, còn người nữa vẫn trôi mình cùng Tiêu Thiên Dịch ở chung một chỗ, không phải là muốn cho ta ghen phát điên, từ đó làm ra chuyện gì không tốt sao? Người cho rằng ta sẽ làm tiếp.”

Vân Thiên Vũ không khách khí, trong nháy mắt khiến cho sắc mặt Vân Thiên Tuyết tái nhợt, nàng theo bản năng quay đầu nhìn về Tiêu Thiên Dịch.

Quả nhiên Tiêu Thiên Dịch cũng nhú mi nhìn về nàng.

Lần này Vân Thiên Tuyết trong lòng dâng lên nguy cơ, cho tới nay Tiêu Thiên Dịch đều cho rằng nàng là người ôn hòa, tâm địa thiện lương, cho nên đối với nàng đặc biệt tốt, nếu như hẳn thật tin lời của Vân Thiên Vũ.

Chỉ sợ hẳn sẽ không thích nàng nữa.

Vân Thiên Tuyết càng nghĩ càng bất an, đồng thời trong lòng ảo não, nàng thật là sơ suất quá.

Phát hiện ở nữ nhân này cùng với trước kia hèn yếu vô năng, nhát gan sợ phiền phức hoàn toàn khác nhau.

Mình và nàng chính diện giao phong căn bản không có bất kỳ chỗ tốt nào.

Vân Thiên Tuyết suy nghĩ, nước mắt ào ào chảy xuống, liều mạng lắc đầu: “Ta không có, đại tỷ tại sao không tin ta.”

“Tin tưởng người cái gì, tin tưởng người vì giành nam nhân của tỷ tỷ, mà làm ra một loạt hãm hại sao, thổ phi bắt cóc, để cho Tiêu Thiên Dịch đưa ta qua đồi người, sau đó người thuận lợi gả cho Tiêu Thiên Dịch sao?”

Vân Thiên Vũ nói xong còn phui tay.

“Hào, ta khen một tiếng, người mưu kế không tệ, bất quá chớ coi người khác là kẻ ngu được không? Bên cạnh người có một người ngu là được, không cần xem tất cả mọi người trở thành kẻ ngu.”

Vân Thiên Vũ nói xong tự tiểu phi tiểu nhìn về Tiêu Thiên Dịch, thẳng góc kia trong lời nói của nàng, không khác là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Bạch liên hoa dối trá

Editor: Huynhnhu142

Tiêu Thiên Dịch sắc mặt không nói ra được khó coi, âm ngao nhìn về Vân Thiên Vũ, nữ nhân này từ trước hèn yếu vô năng, nhát gan sợ phiền phức. Hiện tại cũng không phải sợ phiền phức, nhưng miệng này thật quá độc.

Trong thính đường, Vân Thiên Tuyết quanh thân bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, trên gương mặt cũng vọt lên mồ hôi lạnh, Vân Thiên Vũ nói xong, có thể nói những câu giết tâm.

Nàng thật sợ Tiêu Thiên Dịch tin tưởng lời của nàng ta, từ đó hoài nghi nàng.

Vân Thiên Tuyết quay đầu nhìn về Tiêu Thiên Dịch, thương tâm không dứt nói: “Thiên Dịch ca ca, ta không có, ta cũng không có làm gì, tỷ tỷ tại sao không tin ta.”

Nàng vừa nói đột nhiên ngừng đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, đau lòng tội độ nói: “Tỷ tỷ, người muốn như thế nào mới tin tưởng ta đây, ta không có làm, thật không phải là ta làm, người nhất định phải tin ta, ta nguyện ý lấy cái chết để tỏ bày trong sạch.”

Vân Thiên Tuyết nói xong, vội vàng đứng dậy lao tới vách tường của gian phòng.

Trong thính đường người tất cả đều kinh sợ, Vân Lôi phản ứng kịp sợ hãi kêu: “Tuyết Nhi không cần.”

Tiêu Thiên Dịch thân hình vừa động ngăn cản Vân Thiên Tuyết, hắn đưa tay liền ôm lấy Vân Thiên Tuyết, bắt mắt khiển trách Vân Thiên Tuyết.

”Tuyết Nhi, người đang làm gì, chuyện này không có quan hệ gì với người, tỷ tỷ của người muốn hận thì hận ta đi.”

Vân Lôi cũng theo sát Tiêu Thiên Dịch mở miệng: “Tuyết Nhi, chuyện này không có quan hệ gì với người, người lại không phải cố ý.”

Liễu thị cũng đứng lên khuyên: “Tuyết Nhi, người nếu có chuyện không may, khiến vương gia làm sao bây giờ? Vương gia sẽ càng thương tâm hơn., “

Tiêu Thiên Dịch gạt đầu tán thành lời nói của Liễu thị: “Đúng, Tuyết Nhi, chuyện này là chuyện của bốn vương, bốn vương sẽ cùng tỷ tỷ của người giải thích, chuyện này cùng người không có nửa điểm quan hệ, người cũng không cần tự trách, chuyện này bốn vương tới xử lý, người không cần xen vào.”

Tiêu Thiên Dịch nói xong liền nhìn về hai tỷ nữ Hải Đường và Thủy Tiên ở một bên gian phòng.

Hai nha đầu này đều là người của Vân Thiên Tuyết, hết sức khôn khéo thông minh.

Tiêu Thiên Dịch ra lệnh hai tỷ nữ: “Đờ tiểu thư nhà các người đi về nghỉ.”

Hải Đường cùng Thủy Tiên hai người cung kính lĩnh mệnh: “Dạ, vương gia.”

Hai người tiến lên đỡ Vân Thiên Tuyết ra bên ngoài, Vân Thiên Tuyết giùng giàng hướng Vân Thiên Vũ kêu lên: “Tỷ tỷ, người tin tưởng ta, ta thật không có làm, ta cũng không có để cho Vương gia làm như vậy, ta là thật tâm thực lòng muốn người gả cho vương gia.”

Vân Thiên Tuyết rất nhanh bị hai tỷ nữ mang đi.

Trong thính đường, Vân Thiên Vũ châm chọc nhìn Vân Thiên Tuyết rời đi, đợi đến Vân Thiên Tuyết đi, nàng quay đầu nhìn về Tiêu Thiên Dịch cùng đám người Vân Lôi.

Tiêu Thiên Dịch vẫn không nói gì, Vân Lôi liền mở miệng trước.

”Vân Thiên Vũ, chuyện ngày hôm qua cùng nhị muội người không quan hệ, nàng từ đầu tới đuôi cũng không biết, phải nói nàng biết chuyện, cũng chính là chuyện phụ thân để cho nàng thay mặt gả, bởi vì người được cứu lên, mặt phá hủy, phụ thân sợ vương gia ghét bỏ người, người coi như gả vào Tuyên vương phủ ngày cũng không dễ sống, phụ thân nhìn Tuyên vương cùng muội muội người tình đầu ý hợp, liền tính toán để cho nhị muội người thay mặt gả.”

”Chuyện này nhị muội người vốn không đồng ý, ta khuyên nàng nửa ngày, nàng mới đồng ý.”

Vân Lôi nói xong nhìn Tiêu Thiên Dịch, thấy Tiêu Thiên Dịch cũng không có hoài nghi, trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Vân Thiên Vũ nhìn Vân Lôi một chút, trực tiếp lười phải đi đón miệng của hắn, hắn muốn gạt chính là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch. **** chuyện gì a.

Vân Thiên Vũ cũng không thèm nhìn tới Vân Lôi, liếc mắt nhìn lại cảm thấy ghê tởm.

Nàng nhìn về Tiêu Thiên Dịch tức giận hỏi: “Tuyên vương diện hạ sáng sớm tới nơi này rốt cuộc là vì cái gì, thân thể ta không tốt, còn buồn ngủ đây, có chuyện gì nói mau đi.”

”Vân Thiên Vũ, chuyện ngày hôm qua cùng Tuyết Nhi không có quan hệ, hết thảy đều là bốn vương quyết định, người không nên trách Tuyết Nhi.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Tuyên vương bồi thường

Editor: Huynhnhu142

Trong thính đường, Tiêu Thiên Dịch nhìn Vân Thiên Vũ một dáng vẻ không để hấn vào trong mắt, hơn nữa vẻ mặt hoàn toàn không có nửa điểm quyền uy không thôi, tựa hồ thật buồn hấn ra.

Tiêu Thiên Dịch nhìn Vân Thiên Vũ như vậy, trong lòng mọi cách không rõ là tư vị.

Vân Thiên Vũ nghe Tiêu Thiên Dịch nói xong, lạnh nhạt nói: “Nói xong, nói xong các người có thể đi.”

Nàng vừa nói liền muốn rời khỏi, tính toán trở về bồi bổ giấc ngủ.

Cả ngày hôm qua nàng bị thương, bị dày vò qua mức, bây giờ căn bản không có tinh thần.

Mặc dù đêm qua ăn vào kim chế đan của Tiêu Dạ Thần, vết thương trên người tốt hơn phân nửa, nhưng Đường Nguyên Đan nàng cũng không có dùng, cho nên hôm nay tinh thần không tốt, cả người vẫn như cũ rất suy yếu.

Tiêu Thiên Dịch thấy vẻ mặt Vân Thiên Vũ, trong lòng không nhịn được dâng lên tức giận, nữ nhân này, chẳng lẽ nói chuyện với hấn liền như vậy không nhịn được sao.

“Bỏn vương hôm nay tới đây đặc biệt nói xin lỗi.”

“Nói xin lỗi?” Lần này Vân Thiên Vũ cười lạnh, nhìn Tiêu Thiên Dịch, trong mắt nòng nặc chế nhạo.

“Tuyên Vương điện hạ, người lời nói này phải thật dễ dàng, nếu ta đánh mười cái lên trên mặt của người, để mặt của người bị hủy, trở lại nói xin lỗi với người, người có thể hay không tha thứ ta.”

Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lôi mặt đen thui, hai người bị Vân Thiên Vũ chọc giận đến mau học máu, thế nào nói hết lời, nữ nhân này cũng nghe không vào tai đây.

Tiêu Thiên Dịch nhớ tới mục đích hôm nay mình tới, nói xin lỗi Vân Thiên Vũ.

Hấn cho nên kiên trì tới đây hướng Vân Thiên Vũ nói xin lỗi, bởi vì ngày hôm qua khi hấn vào cung đi về phía phụ hoàng xin tội, nhân tiện nói muốn hướng Vân Thiên Vũ nói xin lỗi, phụ hoàng ngược lại gạt đầu, để cho hấn đem chuyện này xử lý tốt.

Nếu Vân Thiên Vũ thật lòng thực dạ tha thứ hấn, tin tưởng một đoạn thời gian chuyện này liền qua.

Nguyên nhân chính là ở phụ hoàng trước mặt ưng thuận nói, cho nên Tiêu Thiên Dịch tự nhiên phải làm vậy.

Cho nên mặc dù bị Vân Thiên Vũ chọc giận đến gần chết, Tiêu Thiên Dịch cũng mạnh mẽ nhịn được, hấn ngẩng đầu nhìn Vân Thiên Vũ nghiêm túc nói.

“Người muốn như thế nào mới tiếp nhận ta nói xin lỗi đây, chuyện ngày hôm qua đúng là bỏn vương làm không đúng, bỏn vương nguyện ý đền bù người, người có cái gì muốn cứ việc nói với bỏn vương, chỉ cần bỏn vương có thể làm được, bỏn vương nhất định làm được, bất kể là kim tiền, còn là chuyện gì.”

Tiêu Thiên Dịch lời của vừa rơi xuống, Vân Lôi lập tức khách sáo khước từ lên: “Vương gia không cần làm như vậy, người đã nói xin lỗi, chuyện này vì vậy thôi đi.”

Vân Lôi nói xong, Vân Thiên Vũ một chút cũng không nể mặt hấn, gọn gàng dứt khoát nói: “Vương gia hình như là muốn bồi thường lại cho ta, mà không phải phụ thân người đi.”

Vân Lôi mặt lập tức rạn nứt, quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, ánh mắt kia hung ác giống như mắt sói, đáng tiếc Vân Thiên Vũ đã không nhìn hấn, nàng quay đầu nhìn về Tiêu Thiên Dịch, sắc mặt rất cực dễ nhìn một chút.

Bởi vì không cần mới phí phạm, nam nhân cận bã này bồi thường lại cho nàng là chuyện đương nhiên, trước mắt trên người nàng không có gì tiền, nếu có thể từ trong tay nam nhân này bắt chẹt ra ngoài một khoản, với nàng mà nói nhưng là chuyện tốt.

“Vương gia tính toán thế nào bồi thường ta?”

Tiêu Thiên Dịch nhìn Vân Thiên Vũ, có chút hết ý kiến, lúc trước nữ nhân này dáng vẻ hấn không được hấn lập tức rút xéo, bây giờ nghe hấn bồi thường lại cho nàng, rốt cuộc vẻ mặt sáng rực, nhìn ánh mắt của nàng giống như hấn là heo đọi làm thịt, điều này làm cho Tiêu Thiên Dịch hết sức khó chịu, bất quá nữ nhân này cuối cùng từng khẩu, đây là chuyện tốt.

“Người nghĩ muốn cái gì dạng bồi thường, cứ việc nói ra.”

“Hảo, lời này là người nói, vương gia tốt nhất không được đổi ý.” Vân Thiên Vũ thật nhanh suy nghĩ, cùng Tiêu Thiên Dịch cân bao nhiêu đồ để không ăn

thua thiệt, dĩ nhiên muốn gì đó không thể nhiều, nhiều nam nhân này chưa chắc sẽ cho, ít hơn nàng thua thiệt, cho nên cái này độ thật có điểm không tốt nắm giữ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Tiêu cửu uyên giá lâm

Editor: Huynhnhu142

Trong thính đường, Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ cùng Tiêu Thiên Dịch phải đòi bao nhiêu đồ để có lời, ngoài phòng, có người vội vàng đi vào, hẳn là quản gia Hậu phủ, quản gia vừa tiến đến khăn trương bẩm báo nói.

”Hậu gia, Ly thân vương gia qua phủ tới.”

Vân Lô bị kinh hãi, thật nhanh đứng lên nói: “Ly thân vương gia? Hẳn, hẳn thế nào tới?”

Vân Lô hỏi xong, theo bản năng chà xát nổi lên tay, rõ ràng trong lòng hết sức khăn trương.

Trong thính đường những người khác tự nhiên cũng nghe được, mọi người cũng có chút giật mình.

Vân Thiên Vũ mặc dù cũng kinh ngạc, bất quá nàng nghĩ tới đêm qua mình và Tiêu Cử Uyên nói.

Mình mặc dù thân là con cò, nhưng hẳn đầu gì đến cửa một lần, để cho người khác biết hẳn Ly thân vương gia còn coi trọng con cò này.

Lúc ấy hẳn căn bản không để ý đến nàng.

Nàng cũng nhận định hẳn sẽ không để ý mình.

Không nghĩ tới hôm nay hẳn thế nhưng thật đã tới.

Dĩ nhiên Vân Thiên Vũ sẽ không tự mình đa tình cho Tiêu Cử Uyên đối với nàng có lòng thương tiếc cái gì, nàng biết Tiêu Cử Uyên sở dĩ tới cửa, vì để cho người chỗ tới nhìn thấy động tay chân, hẳn nhận nàng vương phi này.

Chỉ cần Tiêu Cử Uyên đến cửa này, vừa không có lui roi cửa hôn sự này, người chỗ tới chỉ sợ liền không ngồi yên, nhất định sẽ động tay động chân.

Vân Thiên Vũ khẽ nở nụ cười, mặc dù Tiêu Cử Uyên vì tra ra hung thủ thật sự sau lưng, nhưng nàng lại từ trong lấy được một chút chỗ tốt.

Tiêu Cử Uyên tới cửa nhận nàng làm phi, Vân Lô còn dám động nàng sao?

Ít nhất bọn họ trên mặt ngoài cũng không dám nữa tẩy máy tay chân, về phần nói lý ra, nàng cũng muốn nhìn một chút đến tột cùng là người nào tính toán người nào.

Vân Lô vốn là đang khăn trương, nhưng một lát hẳn lại không khăn trương, trong lòng giống như suy nghĩ mình bạch Tiêu Cử Uyên tại sao tới cửa.

Hắn quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, hơi có chút dương dương đắc ý.

Ly thân vương gia hôm nay tới cửa, nhất định là vì thói lui vị hôn thê Vân Thiên Vũ này, đợi đến Ly thân vương gia lui vụ hôn sự này.

Nhìn hẳn thế nào dọn dẹp tiểu tiện nhân này.

Ngày hôm qua tới hôm nay, hẳn sắp bị nàng chọc giận điên lên.

Vân Lô đang suy nghĩ, trong thính đường Tiêu Thiên Dịch đã đứng lên, nhìn Vân Lô nói: “Hậu gia, cửu hoàng thúc ta tới cửa, nhất định là có chuyện mà đến, chúng ta cùng đi xem một chút đi.”

Vân Lô gật đầu: “Hào, không thể chậm trễ Ly thân vương gia đợi, chúng ta đi qua đi.”

Hắn đi ra ngoài hai bước, nghĩ đến cái gì đó, quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, lạnh lùng ra lệnh: “Nếu vương gia đã tới, người cũng đi qua đi, nói không chừng vương gia muốn gặp người.”

Vân Thiên Vũ nhìn ánh mắt Vân Lô độc ác vừa quý quyết, chỉ kéo kéo khóe miệng liền ứng: “Đi thôi.”

Nàng cũng muốn nhìn một chút lần này người nào bị đánh mặt.

Lần này đôi Vân Lô ngây ngô ngây ngẩn cả người, cái tiểu tiện nhân này lớn lối như vậy, đến tột cùng là người nào cho nàng phách lối a.

Vân Lô ngực cũng khí đau, giơ tay lên kìm ngực.

Bên người Liễu thị tự nhiên biết Vân Lô hai ngày nay hoàn toàn bị Vân Thiên Vũ chọc giận, cho nên đưa tay đỡ Vân Lô, nhỏ giọng nói: “Hậu gia, chúng ta đi thôi, trước mặt Ly thân vương gia còn đang chờ đây, Ly thân vương gia tới cửa, nhất định là có chuyện mà đến.”

Vân Lô nghe lời của Liễu thị, cuối cùng tâm tình khá hơn một chút, bởi vì hai vợ chồng nhất trí nhận định, Tiêu Cửu Uyên sở dĩ tới cửa, tất nhiên là vì lui vụ hôn sự Vân Thiên Vũ này.

Đợi đến tiểu tiện nhân này bị từ hôn, xem nàng phách lối cái gì.

Hắn đến lúc đó nhất định dùng dính nước muối trường tiên quất nàng đến sống dở chết dở, để cho nàng khiêu khích hắn.

Hắn thân là Vĩnh Ninh Hậu phủ Hậu gia, lúc nào bị người trêu tức như vậy, coi như thiên chi kiều nữ Vân Thiên Tuyết, Tiên Thiên linh mạch thân thể, cung kính kết giao với Vân Lam Tông danh tiếng, gặp một nữ nhi may mắn như vậy, cũng chưa bao giờ không vâng lời mình, mọi chuyện lấy hắn làm đầu.

Phát hiện ở nơi này tiểu tiện nhân lại dám như vậy, hắn nhất định phải để nàng sống không bằng chết.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Nhìn có chút hả hê

Đoàn người đi ra ngoài, đi phía sau cùng Tiêu Thiên Dịch, mâu quang hơi tối, nhìn đi tuốt ở đằng trước Vân Thiên Vũ. Trong lòng không khỏi lo lắng.

Cửu hoàng thúc tới đây, vì lui hôn sự với Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ mặt bị hủy, hiện tại lại bị Cửu hoàng thúc từ hôn, sau này còn muốn lập gia đình chi sợ không thể.

Tiêu Thiên Dịch nghĩ tới đây hết thấy đều do mình tạo thành, trong lòng áy náy sâu hơn, hắn rất nghiêm túc suy nghĩ, nếu Cửu hoàng thúc thật lui cưới Vân Thiên Vũ.

Hắn liền vào cung xin phụ hoàng ý chỉ, để cho phụ hoàng hạ chỉ đem Vân Thiên Vũ gả cho hắn làm trắc phi Tuyên vương đi.

Tuy nói nàng từ vương phi xuống làm trắc phi, nhưng sau này hắn sẽ hảo hảo đối xử với nàng, sẽ để cho nàng một đời không lo sống ở trong hậu viện vương phủ của hắn.

Tiêu Thiên Dịch muốn toàn vẹn, trong lòng dễ dàng không ít, một đường đi theo sau lưng Vân Lô đi ra ngoài.

Vĩnh Ninh Hậu phủ phía trước nhất chiêu đãi tân khách trong thính đường.

Tiêu Cửu Uyên một thân cảm bào màu tím đậm tú long, màu đen mực phát dùng từ ngọc mang buộc lên, nồng đậm giống như màu mực vẩy tôn lên ngũ quan tinh tế như được chạm khắc từ ngọc, mắt phượng đen tuyền, chói mắt vô cùng.

Chẳng qua người này quanh thân lệ khí mãnh liệt ôm lấy, làm cho người ta không dám nhìn lâu.

Tiêu Thiên Dịch vừa vào phòng khách, dẫn đầu hành lễ với Tiêu Cửu Uyên.

”Gặp qua cửu hoàng thúc.”

Tiêu Cửu Uyên nhìn Tiêu Thiên Dịch một cái, chỉ hơi nhướng mày một chút, gật đầu một cái, coi như kêu qua.

Động tác này đơn giản, làm cho người ta một cái liền nhìn ra Tiêu Cửu Uyên có nhiều cuồng vọng.

Đáng tiếc Tiêu Thiên Dịch đã sớm tập mãi thành thói quen, cũng không có vẻ mặt gì khác, tự thối lui đến từng bước.

Lúc này ngồi bên người tinh Tiêu Cửu Uyên là An Thân Vương phủ thế tử Tiêu Dạ Thần, không có khí chất đứng lên, đi tới trước mặt Tiêu Thiên Dịch kiến lễ.

”Ra mắt Tuyên vương điện hạ.”

Tiêu Thiên Dịch nhìn về Tiêu Dạ Thần, dịu dàng chào hỏi: “Ngươi thế nào cũng đã tới.”

Tiêu Dạ Thần u oán nhìn Tiêu Cửu Uyên một cái, sau đó cho Tiêu Thiên Dịch một cái ánh mắt, ngơ ngác hiểu.

Tiêu Thiên Dịch tự nhiên hiểu, cửu hoàng thúc hẳn một người lười phải tới đây, cho nên liền kéo Tiêu Dạ Thần tới.

Tiêu Dạ Thần trời gần sáng mới ngủ, không nghĩ tới bị Tiêu Cửu Uyên kéo tới đây, bây giờ không có tinh thần gì.

Hắn không nghĩ tới Tiêu Cửu Uyên vậy mà thật tới cửa Vĩnh Ninh Hậu phủ, lúc trước Vân Thiên Vũ muốn hắn dâng môn một cái, hắn còn không đáp ứng.

Dĩ nhiên Tiêu Dạ Thần tuyệt sẽ không cho Tiêu Cửu Uyên thích Vân Thiên Vũ, hoặc là thương tiếc nàng, người này tám phần vì mau sớm bắt được hung thủ thật sự sau lưng.

Tiêu Dạ Thần nhìn về Vân Thiên Vũ, thấy Vân Thiên Vũ nhìn sang, hắn hướng Vân Thiên Vũ nhẹ nhàng mở trừng hai mắt, bắt quá rất nhanh dời đi.

Chẳng qua động tác của hắn như thế, tránh được ánh mắt người khác, nhưng không có tránh được ánh mắt của Tiêu Cửu Uyên, hai mắt Tiêu Cửu Uyên tối sầm một chút, quay đầu nhìn về Vân Lô, cùng với Vân Thiên Vũ bên cạnh Vân Lô.

Đêm qua đã biết Vân Thiên Vũ sắc mặt dữ tợn, hết sức khó coi, bắt quá hôm nay ban ngày vừa thấy, kinh khủng hơn.

Tiêu Cửu Uyên theo bản năng nhủ mi, có chút không cách nào tiếp nhận vị hôn thê như vậy, cho dù là giả, hắn nhìn thấy đều không thể tiếp nhận, chỉ cảm thấy hai mắt của mình bị độc hại.

Thân là thân vương của Đông Ly quốc, Tiêu Cửu Uyên từ nhỏ đến lớn ăn dùng là đều là tốt nhất, người bên cạnh cũng là xinh đẹp nhất, cho nên hiện tại đột nhiên thấy Vân Thiên Vũ như vậy một mặt mũi kinh khủng dữ tợn, Tiêu Cửu Uyên thật sự là khó có thể tiếp nhận, nghĩ đến đêm qua đáp ứng nữ nhân này chuyện làm quân cờ, ánh mắt hắn lạnh mấy phần, cuối cùng không hề nhìn Vân Thiên Vũ nữa, mà nhìn về Vân Lô.

Vân Lô sớm đem động tác Tiêu Cửu Uyên nhìn ở trong mắt, lúc này trong lòng không khỏi mừng như điên, ha ha ha, xem ra hắn đoán được không sai, Ly thân vương gia hôm nay tới cửa chính là vì thối lui hôn sự với Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ, lần này xem ngươi còn phách lối cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Tiêu cửu uyên cuồng vọng

Editor: Huynhnhu142

Vân Lô dẫn Liễu thị rất cung kính hướng Tiêu Cửu Uyên hành lễ: “Thần ra mắt Ly thân vương gia.”

”Thần phụ ra mắt Ly thân vương gia.”

Liễu thị không dám nhìn Tiêu Cửu Uyên, mặc dù người đàn ông này tuần mỹ phải giống như thần linh, nhưng hắn quanh thân lệ khí sát khí, làm người ta không dám nhìn lâu.

Tiêu Cửu Uyên chỉ gạt đầu một cái, ý bảo bọn họ đứng dậy.

Vân Lô cùng Liễu thị sau khi đứng dậy, nhìn Tiêu Cửu Uyên cung kính nói: “Không biết vương gia hôm nay tới cửa vì chuyện gì? Vương gia nếu có dặn dò gì, có thể phái người tới nói một tiếng là được.”

Tiêu Cửu Uyên nhíu mày nhìn về Vân Thiên Vũ, trong lúc nhất thời không lên tiếng.

Vân Lô trong lòng mừng như điên không dứt, cả người không nói ra được sung sướng.

Xem ra hôm nay Ly thân vương tới cửa thật sự là vì từ hôn với Vân Thiên Vũ, thật tốt quá, thật sự là quá tốt, ha ha ha.

Vân Lô ở trong lòng cười thoải mái, Tiêu Cửu Uyên thanh âm âm trầm từ không có nhiệt độ đứng lúc vang lên.

”Bốn vương hôm nay sở dĩ tới đây, là tới xem một chút vương phi của bốn vương.”

Hai chữ sau đặc biệt nghiêng răng, tràn đầy lệ khí.

Bên người Tiêu Cửu Uyên Tiêu Dạ Thần cùng Tiêu Thiên Dịch thấy rất rõ ràng, Tiêu Cửu Uyên là thật rất ghét Vân Thiên Vũ.

Bọn họ suy nghĩ một chút cũng hiểu rõ, Tiêu Cửu Uyên thân vương gia phong hoa tao nhã vong song của Đông Ly quốc, muốn thân phận có thân phận, muốn địa vị có địa vị, hiện tại lại có vị hôn thê mặt mũi như quý như vậy, hẳn có thể cao hứng sao?

Bất quá Tiêu Dạ Thần biết Tiêu Cửu Uyên mặc dù không thể chịu đựng mặt của Vân Thiên Vũ, cũng sẽ không từ hôn.

Hắn hôm nay tới chỉ bất quá vì cho Vân Thiên Vũ chống đỡ chống đỡ trận thôi, để cho hung thủ đích thực phía sau màn nhanh chóng động tay động chân.

Tiêu Dạ Thần biết chân tướng, Tiêu Thiên Dịch lại không biết chân tướng, thấy ánh mắt Tiêu Cửu Uyên nhìn Vân Thiên Vũ sát khí nặng nề, Tiêu Thiên Dịch không khỏi lo lắng.

Cửu hoàng thúc sẽ không giận dữ giết Vân Thiên Vũ đi, vậy hẳn nhất định phải nghĩ biện pháp cứu nàng.

Phòng thánh đường, mỗi người mỗi ý nghĩ.

Vân Lô đã tỉnh thần, sắc mặt càng thêm cung kính, ôn thanh nói: “Vương gia có chuyện muốn gặp Vũ nhi sao?”

Hắn ước gì Tiêu Cửu Uyên lập tức lên tiếng nói lui cửa hôn sự này.

Đáng tiếc Tiêu Cửu Uyên cúi đầu thường thức một miếng ngọc bội trong tay mình, chậm rãi nói: “Bỏn vương thấy nàng còn phải có chuyện gì sao? Bỏn vương chẳng qua nghe người ta nói, vương phi bỏn vương diện mạo so mặt quý, xấu xí không nói nổi, trong thiên hạ hiếm thấy nữ tử quý nhan, cho nên bỏn vương tò mò liền tới xem một chút.”

Hắn nói đến đây lại ngừng đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, thật thấp trầm trầm nói: “Quả nhiên đủ xấu xí.”

Tiêu Cửu Uyên nói xong, vốn cho là Vân Thiên Vũ sẽ căm tức, song lại đổi thành bất kỳ một nữ nhân nào cũng đều không thể chịu được mình bị người ghét bỏ trận trụ như thế.

Đáng tiếc Vân Thiên Vũ sắc mặt thản nhiên phải không thể thản nhiên hơn nữa, bình thường đến không thể bình thường hơn, giống như căn bản không biết Tiêu Cửu Uyên nói tới ai.

Điều này làm cho Tiêu Cửu Uyên trong nháy mắt nổi lửa giận, giống như một quyền của mình đánh vào bông vải.

Hắn không nhịn được lại đâm Vân Thiên Vũ đôi câu: “Bỏn vương chỉ sợ hai ngày không tỷ số thể ăn cơm.”

Tiêu Cửu Uyên dứt lời, Vân Thiên Vũ không lên tiếng, có người lại không chịu nổi.

Tiêu Dạ Thần tiên phong mở miệng trước nói: “Cửu hoàng thúc, nguoi thật quá mức, nam nhân phải hiểu được thương hương tiếc ngọc, nếu không tương lai hiểu được nguoi hối hận.”

Tiêu Dạ Thần dứt lời, Tiêu Thiên Dịch cũng tiếp lời: “Mặc dù Vũ nhi hiện tại mặt khó coi, nhưng trên mặt nàng vết sẹo cũng không phải là không có biện pháp chữa khỏi, Vân Lam Tông có rất nhiều đan dược trân quý, trong đó cũng có Dưỡng Nhan Đan, tin tưởng đan dược như vậy, nhất định xóa vết sẹo trên mặt Vũ nhi.”

Tiêu Thiên Dịch nói xong, Tiêu Cửu Uyên tự tiểu phi tiểu nhìn hắn: “Tuyên vương ngược lại hiểu được thương hương tiếc ngọc, nhưng gương mặt này của nàng là do chính tay người phá hủy.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Làm mất mặt

Editor: Huynhnhu142

Trong thánh đường, Tiêu Cửu Uyên dứt lời, Tiêu Thiên Dịch mặt cứng lại, một câu nói cũng không nói được.

Bởi vì khiến cho Vân Thiên Vũ lâm vào tình trạng không chịu nổi như vậy đầu xỏ gây nên đúng là hắn.

Hắn có tư cách gì chỉ trích Tiêu Cửu Uyên.

Tiêu Cửu Uyên nhiều lắm chính là hiềm khí Vân Thiên Vũ một chút, cũng chưa từng làm cái gì tổn thương Vân Thiên Vũ, ngược lại hắn, làm rất nhiều tổn thương Vân Thiên Vũ.

Tiêu Thiên Dịch trầm mặc.

Trong thính đường, Vân Thiên Vũ nhìn Tiêu Thiên Dịch bị đá kích, tâm tình không nói ra được hảo, bởi vì cùng so sánh với Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên, Tiêu Thiên Dịch càng làm cho nàng cảm thấy chán ghét, một nam nhân cặn bã thôi, mặc dù hắn bồi thường lại cho mình, mình cũng tuyệt sẽ không tha thứ hắn, dĩ nhiên đồ vẫn như thường muốn.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, bên cạnh nàng Vân Lôi nói chuyện, nhìn Tiêu Cửu Uyên, mặt bất đắc dĩ nói.

”Thần biết Vũ nhi không xứng với Ly thân vương gia, nhưng đây là hoàng thượng hạ chỉ tứ hôn, thần cũng bất lực, bất quá vương gia nếu không phải nguyện ý cưới Vũ nhi, có thể để cho hoàng thượng thu hồi mệnh lệnh đã ban ra.”

Ánh mắt Tiêu Cửu Uyên đen nhánh thâm thúy u lạnh nhìn về Vân Lôi, trên mặt không chút nào che giấu châm chọc, này thật đúng là người cha tốt a.

Vân Lôi bị hắn ánh mắt sắc bén kia nhìn rõ từng chân tơ kẽ tóc làm cho thật sâu kích thích, nhìn cũng không dám nhìn Tiêu Cửu Uyên.

Trên đỉnh đầu Tiêu Cửu Uyên lần nữa mở miệng nói: “Bổn vương mặc dù không hài lòng, cũng chỉ có thể chịu, bởi vì đây là do hoàng thượng hạ chỉ ban hôn.”

Tiêu Cửu Uyên dứt lời, ngược mắt lạnh lùng vô cùng nhìn về Vân Thiên Vũ.

Ánh mắt hung hăng nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, người tốt nhất cầu nguyện bổn vương thuận lợi bắt được hung thủ thật sự sau màn này, bằng không bổn vương sẽ chặt người thành tám khúc.

Vân Thiên Vũ lại không thèm quan tâm đến lý lẽ của hắn, trong lòng trực tiếp thờ phào nhẹ nhõm, lời này của Tiêu Cửu Uyên quyết định hết thảy.

Vân Lôi sau này cũng không dám ngoài mặt trêu chọc nàng nữa.

Trong thính đường, trừ Vân Thiên Vũ cùng Tiêu Dạ Thần, những người khác nghe xong đều ngây người.

Thật lâu không phản ứng kịp, đầu óc gỗ mục.

Cửu hoàng thúc lời này là có ý gì?

Ly thân vương gia lời này là có ý gì??

Tiêu Thiên Dịch đột nhiên cảm thấy trong lòng hoang mang rối loạn, tựa hồ đồ đạc của mình muốn không thấy, đồng dạng bị người đoạt đi.

Mà Vân Lôi chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu mây đen cuộn cuộn, từng trận trên không trung, hắn hoàn toàn bị nổ đến da thịt cháy xém, Đông Nam Tây Bắc phân không rõ.

Ly thân vương gia, hắn nói, hắn vậy mà nói chịu, chịu.

Lời này ý là hắn nhận Vân Thiên Vũ này thành vương phi sao?

Liễu thị sắc mặt trắng bệch không có một chút huyết sắc, thân thể lắc lư vài cái, thật may nha hoàn bên người vịn nàng.

Thật lâu, Tiêu Thiên Dịch mới phản ứng được, mâu quang phức tạp nhìn về Tiêu Cửu Uyên.

”Ý cửu hoàng thúc sẽ lấy Vân Thiên Vũ làm Ly thân vương phi sao?”

Tiêu Cửu Uyên liếc nhìn Tiêu Thiên Dịch, thấy sắc mặt Tiêu Thiên Dịch có chút khó coi, Tiêu Cửu Uyên nghĩ không thông, cái củ khoai lang bông bỏ rơi, hắn không phải là nên cao hứng sao? Hiện tại mặt cứng ngắt là có ý gì?

Thật chẳng lẽ nam nhân thói hư tật xấu, mất đi mới ý thức tới người nợ đối với mình tầm quan trọng sao?

Bất quá điều này có thể sao? Tiêu Cửu Uyên quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, nhìn tới nhìn lui, không có cảm thấy mất đi nữ nhân quan trọng như vậy.

Trong thính đường, Vân Lôi đã tỉnh hồn lại, hiện tại hắn bị trúng đá kích không muốn nói thêm một câu nói nào, thật lâu mới lúng túng chuyển động môi nói: “Này, này quá ủy khuất vương gia.”

Tiêu Cửu Uyên sắc mặt tối tăm lạnh lẽo đón nhận những lời này: “Ủy khuất có thể như thế nào, đây là hoàng thượng hạ chỉ ý.”

Vân Thiên Vũ sâu kín nhìn Tiêu Cửu Uyên, đã nói là hợp tác đây, coi như ghét bỏ nàng, cũng không cần lập đi lập lại nhiều lần kích thích nàng đi.

Nam nhân như vậy, chẳng lẽ cũng chưa có khắc tinh sao. Một ngày nào đó hắn cũng sẽ thua trong tay bởi một nữ nhân, đến lúc đó, nàng thật muốn cười hỏi hắn: “Tiêu Cửu Uyên, ngươi cũng có hôm nay sao? Không phải vẫn nhìn không hơn nữ nhân sao? Đáng đời.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Công phu sư tử ngoạm

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ tưởng tượng hình ảnh như vậy, trong lòng cuối cùng thư thả một chút.

Lúc này nàng nhớ tới một chuyện quan trọng, Tuyên vương lúc trước từng nói muốn bồi thường lại một ít thứ cho nàng, hiện tại ngay trước mặt Tiêu Cửu Uyên, mặc kệ nàng nói lên muốn bao nhiêu đồ, chỉ sợ hắn cũng phải đáp ứng, Vân Thiên Vũ nhẹ nhàng sâu kín cười, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng nhìn về Tiêu Thiên Dịch.

Tiêu Thiên Dịch nhìn về mặt nàng vẻ mặt, đột nhiên da đầu có chút tê dại.

Lời của Vân Thiên Vũ đúng lúc vang lên.

”Ly thân vương gia, người đã tới, ta vừa đúng có một chuyện mời làm chứng.”

Vân Thiên Vũ lạnh nhạt nói, lần này Tiêu Cửu Uyên ngược lại không có cự tuyệt, chỉ đơn giản phun một chữ: “Nói.”

Vân Thiên Vũ lập tức chỉ vào Tiêu Thiên Dịch nói: “Tuyên Vương điện hạ bởi vì ngày hôm qua làm chuyện có lỗi với ta, cho nên muốn bồi thường cho ta, ta đang không biết được chắc chắn cùng Tuyên vương muốn bồi thường cái gì, vốn tùy tiện muốn chút bồi thường coi như xong, nhưng trước mắt ta Ly thân vương phi tương lai, nếu muốn ít lại, tựa hồ sẽ làm vương gia mất thể diện, cho nên ta nhất thời rơi vào tình thế khó xử.”

Tiêu Cửu Uyên nâng mi, mày phượng khẽ nhăn, hai mắt đen nhánh sâu như hàn đàm, hắn tự tiểu phi tiểu nhìn Vân Thiên Vũ.

Nữ nhân này ngược lại vô thi vô khắc muốn lợi dụng hắn a.

Nàng này mở miệng mong chờ, kế tiếp bất kể nàng đòi bao nhiêu đồ, Tiêu Thiên Dịch chỉ sợ sẽ không thể không cho nàng.

Nhưng hắn hiện tại khó chịu vô cùng.

Hắn nhớ Tiêu Cửu Uyên hắn lúc nào bị người lợi dụng qua, bây giờ lại bị người liên tiếp lợi dụng hai lần, trước một lần lợi dụng danh tiếng Ly thân vương phi của hắn, lần này lại tính toán lợi dụng hắn tới cùng Tiêu Thiên Dịch muốn nhiều đồ.

Tiêu Cửu Uyên không có lên tiếng, chỉ một đôi mắt hàn quang văng khắp nơi nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ một cái liền nhìn ra Tiêu Cửu Uyên đã nhìn ra ý đồ của nàng, cho nên lúc này hắn hết sức nổi giận.

Vân Thiên Vũ không nhịn được thở dài một tiếng.

Tiêu Cửu Uyên, vì cái gì thông minh như vậy a.

Vân Thiên Vũ vừa nghĩ vừa ngược mắt nhìn về Tiêu Cửu Uyên, dùng ánh mắt cùng Tiêu Cửu Uyên trao đổi.

Ly thân vương gia, lần này là ta không đúng, ta thiếu người một lần nhân tình, ngày sau nếu người có cần, ta còn nợ người lần nhân tình này.

Tiêu Cửu Uyên ánh mắt lãnh lệ thích giết chó, nếu không phải nhìn được, hắn thật muốn bóp chết nữ nhân này.

Bất quá cuối cùng hắn rút cuộc vẫn là mở miệng, vì nữ nhân này trước mắt là con cò của hắn, hơn nữa nhìn thấy được là một con cò đặc biệt thông minh, hắn nếu bóp chết nàng, còn phải tốn công tìm con cò khác, quá phiền toái.

Quan trọng nhất là những con cò kia bình thường cũng rất hoa si, luôn cho mình sẽ thích các nàng.

Tiêu Cửu Uyên không thích phiền toái, thích cùng người thông minh giao thiệp.

Vân Thiên Vũ mặc dù quý nhan xấu xí, nhưng không thể nghi ngờ rất thông minh, bởi vì điểm này, Tiêu Cửu Uyên nhìn xuống, nhìn về Vân Thiên Vũ nói: “Người có thể nghĩ tới đây một chút rất tốt, ngày sau bất kể làm chuyện gì, nhất định phải nhớ không được làm mất mặt Ly thân vương phủ, nếu không

bỏn vương không ngại bóp chết người.”

Tiêu Cửu Uyên dút lời, trong phòng khách bao nhiêu thanh âm hút khí, mọi người kinh hãi vô cùng nhìn Tiêu Cửu Uyên, đây là ý gì.

Ly thân vương gia thế nhưng thật thừa nhận thân phận của Vân Thiên Vũ, chẳng những thừa nhận, còn không để cho nàng phải mất thể diện của Ly thân vương phủ.

Cái này...

Tiêu Thiên Dịch trắng mặt, hồi hận hôm nay tới trước Vinh Ninh Hậu phủ, hồi hận nói cho Vân Thiên Vũ cái gì bồi thường lại.

Hắn nào biết Tiêu Cửu Uyên hôm nay sẽ tới a??

Trong phòng khách, Vân Thiên Vũ mặt mũi thản nhiên đón miệng: “Vâng, vương gia, ta nhớ, sau này ta ở bất kỳ trường hợp nào cũng sẽ không làm mất thể diện của Ly thân vương phủ.”

Nàng sau khi nói xong nhìn về Tiêu Thiên Dịch: “Tuyên Vương điện hạ, người đã một lòng muốn bồi thường lại cho ta, vậy ta liền không khách khí, người chỉ cần cho ta hai rương châu báu, hai rương dược liệu thượng hạng, mười bảy khúc gấm hoa vân cẩm, mặc khác cho thêm ta năm mươi vạn lượng ngân phiếu đi.”

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Danh chính ngôn thuận đoạt tiền

Editor: Huynhnhu142

Sau khi Vân Thiên Vũ hỏi hột nói xong, trong phòng khách, tất cả mọi người ngây ngô ngây ngẩn cả người, nhất là Tiêu Thiên Dịch, chẳng những đen mặt, ánh mắt cũng xanh biếc, bắn ra sát khí lạnh lẽo, âm khí dày đặc nhìn đối diện Vân Thiên Vũ.

Nữ nhân này thật là dám mở mồm, vừa lên tiếng liền muốn một phần năm gia tài của Tuyên vương phủ.

Hắn Tuyên vương phủ mặc dù có tiền, nhưng thường ngày rất nhiều tiền tài cũng dùng để thiết đãi hỗ trợ danh tiếng, cùng với chuẩn bị các loại quan hệ, bên trong phủ tiền có thể sử dụng, một phần năm liền ở trong miệng nữ nhân này.

Nàng cũng dám mở miệng.

Trong phòng khách, không chỉ có Tiêu Thiên Dịch đen mặt, ngay cả Vân Lôi cùng Liễu thị cũng hoàn toàn ngây người.

Bọn họ cho rằng nữ nhân này nhiều lắm là mở miệng muốn năm vạn lượng liền không sai biệt lắm, đây cũng là công phu sư tử ngoạm.

Không nghĩ tới bây giờ nữ nhân này chẳng những muốn hai rương châu báu, còn có hai rương dược liệu, mười bảy khúc gấm hoa vân cẩm, phải biết gấm hoa vân cẩm kia, thế nhưng là một ngàn lượng bạc a, người bình thường căn bản mặc không nổi, coi như bọn họ trong Hậu phủ, cho dù chủ tử cũng chỉ có hai bộ như vậy, nhưng nữ nhân này mở miệng liền muốn mười bảy.

Vân Lôi ha ha cười lạnh, một bộ dáng nhìn kẻ ngu nhìn Vân Thiên Vũ.

Liễu thị tức giận nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ muốn gì đó, tương lai cũng đều là của nữ nhi nhà nàng, hiện tại bị nữ nhân này muốn đi, nàng như thế nào cam tâm.

Liễu thị muốn phản đối, nhưng khi nhìn Tiêu Cửu Uyên bên trong phòng khách, rốt cuộc không có dám mở miệng.

Mặc dù nàng không dám mở miệng, lại lạng lẽ kéo kéo ống tay áo của Vân Lôi.

Vân Lôi đã tỉnh hồn lại, thật nhanh nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Người điên rồi, mở miệng chính là hai rương châu báu, hai rương dược liệu thượng hạng, mười bảy khúc gấm hoa vân cẩm, còn có năm mươi vạn lượng ngân phiếu, khi nào vương gia thiếu người a.”

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn về Vân Lôi, ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Hắn không phải thiếu ta một cái mạng sao, còn có một gương mặt.”

Vân Thiên Vũ chỉ chỉ gương mặt bị hủy của mình.

Trước mắt nàng cần tiền, cần dược liệu, tuy nói nàng có thể chữa trị gương mặt này, nhưng cũng không có thể trì hoãn quá lâu, nếu như trì hoãn quá lâu, chỉ sợ cuối cùng sẽ lưu lại vết sẹo.

Tuy nói nàng không chú trọng dung mạo, nhưng cũng không muốn cùng khuôn mặt bị hủy sống qua ngày.

Vân Lôi nghe Vân Thiên Vũ nói, vẻ mặt không đồng ý, trầm giọng nói: “Coi như lúc trước vương gia có lỗi với ngươi, ngươi cũng không nên công phu sư tử ngoạm a.”

Lần này Vân Thiên Vũ vẻ mặt đoan trang, nghiêm túc nhìn Vân Lôi nói.

“Phụ thân ngươi lời này oan uổng ta, thật ra thì ta không muốn nhiều như vậy, nhưng lúc này ta là Ly thân vương phi a, ta không thể làm cho Ly thân vương gia mất mặt mũi, ngươi không nghe thấy mới vừa rồi Ly thân vương gia nói sao, ta bất cứ lúc nào cũng không được để mất mặt mũi Ly thân vương phủ.”

Lần này tất cả mọi người trong phòng đều đen mặt, đây là thổ phỉ a, giết tiền còn ra vẻ cây ngay không sợ chết đứng, giết tiền còn danh chính ngôn thuận.

“Ngươi...”

Vân Lôi hoàn toàn bị Vân Thiên Vũ ngăn trở, bởi vì chuyện này liên quan đến Tiêu Cửu Uyên, chuyện này chính là chuyện phiền toái, hết lần này tới lần khác Tiêu Cửu Uyên thừa nhận thân phận của Vân Thiên Vũ.

Vân Lôi nghĩ không ra đầu óc vị này gia nơi nào xảy ra vấn đề, thế nhưng thừa nhận thân phận của tiểu tiện nhân Vân Thiên Vũ này.

Vân Lôi rất muốn hỏi một chút Tiêu Cửu Uyên có phải hay không uống nhầm thuốc rồi, dĩ nhiên hần chỉ dám suy nghĩ một chút.

Trong phòng khách tất cả mọi người nhìn về Tiêu Cửu Uyên.

Chỉ thấy hần lười biếng tựa vào trên ghế thái sư, lạnh lùng liếc nhìn chuyện xảy ra trong phòng khách, cũng không có bất kỳ bày tỏ, nhưng đồng dạng hần đối với công phu sư tử ngoạm của Vân Thiên Vũ, không còn gì để nói.

Điều này làm cho Tiêu Thiên Dịch sắc mặt tối sầm.

Tiêu Thiên Dịch đầu óc nhanh chóng suy tư đứng lên, đang nghĩ nên như thế nào cự tuyệt công phu sư tử ngoạm của Vân Thiên Vũ, mặc dù hần tính toán bồi thường cho Vân Thiên Vũ, nhưng tuyệt đối không để mặc người chém giết, Vân Thiên Vũ làm như vậy, thật sự thật quá mức.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Tuyên vương xuất huyết nhiều

Editor: Huynhnhu142

Lời của Tiêu Thiên Dịch còn không có nói ra, trong phòng khách vẫn xem náo nhiệt An Thân Vương thế tử Tiêu Dạ Thần lên tiếng.

“Thiên Dịch, ngươi tiền bạc có đủ hay không, không đủ, ta có thể giúp ngươi gom góp một chút.”

Tiêu Dạ Thần hoàn toàn không mở bình thì ai mà biết trong bình có gì, Tiêu Thiên Dịch lời vừa tới miệng cứng rắn bị hần bức vào trong bụng, Tiêu Dạ Thần còn mặt không tự biết nói.

“Ngươi cũng không dễ dàng, một Tuyên vương phủ to lớn đều dựa vào ngươi chống đỡ, trong phủ quay vòng không được cũng là chuyện thường xảy ra, ngươi nếu có khó khăn, chỉ để ý cùng huynh đệ nói một tiếng, ta nhất định sẽ giúp cho ngươi.”

Tiêu Thiên Dịch sắc mặt sa sầm mà âm trầm, hần mới không tin Tiêu Dạ Thần sẽ lòng tốt như vậy, hần rõ ràng là thừa dịp người gặp nguy, bỏ đá xuống giếng.

Nếu như hôm nay hần không đưa Vân Thiên Vũ những thứ đồ này, tin tưởng rất nhanh cả kinh thành người nào cũng biết Tiêu Thiên Dịch hần và trong Tuyên vương phủ không có tiền, nghèo khổ vất vả, nghèo rớt mòng tơi.

Nếu như thật có tin tức như thế truyền đi, trong triều những đại thần kia ủng hộ hần, có thể hay không vì vậy mình châu khác đầu, leo lên người khác cành cây cao hơn.

Đây đối với hần thừa kế ngôi vị hoàng đế là nghiệp lớn, tuyệt đối là có ảnh hưởng trí mạng.

Vốn là hần ở ngày đại hôn làm chuyện xảy ra, liền để cho đại thần trong triều bất mãn, nếu như truyền ra Tuyên vương phủ hần nghèo khổ vất vả, tin

tướng rất nhiều đại thần sẽ quay hướng gió chuyển tới người môn hạ khác.

Tiêu Thiên Dịch suy nghĩ trước sau một phen, cứng rắn nuốt xuống ngụm máu tức này, hấn ngược mắt nhìn về Tiêu Dạ Thần, ánh mắt âm trầm rất đáng sợ, khóe môi cười như không cười.

Tiêu Dạ Thần, hôm nay bổn vương nhớ ngươi.

Tiêu Dạ Thần bĩu môi, sợ ngươi à.

Tiêu Thiên Dịch đã không hề nhìn Tiêu Dạ Thần nữa, mà là nhìn về Vân Thiên Vũ, mặc dù đây là công phu sư tử ngoạm của Vân Thiên Vũ, nhưng cần tư thái vẫn phải làm.

Tiêu Thiên Dịch trấn định tâm thần, mặt mũi dịu dàng nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Vũ nhi, chuyện ngày hôm qua là bổn vương không đúng, bổn vương cho ngươi chút bồi thường cũng là phải, ngươi đã đưa ra điều kiện như vậy, bổn vương đáp ứng ngươi cũng được.”

Tiêu Thiên Dịch dứt lời, trong phòng khách, Liễu thị cũng không khống chế được thất thanh kêu lên: “Vương gia, cái này không ổn đâu.”

Tiêu Thiên Dịch quay đầu nhìn về Liễu thị, tâm tình lần nữa không xong.

Nàng cho rằng hấn muốn như vậy phải không, đây không phải là bức bách với bất đắc dĩ sao?

Vân Lôi cũng biết Tiêu Thiên Dịch bị làm khó, hấn quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, nói ra lời nói thâm thúy: “Vũ nhi, vương gia có tâm là tốt, nhưng ngươi công phu sư tử ngoạm như vậy, truyền đi đối với thanh danh ngươi không tốt lắm.”

Vân Thiên Vũ mặt không thêm để ý nói: “Không quan hệ, ta không quan tâm thanh danh, lúc này thanh danh ta cũng không tiện, xấu thêm một chút nữa cũng không sao.”

Khóe miệng Vân Lôi hung hăng co quắp đứng lên, hấn còn muốn nói.

Tiêu Thiên Dịch đã không nhịn được, bọn họ nói càng nhiều, tâm tình của hấn càng không tốt.

Tiêu Thiên Dịch trầm giọng mở miệng: “Tốt lắm, chuyện này cứ quyết định như vậy, bổn vương quay về để cho người ta đưa đồ vật tới.”

Vân Thiên Vũ cuối cùng cao hứng, mắt tong veo nhìn về Tiêu Thiên Dịch nói: “Cảm ơn vương gia.”

Tiêu Dạ Thần tiếp lời nàng: “Tuyên vương luôn luôn khí phách như vậy, thật đáng để đệ đệ bội phục, sau này đệ đệ lấy ngươi để vẻ vang rồi.”

Tiêu Thiên Dịch nghe xong, không bao giờ... muốn lưu lại nữa, trực tiếp đứng lên, nhìn về Tiêu Cửu trong phòng khách nói: “Cửu hoàng thúc, bổn vương còn có việc, đi về trước.”

Tiêu Cửu Uyên lười biếng phát tay: “Đi đi.”

Tiêu Thiên Dịch không nhịn được tranh cãi vô ích, thật ra thì chuyện hôm nay, chỉ cần Tiêu Cửu Uyên nói một tiếng, hấn cũng sẽ không xuất ra máu lớn như vậy, đáng hận Tiêu Cửu Uyên căn bản không để ý tới, lúc này hấn mới xuất ra nhiều máu như vậy.

Khẩu khí này, hấn bây giờ nuốt không trôi đi, Tiêu Cửu Uyên, Tiêu Dạ Thần, các người đợi đó cho bổn vương, ngày khác bổn vương nếu đi lên ngôi vị hoàng đế, tuyệt không sẽ chịu để yên.

Tiêu Thiên Dịch dẫn người lui ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Đòi hỏi của hội môn

Editor: Huynhnhu142

Trong phòng khách, Vân Lôi cùng Liễu thị sắc mặt hai người không nói ra được khó coi, chỉ cần vừa nghĩ tới Vân Thiên Vũ thế nhưng từ trong tay Tuyên vương lường gạt một số lớn tiền bạc, bọn họ liền nổi giận đến phát điên, đồng thời trong lòng lo lắng Tuyên vương cũng ghi hận bọn họ.

Nhưng bọn họ hết lần này tới lần khác đối với Vân Thiên Vũ không có nửa điểm biện pháp.

Bởi vì Vân Thiên Vũ lúc này chính là Ly thân vương phi tương lai, còn được Tiêu Cửu Uyên thừa nhận thân phận vương phi.

Lần này bọn họ thật không dám động tiểu tiện nhân này.

Vân Lôi ngẩng đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên một bên trong phòng khách, Tiêu Cửu Uyên lười biếng dựa vào ghế, cũng không có nhìn bất kỳ người nào, chỉ cúi đầu nhẹ nhàng xoay chén trà trong tay.

Rõ ràng thần sắc lười biếng tùy ý, nhưng hết lần này tới lần khác làm cho người ta cảm thấy áp lực.

Vân Lôi nhìn Tiêu Cửu Uyên nhỏ giọng mở miệng nói: “Vương gia...”

Vân Lôi lời còn chưa nói hết, trong phòng khách một bên Vân Thiên Vũ đột nhiên giành trước một bước mở miệng.

“Phụ thân, ta có một việc muốn hỏi người một chút, trước ta muốn gả vào Tuyên vương phủ, người chuẩn bị cho ta một số đồ cưới lớn, nghe nói đó là đồ của mẫu thân ta, hiện tại ta không gả vào Tuyên vương phủ, phải gả vào Ly thân vương phủ, đồ cưới kia người đưa vào trong sân cho ta, để cho ta trước kiểm lại một chút, trong lòng kiểm kê lại cho tốt.”

Vân Thiên Vũ nói xong, Vân Lôi cùng Liễu thị sắc mặt trong nháy mắt khó coi, hai người nhất tề nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, ánh mắt kia hận không được ăn sống Vân Thiên Vũ.

Nàng lại dám đòi của hồi môn.

Đây chính là chuẩn bị cho Tuyết Nhi, ban đầu khi chuẩn bị, bọn họ đã biết, cuối cùng gả vào Tuyên vương phủ nhất định là Tuyết Nhi.

Đồ cưới chẳng qua là một câu trả lời hợp lý thôi.

Nữ nhân này vậy mà dám mở miệng.

Vân Thiên Vũ nhìn ánh mắt Vân Lôi muốn ăn thịt người kia, làm như không thấy, chỉ thần nhiên nói: “Phụ thân về mặt người là sao, chẳng lẽ người muốn nuốt riêng đồ cưới của ta phải không, chẳng lẽ người muốn cho ta tay không vào Ly thân vương phủ?”

Lời của Vân Thiên Vũ khiến cho sắc mặt Vân Lôi cứng ngắt, sắc mặt Liễu thị tái nhợt.

Tiêu Cửu Uyên sắc mặt lạnh lẽo triệt để, ngón tay hơi buộc chặt.

Nữ nhân này vậy mà dám can đảm lập đi lập lại nhiều lần việc lợi dụng hấn tới đạt lợi ích riêng, ghê tởm.

Trong mắt phượng của Tiêu Cửu Uyên đầy thâm thúy, hàn quang văng khắp nơi.

Hàn khí kia trong nháy mắt nuốt sống Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ không có quay đầu cũng biết người này tức giận.

Bất quá một lần là dùng, hai lần cũng là dùng, dù sao một lần giải quyết tốt lắm.

Cho nên Vân Thiên Vũ cũng không nhìn Tiêu Cửu Uyên, vẫn như cũ nhìn chăm chăm Vân Lôi cùng Liễu thị.

Vân Lôi cùng Liễu thị hai người nghe Vân Thiên Vũ nói xong, mặc dù có nhiều căm hận hơn nữa, cũng không tiện trực tiếp nói gì.

Chẳng lẽ bọn họ thật tính toán để cho Vân Thiên Vũ tay không vào Ly thân vương phủ, đây chính là trực tiếp đánh vào mặt Tiêu Cửu Uyên, đến lúc đó Tiêu Cửu Uyên còn không giết chết bọn họ a.

Vân Lôi tiền tư hậu tưởng một phen sau, trầm trầm nói: “Phụ thân làm sao sẽ nuốt đồ cưới của người đây, người yên tâm đi, quay về phụ thân liền làm cho người đưa đồ cưới vào trong sân của người.”

Cùng lắm thì hấn lên lên đòi lại một số đồ cưới giá trị quý báu.

Vân Lôi trong lòng đánh tính toán, đáng tiếc hấn đánh bằng cửu chương, Vân Thiên Vũ sớm đã nhìn ra.

Nàng quay đầu nhìn về trong phòng khách một bên Tiêu Dạ Thần, chậm rãi nói: “An Thân Vương thế tử, không biết ta có thể hay không xin người giúp một chuyện?”

“Nói một chút coi.”

Tiêu Dạ Thần nhiều hứng thú mở miệng, nhìn Vân Thiên Vũ làm mất mặt Vĩnh Ninh Hậu gia, thật là cảm thấy thống khoái.

“Có thể hay không phiền toái người giúp ta đem những thứ đồ cưới kia ghi vào trong danh sách, thứ nhất ta một người không giúp được, thứ hai ta không biết những thứ đó là thật hay giả, nếu như có điều nô tiện nhân lớn gan lên đòi, ta chẳng phải là làm trò cười, song những thứ đó cuối cùng là muốn vào Ly thân vương phủ a.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 59: Tính sổ sau khi thu

Editor: Huynhnhu142

Tiêu Dạ Thần một hộp liền đáp ứng, Vân Lôi cùng Liễu thị mặt lần nữa vụn vụn, vốn là bọn họ muốn lên đòi đồ cưới gì đó.

Nếu như có Tiêu Dạ Thần nhìn, bọn họ thế nào đòi được.

Vân Lôi cùng Liễu thị lần này hoàn toàn bị chọc tức, đi đứng như nhũn ra, thân thể cũng đứng không yên.

Liễu thị trực tiếp không nhịn được kêu lên: “Hậu gia, cái này...”

Vân Lôi làm sao có thể sẽ để Liễu thị nói ra cái gì không nên nói, hung hăng tròn mắt nhìn nàng một cái.

Vân Thiên Vũ đã lấy được đồ mình muốn lấy, cũng không có cần thiết lưu lại, hơn nữa nàng gần sáng mới ngủ, thật sự là hơi mệt chút, cho nên cười nhìn Vân Lôi nói.

“Vậy làm phiền phụ thân, quay về để cho người đem đồ vật đưa vào viện của ta đi.”

Nàng sau khi nói xong liền muốn rời đi, bất quá tốt xấu gì trong phòng khách có một sát thần đang nhìn đây.

Vân Thiên Vũ xoay người nhìn về Tiêu Cửu Uyên, quả thấy hai mắt nam nhân này lạnh lẽo âm ngạo nhìn nàng, đôi mắt kia giống như sư báo trong rừng hận không được nuốt chửng nàng.

Vân Thiên Vũ có chút nhức đầu, bất quá chuyện đã làm, chỉ có thể chờ nam nhân này tính sổ sau đi.

“Vương gia, thân thể ta có chút không thoải mái, đi về trước, vương gia tiếp tục ở đây ngồi một chút hay trở về vương phủ.”

Tiêu Cửu Uyên đột nhiên đứng dậy, khoe môi nở một nụ cười nhàn nhạt mùi máu tanh.

“Nếu thân thể vương phi tương lai của bốn vương không thoải mái, bốn vương há có thể không tiến đưa vương phi tương lai.”

Hắn nói xong bước nhanh đi tới, từ trên cao nhìn xuống Vân Thiên Vũ, khoe môi vui vẻ càng ngày càng đậm hơn, lộ ra mùi máu tanh yêu mỹ. Làm cho người ta nhìn một cái liền nhìn ra sát khí trong mắt người này.

Vân Thiên Vũ theo bản năng muốn lui về phía sau, đáng tiếc nam nhân trước mặt đã lướt qua nàng đi ra ngoài, đồng thời ném xuống một câu.

“Vương phi tương lai, xin mời.”

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn bóng dáng cao lớn đi ra ngoài kia, chấp nhận đi theo.

Không nghĩ tới tính sổ này tới nhanh như vậy.

Thôi thôi, tại nàng trước lợi dụng hắn lấy được đồ mình muốn lấy, hắn muốn tính sổ thì tính sổ đi, dù sao hắn sẽ không lấy mạng của mình.

Bởi vì trước mắt nàng còn có chỗ hữu dụng, người như hắn chỉ sợ chưa bao giờ làm lỗ vốn chuyện, hiện tại mình lợi dụng hắn, hắn nếu không tính toán trở về, liền bị thua thiệt.

Ngược lại bảo vệ nàng một cái mạng.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ trong lòng thở phào nhẹ nhõm, sau lưng Tiêu Dạ Thần cùng đám người Họa Mi cũng đuổi theo đi, cả đám chậm rãi rời đi.

Tất cả mọi người đều quên Vĩnh Ninh Hậu gia Vân Lôi cùng Liễu thị.

Vân Lôi nhìn kia một đám người cuồng vọng trong mắt không có người, cũng không chịu nổi phần đã kích này nữa, trực tiếp máu nóng trào lên, nơi cổ họng một chút mùi máu tươi ngon ngọt xông tới, lần này hắn trực tiếp phun ra một búng máu, thân thể oanh một tiếng nghiêng về một phía đi.

Liễu thị bị dọa sợ đến hét rầm lên: “Người đâu a, Hậu gia học máu, mau gọi đại phu tới.”

Trong phòng khách trong nháy mắt biến thành một đoàn, mà lúc này Tiêu Cửu Uyên Vân Thiên Vũ đám người vừa mới ra khỏi viện, tự nhiên nghe được động tĩnh phía sau.

Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi hai người cảm thấy giải hận không dứt.

Tiêu Dạ Thần đi tới bên cạnh Vân Thiên Vũ giờ ngón tay cái lên về phía Vân Thiên Vũ: “Lợi hại.”

Đi tuốt ở đằng trước Tiêu Cửu Uyên quay đầu nhìn sang, con người u ám giống như vực sâu vạn trượng, hù dọa người phía sau cũng không dám nói tiếp nữa, tất cả đều ngoan ngoãn đi theo hắn đi tới hậu viện.

Đội vào đến tiểu viện Vân Thiên Vũ ở, Tiêu Cửu Uyên trầm giọng ra lệnh: “Tất cả mọi người ở bên ngoài chờ.”

Tiêu Dạ Thần đám người tự nhiên không dám vào tiểu viện, cuối cùng chỉ có Vân Thiên Vũ chấp nhận đi vào tiểu viện.

Là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, nàng chịu đi.

Hắn cuối cùng sẽ không giết nàng đi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Thông minh quá sẽ bị thông minh hại

Editor: Huynhnhu142

Trước cửa, Họa Mi lo lắng tiểu thụ nhà mình bị thua thiệt, muốn đi vào trợ giúp Vân Thiên Vũ, lại bị Tiêu Dạ Thần ngăn cản.

“Người không muốn sống, không nghe thấy cửu hoàng thúc ta ra lệnh sao?”

“Ta muốn trợ giúp tiểu thụ nhà ta.”

Tiêu Dạ Thần nghe được lời của Họa Mi trực tiếp nở nụ cười, nha đầu này ngày thơ nhiều lắm, nàng giúp được mình tiểu thụ sao.

“Tiểu thụ nhà người không có việc gì.” Nhiều lắm là ném chút khổ sở thôi, bởi vì cửu hoàng thúc của hắn từ trước đến nay không phải là người chịu thua thiệt, lần này Vân Thiên Vũ liên tiếp lợi dụng hắn, hắn làm sao có thể thật sẽ giết nàng, muốn giết cũng muốn chờ hắn làm xong chuyện của mình, mới có thể giết nàng.

Cho nên Vân Thiên Vũ không có việc gì.

Tiêu Dạ Thần nghĩ, Vân Thiên Vũ cũng có, cho rằng Tiêu Cửu Uyên sẽ không giết nàng, nhiều lắm chỉ trừng phạt nàng thôi.

Nhưng mà nàng không nghĩ tới mình mới vừa vào tiểu viện, liền bị Tiêu Cửu Uyên bóp cổ nhắc tới giữa không trung.

Âm thanh của hắn lạnh như băng đầy ma mị ở bên tai của nàng nhẹ nhàng sâu kín vang lên.

“Người cho rằng bốn vương sẽ không giết người là sao? Cho rằng bốn vương không phải là người chịu thua thiệt, cho nên cuối cùng nhất định sẽ lưu lại người sao?”

Tiêu Cửu Uyên bàn tay không chút do dự bóp cổ Vân Thiên Vũ.

Nàng vốn thân thể suy yếu, hiện tại bị Tiêu Cửu Uyên bóp cổ, trực tiếp sắc mặt chuyển sang màu đỏ tím, hô hấp dồn dập đứng lên.

Nàng đưa tay dùng sức gạt tay của Tiêu Cửu Uyên, muốn đẩy tay của hắn ra.

Đáng tiếc tay của hắn giống như thiết khảm gắt gao bóp cổ của nàng.

Vân Thiên Vũ gãy gãy không ra, chỉ đành phải mở mắt nhìn chăm chăm Tiêu Cửu Uyên dùng sức nói: “Chuyện gì cũng từ từ, có lời...”

Con người Tiêu Cửu Uyên u ám, sâu không lường được, khóe môi cười tà mị đầy mùi máu tanh, hắn ưu nhã mở miệng.

“Thông minh quá sẽ bị thông minh hại nghe nói qua sao?”

Vân Thiên Vũ chỉ cảm giác mình không còn thở, hơi nhắm mắt lại, dùng sức suy nghĩ.

Lần này nàng biết.

Nàng chính là bị thông minh hại.

Vị chúa này căn bản thay đổi thất thường.

Xem ra chính mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Vân Thiên Vũ ý niệm vừa rơi xuống, trên đỉnh đầu phương lại vang lên thanh âm rét lạnh chế giễu: “Ngươi có phải hay không cho rằng ngươi lần này hẳn phải chết không thể nghi ngờ.”

Mắt Vân Thiên Vũ biến thành màu đen, ngay cả khí lực đáp lời cũng không có, đột nhiên lực đạo trên cổ không có, Tiêu Cửu Uyên thể nhưng buông lỏng tay ra.

Vân Thiên Vũ thân thể mềm nhũn co quắp ngã trên mặt đất.

Cố gắng hô hấp không khí mới mẻ, nàng vội vàng liều mạng hút vài hơi khí, cảm giác bị người bóp cổ quá đau khổ.

Nàng đang dùng sức thở gấp, trên đỉnh đầu thanh âm lãnh khốc vô tình lần nữa vang lên: “Vân Thiên Vũ, đây là một cơ hội cuối cùng của ngươi, nếu như lần sau dám can đảm lợi dụng bốn vương giành tư lợi nữa, bốn vương chắc chắn để cho ngươi sống không bằng chết, còn có vĩnh viễn không cần suy đoán tâm tư bốn vương.”

Vân Thiên Vũ chậm rãi lên tiếng: “Vâng.”

Sau này nàng tuyệt không sẽ tùy tiện trêu chọc người này, thứ nhất hẳn quá thông minh, suy nghĩ của mình hẳn dù sao vẫn sẽ phát hiện, thứ hai người này căn bản là thay đổi thất thường, lý lẽ bình thường không thích hợp với hắn.

Cho nên mình không cần phải dùng suy nghĩ của người bình thường đi suy đoán cho hắn.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, Tiêu Cửu Uyên lãnh lệ hỏi nàng: “Thân là con cò, nói một chút ngươi kế tiếp sẽ làm như thế nào?”

Vân Thiên Vũ ngẩng đầu nhìn sang, phát hiện cảm giác này thật sự là khó chịu, Tiêu Cửu Uyên vốn là đáng đáp đặc biệt cao lớn, hiện tại mình còn ngồi dưới đất, hắn trên cao đang nhìn mình, giống như nhìn con kiến.

Vân Thiên Vũ giùng giàng bò dậy, mặc dù vẫn như cũ không thể cùng Tiêu Cửu Uyên nhìn thẳng, nhưng cùng ngồi dưới đất so, muốn tốt hơn nhiều. Nàng hơi suy nghĩ một chút nhìn Tiêu Cửu Uyên nói.

“Ta sẽ tùy thời chú ý động tĩnh bên cạnh ta, mặc dù có một chút động tĩnh, ta cũng sẽ phái người thông báo cho vương gia, mặc khác ta sẽ tận lực ra đi ngoài tham gia hoạt động, cứ như vậy liên cho người sau lưng kia cơ hội động thủ, tin tưởng hẳn nhất định sẽ ra tay, như vậy thuận lợi cho vương gia tra rõ người kia.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Tự mình biết mình

Editor: Huynhnhu142

Lời của Vân Thiên Vũ làm cho Tiêu Cửu Uyên rất hài lòng, khuôn mặt tuấn mỹ tràn đầy lạnh lẽo, rốt cục cũng ôn hòa một chút.

Bất quá con ngươi nhìn Vân Thiên Vũ vẫn như cũ không có nhiệt độ.

“Trừ những thứ này, bốn vương còn có mấy điều ước, ngươi nhất định phải tuân thủ.”

“Vương gia mời nói.”

Vân Thiên Vũ cũng không dám chọc giận vị đại gia này nữa, để tránh hẳn thật giận dữ giết nàng.

Ở thời điểm mình không có năng lực toàn lực phản kích, giả bộ một chút nhu nhược là cần thiết.

Tiêu Cửu Uyên cũng không khách khí với Vân Thiên Vũ, trầm giọng nói: “Thứ nhất, sau này ở trường hợp công khai, cùng bốn vương giữ vững một khoảng cách.”

“Vâng, ta biết.”

Vân Thiên Vũ lập tức gạt đầu, nàng biết Tiêu Cửu Uyên tại sao làm như vậy, đã biết mình xấu xí, hán đẹp như vậy, đứng chung một chỗ quả thật không phù hợp.

”Hai, không cho phép một vốn một lời mất hoa si, không được ảo tưởng bốn vương sẽ thích ngươi, thậm chí cuối cùng thật sẽ lấy ngươi làm phi.”

Tiêu Cửu Uyên nói đến đây cái, mày cau lại, nữ nhân trên căn bản cũng sẽ cho rằng mình cuối cùng sẽ trở thành nam nhân duy nhất, sẽ cho rằng mình cuối cùng sẽ cảm động nam nhân, từ đó yêu nàng.

Thật là quá ngây thơ rồi.

Tiêu Cửu Uyên hừ lạnh, trong mắt tràn đầy khinh thường cùng khinh thị.

Dĩ nhiên đó không phải là nhằm vào Vân Thiên Vũ, mà là nhằm vào tất cả nữ nhân.

Vân Thiên Vũ đem sắc mặt Tiêu Cửu Uyên toàn bộ nhìn vào trong mắt, biết người này đặc biệt ghét nữ nhân.

Nàng thật muốn hỏi hắn, có phải hay không khi còn bé bị quá nữ nhân lăng nhục, bị đoạt trong sạch gì, bằng không có cần thiết như vậy oán hận nữ nhân sao? Còn nữa mẫu thân ngươi không phải nữ nhân sao?

Dĩ nhiên những thứ này nàng chỉ dám suy nghĩ một chút, không dám thật hỏi Tiêu Cửu Uyên, nàng không muốn tìm cái chết.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ lập tức bảo đảm: “Vương gia yên tâm, ta chính là đối với một con chó mất hoa si, cũng sẽ không đối với vương gia mất hoa si.”

Lời này lập tức làm cho Tiêu Cửu Uyên khó chịu, khuôn mặt âm ngạo, con ngươi càng thêm âm trầm đáng sợ.

”Lời này của ngươi là bốn vương ngay cả một con chó cũng không bằng.”

Vân Thiên Vũ kinh ngạc mở to hai mắt, lời này không phải là nàng nói a, là gia ngươi tự nói a.

Dĩ nhiên nàng sẽ không thật nói ra khỏi miệng.

”Vương gia, ngươi suy nghĩ nhiều quá, ta đây là tỏ rõ mình tuyệt đối sẽ không đối với ngươi mất hoa si, tuyệt đối sẽ không ảo tưởng gả cho Ly thân vương ngươi làm phi.”

”Coi như ngươi có chút biết thân biết phận.”

Tiêu Cửu Uyên lạnh nhạt sa sầm gạt đầu một cái, lại nói: “Ở trong trường hợp công khai, không được có ý đồ bốn vương sẽ bảo vệ ngươi, có chuyện gì ngươi tự mình giải quyết, mặc khác không được làm mất thể diện của Ly thân vương phi.”

”Vâng.” Điểm này Vân Thiên Vũ thật cao hứng, nàng không cần hắn giúp một tay, chỉ cần có danh phận Ly thân vương phi, nàng đã có thể hướng về phía những người kia tới khiêu khích sinh sự làm cho bọn họ mất mặt.

Dám can đảm tìm Ly thân vương phi tương lai gây phiền toái, rõ ràng muốn chết.

Dưới ánh mặt trời, Vân Thiên Vũ bởi vì tâm tình tốt, cho nên thần sắc có chút vui vẻ, chẳng qua trên mặt nàng hiện đầy vết sẹo, gương mặt thật giống như đầy giun bò loạn, điều này làm cho nàng trước mặt Tiêu Cửu Uyên, không nhận được nhũ mi, cảm thấy gương mặt này thật sự là quá ảnh hưởng thị giác của hắn, lạnh giọng nói.

”Sau này ở trước mặt bốn vương không cho phép lộ mặt.”

Vân Thiên Vũ nghe Tiêu Cửu Uyên nói xong, sững sờ một chút, nghĩ tới mặt của mình, giờ tay lên sờ sờ, khuôn mặt đầy vết sẹo, nàng đến bây giờ còn không có xem qua gương mặt này đây, nói vậy hết sức không được ưa thích.

”Ta biết vương gia.”

Tiêu Cửu Uyên vốn còn muốn tiếp tục nói điều ước, không ngờ ngoài cửa viện có người đẩy cửa đi vào, chính là Hắc Diệu thuộc hạ của Tiêu Cửu Uyên.

Hắc Diệu vừa đi vào tới liền bẩm báo nói: “Vương gia, hoàng thượng phái người tuyên người vào cung.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Hoài nghi Vân Thiên Vũ

Editor: Huynhnhu142

Tiêu Cửu Uyên nghe thấy, ánh mắt tối một cái, khóe môi vẽ ra nụ cười lạnh: “Hắn tuyên ta vào cung làm cái gì, muốn giải thích một chút tại sao đem một người như thế hạ chỉ ban hôn cho bốn vương sao? Bốn vương cũng muốn nhìn xem hắn nói như thế nào.”

Tiêu Cửu Uyên nói xong quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ nói: “Điều ước khác lần sau rồi hãy nói.”

”Tốt.” Nàng ước gì sát thân này nhanh lên một chút đi đi.

Tiêu Cửu Uyên dẫn Hắc Diệu rời đi, đợi đến bọn họ vừa đi, Vân Thiên Vũ hoàn toàn thờ phào nhẹ nhõm, khí lực trên người cũng bị mất, đặt mông ngồi vào trên đất.

Ngoài cửa Họa Mi vọt vào, thấy tiểu thư ngồi dưới đất, cho rằng Vân Thiên Vũ gặp chuyện, lập tức khóc: “Tiểu thư, ngươi không sao chứ, Ly thân vương gia có phải hay không đánh ngươi?”

Nàng nhìn thấy Ly thân vương gia mặt đen, quanh thân lệ khí.

Vân Thiên Vũ ngẩng đầu nhìn Họa Mi một cái, nhìn nàng nước mắt ràn rụa, có chút như đau.

Cô nương này làm từ nước sao, động một chút là khóc.

”Ta không sao, hắn không có đánh ta.” Tuy nói trước Tiêu Cửu Uyên thiếu chút nữa bóp chết nàng, nhưng cuối cùng cũng không có giết nàng không phải sao? Huống chi mình quả thật lợi dụng Tiêu Cửu Uyên.

Vân Thiên Vũ rất thân nhiên, mình lợi dụng người ta, bị trừng phạt là phải.

So với Tiêu Cửu Uyên lòng dạ độc ác, những người này mới phải ghê tởm.

Tiêu Thiên Dịch, Vân Lô, Liễu thị, Vân Thiên Tuyết, bọn họ người không thể so với Tiêu Cửu Uyên ghê tởm gấp trăm lần ngàn lần.

Vân Thiên Vũ tay nắm lại, những người này nàng một người cũng sẽ không bỏ qua.

Cho nên nàng phải nhanh một chút cường đại lên, danh phận Ly thân vương phi, chỉ có thể trong thời gian ngắn bảo vệ nàng, nhưng không bảo vệ được nàng cả đời, hết thấy còn phải theo dựa vào chính mình.

Bất quá trước mắt nàng tinh thần không tốt, hay là trước ngủ một giấc, để cho thân thể hoàn toàn nghỉ ngơi một chút.

”Đờ ta trở về phòng ngủ một hồi, ta hơi mệt chút.”

Vân Thiên Vũ ra lệnh cho Họa Mi, Họa Mi lập tức đáp, đỡ Vân Thiên Vũ trở về phòng nghỉ ngơi.

Nơi này Vân Thiên Vũ vào phòng đang lúc nghỉ ngơi đi, mà trong sân Vân Lô, lúc này đang có người nổi lửa giận, tức giận mắng Vân Thiên Vũ.

”Tiện nhân này, thế nhưng dám can đảm chọc giận phụ thân đến học máu, ta nhất định phải giết nàng.”

Vân Thiên Tuyết cặp mắt tỏa ra hung quang, trên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp tuyệt trần hiện đầy sát khí, hung hăng vừa nói.

Trong phòng, Vân Lô trải qua Lâm đại phu chẩn bệnh, đã tỉnh lại, trước chẳng qua là lửa giận công tâm, một ngụm máu khí đi lên, cho nên phun máu, cũng không có gì đáng ngại.

Lúc này Vân Lô nghe được lời của Vân Thiên Tuyết, rất là vui mừng, mình sinh ra một nghiệt nữ như vậy, tốt xấu gì cũng còn có một bề nữ thông minh xinh đẹp thiên phú cực cao lại hiếu thuận, điều này làm cho trong lòng Vân Lô thoải mái hơn.

Hắn nhìn Vân Thiên Tuyết dặn dò nói: “Ngươi không được khinh cử vọng động, nếu là kinh động Ly thân vương gia, chỉ sợ cuối cùng thua thiệt là ngươi.”

Vân Lô lời của vừa rơi xuống, Liễu thị vội vàng gạt đầu, nàng tự nhiên cũng sợ nữ nhi thua thiệt.

”Tuyết Nhi a, ngươi cẩn thận một chút, nữ nhân này cùng trước hoàn toàn khác nhau.”

Trước kia hèn yếu vô năng, nhất gan sợ phiền phức, hiện tại hoàn toàn đáng về khác với lúc trước, điều quan trọng nàng so với lúc trước thông minh gấp mấy lần, hết sức khó đối phó, ngày hôm qua hôm nay, bọn họ cùng nàng giao thủ tựa hồ cũng không có chiếm được điều tốt.

Liễu thị không nhận được hoang mang mờ mịt.

”Một người biến hóa thế nào sẽ lớn như vậy đây, các người nói từ trước Vân Thiên Vũ là cỡ nào vô dụng a, hiện tại thế nào liền trở nên lợi hại như vậy.”

Trong phòng ba người tất cả đều rơi vào trầm mặc, cuối cùng mọi người cho là người thay đổi, cũng không nên trở nên thái quá như vậy đi.

Vân Thiên Tuyết mặt kinh nghi mở miệng: “Người này không phải là giả đi, căn bản không phải đại tỷ.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Ghen tỵ Vân Thiên Vũ

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Tuyết nói xong khiến cho Vân Lô cùng Liễu thị cũng có chút hoài nghi, bất quá Vân Lô nghiêm túc suy nghĩ một chút sau nói: “Không phải là giả đi, nếu như là giả, vì sao nàng đối với chúng ta quen thuộc như vậy đây.”

”Bất kể là thật hay giả, chúng ta cũng không thể để cho nàng thuận lợi gả cho Tiêu Cửu Uyên, nếu như để cho nàng thuận lợi gả cho Tiêu Cửu Uyên, chỉ sợ nàng sẽ mượn tay Tiêu Cửu Uyên đi đối phó chúng ta, đến lúc đó chúng ta liền xui xẻo.”

Lời của Vân Thiên Tuyết khiến cho Vân Lô đen mặt, đồng thời đem lời nói của Vân Thiên Tuyết tiếp thu vào.

Không sai, nếu như Vân Thiên Vũ thật gả cho Tiêu Cửu Uyên, nàng nhất định sẽ không giúp đỡ Vĩnh Ninh Hậu phủ, ngược lại nàng nhất định sẽ mượn tay Tiêu Cửu Uyên đối phó bọn họ, vậy bọn họ đến lúc đó chẳng phải là rất thảm sao?

”Ừ, Tuyết Nhi nói không sai, nữ nhân này không thể để cho nàng thuận lợi gả vào Ly thân vương phủ, nhất định phải diệt trừ nàng.”

Vân Lô nói xong khiến cho Liễu thị cùng Vân Thiên Tuyết mẹ con hai người cao hứng đứng lên, hai người nhìn nhau, cuối cùng cùng nhau nhìn Vân Lô, Liễu thị mở miệng hỏi.

”Hậu gia, người định làm gì.”

”Phụ thân không bằng ta đi đối phó nàng.” Vân Thiên Tuyết trong mắt lóe ra ánh sáng tàn nhẫn, trầm giọng nói.

Vân Lô nhìn nàng, lo lắng nói: “Tuyết Nhi a, tiểu tiện nhân kia hiện tại rất lợi hại, người ngàn vạn lần không được khinh thường.”

Vân Thiên Tuyết khẽ cười đứng lên, khuôn mặt tự tin.

”Chẳng lẽ ta sẽ so với nàng kém, lúc trước sở dĩ thua thiệt, chẳng qua là bởi vì ta khinh thường nàng thôi, nhưng sau này ta sẽ không, cho nên phụ thân không cần lo lắng, lần này ta tất nhiên để cho nàng chết không có chỗ chôn, dám can đảm ăn tật phong thổ của ta, ta tất nhiên muốn giết nàng thay thỏ nhỏ báo thù.”

Vân Lô cùng Liễu thị nhìn nhau một cái, tất cả gật đầu một cái đồng ý, bởi vì Vân Thiên Tuyết quả thật hết sức thông minh.

Tiên Thiên linh mạch thân thể, trước mắt linh lực đã đạt tới cam linh đỉnh, rất nhanh sẽ phải đột phá cam linh tiến vào hoàng linh, giống như tuổi nàng vậy, có thiên phú cao như thế, hơn nữa nàng nhận thức Vân Lam Tông danh tiếng, học tập y thuật, nàng tương lai thành liền không thể coi thường.

Vĩnh Ninh Hậu phủ tương lai đã có thể trông cậy vào nữ nhi này, nàng làm sao có thể không đối phó được Vân Thiên Vũ tiểu tiện nhân đây.

Vân Lô đối với Vân Thiên Tuyết rất có lòng tin, bất quá vẫn là lo lắng nàng chịu thua thiệt.

Bởi vì Vân Thiên Vũ sau lưng còn có một Tiêu Cửu Uyên đây, Tiêu Cửu Uyên không phải là nhân vật bình thường.

”Người đối phó nàng về đối phó nàng, nhưng nhất định phải nhớ, ngàn vạn lần không được để cho Ly thân vương gia phát hiện là người giết Vân Thiên Vũ, nếu không người nhất định sẽ chọc phải phiền toái, chúng ta Vĩnh Ninh Hậu phủ cũng sẽ chọc phải phiền toái.”

Hai mắt Vân Thiên Tuyết lóe ra tinh quang, khuôn mặt như ánh mặt trời rực rỡ.

”Phụ thân yên tâm đi, ta sẽ cẩn thận làm việc, người hãy chờ tin tức tốt của ta đi.”

Nàng sau khi nói xong nghĩ đến Vân Lô nói Tiêu Cửu Uyên, mày thanh tú hơi nhíu lên, mặt hoang mang không giải thích được nói.

”Tiêu Cửu Uyên đầu óc xảy ra vấn đề sao? Tại sao đồng ý để cho nữ nhân kia làm vương phi a, rõ ràng là cái xấu xí.”

Trong lời của Vân Thiên Tuyết tràn đầy ghen tỵ, nói thật ra nam nhân như Tiêu Cửu Uyên vậy, không có nữ nhân nào không muốn, đáng tiếc nàng không dám đem chủ ý động đến trên đầu Tiêu Cửu Uyên.

Một thiên chi kiều tử như vậy, nhân trung long phượng, ngay cả nàng cũng không dám nghĩ tới.

Vân Thiên Vũ lại thành Ly thân vương phi của hắn, điều này làm cho Vân Thiên Tuyết càng nghĩ càng phát cáu, quyết tâm kiên định hơn muốn giết Vân Thiên Vũ.

Gian phòng trên giường, Vân Lô sắc mặt khó coi, trợn mắt nhìn Vân Thiên Tuyết một cái cảnh cáo nói: “Ngươi hồ ngôn loạn ngữ cái gì, lời này nếu như truyền đi, ngươi lập tức mất mạng.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Cao quý ưu nhã

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Tuyết tinh thần, vội vàng đi tới lôi kéo Vân Lô xúc khởi kiều tử: “Phụ thân, đây không phải là không có ai sao? Ta có ngu như vậy sao?”

Vân Lô rốt cục nở nụ cười, Liễu thị cũng cười theo, một nhà ba người kia nhạc hoà thuận vui vẻ, không nói ra được vui vẻ.

Mà lúc này Vân Thiên Vũ đang phòng của mình ngủ, hoàn toàn không biết mình đã bị người nhớ đến.

Nàng ngủ một giấc, ngủ thẳng tới chạng vạng mới tỉnh lại.

Đợi đến nàng mở mắt, trong phòng Họa Mi lập tức đi tới cung kính bẩm báo nói: “Tiểu thư, Tuyên vương điện hạ cùng An Thân Vương thế tử đã tới.”

Vân Thiên Vũ nghĩ tới trước cùng Tiêu Thiên Dịch muốn năm mươi vạn lượng ngân phiếu chuyển, tâm tình lập tức khá hơn: “Không nghĩ tới hắn ngược lại thật mau.”

Lúc trước nàng trừ cùng Tiêu Thiên Dịch muốn năm mươi vạn lượng ngân phiếu, còn phải hai rương dược liệu, lúc này nàng thân thể không tốt, chính là lúc cần bồi bổ thân thể, còn có vết sẹo trên mặt nàng cùng trên người, cũng đều cần dùng đến dược liệu, chính là bởi vì như vậy, nàng mới có thể há miệng cùng Tiêu Thiên Dịch muốn hai rương dược liệu.

Bất quá bởi vì nàng muốn hai rương dược liệu cùng với hai rương châu báu cùng mười bảy khúc gấm hoa vân cẩm, không có ai chú ý tới điểm này thôi.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, từ trên giường đứng lên, Họa Mi vội vàng tới đây hầu hạ nàng mặc quần áo.

Một bộ y phục mất màu, có nhiều chỗ đều mặc hư, bị Họa Mi dùng châm vá, nếu là nhìn kỹ, vẫn có thể nhìn ra được.

“Tiểu thư, lần này tốt lắm, Tuyên vương đưa tới mười bảy khúc gấm hoa vân cẩm thượng hạng, tiểu thư vừa đúng cảm để làm y phục.”

Vân Thiên Vũ gạt đầu một cái, không lắm để ý nói: “Quay về người cũng may hai bộ y phục mới.”

Nếu nói là y phục của nàng kém, Họa Mi y phục kém hơn, chẳng những mất màu trắng bệch, phía trên đều có vải may chắp vá.

Bất quá sau này hết thấy đều sẽ không giống nhau.

Vân Thiên Vũ nói lại làm cho Họa Mi cả kinh, nàng vội vàng lắc đầu: “Tiểu thư, không ổn, kia hoa vân cẩm chính là ngàn lượng bạc trắng một khúc, rất trân quý, nô tỳ không thể mặc.”

Vân Thiên Vũ trừng nàng một cái, không vui nói: “Đề cho ngươi mặc ngươi phải mặc, sau này đừng nói một ngàn lượng một hoa vân cẩm, chính là một vạn lượng một hoa vân cẩm, chỉ cần tiểu thư nhà ngươi cao hứng, ngươi cũng được mặc lên.”

Lời này khiến cho Họa Mi cao hứng rơi lệ, Vân Thiên Vũ sắc mặt nghiêm túc nhìn Họa Mi, dạy dỗ nàng.

“Sau này không nên hơi một tí chảy nước mắt, ta không thích thấy người chảy nước mắt, chúng ta muốn cường đại lên, mà không phải chảy nước mắt, chảy nước mắt là biểu hiện của người yếu.”

Họa Mi lập tức dùng sức gạt đầu: “Nô tỳ biết, tiểu thư yên tâm đi, sau này nô tỳ sẽ không chảy nước mắt nữa.”

Hiện tại nàng cảm thấy mình tiểu thư rất lợi hại, tiểu thư lợi hại, nàng cũng lợi hại hơn.

Họa Mi ngẩng đầu ưỡn ngực, bày tỏ sau này mình sẽ không dễ dàng rơi lệ.

Vân Thiên Vũ cuối cùng hài lòng gật đầu, chủ tớ hai người một đường ra khỏi gian phòng hướng phòng khách đi tới.

Trong phòng khách, trừ Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch cùng An Thân Vương thế tử Tiêu Dạ Thần bên ngoài, còn có đám người Vân Lôi, Liễu thị Vân Thiên Tuyết.

Mấy người đang khách sáo nói cười, nghe được ngoài cửa vang lên tiếng bước chân, mọi người cùng nhau quay đầu nhìn sang, liền thấy Vân Thiên Vũ một thân áo quần vải thô Vân Thiên Vũ từ ngoài phòng đi tới.

Ánh sáng yếu ớt, trên mặt cô gái che một khối lụa trắng, không thấy được những vết sẹo dữ tợn trên mặt, duy nhất lộ ra một đôi mắt vừa đen vừa sáng, trong trẻo lạnh lùng thật giống như nước suối trong núi trong veo, để cho người chạm mặt liền có thể cảm nhận được một cỗ hơi thở thắm lạnh.

Mà nàng bước chân ưu nhã thông dong, một đường không nhanh không chậm từ bên ngoài đi tới, một thân khí độ kia, nhưng lại không thể so với công chúa của hoàng thất kém nửa phần, làm cho người ta cũng nhìn ngây người.

Trong phòng khách, Vân Thiên Tuyết nhìn Vân Thiên Vũ như vậy, trong lòng ngọn lửa ghen tỵ kia bùng bùng bốc lên, nàng theo bản năng nhìn về Tiêu Thiên Dịch.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Không biết liêm sỉ

Editor: Huynhnhu142

Tiêu Thiên Dịch không chớp mắt nhìn Vân Thiên Vũ, điều này làm cho Vân Thiên Tuyết mỗi hận trong lòng ý này sinh.

Cái tiện nữ nhân này, cũng đã biến thành xấu xí, còn không quên quyến rũ nam nhân.

Đầu tiên là Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên không giải thích được đồng ý lấy nàng làm vương phi, hơn nữa An Thân Vương thế tử Tiêu Dạ Thần đối với nàng hết sức tốt, hiện tại đã từng mọi cách ghét bỏ nàng ta Tiêu Thiên Dịch đối với nàng ta đều có chút bất đồng.

Vân Thiên Tuyết hàm răng không nhin được cắn chặt, bất quá rất nhanh trên mặt nàng thần sắc khôi phục như thường, vội vàng đứng dậy một đường nghênh đón.

”Tỷ tỷ, người đã đến rồi, Tuyên vương cùng phụ mẫu đều ở đây chờ người đây.”

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn về Vân Thiên Tuyết, khóe miệng hơi câu một cái, thật một đóa Bạch Liên hoa to đối trá.

”Nhị muội muội thật là có tâm.”

Trong lời nói không khỏi châm chọc, vừa nói một đường đi vào phòng khách, nhìn một vòng chỉ tìm được một chỗ ngồi trống, ở bên cạnh Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, vị trí này rõ ràng là vị trí của Vân Thiên Tuyết, vốn là phòng khách không có những cái ghế này, đây là Vân Lôi kêu người ta đem tăng thêm tiến vào.

Vân Thiên Vũ đi tới chỗ ngồi Vân Thiên Tuyết lúc trước ngồi xuống.

Vân Thiên Tuyết mặt nhất thời tối, ngón tay theo bản năng nắm thành quyền, thậm chí không nhin được suy đoán, nữ nhân này không phải cố ý giả bộ cao như vậy ngạo, mục đích chính là vì hấp dẫn lực chú ý của vương gia.

Không nghĩ tới nàng chết một lần, lại vẫn tặc tâm không chết.

Vân Thiên Tuyết càng nghĩ càng oán hận, càng thêm kiên định suy nghĩ trong lòng mình, nhất định phải giết nữ nhân này, còn phải nhanh một chút giết nàng, bởi vì chỉ có giết nàng, vương gia mới sẽ thuộc về một mình nàng.

”Đại tỷ, người sẽ không còn giận ta đi?”

Vân Thiên Tuyết thanh âm muốn khóc vang lên, tùy theo không đợi Vân Thiên Vũ nói chuyện, lại giành nói trước.

”Thiên Dịch ca ca đưa năm mươi vạn lượng ngân phiếu cùng đồ đã tới, phụ mẫu lại đưa đồ cưới tới, cho nên tỷ tỷ người ngàn vạn lần không cần giận ta nữa được không? Tiền tài là vật ngoại thân, tình nghĩa tỷ muội mới là quan trọng nhất.”

Vân Thiên Tuyết nói xong, Tiêu Thiên Dịch sắc mặt lập tức khó coi, bởi vì hắn nhớ lại công phu sư từ ngoại của Vân Thiên Vũ, nữ nhân này mặc dù cùng lúc trước không giống nhau, nhưng lại trở nên tục không chịu được, thậm chí lại không có đức, đáng về này của Tuyết Nhi, thiện lương lại khắp nơi vì nàng suy nghĩ, nữ nhân như vậy mới xứng làm Tuyên vương phi của hắn.

Thôi thôi, buông tha chút tiền tài thôi, đợi đến chuyện này đã qua, hắn liền cưới Tuyết Nhi vào Tuyên vương phủ.

Hắn buông tha chút tiền tài lại cưới được một nữ tử dịu dàng thiện lương, lại có năng lực, này là phúc khí của hắn.

Tiêu Thiên Dịch suy nghĩ, con người dịu dàng nhìn Vân Thiên Tuyết một cái, sau đó quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ.

“Vân đại tiểu thư, đồ đã đưa tới, ta cũng để cho Hậu gia chuẩn bị đưa cho người đồ cưới, từ đó về sau hai chúng ta lộ quy lộ kiều quy kiều, không còn có nửa điểm liên quan.”

Vân Thiên Vũ vỗ nhẹ tay, tán đồng gật đầu: “Vương gia nói thật là đúng, sau này hai chúng ta nửa điểm cũng không liên quan.”

“Trong lòng người cũng đừng oán hận Tuyết Nhi, chuyện ngày hôm qua là ta làm, bản vương có lỗi với người, bất quá bây giờ bản vương đã bồi thường cho người, hai chúng ta người không thiếu nợ nhau. Về phần Tuyết Nhi, nàng đối với người vẫn rất áy náy, tóm lại bản vương nói, muốn bản vương thật tốt đối đãi người, còn nói nàng cam nguyện vào cửa làm trắc phi, cho nên người trách làm nàng.”

Hai mắt Vân Thiên Vũ thoáng qua một tia châm chọc rét lạnh, quay đầu nhìn về Vân Thiên Tuyết, khoa trương nói.

“A, thì ra là nhị muội muội nhưng lại là cô gái đạo đức tốt như thế, tỷ tỷ kính nể không thôi, xem ra tỷ tỷ thật là nhìn lầm nhị muội rồi, cho tới nay ta còn tưởng nhị muội là tiện nhân không biết liêm sỉ, ngay cả nam nhân cũng giành đây.”

Vân Thiên Vũ nói xong, Vân Thiên Tuyết liền mặt khó chịu rơi lệ: “Tỷ tỷ, người...”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Lạnh lùng cảnh cáo

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Tuyết bên cạnh Tiêu Thiên Dịch lập tức cau mày, bắt mắt nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ: “Vân Thiên Vũ, người xem một chút người bây giờ thành hình dáng ra sao, chanh chua, phách lối, người như vậy xứng vào Ly thân vương phủ làm vương phi sao?”

Tiêu Thiên Dịch nói cho hết lời, bên trong phòng khách vẫn ngồi như vậy không có ai lên tiếng An Thân Vương thế tử Tiêu Dạ Thần nói chuyện.

“Tuyên Vương điện hạ lời nói này có phải hơi quá đáng, nàng không xứng vào Ly thân vương phủ cũng do cứu hoàng thúc ta định đoạt, cũng không phải người định đoạt, có lẽ cứu hoàng thúc liên thích tính tình hung hăng can quấy như vậy, mà không thích chút nào đối trá trong ngoài không đồng nhất.”

Tiêu Dạ Thần dứt lời, Vân Thiên Vũ không nhanh không chậm đón mệnh: “Ta nghĩ thiên hạ này tất cả mọi người đều là người mù đây, thì ra vẫn còn có một hiểu người như vậy, Tiêu Dạ Thần chúng ta thật nên uống một chén, ăn mừng một cái.”

“Vậy người nhớ ngày khác nhất định phải mời ta uống một chén.”

“Hào.” Vân Thiên Vũ dứt khoát đáp ứng.

Bên trong phòng khách tất cả mọi người đều tối mặt, bọn họ ở chỗ này tức chết, hai người bọn họ vậy mà không coi ai ra gì ăn mừng, thật coi bọn hắn là người chết sao?

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch sắc mặt tối đen, đồng mâu tràn đầy lạnh lẽo quang mang, hung hăng nhìn chăm chăm Tiêu Dạ Thần, Tiêu Dạ Thần không cam lòng yếu thế cũng nhìn chăm chăm hắn.

Hai người liền ở trong phòng khách nhỏ nhỏ này, dùng ánh mắt mãnh liệt chém giết.

Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi thật đúng là sợ hai người đánh nhau, phải biết một là con trai của hoàng thượng, một là cháu của hoàng thượng, hẳn một người cũng trên choker không nổi a.

Cho nên Vân Lôi vội vàng nhìn về Vân Thiên Vũ nói: “Tuyên vương điện hạ cùng với ta lúc trước đặt mua đồ cưới cho người, hiện tại tất cả đều ở bên trong hiên từ trúc, cái chỗ này quá nhỏ, đồ không có cách nào để, hơn nữa người trước mắt đã thành Ly thân vương phi tương lai, cái chỗ này cũng không thể nào ở, người vẫn là ở hiên từ trúc đi.”

Từ Trúc hiện là viện chỗ trống rất nhiều từ trúc, hết sức thanh nhã, đây là chỗ mẫu thân Vân Thiên Vũ ở lúc trước.

Sau mẹ nàng chết, Từ Trúc hiện liền bị thu về, nàng bị đuổi tới cái tiểu viện này, không nghĩ tới bây giờ lại có thể trở về.

Vân Thiên Vũ tuyệt không khách khí đáp ứng.

”Được.”

Có địa phương tốt không cần, nàng lại không ngốc.

Vân Lô lại nói tiếp: “Từ Trúc hiện địa phương khá nhiều, cần không ít người xử lý, bên cạnh người không có người hầu hạ, cho nên ta an bài một số người đi vào, mặc khác còn đặc biệt an bài cho người một mama, chỉ dạy người quy củ, dù sao người phải gả vào Ly thân vương phủ.”

Vân Thiên Vũ thiếu mi, trong mắt tràn đầy lãnh lẽo.

Trước kia nàng phải gả vào Tuyên vương phủ, thế nào không thấy hán an bài mama gì cho nàng a, hiện tại nghĩ đến an bài mama cho nàng, rõ ràng là không có ý tốt.

Vân Thiên Vũ vừa cười lạnh vừa mở miệng cười: “Phụ thân an bài tất nhiên tốt, bất quá nếu là có điều nô dám can đảm phạm thượng, chớ có trách ta cắt đứt tay chân của nàng, đem nàng ném ra cho chó ăn.”

”Người...” Vân Lô hoàn toàn đen mặt, giận đến một chữ không nói ra.

Trong phòng khách, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch trên mặt một tầng sương lạnh, cảm thấy nữ nhân này chẳng những tham tiền, hung hăng can quấy, còn không hiểu thuận, không tôn trọng trưởng bối, nói thật ra nữ nhân này hiện tại so với lúc trước càng đáng ghét hơn.

Tiêu Thiên Dịch không nhìn được đứng lên, không muốn cùng nữ nhân như vậy tốn thời gian, hôm nay hán đưa đồ tới đây, sau này cùng nữ nhân này không còn có nửa điểm quan hệ.

”Vân Thiên Vũ, người thật là làm cho Bản vương thất vọng.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Đồ Cưới phong phú

Editor: Huynhnhu142

Lời của Tiêu Thiên Dịch khiến cho Vân Thiên Tuyết trong lòng cao hứng một chút.

Nữ nhân này muốn quyến rũ vương gia, đáng tiếc vương gia không thích bộ dạng này của nàng ta, ha ha, đáng đời.

Vân Thiên Vũ nhún vai, không khách khí nói: “Vương gia, người có hay không thất vọng cùng ta không có nửa điểm quan hệ, trước người cũng đã nói, giữa chúng ta nửa không nửa điểm quan hệ, ta không có điếc, toàn bộ nghe được, bây giờ còn nhớ đây, chẳng lẽ vương gia lớn tuổi, trí nhớ không tốt, nhanh như vậy liền quên.”

Lần này đến phiên Tiêu Thiên Dịch đen mặt, ngực hán trên dưới phập phồng, hô hấp dồn dập, một đôi con ngươi bắn ra hàn khí khiếp người.

Thẳng nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, nếu không phải nữ nhân này trước mắt trên đầu mang danh tiếng Ly thân vương phi, hán đã sớm một chương đập chết nàng.

Nhưng chính là bởi vì trên đầu nàng mang danh tiếng Ly thân vương phi, cho nên hán không có biện pháp động nàng.

Cuối cùng chỉ có thể bực mình không dứt hung hăng trợn mắt nhìn Vân Thiên Vũ một cái, lạnh lẽo mở miệng: “Cáo từ.”

”Không tiễn.”

Vân Thiên Vũ không khách khí trực tiếp nói, Tiêu Thiên Dịch rốt cục xoay người bước nhanh rời đi, sau lưng Vân Thiên Tuyết lập tức đi theo Tiêu Thiên Dịch đi ra ngoài: “Thiên Dịch ca ca, người không nên tức giận, người bị chọc tức thân thể ta sẽ đau lòng.”

Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi trợn mắt một cái xem thường, quay đầu nhìn về Vân Lô cùng Liễu thị một bên trong phòng khách.

Vân Lôi cùng Liễu thị hai người đã lĩnh giáo qua bản lĩnh của nữ nhân này, lúc này vừa nhìn thấy nàng nhìn sang, sớm vội vàng đứng dậy tính toán rồi đi.

Bất quá hai người chưa quên còn có một An Thân Vương thế tử Tiêu Dạ Thần, Vân Lôi hướng Tiêu Dạ Thần chào hỏi.

”An Thân Vương thế tử, ta còn có việc, gấp đi trước.”

”Đi đi đi đi, ta quay lại giúp Vân đại tiểu thư kiểm lại một chút đồ cưới, xác nhận không có hàng giả thấp kém sau, ta liền đi.”

Vân Lôi dưới chân một xu thế, thiếu chút nữa té ngã tới đất đi lên, trong lòng chỉ muốn chửi thề.

Bất quá may mắn mình không có dùng hàng giả, bằng không phía sau còn phải có phiền toái.

Vân Lôi cùng Liễu thị mang người rời đi, trong hồng khách chỉ còn lại ba người Vân Thiên Vũ cùng Tiêu Dạ Thần còn có Họa Mi.

Tiêu Dạ Thần nghĩ đến dáng vẻ Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch cùng với Vân Lôi bị Vân Thiên Vũ chọc giận đến muốn học máu, không khỏi sáng khoái cười lên, hẳn cho tới bây giờ chưa có xem qua một người có thể sử dụng lời nói liền đem người khác giận đến gần chết.

”Vân Thiên Vũ, ngươi bây giờ thật lợi hại.”

Vân Thiên Vũ lơ đãng lắc đầu: “Thật ra thì không phải là ta lợi hại, mà là bởi vì bọn hắn có chỗ cổ kị thôi, bởi vì ta trên người mang thân phận Ly thân vương phi, nếu ta chỉ là một tiểu thư Hậu phủ, chỉ sợ bọn họ sớm liền thu thập ta.”

Đây cũng là nguyên nhân nàng trước kiên trì ôm lấy bắp đùi Tiêu Cửu Uyên.

Bởi vì ôm lấy bắp đùi Tiêu Cửu Uyên, nàng chỉ cần bị Tiêu Cửu Uyên một người bắt nạt là được. Nhưng nếu nàng không ôm bắp đùi Tiêu Cửu Uyên, sẽ phải bị mọi người bắt nạt.

Người có lời, vừa nghĩ đã biết.

Tiêu Dạ Thần cũng nghĩ đến cái này, không khỏi nhẹ cười lên: “Ha ha, này hoàn toàn nói rõ thông minh của ngươi, từ vừa mới bắt đầu liền có thể thông minh ngấm nhìn đến đường phía sau, Vân Thiên Vũ, ngươi thật sự là thật lợi hại, ta Tiêu Dạ Thần bội phục ngươi, sau này ngươi liền là bằng hữu ta.”

”Không dám, đứng rồi, ngươi không phải nói giúp ta kiểm lại đồ cưới sao? Đi thôi.”

Vân Thiên Vũ đứng dậy đi ra ngoài, Tiêu Dạ Thần đứng dậy đi theo nàng một đường ra bên ngoài, hai người vừa đi vừa nói chuyện.

”Thật ra thì ta đã sớm phái hai người thủ hạ đi qua giúp ngươi kiểm lại ít đồ, ngươi không nên gấp gáp.”

Tiêu Dạ Thần vừa mới nói xong, tiểu ngoài cửa viện có người đi vào, chính là thủ hạ của Tiêu Dạ Thần, hai người đi thẳng đến trước mặt Tiêu Dạ Thần, cung kính bẩm báo nói: “Bẩm chủ tử, thuộc hạ phụng mệnh đi kiểm lại đồ cưới, đây là danh sách, phía trên vật sở hữu thuộc hạ cũng đối chiếu, tất cả đều là chính phẩm, không có phẩm thấp kém.”

Một gã thủ hạ giao danh sách trên tay cho Tiêu Dạ Thần, Tiêu Dạ Thần nhìn một chút đưa tới tay Vân Thiên Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Linh mạch thân thể

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ cẩn thận nhìn một chút, không khỏi nhẹ cười lên, bởi vì đây là một khoản đồ cưới rất phong phú, trong đó trừ một chút tám sáu đồ dùng bên ngoài, có không ít đồ trang sức, cũng không có thiếu bảo thạch cùng đồ cổ tranh chữ, cùng với mười cửa hàng, trong đó có năm cửa hàng đang ở khu vực phồn hoa nhất.

Những thứ đồ này nếu như lấy ra đi bán của cải lấy tiền mặt, chỉ có thể bán của cải lấy tiền mặt ra một một khoản tiền lớn tài tới.

Trước một khắc nàng còn là kẻ hai bàn tay trắng đáng thương, vì ăn mặc rầu rĩ, sau một khắc liền biến thành phú bà, đây hết thảy cũng là bởi vì quan hệ với Tiêu Cửu Uyên.

Cho nên nàng coi như là thiếu Tiêu Cửu Uyên nhân tình, kế tiếp nàng nhất định phải cố gắng trợ giúp Tiêu Cửu Uyên tra rõ người sau lưng giết vị hôn thê của hắn.

Vân Thiên Vũ vừa muốn hỏi Tiêu Dạ Thần bên cạnh.

”Tiêu Dạ Thần, người nói chúng ta thật là bằng hữu sao?”

”Đúng.” Nếu nói lúc trước Tiêu Dạ Thần là đồng tình với Vân Thiên Vũ còn đối với nàng đưa tay ra trợ giúp, nhưng bây giờ hẳn cho rằng Vân Thiên Vũ đủ để làm bằng hữu của hắn.

”Giúp ta một chuyện có được hay không?”

”Người nói.” Tiêu Dạ Thần nhìn Vân Thiên Vũ, đôi mắt hoa đào tràn đầy nghiêm túc, hoàn toàn không còn nửa bình thường hài hước.

Vân Thiên Vũ giờ giờ lên danh sách đồ cưới trong tay nói: “Trừ một phần ngân phiếu bên ngoài, giúp ta đem những thứ khác bán của cái lấy tiền mặt.”

Tiêu Dạ Thần giật mình sững sốt một chút, hẳn không nghĩ tới Vân Thiên Vũ vậy mà muốn đem đồ cưới bán của cái lấy tiền mặt.

”Người sau này gả vào Ly thân vương phủ cũng là cần đồ cưới a.”

Giờ khắc này Tiêu Dạ Thần quên Tiêu Cửu Uyên phải không cưới Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ nghe Tiêu Dạ Thần nói, mặt sáng rực tà nghệ liếc nhìn Tiêu Dạ Thần nói.

”Người quên cửu hoàng thúc người có nhiều chán ghét ta, ta làm sao sẽ gả vào Ly thân vương phủ.”

Tiêu Dạ Thần sững sốt một chút, lại nói: “Mặc dù không lấy chồng vào Ly thân vương phủ, cũng sẽ gả vào phủ đệ khác, đến lúc đó người còn phải đặt mua nữa, không phải là phiền toái sao?”

”Lập gia đình ta không vội, trước mắt ta cần chính là tiền, hơn nữa cần rất nhiều.” Vân Thiên Vũ cười lạnh nhìn Tiêu Dạ Thần nói: “Người nói nếu như Vân Lôi cùng Liễu thị biết ta đem tất cả đồ cưới đều bán của cái lấy tiền mặt sẽ như thế nào.”

Tiêu Dạ Thần giật mình sững sốt một chút, chợt hiểu dụng ý của Vân Thiên Vũ, nàng bán của cái lấy tiền mặt, thứ nhất có thể tùy thân mang theo, thứ hai có thể chọc tức đến đám người Vân Lôi cùng Liễu thị, Vân Lôi cùng Liễu thị nếu như biết Vân Thiên Vũ đem tất cả đồ cưới bọn họ chuẩn bị đều bán của cái lấy tiền mặt, chỉ sợ bị chọc giận đến chết, bởi vì những tên kia khẳng định ở sau lưng tính toán như thế nào đem những thứ đồ này vớt vác lại, kết quả lại bị Vân Thiên Vũ trực tiếp bán của cái lấy tiền mặt.

Tiêu Dạ Thần nở nụ cười: “Hảo, ta cho người làm, cả đêm làm.”

Tiêu Dạ Thần cả đêm giúp Vân Thiên Vũ đem đồ cưới mang đi ra ngoài bán của cái lấy tiền mặt.

Đêm khuya, Tử Trúc hiện bên trong một mảnh an tĩnh, trong phòng Vân Thiên Vũ đang nhắm mắt dưỡng thần sửa sang lại tin tức trong đầu.

Mình trước mắt vị trí chính là Tinh La đại lục, Tinh La đại lục người lấy võ vi tôn, cường giả thiên hạ, người bình thường luyện võ, nhưng lại có một nhóm người có linh mạch thân thể, nhưng tu luyện linh lực, có linh mạch người thành tựu phi phàm, chẳng những được người tôn trọng, mình cũng hết sức lợi hại.

Người có linh mạch thân thể chỉ cần thức tỉnh linh mạch chính mình, là được tu luyện linh lực.

Linh lực tổng cộng phân bảy cấp bậc, bảy thứ màu sắc, đỏ cam vàng lục lam chàm tím.

Giữa mỗi một tầng linh lực, lại phân thấp trung đẳng cấp cao.

Bất quá loại linh mạch thân thể này, lại chia làm Tiên Thiên cùng Hậu Thiên, Tiên Thiên linh mạch thân thể, chính là trời sinh linh thể, chẳng những tu luyện linh lực nhẹ nhàng, hơn nữa tương lai tiền đồ bất khả hạn lượng (không có giới hạn), còn có một loại là Hậu Thiên linh mạch thân thể, đây là thời điểm mẫu thân mang thai, uống lượng lớn dược liệu một chút tu luyện kinh mạch, đưa đến trong cơ thể trẻ nhỏ trở thành Hậu Thiên linh mạch thân thể.

Đội đến trẻ nhỏ sau khi sinh ra, lấy dược liệu trân quý ăn cần săn sóc linh mạch, từ từ loại linh mạch này cũng cùng một dạng với Tiên Thiên linh mạch nhưng tu luyện linh lực.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Tẩy Tủy Đan

Chẳng qua là Hậu Thiên linh mạch thân thể có tính giới hạn, tu luyện tương đối phiến toái, hơn nữa tu luyện đến một giai đoạn liền không có biện pháp tiếp tục đột phá, chỉ có thể dừng lại ở một giai đoạn.

Trong phòng Vân Thiên Vũ xoay mình mở mắt, trong mắt từng trận lãnh ý.

Nghe nói Vĩnh Ninh Hậu phủ đại công tử Vân Mặc Hàn cùng Vân Thiên Tuyết chính là Tiên Thiên linh mạch thân thể.

Cũng bởi vì như thế, ban đầu Liễu thị mới có thể thuận lợi gả vào Vĩnh Ninh Hậu phủ cho Vân Lôi khi bình thê, đợi đến mẫu thân của nàng vừa mất đi, liền được nâng lên Hậu phủ phụ nhân.

Trong mắt Vân Thiên Vũ một mảnh lạnh lẽo hơi thở, khóe môi tràn đầy cười lạnh.

Khó trách Liễu thị cùng Vân Thiên Tuyết cuồng vọng như thế, thì ra là có chỗ dựa lớn như vậy, về phần Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Thiên Tuyết tình chàng ý thiếp, cũng không phải là không có nguyên nhân.

Tiêu Thiên Dịch cưới Vân Thiên Tuyết vì trời sanh có linh mạch thân thể, lúc này nữ tử đã đến cam linh đỉnh, tự nhiên so chính mình một phé vật mạnh hơn.

Không sai, Vân Thiên Vũ từ trong đầu lấy được tin tức biết, mình không thể tu luyện linh lực, nàng không có linh mạch thân thể, cũng không thích luyện võ, cho nên bị mẹ con Vân Thiên Tuyết hai người mắng thành phế vật.

Nghĩ đến mình lúc này vị trí thế giới cường giả vi tôn, nếu như mình có linh mạch thân thể, có thể tu luyện ra linh lực cường đại, lại cần sợ người nào, lại cần nghĩ tìm ai làm chỗ dựa đây.

Vân Thiên Vũ đang không cam lòng, trong cơ thể lúc trước vẫn không nói gì Phượng Hoàng đại nhân đột nhiên mở miệng: “Chủ nhân, ta cảm giác kinh mạch của ngươi giống như có cái gì không đúng?”

Phượng Hoàng đại nhân nói khiến cho Vân Thiên Vũ sững sốt, nàng kinh mạch thế nào?

Nàng thuận tay phủ tay lên mạch của chính mình, nghiêm túc thay mình chẩn mạch, một chẩn này, Vân Thiên Vũ sắc mặt trong nháy mắt khó coi.

Bởi vì nàng phát hiện mình trúng độc, nàng sợ dĩ trúng độc, căn bản cũng không phải là thuốc độc chết người gì, mà là một loại độc tắc nghẽn kinh mạch người.

Vân Thiên Vũ thu tay, sắc mặt khó coi cực kỳ, người nào hảo hảo cho nàng hạ loại độc tắc nghẽn kinh mạch này a.

Nàng hơi suy nghĩ một chút, trong lòng đột nhiên dâng lên mừng như điên, sợ dĩ người hạ độc nàng độc tắc nghẽn kinh mạch, rất có thể nàng là Tiên Thiên linh mạch thân thể, cho nên hấn sợ linh mạch thân thể nàng hiện ra, sẽ được gia tộc coi trọng, cho nên mới phải hạ độc tắc nghẽn linh mạch thân thể của nàng.

Lúc này Vân Thiên Vũ không kịp suy nghĩ là ai hạ loại độc chất này cho nàng, trước mắt nàng cần giải độc, lập tức giải loại độc khó hiểu này.

Điểm này độc căn bản không làm khó được nàng, lúc này trong sân nàng thu được liệu liền có thể luyện chế ra thuốc giải loại độc chất này.

Vân Thiên Vũ rón rén đi ra ngoài, Họa Mi đã ngủ thiếp đi, nàng lặng lẽ đi ra ngoài, đến địa phương đi luyện chế được liệu.

Hơn một canh giờ sau, thuốc giải độc thuận lợi luyện chế ra tới, nàng vội vàng ăn vào.

Độc mặc dù giải hết, nhưng bởi vì nguyên nhân uống thuốc độc lâu dài, kinh mạch nàng vẫn như cũ không thông suốt, điều này làm cho nàng không cách nào tra rõ mình đến tốt cùng có phải hay không linh mạch thân thể.

Nếu như dùng thuốc dọn dẹp tạp chất trong cơ thể như lời nói, sẽ rất chậm rất chậm.

Hiện tại phương pháp nhanh nhất tốt nhất, phải có một viên Tẩy Tủy Đan, một viên thuốc có thể tẩy trừ tất cả tạp chất trong cơ thể.

Chẳng qua là nàng đi đâu mà tìm loại Tẩy Tủy Đan này đây.

Đan dược vốn là trân quý, huống chi là Tẩy Tủy Đan, Tẩy Tủy Đan rất nhiều người cũng muốn có được.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, bên trong thân thể Phượng Hoàng đại nhân đột nhiên hưng phấn mở miệng: “Chủ nhân, trong Phượng Linh Giới có rất nhiều đan dược, nếu như ngươi mở ra Phượng Linh Giới, bên trong nhất định có Tẩy Tủy Đan.”

Phượng Hoàng đại nhân nói khiến cho Vân Thiên Vũ đối với Phượng Linh Giới nổi lên cảm giác hứng thú: “Ngươi nói trong Phượng Linh Giới có rất nhiều đan dược, thật hay giả?”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Bán đồ Cưới đổi lấy tiền mặt

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ đã biết chỗ tốt của đan dược tuyệt diệu, có thể so với đan dược nàng luyện chế hiệu quả trị liệu phải nhanh hơn nhiều lắm.

Hiện tại Phụng Hoàng đại nhân lại nói trong Phụng Linh Giới có rất nhiều đan dược, đây không phải là bảo bối từ trên trời rơi xuống sao?

”Chẳng những có đan dược, còn có Đan Đình cùng Đan Phương Thượng Cổ, chủ nhân nếu như thuận lợi mở ra Phụng Linh Giới, cuối cùng nói không chừng sẽ trở thành một luyện đan sư nga.”

Một con Phụng Hoàng nào đó bắt đầu lừa dối chủ nhân, bởi vì chủ nhân có thể không thể trở thành luyện đan sư, nó cũng không biết, người bình thường thật không phải dễ dàng như vậy trở thành luyện đan sư, bất quá vì ra ngoài, nàng chỉ có thể dùng sức lừa dối chủ tử.

Bất quá nó ngược lại thành công, Vân Thiên Vũ mắt sáng rực lên, nhìn chăm chăm Phụng Linh Giới trên tay.

Đan dược, Đan Đình, Đan Phương Thượng Cổ, luyện đan sư.

Nếu như lại thêm một Tiên Thiên linh mạch thân thể, cuối cùng nàng nhất định sẽ trở thành một cường giả, còn cần sợ người nào.

Vân Thiên Vũ ý niệm rơi, đột nhiên cùng Phụng Hoàng đại nhân trong cơ thể nói: “Người tốt nhất không có gạt ta, nếu không chờ người ra ngoài ta nhất định sẽ cùng người tính sổ.”

Phụng Hoàng đại nhân sững sốt một chút, lập tức khổ mặt, có cần hay không thông minh như vậy a, có một chủ tử thông minh thật không phải chuyện tốt.

Nó vừa nghĩ vừa nói: “Ta không có lừa gạt chủ nhân, Phụng Linh Giới thật sự có những thứ đồ này.”

Về phần có thể hay không bắt được liền dựa vào chủ nhân, tóm lại trước mắt nó phải trước ra ngoài hãy nói.

Phụng Hoàng đại nhân suy nghĩ nhỏ giọng hỏi: “Chủ nhân, người tính toán ra tay cứu người sao?”

Vân Thiên Vũ thiếu mi: “Nếu trong Phụng Linh Giới có cái ta nghĩ muốn có, cứu người làm sao không?”

Bất quá nghĩ đến một ngàn trị giá phân, nàng không khỏi lại có chút nhúc nhích, bởi vì không phải cứu một hai người a, nàng phải đi đâu cứu nhiều người như vậy đây.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ một lát, quyết định không nghĩ, một lát hãy nói, trước mắt trước nuôi thân thể tốt lên mới là khẩn yếu nhất.

Sáng ngày thứ hai, cả Vĩnh Ninh Hậu phủ người cũng biết, đêm qua đại tiểu thư để cho An Thân Vương phủ thể tử Tiêu Dạ Thần, đem đồ cưới lúc trước Hậu gia vì nàng chuẩn bị, tất cả đều đem ra ngoài bán của cải lấy tiền mặt.

Trong lúc nhất thời cả phủ nghị luận ầm ỉ.

Mọi người trong lòng biết rõ ràng một chuyện, đồ cưới Hậu gia cũng không phải là chuẩn bị cho Đại tiểu thư, nhưng thật ra là chuẩn bị cho nhị tiểu thư, không nghĩ tới bây giờ lại bị đại tiểu thư cho bán của cải lấy tiền mặt.

Lần này, mọi người vội vàng đi làm chuyện, ngàn vạn lần không nên đụng vào vết thương chủ tử, đến lúc đó chết nhưng chính là bọn họ.

Này một buổi sáng cả Vĩnh Ninh Hậu phủ hết sức an tĩnh, chẳng qua là Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi lần nữa cho mời đại phu, nghe nói Hậu gia lại học máu.

Trừ Vân Lôi cùng Liễu thị bị chọc tức, Vân Thiên Tuyết cũng bị chọc tức.

Đồ cưới kia là cha mẹ chuẩn bị cho nàng, bây giờ lại bị nữ nhân kia đem ra ngoài bán của cải lấy tiền mặt, nàng sau này gả vào Tuyên vương phủ làm sao bây giờ? Chẳng lẽ tay không vào Tuyên vương phủ sao?

Vân Thiên Tuyết càng nghĩ càng tức giận, ở trong phòng đập bẻ vài món đồ.

Sau khi đập đồ, tâm tình của nàng đều không thể tỉnh táo lại, Vân Thiên Vũ, nàng không thể dễ dàng tha thứ cho nàng ta nữa, nữ nhân này chính là tai họa, giữ lại nàng ta, phía sau không chừng còn sẽ xảy ra chuyện.

Phụ thân trước đúng là đồng ý nàng ngầm hạ dọn dẹp Vân Thiên Vũ, nàng chỉ cần làm không có sơ hở là được, coi như Tiêu Cửu Uyên tra, cũng tra cũng không được gì.

Thân là đệ tử Vân Lam Tông, muốn động tay chân, thế nhưng chuyện dễ dàng.

Con người Vân Thiên Tuyết tràn đầy sát khí, âm độc nở nụ cười lạnh, ngoắc tay bảo đại nha hoàn Hải Đường tới đây, cẩn thận dọn dò Hải Đường đôi câu, lại đưa một bọc đồ cho Hải Đường, ý bảo nàng lập tức phải đi làm.

Nàng trước làm cho Vân Thiên Vũ nữ nhân kia dằn dặt hẳn nói, cũng muốn nhìn một chút Tiểu Cửu Uyên còn có thể hay không muốn một kẻ ngu làm vị hôn thê.

Chờ Tiểu Cửu Uyên hủy hôn, nàng sẽ đem nữ nhân kia tinh tảo lại, sau đó từ từ hành hạ nàng, nhất định phải để cho nàng sống không bằng chết.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Giận đánh điêu nô

Editor: Huynhnhu142

Bên trong Từ Trúc hiên, Vân Thiên Vũ cảm giác ngủ thẳng tới tự nhiên tỉnh, mở mắt thấy trên đỉnh đầu màu lam nước biển văn sa trường, ở tia nắng ban mai gió nhẹ đung đưa.

Trong phòng trang trí mặc dù không tính là xa hoa, nhưng cũng rất thanh nhã, cùng so với chỗ ở lúc trước của nàng, thật có thể nói là một ngày một chỗ.

Cái chỗ này nàng thật thích, cũng không quá mức xa hoa, cũng không quá đơn sơ.

Không tệ.

Bên ngoài gian phòng, Họa Mi đi vào, liếc nhìn Vân Thiên Vũ tỉnh, lập tức vui mừng đi tới.

“Tiểu thư, người đã tỉnh, đêm qua ngủ tạm được không?”

Vân Thiên Vũ gật đầu một cái, lật người ngồi dậy, Họa Mi tiến lên hầu hạ nàng, vừa hầu hạ nàng mặc quần áo, vừa đem tình huống buổi sáng trong phủ nói ra.

“Sáng sớm hôm nay, tất cả mọi người đang nghị luận chuyện tiểu thư bán của cải đồ cưới lấy tiền mặt, nghe nói Hậu gia sáng nay lại bị tức giận đến hộc máu, kêu đại phu, Nhị tiểu thư tự ở trong sân đập không ít đồ.”

Nói đến đây mà, Họa Mi nở nụ cười, chỉ cảm thấy giải hận không ít, qua nhiều năm như vậy các nàng cũng không trải qua một ngày của người, hiện tại cuối cùng trả thù trở lại, đáng đời.

Họa Mi nói xong cũng không chờ Vân Thiên Vũ nói chuyện, lại lầm bầm: “Tiểu thư, người y phục tốt cũng không có, lúc trước Tuyên vương điện hạ đưa tới mười bảy khúc gấm hoa văn cẩm, vừa đúng thích hợp làm y phục, nô tỳ một lát để cho người tới đây thay người cắt may y phục, người xem có được không?”

Vân Thiên Vũ gật đầu: “Tốt, bất quá hôm nay chúng ta ra đường đi mua đồ, trước mua thêm mấy bộ quần áo, mua một chút đồ nhất định phải có, người cũng mua hai bộ y phục cùng cần gì đó.”

“Nô tỳ biết.”

Nói đến mua quần áo, Họa Mi cao hứng nở nụ cười, đều là cô nương mười sáu mười bảy tuổi, làm sao sẽ không thích quần áo mới đây.

Trong phòng chủ tớ hai người vừa cao hứng vừa nói chuyện, ngoài cửa có người đi vào, chính là người lúc trước Vân Lô phái tới đây dạy Vân Thiên Vũ quy củ Cô ma ma, Cô ma ma nguyên là người bên cạnh lão phu nhân.

Sau đây đến quân gia bên cạnh Vân Lô, cho nên cho tới nay cũng có chút vênh vào hung hăng, chính là Hậu phu nhân Liễu thị cũng muốn nể mặt bà ta ba phần.

Hai ngày nay Vân Lô bị Vân Thiên Vũ liên tiếp chọc giận đến ới hai lần máu, Cô ma ma sớm tức giận, trong lòng tích trữ ý niệm nhất định phải dạy dỗ tiểu tiện này, cho nên đi tới, hiện ra mặt già nua đầy nếp nhăn băng bó quá chặt chẽ, nghiêm túc nói.

“Đại tiểu thư, thân là Hậu phủ tiểu thư, mỗi ngày nhất định phải sớm một chút rời giường, đi trước hậu viện hướng lão phu nhân thỉnh an thăm hỏi, sau đó còn phải hướng người Hậu phu nhân thỉnh an vãn an mới phải, Đại tiểu thư vẫn ngủ đến bây giờ mới rời giường, cũng không hướng lão phu nhân thỉnh an vãn an, cũng không hướng Hậu phu nhân thỉnh an vãn an, đây là cử chỉ bất hiếu, bắt đầu từ hôm nay lão nô chắc chắn chỉ bảo Đại tiểu thư cái gì là quy

củ, cái gì là hiếu thuận.”

Sắc mặt Vân Thiên Vũ nhàn nhạt, một bên Họa Mi mặt ngược lại đen thui, bất mãn chất vấn nói: “Kìa xin hỏi Cổ ma ma, Nhị tiểu thư Tam tiểu thư các nàng mỗi ngày đi về phía lão phu nhân thỉnh an thăm hỏi.”

Nhiều năm như vậy tất cả mọi người không vui nhìn thấy Vân Thiên Vũ, thấy cũng như không thấy nàng, hiện tại khen ngược, thế nhưng cùng nàng nói về quy củ, hơn nữa một chính là Vân Thiên Tuyết cùng Vân Thiên Nguyệt cũng không có đi thỉnh an thăm hỏi.

Cổ ma ma bị Họa Mi chặn họng, sắc mặt lập tức khó coi, giận nhìn chằm chằm Họa Mi: “Nô tỳ nhỏ nhỏ, chủ tử nói chuyện vậy mà dám can đảm chen miệng, muốn chết.”

Cổ ma ma giờ tay lên một cái tát hướng Họa Mi hung hăng quạt đi xuống, bà ta đây là trực tiếp đánh vào mặt mũi Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ sao lại không biết, quả nhiên là nô đại khi chủ a.

Đáng tiếc điều nô này quên, nàng đã không phải Vân Thiên Vũ lúc trước.

Vân Thiên Vũ đưa tay bắt được tay Cổ ma ma, sau đó không đợi bà ta có điều phản ứng, hướng về phía bà ta chính là một cái tát đi tới, tùy theo một cước hung hăng đá tới.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Âm thầm hạ độc

Editor: Huynhnhu142

Chẳng qua là thân thể nàng suy yếu, hơn nữa không có luyện võ cùng tu luyện linh lực, cho nên lực đạo rất nhỏ, Cổ ma ma cũng không có bị đá bay.

Nhưng mặc dù lực lượng nhỏ nữa, một bạt tai cùng một cước cũng không nhẹ, Cổ ma ma mặt bị đánh đau đến tê dại, thắt lưng càng bị đá đau đến dị thường, hé ra mặt mũi trắng bệch, mồ hôi lạnh thẳng chảy xuống, chỉ vào Vân Thiên Vũ kêu lên.

“Đại tiểu thư, nguoi vậy mà đánh lão nô.”

“Đánh nguoi làm sao vậy? Ngu xuẩn.”

Không phải là ngu xuẩn là cái gì, một lão nô mới tới còn khiêu khích nàng, chẳng lẽ bà ta không thấy Vân Lôi cũng bị nàng chọc tức hộc máu sao?

Nếu như người thông minh nên ngoan ngoãn thu liễm khí điểm, sau đó từ từ tính toán.

Bà ta như vậy rõ ràng là muốn ăn đòn.

Vân Thiên Vũ vừa nghĩ vừa nhìn chằm chằm Cổ ma ma nói: “Đi, trong sân quý hai canh giờ cho ta, không có mệnh lệnh của ta, không cho phép đứng lên.”

Hôm nay nàng sẽ phải giết gà dọa khỉ, để cho mọi người xem một chút, khiêu khích nàng cuối cùng là dạng kết quả gì.

Vân Thiên Vũ nói xong, Cổ ma ma mặt cũng xanh biếc, quay đầu liền xông ra bên ngoài: “Lão nô đi nói cho Hậu gia, đi nói cho lão phu nhân, này việc lão nô không có cách nào làm.”

Vân Thiên Vũ lạnh lùng cười một tiếng, trầm giọng nói: “Muốn tố cáo có thể, trước quý sau lại đi cáo, nếu như nguoi dám can đảm không quý hai canh giờ?”

Vân Thiên Vũ mâu quang sâu kín nhìn Cổ ma ma, một đôi con ngươi trong trẻo lạnh lùng, thật giống như một loại hàn băng mùa đông.

Cổ ma ma hậu tri hậu giác nghĩ đến một chuyện, Đại tiểu thư bây giờ không phải là Đại tiểu thư trước kia, nàng Ly thân vương phi tương lai, hơn nữa còn là Ly thân vương gia thừa nhận vương phi.

Đây cũng là nguyên nhân Hậu gia không có biện pháp động thủ dọn dẹp nàng, mình nếu như không nghe lời của nàng, hậu quả này.

Cổ ma ma mặt đau, thắt lưng đau, nước mắt ào ào chảy, quan trọng là mặt mũi cũng ném sạch sẽ.

Không quý bà ta sợ gặp phải Vân Thiên Vũ trả thù, quý thì tám mắt mò này cũng mất.

Nhưng mà cân nhắc đi qua, bà ta vẫn là ngoan ngoãn đi trong sân quỳ xuống.

Cổ ma ma quỳ, toàn bộ người bên trong Từ Trúc hiện đều thấy được, mọi người kinh ngạc đến độ quên khép lại miệng, bất quá trong đó không ít người thật cao hứng, bởi vì Cổ ma ma này luôn luôn ý là người của lão phu nhân Hậu gia, không ít khi dễ các nàng, đáng đời.

Vân Thiên Vũ ở trong phòng, Họa Mi có chút bận tâm nhìn Vân Thiên Vũ: “Tiểu thư, Cổ ma ma này nhưng là người của lão phu nhân, chỉ sợ bà ta mang tâm trả thù, sau này.”

Vân Thiên Vũ nhủ mảy mìn nhìn Họa Mi một cái nói: “Ngươi cho rằng ta bỏ qua cho bà ta, sau này bà ta sẽ bỏ qua cho ta sao? Loại điều nô này nên đánh, đánh tới sợ mới thôi, người thiện bị người lấn, mã thiện bị người kỵ.”

Nàng nói xong đi ra ngoài, nghĩ đến cái gì đó dặn dò Họa Mi: “Sau này ngươi cũng không cần sợ người nào, cường thế một chút, gặp chuyện cần thiết động não, không nên để cho mình thua thiệt, mặc khác vì phòng người khác tính toán ngươi, ta quay về lại chế một chút độc được, ngươi để trên người phòng thân.”

“Vâng, nô tỳ biết.”

Chủ tớ hai người ra khỏi phòng, đi phòng khách chuẩn bị dùng bữa.

Lúc trước Họa Mi đã để cho một nha hoàn đi bếp phòng bên kia mang đồ ăn sáng đã tới.

Đội đến Vân Thiên Vũ đi vào, đồ ăn sáng đã bày xong.

Một chén cháo hạt sen mật ong, hột đào tô, chim bồ câu gạo nếp cao, còn có ba loại thức ăn nhẹ.

Mặc dù đồ không nhiều lắm, nhưng rất tinh sảo, cùng so với lúc trước tốt hơn quá nhiều.

Vân Thiên Vũ rất hài lòng, chẳng qua là khi nàng đến mang cạnh bàn, liền nghĩ thấy trong chén cháo hạt sen mật ong nhàn nhạt như có như không mùi, người khác có lẽ không cảm giác được, đáng tiếc đối với nàng mà nói, chỉ nghĩ một cái liền cảm giác được chén cháo hạt sen mật ong này tình trạng khác thường.

Trong này trừ hạt sen mật ong bên ngoài, còn có cầm hũ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đăng, hai loại dược thảo này có thể khiến người thần trí mê muội, sau khi dùng rất nhanh liền sẽ biến thành kẻ đầu óc không bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Trừng phạt điều nô

Editor: Huynhnhu142

Trong mắt Vân Thiên Vũ thoáng qua tia rét lạnh, khóe môi vẽ ra độ cong lạnh lẽo.

Vân Thiên Tuyệt rốt cục ra tay sao? Đáng tiếc quá trẻ con.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, nhìn nói với Họa Mi: “Hôm nay đồ ăn sáng người nào đi lấy?”

“Đại tiểu thư, là Thu Thiên.”

“Để cho nàng đi vào.” Vân Thiên Vũ muốn nhìn một chút gọi Thu Thiên nha đầu có hay không dính vào chuyện này, nếu như nha đầu này xen vào, nàng sẽ không bỏ qua cho nàng ta.

Họa Mi cũng không có hỏi nhiều, xoay người liền tự đi ra ngoài, gọi Thu Thiên đi vào.

“Nô tỳ ra mắt Đại tiểu thư.”

Thu Thiên dáng dấp rất thanh tú, dáng vẻ cao gầy, thân hình gầy nhỏ, mặc một bộ đào phấn la quần, gơ tay nhắc chân ngược lại hết sức quy củ, không dám nhìn Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ ngay cả Cổ ma ma cũng phạt, huống chi các nàng là những tiểu nha hoàn.

“Hôm nay là người lấy đồ ăn sáng?”

Vân Thiên Vũ giọng nói lạnh lùng nhìn chăm chăm Thu Thiên, Thu Thiên thật nhanh ngẩng đầu nhìn một cái, sau đó gật đầu: “Vâng, là Họa Mi tỳ tỳ để

cho nô tỳ đi lấy, xin hỏi tiểu thư có vấn đề gì không?”

Vân Thiên Vũ nhìn hai mắt Thu Thiên, phát hiện nha đầu này ánh mắt trong sáng, tuyệt không hốt hoảng, nếu như nàng ấy thật biết cái gì, sẽ không trấn định như thế.

Cho nên chuyện này, Thu Thiên cũng không có xen vào.

Vân Thiên Vũ không để ý đến Thu Thiên, chỉ phân phó nàng ấy nói: “Đi gọi Cổ ma ma vào.”

”Vâng, tiểu thư.”

Thu Thiên không hiểu ra sao, không biết rõ Đại tiểu thư có ý gì.

Chẳng những nàng, ngay cả Họa Mi cũng không rõ ràng tiểu thư nhà mình muốn làm cái gì, đợi đến Thu Thiên đi ra ngoài, nàng liền vội vàng hỏi: “Tiểu thư, thế nào?”

Vân Thiên Vũ lạnh nhạt lắc đầu một cái, con ngươi thâm trầm nhìn ngoài cửa.

Cổ ma ma lúc trước bị thua thiệt, lần này khôn hơn, vừa nghe đến lời của Thu Thiên, lập tức chạy tới nhìn Vân Thiên Vũ.

Bà ta vừa thấy Vân Thiên Vũ cũng không dám bày ra tư thái dạy dỗ Vân Thiên Vũ nữa, khóc rống sám hối nói: “Đại tiểu thư, lão nô biết sai lầm rồi, lão nô không dám, xin Đại tiểu thư cho lão nô một cái cơ hội đi.”

Chờ bà ta tránh thoát lúc này, trở lại tính toán tiểu tiện nhân này.

Cổ ma ma âm thầm nghĩ, ngồi trên ghế Vân Thiên Vũ tự nhiên không có bỏ qua cho ánh mắt của bà ta, khóe môi cười lạnh, bắt quả trên mặt sắc mặt ngược lại không có hiện ra, thần nhiên nói.

”Cổ ma ma, không phải là ta không nể mặt ngươi, lúc trước đúng là ngươi làm hơi quá, nói thế nào, ta cũng là chủ tử, còn chịu không được để một nô tài giáo huấn, bắt quả ngươi là người bên cạnh lão phu nhân, ta cũng không thể quá mức không phải sao? Đứng lên đi.”

Cổ ma ma vừa nghe Vân Thiên Vũ nói, trong lòng lại chuyển động, khóe miệng héch lên, âm thầm nghĩ, coi như ngươi có kiến thức, tiểu tiện nhân, bắt quả đã chậm, hôm nay món nợ này ta coi như nhớ kỹ, trở về tất nhiên muốn trả thù.

Vân Thiên Vũ giống như không thấy sắc mặt Cổ ma ma, đưa tay bưng một chén cháo hạt sen mật ong cháo đưa tới trước mặt Cổ ma ma.

”Đây là phần thưởng cho ngươi.”

Có phạt có thưởng, tiểu tiện nhân này ngược lại có thù đoạn, so với Nhị tiểu thư thông minh nhiều lắm, nếu như nàng ta do phu nhân sinh ra thật tốt a.

Cổ ma ma cảm thán một tiếng, hơi khách khí một tiếng, liền bưng cháo hạt sen ong mật tới đây ăn.

Họa Mi vừa nhìn nóng nảy, đây là đồ ăn sáng của tiểu thư a, tiểu thư thế nào cho lão phụ này ăn.

Nàng há miệng liền muốn nói chuyện, bắt quả nhận được ánh mắt cảnh cáo của Vân Thiên Vũ, rốt cục không lên tiếng.

Phía dưới Cổ ma ma sau khi, lau miệng, tám tắc khen: “Không tệ, ăn ngon, ăn ngon thật.”

Chỉ là bà ta vừa mới nói xong, đầu đau, cái chén trong tay sẩy tay rơi xuống đất.

Trong phòng khách, Cổ ma ma ôm đầu kêu lên: “Đầu của ta, nhức đầu a, đầu đau quá.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Phức tạp

Editor: Huynhnhu142

Cổ ma ma ôm đầu xông ra ngoài, trong phòng khách, Họa Mi kinh ngạc nhìn chuyện phát sinh hết thảy, nàng nhớ Cổ ma ma là ăn chén cháo của tiểu thư mới có thể như vậy, chẳng lẽ chén cháo kia có vấn đề.

Họa Mi trắng mặt, chỉ vào chén bể trên đất.

”Tiểu thư, chẳng lẽ chén cháo này có vấn đề.”

Vân Thiên Vũ gạt đầu một cái, thong thả ung dung nói: “Đúng, cháo bị người hạ độc.”

”Người nào ghê tởm như vậy a, nô tỳ muốn đi nói cho Hậu gia, nhất định phải làm cho Hậu gia tra rõ chuyện này.”

Vân Thiên Vũ nâng mây lạnh lạnh nhìn Họa Mi một cái, Họa Mi lập tức nhớ lại Hậu gia còn ước gì tiểu thư bị độc chết, rốt cục an phận đứng lại.

Bất quá trong lòng vẫn như cũ giận đến bốc lửa: “Đến tột cùng là người nào cùng tiểu thư thâm cừ đại hận như vậy, vậy mà hạ độc tiểu thư.”

Nàng nói xong như nghĩ đến cái gì đó xoay mình mở to hai mắt.

”Đúng là Nhị tiểu thư, nhất định là nàng ta, Nhị tiểu thư am hiểu y thuật, nàng bá sư Lăng Vân Tông danh tiếng, độc này nhất định là nàng ta hạ.”

”Coi như biết là nàng ta hạ, nhưng người cùng ai nói đi.”

Vân Thiên Vũ cầm một khối bánh ngọt vào miệng, nếm nếm, cảm thấy bánh ngọt này làm được cũng không tệ lắm, nhìn nói với Họa Mi: “Đừng tức giận, hiện tại chúng ta bị những thứ này, rất nhanh sẽ trả lại.”

Nàng nói xong phất pho Họa Mi: “Cho ta chén nước đi, cứ như vậy tạm ăn đi.”

”Hảo.”

Họa Mi không lên tiếng, chấp nhận đi đổ nước tới đây đưa tới tay Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ ăn mấy khối bánh ngọt liền no rồi, ý bảo Họa Mi ăn cái gì, chính nàng là đi ra phòng khách ở trong sân tản bộ.

Bên trong Từ Trúc hiên, người làm cũng không coi là đặc biệt nhiều, nhưng là bởi vì chuyện Cổ ma ma lúc trước, bọn hạ nhân không dám nữa đối với Vân Thiên Vũ không có nửa điểm không cung kính, mọi người hết sức khách khí.

Vân Thiên Vũ vừa tản bộ vừa nghĩ tới, như thế nào mau sớm lấy được Tây Tuyền Đan, mặc dù Phượng Hoàng đại nhân nói trong Phượng Linh Giới có Tây Tuyền Đan, nhưng kia phải cứu rất nhiều người, coi như nàng muốn cứu, trong khoảng thời gian ngắn ở nơi nào có nhiều người như vậy cho nàng cứu đây.

Cho nên nàng phải nghĩ biện pháp khác lấy được Tây Tuyền Đan.

Nàng nhất định mau sớm cường đại lên, tuyệt đối không thể hoàn toàn dựa vào Tiêu Cửu Uyên tới bảo vệ mình.

Bởi vì người nam nhân kia chỉ cần tra rõ người phía sau giết vị hôn thê của hắn, hắn sẽ từ hôn, đến lúc đó nàng lại trông cậy vào người nào đến bảo vệ nàng đây.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, đột nhiên trong đầu linh quang chợt lóe, nghĩ đến một chỗ tới, phòng đấu giá Huyền Thiên.

Phòng đấu giá Huyền Thiên này, một tháng bán đấu giá một lần, bên trong món đồ đấu giá, rất nhiều đều là trân phẩm, chẳng những có linh tinh, còn có các loại linh khí, hơn nữa thậm chí còn có các loại đan dược, linh quyết.

Mỗi tháng phòng đấu giá này mở cửa một lần, liền có rất nhiều người đi vào đấu giá đồ.

Tây Tuyền Đan mặc dù trân quý, nhưng cũng không phải hiếm có, thường ngày phòng đấu giá này cũng có qua, cho nên nàng có thể đến phòng đấu giá Huyền Thiên đi xem một chút, nói không chừng có thể có được Tây Tuyền Đan.

Trước kia nàng không dám đi phòng đấu giá Huyền Thiên chỗ như thế, nhưng bây giờ không giống nhau, nàng chẳng những có năm mươi vạn lượng ngân phiếu Tuyên vương đưa tới, còn có đồ cưới Vĩnh Ninh Hậu phủ, danh mục đồ cưới kia lấy ra đi bán của cải lấy tiền mặt, đại khái cũng có trị giá không ít bạc.

Cứ như vậy, nàng chẳng những có thể lấy được Tây Tuyền Đan, còn có thể đấu giá thứ khác.

Vân Thiên Vũ nghĩ tới đây cái, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, sau đó nghĩ đến thân thể mình không tốt, liền trong vườn chạy bộ.

Chạy xong bước sau, lại luyện công phu quyền cước, Họa Mi tới đây thăm một lần, không có quấy rầy nàng lại đi lạng lẽ.

Mất thấy gần buổi trưa, nàng dừng lại tay chân dùng khăn lau mồ hôi trở về, trước mặt thấy có không ít hộ vệ vọt tới, trong chớp mắt chặn lại đường đi của nàng, cầm đầu hộ vệ chính là Vĩnh Ninh Hậu phủ đội trưởng hộ vệ Vệ Từ Trùng.

Vệ Từ Trùng trường đao trong tay run lên, lạnh lẽo kêu to: “Đại tiểu thư, xin theo chúng ta đi một chuyến, lão phu nhân cùng Hậu gia còn có phu nhân đang phòng khách chờ người.”

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Cuồng vọng không kiềm chế được

Vân Thiên Vũ nhìn Vệ Tử Trùng một cái, cũng không sợ, chỉ lạnh lùng mở miệng: "Người thu hồi Trường Dao đi, nếu không đừng trách ta không khách khí."

Vệ Tử Trùng sững sốt một chút, rất nhanh nghĩ tới thân phận của Vân Thiên Vũ, liền thu hồi Trường Dao, bộ mặt làm khó dễ nói.

"Đại tiểu thụ, người đừng làm khó khăn chúng ta, chúng ta cũng là phận mệnh làm việc."

Vân Thiên Vũ hơi nhếch mày ý bảo nói: "Phía trước dẫn đường thôi."

Nàng cũng muốn xem bọn họ muốn làm gì.

Vệ Tử Trùng thấy Vân Thiên Vũ cũng không có làm khó hấn, xoay người ở trước mặt dẫn đường, đồng thời trong lòng cảm thán một phen, thật ra thì Đại tiểu thụ người quả thật không tệ, đáng tiếc không được Hậu gia cùng phu nhân thích.

Đoàn người mới vừa đi tới trước mặt tiểu viện Tử Trúc hiện, Họa Mi vội vàng chạy vội tới, nóng lòng mở miệng: "Tiểu thụ, đã xảy ra chuyện gì?"

"Ta không biết, đang nhanh chân đến xem đây?"

Vân Thiên Vũ suy đoán đại khái cùng Cổ ma ma có liên quan.

Đoàn người đi tới phòng khách An quốc Hậu phủ, trên đường đưa đến không ít người quan sát, mọi người nhỏ giọng nghị luận, trong đó có người về mặt xem kịch vui, về mặt kia giống như Vân Thiên Vũ lập tức sẽ phải xui xẻo.

Vân Thiên Vũ lại lơ đãng cười lạnh, Cổ ma ma mặc dù điên rồi thì thế nào, cũng không phải là nàng hạ độc, nếu như tra, cũng muốn nhìn một chút đến tội cùng người nào sẽ lộ ra.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, đột nhiên nghe được có người khóc.

Vĩnh Ninh Hậu phủ Tiền viện phòng khách ngoài cửa, lúc này vây quanh không ít người làm, mọi người đang nghị luận, trong đó có người hầu khóc rống.

Vừa nhìn thấy Vân Thiên Vũ tới đây, những người xem náo nhiệt vây trước chợt một tiếng giải tán ra, đồng thời có người kêu một câu: "Đại tiểu thụ tới."

Âm thanh này vừa dứt, liền có người tê tâm liệt phế kêu lên: "Đại tiểu thụ, người lòng dạ quá độc ác, thế nhưng bởi vì mẫu thân ta day người quy củ, người liền uy mẫu thân ta ăn độc được, người trả mạng cho ta mẫu thân."

Vân Thiên Vũ nhìn sang, phát hiện trên đất trước cửa phòng khách, lúc này nằm một người, người kia lại là Cổ ma ma, Cổ ma ma trên người ướt nhẹp, tựa hồ mới vừa bị người từ trong nước vớt đi lên, bất quá lúc này bà ta không còn như trước phách lối nữa, an tĩnh nhắm mắt lại, nằm ở trong ngực một người đàn ông.

Người này hẳn là con trai của Cổ ma ma, khi nam nhân này ngẩng đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, trong mắt tràn đầy hận ý, giống như hận không được ăn Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ mặt mũi thản nhiên nhìn một cái, cũng không có bất kỳ bày tỏ, cũng không sợ, cũng không khấn trương, chỉ thong dong một đường đi vào phòng khách.

Bất quá nàng vừa đi vào, đòn đầu liền nghe được một tiếng quát chói tai.

"Quý xuống."

Âm thanh kia sáng giọng dị thường, vừa nghe liền biết lên tiếng người nói nổi giận vô cùng.

Vân Thiên Vũ ngẩng đầu hướng phòng khách phía trên nhìn lại, rốt cuộc thấy người lên tiếng là một người dáng dấp rất giống thái lão phu nhân, mặc một thân hoa phục màu vàng tinh khiết vải bồi đế gầy, màu tím nhạt diện váy, trên đầu mang đai buộc đầu thêu hoa điều, cả người nhìn qua uy nghiêm lại lạnh lùng nghiêm nghị, một đôi con ngươi thật giống như ánh mắt điều hâu, hung ác nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ.

Nữ nhân này chính là Vĩnh Ninh Hậu phủ lão phu nhân, mẫu thân của Vĩnh Ninh hậu Vân Lô, cũng là cô cô Vĩnh Ninh Hậu phu nhân Liễu thị.

Lão phu nhân xưa nay không thích Vân Thiên Vũ, chưa bao giờ muốn thấy Vân Thiên Vũ, thân là tổ mẫu nhưng không có nửa điểm thương yêu Vân

Thiên Vũ.

Nếu bà ấy không đau Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ làm sao có ý nửa điểm tôn trọng, nàng nhàn nhạt nhún mày, nhìn lão phu nhân nói.

"Không biết lão phu nhân để cho ta quỳ vì cái gì."

Lão phu nhân không ngờ mình khiến người này quỳ xuống, nàng thề nhưng quỳ đều không quỳ, chẳng những không quỳ, còn một bộ dáng không xem ai ra gì.

Không khỏi tức giận trong lòng, chỉ vào Vân Thiên Vũ quát to: "Người quá cuồng vọng không kềm chế được rồi, hại chết người lại vẫn như thể cứng đầu, người cho rằng người là Ly thân vương phi tương lai rồi muốn làm gì thì làm sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Nhân chứng vật chứng đều đầy đủ

Trong phòng khách, Vân Thiên Vũ khoe miệng nhẹ nhàng kéo kéo, trong trẻo lạnh lùng nói: "Xin lão phu nhân chỉ điểm một chút, ta hại chết người nào?"

Vân Thiên Vũ dứt lời, ngoài cửa có người nhận mệnh, kêu to lên: "Đại tiểu thư, mẫu thân ta chẳng lẽ không đúng người hại chết sao? Nàng là phụng mệnh Hậu gia đi đến bên cạnh người dạy người quy củ, nhưng cũng bởi vì nàng thuyết giáo người hai câu, người liền giết nàng sao?"

Ngoài cửa tiếng người nói xong, trong phòng khách trng, lão phu nhân đen mặt lại chỉ vào Vân Thiên Vũ, nổi giận mở miệng.

"Người nghe chưa? Đây là một cái mạng a, người không hài lòng cứ như vậy hại chết một mạng người, đây là người nào cho người lá gan to vậy a, coi như người là Ly thân vương phi tương lai, cũng không thể như thế cuồng vọng ương ngạnh, muốn làm gì thì làm đi."

Lão phu nhân nói xong, Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi đau lòng vô cùng nhận mệnh: "Gia môn bất hạnh a, gia môn bất hạnh."

Hậu phu nhân nước mắt liên liên nhìn ngoài cửa, bộ mặt thương tâm nói: "Đáng thương Cổ ma ma, chẳng những chiếu cố lão phu nhân nửa đời, còn chiếu cố Hậu gia mấy năm, không nghĩ tới cuối cùng nhưng lại rơi vào một kết quả như vậy."

Liễu thị nói xong, khiến cho lão phu nhân trái tim lửa lớn hơn, rốt cuộc là người hầu hạ mình bao nhiêu năm, trong lòng sao có thể không có tình cảm, một đôi mắt trừng to như chuông đồng lớn, trong lòng hạ quyết tâm tốt hơn trừng phạt Vân Thiên Vũ, báo thù cho Cổ ma ma.

Trong phòng khách, Vân Thiên Tuyết mặt lạnh nhìn Vân Thiên Vũ bị mọi người chỉ trích, khoe môi từ từ về ra nụ cười u ám giễu cợt, Vân Thiên Vũ, ta cũng muốn nhìn một chút hôm nay người như thế nào thoát thân?

Nàng trong lòng suy nghĩ, trên mặt hiện đầy bất khả tư nghị, nhìn Vân Thiên Vũ nói.

"Đại tỷ tỷ, người thế nào như vậy, tại sao có thể như thế lòng dạ độc ác đối đãi với Cổ ma ma đây, Cổ ma ma nàng nhưng là hầu hạ phụ thân lão nhân a?"

Nàng vừa nói nhẹ giọng khóc sứt sùi đứng lên, dáng vẻ hoa lệ đầm mưa, có một cỗ động lòng người.

Nàng như vậy, khiến cho người hầu trong phòng khách, mọi người trong lòng cảm thán.

Nhị tiểu thư thật là người tâm địa thiện lương.

Xem xét lại Đại tiểu thư, thật sự là quá ghê tởm, rõ ràng hại chết Cổ ma ma, lại vẫn một bộ dạng lơ đãng.

Thậm chí lão phu nhân để cho nàng quỳ xuống đều không quỳ, thật sự là ghê tởm.

Mọi người nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ cười lạnh quét nhìn một vòng sau, châm chọc mở miệng: "Các người cái này định tội cho ta, coi như ta vào Hình bộ đại lao, cũng muốn tra tra hỏi một chút, mới có thể định tội, các người này hỏi cũng không hỏi, liền trực tiếp định tội cho ta?"

Vân Thiên Vũ nhìn về lão phu nhân, không vội không nóng này nói.

"Lão phu nhân, ta là cháu gái của người a, cháu gái ruột dòng chính, người thế nào hỏi cũng không hỏi liền cho ta định tội, người còn là thân nhân của ta sao?"

Lão phu nhân sắc mặt cứng lại.

Vân Thiên Vũ lại quay đầu nhìn về Vân Lô: "Phụ thân, chẳng lẽ ta là người nhất được? Bằng không vì sao tra đều không tra liền định ta tội đây, cổ ngữ có câu hổ giữ không ăn thịt con, như người vậy có thể so với con cọp kia còn độc ác vô cùng a."

Vân Lô trong nháy mắt bị chọc tức đến, ánh mắt tròn to, hô hấp dồn dập suyễn đứng lên.

Liễu thị đưa tay thay hấn phủ ngực.

Vân Thiên Tuyết ngẩng đầu lên, hoa lê đài vũ mở miệng: "Đại tỷ tỷ, tổ mẫu cùng phụ thân thế nào không có tra, nhân chứng vật chứng đầy đủ, bọn họ mới có thể nhất định tội của người."

"Nhân chứng vật chứng đầy đủ?"

Vân Thiên Vũ cười lạnh nhìn về Vân Thiên Tuyết, nàng thật muốn xem như thế nào gọi là nhân chứng vật chứng đầy đủ.

Vân Thiên Tuyết ván này thật muốn xem đến tột cùng là người tăng thêm một bậc, hay là ta tăng thêm một bậc.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Tiêu Cửu Uyên khiển trách

Bất quá nữ nhân này xem ra cũng rất lợi hại, lúc trước nàng còn tưởng rằng nàng ta không thông minh đấy.

Xem ra là nàng nghĩ lầm rồi, nàng tự cho rằng nàng hạ độc, liền nghĩ đến nếu như thất thủ, phía sau sẽ làm như thế nào, cho nên mới phải có Cổ ma ma chết, mới có nói nhân chứng vật chứng.

Hào, thật lợi hại, nếu như thế, nàng hãy theo nàng ta hào hào vui đùa một chút.

Đối phó loại nữ nhân này, không nên để cho nàng ta dễ dàng chết, nếu muốn có ý gì đó hủy diệt nàng, để cho nàng ta từ đám mây rơi xuống, hơn nữa hung hăng hành hạ, bởi vì chỉ có như vậy, mới có thể trả thù nàng ta qua nhiều năm như vậy khi dễ bản thân mình lúc trước tội nghiệp.

Trong phòng khách, lão phu nhân cùng Vân Lô vốn là bởi vì lời của Vân Thiên Vũ, mà nhất thời giật mình, đợi đến giọng nói Vân Thiên Tuyết vang lên, lão phu nhân cùng Hậu gia tỉnh lại, cùng nhau nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ.

"Đúng vậy, nhân chứng vật chứng đầy đủ, người kêu ta thế nào bao che người. Coi như người là thân nhân của chúng ta, chúng ta cũng không thể thật xin lỗi Cổ ma ma đi."

"Không biết vật chứng chứng câu toàn này là có ý gì?"

Vân Thiên Vũ lạnh lùng nói.

Lão phu nhân đang muốn nói chuyện, ngoài cửa đột nhiên vang lên tiếng quát gia cao giọng kêu: "Ly thân vương gia giá lâm."

"Tuyên vương đến."

"Hoài vương đến."

Vân Thiên Vũ nghe được âm thanh ngoài cửa bầm bầm, không nhận được nhủ mi lên, ánh mắt lạnh hai phần, Tiêu Cửu Uyên tại sao cũng tới? Hấn hảo hảo chạy tới làm cái gì.

Chỉ là hơi vừa nghĩ liền suy nghĩ minh bạch, nàng trước mắt mang danh phận Ly thân vương phi.

Vĩnh Ninh Hậu phủ người là gan lớn hơn nữa, cũng không dám tùy tiện xử trí nàng, mặc dù bọn họ có nói nhân chứng vật chứng, cũng không dám tự tiện xử lý chuyện này, cho nên Tiêu Cửu Uyên tới đây, là bởi vì có người bầm bầm hấn, hấn mới tới được.

Vân Thiên Vũ trong lòng không nói ra được giận, nói thật ra nàng không tình nguyện kéo theo Tiêu Cửu Uyên, tên kia căn bản là người hay thay đổi tính tình, nếu như bởi vì nàng có ý hư chuyện của hấn, thua thiệt xui xẻo vẫn là nàng.

Nàng muốn cho tới bây giờ chính là danh tiếng Ly thân vương phi, chỉ cần có cái này, nàng sẽ không sợ người nào gây sự với nàng.

Nhưng bây giờ Tiêu Cửu Uyên đã tới, nàng không thể không đối mặt.

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn lại, thấy cả đám người từ ngoài cửa đi tới, trong đó có người chói mắt nhất, mặc một bộ cẩm bào vàng Bàn Long ngân văn

bên hoa lệ, thất lưng bó buộc đai lưng màu bạc, ngọc bội đóng đưa trái phải, theo hấn đi lại, ngọc bội không ngừng lay động, không nói ra được khí phách hoa lệ.

Người này vừa đứng trong phòng khách, cả phòng khách nháy mắt sáng ngời chói mắt đứng lên, người người cũng theo dõi hấn, mọi người đáy lòng than thờ.

Ly thân vương gia, quả nhiên là thiên chi kiêu tử, nhân trung long phượng, chẳng những phong tư xuróc tuyệt, hơn nữa khí phách cuồng vọng.

Nhất là một đôi Quý Phủ thần công điều khác mà thành mặt mũi, hơn cả danh gia bút hội bình thường tinh xảo, độc nhất vô nhị.

Thường ngày hoàng thất kiêu tử Tuyên vương tuần mỹ tôn quý, cùng đi tới với hấn, cứng rắn bị hấn đoạt đi tất cả hào quang.

Trở thành vật làm nền.

Bất quá mặc dù người đàn ông này tuần mỹ không gì sánh được, nhưng thủ đoạn tàn khốc máu tanh, tính tình cổ quái khó lường, cũng làm cho người kiêng kỵ.

Trong phòng khách, Vân Lô cùng lão phu nhân chờ vừa nhìn thấy Tiêu Cửu Uyên cùng đám người Tuyên vương Hoài vương tới đây, vội vàng đứng dậy đón.

"Thần, thần (phụ) chờ ra mắt Ly thân vương gia, Tuyên vương, Hoài vương."

Tiêu Cửu Uyên chỉ giờ tay lên, ý bảo mọi người đứng dậy, cũng không có nói nhiều, đi thẳng tới trước mặt Vân Thiên Vũ, từ trên cao nhìn xuống Vân Thiên Vũ, trong con ngươi đen nhánh tràn đầy lệ khí, nói ra khỏi miệng nói, cũng là lãnh khốc dị thường.

"Người là gan càng lớn, ngay cả người cũng giết."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Không coi ai ra gì

Vân Thiên Vũ khoe miệng kéo kéo, đưa cho hấn một trận tức giận cười chê.

Bên cạnh Tiêu Cửu Uyên Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, nhú mày nhìn Vân Thiên Vũ, gương mặt bất khả tư nghị, nữ nhân này là gan có phải hay không quá lớn, lúc trước hăm hại người thì thôi, hiện tại ngay cả người cũng giết.

Chẳng lẽ đây là không có sợ hãi, bất quá coi như nàng là Ly thân vương phi tương lai, giết người cũng không phải là trò đùa.

Cửu hoàng thúc hấn chẳng lẽ sẽ bao che nàng sao?

Tiêu Thiên Dịch nghĩ đến Vân Thiên Vũ làm thịt hấn năm mươi vạn lượng ngân phiếu, trong mắt trái rộng lãnh ý, châm chọc mở miệng nói: "Vân Thiên Vũ, năm mươi vạn lượng ngân phiếu vẫn không thể thỏa mãn ngươi, ngươi đây bề trên cũng giết, thật chẳng lẽ là kích thích hơi quá."

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn về Tiêu Thiên Dịch, mắt trong suốt lạnh lẽo, nàng trước mắt cùng Tiêu Cửu Uyên là hợp tác lẫn nhau, cho nên tốt nhất không nên đắc tội hấn, người này coi là cái thứ gì.

Vân Thiên Vũ lạnh lùng nói: "Tuyên vương, cơm có thể ăn nhiều, nói không thể nói lung tung, lời nói ra khỏi miệng, giống như tát nước ra ngoài, nếu như đến lúc đó làm mất mặt, đã có thể khó coi."

"Ngươi."

Tiêu Thiên Dịch đen mặt, giận nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, nữ nhân này quá kiêu ngạo, vốn là hấn còn đang suy nghĩ, có cần hay không giúp nàng một chút, không nghĩ tới nàng thế nhưng không tán thưởng như thế, quên đi, tìm đường chết thì để cho nàng chết.

Tiêu Thiên Dịch cắn hận suy nghĩ.

Bên cạnh hấn Hoài vương Tiêu Thiên Nghiêu, rõ ràng mở miệng nói: "Lục hoàng đệ, chuyện này còn không có tra rõ, ngươi cũng không thể vô duyên vô cớ oan uổng Vũ nhi biểu muội."

Thanh âm trong sáng mà vang dội, làm cho người ta chán ghét không được.

Vân Thiên Vũ thật nhanh nhìn người nói chuyện, nhận ra người nói chuyện, chính là Đông Ly quốc hoàng thất Tứ hoàng tử Tiêu Thiên Nghiêu, được

hoàng đế tử phong là Hoài vương.

Hoài vương thân hình cao lớn, ngũ quan tuấn lãng, hơi có chút phong thái võ tướng cường tráng, lời nói ra khỏi miệng cũng quang minh lỗi lạc nhiều lắm.

Hoài vương xuất từ trong cung do Thục phi hạ sinh, Thục phi chính là người Vĩnh Ninh Hậu phủ Vân gia.

Vân Thiên Vũ ánh mắt hơi híp lại, khuôn mặt như có điều suy nghĩ.

Nếu như Hoài vương xuất thân từ Vĩnh Ninh Hậu phủ, Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi vì sao không đem Vân Thiên Tuyết gả cho Hoài vương, thân càng thêm thân, ngược lại có ý muốn gả Vân Thiên Tuyết cho Tuyên vương làm phi đây.

Vân Thiên Vũ suy tư, thấy Hoài vương nhìn sang, hướng Hoài vương gật đầu một cái: "Ra mắt Hoài vương."

Hoài vương khẽ cười gật đầu, sau đó đi tới, hướng lão phu nhân cùng Vân Lôi thi lễ: "Ra mắt ngoại tổ mẫu, ra mắt cữu cữu."

Lão phu nhân cùng Vân Lôi cười gật đầu: "Hoài vương không nên khách khí."

"Ngoại tổ mẫu thân thể có khỏe không?"

"Tốt vô cùng, mẹ ngươi ở trong cung tình hình như thế nào?"

Lão phu nhân quan tâm hỏi tình huống nữ nhi, Hoài vương đưa tay đỡ lão phu nhân hướng phòng khách đi tới, hai người vừa đi vừa nói chuyện.

Chẳng qua là trong phòng khách một giọng nói khác đột ngột cắt đứt hai người bọn họ nói chuyện.

An Thân Vương thế tử Tiêu Dạ Thần, thanh âm hưng phấn vang lên: "Vân Thiên Vũ, những thứ đó ta ngay cả đem cho người đầu giá, danh mục đồ cưới cũng được hai mươi một vạn tám ngàn lượng, mặc khác, Tuyên vương phủ đưa tới hai rương châu báu, cũng hơn năm vạn hai, đây là ngân phiếu, người mau cất xong."

Vừa nói đến tiền, Vân Thiên Vũ tâm tình tốt, đưa tay nhận lấy tất cả ngân phiếu mà Tiêu Dạ Thần đưa cho nàng, sau đó từ trong rút ra một vạn lượng ngân phiếu đưa tới trong tay Tiêu Dạ thần.

"Đây là đưa cho ngươi phí giúp ta."

Tiêu Dạ Thần trở về: "Không cần, chúng ta không là bằng hữu sao, trợ giúp lẫn nhau còn thu phí gì a, ngươi đây là không lấy ta làm bằng hữu sao?"

"Vậy được, ta cũng không khách khí với ngươi, lần sau ta mời đến tửu lâu tốt nhất kinh thành ăn cái gì."

"Hảo, quyết định."

Hai người không coi ai ra gì nói nói, trong phòng khách mọi người mặt cũng tối.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ

Nhất là hai người nói chuyện bán đồ cưới lấy tiền, còn có Tuyên vương đưa tới hai rương châu báu cũng bị bán lấy tiền mặt.

Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi và lão phu nhân cùng với Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch sắc mặt tất cả đều trầm xuống, con ngươi hàn quang soàn soạt nhìn Vân Thiên Vũ.

Vân Lôi sắc mặt khó coi đến đáng sợ, cắn răng thở hổn hển nhìn Tiêu Cửu Uyên trầm giọng nói: "Vương gia, hôm nay thần sở dĩ cho người mời vương gia tới đây, bởi vì Vân Thiên Vũ cả gan làm loạn mưu hại nhân mạng, nhưng bởi vì nàng là hoàng thượng hạ chỉ cưới Ly thân vương phi, chuyện này như thế nào quyết định, thần nhất thời không nắm được chủ ý, cho nên mới phải xin vương gia tới đây, vương gia người xem?"

Tiêu Cửu Uyên ngồi ở một bên trong phòng khách, biếng nhác dựa vào ghế, ưu nhã giống như Sư Tử Vương, chẳng qua là hán trong con ngươi đen nhánh thâm thúy tràn đầy nghiêm túc, làm cho người trong phòng khách, theo bản năng im lặng, cảm như hàn thiên.

Mặc dù Tiêu Dạ Thần và Vân Thiên Vũ hai người cũng ngoan ngoãn ngừng nói, không dám nói lung tung.

Tiêu Cửu Uyên đưa ra tay thon dài như ngọc gõ nhẹ lên cái bàn bên cạnh, từ từ mở miệng: "Vậy thì thẩm tra đi, nếu như nàng thật giết người, bốn vương sẽ không bao che."

Tiêu Cửu Uyên vừa nói xong, Tiêu Dạ Thần bắt mắt cau mày, muốn nói chuyện, thấy sắc mặt Tiêu Cửu Uyên lạnh lẽo, không dám nhiều lời.

Chỉ quay đầu mặt lo lắng nhìn Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ nhìn Tiêu Dạ Thần nhẹ lắc đầu một cái, ý bảo hắn không cần lo lắng.

Tiêu Dạ Thần trong lòng hơi buông lỏng một chút, xoay người tự đi tới một bên trong phòng khách, bắt quá không quên ai oán trợn mắt nhìn Tiêu Cửu Uyên một cái.

Trong phòng khách, mọi người nghe Tiêu Cửu Uyên nói, mỗi người tìm chỗ ngồi xuống tới.

Vĩnh Ninh Hậu phủ lão phu nhân cùng đám người Vân Lôi trong lòng cao hứng không dứt, nhất là Vân Lôi, trong lòng được gọi là một giải hận a.

Vân Thiên Vũ, đợi đến Ly thân vương gia mặc kệ người, xem ta như thế nào thu thập người, Ly thân vương gia thế nhưng công khai nói không bao che người.

Trong phòng khách, Vân Lôi Liễu thị cũng rất cao hứng, về phần Vân Thiên Tuyết vốn là người nên cao hứng nhất.

Nhưng là lúc này tất cả lực chú ý của nàng ta đều đặt ở trên người Tiêu Cửu Uyên, mặc dù nàng cố gắng làm bộ không có nhìn Tiêu Cửu Uyên, duy trì một dáng vẻ nữ nhi khuôn phép thế gia, nhưng nếu nhìn kỹ, không khó nhìn ra trên mặt của nàng ta gò má có chút hơi hồng, cố gắng ngời thẳng thân thể của mình, giống như muốn cho Tiêu Cửu Uyên thấy một mặt tốt đẹp nhất của mình.

Đáng tiếc những thứ này đều là Vân Thiên Tuyết tự cho là đúng, căn bản không ai chú ý tới nàng, ngay cả người nàng ta thích Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch cũng không có chú ý tới sự khác lạ của nàng ta.

Đại gia trước mắt lực chú ý toàn bộ tập trung ở trên người Vân Thiên Vũ.

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch ý định cũng tập trung ở trên người Vân Thiên Vũ, hắn nghiêm túc suy nghĩ, nếu như cửu hoàng thúc thật không bao che Vân Thiên Vũ, chẳng lẽ hắn thật nhìn Vân Thiên Vũ bị Vân Lôi trừng phạt sao?

Không biết tại sao, hắn chung quy cảm thấy không đành lòng.

Trong phòng khách, mỗi người mỗi tâm tư suy nghĩ, mà đầu tiên Hậu phu nhân cùng Vân Lôi đã không thể chờ đợi muốn thu thập Vân Thiên Vũ.

Lão phu nhân giận nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ hung hãn nói: "Vân Thiên Vũ, hiện tại cho ngươi một cơ hội, ngươi nếu như đang hoàng giao phó cũng như thành thành hướng Cổ ma ma dập đầu tạ tội, chúng ta sẽ không quá mức làm khó dễ ngươi, ngươi nếu không phải giao phó, chờ chúng ta đem chứng cứ bày biện ra tới, tuyệt không sẽ nhẹ tha cho ngươi."

Vân Thiên Vũ kéo kéo khóe miệng nhìn lão phu nhân, trên mặt tràn đầy châm chọc cười lạnh, lão phụ này coi người khác là người ngu sao? Để cho chính nàng thừa nhận, nàng chưa làm qua thừa nhận cái gì a.

"Lão phu nhân nếu ***** nhận định là cháu gái làm, vậy liền trình lên nhân chứng vật chứng, cũng tốt để cho cháu gái tử tâm nhận tội."

Lão phu nhân hừ lạnh: "Ngươi thật chưa thấy quan tài chưa đổ lệ."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Chính là cuồng vọng như vậy

"Người đâu, đem đồ vật trình lên, đem người mang vào."

Lão phu nhân hạ lệnh, Vĩnh Ninh Hậu phủ quản gia Triệu Thanh Sơn lập tức cầm đồ, dẫn mấy người làm một đường tiến vào.

Triệu Thanh Sơn cầm trên tay một túi thuốc giấy, mà đi theo phía sau hắn cũng là người hầu của Từ Trúc hiền, dẫn đầu chính là nha hoàn Thu Thiên lấy đồ ăn sáng cho Vân Thiên Vũ, lúc này Thu Thiên đầu cúi xuống thật thấp, ngón tay túm vạt áo thật chặt, khăn trương quỳ ở dưới mặt.

Sau lưng Thu Thiên, đi theo mấy người làm Hậu phủ, có nha hoàn bà tử còn có gã sai vặt, lúc này tất cả cúi đầu quỳ, mọi người không dám thở mạnh, sợ muốn chết.

Lão phu nhân mở miệng hỏi: "Buổi sáng đến tới cùng xảy ra chuyện gì, các ngươi từng chuyện mà nói?"

Thu Thiên mở miệng trước: "Bẩm lão phu nhân, buổi sáng Đại tiểu thư vẫn không có rời giường, Cổ ma ma cho rằng như vậy không hợp quy củ, cho nên liền vào phòng đang lúc đi gọi Đại tiểu thư đứng lên, sau đó thừa cơ dạy Đại tiểu thư mấy câu, nói Đại tiểu thư đáp ứng mỗi ngày đi đến viện lão phu nhân thỉnh an thăm hỏi, còn phải đi viện Hậu phu nhân thỉnh an thăm hỏi."

"Ai biết Đại tiểu thư tức giận, để cho Cổ ma ma trong sân quỳ, Cổ ma ma liền đi ra ngoài viện quỳ xuống, Đại tiểu thư là dẫn theo Họa Mi vào phòng khách dùng đồ ăn sáng, nhưng là Đại tiểu thư cũng không có ăn cháo hạt sen mật ong, nàng đem cháo hạt sen mật ong thưởng cho Cổ ma ma, Cổ ma ma, lúc ấy liền nhức đầu, tựa như điên vậy xông ra ngoài."

Thu Thiên sau khi nói xong không nói thêm gì nữa, phía sau nàng một nha hoàn phụ họa: "Chuyện này nô tỳ cũng nhìn thấy, Cổ ma ma giống như kẻ điên, ôm đầu kêu to đau, đau, sau đó xông ra ngoài."

Hai nha hoàn sau khi nói xong, Triệu Thanh Sơn mở miệng nói: "Đây là lão phu nhân lúc trước hạ lệnh để cho tiểu nhân đi lục soát Tử Trúc hiên, ở trong phòng khách lục soát ra ngoài, vì phòng có người nói nô tài lừa gạt, cho nên lúc đó tiểu nhân kêu mấy người đi theo, tất cả mọi người tận mắt nhìn thấy."

Triệu Thanh Sơn nói xong, sau lưng mấy gã sai vặt vội vàng gật đầu phụ họa: "Vâng, tiểu nhân thấy được."

"Tiểu nhân cũng nhìn thấy."

Lão phu nhân ra lệnh Triệu Thanh Sơn: "Lâm đại phu, gọi hắn đi vào tra một chút thuốc giấy này, coi trong đó đến tột cùng có thứ gì?"

"Vâng." Triệu Thanh Sơn rất nhanh kêu Lâm đại phu đi vào, Lâm đại phu trước mặt mọi người nghiệm xét thuốc giấy, rất nhanh tra xét ra ngoài: "Bẩm lão phu nhân, Hậu gia cùng với các vị vương gia, trong túi giấy chính là hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng."

Lão phu nhân hỏi Lâm đại phu: "Hai thứ này là vật gì?"

"Hồi lão phu nhân, hai thứ đồ này có thể đầu độc trí não người, khiến người trở nên ngu khờ, điên dại."

Lâm đại phu dứt lời, lão phu nhân ánh mắt ác độc nhìn về Vân Thiên Vũ.

"Vân Thiên Vũ, ngươi bây giờ còn có gì phản đối? Nhân chứng vật chứng đều ở đây, ngươi còn chống chế được không?"

Lão phu nhân nói xong, cũng không chờ Vân Thiên Vũ nói chuyện, mà là nhìn về Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên, chậm rãi mở miệng: "Vương gia, ngươi xem chuyện này?"

Tiêu Cửu Uyên cũng không có nhìn lão phu nhân, chỉ nhàn nhạt liếc về Vân Thiên Vũ: "Ngươi có gì phản đối?"

Vân Thiên Vũ không nhịn được kéo kéo khóe môi, mặc dù nàng hết sức không muốn thấy Tiêu Cửu Uyên, lại cũng không khỏi không cảm khái một phen, bởi vì Tiêu Cửu Uyên cho tới bây giờ mới thôi, thứ nhất hỏi nàng ngươi nói như thế nào.

Người nào sợ định tử hình, tốt xấu gì cũng phải cho người khác một cơ hội mở miệng giải thích đi.

Buồn cười phía trên kia những thứ người gọi là thân nhân, ngay cả một cơ hội mở miệng giải thích cũng không cho nàng, trực tiếp nhận định tội nàng.

Hoặc giả đây cũng là trong lòng bọn họ hy vọng đi, bọn họ tất cả đều ước gì nàng chết!

Nàng lại sao có thể để bọn họ như ý, ngược lại nàng chẳng những không chết, nàng còn phải để bọn họ hết thấy không chết tử tế được.

Vân Thiên Vũ ánh mắt sâu u như mực, nhìn Tiêu Cửu Uyên nói: "Vương gia, ngươi cho rằng ta là người ngu xuẩn như thế sao, ta nếu như giết người, ai cũng đừng nghĩ bắt được.."

Một câu cuối cùng nói có bao nhiêu cuồng vọng, bên trong phòng khách mặt người nào cũng tối, giết người còn hùng hồn như thế.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 81: Tra ra thủ phạm thật sự sau màn

Trong phòng khách, Vân Lôi cùng lão phu nhân nghe Vân Thiên Vũ nói xong, trá tin nhảy thình thịch, đã đến nước này, nữ nhân này chẳng lẽ còn có bản lĩnh phản kích.

Lão phu nhân không nói ra được lo lắng, ánh mắt âm ngoan nhìn Vân Thiên Vũ nói: "Ngươi còn muốn ngụy biện, nhân chứng vật chứng."

Lão phu nhân lời nói không có nói xong, Vân Thiên Vũ liền không nhịn được mở miệng: "Vậy coi như người nào vật chứng, ta là thưởng cho Cổ ma ma

một chén, nhưng kia cháo là từ trong phòng bếp bung ra, ai cũng có cơ hội hạ độc, tại sao chính là ta mà không phải người khác đâu?"

"Về phần các người theo như lời vật chứng, một túi thuốc giấy, ta có ngu như vậy sao, hạ độc còn đem thuốc giấy ném ở trong phòng khách chờ các người đi tìm."

Lão phu nhân cùng Vân Lôi sắc mặt khó coi.

Trong phòng khách, Tiêu Dạ Thần dẫn đầu đồng ý mở miệng: "Các người cho rằng Vân tiểu thư là người ngu sao? Đem thuốc giấy ném lại chờ các người đi tìm trở về, về phần nhân chứng, ai có thể chứng minh tận mắt Vân tiểu thư bỏ thuốc, những thứ này nó tài chi là chứng minh, Vân tiểu thư cùng Cổ ma ma âm ỉ, chẳng lẽ cũng bởi vì đôi câu tranh cãi, đã đi xuống độc hại chết bà ta sao?"

Tiêu Dạ Thần dứt lời, Tiêu lão phu nhân cùng Vân Lôi mặt toàn bộ cứng lại, nhất thời cũng không biết nói như thế nào để phản bác.

Trong phòng khách Vân Thiên Tuyết vẫn không nói gì, lúc này đã thu liễm tâm thần, trên khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần, tràn đầy nhu nhược ánh sáng, âm thanh dịu dàng yếu đuối vang lên.

"Thật ra thì Đại tỷ tỷ không phải cố ý muốn hại Cổ ma ma, tỷ ấy chỉ là muốn giáo huấn Cổ ma ma một chút, cho nên mới phải bỏ thuốc Cổ ma ma cho bà ấy một bài học, không nghĩ tới Cổ ma ma cuối cùng sẽ trượt chân rơi vào trong hồ nước hậu viện."

Lời của Vân Thiên Tuyết lập tức để cho lão phu nhân cùng Vân Lôi tỉnh thần, lão phu nhân nhìn Vân Thiên Vũ nói: "Người lúc ấy căn bản không muốn lấy mạng Cổ ma ma, cho nên như thế nào sẽ tỉ mỉ đem thuốc giấy cắt đây, người chỉ là muốn dạy dỗ Cổ ma ma một cái, nhưng ai biết Cổ ma ma sẽ bởi vì nhức đầu mà chạy tán loạn khắp nơi, rơi vào trong hồ hậu viện mà chết."

Lão phu nhân nói xong, Vân Lôi đau lòng tiếp lời: "Vũ nhi a, Cổ ma ma thế nhưng hầu hạ lão phu nhân cùng ta a, người tại sao có thể như vậy đối với nàng đây, làm hại nàng vứt bỏ một cái mạng, mặc dù người không phải cố ý, nhưng đúng là chuyện hại chết nhân mạng?"

Vân Lôi nói xong, len lén nhìn Tiêu Cửu Uyên.

Tiêu Cửu Uyên cúi đầu sửa sang lại vật áo trước mặt, thật giống như đối với chuyện trong phòng khách hoàn toàn không có hứng thú, chẳng những không có hứng thú, hẳn còn có chút chán ghét.

Vân Lôi chỉ muốn mau sớm giải quyết xong chuyện này, cho nên về Vân Thiên Vũ nói: "Vũ nhi a, người vô tình phạm lỗi, phụ thân biết, người chỉ cần hướng Cổ ma ma nhận lỗi là được."

Ánh mắt Vân Thiên Vũ trong veo một dạng lãnh ý, nếu như nàng hôm nay nhận sai, chỉ sợ ngày mai cả kinh thành Đông Ly quốc người nào cũng biết nàng Vân Thiên Vũ thân là Ly thân vương phi tương lai, có bao nhiêu ngang ngược can rỡ, cuồng vọng tự đại, không xem mạng người ra gì, tùy ý chà đạp nhân mạng.

Nếu như thật nói như vậy, Tiêu Cửu Uyên nhất định sẽ giết nàng đầu tiên, bởi vì nàng làm liên lụy tới danh tiếng Ly thân vương phi.

Hắn tuyệt đối sẽ không để cho người làm nhục bồi họ đến Ly thân vương phi.

Vân Thiên Vũ cười lạnh nhìn về lão phu nhân cùng Vân Lôi: "Xem ra ta hôm nay không chứng minh chút gì, tội danh thật đúng là phải nhận, tốt lắm, ta coi như tra một chút, xem một chút đến tột cùng là người nào ở trong cháo mật ong tổ yến này hạ hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng."

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn về Hậu phủ quản gia Triệu Thanh Sơn, trong tròng lạnh lùng ra lệnh: "Người đi phòng bếp bên kia, kêu tất cả mọi người trong phòng bếp hôm nay tất cả đi qua, một người cũng không cho phép sót lại."

Triệu quản gia suy sụp, quay đầu nhìn về lão phu nhân cùng Vân Lôi, Vân Thiên Vũ lãnh mở miệng cười: "Thế nào, không phải nói muốn tra sao? Tại sao hiện tại bất động, chẳng lẽ không muốn cho ta mang tội danh mới hết hy vọng a, người biết nói các người bắt mần ta cháu gái này, người không biết còn tưởng rằng các người không hài lòng Ly thân vương gia đây."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Đối trá ghê tởm

Trong phòng khách, Vân Thiên Vũ nói một câu, khiến cho Vân Lôi cùng lão phu nhân sắc mặt trở nên khó coi dị thường, hai người lập tức ra lệnh Triệu Thanh Sơn đem người gọi tới đây.

Vân Lôi vội vàng đứng lên hướng Tiêu Cửu Uyên thất lễ.

"Vương gia, thần tuyệt không nghĩ như vậy, tuyệt không nghĩ như vậy."

Tiêu Cửu Uyên mặt mày tuần mỹ vô song dâng lên sương lạnh, bắt quá không phải là nhắm vào Vân Lô, mà là nhắm vào nữ nhân đang trong phòng khách kia.

Vân Thiên Vũ không cần quay đầu cũng biết Tiêu Cửu Uyên đang lờm nàng đây, nàng quay đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên, ôn thuận vô cùng nói.

"Vương gia, ta chính đang suy luận, trước mắt ta mang danh tiếng Ly thân vương phi danh không phải sao? Nếu như ta thật gặp chuyện không may, người bên ngoài nhất định sẽ hồ ngôn loạn ngữ, cho nên vì Ly thân vương phủ, ta nhất định rửa sạch tội danh."

Nói xong lời cuối cùng, Vân Thiên Vũ hoàn toàn một bộ đáng ta là vì Ly thân vương phủ mới cố gắng rửa sạch tội danh cho mình.

Trong mắt Tiêu Cửu Uyên hàn quang văng khắp nơi, phách bá có tiếng.

Âm thanh hán lạnh lùng sâu kín vang lên: "Nếu như bốn vương phế đi người nữ nhân xấu xí này, người nói vương phủ của bốn vương còn có tồn tại sao?"

Lần này Vân Thiên Vũ đen mặt, đã nói rồi đây hợp tác đâu rồi, nói xong nàng tự mình giải quyết.

Nàng không phải là mình giải quyết sao, vừa không có làm phiền đại gia hán.

Vân Thiên Vũ trong lòng thật nhanh suy nghĩ, nên như thế nào bỏ đi ý niệm của Tiêu Cửu Uyên.

Một bên trong phòng khách, Vân Thiên Tuyết nhìn Tiêu Cửu Uyên tuần mỹ khí phách như vậy, người tôn quý vô song, cho nên có thể cùng Vân Thiên Vũ thân nhiên nói chuyện, ánh mắt của hán từ đầu tới đuôi cũng không thấy người khác thế nào, ngay cả nàng cũng không có liếc mắt nhìn, nhưng hán vậy mà nhìn Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Tuyết lập tức lòng như lửa đốt, thế nào cũng không khống chế được tâm tình của mình, bắt quá dù vậy, nàng cũng không quên bày ra một mặt tốt đẹp nhất của mình, trên khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần trang điểm khéo léo cười duyên, trong mắt chứa đựng ánh sáng dịu dàng, thanh âm càng thêm dịu dàng thật giống như chim hoàng oanh khinh đề.

"Ly thân vương gia, người đừng ghét tỷ tỷ ta, tỷ tỷ nàng không phải là cố ý."

Vân Thiên Tuyết dứt lời, Tiêu Cửu Uyên quay đầu nhìn sang.

Mắt phượng đen tuyền, trong con ngươi đen nhánh thật giống như sẽ đầu độc lòng người, làm cho người ta liếc mắt nhìn liền cam nguyện trầm luân, liếc mắt nhìn liền không khống chế được nhịp tim tăng nhanh, Vân Thiên Tuyết trên gương mặt nổi lên màu hồng đào, cũng không dám nhìn Tiêu Cửu Uyên, cúi đầu nhìn mặt đất.

Vốn dĩ là nam nhân chân chính khí phách, chỉ một cái ánh mắt, liền làm cho người ta cam nguyện trầm luân a.

Trước kia nàng mặc dù biết Tiêu Cửu Uyên là một người xuất sắc, nhưng bởi vì cho tới nay không có đồng thời xuất hiện, cho nên dù sao vẫn cho là người khác nói ngoa, bây giờ cùng hán tiếp xúc gần gũi, nàng mới biết, người đàn ông này vốn có năng lực đầu độc người.

Hiện tại chỉ cần hán một câu nói, nàng lập tức gả cho hán.

Vân Thiên Tuyết suy nghĩ miên man, hoàn toàn không có chú ý tới đối diện Tiêu Cửu Uyên trên mặt không chút nào che giấu chán ghét, trong mắt thoáng qua khinh thường, bởi vì hán thấy được Vân Thiên Tuyết hoa si, nữ nhân hoa si, còn cho là kinh thành tài nữ, xem ra nữ nhân tất cả đều cùng một dạng.

Không, cũng có ngoại ý muốn, Tiêu Cửu Uyên quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, mặc dù nữ nhân này rất xấu, nhưng lúc đối mặt hán, muốn bình thường nhiều lắm.

Điều này làm cho Tiêu Cửu Uyên rất hài lòng, bởi vì Vân Thiên Tuyết hoa si, Tiêu Cửu Uyên rốt cục quyết định vẫn là Vân Thiên Vũ con cờ này tương đối hợp cách.

"Thôi, vậy thì người tương đối bình thường một chút, bốn vương sẽ để cho người tra đi."

Vân Thiên Vũ nghe Tiêu Cửu Uyên nói, rốt cục thở phào nhẹ nhõm, nàng thật muốn cùng Vân Thiên Tuyết nói tiếng cảm ơn, tạ ơn muội muội, người hoa si phát ra nhưng thật là đúng lúc a.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ quay đầu nhìn về Vân Thiên Tuyết, nữ nhân này chính ở chỗ này trưng ra đáng vẻ then thừng, không nhận được im lặng mất trọn trắng, người ta cũng chán ghét muốn chết, người già bộ cái gì già bộ a.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Tư vị nghiệm độc

Vân Thiên Vũ ánh mắt từ trên người Vân Thiên Tuyết dời đến trên người Tiêu Thiên Dịch, người đàn ông này cũng phát hiện Vân Thiên Tuyết dị thường, nhưng mấu chốt hẳn không cho là Vân Thiên Tuyết đối với Tiêu Cửu Uyên có chủ ý động vào cái không nên động, ngược lại cho là Vân Thiên Tuyết đây là bị Tiêu Cửu Uyên hù dọa, nhìn cũng không dám nhìn Tiêu Cửu Uyên.

Tất định là Thiên Tuyết vẫn rất nhát gan.

Về mặt Tiêu Thiên Dịch, Vân Thiên Vũ một cái liền nhìn hiểu, khoe miệng ngoác ngoác, khuôn mặt khinh thường.

Nàng quay đầu nhìn sang, vừa đứng thấy trước mặt cửu hoàng thúc đại nhân hai mắt lạnh lùng nhìn nàng, châm chọc bày tỏ, tự thân khó giữ được, còn có tâm tình nhìn người khác đùa giỡn.

Vân Thiên Vũ hai mắt tối sầm, rất muốn hỏi một chút cửu hoàng thúc đại nhân, hẳn là giun đũa nàng trong bụng sao? Tại sao nàng nghĩ cái gì hẳn cũng có thể đoán được.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, thanh âm Tiêu Cửu Uyên tối tăm rét lạnh vang lên: "Nếu như ngươi không thể tra ra hung thủ, không thể chứng minh sự trong sạch của mình, đừng hy vọng bốn vương sẽ che chở ngươi, ngược lại bốn vương sẽ đích thân đem ngươi đưa vào Hình bộ đại lao đi."

Tiêu Cửu Uyên nói xong khiến cho Vân Thiên Vũ sắc mặt lạnh hai phân, nàng đã sớm biết Tiêu Cửu Uyên sẽ không bình thân che chở nàng, cho nên vương gia ngươi có thể không cần luôn là dùng lời đe dọa người sao.

Vân Thiên Vũ không vội không nóng mở miệng nói: "Ta sẽ để hung thủ hiện hình, cho nên vương gia sợ rằng không có cơ hội tự tay đem ta đưa vào Hình bộ đại lao."

Đang lúc ấy thì, ngoài cửa vang lên tiếng bước chân, Hậu phủ quản gia Triệu Thanh Sơn dẫn một đoàn người đi vào quỳ xuống.

"Lão phu nhân, Hậu gia, các vị vương gia, những người này đều là hôm nay đã đến đầu bếp phòng."

Bên trong phòng khách một người cũng không nói gì, mọi người nhìn về Vân Thiên Vũ, không biết Vân Thiên Vũ phải như thế nào tra ra thực hung đích thực sau màn.

Vân Thiên Vũ từ từ đi ra, mặc dù mặc một bộ vải thô la quần trắng bạch, thân thể gầy yếu đến một trận gió cũng có thể thổi ngã, trên mặt còn mông một khối lỵ trắng, nhưng quanh thân nàng đều là khí phách, lại giống như Không Cốc U Lan.

Nàng như vậy, mặc dù mặt bị phá hủy, vẫn như cũ hết sức hấp dẫn người.

Bất quá Vân Thiên Vũ không để ý tới người khác, chỉ trong trẻo lạnh lùng mở miệng nói: "Họa Mi."

Họa Mi nghe được tiểu thư nhà mình gọi, lập tức vọt tới bên cạnh Vân Thiên Vũ: "Tiểu thư."

"Lập tức đi Hậu phủ trong vườn hoa hái một chút cỏ Không Tước cùng thuốc Bạch Thược tới."

"Vâng, tiểu thư." Họa Mi xông ra ngoài, trong phòng khách tất cả mọi người không hiểu Vân Thiên Vũ muốn làm gì.

Vân Thiên Vũ cũng không có nhìn bất luận kẻ nào, chỉ là sắc mặt như sương lạnh, thông thả ung dung nói: "Thật là người thiện bị người lẩn, mã thiện bị người kỵ a, dám can đảm cho ta hạ độc người, xem ra là nhìn ta dễ khi dễ a, tốt, hôm nay ta cũng muốn nhìn một chút đến tột cùng là người nào dám lẩn đến trên đầu ta."

Phòng khách hạ nhân quỳ bên dưới, không ít sắc mặt cũng liếc, có mồ hôi lạnh xông tới.

Mặc dù chuyện không phải bọn hắn làm, nhưng là Đại tiểu thư sắc mặt lạnh lùng tàn sát, lại làm cho người không tự chủ được tóc gáy cũng dựng thẳng, sợ mình thật chọc phải phiền toái gì, mọi người ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên.

Ngoài cửa Họa Mi rất nhanh hái cỏ Không Tước cùng thuốc Bạch Thược đi vào, Vân Thiên Vũ đưa tay nhận lấy, lại ra lệnh Họa Mi lấy một chén nước tới.

Vân Thiên Vũ đem cỏ Không Tước cùng thuốc Bạch Thược hòa thành nước, nhỏ giọt vào trong chén trà, sau đó nàng đưa tay bưng chén nước, nhìn về một bên trong phòng khách Lâm đại phu ngày ngày nhìn nàng.

"Lâm đại phu, ngươi đã có thể nhận ra hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng, tự nhiên cũng có thể ngửi thấy ra mùi vị của nó, như vậy như thế này, ta sẽ dùng nước này đổ lên tay các nàng mỗi người, ngươi cần thận tra cho ta, chắc chắn tra ra người nào tiếp xúc qua hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng, người này chính là người bỏ thuốc."

Vân Thiên Vũ nói xong cũng không để ý tới Lâm đại phu đại phu, quay đầu nhìn về người quỳ phía dưới, quát lạnh lên tiếng: "Đưa tất cả tay ra cho ta."

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 84: Chết vẫn Vân Thiên Tuyết

Một bên trong phòng khách Vân Thiên Tuyết mặt lạnh xuống, khuôn mặt khó có thể tin, làm sao có thể, Vân Thiên Vũ làm sao có thể sẽ làm cho mùi của hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng hiện ra, nàng cho tới bây giờ chưa nghe nói qua cô Không Tước cùng thuốc Bạch Thược có thể để cho mùi của hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng hiện ra.

Không, Vân Thiên Vũ nữ nhân này đang chiến tranh tâm lý, nàng đây là hù dọa người, xem ai nhịn không được bạo lộ ra.

Vân Thiên Tuyết thật nhanh nhìn lại trong đám người, vừa đúng có người nhìn sang, nàng hung hăng tròn mắt nhìn một cái đi qua, người nọ run rẩy một cái, tùy theo miễn cưỡng trấn định lại.

Vân Thiên Vũ đã bắt đầu ở tay của hạ nhân đổ nước trà, mà Lâm đại phu từng cái một đã kiểm tra đi, thỉnh thoảng lắc đầu: "Không có."

"Không có."

Trong thính đường không ai nói chuyện, mọi người nhìn tình huống phía dưới.

Trước mặt một hàng người làm rất nhanh kiểm tra xong rồi, tra được phía sau một hàng người làm, phía sau một hàng người làm cầm đầu chính là nha hoàn nhị đẳng Nguyên Hương trong sân viện của Vân Thiên Tuyết.

Nguyên Hương lúc này sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, mồ hôi lạnh thẳng rơi xuống, giọng cao tay run rẩy không ngừng.

Vân Thiên Vũ nhìn một cái liền nhìn ra nữ nhân này có vấn đề, bất quá làm như thật giống như không thấy, lạnh nhạt thoa được thủy, sau đó ý bảo Lâm đại phu kiểm tra.

Lâm đại phu chỉ ngửi một cái, liền nhíu lên mi, bất quá nhất thời cũng không có lên tiếng, mà là cẩn thận liếc Vân Thiên Vũ một cái, sau đó quay đầu dục vọng hướng Vân Thiên Tuyết, chẳng qua là hắn còn chưa kịp thấy rõ Vân Thiên Tuyết, âm thanh Vân Thiên Vũ trong trẻo lạnh lùng vang lên.

"Lâm đại phu, chuyện này không chỉ có riêng là hạ độc độc chết Cổ ma ma đơn giản như vậy, phụ thân ta tự mình phái người đi mời Ly thân vương gia đến, vương gia trong đôi mắt nhưng không nửa điểm hạt cát, nên làm như thế nào người suy nghĩ một chút đi."

Vân Thiên Vũ một lời khiến cho Lâm đại phu bùm một tiếng quỳ xuống, thanh âm cũng biến chất, liên tục vừa nói: "Nguyên Hương, Nguyên Hương trên tay có mùi hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng."

Lâm đại phu nói xong sắc mặt như tro tàn, xem ra hắn ở Vĩnh Ninh Hậu phủ làm đại phu cũng chấm dứt.

Bất quá trước mắt có thể giữ được mạng liền không tệ, nếu như hắn không nói, chọc cho Ly thân vương gia nổi giận, vậy hắn vút không chỉ một cái mạng, rất có thể Lâm gia lớn nhỏ cũng muốn xui xẻo, cho nên hắn không dám.

Vân Thiên Vũ cười lạnh nhìn về Nguyên Hương, trong mắt như ngầm kịch độc một loại, Nguyên Hương cũng nửa không chịu nổi kích thích như vậy, ngao một tiếng kêu ngắt đứt.

Bất quá nàng ngắt đứt, cũng không thể khiến cho chuyện này kết thúc, Vân Thiên Vũ nhìn về Lâm đại phu ra lệnh: "Dem nàng cứu tỉnh."

"Vâng."

Lâm đại phu hiện tại đặc biệt sợ Vân Thiên Vũ, không dám nói câu nào, tiến lên dùng ngón châm châm tỉnh Nguyên Hương.

Nguyên Hương lo lắng tỉnh lại, thấy Vân Thiên Vũ từ trên cao đang nhìn mình, khóc ròng cầu xin tha thứ.

"Đại tiểu thư, người tha ta một lần đi, ta sau này cũng không dám nữa."

"Dám can đảm đem chủ ý động đến trên đầu của ta, còn trông cậy vào ta tha cho ngươi, có thể sao?"

Vân Thiên Vũ giọng nói nhẹ như gió, nhẹ quét về phía Vân Thiên Tuyết một bên trong phòng khách, khóe môi nồng đậm ý châm chọc, Vân Thiên Tuyết tự nhiên nhìn thấu Vân Thiên Vũ ý tứ, nàng ở châm chọc nàng.

Nàng ta thế nhưng dám can đảm châm chọc nàng, Vân Thiên Tuyết sắc mặt không nói ra được khó coi, móng tay cũng bấm vào trong thịt đi.

Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới Vân Thiên Vũ vậy mà thật có thể để cho mùi của hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng, ở tay của hạ nhân hiện ra, nữ nhân này làm sao sẽ hiểu cái này, ngay cả nàng cũng không hiểu a, sự phụ nàng không có dạy qua cho nàng cái này.

Chuyện trước mắt này xử lý như thế nào, Nguyên Hương lại là nhị đẳng nha hoàn trong sân viện của nàng a.

Vân Thiên Tuyết đang suy cách đối phó, đối diện Vân Thiên Vũ đã lạnh lùng mở miệng.

"Nhị muội muội, người nói một chút, tại sao người trong sân nhị đẳng nha hoàn, ở trong chén cháo của ta hạ độc?"

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Giấu cột Vân Lô

Vân Thiên Tuyết lúc này đã đứng lên, sắc mặt của nàng hết sức khó coi, âm trầm nhìn Nguyên Hương nói.

"Tiện tỳ, người tại sao lại ở hạ độc trong cháo của Đại tỷ ta, nói, người là bị người nào sai khiến làm ra chuyện này?"

Nguyên Hương có thể trở thành nha hoàn nhị đẳng của Vân Thiên Tuyết, tự nhiên không ngu ngốc, vừa nghe đến lời của Vân Thiên Tuyết, sớm phản ứng kịp, vừa khóc rống vừa thất thanh kêu lên.

"Là Trầm di nương, Trầm di nương sai khiến nô tỳ làm chuyện này, Trầm di nương bởi vì Tam tiểu thư bị Đại tiểu thư đánh, cho nên trong lòng tức giận, liền cầm tiền mua được nô tỳ hạ độc Đại tiểu thư."

Nguyên Hương dứt lời, trong phòng khách, Vân Lô cùng Hậu phu nhân tất cả thờ phào nhẹ nhõm, hai người bọn họ đúng là chỉ sợ chuyện này liên lụy đến Vân Thiên Tuyết, Vân Thiên Tuyết cũng không thể có chút tổn thương.

Vân Lô nghe Nguyên Hương nói xong, lập tức giận dữ: "Người đâu, bắt Thảm thị lại cho ta, loạn côn đánh chết."

Vân Lô dứt lời, Hậu phu nhân cùng Vân Thiên Tuyết tất cả thờ phào nhẹ nhõm.

Nhưng trong phòng khách này mọi người cũng không phải người ngu, An Thân Vương phủ thế tử Tiêu Dạ Thần đầu tiên nói chuyện.

"Vĩnh Ninh Hậu gia, coi như Hình bộ tử hình phạm nhân, cũng muốn hỏi tội sau mới định tội, các người Vĩnh Ninh Hậu phủ thế nào chuyên chế a, hỏi cũng không hỏi liền nhận định người khác có tội, coi như là hoàng thượng, còn phải hỏi một câu đây, người đây là so với hoàng thượng còn..."

Tiêu Dạ Thần lời còn chưa dứt, Vân Lô mặt hoàn toàn rạn nứt, phải biết lời này nếu như truyền đi, hắn có mấy đầu đủ chém a.

Vân Lô sợ hãi đứng dậy cáo lỗi: "Thần không phải là ý này, thần chẳng qua là quá nổi giận."

Trong phòng khách, Hoài vương Tiêu Thiên Nghiêu nhìn về Tiêu Dạ Thần, mình lặng nói: "Tiêu Dạ Thần, người yên tĩnh chút đi, vụ án này còn không có thẩm tra xong đây, người chen miệng gì."

Hoài Vương cùng Vĩnh Ninh Hậu phủ quan hệ hết sức gần gũi, loại thời điểm này, hắn không thể không nói.

Mặc dù quan hệ giữa bọn họ cũng không tốt lắm, nhưng bên ngoài Hoài vương lại không thể không nói.

Hoài vương Tiêu Thiên Nghiêu nói xong, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch đồng ý lên tiếng: "Đúng a, như thế nào đều có chuyện của người, chuyện này mắc mớ gì tới người?"

Tiêu Dạ Thần vừa nghe đến Tiêu Thiên dịch nói chuyện liền nổi giận, nhìn chằm chằm hắn muốn sang hắn đôi câu, bên cạnh hắn Tiêu Cửu Uyên đã không nhịn được quát lạnh: "Câm miệng, nhanh lên một chút thẩm tra."

Hắn đã ngồi ở chỗ này lãng phí thời gian lâu như vậy, càng đợi càng phiền, quanh thân lệ khí, cho dù ai thấy cũng có thể nhìn ra vị gia này, hiện tại tâm tình hết sức không tốt.

Vân Lô nào dám nửa trêu chọc vị gia này mất hứng, lập tức ra lệnh người: "Người đâu, đem Trầm di nương mang tới."

"Vâng."

Hộ vệ chạy vội đi ra ngoài dẫn người, Vân Lô nhìn về Vân Thiên Vũ dưới đứng, mặt hiền hòa mở miệng: "Vũ nhi, xem ra chuyện này phụ thân cùng tổ mẫu ủy khuất con, con yên tâm, phụ thân nhất định sẽ giết Thảm thị báo thù cho con, con mệt không, mệt mời đi nghỉ ngơi một chút đi, nơi này giao cho phụ thân."

Vân Lô chính là muốn đem Vân Thiên Vũ dời đi, hảo dọn dẹp Thảm thị.

Chuyện này không thể kéo lớn nữa, kéo lớn nữa, chỉ sợ còn phải liên lụy đến nữ nhi của mình, giờ khắc này Vân Lô ruột gan đều rối nùi, sớm biết hẳn cũng không đi mời Tiêu Cửu Uyên, không có chuyện gì mời hẳn tới làm cái gì, làm cho chuyện càng không thể cứu vãn.

Nhưng khi ban đầu hẳn cho là nhất định có thể dọn dẹp Vân Thiên Vũ cái tiểu tiện nhân này a.

Vân Lô trong lòng khổ đến độ mau muốn khóc, trên mặt vẫn không thể biểu hiện ra, một đôi mắt hiền lành nhìn Vân Thiên Vũ.

Đáng tiếc hẳn không biết Vân Thiên Vũ cá tính, trêu chọc người của nàng, không lột xuống một lớp da, nàng chắc là sẽ không vui vẻ.

Vân Thiên Vũ kéo môi sâu kín cười khê: "Thì ra là phụ thân vẫn còn biết đau lòng cho ta, xem ra ta không phải là nhật được, cũng không phải là vụng trộm, vẫn là phụ thân sinh ra, lúc trước phụ thân một mực chắc chắn ta sẽ giết người, ta còn tưởng rằng ta là được nhật về, bằng không chính là mẫu thân ta vụng trộm với nam nhân khác sinh ra."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Đặt ra nghi vấn cho Nguyên Hương

Lời của Vân Thiên Vũ làm cho Vân Lô giận đến cả khuôn mặt cũng xanh biếc, tâm đầu đốn dị thường.

"Người."

Vân Thiên Vũ kéo kéo khóe miệng, nhẹ nhàng nói: "Phụ thân, ta chính là đang suy luận."

Vân Lô một búng máu khí xông tới, phun ra không được mà nuốt xuống cũng không xong, sắc mặt cơ hồ cứng ngắt, có loại suy luận như vậy sao? Suy luận mẫu thân mình vụng trộm với người khác, suy luận phụ thân mình đội nón xanh (cho cảm sùng), Vân Lô thật muốn tát nghiệt nữ một cái.

Đáng tiếc trong trường hợp này, hẳn thật đúng là không có can đảm.

Vân Lô xanh mặt suy nghĩ con người nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, đáng tiếc Vân Thiên Vũ cũng không thèm nhìn hẳn, quay đầu nhìn về ngoài cửa.

Ngoài cửa xa xa đã có tiếng khóc tiếng kêu truyền đến, rất nhanh liền đến cửa phòng khách, tiếng khóc tê tâm liệt phế kèm theo tiếng quát tháo.

"Các người buông ta ra, các người làm cái gì vậy, tại sao túm ta, ta phạm vào chuyện gì, tại sao đối xử với ta như thế."

Trầm di nương bị người từ bên ngoài lôi đi vào, quần áo xốc xếch, tóc xốc xếch, cả người không nói ra được thê thảm.

Thì ra là hộ vệ đi bắt người, Trầm di nương không muốn tới đây, hộ vệ bắt chấp tất cả đem nàng lôi ra tới đây.

Trầm di nương bị dọa sợ, một đường kêu khóc thét chói tai.

Lúc này nàng còn không biết mình đang gặp tai họa lâm đầu, vừa vào phòng khách liền hướng Vân Lô khóc gọi: "Hậu gia, những hạ nhân này vô pháp vô thiên, thể nhưng đối đãi với chủ tử như vậy, Hậu gia, người hãy cho người đem bọn họ kéo xuống đánh nặng ba mươi đại bản đi."

Vân Lô vốn là bị Vân Thiên Vũ chọc giận đến gần chết, bây giờ nghe Trầm di nương nói, trong lòng sớm nổi lửa giận, nhìn Thẩm thị đang quỳ gằm lên: "Câm miệng, ta hỏi người, có phải hay không người sai khiến Nguyên Hương hạ độc Đại tiểu thư, hiện tại hại chết Cổ ma ma."

Thẩm thị lập tức bị hỏi đến bối rối, không biết nói gì.

Vân Lô bắt được điểm này không đương, phần nộ quát: "Tiện nhân, người thật là to gan, thậm chí ngay cả Ly thân vương phi tương lai cũng dám hại, người đây là cùng lão Thiên mượn lá gan sao?"

Hắn nói xong cũng không cho Thẩm thị cơ hội nói chuyện, hướng thị vệ phòng khách phía dưới phần nộ quát: "Đem Thẩm thị kéo xuống loạn côn đánh chết."

Thị vệ một tiếng đáp ứng, tiến lên liền kéo lôi Thẩm thị ra bên ngoài.

Thẩm thị rốt cục thanh tỉnh lại, kêu lên thảm thiết: "Hậu gia, ta không có, ta không để cho Nguyên Hương hạ độc, Hậu gia cứu mạng a."

Đáng tiếc không ai để ý tới nàng, ngay cả Vân Thiên Vũ cũng không để ý tới, mặc dù nàng có biện pháp thay Thẩm thị cời tội, nhưng tiện nhân kia không ít khi để nàng lúc trước, chết cũng xứng đáng.

Thẩm thị bị kéo đi xuống, Vân Lôi hoàn toàn thờ phào nhẹ nhõm nói: "Tốt lắm, chuyện này rốt cục đã điều tra xong, Cổ ma ma chết là cái ngoài ý muốn."

Vân Lôi trong lòng không nói ra được ứ động, cả người ở trong thời gian ngắn ngủi, già nua vài tuổi, không có tí mĩ đánh giá nhìn về Tiêu Cửu Uyên, đang định kết thúc vụ án này.

Đáng tiếc Vân Thiên Vũ lại lên tiếng: "Phụ thân, vụ án này Vương gia tựa hồ là giao cho ta tới tra đi?"

Vân Lôi trong lòng lộp bộp trầm xuống, quay lại đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, trong lòng trong nháy mắt thoáng qua một chút hốt hoảng.

"Chuyện này không phải là rõ ràng rồi sao? Thẩm thị sai khiến Nguyên Hương ở trong cháo của con hạ độc, hiện tại đánh chết Thẩm thị, coi như là thay Cổ ma ma báo thù, chuyện này vì vậy sáng tỏ."

Vân Thiên Vũ sâu kín cười lạnh: "Phụ thân, ta lặp lại lần nữa, vụ án này Vương gia lúc trước nói, để cho ta chứng minh sự trong sạch của mình, tìm ra người chủ mưu thật sự phía sau màn, không phải phụ thân cho rằng Thẩm thị là chủ mưu thuật sự phía sau màn."

Vân Lôi trong mắt phun ra tia lửa, đáng tiếc Vân Thiên Vũ làm như không thấy, nàng quay đầu lại nhìn về Nguyên Hương hỏi: "Nguyên Hương, ngươi nói là Thẩm thị chỉ điểm ngươi hạ độc sao?"

Nguyên Hương lúc này hốt hoảng cực kỳ, nàng bắt quá chỉ là một nha hoàn, lúc nào thì trải qua những thứ này a, hốt hoảng gật đầu: "Vâng, phải "

"Thuốc là do Trầm di nương tự tay giao cho ngươi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Phát hiện hung thủ

Vân Thiên Vũ hỏi Nguyên Hương không hề nghĩ ngợi, gật đầu nói: "Vâng, Đại tiểu thụ."

Trong phòng khách, tâm Vân Thiên Tuyết trầm xuống, bỗng nhiên cảm thấy không ổn.

Vân Thiên Vũ đã ý bảo Họa Mi đem nước lấy ra đi, ở trên tay Thẩm thị thoa lên, xem một chút Thẩm thị đến tột cùng có hay không chạm qua hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng.

Họa Mi lĩnh mệnh đi làm chuyện, Lâm đại phu cũng chấp nhận đi theo ra ngoài.

Trong phòng khách mọi người bưng tỉnh, mới hiểu được Vân Thiên Vũ hỏi Nguyên Hương lời này ý tứ gì.

Nguyên Hương sắc mặt tái nhợt, đầu từng trận bất tỉnh quyết, lúc này, nàng hận không được mình chết rồi mới phải, tại sao, tại sao phải như vậy a.

Bên ngoài Họa Mi cùng Lâm đại phu rất nhanh đi vào, Lâm đại phu thật nhanh bẩm báo nói: "Hồi Đại tiểu thụ, Trầm di nương trên tay không có hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng."

Sắc mặt Nguyên Hương trắng bệch đến đáng sợ, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng đập đầu: "Đại tiểu thụ, thật là Trầm di nương cho ta, thật sự là nàng chỉ điểm ta."

"Ta hỏi nữa ngươi một lần, đến tột cùng là người nào chỉ điểm ngươi ở trong cháo của ta hạ độc, nếu như ngươi không nói, vậy thì dẫn đi dựng hình, chỉ mong ngươi chịu được cực hình mười ngón tay xâu kim."

Mười ngón tay xâu kim, chỉ nghĩ liền làm cho người ta da đầu tê dại, đây là một nơi dùng cực hình vô cùng xấu xa, người bình thường căn bản không chịu nổi.

Nguyên Hương tự nhiên không ngoại lệ, sớm bị dọa phải mặt mày thất thanh, kêu thảm thiết liên tiếp, thôi thôi thôi, không bằng vừa chết.

Nguyên Hương đang muốn cắn lưỡi tự vẫn, trên đỉnh đầu giọng nói Vân Thiên Vũ trong trẻo lạnh lùng vang lên: "Ngươi có thể cắn lưỡi tự vẫn, bất quá nếu như ngươi chết, cả nhà ngươi tất cả mọi người cũng vì ngươi chôn theo."

Một lời khiến cho Nguyên Hương thân thể run rẩy, trên mặt hoàn toàn không có một chút huyết sắc, hoảng sợ ngẩng đầu nhìn Vân Thiên Vũ, thấy rõ ràng trong mắt cô gái trước mặt ánh sáng lạnh lùng, nói cách khác nàng ấy nói được là làm được, nếu như nàng dám can đảm cắn lưỡi tự vẫn, cả nhà nàng tất cả mọi người đều chết.

Nàng tại sao có thể liên lụy cha mẹ huynh đệ a, Nguyên Hương cũng không chịu nổi kích thích như vậy nữa, hét rầm lên: "Là Hải Đường, Hải Đường để "

cho ta đi hạ độc Đại tiểu thư."

Hải Đường chính là đại nha hoàn bên cạnh Vân Thiên Tuyết, lúc này nàng nghe được Nguyên Hương đem nàng giao ra đây, sắc mặt nhất thời mất đi huyết sắc, thân thể mềm nhũn quỵ xuống.

Lần này không đợi Vân Thiên Vũ chất vấn, Hải Đường chủ động thừa nhận, bắt quả nàng đem tất cả sai lầm ôm vào người.

"Là nô tỳ làm, hết thảy đều lỗi của nô tỳ, nô tỳ nhìn Nhị tiểu thư cùng Tuyên vương điện hạ rõ ràng là tình đầu ý hợp một đôi, nhưng là Đại tiểu thư cứng rắn phá hư hôn sự của Nhị tiểu thư cùng Tuyên vương điện hạ, Nhị tiểu thư bởi vì khổ sở trong lòng, luôn rơi lệ, nô tỳ nhìn đau lòng, liền trộm cầm lấy thuốc độc của Nhị tiểu thư trước kia luyện chế, âm thầm để cho Nguyên Hương bỏ vào trong cháo của Đại tiểu thư, không nghĩ tới cuối cùng cũng là hại Cổ ma ma, nô tỳ đáng chết, chỉ cầu vừa chết."

Hải Đường nhắm mắt, chấp nhận cam nguyện lãnh lấy cái chết.

Thật ra thì cũng không phải nói nàng có bao nhiêu trung thành, nhưng mà sống chết của gia đình nàng, toàn gia tất cả đều trong Hậu phủ, nếu như mình không nhận tội này, chỉ sợ toàn gia cũng sẽ không có ngày thật tốt quá.

Hải Đường dứt lời, Vân Thiên Tuyết lập tức mắt ngậm lệ nóng, chỉ vào Hải Đường khổ sở nói.

"Hải Đường, ngươi quá hồ đồ, ngươi tại sao có thể làm ra chuyện như vậy, ngươi thật là làm cho ta quá thất vọng."

Nàng nói xong nhẹ giọng khóc lên, ngồi ở cách nàng ta không xa Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, thấy Vân Thiên Tuyết thương tâm, còn muốn đến nói Hải Đường, trong lòng không khỏi đau lòng, trực tiếp đứng dậy đi tới bên cạnh Vân Thiên Tuyết, lấy khăn tay nàng lau nước mắt.

"Tuyết Nhi, ngươi đừng khổ sở, bốn vương sẽ không bạc đãi ngươi, ngươi chờ, bốn vương rất nhanh sẽ hướng phụ hoàng xin chỉ, cưới ngươi vào Vương Phủ."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: Lấy cái chết tạ tội

Bên trong phòng khách, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, tranh phong xoay chuyển có phải hay không quá nhanh.

Ở đây thẩm tra vụ án giết người, bên kia hai người đã tình chàng ý thiếp, thật không biết xấu hổ.

Vân Thiên Vũ trực tiếp tức giận chế nhạo: "Tuyên vương điện hạ, phiền toái ngươi xem một chút trường hợp với về mặt ý được không?"

Nàng nói xong nhìn về Hải Đường trầm giọng nói: "Hải Đường, ngươi xác định không là có người chỉ điểm ngươi làm chuyện này?"

Lời này hai mắt nhắm thẳng vào Vân Thiên Tuyết, Vân Thiên Tuyết lập tức cắn răng thương tâm nhìn Tiêu Thiên Dịch.

Tiêu Thiên Dịch quả nhiên lên tiếng: "Vân Thiên Vũ, ngươi có ý gì?"

Vân Thiên Vũ vẫn không nói gì, một bên Tiêu Cửu Uyên thanh âm lạnh lẽo vang lên: "Bắt đầu từ bây giờ, lại có nhiều người mở miệng nói một câu, kéo ra ngoài và miệng, và nát miệng mới thôi."

Tiêu Cửu Uyên dứt lời, Tiêu Thiên Dịch sắc mặt thay đổi, bên trong phòng khách rất nhiều người sắc mặt cũng thay đổi, nhưng ai cũng không dám nói nữa.

Vân Thiên Vũ nhìn về Tiêu Cửu Uyên, vốn là muốn cho Tiêu Cửu Uyên một ánh mắt cảm kích, nhưng là lại thấy tên kia hung thần ác sát nhìn chằm chằm nàng, một đôi đồng mâu u lạnh hàn mang, Vân Thiên Vũ lập tức cảm giác không xong.

Người này vừa giận, chỉ sợ nàng cũng muốn xui xẻo, nhưng nàng là vô tội a.

Vân Thiên Vũ vừa nghĩ vừa nhìn nói với Hải Đường: "Ngươi nói, là ai chỉ điểm ngươi làm được chuyện này, nếu như ngươi giao ra chủ mưu phía sau màn, ta bảo đảm sẽ không quá mức làm khó dễ ngươi."

Vân Thiên Vũ lúc nói lời này, còn để mắt nhìn Vân Thiên Tuyết, về mặt rõ ràng nói Vân Thiên Tuyết chính là chủ mưu phía sau màn.

Vân Thiên Tuyết bị tức đến dạ dày đau, cũng không dám mở miệng nói chuyện nữa, để tránh trêu chọc đến Tiêu Cửu Uyên trả thù.

Chỉ có điều nam nhân này mặc dù hung hăng, cũng tuấn mỹ không gì sánh được.

Nếu như nàng có thể chinh phục nam nhân như vậy, cả đời này sợ là chết cũng không tiếc.

Vân Thiên Tuyết ở trong lòng cảm thán, bất quá rất nhanh nghĩ đến nguy hiểm trước mắt, nếu như Hải Đường giao nàng ra nàng, như vậy nàng sẽ phải xui xẻo, song chuyện này liên lụy đến Tiêu Cửu Uyên.

Vân Thiên Tuyết một đôi mắt cảnh cáo nhìn chăm chăm Hải Đường, nếu như tiện nhân kia dám đem nàng giao ra đây, nàng sẽ làm cho cả nhà nàng ta tất cả đều chết.

Hải Đường hầu hạ Vân Thiên Tuyết bao nhiêu năm tự nhiên hiểu rõ nàng bản tính, trước mặt người ngoài vị tiểu thư này xinh đẹp tuyệt trần ôn uẩn, tài văn chương hơn người, là tài nữ kinh đô Đông Ly quốc, thiên chi kiều nữ, nhưng là chỉ có nàng người bên cạnh mới biết, nữ nhân này tính tình rất âm độc, động không động liền đánh chửi các nàng những tỳ nữ hầu hạ.

Có chuyện càng làm cho tỳ nữ đi gánh tội thay, hôm nay cũng coi là nàng trừng phạt đúng tội.

Hải Đường suy nghĩ, đột nhiên đem hết toàn lực lao tới một bên tường trong phòng khách.

Mọi người cũng không có ai phòng đến chuyện này, nữ nhân này đụng vào.

Hải Đường ôm tâm chắc chắn phải chết, cho nên va chạm trực tiếp ót nỏ hoa, thân thể trực tiếp giật giật.

Nàng mặc dù co quắp còn giùng giàng gọi: "Đại tiểu thư, là nô tỳ làm, đều là nô tỳ làm, cùng hai..."

Nàng nói xong tại chỗ chết, Vân Thiên Vũ lạnh lùng nhìn Hải Đường trên đất chết đi, nửa điểm cũng không đau lòng.

Nữ nhân này không phải là một dạng hại chết đời trước sao, cho nên làm sao có khả năng đồng tình.

Trong phòng khách, Vân Thiên Tuyết, Vân Lô, Liễu thị, thấy Hải Đường chết, tất cả thở phào nhẹ nhõm, ngay cả lão phu nhân cũng thở phào nhẹ nhõm.

Vân Lô trầm giọng mở miệng: "Nếu hung thủ đã đền tội, chuyện này liền đến đây chấm dứt đi, về phần Cổ ma ma, chúng ta sẽ cho bà ta một chút bồi thường lại, cũng sẽ hậu táng nàng."

Vân Lô nói xong quay đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên, cung kính khách sáo nói: "Ly thân vương gia, người xem chuyện này có phải hay không có thể kết thúc."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Đánh Bạch Liên Hoa (Kẻ dối trá)

Tiêu Cửu Uyên cũng không có nhìn Vân Lô, mà là nhìn về Vân Thiên Vũ, tựa hồ chuyện này quyền quyết định ở trong tay Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ nhìn một chút Hải Đường đã chết nằm trên mặt đất, ngược mắt nhìn về phòng khách một bên Vân Thiên Tuyết.

Mặc dù không thể giết người, cũng muốn lột người một lớp da.

"Nhị muội muội, mặc dù nói chuyện này không có quan hệ gì với người, nhưng ác nô làm ra chuyện đến bức này mưu hại nhân mạng, thân là chủ tử sao có thể không phạt, ta xem từ tội có thể miễn, nhưng tội sống khó tha cho, liền đánh Nhị muội muội hai mươi đại bổng đi."

"Cái gì?"

Bên trong phòng khách mấy đạo thanh âm vang lên, trong đó Vân Thiên Tuyết làm cho vang dội nhất, mặt của nàng toàn bộ khí tối, lúc này nàng đã quên cả gia bộ Bạch Liên hoa, tức giận nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, bên nhơn kêu lên: "Tại sao, tại sao đánh ta hai mươi đại bổng."

"Nô bất nhân chủ tội lỗi, từ tội có thể miễn nhưng tội sống khó tha cho, vừa rồi không có muốn Nhị muội muội đền mạng, chẳng qua là đánh hai mươi đại bổng."

Vân Thiên Vũ lạnh nhạt nói, Vân Thiên Tuyết thiếu chút nữa không có bị nàng tức chết, bất quá đánh hai mươi đại bổng, nàng Vân Thiên Tuyết chính là Thiên Tử kiều nữ, tương lai phải gả cho Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch làm vương phi, không đúng, không làm được, nàng còn có thể thay thế được nữ nhân này làm Ly thân vương phi.

Nghĩ tới đây cái, Vân Thiên Tuyết nhìn về Tiêu Cửu Uyên, chuyện này cuối cùng quyền quyết định ở trên người Tiêu Cửu Uyên, Tiêu Cửu Uyên nếu như

lên tiếng, Vân Thiên Vũ có lòng này cũng không có cái đó lực.

Vân Thiên Tuyết hoa lệ đầm mưa, giống như bông hoa đẹp dễ bị bão táp tàn phá, người xem trong lòng thương tiếc không dứt.

Tiêu Thiên Dịch cực kỳ đau lòng.

Đáng tiếc lúc này Vân Thiên Tuyết ra sức ở trước mặt Tiêu Cửu Uyên biểu hiện.

"Ly thân vương gia, chuyện này không **** chuyện a."

Vân Thiên Tuyết không nói lời nào hoàn hảo, vừa nói, Tiêu Cửu Uyên sắc mặt lập tức tối, bởi vì hắn nhìn một cái liền nhìn ra nữ nhân này đối với hắn mất hoa si, loại nữ nhân háo sắc này cũng xứng tiêu nhớ hắn, con người Tiêu Cửu Uyên tựa như đầm sâu bóng tối, bên trong là tràn đầy lệ khí, thanh âm của hắn nghiêm túc vô tình vang lên.

"Đến đi đánh."

Một lời nói xong cũng thấy không đủ hài lòng, ra lệnh thủ hạ đứng bên người: "Bạch Diệu, người đi nhìn chăm chăm."

Xem ai dám nhường.

Tiêu Cửu Uyên dứt lời, trong phòng khách bao nhiêu âm thanh hút không khí, lão phu nhân, Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi, Hậu phu nhân Liễu thị chờ mọi người mặt thay đổi.

Tiêu Thiên Dịch há mồm liền giúp Vân Thiên Tuyết cầu tha thứ.

"Cửu hoàng thúc, chuyện này không liên quan Tuyết Nhi, người không nên để cho người ta đánh nàng."

Tiêu Cửu Uyên ngược mắt nhìn về Tiêu Thiên Dịch, khóe môi là lãnh trào vui vẻ, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch nhưng thật ra là một hoàng tử rất có năng lực, nhưng là không biết tại sao thua trong tay bởi Vân Thiên Tuyết loại nữ nhân này.

Nữ nhân này vừa nhìn chính nữ nhân làm điệu bộ giả dối.

Ặc, đúng rồi, nghe nói nữ nhân giả dối hay làm ra vẻ này đã cứu mạng Tuyên vương.

Tiêu Cửu Uyên đối với chuyện này hết sức hoài nghi, bởi vì nữ nhân nhìn qua không giống như là sẽ hảo tâm cứu tính mạng người.

Dĩ nhiên những thứ này Tiêu Cửu Uyên sẽ mặc kệ, hắn chỉ nâng mắt phượng nhìn Tiêu Thiên Dịch, lãnh khốc nói: "Tuyên vương đang có ý kiến với mệnh lệnh của bốn vương sao?"

Trong phòng khách, mặt mũi Tiêu Thiên Dịch cứng ngắc, cửu hoàng thúc của hắn chính là người có thù tất báo, nếu như hôm nay trêu chọc hắn ta, ngày sau không chừng sẽ ra tay đối phó hắn, vậy hắn.

Tiêu Thiên Dịch đang suy nghĩ, một bên Vân Thiên Tuyết đã đưa tay kéo ống tay áo của hắn cầu khẩn: "Vương gia, cứu ta, ta không muốn bị đánh, ta không muốn bị đánh."

Tiêu Thiên Dịch vừa nhìn Vân Thiên Tuyết dáng vẻ hoa lệ đầm mưa, đau lòng đứng lên, đang muốn nói chuyện.

Tiêu Cửu Uyên đã chán ghét những chuyện này, trực tiếp đứng lên ra lệnh: "Nếu như Vĩnh Ninh Hậu phủ không ai chấp hành, bốn vương không ngại cho mượn nhân thủ."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Trận chiến đánh chết nô tài

Tiêu Cửu Uyên dứt lời khiến cho Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi trắng mặt, thật nhanh đứng lên nói: "Không nhọc vương gia động thủ, người đâu, còn không đem Nhị tiểu thư dẫn đi đánh hai mươi đại bàng."

Liễu thị sắc mặt tái nhợt, đau lòng kêu lên: "Hậu gia."

Vân Lôi giận trợn mắt nhìn Liễu thị một cái, Tiêu Cửu Uyên ra lệnh, đại bàng Tuyết Nhi nhất định là phải chịu, mình người đánh, còn có thể hạ thủ có chút ccan nhắc, nếu như là người Ly thân vương phủ đánh, một cái mạng chỉ sợ muốn đi rồi nửa cái mạng.

Hộ vệ lĩnh mệnh, chạy thẳng tới bên cạnh Vân Thiên Tuyết, Vân Thiên Tuyết mắt ngậm lệ nóng, âm thanh bi thương liên tiếp: "Vương gia, cứu ta."

Nàng đôi mắt đầm lệ mơ hồ nhìn chằm chằm Tiêu Thiên Dịch nói, đáng tiếc Tiêu Thiên Dịch lại không có biện pháp cứu nàng, Tiêu Thiên Dịch trong lòng phần hận không dứt, nữ nhân yêu mến cứ như vậy bị người mang đi ra ngoài đánh, hẳn lại không thể ra sức.

Tiêu Thiên Dịch tay nắm chặt lên, Tuyết Nhi, lần này ta có lỗi với ngươi, nhưng ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ mau sớm cường đại lên, mau sớm đẩy ngã thái tử, đoạt lại vị trí thái tử.

Hôm nay ngươi chịu khổ, ta cũng nhớ kỹ, ngày sau ta nhất định sẽ bồi thường lại ngươi.

Vân Thiên Tuyết thấy Tiêu Thiên Dịch âm trầm, trong lòng biết hẳn không có biện pháp cứu nàng, nàng chỉ có thể quay đầu nhìn về Vân Lôi: "Phụ thân, ta không muốn bị đánh, ta không muốn bị ăn đại bàng."

Đáng tiếc Vân Lôi cũng không có biện pháp cứu nàng.

Hộ vệ vọt tới bên người Vân Thiên Tuyết, lôi nàng đi ra ngoài.

Vân Thiên Tuyết thân thể vừa động muốn phản kích, nàng trước mắt là cam linh đỉnh, mấy tên thị vệ này tuyệt không phải là đối thủ của nàng.

Bất quá Vân Thiên Tuyết động một cái, liền đã tỉnh hồn lại, Tiêu Cửu Uyên lĩnh lực hết sức cường đại, trước mắt đã là lam linh đỉnh, có người nói hẳn thật ra thì đã là Từ Linh.

Trừ Tiêu Cửu Uyên cường đại lĩnh lực, thủ hạ của hắn có hai người này, nghe nói tất cả đều là lĩnh lực cao thậm hơn người, nếu như mình động thủ, chỉ biết hơn xui xẻo, cuối cùng Vân Thiên Tuyết chỉ có thể một đường khóc bị người mang theo đi xuống đánh bằng roi.

Trong phòng khách, Tiêu Cửu Uyên sắc mặt đã âm trầm đứng lên, hôm nay chuyện tình, để cho hắn hết sức nổi giận.

Hắn chỉ muốn bắt được người giết vị hôn thê của hắn, hung thủ thật sự hủy thanh của hắn.

Đối với chuyện riêng tư trong Vĩnh Ninh Hậu phủ, tuyệt không cảm thấy hứng thú.

Bất quá những người này xuất thủ đối phó Vân Thiên Vũ, hẳn lại không thể ngồi yên không để ý đến, bởi vì Vân Thiên Vũ lúc này là vị hôn thê Tiêu Cửu Uyên hắn.

Hắn sao có thể làm cho người ta bắt nạt đến trên đầu của nàng.

Tiêu Cửu Uyên đứng ở bên trong phòng khách Vĩnh Ninh Hậu phủ, lãnh khốc mở miệng: "Tiêu Dạ Thần."

Tiêu Dạ Thần vội vàng đứng ra, hôm nay cửu hoàng thúc hết sức nổi giận, hắn cũng không dám trêu chọc hắn nữa.

"Cửu hoàng thúc."

"Phàm hôm nay đối với Vân Thiên Vũ bất kính điều nô, đều giống nhau đánh chết."

Trong phòng khách Vĩnh Ninh Hậu phủ, bao nhiêu tiếng kêu sợ hãi, không ít người khóc.

Nguyên Hương, Thu Thiên đám người tất cả mặt xám như tro tàn, mềm cả người.

Bất quá Thu Thiên nghĩ đến mình cũng không có làm gì, chẳng qua là nghe theo Hải Đường an bài chỉ ra và xác nhận một chút chuyện xảy ra giữa Vân Thiên Vũ cùng Cổ ma ma, hạ độc chuyện này nàng căn bản không có tham dự, cho nên tội hắn không đáng chết.

Thu Thiên thật nhanh bò ra ngoài, hướng về phía Vân Thiên Vũ cầu xin tha thứ: "Đại tiểu thư, nô tỳ cũng không có làm gì, nô tỳ nói chỉ là Cổ ma ma cùng Đại tiểu thư có mâu thuẫn, hạ độc cái gì nô tỳ căn bản không biết."

Vân Thiên Vũ không lên tiếng, Tiêu Cửu Uyên con người đen nhánh thoáng qua lãnh ý, nhìn ánh mắt Thu Thiên, giống như nhìn một con vật chết.

Trực tiếp ra lệnh cho Tiêu Dạ Thần: "Mỗi người đều bị đánh chết, để cho tất cả mọi người ở Vĩnh Ninh Hậu phủ đi quan sát, để cho bọn họ biết, làm chuyện gì trước động não."

Trong phòng khách, mọi người mặt mũi trắng bệch, Vĩnh Ninh Hậu phủ lão phu nhân cùng Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi, mặt trắng đến đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Thu sau tính sổ

Trong phòng khách, Tiêu Cửu Uyên sau khi hạ lệnh xong, đã vội phải để ý tới những người khác, hẳn đi tới trước mặt Vân Thiên Vũ, con người hung tàn mở miệng: "Người, cho bốn vương ra ngoài."

Tiêu Cửu Uyên nói xong dẫn đầu trước một bước đi ra ngoài, Vân Thiên Vũ có lòng không để ý tới hắn, có thể tưởng tượng nghĩ rằng người này tàn nhẫn vô tình, lại không can đảm không để ý tới, cuối cùng chỉ đành phải đuổi theo cước bộ Tiêu Cửu Uyên, hai người kẻ trước người sau rời đi phòng khách Vĩnh Ninh Hậu phủ, một đường lui về phía sau đi tới.

Họa Mi muốn theo sau, lại bị Tiêu Dạ Thần ngăn cản.

Vĩnh Ninh Hậu phủ Tiền viện, tiếng kêu thảm thiết không ngừng, tất cả người làm cũng bị gọi vào trước mặt đi xem hình.

Hậu viện một bóng người cũng không có, Vân Thiên Vũ chấp nhận đi theo Tiêu Cửu Uyên đi tới hậu viện, vừa đi vừa cố gắng suy nghĩ, nên như thế nào để cho Tiêu Cửu Uyên vui vẻ chút.

"Ly thân vương gia, hôm nay chuyện này không liên quan đến ta, người nếu như tức giận liền đi thu thập Vĩnh Ninh hậu, giết chém nẫu, ta cũng không phản đối, người có thể thế nào cao hứng thế nào tới, ai kêu hắn không có chuyện gì đi kinh động người."

Vân Thiên Vũ lời còn chưa dứt, nam nhân phía trước đột nhiên lên tiếng, cắt đứt lời Vân Thiên Vũ.

"Nếu như bốn vương dọn dẹp Vĩnh Ninh hậu, người cao hứng nhất đi."

Tiêu Cửu Uyên chợt quay đầu nhìn Vân Thiên Vũ, mặt trời đang thịnh, ánh mặt trời chiếu nghiêng tới đây, chiếu vào trên người của hắn, giống như cho hắn bước đi thông thả trong một tầng kim quang, ánh sáng trong nam nhân, lông mày đen bay vào thái dương, mắt phượng đen nhánh giống như một loại nước sơn, lóe ra u quang, phảng phất ánh sáng ngọc bảo thạch, trên con người, một hàng lông mi vừa dày vừa tinh tế, bên trong ánh mắt của hắn càng phát hoa mỹ, Câu Hồn Đoạt Phách.

Vân Thiên Vũ nhìn giống như thiên thần nam tử, chớp mũi tràn đầy mùi thơm cơ thể của u đậm nam tử, trong nháy mắt thậm chí có chút hôn mê, theo bản năng lui về phía sau từng bước, cùng Tiêu Cửu Uyên vẫn duy trì một khoảng cách.

Thật sự là khoảng cách quá gần, ảnh hưởng suy nghĩ của nàng, cho nên vẫn là giữ vững chút khoảng cách hảo.

Vân Thiên Vũ động tác, lại làm cho Tiêu Cửu Uyên nâng mi lên, lãnh chìm âm u ra lệnh.

"Phía trước dẫn đường, đi chỗ người ở."

Vân Thiên Vũ rút cuộc biết Tiêu Cửu Uyên tại sao chợt ngừng lại, nguyên lai là hắn không biết nàng ngụ ở chỗ nào, cho nên mới phải dừng lại để cho nàng dẫn đường.

Vân Thiên Vũ đáp một tiếng, lặng lẽ thờ phào nhẹ nhõm, vội vàng lướt qua Tiêu Cửu Uyên đi về phía trước.

Sau lưng Tiêu Cửu Uyên đi theo cước bộ của nàng, một đường hướng Tử Trúc hiên đi tới.

Trên đường hai người cũng không nói lời nào, mãi cho đến tiến vào tiểu sảnh Tử Trúc hiên.

Tiêu Cửu Uyên vững như núi thái bàn ngồi xuống, Vân Thiên Vũ ngoan ngoãn đứng, nàng còn không biết người trước mặt tính toán như thế nào cùng nàng tính sổ đây, cho nên vẫn là an phận chút đi.

Tiêu Cửu Uyên mắt lạnh nhìn Vân Thiên Vũ, vóc người gầy đến giống như cây gậy trúc, một trận gió cũng có thể thổi ngã, gương mặt càng không thể nhìn.

Nữ nhân này trên người duy nhất có thể nhìn đại khái chính là thông minh.

"Bốn vương nói qua, chuyện của người người tự mình giải quyết, không thể ảnh hưởng đến bốn vương."

Giọng Tiêu Cửu Uyên trầm thấp thẫm từ giống như rượu vang thuần túy vang lên.

Vân Thiên Vũ lập tức gạt đầu: "Đúng vậy, ta không muốn làm phiền vương gia, về phần chuyện lần này thật sự là cái ngoài ý muốn, ta không nghĩ tới bọn họ thế nhưng phải người đi mời vương gia tới đây."

Tiêu Cửu Uyên giơ tay lên, nhẹ gõ cái bàn, dưới ống tay áo rộng lớn, ngón tay kia thon dài hoàn mỹ, giống như tác phẩm nghệ thuật.

Người đàn ông này từ đầu đến chân, từ trên xuống dưới, ba trăm sáu mươi độ hoàn toàn không có tử giác, thật sự hoàn mỹ đến không giống người.

Vân Thiên Vũ ở trong lòng nói thầm, sau đó vội vàng tiến lên châm trà cho Tiêu Cửu Uyên, sắc mặt khác với lúc đối mặt với Vĩnh Ninh hậu Vân Lô cùng lão phu nhân lúc lạnh nhạt, không nói ra được cung kính ôn thuận.

Bởi vì nam nhân trước mặt chính là bắp đùi vàng của nàng, nàng có thể không cần thận phục dịch sao?

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Độc chiếm tiền bạc

Tiêu Cửu Uyên ngược mắt nhìn nàng, ánh mắt từ từ hạ, nhìn về chén trà trên bàn, khoe môi vẽ ra nụ cười chế giễu: "Trà này có thể uống sao?"

Vân Thiên Vũ sùng sốt một chút, tùy theo nghiêm túc vô cùng nói: "Ly thân vương gia, nếu như ngươi chê trà không tốt, có thể trở về Ly thân vương phủ uống."

Nàng nơi này chỉ có loại đãi ngộ này, nếu không hài lòng, xin nhanh lên một chút đi.

Vân Thiên Vũ dứt lời, khiến cho Tiêu Cửu Uyên tương đối bất mãn, hân khoe môi tự tiểu phi tiểu, đồng mâu càng thêm u ám vô cùng.

"Bốn vương tâm tình thật không tốt, nhưng mà tâm tình ngươi tựa hồ hết sức không tệ."

Tiêu Cửu Uyên nhìn Vân Thiên Vũ, mặc dù Vân Thiên Vũ dùng khăn lụa che mặt, nhưng hân vẫn như cũ có thể dễ dàng cảm nhận được nữ nhân này hôm nay tâm tình không tệ.

Dĩ nhiên không tệ, lập tức thu thập nhiều người như vậy, lại hung hăng đánh vào mặt Vĩnh Ninh hậu cùng lão phu nhân, nàng có thể không cao hứng sao?

Đúng rồi, nàng còn có không ít tiền bạc, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch năm mươi vạn lượng ngân phiếu, mặc khác cộng thêm Vĩnh Ninh Hậu phủ đồ cưới hơn hai mươi vạn.

Tiêu Thiên Dịch (theo mình là Tiêu Cửu Uyên mới đúng) trông mắt đen, đột nhiên dâng lên quỷ quyết ba quang, bình tĩnh nhìn Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ nhìn dáng vẻ của hân, tóm tắt lại da đầu tê dại, người này ánh mắt rõ ràng không được tốt a, cho nên vẫn là nhanh lên một chút đem này ôn thần đưa đi đi.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, lập tức đứng thẳng người, dáng vẻ giả vờ mệt chết đi mở miệng nói: "Mệt quá a, Vương gia, ta mệt mỏi, nếu không ta đưa ngươi ra Hậu phủ."

"Chẳng lẽ bốn vương khí nhận không?"

Tiêu Cửu Uyên lạnh nhạt châm biếm nhìn Vân Thiên Vũ, giống như Vân Thiên Vũ là người ngu ngốc.

Vân Thiên Vũ sắc mặt khó coi, sâu kín nhìn Tiêu Cửu Uyên, nếu không phải là mình muốn ôm chân người này, nàng thật muốn chỉ vào mũi mũi, ngươi bị khinh bỉ liên quan gì tới ta, không phải là ta làm cho ngươi bị.

Bất quá nàng cũng chỉ trong lòng nghĩ muốn thôi, thần thái vẫn như cũ vô cùng cung kính: "Vương gia, nếu không chúng ta đi dọn dẹp một chút người chọc Vương gia mất hứng, ngươi thấy thế nào?"

Tiêu Cửu Uyên nhún mày, hừ lạnh: "Đây cũng là chuyện ngươi cao hứng, mà không phải chuyện mà bốn vương cao hứng."

Chỉ là rất nhanh khuôn mặt của hân một tầng nhẹ huy, đồng mâu hiện đầy liếm y.

"Bốn vương ngược lại đối với ngân phiếu tương trên người ngươi đối cảm thấy hứng thú."

Tiêu Cửu Uyên nói xong, Vân Thiên Vũ trong lòng lập tức dâng lên nguy cơ, nàng giống như cái con nhím lui về sau một bước, nhìn chằm chằm Tiêu Cửu Uyên cảnh giới nói: "Vương gia muốn làm gì?"

Thấy nàng như vậy, Tiêu Cửu Uyên ngược lại cao hứng lên.

Thì ra là nhìn người khác mất hứng, tâm tình của mình mới có thể tốt.

Không tệ không tệ.

Tiêu Cửu Uyên vừa nghĩ vừa nhìn Vân Thiên Vũ, chậm rãi nói: "Bốn vương nếu như không có nhớ lầm, bạc kia của ngươi vẫn là lợi dụng bốn vương có được."

"Cho nên vương gia muốn phân bạc?"

Vân Thiên Vũ nghĩ đến đây cái, trong lòng thật thương yêu không dứt, đây là nàng thật vất vả có được, không nghĩ tới nam nhân này vậy mà muốn phân nàng bạc.

Quá đáng hận, đường đường Cửu hoàng thúc đại nhân chẳng lẽ ngay cả này ít bạc cũng không có, cho nên tiêu muốn đồ của nàng. Ghê tởm, đáng hận.

Vân Thiên Vũ nói xong khiến cho Tiêu Cửu Uyên trên mặt kéo hắc khí, con ngươi dâng lên hàn quang trong suốt.

Hắn không có phẩm chất như vậy sao, phân bạc với nàng, may mà nàng nghĩ ra được.

Tiêu Cửu Uyên tức giận lạnh lùng nói: "Bốn vương không phải là muốn phân bạc, mà là muốn nuốt bạc một mình."

Lần này Vân Thiên Vũ mặt hoàn toàn tối, trong con ngươi tràn đầy hàn khí, thần thái hiem thấy kiên quyết.

"Không được, đây là bạc của ta."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Vân Thiên Vũ nổi giận

Vân Thiên Vũ một mực chắc chắn bạc là của mình..

Có bút bạc này, nàng liền có biện pháp cố gắng cường đại, nếu không có bạc này, nàng nửa bước khó đi, chính là làm cái gì, chân tay rụt rè, cho nên nàng tuyệt sẽ không đem tiền này giao cho Tiêu Cửu Uyên

Nàng đây là chiếm đoạt công khai.

"Đường đường Ly thân vương phủ chẳng lẽ ngay cả ít bạc như vậy cũng không có, cho nên chạy tới cùng ta giành bạc, chuyện này ta không đồng ý."

Vân Thiên Vũ một bộ dạng ai dám giành bạc với ta, ta liền cùng người liều mạng.

Tiêu Cửu Uyên nhìn nàng như vậy, càng thêm muốn vết bạc trong tay nàng tới đây, nữ nhân này dung nhan rõ ràng xấu xí, không được người nhà yêu thích, nhưng sắc mặt lại không có nửa điểm hèn mọn, lạnh nhạt thông minh, làm chuyện gì cũng một bộ dáng vẻ đã định liệu trước.

Nàng như vậy thật sự là làm cho người ta khó chịu, nàng bây giờ cuối cùng bình thường hơn nhiều.

Tiêu Cửu Uyên u lạnh mở miệng: "Ác, ngươi đã không cho, vậy thì giữ đi."

Lần này Vân Thiên Vũ cũng ngại ngần cả người, bởi vì Tiêu Cửu Uyên tuyệt đối không phải là dễ nói chuyện chứa, hẳn lúc nào thì dễ nói chuyện như vậy.

Quả nhiên nàng vừa suy nghĩ xong, Tiêu Cửu Uyên lại lạnh lùng nói: "Ngươi liền ôm này bạc sống qua ngày đi, về phần Ly thân vương phi, ngươi không lạ gì."

Tiêu Cửu Uyên nói xong thẳng đứng lên, không tính toán dừng lại nhiều hơn nữa làm gì.

Trong phòng khách, Vân Thiên Vũ nhất thời không phản ứng kịp, có ý gì, cái gì gọi là ôm bạc sống qua ngày, không lạ gì Ly thân vương phi.

Bất quá rất nhanh nàng liền nghĩ đến, Tiêu Cửu Uyên đây là đang uy hiếp nàng, nếu như nàng không giao ra bạc, hẳn liền vào cung để cho hoàng thượng hạ chỉ hủy bỏ cửa hôn sự của này.

Nếu không có Ly thân vương phi, trước mắt nàng còn không có cường đại lên, Vĩnh Ninh hậu Văn Lôi cùng Vân Thiên Tuyết sẽ bỏ qua cho nàng sao? Bọn họ nhất định sẽ giết chết nàng.

Vân Thiên Vũ sắc mặt trong nháy mắt thay đổi mấy lần, mắt thấy bóng dáng cao lớn tôn quý trước mặt muốn đi ra ngoài, nàng vội vàng kêu lên.

"Đứng lại."

Tiêu Cửu Uyên ưu nhã biếng nhác dừng lại thân thể, hẳn biết Vân Thiên Vũ chắc chắn gọi hắn lại, cùng người thông minh giao thiệp chính là có điểm này chỗ tốt.

Nàng vĩnh viễn biết cái gì nên làm cái gì không nên làm.

Tiêu Cửu Uyên nghĩ đến Vân Thiên Vũ giờ phút này tất nhiên đau tận tam can đau khắp người, tâm tình của hắn tự dưng thay đổi tốt hơn, hứng thú nhìn sang.

Dưới ánh mặt trời, mắt phượng khẽ nâng, trông mắt đen diệu điểm một cái kim quang, thường ngày ánh mắt sắc bén, cho nên sắc mặt thâm thúy sâu sa, khóe môi vẽ ra độ cong duyên dáng, ngay cả mặt mũi không nói ra được đẹp tuyệt hoa lệ.

Giờ phút này, hoàn toàn không còn lãnh khốc máu tanh như trước nữa, Vân Thiên Vũ thấy thế ngẩn ngơ, nhưng tùy theo nàng nhớ lại nam nhân này bản tính ác ma, cho nên bề ngoài càng mỹ lệ đó, thường thường là càng có độc.

Vân Thiên Vũ thu liễm tâm thần, bước đi thong thả bước đi tới trước mặt Tiêu Cửu Uyên, nghiêm túc vô cùng hỏi Tiêu Cửu Uyên: "Ly thân vương gia, chỗ bực này hữu dụng với ta, ta chỉ có thể phân cho ngươi một nửa."

Đây là nhượng bộ lớn nhất của nàng, nghĩ đến trong một cái chớp mắt thời gian liền muốn phân ra đi một nửa, hảo tâm đau a.

Nếu không phải năng lực chưa đủ, nàng thật muốn hung hăng tát người này một cái, đem khuôn mặt của hắn tuấn mỹ đến nhân thần đều phần nộ làm hỏng.

Bất quá Vân Thiên Vũ biết, trước mặt nàng chỉ có thể suy nghĩ một chút, ở trong lòng tiết tiết hận.

Đáng tiếc nàng thối lui, Tiêu Cửu Uyên cũng không ủng hộ, hắn tự tiểu phi tiểu câu khởi khêu gợi môi, u lãnh nói: "Lời của bốn vương là quyết định, không phải là thương lượng, hoặc là toàn bộ giao ra đây, hoặc là một phần không muốn đóng."

Vân Thiên Vũ vừa nghe lời này, giận đến dạ dày đau, thật muốn nhảy dựng lên mắng to, nhưng là nàng biết, nàng nếu dám can đảm mắng, Tiêu Cửu Uyên là có thể bóp chết nàng, cho nên cuối cùng nàng nén giận, nghiêm túc vô cùng hỏi Tiêu Cửu Uyên: "Ly thân vương gia, ngươi Ly thân vương phủ có phải hay không nghèo đến đói?"

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Vô cùng đau lòng

Gương mặt Tiêu Cửu Uyên tuấn mỹ trong nháy mắt hắc chìm, con ngươi cũng hiện đầy lãnh lệ khí, âm trầm vô cùng nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ lửa giận cao ngất nhìn chăm chăm lại hắn, hai người ở cửa đối mắt.

Chỉ một lát, Tiêu Cửu Uyên đột nhiên nhẹ cười lên, nữ nhân này lá gan ngược lại rất lớn, vậy mà có thể cùng hắn đối mắt, người bình thường đừng nói cùng hắn đối mắt, thấy hắn nổi giận, liền hù chết.

Thú vị a.

Hắn hơi nhíu mày nhìn Vân Thiên Vũ nói: "Thôi, xem ngươi đau lòng như vậy, vậy thì giữ đi."

Nói xong xoay người đi ra ngoài, Vân Thiên Vũ nhìn hắn đi, sớm cấp bách kêu lên: "Được rồi, cho ngươi, cho ngươi."

Cùng lắm thì quay về suy nghĩ biện pháp kiếm bạc, nhưng là tâm rất đau a.

Vân Thiên Vũ ở trong lòng chưa tính toán gì dùng kim châm tiểu nhân Tiêu Cửu Uyên, nàng thua thiệt mà trước còn phải cảm kích hắn, còn muốn mau chóng tìm được thủ phạm thật sự phía sau màn hại chết vị hôn thê của hắn, hiện nay xem ra, đáng đời.

Nhất định là hắn đắc tội quá nhiều người, cho nên người ta mới có thể sau lưng giết vị hôn thê của hắn.

Hừ, lần này cũng để cho người giết chết vị hôn thê của hắn tốt lắm, như vậy xấu danh trên người của hắn cả đời đừng nghĩ rửa đi.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, nghĩ tới chỗ không đúng, lúc này nàng chính là vị hôn thê xui xẻo của hắn a.

Trước cửa Tiêu Cửu Uyên đã đi tới, mắt từ trên cao nhìn xuống Vân Thiên Vũ: "Bốn vương không thích miễn cưỡng người khác, nếu như ngươi không muốn?"

Vân Thiên Vũ bắt đầu tổn hại thừa lời, cố gắng đè nén lửa giận: "Không miễn cưỡng."

"Chẳng lẽ là ngươi cam tâm tình nguyện giao ra đây?"

Tiêu Cửu Uyên trông mặt đen hiện rõ ngươi nếu như miễn cưỡng, đáng vẻ rất không muốn lấy.

Vân Thiên Vũ muốn mắng người, rõ ràng là hấn uy hiếp nàng, nhưng muốn nàng giả vờ cam tâm tình nguyện, thật sự là ghê tởm, hơn nữa nàng thể nào cảm thấy vị này gia đang chơi trò mèo vờn chuột, mèo trước khi ăn chuột, trước đem chuột chơi đến chết đi sống lại.

Nàng thật bất hạnh chính là con chuột đáng thương kia.

Vân Thiên Vũ ở trong lòng hung hăng suy nghĩ, Tiêu Cửu Uyên, chỉ mong ngươi không được rơi vào trên tay của ta, nếu như rơi vào trên tay của ta, ta nhất định cho một cái tát đến mặt của ngươi.

Trong lòng nàng nghĩ như vậy, cuối cùng còn dễ chịu hơn nhiều, ngẩng đầu nhìn Tiêu Cửu Uyên lúc, giọng nói không nói ra được nín hót.

"Vương gia, người ta là tự nguyện giao ra đây, ngươi yên tâm cầm đi dùng đi."

Dùng chết ngươi đã khỏe.

"Ngươi đã không muốn đem bạc giao cho bốn vương, bốn vương liền cố gắng thu."

Tiêu Cửu Uyên không thấy được thần sắc trên mặt Vân Thiên Vũ, nhưng cũng biết, giờ phút này nữ nhân mặt nhất định rạn nứt.

Vừa nghĩ như thế, tâm tình của hắn càng thêm tốt lắm, đưa ra một bàn tay khớp xương rõ ràng thon dài, ý bảo Vân Thiên Vũ nhanh chóng đem bạc lấy ra giao cho hắn.

Vân Thiên Vũ chậm chạp từ trên người lấy ngân phiếu, nàng vì phòng có người động ngân phiếu của nàng, cho nên vẫn đem ngân phiếu để ở trên người, trong ống tay áo bên trái, trong ống tay áo bên phải, còn có ngang hông để một chút.

Bất quá nàng thật muốn đem những thứ ngân phiếu này toàn bộ giao cho Tiêu Cửu Uyên sao, nếu như toàn bộ giao ra, nàng lập tức lại biến thành nghèo rớt mồng tơi, làm sao mua Tây Tựu Đan bây giờ? Còn có nàng muốn mua thứ khác làm sao bây giờ? Làm việc cũng là cần bạc a.

Cho nên vẫn là không muốn toàn bộ giao ra, Vân Thiên Vũ lặng lẽ liếc một cái Tiêu Cửu Uyên, sau đó bất động thanh sắc giữ lại một chút.

Nàng tự cho là mình làm rất khá, nhưng không biết Tiêu Cửu Uyên vẫn chú ý nàng, đem động tác của nàng toàn bộ nhìn ở trong mắt, trong nháy mắt có chút cảm thấy buồn cười, bất quá làm bộ không thấy, nghiêm trang liếc nhìn ngân phiếu trong tay đếm.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Trả thù Tiêu Cửu Uyên

Trong tay Vân Thiên Vũ ngân phiếu trị giá cũng rất lớn, cho nên mặc dù có mười mấy vạn lượng ngân phiếu, nhưng phân lượng cũng không nhiều.

Tiêu Cửu Uyên rất nhanh đếm xong, sau đó trên cao nhìn xuống Vân Thiên Vũ.

"Tổng cộng là bảy mươi một vạn tám ngàn lượng ngân phiếu."

Tiêu Cửu Uyên mâu quang như đuốc nhìn Vân Thiên Vũ, ánh mắt kia thâm thúy, tựa hồ có thể động sát lòng người, Vân Thiên Vũ không nhìn hắn, để tránh bị hắn phát hiện sơ hở, người này quá thông minh, hơi không lưu ý sẽ lộ ra sơ hở.

"Vâng, vương gia, lúc trước Tuyên vương điện hạ đưa tới năm mươi vạn lượng ngân phiếu, sau Tiêu Dạ Thần lại đem đồ cưới của Vĩnh Ninh Hậu phủ bán của cải lấy tiền mặt, cộng bán phải hai mươi một vạn tám ngàn lượng, ngươi xem khác biệt tăng lên không phải là vừa đúng bảy mươi một vạn tám ngàn lượng sao?"

Vân Thiên Vũ nói xong, Tiêu Cửu Uyên lãnh cười ra tiếng.

"Nhưng ta nhớ lúc trước ngươi cùng Tiêu Dạ Thần ở Vĩnh Ninh Hậu phủ trong phòng khách nói, Tuyên vương phủ hai ruộng châu báu bán năm vạn hai ngàn lượng đây."

Lần này Vân Thiên Vũ muốn cắn đầu lưỡi của mình, không có gì lớn giọng làm gì, lần này tốt lắm, một mao bạc khỏi nghĩ đến muốn để lại.

Lúc trước nàng cùng Tiêu Dạ Thần sở dĩ ở trong phòng khách Vĩnh Ninh Hậu phủ nói, lớn tiếng nói, chính là vì chọc tức mối quan hệ giữa Vĩnh Ninh Hậu phủ và Tuyên vương, không nghĩ tới lại bị Tiêu Cửu Uyên cho nghe vào, thật sự là quá đáng tức giận.

Nàng nhớ lúc ấy hân hỉ rõ ràng mặt mũi chán ghét, đáng về mặt hứng, thế nào liền đem lời nói của các nàng nghe lọt được.

Vân Thiên Vũ trong lòng cái đó tích tụ a, nhưng cũng không thể không đem ngân phiếu giao ra đây, cuối cùng lục lợi thật lâu cuối cùng đem năm vạn hai ngân phiếu lấy ra ngoài, đưa tới tay Tiêu Cửu Uyên.

Phút cuối cùng nàng còn phải giả vờ lơ đãng nói.

"Ác, ta quên, thì ra là còn có cái năm vạn lượng ngân phiếu a, tốt lắm, lần này toàn bộ giao cho ngươi, được chưa."

Tiêu Cửu Uyên biết nữ nhân này lúc này trong lòng sợ rằng đã đang rì máu.

Nàng rì máu, hân cao hứng a.

Quả nhiên cuộc sống khác tức mình tâm tình là tốt rồi, không tệ không tệ.

Tiêu Cửu Uyên lại ngay trước mặt Vân Thiên Vũ đếm một lần ngân phiếu, trên thực tế hân sở dĩ làm như vậy, chính là vì để cho một nữ nhân này một lần nữa đau lòng.

Vân Thiên Vũ nhìn chăm chăm nam nhân tuyệt mỹ vô song mắt trước mặt đếm ngân phiếu, sâu kín nói: "Vương gia, ngươi là cố ý."

Tiêu Cửu Uyên nghe lời của nàng, thu hồi ngân phiếu, vô cùng nghiêm túc nói: "Đúng vậy, bốn vương chính là cố ý, nhớ, sau này chuyện của ngươi ngươi tự giải quyết, đừng ảnh hưởng đến bốn vương, nếu không?"

Nếu không hân tâm tình không tốt, người khác liền đừng mơ tưởng tâm tình tốt.

Vân Thiên Vũ hận kia, đều là Vĩnh Ninh hậu Vân Lô làm ra, nam nhân đề tiện nam nhân đáng chết, làm hại nàng tất cả ngân phiếu đều mất.

Vân Thiên Vũ trong lòng mắng Vân Lô, nhưng khi nhìn Tiêu Cửu Uyên cuồng vọng không kềm chế được, vẫn là nổi giận vô cùng, nàng ánh mắt chợt lóe, đột nhiên nghĩ chủ ý đến ác chinh Tiêu Cửu Uyên, thân thể hơi khẽ cong, trên mặt mang khăn màu trắng quyen rút xuống, lộ ra gương mặt.

Gương mặt này so với trước kinh khủng còn phải dọa người, bởi vì ở đó hiện đầy vết sẹo trên mặt, còn thoa không ít nước thuốc được thảo trên mặt trị vết sẹo, mà nước thuốc thảo này mang theo màu đỏ nhạt, được Vân Thiên Vũ thoa lên mặt.

Lần này chẳng những trên mặt bò đầy con giun, còn là bò đầy con giun màu đỏ.

Đây đối với cô Tiêu Cửu Uyên ưa thích sạch sẽ mà nói, tuyệt đối là một đại kích thích.

Hân tuyệt mỹ mặt mũi, trong nháy mắt hiện lên lo lắng, đồng mâu càng thêm trải rộng cuồng phong bạo vũ, cơ hồ là trong nháy mắt theo bản năng lui về sau từng bước, con ngươi âm u, ô sát sát nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, lãnh chìm là máu thanh âm vang lên.

"Ngươi là cố ý."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Làm giá cao

Trước cửa, Vân Thiên Vũ lập tức nhún vai một cái, mặt vô tội khom lưng nhặt khăn trên đất, sau đó ngẩng đầu kéo môi khẽ cười nhìn về Tiêu Cửu Uyên.

Nàng cười một tiếng, gương mặt này hơn lộ vẻ dửng dưng đáng sợ.

Tiêu Cửu Uyên chỉ cảm thấy quanh thân tóc gáy cũng cũng dựng lên, theo bản năng nắm chặt tay, muốn đập chết nữ nhân này.

Bất quá Vân Thiên Vũ đã chuyển biến tốt đeo khăn lụa trắng lên, chuyện làm hơi quá, liền mất nhiều hơn được.

Nàng chẳng qua là ác chinh nam nhân này trả thù một cái là được, nhưng không dám làm quá mức.

"Vương gia, ta không phải cố ý, lỡ tay, lỡ tay."

Tiêu Cửu Uyên đồng mâu lạnh lẽo, sâu không lường được, khóe môi lại treo nụ cười hàn ý: "Ngươi cho rằng bốn vương là người ngu sao? Lỡ tay, hảo một lỡ tay."

Hắn nói xong nhìn Vân Thiên Vũ, không vui nói: "Vốn là bốn vương chỉ là muốn trừng trị nhỏ người một cái, cho nên mới phải tịch thu người hơn bảy mươi vạn lượng ngân phiếu dọa một chút người, bốn vương nhân từ không có ý định thật nuốt trọn hơn bảy mươi vạn lượng ngân này của người, nhưng không nghĩ tới người cho nên như thế ác liệt, nếu như thế, ngân phiếu người không muốn cũng được."

Tiêu Cửu Uyên tay vừa thu lại, trực tiếp đem hơn bảy mươi vạn lượng ngân phiếu thu vào, xoay người liền đi ra ngoài.

Sau lưng Vân Thiên Vũ đã hoàn toàn sợ ngây người, thì ra là người ta chẳng qua là trừng trị nhỏ nằng một chút, căn bản không có muốn tịch thu ngân phiếu.

Vân Thiên Vũ ruột cũng ân hận, không được không được, làm nhanh lên điểm cổ gắng lên.

Vân Thiên Vũ thân thể giống như tên xông ra ngoài, một thanh kéo lại y phục của Tiêu Cửu Uyên lại, bộ mặt sám hối nói: "Ly thân vương gia, ta sai lầm rồi, người đại nhân đại lượng bỏ qua cho ta một lần đi, đem ngân phiếu cho ta đi."

Tiêu Cửu Uyên bởi vì Vân Thiên Vũ lôi kéo, trong nháy mắt thân thể cứng ngắc, âm ngao vô cùng đồng mâu nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, sau đó từ từ đi xuống đến tay Vân Thiên Vũ đang lôi kéo hắn y phục, trầm giọng mở miệng: "Buông tay."

Vân Thiên Vũ lập tức tỉnh thần, vội vàng buông ra, nằng quên Tiêu Cửu Uyên lúc trước đặt điều ước, không thể đến gần hắn một thước khoảng cách.

Lúc này hai người hoàn toàn quên, trước hai người bọn họ nhưng là đứng chung một chỗ thời gian thật dài.

Tiêu Cửu Uyên móng môi mím chặt, ngón tay nắm chặt, nghĩ tới đây nữ nhân cho nên dám can đảm kéo y phục của hắn, hắn thật muốn một chương đập chết nằng, bất quá suy nghĩ một chút nằng chỗ dùng, cuối cùng rút cuộc vẫn là nhịn được.

"Không phải nói sau này không cho phép đến gần bốn vương, cách phải bốn vương một thước xa sao?"

"Vâng, ta quên, lần sau kiên quyết nhớ."

Vân Thiên Vũ thái độ vô cùng đoan chính, mục đích gì chỉ có một, có thể thuận lợi cầm lại những thứ ngân phiếu kia.

Đáng tiếc Tiêu Cửu Uyên nghĩ đến trước mình thấy mấy con giun hồng, bây giờ còn cảm thấy quanh thân tóc gáy cũng cũng dựng lên, hắn không tốt sau này để cho Vân Thiên Vũ tốt hơn sao? Cho nên Tiêu Cửu Uyên lạnh lùng nói.

"Người cho rằng người ở đây làm chuyện xấu xa như vậy, bốn vương còn có thể đem ngân phiếu trả lại cho người."

Vân Thiên Vũ ngốc lăng, hoàn toàn bị đã kích, hơn nữa có một loại cảm giác muốn chặt đứt tay mình.

Hơn bảy mươi vạn lượng ngân phiếu a, liền bị nằng làm cho không có.

Tiêu Cửu Uyên thấy đáng về nằng hóa đá, trong lòng cuối cùng hơi thoải mái một chút, lãnh chìm nói: "Bốn vương sẽ không tham chút bạc kia của người, bạc của người chẳng qua là tạm thời gửi ở trong tay bốn vương."

Vân Thiên Vũ tỉnh thần, trong lòng còn dễ chịu hơn một chút, thì ra là chẳng qua là tạm thời gửi khi hắn nơi đó a, không phải là muốn nuốt trọn nằng bạc a.

"Vương gia, ta muốn dùng bạc làm sao bây giờ?"

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Chỉ còn dư hai ngàn hai

Trong phòng khách, Vân Thiên Vũ mặt hi vọng nhìn chăm chăm Tiêu Cửu Uyên, Tiêu Cửu Uyên nghiêm túc lạnh nhạt liếc nằng một cái nói: "Có thể cùng bốn vương thương lượng, nếu như bốn vương tâm tình tốt lắm, có thể cho người một chút."

Vân Thiên Vũ cả khuôn mặt cũng tối, nằng cần bạc, nằng muốn dùng, còn phải nhìn đại gia hắn tâm tình có được hay không, nằng hiện tại liền muốn hung hăng hắn, đập đập đập chết hắn.

Vân Thiên Vũ đang ở trong lòng điên cuồng phát tiết, trước mặt không xa Tiêu Cửu Uyên lại cau mày nhìn chăm chăm nằng: "Người sẽ không ở trong lòng tức giận mắng bốn vương."

Vân Thiên Vũ cả kinh, lập tức mặt đoan chính lắc đầu: "Không có, ta đang suy nghĩ ta cần mua thêm thứ gì, ta muốn mua quần áo, còn phải mua đồ ăn đồ, khác Từ Trúc hiện bên trong người làm ta một người cũng không muốn dùng, còn phải từ bên ngoài mua một vài nha đầu tới đây..."

Vân Thiên Vũ nói mình muốn dùng tiền vào cái gì, liền hi vọng người này vội vàng cho nàng một chút tiền đi.

Đáng tiếc nàng còn chưa nói hết, đứng ở trước mặt nàng Tiêu Cửu Uyên đã tùy ý lấy một tấm ngân phiếu đưa tới trên tay của nàng, sau đó xoay người đi.

Vân Thiên Vũ cúi đầu nhìn ngân phiếu trong tay, hai ngàn hai.

Bảy mươi sáu vạn tám ngàn lượng ngân phiếu, cuối cùng thì còn lại hai ngàn hai.

Nàng cũng không chế không được nữa mắng chửi người: "Tiêu Cửu Uyên, người tốt nhất không cần rơi vào trong tay ta, nếu như ngày nào đó rơi vào trong tay ta nhất định..."

Vân Thiên Vũ đang lửa giận đại phát tác, ngoài cửa một giọng nói đột ngột vang lên: "Vân tiểu thư, vương gia nhà ta nói, nếu như Vân tiểu thư không muốn hai ngàn lượng ngân phiếu, có thể trả lại cho ta."

Giọng nói của Vân Thiên Vũ đột nhiên ngừng lại, hai ngàn hai cũng là tiền a, bất kể thế nào trước dùng đi.

Ngoài phòng Hắc Diệu lác mình đi, bất quá đối với chủ tử nhà mình dễ dàng tha thứ chuyện của Vân Thiên Vũ, Hắc Diệu trong lòng hết sức nén giận, người bình thường như thế mạo phạm vương gia, sớm đã bị đập chết, nhưng nữ nhân này đến bây giờ còn hoàn hảo không tổn hao gì còn sống.

Nhưng bực bội.

Bất quá Hắc Diệu biết chủ tử nhất định là vì tra rõ kẻ sau lưng giết vị hôn thê, mới dễ dàng tha thứ Vân Thiên Vũ, đợi đến tra ra người phía sau màn, chủ tử tất nhiên sẽ không nhẹ tha nữ nhân này.

Bên trong phòng khách, Vân Thiên Vũ xác nhận Hắc Diệu đã đi, mới tâm bất cam tình bất nguyện xoay người lại nằm ở trên bàn, thật lâu không nhúc nhích, chỉ cần vừa nghĩ tới nàng thật vất vả lấy được hơn bảy mươi vạn lượng ngân phiếu cứ như vậy không có, nàng liền một chút khí lực cũng không có.

Ngoài cửa, có tiếng bước chân vang lên, Tiêu Dạ Thần dẫn Họa Mi đi vào.

Hai người vừa tiến đến liền thấy Vân Thiên Vũ không có tinh thần nằm ở trên bàn, dáng vẻ thất hồn lạc phách kia, giống như bị sương tàn phá kiêu hoa, không nói ra được thê lương.

Mắt hoa đào của Tiêu Dạ Thần tà mị lên, mặt kỳ quái hỏi.

"Vũ Mao, người thế nào không có tinh thần, không phải là cũng cao hứng sao?"

Nàng hôm nay chính là người đại thắng a, chẳng những chinh phục người bên trong Vĩnh Ninh Hậu phủ, còn có một số lớn bạc.

Nàng nên hết sức cao hứng mới phải a.

Vân Thiên Vũ nghe Tiêu Dạ Thần nói, kéo kéo khóe môi: "Vũ Mao?"

Tiêu Dạ Thần lập tức gạt đầu, cười híp mắt nói: "Đừng a, ta cảm thấy tên này rất thích hợp với người, người không phải nói chúng ta là bằng hữu sao? Nếu như thế, sau này ta gọi người Vũ Mao."

Hắn nói xong đi tới bên cạnh Vân Thiên Vũ ngồi xuống, quan tâm nhìn Vân Thiên Vũ: "Vũ Mao, người làm sao vậy?"

Vân Thiên Vũ lười phải đi rồi rầm Tiêu Dạ Thần gọi, nàng mặt thương tâm nhìn một tấm ngân phiếu trong tay.

Tiêu Dạ Thần tiến tới liếc mắt nhìn sau, kỳ quái hỏi: "Người cầm ngân phiếu làm cái gì?"

Vân Thiên Vũ nghe nói như thế, lòng đang rỉ máu a, nói ra khỏi miệng nói cũng có chút bẽ mặt.

"Tiền của ta không có, chỉ còn lại hai ngàn hai."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Ông trời muốn diệt ta sao

Tiêu Dạ Thần mặt kinh ngạc há to mồm, Họa Mi cũng bộ mặt kinh ngạc đi tới hỏi: "Tiểu thư, tiền của người thế nào không có? Người nào đoạt tiền của

người?"

Vân Thiên Vũ cắn răng nghiêng lợi nói: "Ly thân vương gia, hấn đoạt đi tiền của ta, chỉ cho ta hai ngàn hai."

Đây là nguyên nhân nàng nói muốn mua quần áo mua đồ ăn, còn phải mua nha đầu, mới cho nàng hai ngàn hai, nếu như nàng không mua những thứ đồ này, đoán chừng hấn một hai cũng không cho nàng, quá đáng hận.

Tiêu Dạ Thần cùng Họa Mi hai người toàn bộ nghe ngây người, hai người cho là nghe lầm.

"Người nói cửu hoàng thúc ta đem ngân phiếu của người toàn bộ cầm đi."

"Ly thân vương gia chẳng lẽ không có tiền?"

Vân Thiên Vũ hiện tại coi như xem thấu Tiêu Cửu Uyên tại sao lấy đi tiền của nàng, hấn là cố ý, bởi vì hôm nay chuyện đã xảy ra kinh động hấn, để cho hấn khó chịu, cho nên hấn thấy nàng cao hứng, tâm tình khó chịu, liền cầm đi ngân phiếu của nàng, hấn khó chịu, cũng muốn không để cho nàng thoải mái.

Tiêu Cửu Uyên, nợ này người nhớ kỹ cho ta, ta sớm muộn sẽ trả lại cho người.

Vân Thiên Vũ khí hận giờ tay lên đập một cái trên bàn trước mặt, dữ tợn vừa nói: "Tiêu Cửu Uyên, người tốt nhất không được rơi vào trong tay của ta, nếu như rơi vào trong tay ta..."

Vân Thiên Vũ còn chưa nói hết, Tiêu Dạ Thần vội vàng mở miệng ngăn cản lời nói Tiêu Cửu Uyên.

"Người không muốn sống nữa sao, lời này nếu như bị cửu hoàng thúc của ta nghe được, lập tức vận gây cổ của người, người biết cửu hoàng thúc ta năng lực ra sao? Hấn trước mắt Lam Linh đình, rất nhanh sẽ phải đột phá Lam Linh trở thành Tử Linh, này còn không phải là quan trọng nhất, quan trọng là... Hấn là một Linh Trận Sư, người biết Linh Trận Sư có bao nhiêu lợi hại sao?"

"Một Linh Trận Sư, thi tương đương với một thủ hạ cao cấp, một mình hấn thì đồng nghĩa với hai cao thủ lợi hại, chớ đừng nói chỉ là dưới tay hấn những thứ lợi hại kia." (chỗ này ta không hiểu lắm, có nàng nào thông qua chỉ ta với, ta giữ nguyên luôn chẳng biết edit thế nào cả.)

Tiêu Dạ Thần nói xong, Vân Thiên Vũ sắc mặt tối, thật lâu không nói được nói.

Nàng cùng Tiêu Cửu Uyên kém thì không phải là một điểm nửa điểm, người ta rất nhanh sẽ phải đột phá Lam Linh trở thành Tử Linh cường giả, mà nàng trước mắt ngay cả linh lực có hay không cũng không biết, một tên kia còn là một Linh Trận Sư.

Linh Trận Sư, Luyện Đan Sư, cùng Hồn Sư đều là có rất ít quần thể, trong đó Linh Trận Sư một loại người lại là lợi hại nhất.

Tiêu Cửu Uyên chẳng những linh lực cao thâm, lại còn là Linh Trận Sư, Vân Thiên Vũ cảm giác mình nếu muốn để cho Tiêu Cửu Uyên kinh ngạc, thật sự là quá khó khăn.

Chẳng lẽ cứ tính như vậy.

Vân Thiên Vũ trong lòng nén giận cực kỳ, cuối cùng đứng lên ở trong phòng khách bước đi thong thả bước, đè nén lửa giận trong lòng mình, cuối cùng từ từ bình tĩnh lại.

Thôi, Tiêu Cửu Uyên không phải đã nói rồi sao, nếu như nàng cần dùng tiền, có thể đi cùng hấn nói.

Mặc dù hấn nói, tâm tình của hấn tốt mới có thể cho nàng.

Cùng lắm thì sau này, nàng muốn tiền, chọn thời điểm tâm tình của hấn tốt mới lời đi.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ trong lòng cuối cùng hoàn toàn bình tĩnh lại, lại khôi phục vẻ trong trẻo lạnh lùng lạnh nhạt.

Nàng nghĩ tới chuyện Tẩy Tủy Đan, lập tức quay đầu nhìn về Tiêu Dạ Thần.

"Tiêu Dạ Thần, ta hỏi người một chuyện, người biết Huyền Thiên phòng đấu giá sao? Nghe nói phòng đấu giá này, mỗi một tháng đều đoạt được một ít đồ, tháng này bọn họ bán đấu giá đồ là một ngày kia?"

"Huyền Thiên phòng đấu giá, người nghĩ đoạt thứ gì a?"

Tiêu Dạ Thần quan tâm hỏi, Vân Thiên Vũ vốn là muốn nói đoạt Tẩy Tủy Đan, sau lại nghĩ đến mình vẫn không thể xác định mình là Tiên Thiên linh mạch, chuyện này tạm thời chưa nói tốt hơn, lạnh nhạt nói.

"Ta muốn đoạt một chút dược liệu đối với ta hữu dụng."

"Ác, kia có thể, Huyền Thiên phòng đấu giá, mỗi tháng cũng sẽ đoạt một chút dược liệu hi hữu, rất nhiều đại phu cùng với Luyện Đan Sư cũng sẽ đi tranh đoạt dược liệu, tháng này bọn họ khai mạc nhật kỳ là ngày mai."

"Ngày mai." Vân Thiên Vũ thất thanh kêu lên, thật chẳng lẽ là ông trời muốn diệt ta sao?

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Không mặt mũi gặp người

Vân Thiên Vũ hoàn toàn bị đá kích, nàng mới vừa bị Tiểu Cửu Uyên tịch thu bạc, ngày mai phòng đấu giá liền mở ra, nàng đây là có nhiều xui xẻo a.

"Thế nào?" Tiêu Dạ Thần hỏi, bất quá rất nhanh nghĩ đến tiền của Vân Thiên Vũ bị Tiểu Cửu Uyên tịch thu, Tiêu Dạ Thần cũng không đành lòng nói cho Vân Thiên Vũ, Huyền Thiên bán đấu giá được bán đấu giá gì đó giá cả sẽ vô cùng đắt.

Vân Thiên Vũ mới vừa đề nén đi xuống tức giận lần nữa bay lên, bất quá lần này nàng nghĩ đến mình sở dĩ xui xẻo sở dĩ như vậy, cũng là bởi vì Vân Thiên Tuyết làm ra, nếu không phải nữ nhân này cho nàng hạ cái gì độc, chính ra một chuỗi dài chuyện tình như vậy, nàng thì như thế nào sẽ bị Tiểu Cửu Uyên lục soát hết tiền.

Mặt Vân Thiên Vũ tối đen xoay người đi ra ngoài, sau lưng Tiêu Dạ Thần cùng Họa Mi vội vàng đuổi theo, Tiêu Dạ Thần hỏi tới: "Ngươi đây là đi chỗ nào?"

"Nhị muội muội nhà ta bị hai mươi đại bản, ta là tỷ tỷ, sao có thể không đi an ủi nàng một phen."

Nàng tâm tình khó chịu, tự nhiên sẽ không để cho người hại nàng khó chịu tốt hơn.

Sau lưng Tiêu Dạ Thần vội vàng đuổi theo Vân Thiên Vũ, chỉ sợ nàng bị thua thiệt.

Bởi vì hần nhớ Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch lúc này đang ở chỗ Vân Thiên Tuyết, Vân Thiên Vũ hiện tại so với quá khứ, sẽ không thua thiệt.

Trở thành bằng hữu, hần không thể làm như không thấy mặt kệ nàng.

Vân Thiên Vũ cũng không muốn Tiêu Dạ Thần xen vào những chuyện này, cho nên nàng nhìn Tiêu Dạ Thần rồi nói: "Ngươi trở về đi thôi."

"Như vậy sao được? Nếu như ngươi bị bọn họ khi dễ, đã là bằng hữu ta sao có thể trơ mắt nhìn ngươi bị bọn họ khi dễ, đi, ngươi đã muốn trút giận, ta đi cùng ngươi."

Tiêu Dạ Thần về mặt hào khí ngất trời, phút cuối cùng giơ tay lên vỗ vỗ lồng ngực của mình, bày tỏ mình tuyệt đối là người giảng nghĩa khí.

Vân Thiên Vũ không có lên tiếng, con ngươi sâu hai phần, Tiêu Dạ Thần là nàng chuyển kiếp tới sau, là người đầu tiên đối với nàng đưa tay giúp đỡ, tận tâm tận lực trợ giúp nàng, ngày sau, hần có gì cần, nàng nhất định sẽ đem hết toàn lực giúp hần.

Một nhóm mấy người đi tới Tuyết Lan viện của Vân Thiên Tuyết.

Trên đường gặp phải một nhóm người hầu vài người đã chết lui về phía sau viện bỏ hoang viện đi tới.

Lần này tổng cộng nâng bốn người đã chết, Nguyên Hương, Thu Thiên, còn có hai người ra ngoài phụ họa Nguyên Hương, cộng thêm Hải Đường trước gặp trở ngại mà chết, tổng cộng chết năm người.

Trước một khắc còn là người sống sờ sờ, sau một khắc lại hồn quy Địa phủ, điều này làm cho hạ nhân hôm nay xem hình phạt rõ ràng cảm nhận được thân là nô tài chính xác mệnh là cờ nào đề tiện, cho nên chuyện của các chủ tử, sau này bọn họ là hạ nhân vẫn là ít xen vào thì tốt hơn.

Nhất là Đại tiểu thụ, hoàn toàn cùng với lúc trước không giống nhau, nàng nhưng là Ly thân vương phi tương lai của Ly thân vương phủ, bọn họ ngàn vạn lần không nên trêu chọc đến nàng.

Bây giờ Vân Thiên Vũ ở Vĩnh Ninh Hậu phủ đối với trong lòng hạ nhân cũng đã thú hung ác không kém bao nhiêu, vừa nhìn thấy nàng đi qua, mọi người sắc mặt trắng bệch một mực cung kính cúi đầu để cho qua một bên đi.

Vân Thiên Vũ mắt lạnh nhìn một cái, rất hài lòng, nếu bọn họ không làm được mến yêu nàng, vậy hãy để cho bọn họ sợ, tránh không khỏi không có việc gì luôn vài người ra ngoài nhảy lộc cộc, phiền cũng phiền chết đi được.

Vân Thiên Tuyết ở Tuyết Lan viện, ma ma giữ cửa ngăn người không dám can Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ đám người nghênh ngang đi vào Tuyết Lan viện Vân Thiên Tuyết ở.

Hạ nhân hầu hạ trong Tuyết Lan viện thấy Vân Thiên Vũ, mọi người sắc mặt hơi tái, ai cũng không dám nói chuyện, tự nhiên cũng không dám tới can Vân

Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ cùng Tiêu Dạ Thần thuận lợi đi tới gian phòng Vân Thiên Tuyết ở.

Bọn họ người còn chưa đi vào, liền nghe được trong phòng, truyền ra tiếng Vân Thiên Tuyết thương tâm khóc rống: “Ô ô, ta không mặt mũi gặp người, ta không muốn sống, hãy để cho ta chết đi.”

Editor: Huynhnhu142

Chương 100: Mượn đao giết người

Vân Thiên Tuyết dứt lời, trước giường Tiêu Thiên Dịch đang muốn khuyên nàng, không nghĩ ngoài cửa lại có một đạo thanh âm trong trẻo lạnh lùng mở miệng.

“Nhị muội muội làm cái gì vậy, chết vinh còn hơn sống nhục, bao nhiêu chuyện a, không phải là đánh hai mươi đại bản sao? Vừa không có muốn mạng của người.”

Hai đạo bóng dáng từ ngoài cửa đi vào, Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Thiên Tuyết theo bản năng nhìn lại cửa, thấy Vân Thiên Vũ cùng Tiêu Dạ Thần từ ngoài cửa đi vào.

Vừa nhìn thấy bóng dáng Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Tuyết đỏ mắt, chân chính là cừ nhân gặp nhau hết sức đỏ mắt, nhất là nàng nghĩ đến trước kia đại bản đánh thống khổ trên người.

Mặc dù sau nàng ăn vào đan dược, hiện tại vết thương trên mông đã khép lại, cũng không có gì đáng ngại.

Nhưng khi lúc đại bản đánh vào cái mông, đau đến chảy da sút thịt, nàng thực là rõ ràng cảm nhận được, hơn nữa hôm nay chuyện nàng bị đánh truyền đi, nàng còn có mặt mũi gặp người sao?

Nàng ở Đông Ly Quốc là kinh đô tài nữ a, Vân Thiên Tuyết càng nghĩ càng oán hận Vân Thiên Vũ, một đôi mắt lóe tia sáng ra xanh, thật giống như dã thú trong rừng.

“Vân Thiên Vũ, ngươi là tới cười nhạo ta có phải hay không? Ta như vậy ngươi vui vẻ có phải hay không?”

Vân Thiên Tuyết sau khi nói xong, oa một tiếng thương tâm khóc lớn lên, vừa khóc vừa nhìn nói với Tiêu Thiên Dịch: “Thiên Dịch ca ca, ta biết tỷ tỷ đối phó ta như vậy, nguyên nhân là bởi vì ta thích ngươi, ta sai lầm rồi, ta không dám, tốt lắm ta đem ngươi trả lại cho nàng, như vậy nàng cũng sẽ không đối phó ta.”

Vân Thiên Tuyết sau khi nói xong, đôi mắt đầm lệ mơ hồ quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ nói: “Tỷ tỷ, ta biết ngươi thích Tuyên vương điện hạ, bởi vì Tuyên vương điện hạ thích ta, lại đang ngày đại hôn làm thương tổn ngươi, cho nên ngươi mới có thể hận ta, khắp nơi suy nghĩ trả thù ta, ta hiện tại đem hân trả lại cho ngươi.”

Vân Thiên Tuyết trong mắt lóe ra tia sáng ác độc, nàng biết mình hiện tại không tốt trực tiếp ra tay với Vân Thiên Vũ, bởi vì Vân Thiên Vũ sau lưng có Tiêu Cửu Uyên.

Nhưng nàng không ra tay, không có nghĩa là không thể mượn tay người khác.

Quả nhiên, Tiêu Thiên Dịch nghe được Vân Thiên Tuyết nói, lập tức đau lòng kéo nàng ta tới, hân xoay người đứng lên từ trên cao nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Đủ rồi, Vân Thiên Vũ, ta nói rồi giữa chúng ta không có nửa điểm liên quan, ngươi không cần cố gắng đại si mê muốn gả cho ta nữa, ta sẽ không cưới ngươi.”

Trong phòng Vân Thiên Tuyết vẫn còn khóc: “Thiên Dịch ca ca, ngươi không nên đối với tỷ tỷ như vậy, nàng quay đầu lại suy nghĩ tính toán với ta.”

Con ngươi Tiêu Thiên Dịch hiện đầy vẻ lo lắng, hung hăng nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ.

“Vân Thiên Vũ, bốn vương cảnh cáo ngươi, nếu như sau này ngươi dám can đảm tính toán Tuyết Nhi nữa, bốn vương sẽ không nhẹ tha cho ngươi.”

Tiêu Thiên Dịch dứt lời, Tiêu Dạ Thần sau lưng Vân Thiên Vũ hừ lạnh một tiếng, trực tiếp tiếp lời nói: “Tiêu Thiên Dịch, ngươi đây là tính cùng cừu hoàng thúc đối đầu phải không?”

Tiêu Thiên Dịch ngăn ra, ngũ quan tuần mỹ kéo sưng mọng, tâm tính thiện lương giống như bị kim châm, hôm nay Tiêu Cửu Uyên hạ lệnh đánh Tuyết Nhi, chính là đang đánh vào mặt của hân, hân ngay cả nữ nhân mình yêu mến cũng bảo vệ không được, hân chỉ cảm thấy ở trước mặt nàng không mặt mũi, nếu như hân có năng lực, Tuyết Nhi cũng sẽ không ăn khổ như vậy.

Sau này hân sẽ tuyệt không cô phụ nàng, Tiêu Thiên Dịch trong lòng suy nghĩ, trên mặt tràn đầy ý lạnh, lạnh lùng nhìn Tiêu Dạ Thần nói: “Bốn vương khi nào cùng cừu hoàng thúc đối đầu lên, bốn vương luận sự, nếu như nữ nhân này dám can đảm tính toán đến trên đầu Tuyết Nhi nữa, bốn vương sẽ không chịu để yên, tin tưởng cừu hoàng thúc sẽ tha thứ chuyện chất nhĩ làm.”

Tiêu Thiên Dịch nói xong nhìn về Vân Thiên Vũ, lần nữa nói: “Bốn vương biết ngươi là bởi vì ái sinh hận, nhưng giữa chúng ta là thật không thể nào, ngươi không cần một mực khẳng định, sau này ngươi nếu tính toán Tuyết Nhi, ta là người đầu tiên không buông tha ngươi.”

Chương 100: Mượn đao giết người

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Tuyết dứt lời, trước giường Tiêu Thiên Dịch đang muốn khuyên nàng, không nghĩ ngoài cửa lại có một đạo thanh âm trong trẻo lạnh lùng mở miệng.

”Nhị muội muội làm cái gì vậy, chết vinh còn hơn sống nhục, bao nhiêu chuyện a, không phải là đánh hai mươi đại bản sao? Vừa không có muốn mạng của ngươi.”

Hai đạo bóng dáng từ ngoài cửa đi vào, Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Thiên Tuyết theo bản năng nhìn lại cửa, thấy Vân Thiên Vũ cùng Tiêu Dạ Thần từ ngoài cửa đi vào.

Vừa nhìn thấy bóng dáng Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Tuyết đỏ mắt, chân chính là cừu nhân gặp nhau hết sức đỏ mắt, nhất là nàng nghĩ đến trước kia đại bản đánh thống khổ trên người.

Mặc dù sau nàng ăn vào đan dược, hiện tại vết thương trên mông đã khép lại, cũng không có gì đáng ngại.

Nhưng khi lúc đại bản đánh vào cái mông, đau đến trầy da sứt thịt, nàng thực là rõ ràng cảm nhận được, hơn nữa hôm nay chuyện nàng bị đánh truyền đi, nàng còn có mặt mũi gặp người sao?

Nàng ở Đông Ly Quốc là kinh đô tài nữ a, Vân Thiên Tuyết càng nghĩ càng oán hận Vân Thiên Vũ, một đôi mắt lóe tia sáng ra xanh, thật giống như dã thú trong rừng.

”Vân Thiên Vũ, ngươi là tới cười nhạo ta có phải hay không? Ta như vậy ngươi vui vẻ có phải hay không?”

Vân Thiên Tuyết sau khi nói xong, oa một tiếng thương tâm khóc lớn lên, vừa khóc vừa nhìn nói với Tiêu Thiên Dịch: “Thiên Dịch ca ca, ta biết tỷ tỷ đối phó ta như vậy, nguyên nhân là bởi vì ta thích ngươi, ta sai lầm rồi, ta không dám, tốt lắm ta đem ngươi trả lại cho nàng, như vậy nàng cũng sẽ không đối phó ta.”

Vân Thiên Tuyết sau khi nói xong, đôi mắt đầm lệ mơ hồ quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ nói: “Tỷ tỷ, ta biết ngươi thích Tuyên vương điện hạ, bởi vì Tuyên vương điện hạ thích ta, lại đang ngày đại hôn làm thương tổn ngươi, cho nên ngươi mới có thể hận ta, khắp nơi suy nghĩ trả thù ta, ta hiện tại đem hấn trả lại cho ngươi.”

Vân Thiên Tuyết trong mắt lóe ra tia sáng ác độc, nàng biết mình hiện tại không tốt trực tiếp ra tay với Vân Thiên Vũ, bởi vì Vân Thiên Vũ sau lưng có Tiêu Cửu Uyên.

Nhưng nàng không ra tay, không có nghĩa là không thể mượn tay người khác.

Quả nhiên, Tiêu Thiên Dịch nghe được Vân Thiên Tuyết nói, lập tức đau lòng kéo nàng ta tới, hấn xoay người đứng lên từ trên cao nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Đu rồi, Vân Thiên Vũ, ta nói rồi giữa chúng ta không có nửa điểm liên quan, ngươi không cần cố gắng đại si mê muốn gả cho ta nữa, ta sẽ không cưới ngươi.”

Trong phòng Vân Thiên Tuyết vẫn còn khóc: “Thiên Dịch ca ca, ngươi không nên đối với tỷ tỷ như vậy, nàng quay đầu lại suy nghĩ tính toán với ta.”

Con ngươi Tiêu Thiên Dịch hiện đầy vẻ lo lắng, hung hăng nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ.

”Vân Thiên Vũ, bốn vương cảnh cáo ngươi, nếu như sau này ngươi dám can đảm tính toán Tuyết Nhi nữa, bốn vương sẽ không nhẹ tha cho ngươi.”

Tiêu Thiên Dịch dứt lời, Tiêu Dạ Thần sau lưng Vân Thiên Vũ hừ lạnh một tiếng, trực tiếp tiếp lời nói: “Tiêu Thiên Dịch, ngươi đây là tính cùng cừu hoàng thúc đối đầu phải không?”

Tiêu Thiên Dịch ngăn ra, ngũ quan tuần mỹ kéo sưng mọng, tâm tính thiện lương giống như bị kim châm, hôm nay Tiêu Cửu Uyên hạ lệnh đánh Tuyết Nhi, chính là đang đánh vào mặt của hấn, hấn ngay cả nữ nhân mình yêu mến cũng bảo vệ không được, hấn chỉ cảm thấy ở trước mặt nàng không mặt mũi, nếu như hấn có năng lực, Tuyết Nhi cũng sẽ không ăn khổ như vậy.

Sau này hấn sẽ tuyệt không cô phụ nàng, Tiêu Thiên Dịch trong lòng suy nghĩ, trên mặt tràn đầy ý lạnh, lạnh lùng nhìn Tiêu Dạ Thần nói: “Bốn vương khi nào cùng cừu hoàng thúc đối đầu lên, bốn vương luận sự, nếu như nữ nhân này dám can đảm tính toán đến trên đầu Tuyết Nhi nữa, bốn vương sẽ không chịu để yên, tin tưởng cừu hoàng thúc sẽ tha thứ chuyện chất nhĩ làm.”

Tiêu Thiên Dịch nói xong nhìn về Vân Thiên Vũ, lần nữa nói: “Bổn vương biết ngươi là bởi vì ái sinh hận, nhưng giữa chúng ta là thật không thể nào, ngươi không cần một mực khẳng khẳng nữa, sau này ngươi nếu tính toán Tuyết Nhi, ta là người đầu tiên không buông tha ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Đe dọa Vân Thiên Tuyết

Con ngươi Vân Thiên Vũ lạnh như băng nhìn Tiêu Thiên Dịch, ánh mắt lạnh triệt đến đáng sợ.

Tiêu Thiên Dịch nhìn ánh mắt nàng như thế, không biết tại sao, tâm trong nháy mắt có một loại cảm giác hít thở không thông, hẳn cảm giác mình mau không thở nổi.

Âm thanh Vân Thiên Vũ âm trầm đúng lúc vang lên.

”Tiêu Thiên Dịch, đầu óc ngươi có phải bị bệnh hay không a, con mắt kia của ngươi thấy ta đối với ngươi bởi vì ái sinh hận, con mắt nào thấy ta tính toán Vân Thiên Tuyết, hôm nay hậu quả là ta tính toán sao? Là bởi vì có người đối với ta hạ độc có được không? Ta mới phải là người bị hại.”

Tiêu Thiên Dịch gạt mình, Vân Thiên Vũ ngừng một chút lại lần nữa mở miệng nói.

”Tiêu Thiên Dịch, ta xem đầu óc ngươi thật sự có vấn đề, ngươi nhanh đi tìm đại phu xem một chút đi, ngu còn chưa đủ, còn cộng thêm não tàn, thật không biết ngươi là như thế nào ở trong hoàng thất an toàn lớn lên.”

Vân Thiên Vũ dứt lời, trong phòng vẫn ngồi như vậy Liễu thị xoay mình trầm giọng quát lên: “Cần rồi, Vân Thiên Vũ, ngươi thế nhưng cả gan dám đối với vương gia bất kính như thế.”

Tiêu Thiên Dịch đã tỉnh hồn lại, nghĩ đến Vân Thiên Vũ vậy mà mắng hắn ngu, mắng hắn não tàn, sắc mặt không khỏi thay đổi, bàn tay nắm chặt, một chương liền muốn đánh về phía Vân Thiên Vũ.

Tiêu Dạ Thần một phen kéo Vân Thiên Vũ ra, chắn trước mặt Vân Thiên Vũ, trầm giọng quát lạnh: “Tiêu Thiên Dịch, ngươi dám động nàng.”

Tiêu Thiên Dịch sững sốt một chút, bàn tay giờ lên dừng ở giữa không trung.

Vân Thiên Vũ nhìn Tiêu Dạ Thần ngăn ở trước mặt nàng, trong lòng có một tia ấm áp, bất quá nàng cũng không e ngại Tiêu Thiên Dịch, cho nên đưa tay kéo Tiêu Dạ Thần ra, đứng ở trước mặt Tiêu Thiên Dịch, chỉ vào đầu óc của mình nói.

”Tiêu Thiên Dịch, tới, ngươi một chương đánh xuống, ta không sợ chết, ta cũng muốn nhìn một chút, Tuyên vương điện hạ đến tột cùng có thể vô sỉ đến một bước nào, thậm chí ngay cả nữ nhân cũng đánh.”

Tiêu Thiên Dịch đen mặt, cả người bị Vân Thiên Vũ chọc giận đến khê run, tay nắm giữ buông ra, buông ra lại nắm chặt tới.

Trong phòng, Liễu thị cùng Vân Thiên Tuyết nhìn Tiêu Thiên Dịch, trong lòng ước gì Tiêu Thiên Dịch một chương vỗ xuống, đập chết Vân Thiên Vũ.

Nếu như Tiêu Thiên Dịch đánh chết Vân Thiên Vũ, chẳng lẽ Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên sẽ bắt Tiêu Thiên Dịch đền mạng.

Này căn bản không thể nào sao.

Bất quá Tiêu Thiên Dịch cuối cùng vẫn còn đè nén xuống lửa giận trong lòng, mặt đen sì chỉ vào Vân Thiên Vũ, phẫn nộ quát: “Bổn vương không đánh nữ nhân.”

Vân Thiên Vũ lạnh lùng phui một cái Tiêu Thiên Dịch, không muốn cùng nam nhân này nói nhiều hơn một câu.

Nàng không cùng người không có đầu óc nói chuyện.

Vân Thiên Vũ thẳng lướt qua Tiêu Thiên Dịch, đi tới trước giường Vân Thiên Tuyết, từ trên cao nhìn Vân Thiên Tuyết nằm lý ở trên giường, tự tiểu phi tiểu mở miệng nói.

”Nhị muội muội, cái mông ngươi đau không? Xem ngươi tinh thần không tệ, chắc là không sao.”

Vân Thiên Vũ nhắc tới lời này, Vân Thiên Tuyết liền nhớ tới chuyện mình bị đánh, cả khuôn mặt cũng tối, cắn răng nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ giống như không thấy, không để ý nói: “Nhị muội muội, lần này ngươi nhưng coi là nổi tiếng cả Đông Ly quốc, đoán chừng không ai không biết đại danh của ngươi.”

Vân Thiên Tuyết ánh mắt đỏ, hô hấp dồn dập đứng lên, nghĩ đến mình nhiều năm qua thật vất vả gầy dựng lên tài nữ danh tiếng, bởi vì một chuyện này, chỉ sợ xuống dốc không phanh.

Đây hết thầy cũng là bởi vì Vân Thiên Vũ, tiện nhân này, bây giờ còn chạy tới diệu võ dương oai, đáng hận.

Vân Thiên Tuyết đôi mắt bùng bùng ngọn lửa, hung hăng nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ tự tiểu phi tiểu lại nói: “Đúng rồi, Nhị muội muội, ngươi nói Cổ ma ma tối nay sẽ tới hay không tìm ngươi?”

Con ngươi Vân Thiên Tuyết thỉnh linh tới sầm lại, cảnh giác nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ: “Ngươi lời này có ý gì?”

“Có ý gì, người khác không hiểu, Nhị muội muội còn không hiểu sao? Ngươi nói Cổ ma ma có thể hay không chết không nhắm mắt a.”

Editor: Huynhnhu142

Chương 102: Thẻ không lường lập

Lời của Vân Thiên Vũ khiến cho sắc mặt Vân Thiên Tuyết thay đổi, đồng thời nàng cảm thấy phía sau giống như có từng trận gió lạnh.

Trong phòng Liễu thị thấy nữ nhi tựa hồ bị dọa, chỉ sợ nữ nhi lộ ra cái gì sơ hở, xoay mình hướng Vân Thiên Vũ quát lạnh: “Vân Thiên Vũ, ngươi đừng khinh người quá đáng, ngươi làm hại Nhị muội muội ngươi bị đánh hai mươi đại bản, bây giờ còn tới đây diệu võ dương oai uy hiếp nàng.”

Vân Thiên Vũ từ từ ngước mắt nhìn về Liễu thị một bên trong gian phòng, Liễu thị bên người còn đứng một người di nương khác, Triệu di nương.

Triệu di nương sinh Tử tiểu thư Vân Thiên Lê, bất quá mẹ con hai người luôn luôn khiêm tốn, rất ít ở trước mặt mọi người lộ diện, cho nên rất dễ dàng làm cho người ta sao lãng.

Hôm nay Vân Thiên Tuyết bị đánh, Triệu di nương mới có thể mang theo Vân Thiên Lê sang đây xem thăm Vân Thiên Tuyết, không nghĩ lại đụng phải một chuyện như vậy, bất quá Triệu di nương thông minh cái gì cũng không nói.

Vân Thiên Vũ nhìn lướt qua mẹ con Triệu di nương, nhìn Liễu thị nói: “Phụ nhân nói cái gì a, ta là tới đây quan tâm Nhị muội muội, thẻ nào thành diệu võ dương oai uy hiếp nàng, chẳng lẽ là ta biểu đạt không đủ rõ ràng sao?”

Nàng nói xong cũng không thèm nhìn tới Liễu thị, nhìn nói với Vân Thiên Tuyết: “Nhị muội muội, ngươi an tâm dưỡng bệnh, ngàn vạn lần chớ có suy nghĩ nhiều, buổi tối đem cửa sổ đóng kỹ, hôm nay trừ Cổ ma ma chết, trong phủ còn chết mấy người đây, các nàng cũng bị chết rất oan, nói không chừng sẽ nửa đêm ra ngoài lác lác, ngươi lại là chủ tử cũ của các nàng, các nàng nếu như nhớ ngươi, nói không chừng sang đây xem ngươi.”

Vân Thiên Tuyết mặt càng ngày càng trắng, khó coi đến cực điểm nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, tay run run giơ chỉ về phía nàng: “Ngươi, rút cho ta, mau rút.”

Liễu thị cũng đứng lên: “Vân Thiên Vũ, nơi này không hoan nghênh ngươi.”

Vân Thiên Vũ bĩu môi, cho là nàng thích nơi này sao?

Nàng chính là tâm tình khó chịu, cũng không muốn để cho người khác quá tốt quá thôi.

Nếu mục đích đạt tới, vậy thì đi đi, Vân Thiên Vũ lúc trước bị Tiêu Cửu Uyên chọc giận đến tâm tình, phát hiện đã khôi phục không ít, nàng chậm rãi đứng thẳng người, tính toán rồi đi, bất quá ánh mắt trong lúc vô tình liếc tới một miếng ngọc bội đeo trên cổ Vân Thiên Tuyết, không khỏi cảm thấy quen thuộc, đưa tay sờ một cái nói.

“Ngọc bội kia, nhìn rất quen a.”

Lời của nàng, khiến cho Vân Thiên Tuyết sắc mặt nháy mắt thay đổi, một phen từ trong tay Vân Thiên Vũ đoạt lại, nhét vào trong quần áo.

Vân Thiên Vũ lo đễnh xoay người rồi đi, lúc đi qua người Tiêu Thiên Dịch, một cái liếc mắt cũng không có cho hắn, trực tiếp càng đi qua, đi ra ngoài cửa.

Sau lưng Tiêu Thiên Dịch nhìn thấy như vậy trong mắt không có người, không ai bị nổi Vân Thiên Vũ hận không được một chương đập chết nàng, đáng tiếc người trước mắt đã sớm rồi đi, không thèm quan tâm đến lý lẽ của hắn.

Trong phòng, Vân Thiên Tuyết mắt thấy Vân Thiên Vũ đi, Tiêu Thiên Dịch vẫn còn nhìn nàng, trong mắt bắn ra ngọn lửa cừu hận, ngón tay nắm lại thật chặt.

Vân Thiên Vũ cái tiện nhân, nàng cùng nàng ta thẻ cả hai cùng tồn tại, bắt đầu từ bây giờ, có nàng không có nàng ta.

Vân Thiên Tuyết vừa nghĩ vừa nhẹ khóc, tiếng khóc thức tỉnh Tiêu Thiên Dịch, Tiêu Thiên Dịch quay đầu thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Vân Thiên Tuyết trắng bệch, nước mắt cuộn cuộn chảy xuống.

Tiêu Thiên Dịch lập tức nghĩ đến trước Vân Thiên Vũ lại khi dễ Vân Thiên Tuyết, không khỏi tức giận thầm mắng một tiếng, đáng chết.

Tại sao mỗi lần đụng phải nữ nhân kia, hắn cũng mất khống chế, chuyện luôn ngoài dự liệu của hắn.

Tiêu Thiên Dịch đi tới, vội vàng an ủi Vân Thiên Tuyết.

Trong phòng Liễu thị ánh mắt âm trầm Vân Thiên Vũ ra khỏi phòng, ngón tay của nàng lặng lẽ nhẹ nắm lại, tiện nhân này, xem ra nàng không thể lưu nàng.

Nếu lưu nàng nữa, nữ nhi của mình còn phải bị nàng khi dễ, đây là chuyện nàng không thể dễ dàng tha thứ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Thẻ không lưỡng lập

Editor: Huynhnhu142

Lời của Vân Thiên Vũ khiến cho sắc mặt Vân Thiên Tuyết thay đổi, đồng thời nàng cảm thấy phía sau giống như có từng trận gió lạnh.

Trong phòng Liễu thị thấy nữ nhi tựa hồ bị dọa, chỉ sợ nữ nhi lộ ra cái gì sơ hở, xoay mình hướng Vân Thiên Vũ quát lạnh: “Vân Thiên Vũ, ngươi đừng khinh người quá đáng, ngươi làm hại Nhị muội muội ngươi bị đánh hai mươi đại bản, bây giờ còn tới đây điệu võ dương oai uy hiếp nàng.”

Vân Thiên Vũ từ từ ngước mắt nhìn về Liễu thị một bên trong gian phòng, Liễu thị bên người còn đứng một người di nương khác, Triệu di nương.

Triệu di nương sinh Tử tiểu thư Vân Thiên Lê, bắt quá mẹ con hai người luôn luôn khiêm tốn, rất ít ở trước mặt mọi người lộ diện, cho nên rất dễ dàng làm cho người ta sao lãng.

Hôm nay Vân Thiên Tuyết bị đánh, Triệu di nương mới có thể mang theo Vân Thiên Lê sang đây xem thăm Vân Thiên Tuyết, không nghĩ lại đụng phải một chuyện như vậy, bất quá Triệu di nương thông minh cái gì cũng không nói.

Vân Thiên Vũ nhìn lướt qua mẹ con Triệu di nương, nhìn Liễu thị nói: “Phu nhân nói cái gì a, ta là tới đây quan tâm Nhị muội muội, thế nào thành điệu võ dương oai uy hiếp nàng, chẳng lẽ là ta biểu đạt không đủ rõ ràng sao?”

Nàng nói xong cũng không thèm nhìn tới Liễu thị, nhìn nói với Vân Thiên Tuyết: “Nhị muội muội, ngươi an tâm dưỡng bệnh, ngàn vạn lần chớ có suy nghĩ nhiều, buổi tối đem cửa sổ đóng kỹ, hôm nay trừ Cổ ma ma chết, trong phủ còn chết mấy người đây, các nàng cũng bị chết rất oan, nói không chừng sẽ nửa đêm ra ngoài lác lư, ngươi lại là chủ tử cũ của các nàng, các nàng nếu như nhớ ngươi, nói không chừng sang đây xem ngươi.”

Vân Thiên Tuyết mặt càng ngày càng trắng, khó coi đến cực điểm nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, tay run run giận chỉ về phía nàng: “Ngươi, cút cho ta, mau cút.”

Liễu thị cũng đứng lên: “Vân Thiên Vũ, nơi này không hoan nghênh ngươi.”

Vân Thiên Vũ bĩu môi, cho là nàng thích nơi này sao?

Nàng chính là tâm tình khó chịu, cũng không muốn để cho người khác quá tốt quá thôi.

Nếu mục đích đạt tới, vậy thì đi đi, Vân Thiên Vũ lúc trước bị Tiêu Cửu Uyên chọc giận đến tâm tình, phát hiện đã khôi phục không ít, nàng chậm rãi đứng thẳng người, tính toán rồi đi, bất quá ánh mắt trong lúc vô tình liếc tới một miếng ngọc bội đeo trên cổ Vân Thiên Tuyết, không khỏi cảm thấy quen thuộc, đưa tay sờ một cái nói.

“Ngọc bội kia, nhìn rất quen a.”

Lời của nàng, khiến cho Vân Thiên Tuyết sắc mặt nháy mắt thay đổi, một phen từ trong tay Vân Thiên Vũ đoạt lại, nhét vào trong quần áo.

Vân Thiên Vũ lơ đãng xoay người rồi đi, lúc đi qua người Tiêu Thiên Dịch, một cái liếc mắt cũng không có cho hắn, trực tiếp càng đi qua, đi ra ngoài cửa.

Sau lưng Tiêu Thiên Dịch nhìn thấy như vậy trong mắt không có người, không ai bì nổi Vân Thiên Vũ hận không được một chưởng đập chết nàng, đáng tiếc người trước mắt đã sớm rời đi, không thèm quan tâm đến lý lẽ của hắn.

Trong phòng, Vân Thiên Tuyết mắt thấy Vân Thiên Vũ đi, Tiêu Thiên Dịch vẫn còn nhìn nàng, trong mắt bắn ra ngọn lửa cừu hận, ngón tay nắm lại thật chặt.

Vân Thiên Vũ cái tiện nhân, nàng cùng nàng ta thế cả hai cùng tồn tại, bắt đầu từ bây giờ, có nàng không có nàng ta.

Vân Thiên Tuyết vừa nghĩ vừa nhẹ khóc, tiếng khóc thức tỉnh Tiêu Thiên Dịch, Tiêu Thiên Dịch quay đầu thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Vân Thiên Tuyết trắng bệch, nước mắt cuồn cuộn chảy xuống.

Tiêu Thiên Dịch lập tức nghĩ đến trước Vân Thiên Vũ lại khi dễ Vân Thiên Tuyết, không khỏi tức giận thầm mắng một tiếng, đáng chết.

Tại sao mỗi lần đụng phải nữ nhân kia, hắn cũng mất không chế, chuyện luôn ngoài dự liệu của hắn.

Tiêu Thiên Dịch đi tới, vội vàng an ủi Vân Thiên Tuyết.

Trong phòng Liễu thị ánh mắt âm trầm Vân Thiên Vũ ra khỏi phòng, ngón tay của nàng lặng lẽ nhẹ nắm lại, tiện nhân này, xem ra nàng không thể lưu nàng.

Nếu lưu nàng nữa, nữ nhi của mình còn phải bị nàng khi dễ, đây là chuyện nàng không thể dễ dàng tha thứ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Tính toán vân thiên tuyết

Editor: Huynhnhu142

Lúc này Vân Thiên Vũ cũng không biết Liễu thị trong lòng đang tính toán nàng, bất quá mặc dù không biết, nàng cũng không có thiếu cảnh giác, hơn nữa nàng đang trù tính lại như thế nào dọn dẹp Vân Thiên Tuyết.

Chẳng lẽ cho rằng đánh hai mươi đại bản chuyện này coi như xong, nghĩ đến thật hoàn mỹ.

Vân Thiên Vũ cùng mấy người Tiêu Dạ Thần một đường đi ra khỏi Tuyết Lâm viện của Vân Thiên Tuyết, đi theo phía sau Họa Mi, Họa Mi thỉnh thoảng cẩn thận nhìn bốn phía, tổng cảm thấy có một luồng gió lạnh thổi vào vèo, hơi thở âm u đi theo các nàng.

Nàng đi theo Vân Thiên Vũ sau lưng, vừa đi vừa nhỏ giọng hỏi: “Tiểu thụ, người nói những người đã chết kia có thể hay không thật trở lại?”

Vân Thiên Vũ mặt im lặng, dừng bước lại nhìn Họa Mi, phát hiện sắc mặt của nàng có chút trắng bệch, trong lòng cũng là có chút không đành lòng. Nàng đó là hù dọa Vân Thiên Tuyết, nhưng không phải là vì hù dọa nô tỳ của mình.

“Người lại không hại qua các nàng, các nàng coi như trở lại, cũng là tìm Vân Thiên Tuyết báo thù, không có quan hệ gì với người.”

Họa Mi suy nghĩ một chút, cuối cùng giãn ra mi: “Đúng vậy, chuyện này không liên quan đến ta, các nàng muốn báo thù, cũng phải tìm Nhị tiểu thụ, tốt nhất đem nữ nhân kia mang đi làm bạn.”

Họa Mi nói xong tâm tình khá hơn, một bên Tiêu Dạ Thần nhíu mày nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Lúc trước người nói chuyện Cỗ ma ma giống như còn có ý khác, Cỗ ma ma lão bà tử đó không phải là bản thân trượt chân rơi trong hồ chết, là bị người đẩy mạnh xuống nước hồ chết đuối có phải hay không?”

Vân Thiên Vũ hừ lạnh một tiếng: “Ta đoán, Cỗ ma ma mặc dù nhưc đầu Phong Điện, cũng không đến nỗi một đường chạy vào hồ nước trong hậu viện, sau đó vừa vịn chết đuối, có khả năng nhất là có người đem bà ta đẩy mạnh vào hồ đi.”

“Đáng đời, ai kêu trước kia bà ta khi dễ chúng ta.”

Họa Mi tức giận hung hãn nói, Vân Thiên Vũ không có để ý tới nàng, ngược lại nhìn về Tiêu Dạ Thần bên kia.

“Tiêu Dạ Thần, chuyện tốt làm đến cùng, không bằng sẽ giúp ta làm một chuyện, như thế nào?”

“Hào, người nói.”

Vân Thiên Vũ lập tức ngoắc ý bảo Tiêu Dạ Thần cúi đầu, hai người nói nhỏ, nhìn qua hết sức hài hòa, vừa Họa Mi nhìn.

Không khỏi than thở, nếu như tiểu thụ được hạ chỉ gả cho An Thân Vương thế tử Tiêu Dạ Thần thật tốt a, hai người bọn họ thoạt nhìn rất xứng đôi đây.

Tiêu Dạ Thần có thể so với Ly thân vương gia tốt hơn nhiều, hắn đối với tiểu thụ cũng rất tốt.

Họa Mi đang suy nghĩ, trước mặt Tiêu Dạ Thần cùng Vân Thiên Vũ đã nói xong, con người Tiêu Dạ Thần chói sáng cười nhìn Vân Thiên Vũ: “Hào,

ngươi yên tâm, chuyện này ta nhất định cho người làm xong.”

Vân Thiên Vũ gật đầu, từ trong tay áo lấy ra hai ngàn lượng ngân phiếu đưa tới tay Tiêu Dạ Thần: “Đây là hai ngàn hai ngàn phiếu, ngươi cầm đi đi.”

Tiêu Dạ Thần lập tức đẩy trở lại: “Không được không được, ngươi tổng cộng chỉ có hai ngàn hai, nếu để cho ta, ngươi một ít bạc cũng không có.”

Vân Thiên Vũ vẫn kiên trì: “Đây là chuyện của ta, ngươi giúp ta đi làm, ta đã rất cao hứng, tiền ta xuất ra.”

Tiêu Dạ Thần còn muốn khước từ, bất quá thấy Vân Thiên Vũ thần sắc kiên định, hẳn biết hẳn có nói cũng không dùng.

Mặc dù cùng Vân Thiên Vũ lui tới thời gian không lâu, Tiêu Dạ Thần đã biết, nha đầu này cá tính hết sức chấp nhất, quyết định chuyện tình, tuyệt sẽ không dễ dàng sửa đổi.

“Hảo, vậy ta đi.”

Tiêu Dạ Thần lời còn chưa nói hết, đối diện hành lang dài trong có người đi tới, hẳn là một thân bạch y, mặt mũi trong treo lạnh lùng Bạch Diệu.

Hắn là chính là thủ hạ của Tiêu Cửu Uyên, hẳn đi tới đúng mực hướng Tiêu Dạ Thần thi lễ: “Ra mắt An Thân Vương thế tử.”

Tiêu Dạ Thần giờ tay lên ý bảo Bạch Diệu đứng dậy: “Ngươi tới làm cái gì, có chuyện gì sao?”

Bạch Diệu nhìn Vân Thiên Vũ một cái, lại nhìn hướng Tiêu Dạ Thần, trầm ôn nói: “Vương gia nhà ta xin Tiêu thế tử đi một chuyến. Vương gia là muốn hỏi một chút, Tiêu thế tử có phải hay không tính toán cưới Vân gia Đại tiểu thư làm thế tử phi?”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104: Thanh danh hủy hết

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ mặt lập tức tối, nghĩ tới Tiêu Cửu Uyên lúc trước cùng nàng đặt điều ước, trong có một điều, không cho phép cùng người câu ba đáp bốn, mặc dù Tiêu Dạ Thần là bằng hữu của nàng, bất quá ở trong mắt Tiêu Cửu Uyên, có lẽ chính là nàng câu ba đáp bốn rất đúng.

Vân Thiên Vũ mặc dù căm tức, lại cũng không muốn ảnh hưởng đến Tiêu Dạ Thần, cho nên thúc giục Tiêu Dạ Thần.

“Ngươi mau đi đi.”

Tiêu Dạ Thần lập tức gật đầu: “Hảo, vậy ta đi, ngươi phân phó chuyện của ta, ta sẽ giúp ngươi làm xong.”

“Được.” hai người nói lời từ biệt, Tiêu Dạ Thần mang người cùng Bạch Diệu cùng đi.

Vân Thiên Vũ mang theo Họa Mi trở về Từ Trúc Hiên, buổi chiều Vân Thiên Vũ vẫn đợi ở bên trong Từ Trúc Hiên, từng bước cũng không có rời đi.

Nàng ở trong Từ Trúc Hiên, dùng được liệu lúc trước Tuyên vương đưa tới, cùng với được liệu bên trong đồ cưới của Vĩnh Ninh Hậu phủ, chế một chút độc được dùng để phòng thân, trừ mình ra dùng để phòng thân, còn chế một chút đặt ở trên người Họa Mi.

Dưới mắt nàng cùng Họa Mi hai người đều là cô gái yếu đuối, nếu như bị người ám toán, rất dễ dàng trúng chiêu, trên người để một chút độc được có thể phòng thân.

Thời điểm gần tối, trước cửa Vĩnh Ninh Hậu phủ, nháo thành một đoàn.

Huynh trưởng Hải Đường mang theo thi thể Hải Đường, ở trước cửa Vĩnh Ninh Hậu phủ vừa khóc lại nháo, kêu to khiến cho Vân Thiên Tuyết phải cho một câu trả lời thỏa đáng.

Muội muội của mình chẳng qua là một nha hoàn, có bao nhiêu lá gan can đảm dám đối với Đại tiểu thư hạ độc thủ, chuyện này rõ ràng là có điều cổ quái.

Muội muội nàng là thay người nhận tội, chết oan.

Huynh trưởng Hải Đường trừ nói Hải Đường là chết oan, còn lớn hơn khóc lóc kể lể Vân Thiên Tuyết đối trả âm hiểm, rõ ràng là lòng dạ độc ác, một người cực kỳ tàn ác, hết lần này tới lần khác giả bộ dịu dàng thiện lương biểu tượng lừa dối thế nhân, cái gì Đông Ly tài nữ, cái gì thiên phú dị bẩm, tất cả đều là chó má, nữ nhân này liền là một xà hạt mỹ nhân.

Hải Đường huynh trưởng, vừa nói còn vừa thừa cơ kéo cao ống tay áo trên cánh tay của Hải Đường, người vẩy xem rất nhanh thấy trên hai cánh tay của Hải Đường tất cả đều là bầm vết, cùng từng đạo vết tích.

Cứ như vậy, tất cả mọi người tin tưởng huynh trưởng Hải Đường nói là sự thật, mọi người chỉ trích Vân Thiên Tuyết.

Vân Thiên Tuyết thanh danh xuống dốc không phanh.

Trong Tuyết Lan viện, Vân Thiên Tuyết nhận được tin tức, cả người cũng muốn điên rồi, mắng to Vân Thiên Vũ, sau đó nhanh chóng ra lệnh cho hộ vệ trong phủ, đem người nhà Hải Đường tất cả đều bắt lại, nhốt lại, nàng định sẽ không bỏ qua cho bọn họ, nhất định phải giết bọn họ, thế nhưng dám can đảm phá hủy thanh danh của nàng.

Hộ vệ Vĩnh Ninh Hậu phủ, phụng lệnh Vân Thiên Tuyết ra lệnh, khí thế hung hăng đem huynh trưởng Hải Đường bắt vào trong phủ, đồng thời còn đem cha mẹ Hải Đường bắt, về phần thi thể Hải Đường, cũng bị mang vào Vĩnh Ninh Hậu phủ.

Lần này phủ bên ngoài càng thêm cái gì cũng nói, trong đó không ít người hoài nghi, người nhà Hải Đường chỉ sợ không sống được.

Vĩnh Ninh Hậu phủ vị Nhị tiểu thư này sợ rằng thật là xà hạt mỹ nhân a.

Lúc nửa đêm, cha mẹ huynh trưởng Hải Đường cùng với thi thể Hải Đường bị người lạng lẽ cướp đi, cả đêm đưa ra thành.

Ngày thứ hai, kinh thành sự hồi sinh lời đồn, cha mẹ huynh trưởng Hải Đường cũng không thấy, nhất định là bị người Vĩnh Ninh Hậu phủ trừ đi.

Vĩnh Ninh Hậu phủ vị Nhị tiểu thư này, quả nhiên lòng dạ độc ác, tàn nhẫn dị thường, hại chết nha hoàn chính mình không tính là, còn đem cha mẹ huynh trưởng nha hoàn toàn bộ giết đi mới từ tâm.

Nữ tử độc ác như vậy vẫn là cách nàng ta xa một chút thật là tốt.

Vân Thiên Tuyết trong chớp mắt từ người người kính trọng thiên tài tiểu thư, biến thành ôn thần mọi người tránh xa không kịp, mọi người không muốn thấy nàng ta.

Vân Thiên Tuyết chân chính là bị chọc giận điên lên, sáng sớm dẫn mấy nha hoàn ma ma hùng hồn sát tiến vào Từ Trúc Hiên Vân Thiên Tuyết (Mình nghĩ là Vũ tỷ mới đúng, nhưng edit sao để vậy không dám sửa).

P/s: Ahiih, đủ 5 cmt và 5 thank ta sẽ up thêm chương mới nha!!!

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Cam linh uy lực

Editor: Huynhnhu142

Bên trong phòng khách Từ Trúc Hiên, Vân Thiên Vũ đang một thân Du Nhiên(tự nhiên) dùng đồ ăn sáng, vừa ăn vừa nghe bên tai Họa Mi hưng phấn bẩm báo chuyện buổi chiều hôm qua đến chuyện đã xảy ra hôm nay, càng nói càng hưng phấn.

”Tiểu thư, Nhị tiểu thư lần này mặt mũi ném sạch sẽ, hiện tại cả kinh thành mọi người nói nàng ta là xà hạt mỹ nhân, nhìn nàng ta sau này còn giả bộ cái gì, giả bộ người ta cũng sẽ không tin tưởng nàng.”

Họa Mi mặt mày bắt cười, không nói ra được vui vẻ, bất quá nói xong lời cuối cùng, nàng nhớ tới trước tiểu thư cùng Tiêu Dạ Thần nói nhỏ chuyện, chẳng lẽ đây hết thấy đều là tiểu thư nhà mình an bài, nàng cho Tiêu Dạ Thần hai ngàn lượng ngân phiếu nhưng thật ra là cho người nhà Hải Đường, để cho bọn họ rời khỏi kinh thành.

Họa Mi suy nghĩ, mặt mày tràn đầy sùng bái: “Tiểu thư, người thật lợi hại.”

Vân Thiên Vũ từ chối cho ý kiến nhủ mày, vừa ăn vừa nghĩ tới tâm tư của mình, ngày mai sẽ là ngày Huyền Thiên phòng đấu giá bán đấu giá, nàng muốn đi đấu giá Tủy Tuyền Đan, nhưng là trên người một lượng bạc cũng không có, làm sao bây giờ? Bằng không hôm nay trước đi Ly thân vương phủ đi một chuyến, nhìn có thể hay không từ trên người Tiêu Cửu Uyên lấy chút tiền ra ngoài.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, đột nhiên nghe được ngoài cửa viện, vang lên tiếng thét chói tai điên cuồng.

”A a a, Vân Thiên Vũ, người tiện nhân, người lẩn ra ngoài cho ta, có phải hay không người, có phải hay không người chỉ điểm người đi làm chuyện này.”

Vân Thiên Vũ vừa đúng lúc ăn đồ ăn sáng xong, chậm rãi đứng dậy, ưu nhã đi tới khách sảnh trước cửa trên thềm đá, vừa đứng thấy Vân Thiên Tuyết

giống như người điên mang theo một đồng người vọt tới Tiểu Hoa sảnh trước cửa.

Lúc này Vân Thiên Tuyết hoàn toàn khác với thường ngày xinh đẹp ôn yển, mà giống như dã thú điên cuồng muốn ăn thịt người, tóc xốc xếch, quần áo xốc xếch, nhất là trên mặt mặt mũi dữ tợn đến đáng sợ, một đôi mắt một mảnh máu đỏ, nàng cắn răng nghiêng lợi giận nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, thét lên chất vấn.

“Vân Thiên Vũ, có phải hay không ngươi, có phải hay không ngươi chỉ điểm huynh trưởng Hải Đường, để cho hắn ở ngoài cửa Vĩnh Ninh Hậu phủ bại hoại thanh danh của ta? Là ngươi, nhất định là ngươi.”

Vân Thiên Tuyết tuy là bị chọc giận điên lên, nhưng mà vẫn còn lý trí để có thể phân biệt ra sở dĩ thanh danh của mình rơi xuống đất, rõ ràng là có người ở sau lưng làm, không có gì bất ngờ xảy ra này người sau lưng thao tác hết thấy, chính là Vân Thiên Vũ.

“Ta muốn giết ngươi.”

Vân Thiên Tuyết thét chói tai, điên cuồng giương lên tay, một đạo màu Cam Linh khí chăm chú ở trên tay của nàng.

Mặc dù chỉ là Cam Linh đỉnh, nhưng Vân Thiên Vũ đã cảm nhận được linh khí uy áp đập vào mặt, phảng phất giữa thiên địa đột nhiên trầm xuống, làm cho nàng có một loại cảm giác không thờ nổi, thì ra đây chính là linh lực a, so với võ công tầm thường, lợi hại hơn nhiều lắm.

Thấy Vân Thiên Tuyết sử dụng linh lực, Vân Thiên Vũ thay đổi ý niệm nhất định phải đến Huyền Thiên phòng đấu giá mua được Tẩy Tỳ Đan.

Nàng đang suy nghĩ, Vân Thiên Tuyết linh lực đã tập kích tràn ngập trời đất, đồng thời kèm theo linh lực đến còn có một bàn tay.

“Hóa Linh Chương.”

Một chương lớn hướng Vân Thiên Vũ tấn công đến, Vân Thiên Vũ lập tức tỉnh thần, thân hình vừa động liền muốn lui ra, ai biết phía sau nàng Họa Mi, mắt thấy Vân Thiên Tuyết muốn giết tiểu thư nhà mình, thân thể một xông vọt tới.

Vân Thiên Vũ mặt liền biến sắc, tay đuổi một cái vội vàng kéo Họa Mi, cấp tốc hướng một bên vọt tới.

Oanh một tiếng vang, một chương đánh xuống, chỗ lúc trước Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi đứng, bị đánh ra một hố sâu.

Vân Thiên Tuyết mắt thấy một chương không có đánh tới Vân Thiên Vũ, sắc mặt càng thêm khó coi, một chương thất bại, một chương nữa lại công kích tới đây.

Vân Thiên Vũ sắc mặt trầm xuống, xoay mình mở miệng: “Vân Thiên Tuyết, ngươi thật coi ta dễ khi dễ sao?”

Nàng vừa nói vừa lấy trong tay áo vải ra một bình thuốc, bình thuốc chạm một tiếng bể, một trận mùi thơm u đậm tràn ngập ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Sói cái hung tàn

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Tuyết thân là đệ tử Lăng Vân Tông, y thuật luôn luôn không tệ, lúc này vừa ngửi mùi thơm này, liền biết trong mùi thơm có độc, sắc mặt xoay mình biến đổi, thân hình cấp tốc lui về phía sau, nhưng dù cho là như thế này, nàng ta vẫn là trúng một chút độc, sắc mặt trong nháy mắt kéo một tầng xanh đen.

Nàng lui nhanh hơn, chỉ trúng một chút độc, nhất thời không có gì đáng ngại, nhưng nha hoàn và lão bà tử nàng mang đến lại không có thể may mắn thoát khỏi.

Mọi người sắc mặt xanh đen, thân thể cứng ngắc ngã trên mặt đất.

“Tiểu thư cứu mạng a, tiểu thư mau cứu ta.”

Trông sân Từ Trúc hiên tiếng kêu một mảnh, Vân Thiên Tuyết mặt mũi dữ tợn, quanh thân giận đến run rẩy không ngừng, ngay cả nói đều nói không linh hoạt, nàng vốn là tới đây muốn giết cái tiện nữ nhân này, không nghĩ tới cuối cùng vậy mà ngược lại bị nữ nhân này hạ độc, nàng nơi nào có được độc được?

“Vân Thiên Vũ, ngươi, ngươi lại dám... dám hạ độc ta, ngươi độc nơi nào tới.”

Vân Thiên Vũ nhủ mảy, vân đạm phong khinh nói: “Độc a, chẳng lẽ chỉ cho phép ngươi có, ta lại không thể có sao? Ngươi không biết sau lưng ta có đại nhân vật sao?”

Nàng vừa nói như vậy, mặc dù ngoài mặt không có nói tới Tiêu Cửu Uyên, nhưng là Vân Thiên Tuyết tự nhiên nghĩ đến trên đầu Tiêu Cửu Uyên, sắc mặt càng thêm khó coi dị thường, chỉ vào vân Thiên Vũ: “Ngươi, ngươi.”

Ngươi nửa ngày cũng không có nói tiếp, Vân Thiên Vũ mặt hảo tâm nhắc nhở nàng.

”Nhị muội muội, người của ngươi tất cả đều trúng độc, ngươi nhanh lên một chút mang các nàng giải độc đi. Đứng rồi, ngàn vạn lần không thể giải không hết a, nếu như ngươi ngay cả độc cũng giải không hết, đoán chừng phía ngoài dân chúng chẳng những nói ngươi lòng dạ độc ác, còn có thể nói ngươi lừa dối lấy tiếng, không đúng tí nào, căn bản là một phế vật.”

Vân Thiên Vũ vừa nói xong, trên đất nha hoàn và lão bà tử ngã trái ngã phải, giãy dụa nhìn Vân Thiên Tuyết: “Tiểu thư, cứu cứu chúng ta, cứu cứu chúng ta.”

Vân Thiên Tuyết nhìn nha hoàn và lão bà tử té xuống đất, mọi người sắc mặt một mảnh đen, mắt trợn trắng, hô hấp dồn dập, nếu như mình không ra tay, chỉ sợ các nàng thật muốn mất mạng, nếu như những người này chết, kinh thành dân chúng sợ rằng sẽ đúng như lời Vân Thiên Vũ nói, nói nàng lừa dối lấy tiếng, không đúng tí nào, là một phế vật.

Phế vật! Nàng Vân Thiên Tuyết không phải là phế vật, tuyệt đối không phải như vậy.

Vân Thiên Tuyết hốc mắt đỏ, a a hướng lên trời kêu to hai tiếng, sau đó quay đầu giận nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, cắn răng thét chói tai: “Vân Thiên Vũ, ta muốn giết ngươi, ta muốn cùng ngươi đồng quy vu tận.”

Vân Thiên Tuyết vừa mới nói xong, còn chưa kịp hành động, ngoài cửa viện Tử Trúc hiên, có tiếng bước chân vội vàng vang lên, một đội người nhanh chóng tiến vào.

Cầm đầu chính là Liễu thị mẫu thân của Vân Thiên Tuyết, Liễu thị vừa tiến đến liền thấy nữ nhi cùng tựa như điên vậy muốn nhào qua cùng Vân Thiên Vũ liều mạng, nàng vội vàng quát nữ nhi của mình.

”Tuyết Nhi. Dừng tay.”

Vân Thiên Tuyết quay đầu nhìn về người phía sau, vừa nhìn thấy Liễu thị, lập tức ừm khụt khóc: “Mẫu thân.”

Liễu thị xông lại ôm lấy Vân Thiên Tuyết, sau đó chậm rãi ngẩng đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, trong mắt của bà ta tràn đầy lo lắng nồng đậm tan không được, trầm giọng mở miệng: “Đại tiểu thư, món nợ này sẽ không tính như vậy.”

Nàng nói xong xoay người ra lệnh lão ma ma sau lưng: “Người đâu, mang tất cả mọi người ở đây tới Tuyết Lan viện đi, lập tức tiến hành cứu trị.”

Liễu thị cũng không quan tâm những người đầy tớ này chết sống, nhưng là thanh danh nữ nhi lại không thể không muốn.

Nếu như nữ nhi không thể cứu sống những người làm này, chỉ sợ bên ngoài cái gì cũng nói, cho nên trước mắt cứu sống những người này mới là quan trọng.

Liễu thị mang đến chính là thủ hạ rất nhanh mang người hầu Tuyết Lan viện đi ra ngoài, Liễu thị là ôm nữ nhi rời đi, trước khi đi, nàng hung tợn nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, ánh mắt kia tựa như sói cái hung tàn.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Thanh danh lộn xộn

Editor: Huynhnhu142

Đội đến các nàng mang tất cả mọi người đi, Họa Mi không nhịn được vỗ tay cười lên: “Đáng đời, quá dữ, nhìn các nàng lần sau còn dám hay không đến tìm phiền toái.”

Hai mắt Vân Thiên Vũ lại một mảnh thâm trầm, cũng không có nửa điểm cao hứng, lúc trước nàng sờ dĩ chế độc, độc tính rất lợi hại, nhưng đối với Vân Thiên Tuyết lại cũng không có điểm đáng ngại, điều này nói rõ người có linh lực, năng lực chịu đựng so với người thường muốn lợi hại hơn, mà mình là dựa vào độc, bằng không hôm nay Vân Thiên Tuyết một chương kia, chỉ sợ có thể muốn mạng của nàng và Họa Mi.

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn về hồ sâu trên thềm đá không xa bên cạnh, phía trên là rõ ràng một dấu bàn tay.

Cam Linh đỉnh núi liền lợi hại như thế, nếu như linh lực tu vi khác cao hơn đây, vậy mình còn có thể đối phó được không?

Cho nên trước mắt tu luyện linh lực mới là quan trọng nhất, mà nếu muốn tu luyện linh lực, năng liền phải nhanh một chút bắt được Tủy Tỳ Đan.

Vân Thiên Vũ trong lòng ý niệm nhất định, lập tức nhìn về Họa Mi phân phó nói: “Họa Mi, gọi người đi phân phó Triệu quân gia chuẩn bị xe, ta muốn dùng xe.”

Họa Mi sùng sốt một chút, bất quá cũng không có hỏi Vân Thiên Vũ muốn đi đâu, lập tức gật đầu: “Vâng, nô tỳ lập tức đi an bài.”

Triệu quân gia nhận được tin tức, không dám trì hoãn, lập tức an bài xe ngựa cho Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ dẫn Họa Mi, ngồi lên xe ngựa Vĩnh Ninh Hậu phủ, phân phó xe phu đóng cửa xe ngựa, đi trước Ly thân vương phủ.

Xe phu sợ hết hồn, muốn nói cái gì, cuối cùng cái gì cũng không dám nói, theo lời điều khiển xe đi trước Ly thân vương phủ đi.

Trong xe ngựa Họa Mi ngược lại bị hoảng sợ nhìn Vân Thiên Vũ: “Tiểu thư, người đi Ly thân vương phủ làm cái gì?”

”Muốn tiền.”

Vân Thiên Vũ bất đắc dĩ nói, ngày mai sẽ là Huyền Thiên phòng đấu giá bán đấu giá, nếu như nàng hôm nay không lấy được tiền, thế nào chụp Tủy Tỳ Đan, cho nên hôm nay cái nhất định phải lấy được tiền.

Vân Thiên Vũ quyết định xong, hơi nhắm mắt lại tựa vào vách tường suy tư.

Trước mắt chuyện thứ nhất là cần tra rõ mình có phải hay không là linh mạch thân thể, nếu như là linh mạch thân thể, nhất định phải nhanh chóng tu luyện, thứ hai, bên người nàng không có người nào có thể dùng, chỉ có một mình Họa Mi, mà Họa Mi là một tiểu nha đầu không có linh lực, rất lâu không giúp được nàng gấp cái gì.

Cho nên bên cạnh nàng tốt nhất phải có thủ hạ đắc lực, như vậy gặp chuyện có thể giúp nàng, bất quá hạ hạ như vậy đến nơi nào đi tìm a, người ta lại làm sao có thể hảo hảo nghe theo nàng sai khiến đây.

Lúc trước nàng đối với Vân Thiên Tuyết hạ độc, ánh mắt Liễu thị kia hung tàn, làm cho trí nhớ nàng khắc sâu.

Cho tới nay nàng cho rằng Liễu thị vẫn là một phận nữ tử, nhưng lúc trước Liễu thị nói một câu kia lại làm cho nàng có một loại cảm giác, nữ nhân này không đơn giản.

Bà ta giống như so với Vân Thiên Tuyết lợi hại hơn nhiều lắm, cho nên nàng phải cẩn thận nữ nhân này mới phải.

Trong xe ngựa Vân Thiên Vũ đang muốn nhập thần, bên ngoài xe ngựa đột nhiên có tiếng nghị luận náo nhiệt truyền vào.

”Ồ, đây không phải là xe ngựa Vĩnh Ninh Hậu phủ sao? Không biết người ngồi trong xe ngựa là ai a?”

”Hắn không phải là Vân Thiên Tuyết, lúc này nàng có mặt mũi ra ngoài sao?”

”Đúng a, nữ nhân này sẽ không có mặt mũi ra ngoài, không biết trong xe ngựa ngồi là vị nào.”

Bên ngoài tiếng nghị luận một tiếng lại một tiếng truyền vào trong xe ngựa, Vân Thiên Vũ giống như không nghe thấy, Họa Mi ngược lại vểnh tai nghe, hận không được vén rèm xe lên nói cho người bên ngoài, tiểu thư của mình mới không phải Vân Thiên Tuyết người đàn bà ác độc kia.

Bất quá nhìn sang tiểu thư, thấy tiểu thư không có động tĩnh, Họa Mi không dám động, an phận đợi ở trong xe ngựa.

Xe ngựa một đường chạy nhanh hướng Ly thân vương phủ, bất quá cũng không có ở đại môn Ly thân vương phủ dừng lại, mà là xa xa tựa vào góc yên lặng dừng lại, Vân Thiên Vũ để cho xa phu đi trước cùng thị vệ của Ly thân vương phủ nói, liền nói mình muốn bái kiến Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Ngăn cản trước cửa ly thân vương phủ

Editor: Huynhnhu142

Phu xe ngựa lĩnh mệnh đi, chỉ trong chốc lát trở lại bẩm báo: “Đại tiểu thư, thị vệ trông cửa nói Vương gia không có ở đây trong phủ.”

Họa Mi hỏi Vân Thiên Vũ: “Tiểu thư, chúng ta trở về sao?”

”Không trở về, chờ.”

Vân Thiên Vũ nói như đinh chém sắt, sau đó nhắm mắt ở trong xe ngựa nghỉ ngơi, hôm nay nàng nhất định phải đợi được Tiêu Cửu Uyên, vô luận như thế nào cũng muốn từ trong tay Tiêu Cửu Uyên lấy được một phần tiền, ngày mai hoàn hảo sẽ chụp mua Tây Tựu Đan, nếu như ngày hôm nay bán đấu giá phẩm trong không có Tây Tựu Đan, nàng liền nghĩ biện pháp khác.

Kể tiếp người nào cũng không nói gì, mọi người ngồi ở trên xe ngựa chờ.

Một lần đợi liền đến buổi trưa, Vân Thiên Vũ lại để cho phu xe ngựa đi đến thị vệ nói, mình muốn gặp Tiêu Cửu Uyên.

Chỉ trong chốc lát, phu xe ngựa lại trở lại, lúc này gương mặt khổ sở nói: “Đại tiểu thư, thị vệ đại ca nói, Vương gia không có ở trong phủ.”

Vân Thiên Vũ cau mày, không nói gì, một bên Họa Mi lo lắng nhìn nàng: “Tiểu thư, chúng ta trở về đi thôi, người buổi sáng chỉ ăn hai miếng điểm tâm, hiện tại sợ rằng đói bụng không.”

Vân Thiên Vũ lắc đầu nói: “Tiếp tục chờ.”

Nàng cũng không tin Tiêu Cửu Uyên không trở về Ly thân vương phủ, có bản lĩnh cả đời đợi ở bên ngoài.

Vân Thiên Vũ hung hăng suy nghĩ, không quá chốc lát sau, sắc mặt của nàng đột nhiên khó coi, một đôi đồng mâu trong tràn đầy khí lạnh lẽo.

Chuyện này có cái gì không đúng a, mình thân là vị hôn thê của Tiêu Cửu Uyên, muốn gặp hắn chính là chuyện đương nhiên.

Bất kể là thị vệ trong phủ vẫn còn quản gia cũng chủ trì làm việc cho Tiêu Cửu Uyên, bọn họ biết nàng muốn gặp Tiêu Cửu Uyên, theo lý cũng ra ngoài hỏi một chút nàng có chuyện khẩn cấp gì, nếu như nàng có chuyện quan trọng, bọn họ cũng phải người lập tức đi xin phép Tiêu Cửu Uyên.

Nhưng từ đầu tới cuối cũng không người để ý tới nàng, chẳng lẽ quản gia cùng thị vệ dám làm chủ Tiêu Cửu Uyên.

Cho nên nói không phải là người ta không đến hỏi nàng có chuyện gì, mà là Tiêu Cửu Uyên đang ở trong vương phủ.

Chẳng qua là hắn không muốn thấy nàng, thuận miệng nói mình không có ở trong vương phủ.

Vân Thiên Vũ nghĩ thông suốt cái này, giận đến mặt cũng tối, thật tức giận muốn mở miệng mắng to, Tiêu tiện nam.

Mình ở chỗ này chờ gần một ngày, bụng cũng phải chết đói, kết quả đây, hắn ở trong phủ, lại nói mình không có ở trong phủ.

Thấy nàng một chút sẽ chết sao? Vân Thiên Vũ sắc mặt tối đen lạnh giọng ra lệnh phu xe phía ngoài: “Đưa xe đi tới cửa Ly thân vương phủ, ngăn cản hắn ở cửa, ta cũng muốn nhìn một chút Tiêu Cửu Uyên có thấy ta.”

Phu xe ngựa sợ hết hồn: “Đại tiểu thư.”

Họa Mi cũng sợ hết hồn: “Tiểu thư, như vậy có phải là không tốt hay không, nếu như Ly thân vương gia nổi giận?”

”Bây giờ không phải là hắn giận, là ta giận, “ Vân Thiên Vũ nói xong thanh âm càng lạnh hơn, ra lệnh phu xe ngựa: “Nhanh đến cửa Ly thân vương phủ đi, chờ bọn họ ngay cửa.”

”Ta cũng muốn nhìn một chút Tiêu Cửu Uyên có thấy ta.”

Hai mắt Vân Thiên Vũ hàn quang sèn soẹt, thật giống như lưỡi đao, Họa Mi sợ không dám lên tiếng, vội vàng phát tay để cho phu xe chạy xe ngựa đến trước cửa Ly thân vương phủ.

Phu xe ngựa sắc mặt cứng ngắt, nhìn sang Ly thân vương phủ, lại nhìn ngắm xe ngựa, cuối cùng da đầu cứng rần, lên xe giá xe ngựa xông thẳng đến cửa Ly thân vương phủ.

Lần này, Vân Thiên Vũ cũng không gọi phu xe ngựa đi nói muốn gặp Tiêu Cửu Uyên.

Chỉ an ổn ngồi ngay ngắn ở trong xe ngựa chờ, nàng cũng không tin Tiêu Cửu Uyên không thấy nàng.

Quả nhiên, xe ngựa ở trước cửa Ly thân vương phủ một lát, liền đưa tới người đi đường nhìn chăm chú, nhất là mọi người xem đến chiếc xe ngựa này còn là xe ngựa của Vĩnh Ninh Hậu phủ, nói đến càng hăng, mặc dù không dám đến gần, xa xa nghị luận.

Chỉ trong chốc lát, đại môn Ly thân vương phủ mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Nha hoàn lấy lòng

Editor: Huynhnhu142

Quản gia của Ly thân vương phủ Hạ Hi, dẫn hai gã thái giám đi ra, một đường đi tới trước xe ngựa, cung kính mở miệng: “Nô tài ra mắt Vĩnh Ninh Hậu phủ Đại tiểu thư.”

Trong xe ngựa Vân Thiên Vũ nhẹ vén màn xe nhìn ra ngoài, thấy người nói chuyện là một lão thái giám mập mạp, vóc dáng không cao, cười một tiếng ánh mắt thành một đường may, chỉ là một đường may kia tựa như trong đôi mắt, cũng là tinh quang bắn ra bốn phía.

Thái giám này không đơn giản.

Vân Thiên Vũ trong lòng suy nghĩ trên mặt lại không biểu hiện ra, chẳng qua là thần nhiên nói: “Đứng lên đi.”

Hạ Hi nhìn hai mắt Vân Thiên Vũ, tin đồn Vĩnh Ninh Hậu phủ Đại tiểu thư trời sanh tính hèn yếu, cùi mục vô năng.

Nhưng là thế nào liền dám ở ngày đại hôn giận dữ hù phu đây, nghe nói còn thiết kế một ván cờ hãm hại Tuyên vương điện hạ một phen, người này có chút ý tứ a.

Bất quá người này trước mắt nhưng là vương phi tương lai của bọn hắn.

Mặc dù chưa chắc thành công, nhưng trước mặt chính là thế, Hạ Hi thân là quản gia Ly thân vương phủ, tự nhiên năng lực phi phạm, cho nên càng phát ra cung kính mở miệng nói: “Vân tiểu thư, vương gia nhà ta cho mời.”

Vân Thiên Vũ kéo kéo khóe miệng, thần nhiên nói: “Vương gia nhà các ngươi có phải hay không am hiểu thuật Phi Thiên Độn Địa.”

Hạ Hi ngẩn ra, thuận theo nghĩ đến chuyện Vân Thiên Vũ buổi sáng đã tới đây bái kiến vương gia, vương gia rõ ràng ở trong phủ, lại nói không có ở đây, hiện tại lại muốn thấy nàng, không tránh được nàng nói thuật Phi Thiên độn địa sao?

Hạ Hi ánh mắt tối một cái, Vân tiểu thư này ngược lại thật thông minh, hơn nữa lá gan cũng thật lớn.

”Mời Vân tiểu thư.”

Vân Thiên Vũ cũng lười cùng thái giám này nói thêm cái gì, lúc này vẫn là gặp Tiêu Cửu Uyên quan trọng hơn, gấp có thể hay không lấy được tiền.

Vân Thiên Vũ dẫn Họa Mi xuống xe ngựa, đi theo sau lưng thái giám mập mạp một đường hướng vương phủ đi tới.

Ly thân vương phủ rất lớn, chiếm hết cả một dãy phố, bên trong hết sức xa hoa, bất quá Vân Thiên Vũ không có hứng thú thưởng thức, lúc này nàng tâm tình không tốt, lười phải nhìn cảnh vật Ly thân vương phủ, chỉ đi theo sau lưng thái giám tổng quản trước mặt một đường hướng chỗ ở của Tiêu Cửu Uyên đi tới.

Đợi đến chỗ ở Tiêu Cửu Uyên, rõ ràng cùng nơi khác không giống nhau, giống như rất có linh lực, ngay cả không khí đều tinh khiết nhiều lắm, tâm nàng vốn là phiền não, một lần nữa thở ra hít vào, kỳ lạ như được xoa nhẹ lên.

Vân Thiên Vũ không khỏi kỳ quái bắt đầu đánh giá, viện môn trong có tiếng bước chân vang lên, người chưa tới thanh âm mềm mại cũng trước truyền tới.

”Nô tỳ ra mắt Vĩnh Ninh Hậu phủ Vân tiểu thư.”

Tiếng như châu ngọc vào bàn, thanh thúy dễ nghe, thật là dễ nghe, Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn sang.

Chạm mặt nhìn thấy một nữ tử mặc phần y la quần từ trong sân đi ra, nữ tử ngày thường xinh đẹp động lòng người, mặt mày hết sức sinh động, hơn nữa vẻ mặt dịu dàng thân thiện vui vẻ.

Cô gái vừa đi tới liền hành lễ với Vân Thiên Vũ, con ngươi Vân Thiên Vũ tối một cái, tổng cảm thấy cô gái này có chút vô cùng ân cần, vô sự mà ân cần, không phải là kẻ gian thì là đạo tặc, cô gái này chỉ sợ có mưu đồ, bất quá mưu đồ cái gì đây?

”Đứng lên đi, ta muốn gặp vương gia ngươi nhà.”

Nếu nàng tự xưng nô tỳ, nhất định là hạ nhân Ly thân vương phủ, cho nên Vân Thiên Vũ gọn gàng dứt khoát mở miệng.

Nàng bây giờ mặc kệ sẽ những thứ tâm tư cong cong thẳng thẳng, trước mắt chuyện nàng quan tâm nhất chính là chụp mua Tẩy Tỳ Đan.

Cô gái nghe lời của Vân Thiên Vũ trong treo lạnh lùng, hai mắt có chút tối, bất quá vẫn như cũ bộ mặt cười, cảm ơn dạ mới xuất hiện thân nói: “Nô tỳ Tô Doanh Nguyệt, mời Vân tiểu thư theo ta đi vào.”

Vân Thiên Vũ gật đầu một cái, cũng không nói lời nào.

Nàng tính tình vốn là lạnh, không có thói quen thân cận những người khác.

Nhưng mà nàng như vậy, đến trong mắt Tô Doanh Nguyệt, lại làm cho nàng ta rất không cao hứng, bởi vì nàng cũng chủ động lấy lòng rồi, nữ nhân này lại một chút không cảm kích.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Tự linh trận

Editor: Huynhnhu142

Tô Doanh Nguyệt mặc dù mắt húng, bất quá cũng không nói thêm gì, ở trước mặt dẫn đường, đem Vân Thiên Vũ một đường mang vào viện Tiêu Cửu Uyên ở.

Viện của Tiêu Cửu Uyên, lấy đại khí làm chủ, cũng không có phía ngoài hoa hồng xanh biếc cỏ, phần nhiều là dùng Ngọc Thạch đánh tạo thành cảnh trí, làm cho người ta có một loại cảm giác bàng bạc đại khí, hơn nữa vào viện, hơi thở nồng đậm càng ngày càng nặng, làm cho người ta hít một hơi liền phải thần thanh khí sảng đứng lên.

Vân Thiên Vũ nhú mày nhìn về Tô Doanh Nguyệt bên cạnh hỏi: “Nơi này hơi thở tựa hồ so bên ngoài nồng đậm, không biết là duyên cớ nào?”

Tô Doanh Nguyệt nghe, trong lòng cười lạnh một tiếng, thật là tên nhà quê không nhìn được.

“Vân tiểu thư có điều không biết, viện vương gia nhà ta ở trong thiết một tòa Tự Linh Trận, Tự Linh Trận có thể hấp thu linh khí thiên địa, cứ như vậy, vương gia nhà ta mặc dù đang ngủ cũng có thể tu luyện linh lực.”

“Bất quá Tự Linh Trận này người bình thường cũng là cung dưỡng không nuôi nổi, một tòa Tự Linh Trận, mỗi tháng đều phải dùng mấy ngàn khối linh tinh mới có thể cung dưỡng được, mà linh tinh là rất khó có được, có lúc ngay cả có tiền cũng không mua được.”

Tô Doanh Nguyệt nói xong lời cuối cùng khuôn mặt tự hào, mặt mày giữa tràn đầy sùng bái đối với chủ tử nhà mình, nói đến Tiêu Cửu Uyên, hai mắt của nàng thủy tinh phát sáng, giống như bầu trời sao.

Vân Thiên Vũ nhìn Tô Doanh Nguyệt như vậy, đột nhiên hiểu nữ nhân này lúc trước tại sao đối với nàng tốt như vậy, nàng ta không phải là muốn xu nịnh nàng đi, bởi vì nàng là Ly thân vương phi tương lai, mà nàng ta muốn gả cho Tiêu Cửu Uyên làm thiếp, cho nên nịnh bợ lấy lòng nàng vương phi tương lai.

Vân Thiên Vũ nghĩ đến khả năng này, gương mặt đầy vạch đen, thật muốn cùng Tô Doanh Nguyệt nói, cô nương chớ ở trên người ta hao phí công phu thời gian, ta cũng sẽ không gả cho vương gia nhà ngươi, ta chỉ là tạm thời mượn dùng danh tiếng vương phi nhà ngươi.

Bất quá nghĩ thì nghĩ, Vân Thiên Vũ cũng không có nói, lúc này nàng cảm thấy hứng thú chính là ngôi viện trước mặt này, trong lòng không ngừng hâm mộ, đồng thời vì Tiêu Cửu Uyên đại thủ bút sợ hãi than.

Mấy ngàn khối linh tinh mới có thể cung dưỡng một tòa Tự Linh Trận, còn chỉ là một tháng, nếu như mình là Tiên Thiên linh mạch thân thể, có thể ở chỗ ngôi trong Tự Linh Trận này tu luyện, tin tưởng tiến triển nhất định thần tốc.

Bất quá Tiêu Cửu Uyên có thể sẽ cho nàng vào viện của hắn tu luyện sao? Chớ hòng mơ tưởng.

Vân Thiên Vũ lãnh trào cười một tiếng, đi theo sau lưng Tô Doanh Nguyệt một đường hướng phòng khách đi tới.

Người chưa tới phòng khách, xa xa liền nghe được giọng nói tức giận ngất trời trong phòng khách truyền tới.

“Cửu hoàng thúc, bốn vương không thể nhìn Vân Thiên Vũ hủy diệt thanh danh của Tuyết Nhi, bốn vương nhất định phải thay Tuyết Nhi đòi công đạo.”

Người nói chuyện Vân Thiên Vũ vừa nghe liền biết là ai, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

Vừa nghe đến âm thanh của nam nhân này, Vân Thiên Vũ sắc mặt lạnh, hôm nay nàng vốn là tâm tình cũng không tốt, còn gặp phải nam nhân không muốn gặp, thật là xui xẻo, bất quá bọn hắn là vào bằng cách nào, nàng cũng không thấy.

Vân Thiên Vũ không biết, Ly thân vương phủ không chỉ có cửa chính, người bình thường cũng từ cánh đông môn đi vào.

Trước mặt Tô Doanh Nguyệt đã lớn tiếng hướng trong phòng Tiêu Cửu Uyên bẩm báo: “Vương gia, Văn tiểu thư đã tới.”

Trong phòng khách, Tiêu Cửu Uyên thanh âm trầm thấp vang lên: “Đi vào.”

Vân Thiên Vũ nhắc chân đi trên thềm đá, muốn đi vào cùng Tiêu Cửu Uyên hảo hảo nói chuyện một chút chuyện tiền bạc, không ngờ nàng mới vừa lên thềm đá hai bước, chạm mặt thấy một đạo bóng dáng chặn lại trước mặt nàng, một người lửa giận vạn trượng nhìn chằm chằm nàng, tức giận dị thường kêu lên.

“Vân Thiên Vũ, có phải hay không ngươi an bài huynh trưởng Hải Đường làm ra chuyện kia chờ làm tổn hại Tuyết Nhi, bốn vương cùng ngươi đã nói, không được động vào Tuyết Nhi nữa, ngươi nếu động vào Tuyết Nhi, bốn vương sẽ không bỏ qua cho ngươi.”

Tiêu Thiên Dịch dứt lời tay vừa động, linh lực màu vàng nhàn nhạt bao gồm ở lòng bàn tay của hắn, tay hắn chưởng vừa nhắc liền muốn hướng Vân Thiên Vũ vỗ xuống đi.

P/s: Ta không muốn ngắt ngay khúc này đâu, nhưng truyện hết chương ngay khúc này, mà giờ khuya rồi, ta không edit tiếp được.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Thái tử ôn văn nọa nhã

Editor: Huynhnhu142

Bất quá hắn một chương không có đánh được tới, sau lưng trong phòng khách, giọng Tiêu Cửu Uyên lạnh lẽo vang lên: “Tiêu Thiên Dịch, ngươi tính toán ở Ly thân vương phủ ta giết người sao?”

Tiêu Thiên Dịch sắc mặt cứng đờ, bàn tay cứng rắn dừng ở giữa không trung.

Hắn cúi đầu, thấy ánh sáng u ám, cô gái trước mặt, một đôi mắt đen nhánh lạnh triệt lạnh lẽo, nàng cắn răng, từng chữ từng chữ nói: “Tiêu Thiên Dịch, một ngày kia ta chắc chắn đem cái nhục ngày hôm nay trả lại cho ngươi, nhất định sẽ.”

Nàng nói xong thẳng lướt qua Tiêu Thiên Dịch, đi tới, một đường đi vào phòng khách.

Sau lưng Tiêu Thiên Dịch, đột nhiên cảm thấy tim giống như một khoảng trống không, rất đau rất khó chịu, giống như từ giờ phút này hắn sẽ vĩnh viễn mất đi một món đồ, tại sao, tại sao phải như vậy.

Tiêu Thiên Dịch mạnh mẽ đè nén khó chịu không thoải mái trong lòng, xoay người đi theo sau lưng Vân Thiên Vũ vào phòng khách đi tới, hắn vừa đi vừa nói.

“Vân Thiên Vũ, tại sao ngươi vẫn không thể cùng Tuyết Nhi sống chung hòa bình đây.”

Vân Thiên Vũ không thèm quan tâm đến lý lẽ Tiêu Thiên Dịch, chẳng qua là mặt mũi bình tĩnh nhìn Tiêu Cửu Uyên ở một bên phòng khách nghiêng người dựa vào ghế.

Tiêu Cửu Uyên tùy ý mặc một bộ cẩm bào màu tím nhạt, thắt lưng bó buộc cùng màu với ngọc đá, trên người ít đi khí phách bén nhọn hung hăng vênh váo thường ngày, ngược lại nhiều hơn một chút biếng nhác thanh quý, lười biếng nằm ở trên mềm thấp, hoàn toàn không nhìn ra trên người của hắn thích giết chóc máu tanh.

Nhưng mà bên trong phòng khách ai cũng không dám trêu chọc hắn.

Mặc dù hắn hôm nay xếp đặt Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ cũng không có can đảm khiêu khích người này, để tránh hắn giận dữ giết người.

Tiêu Cửu Uyên thấy Vân Thiên Vũ đi tới, ngược mắt tự tiểu phi tiểu nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Nghe nói ngươi ngăn cản ta ở cửa chính Ly thân vương phủ.”

Dứt lời, trong hai mắt ẩn chứa sát khí.

Vân Thiên Vũ kéo kéo khóe môi, không nóng không nẩy mở miệng nói: “Vương gia suy nghĩ nhiều, tại sao gọi ngăn cản đây, ta vừa đúng có chuyện đi qua Ly thân vương phủ, suy nghĩ thân là Ly thân vương phi tương lai, dù sao vẫn không tốt nữ tử đã xuất giá mà không vào đi, nếu như nói như vậy, người ngoài còn tưởng hai chúng ta náo loạn lên đây, hơn nữa ta có một việc muốn thương lượng với vương gia, cho nên liền ở ngoài cửa đợi một lát.”

“Đúng vậy đúng vậy a, Vũ Mao tuyệt đối sẽ không làm chuyện ngăn cản ở cửa, cứu hoàng thúc người nhất định nghĩ sai rồi.”

Tiêu Dạ Thần nói xong, Tiêu Cửu Uyên miễn cưỡng nhìn hấn một cái, Tiêu Dạ Thần lập tức an phận, bởi vì Tiêu Cửu Uyên lúc trước chính là nói, nếu như hấn dám can đảm cùng Vân Thiên Vũ lêu lổng ở chung một chỗ nữa, liền đem hấn đưa đi Long Lâm Quân thao luyện một lần.

Long Lâm Quân những người đó có nhiều biến thái, hấn nhưng là biết.

Tiêu Dạ Thần không dám nói tiếp nữa, trong phòng khách một giọng nói dịu dàng nhã nhặn vang lên: “Đây chính là cửu hoàng thẩm tương lai sao? Thật can đảm a.”

Vân Thiên Vũ thật nhanh nhìn lại, thấy bên cạnh Tiêu Cửu Uyên cách đó không xa ngồi một người, người này mặc mình hoàng cầm bào, mặt mũi tuấn tú thanh cao, giờ tay nhắc chân tự nhiên mang theo một chút dịu dàng nhu hòa, giống như ánh sáng ấm áp làm cho người ta vui lòng thân cận.

Bất quá Vân Thiên Vũ đầu tiên nhìn liền không thích người này, vì người này phong cách cùng Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi rất giống, người ngoài nhìn cho là những người này cử chỉ nhẹ nhàng quân tử, nhưng đúng bọn hấn thường thường từ xấu xa từ tổng xương.

Bất quá mặc dù không thích, cấp bậc lễ nghĩa lại không thể không có.

”Thần nữ ra mắt thái tử điện hạ.”

Mặc mình hoàng cầm bào, nam nhân mặt mũi dịu dàng nhu hòa, chính là đương triều thái tử Tiêu Thiên Ngự.

”Đứng lên đi.” Tiêu Thiên Ngự ý bảo Vân Thiên Vũ đứng lên, Vân Thiên Vũ tạ ân mới xuất hiện tới, sẽ không nhìn bất luận kẻ nào, mà là nhìn về Tiêu Cửu Uyên: “Vương gia, ta có việc thương lượng với vương gia.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Tuyên vương kinh ngạc

Editor: Huynhnhu142

Tiêu Cửu Uyên lười biếng nhìn Vân Thiên Vũ một cái, cũng không nói thêm gì, nhưng trong con ngươi thâm thúy của hấn rõ ràng hiểu rõ, người này biết năng tới làm gì.

Biết rõ năng tới làm gì, nhưng nói chính mình không có ở trong phủ, thật là quá khinh người.

Vân Thiên Vũ hít sâu, bình phục những ầm ục trong lòng, trấn định bình tĩnh nhìn Tiêu Cửu Uyên.

Trong phòng khách, có người đã thức thời mở miệng: “Nếu Vân tiểu thư tìm cửu hoàng thúc có chuyện, vậy chúng ta liền cáo lui trước, ngày khác trở lại cùng cửu hoàng thúc ôn chuyện.”

Thái tử Tiêu Thiên Ngự cười đến gương mặt sáng tỏ, Vân Thiên Vũ lạnh lùng nhìn người này, cười đến như vậy có thâm ý khác làm cái gì, nếu không phải dính dáng tới tiền bạc, năng cùng Tiêu Cửu Uyên chỉ là quan hệ hợp tác.

Dĩ nhiên Vân Thiên Vũ cũng không nói thêm gì, chỉ sắc mặt nhợt nhạt nhìn Tiêu Thiên Ngự, Tiêu Thiên Ngự thân là Đông cung thái tử, xuất thân từ trong bụng Tường hoàng hậu, sau lưng lại có một trong tứ đại gia tộc Tường quốc công phủ làm chỗ dựa.

Theo lý như vậy Tiêu Thiên Ngự có thể an ổn vị trí Đông cung thái tử, đáng tiếc Tiêu Thiên Ngự trên người có một nhược điểm trí mạng.

Hấn là thể chất củi mục, không cách nào tu luyện linh lực.

Hấn không thể tu luyện linh lực, hết lần này tới lần khác đệ đệ của hấn lại có thể tu luyện, làm cho bọn họ không cam lòng làm một vương gia, cho nên mọi người đem chủ ý đánh tới vị trí thái tử của Tiêu Thiên Ngự.

Về phần cuối cùng ai có thể thượng vị, liền không biết được.

Trong phòng khách, Tiêu Thiên Ngự không những tự mình rời đi, còn thuận tiện mời Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch cùng Tiêu Dạ Thần rời đi.

Bất quá Tiêu Thiên Dịch lại không chịu đi, hấn còn chưa cùng Vân Thiên Vũ nói rõ, hôm nay hấn sở dĩ tới trước Ly thân vương phủ, chính là cùng cửu hoàng thúc nói một tiếng, Vân Thiên Vũ làm chuyện quá mức, hấn không thể trở mặt nhìn Tuyệt Nhi bị nàng khi dễ.

Nhưng là hấn lời còn chưa nói hết, Vân Thiên Vũ cứ tới đây, vốn là hấn muốn dạy dỗ Vân Thiên Vũ, nhưng nơi này là Ly thân vương phủ, cửu hoàng thúc tuyệt sẽ không cho phép người tới Ly thân vương phủ gây sự.

”Vân Thiên Vũ, ngươi nói cho bốn vương biết, đến tốt cùng như thế nào mới nguyện ý chịu để yên, đến tốt cùng như thế nào ngươi mới bằng lòng bỏ qua cho Tuyết Nhi.”

Tiêu Thiên Dịch tức giận mở miệng hỏi tới, Vân Thiên Vũ đã chán ghét người đàn ông này, quay đầu lạnh lùng nhìn hắn, chỉ phun một chữ: “Cút.”

Tiêu Thiên Dịch sắc mặt tối, thường ngày khuôn mặt tuấn mỹ, lập tức rạn nứt, hắn đường đường Tuyên vương điện hạ, nữ nhân này vậy mà kêu hắn cút.

Tiêu Thiên Dịch giận chỉ vào Vân Thiên Vũ, ánh mắt xanh mon mồn mạo hiểm hung quang: “Ngươi lại dám như vậy cùng.”

Hắn lời còn chưa dứt, Tiêu Cửu Uyên mở miệng nói chuyện: “Bạch Diệu, mời mấy vị vương gia ra phủ đi.”

Tiêu Thiên Dịch lời cấm ở trong cổ họng, một chữ cũng không nói ra được, Bạch Diệu đứng một bên trong phòng khách, mặt mũi lạnh nhạt đi tới hướng về phía thái tử Tiêu Thiên Ngự cùng Tiêu Dạ Thần nói: “Thuộc hạ đưa mấy vị vương gia đi ra ngoài.”

Tiêu Thiên Ngự khẽ gật đầu, khi trước một bước hướng ra ngoài, khoe miệng hơi câu ra vui vẻ tới, tâm tình khó được vui vẻ, thấy cho tới nay tính khí hoàng đệ kinh ngạc, hắn thật là trong lòng sáng khoái vô cùng.

Tiêu Thiên Dịch mặc dù trong lòng phần hận không dứt, hận không được hảo hảo giáo huấn một chút Vân Thiên Vũ, cho nên trước mặt mọi người để cho hắn cút, nằng cho rằng nằng là người nào a, thế nhưng dám can đảm nói chuyện với hắn như vậy.

Bất quá Tiêu Cửu Uyên đã lên tiếng làm cho người ta đưa bọn họ ra phủ, hắn căn bản không có biện pháp mở miệng, cuối cùng Tiêu Thiên Dịch khuôn mặt âm trầm đi ra ngoài, Tiêu Dạ Thần cũng đi theo bọn họ đi ra ngoài.

Trong phòng khách hạ nhân hầu hạ cũng lui ra ngoài, cuối cùng chỉ còn lại Tiêu Cửu Uyên cùng Vân Thiên Vũ hai người.

Tiêu Cửu Uyên biếng nhác tùy ý đổi một tư thế, thanh âm từ tính chậm rãi vang lên: “Ngươi tìm bốn vương có chuyện gì, nói đi.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Hoài nghi thân phận

Vân Thiên Vũ sắc mặt tối sầm lại, khoe miệng mấp máy, quyết tâm đè nén hỏa khí trong lòng, nàng sâu kín nói: “Ly thân vương gia, chẳng lẽ ngươi sẽ không biết ta tới tìm ngươi vì chuyện gì?”

Tiêu Cửu Uyên khoe môi câu ra độ cong đẹp đẽ, tự tiểu phi tiểu nhìn nàng nói: “Bốn vương biết là chuyện của bốn vương, có nói hay không sẽ là chuyện của ngươi, ngươi nếu không có sao có thể đi.”

Hắn nói xong liền muốn cúi đầu đọc sách, tựa hồ không tính toán để ý tới Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ mặt cũng tối, ở trong lòng đem nam nhân trước mặt này mắng thập lần, mới bình phục trái tim tức giận, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

”Vương gia, ngày mai chính là ngày Huyền Thiên phòng đấu giá bán đấu giá, ta muốn chụp đồ, nhưng mà tiền của ta lúc này ở trong tay vương gia, cho nên ta là tới thương lượng với vương gia chuyện tiền bạc.”

”Chụp đồ? Chụp cái gì?”

Tiêu Cửu Uyên không để ý nói, cúi đầu liếc nhìn sách trong tay, cũng không có nhìn Vân Thiên Vũ.

Bất quá Vân Thiên Vũ vẫn là trong lúc lơ đãng thấy được sách trong tay hắn, Cửu Lô Phệ Linh Trận.

Vân Thiên Vũ mặc dù không hiểu phương pháp linh trận, bất quá nhìn không tên sách, cũng biết trận này pháp tuyệt đối không đơn giản.

Tiêu Cửu Uyên quả nhiên là linh trận sư, giấu lại hắn ở trong sân của mình, dùng mấy ngàn khối linh tinh thiết kế một tòa Tụ Linh Trận, Vân Thiên Vũ coi như là nhận mệnh, tóm lại trước mắt nàng cùng Tiêu Cửu Uyên đấu, rõ ràng là lấy trứng chọi đá, cho nên vẫn là an phận chút đi.

”Hỏi vương gia, ta muốn chụp Tẩy Tủy Đan.”

Nàng vốn là không muốn nói cho người này, nhưng bây giờ hắn hỏi, nàng nếu không nói lời nói thật, ngày mai nàng chụp Tẩy Tủy Đan, hắn có thể hay không tức giận đây, cho nên Vân Thiên Vũ chính là nói lời nói thật.

”Tỷ Tỷ Đan? Người muốn Tỷ Tỷ Đan làm cái gì?”

Tiêu Cửu Uyên ngược lại cảm thấy nổi lên hứng thú, tạm thời buông sách trong tay ra, ngẩng đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ lạnh nhạt nói: “Ta lúc trước bị người hạ độc âm lấp kinh mạch, cho nên kinh mạch trong cơ thể có tạp chất, ta muốn dùng Tỷ Tỷ Đan thanh trừ tạp chất trong cơ thể, cứ như vậy, ta có thể biết ta có phải hay không?”

Vân Thiên Vũ nói đến đây mà ngừng lại, nhìn về Tiêu Cửu Uyên, người này sẽ không thừa cơ cười nhạo nàng cuồng đại phí công muốn đi.

Mỗi người đều muốn mình là Tiên Thiên linh mạch thân thể, nhưng người thật có Tiên Thiên linh mạch thân thể, cũng không nhiều, trên cái thế giới này phần lớn người có linh mạch thân thể đều là Hậu Thiên cải tạo mà thành.

Mà nàng thế nhưng nói muốn nhìn một chút mình có phải hay không Tiên Thiên linh mạch thân thể, chuyện này đối thành bất cứ người nào nghe được, chỉ sợ cũng sẽ cười nhạo nàng cuồng đại uống suy nghĩ.

Cho nên Tiêu Cửu Uyên mặc dù cười nhạo nàng, cũng là rất bình thường.

Vân Thiên Vũ đã chuẩn bị xong để người này cười nhạo.

Chẳng qua là nàng đợi một lát, cũng không có đợi đến Tiêu Cửu Uyên cười nhạo, nàng không nhìn được ngẩng đầu nhìn sang, lại phát hiện Tiêu Cửu Uyên đang nhíu mày nhìn nàng, một đôi hắc đồng trăn đầy như có điều suy nghĩ, trên mặt của hắn cũng không có nửa điểm cười nhạo châm chọc ý của nàng.

Vân Thiên Vũ cũng có chút không có thói quen, người này không phải cũng cười nhạo nàng nghĩ quá nhiều sao? Như bây giờ là có ý gì.

Tiêu Cửu Uyên cũng không có cười nhạo ý tứ của Vân Thiên Vũ, hắn cảm thấy hứng thú chính là một chuyện khác.

”Người đã tinh thông y thuật, theo lý cũng đã sớm biết mình bị người hạ thuốc tắc nghẽn kinh mạch, làm sao sẽ đến bây giờ mới tra rõ chuyện này đây?”

Hắn nói xong đôi mắt phượng thâm thúy hơi nheo lại, một chút tinh quang hiện lên ở trong mắt, thanh âm không tự chủ trầm thấp băng lạnh lên: “Người không phải là Vân Thiên Vũ, nói, người là ai? Ý muốn như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Hoài nghi dịch dung

Trong phòng khách, khuôn mặt Vân Thiên Vũ đầy hắc tuyến, vốn là nàng cho rằng Tiêu Cửu Uyên sẽ cười nhạo nàng cuồng đại uống công, kết quả hắn không có cười nhạo nàng cuồng đại uống công, nhưng lại hoài nghi nàng là giả mạo.

Con người Vân Thiên Vũ nhận nhậ nhìn về Tiêu Cửu Uyên, đang muốn giải thích mình chính là Vân Thiên Vũ.

Tiêu Cửu Uyên lại âm lãnh mở miệng, trên mặt tuấn mỹ hiện đầy sát khí bén nhọn.

”Vĩnh Ninh Hậu phủ Đại tiểu thư cho tới nay đều là người hèn yếu vô năng, bằng không cũng sẽ không bị người trong phủ khi dễ, nhưng tính tình người đâu có chết cũng không nguyện thua thiệt, nếu như người là thật Vân Thiên Vũ, nhiều năm như vậy làm sao sẽ để cho người ta khi dễ đây.”

”Cho nên người là giả mạo.”

Lời của Tiêu Cửu Uyên không phải là câu nghi vấn, mà là khẳng định, quanh người hắn xoay mình hiện đầy lệ khí, đồng mâu tràn đầy sát khí, cả người âm trầm chí cực.

”Người đến tốt cùng là người nào? Vì sao đến gần bốn vương, còn nói người sát hại bốn vị hôn thê trước kia của bốn vương, chính là người, còn Vân Thiên Vũ còn chân chính đã bị người giết, người thay thế.”

Lời của Tiêu Cửu Uyên sau khi hạ xuống, trên người thả ra uy áp cuồng đại, uy áp áp bách này làm cho thân thể Vân Thiên Vũ trầm xuống, chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu phương gối như có núi lớn đè xuống, để cho nàng động cũng không nhúc nhích được.

Đây chính là linh lực uy áp sao? Thật là uy áp mạnh mẽ.

Lúc trước Cam Linh linh lực của Vân Thiên Tuyết cùng Tiêu Cửu Uyên hoàn toàn không có biện pháp so.

Bất quá mặc dù uy áp cường đại, Vân Thiên Vũ vẫn như cũ kiên đỉnh đứng thẳng, trên đầu có mồ hôi lạnh đi xuống, nàng chỉ cảm thấy quanh thân khó chịu giống như bị vật nặng xay nghiền, thở cũng phí sức.

Nhưng nàng vẫn như cũ đứng thẳng, kiên quyết không quỳ xuống, nàng Vân Thiên Vũ cái khác không có, nhưng ngồng nghênh vẫn phải có, mặc dù chết, cũng phải có tôn nghiêm đi.

Vân Thiên Vũ ngược mắt lạnh lùng nhìn Tiêu Cửu Uyên, từng chữ từng chữ nói: "Ta nói, ta là Vân Thiên Vũ."

Tiêu Cửu Uyên không nghĩ tới dưới uy áp của mình, nữ nhân này vẫn đứng thẳng tắp, nàng dường như có chết sắc mặt vẫn bình bình, tựa như Tuyết Liên sinh trưởng bên vách đá, bên bờ biển thường, trong hia mắt của nàng tràn đầy kiêu ngạo cùng quật cường, còn có dường như có chết không sợ.

Tiêu Cửu Uyên nhìn nàng như vậy, trên người uy áp từ từ thu liễm.

Mặc dù uy áp thu liễm, nhưng là thân thể hần lại động, nếu như một đạo lưu quang vọt đến bên người Vân Thiên Vũ, sau đó khoát tay màu lam linh lực nồng đậm bao bọc Vân Thiên Vũ lại, Vân Thiên Vũ không cử động được chút nào, chỉ có thể bình tĩnh nhìn Tiêu Cửu Uyên, cảnh giác mở miệng.

"Ngươi muốn làm gì?"

Tiêu Cửu Uyên nhưng cũng không để ý tới nàng, mà giơ tay lên lấy xuống khăn mặt màu trắng trên mặt nàng, một bàn tay lớn khác không khách khí tìm kiếm trên mặt Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ vừa nhìn hần động tác này, biết hần hoài nghi mình dịch dung, không khỏi cười lạnh liên tục nhìn chăm chăm Tiêu Cửu Uyên.

Trước mắt hai người khoảng cách quá gần, Tiêu Cửu Uyên bóng dáng cao lớn hoàn toàn bao phủ nàng, chớp mũi nàng tràn đầy hơi thở phái nam u đậm trên người hần, điều này làm cho nàng hết sức không quen, muốn lui về phía sau từng bước, đáng tiếc ở trong linh quang màu lam, nàng căn bản nhúc nhích không được.

Vân Thiên Vũ sắc mặt không nói ra được khó coi, âm trầm mở miệng: "Tiêu Cửu Uyên, ngươi không phải nói để cho ta và ngươi giữ vững một thước khoảng cách sao? Hiện tại đây là ý gì, còn ngươi nữa không phải là có sở thích ưa sạch sẽ sao? Hiện tại tốt lắm?"

Vân Thiên Vũ vừa dứt lời, rất tốt nhắc nhở Tiêu Cửu Uyên hai chuyện, hai người cách nhau quá gần, còn có trên mặt nàng tràn đầy vết sẹo con giun.

Tiêu Cửu Uyên lúc trước chỉ một lòng muốn phơi bày thân phận của Vân Thiên Vũ, không có suy nghĩ nhiều như vậy, hiện tại đột nhiên nghe được Vân Thiên Vũ nói, đột nhiên cúi đầu, thấy hai người chẳng những dựa vào nhau, hơn nữa Vân Thiên Vũ cơ hồ vùi ở trong ngực của hần.

Mà lúc này nàng đang ngẩng đầu nhìn hần, bởi vì tức giận mà tròn tròn đôi mắt, động tác như thế cùng với vết sẹo trên mặt, khiến cho vết sẹo không nói ra được đủ tợn kinh khủng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Hai người đối mắt

Tiêu Cửu Uyên thân thể theo bản năng cứng ngắc, trên người tóc gáy tất cả đều cũng dựng lên, sau lưng một mảnh thẩm lạnh.

Sắc mặt của hần không nói ra được khó coi, đồng mâu càng thêm hiện đầy nồng nặc lệ khí, âm trầm vô cùng nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ lạnh lùng nhìn chăm chăm lại Tiêu Cửu Uyên, châm chọc nói: "Ly thân vương gia, ngươi sẽ không lại trách ta đi, ta không nên dựa vào gần bên cạnh của ngươi, ta không nên để cho ngươi nhìn thấy ta mặt, hết thảy đều là lỗi của ta, tốt lắm, ta như vậy, bất kể làm chuyện gì đều là sai, ngươi tính toán như thế nào trừng phạt ta, nói đi."

Mặc dù là quật ngạo vô cùng, nhưng trong lời nói lại mang theo một chút như có như không tuyệt quyết.

Tiêu Cửu Uyên cau mày nhìn nàng, vốn là nên trừng phạt nàng, nhưng khi nhìn đến nữ nhân này tuyệt quyết, hần nhưng lại không đành lòng trừng phạt nàng.

Nhìn bộ dáng của nàng, bây giờ không giống như là mặt thám hoặc là gian tế, nếu như nữ nhân này là mặt thám cùng gian tế, như vậy nàng tuyệt đối là một hội diễn diễn cao thủ.

"Bốn vương hỏi ngươi nói, ngươi cần chi tiết trả lời, nhớ, đây là ngươi có một cơ hội, nếu như ngươi nói dối, ngày sau để cho bốn vương biết ngươi lừa bốn vương, bốn vương tuyệt không sẽ nhẹ nhàng tha cho ngươi."

Vân Thiên Vũ cũng không để ý tới hần, chỉ bình tĩnh nhìn hần.

Tiêu Cửu Uyên là chìm mở miệng hỏi: "Ngươi thật sự là Vân Thiên Vũ?"

Vân Thiên Vũ đang muốn châm chọc người này đôi câu, nàng có phải hay không Vân Thiên Vũ, hắn sẽ không đi tra a. Nàng cũng muốn nhìn một chút hắn có bao nhiêu khả năng, có thể tra ra nàng không phải là Vân Thiên Vũ.

Bất quá nàng còn không có mở miệng nói ra, Tiêu Cửu Uyên lại mở miệng nói: "Hiện tại bốn vương cho ngươi một cơ hội thăng tiến, bất kể ngươi có phải hay không Vân Thiên Vũ, nhưng chỉ cần không có nguy hại đến bốn vương, bốn vương có thể mặc kệ chuyện ngươi giả dạng Vân Thiên Vũ, nếu như ngươi bây giờ không nói, ngày sau bị bốn vương tra được, bốn vương nhất định phải đem ngươi thiên đao vạn quả."

Nói xong lời cuối cùng một câu, Tiêu Cửu Uyên quanh thân sát khí, nồng nặc lệ khí trải rộng cả phòng khách.

Này đủ để cho Vân Thiên Vũ hiểu, Tiêu Cửu Uyên là động sát cơ, nếu như cuối cùng hắn thật chứng minh nàng không phải là Vân Thiên Vũ, hắn tất nhiên sẽ giết nàng.

Bất quá nàng đúng là Vân Thiên Vũ a, mặc dù nàng chẳng qua đến từ dị thế hồn, ai có thể nói nàng không phải là Vân Thiên Vũ đây, nàng chính là Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ chính là nàng.

Cho nên Vân Thiên Vũ kéo môi cười lạnh: "Ly thân vương gia, ta xem ngươi tốt nhất đi tra một chút, chứ luôn là nghi thần nghi quỷ, để cho ta rất khó hoặc."

Tiêu Cửu Uyên nghe Vân Thiên Vũ nói, trong lòng thoáng qua lợi quang, thật giống như bảo kiếm ra khỏi vỏ một loại, hắn lạnh lẽo mở miệng: "Chỉ mong ngươi không hối hận hôm nay đã quyết định."

Vân Thiên Vũ nói năng có khí phách trả lời: "Vĩnh viễn không hối hận.."

Nàng vốn chính là Vân Thiên Vũ, hối hận cái gì.

Bất quá nàng không nghĩ sẽ cùng người này đợi ở cùng một chỗ, nàng chịu đủ rồi người thay đổi thất thường này rồi.

Nhưng mặc dù đi, nàng vẫn còn muốn cầm chút ngân phiếu đi, nàng nhưng chưa quên mục đích hôm nay tới, chính là vì lấy được ngân phiếu.

Nàng trước mắt chuyện cần làm chính là trở nên mạnh mẽ, không bao giờ... bị người chế trụ nữa.

Cảm giác này bây giờ quá chịu khổ sở.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, ngược mắt nhìn về Tiêu Cửu Uyên đối diện, trầm giọng hỏi: "Vương gia, ngân phiếu của ta ngươi rút cuộc có cho hay không, ta ngày mai muốn chụp mua Tây Tựu Đan đây."

Tiêu Cửu Uyên lúc này đã thu liễm lệ khí, cả người không nói ra được mị hoặc biếng nhác, dáng vẻ phong hoa liễm điểm kia, rất khó làm cho người ta không động tâm, đáng tiếc trong này không bao gồm Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ bây giờ đối với người đàn ông này, thật là tràn đầy hiềm khí.

Bất quá Tiêu Cửu Uyên căn bản không để ý tới những thứ này, hắn chỉ miễn cưỡng nói: "Cho bốn vương một lý do để cho ngươi mua Tây Tựu Đan."

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Tôn nghiêm mà sống

Trong phòng khách, Vân Thiên Vũ muốn ói máu, muốn bạo thô miệng, muốn bắt người điên cuồng mà đánh.

Rõ ràng là tiền của nàng, rõ ràng nàng nói mình muốn chụp mua Tây Tựu Đan, nam hèn hạ này vẫn khiến nàng cho một lý do mua Tây Tựu Đan.

Vân Thiên Vũ ngược mắt, hung hăng nhìn chăm chăm Tiêu Cửu Uyên, nếu như ánh mắt có thể giết người, thì trên người Tiêu Cửu Uyên sớm đầy lỗ trống.

Bất quá lực chú ý của hắn lúc này cũng không ở trên người Vân Thiên Vũ, mà là đang trên tay của hắn, hắn nhíu mày nhìn chăm chăm tay mình, tựa hồ nhớ tới lúc trước cái tay này từng chạm qua mặt người khác, cho nên trên mặt hắn tràn đầy ghét bỏ không hề che giấu, sau đó xoay mình hướng ra phía ngoài ra lệnh.

"Mức nước tới."

Bên ngoài Bạch Diệu đáp một tiếng, rất nhanh đem nước tiến vào.

Tiêu Cửu Uyên liền Bạch Diệu bưng chậu nước, từng chút một rửa sạch tay của mình.

Sắc mặt không nói ra được nghiêm túc, trước từ ngón tay cái bắt đầu, sau đó ngón trỏ, ngón giữa, ngón áp út, ngón út.

Hắn rửa khỏi phải nói bao nhiêu nghiêm túc, động tác ưu nhã cực kỳ, mặc dù chỉ là một động tác rửa tay đơn giản, như cũ lộ ra hấp dẫn độc nhất vô nhị, đáng tiếc Vân Thiên Vũ giờ phút này không chút tâm tình nào thưởng thức mỹ nam, chỉ có muốn mắng người.

Hắn rửa tay như vậy, không phải là hiếm khi lúc trước sờ qua mặt của nàng sao? Nàng rất muốn hỏi một chút hắn, trên mặt nàng có độc a, nếu có độc, phải rửa tay từng lần một sao?

Bất quá Tiêu Cửu Uyên tuyệt đối không phải là rửa tay đơn giản như vậy, hắn rửa tay xong, lại dùng khăn từng lần một lau, một cái khăn không được, cuối cùng thậm chí dùng ngay cả ba cái khăn.

Nhìn cái đĩa Thanh Thủy, cũng không có chậu nước, nhìn lại một chút chậu nước bên bày trắng noãn tịnh khăn, Vân Thiên Vũ rốt cục không nhịn được lên tiếng: "Vương gia, trên mặt ta có độc sao?"

Nếu như có độc là tốt, độc chết người nam nhân ưa sạch sẽ.

Vân Thiên Vũ vốn là ở chăm chọc Tiêu Cửu Uyên, căn bản không có trông cậy vào Tiêu Cửu Uyên trả lời nàng, nhưng Tiêu Cửu Uyên lại đáp lời nàng.

"Quá xấu."

Vân Thiên Vũ hoàn toàn bị đánh bại, gương mặt đen, nửa ngày không có lên tiếng.

Nàng hiện tại có một loại xúc động, điên cuồng đánh Tiêu Cửu Uyên. Xấu xí cùng bản là hai khái niệm khác nhau, xấu xí là rửa không sạch, nếu rửa không sạch, người rửa cái gì a.

Vân Thiên Vũ đang ở trong lòng oán thán, đối diện Tiêu Cửu Uyên đã miễn cưỡng uể oải dựa vào mềm thấp rồi, hắn nhẹ nhàng mất phương, mâu quang u lạnh nhìn nói với Vân Thiên Vũ: "Nếu không còn chuyện gì, người có thể trở về đi."

Vân Thiên Vũ lập tức quay đầu đi ra ngoài, nàng không bao giờ... muốn cùng người đàn ông này ở cùng một chỗ, cùng với hắn, nàng sẽ sống ít bao nhiêu năm.

Bất quá đi tới cửa, Vân Thiên Vũ nghĩ đến một chuyện quan trọng, nàng tới muốn tiền, thế nào bị tức đến hồ đồ, tiền cũng không cần.

Nghĩ như thế, nàng quay đầu lại đi tới trước mặt Tiêu Cửu Uyên, bất quá lần này thông minh cách Tiêu Cửu Uyên một thước khoảng cách.

"Vương gia, bạc của ta đâu?"

"Lý do." Tiêu Cửu Uyên không hề nhìn Vân Thiên Vũ nữa, mà là cúi đầu nhìn sách lúc trước, hắn lúc này ít đi bén nhọn sát khí kucs trước, càng nhiều hơn một phần hoa mỹ.

Từ góc độ Vân Thiên Vũ đứng nhìn, nhưng thấy rõ ràng trên mặt hắn lông mai dài vừa dày vừa tinh tế, còn hơi cuốn kiêu, theo ánh mắt hắn nhẹ nhàng nháy mắt, lông mi giống như lông chim nhẹ vậy quá động lòng của người ta, làm cho lòng người dâng lên một mảnh mềm mại.

Lúc này hắn an tĩnh đọc sách, phảng phất một bức tranh hoàn mỹ, đáng tiếc Vân Thiên Vũ hoàn toàn không có tâm tình thưởng thức tranh, nàng cố gắng suy nghĩ cho Tiêu Cửu Uyên một cái dạng lý do, hắn mới có thể đem tiền cho nàng.

"Vương gia, sở dĩ ta muốn mua Tẩy Tuyền Đan, là muốn tu luyện linh lực, để cho mình trở nên mạnh mẽ, không hề bị người khi dễ, có tôn nghiêm mà sống."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Lòng tốt chua xót

Editor: Huynhnhu142

Tiêu Cửu Uyên nghe Vân Thiên Vũ nói, ngẩng đầu lên nhìn nàng, cô gái trên mặt mặc dù hiện đầy vết sẹo màu đỏ, nhìn qua hết sức dữ tợn, nhưng mà nàng cũng không có bởi vì chuyện này mà có nửa điểm hèn mọn, ngược lại nàng một thân không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Thử hỏi thế gian có bao nhiêu cô gái có thể làm được phần thông dong này.

Chỉ là phần tâm tính này liền đủ để cho người bội phục.

Tiêu Cửu Uyên đột nhiên mở miệng: “Hào, ngày mai ngươi có thể chụp Tây Tuyền Đan.”

Tiêu Cửu Uyên nói xong, khiến cho Vân Thiên Vũ có chút ngốc lăng, vốn là nàng còn chuẩn bị một đại bộ thuyết từ đây, không có nghĩ tới tên này vậy mà đồng ý.

Cho nên người này tính tình cho tới bây giờ đều là thay đổi thất thường.

Vân Thiên Vũ vội phải đi trông nom tâm tính hần thay đổi thất thường, nàng chỉ muốn mau sớm bắt được bạc, để tránh hần lại đổi ý, thật nhanh vươn tay ra.

“Ngân phiếu.”

Tiêu Cửu Uyên nhìn một chút tay của nàng, cũng không có động, chẳng qua là nghiêm túc lạnh lẽo nói: “Ngày mai bốn vương cũng sẽ đi Huyền Thiên phòng đấu giá, đến lúc đó ngươi chỉ cần chụp được đồ, tự có người đi trả tiền, ngươi bây giờ muốn tiền, biết ngày mai chụp được gì đó cần bao nhiêu tiền không?”

Khuôn mặt Vân Thiên Vũ lo lắng, thật muốn phá hỏng mặt của người này, không biết chụp bao nhiêu tiền, ngươi sẽ không cho nhiều hơn chút tiền sao?

Nàng có hơn bảy mươi vạn lượng bạc ở trên người hần đấy, chẳng sợ nữa dù là hai mươi vạn lượng cũng được a, kia Tây Tuyền Đan mặc dù trân quý, cũng sẽ không thái quá đến vượt qua hai mươi vạn lượng ngân phiếu, tất nhiên với hai mươi vạn lượng không phải là số lượng nhỏ.

“Vương gia, ngươi chỉ cần cho ta nhiều chút là được, ta cũng không phiền toái ngươi sai người người ta đi thanh toán.”

“Ha ha, ngươi là đang gạt bỏ lời nói của bốn vương sao?”

Tiêu Cửu Uyên phượng mâu hơi nheo lại, nhất mặt hàn quang khiếp người, bắn thẳng đến trên mặt Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ chỉ sợ người này buồn bực, không đồng ý cho nàng chụp Tây Tuyền Đan nữa, cho nên vội vàng nói: “Ta làm sao dám bác bỏ lời của vương gia đây, chủ yếu là sợ phiền toái Vương gia, vậy sẽ để cho trong lòng ta băn khoăn.”

Vân Thiên Vũ về mặt thành thật nói, tựa hồ mình thật sự là không muốn phiền toái Tiêu Cửu Uyên, đáng tiếc Tiêu Cửu Uyên căn bản không tin lời của nàng.

Vốn là hần chính là thuận miệng nói, bởi vì hần ngày mai vừa đúng muốn đi phòng đấu giá, nếu nàng muốn chụp đồ, cho nàng chi tiền một cái là được.

Nhưng không nghĩ tới Vân Thiên Vũ lại muốn ngân phiếu, nàng muốn ngân phiếu, hần sao có thể cho nàng đạt được tâm ý, cho nên ngược lại càng không cho.

“Bốn vương không sợ phiền toái, chỉ sợ đối diện với khuôn mặt xấu xí.”

Tiêu Cửu Uyên hiện tại đều có điểm bội phục mình, vậy mà có thể đối mặt với nữ nhân xấu xí này thời gian dài như vậy, lúc trước người nào nếu mang gương mặt này ở trước mặt hần xuất hiện, hần sớm một cái tát đập chết nữ nhân này.

Nhưng bây giờ đối mặt Vân Thiên Vũ thời gian dài như vậy, hần lại vẫn có thể chịu được, thật là không dễ dàng.

Bất quá dù vậy, hần cũng không muốn nhìn thấy gương mặt này.

“Ngươi có thể đi, ngày mai ngươi chỉ cần đi đến trước phòng đấu giá là được.”

Tiêu Cửu Uyên lạnh lẽo ra lệnh, Vân Thiên Vũ trái tim không nói ra được uất ức, bất quá cũng không có cách nào, Tiêu Cửu Uyên người này luôn luôn chuyên quyền độc đoán, hần nói ra được, dễ dàng sẽ không sửa đổi, cho nên mình lưu lại cũng không có ý gì, nàng vẫn là đi thôi.

Chỉ mong Tiêu Cửu Uyên ngày mai không cản trở quẻ, không đi phòng đấu giá, nếu là như vậy, nàng cả đời cũng không tin lời của nam nhân này.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ cùng Tiêu Cửu Uyên chào hỏi một tiếng, liền tự đi ra ngoài, đi lần này mới phát hiện chân cũng mềm nhũn, nàng vì cùng Tiêu Cửu Uyên muốn ngân phiếu, cả ngày cũng không ăn cái gì, hiện tại đói bụng đến đầu choáng váng chân mềm, đường cũng không đi mau được.

Hết lần này tới lần khác một mao tiền cũng không có, nghĩ tới đây cái, lòng Vân Thiên Vũ chua xót.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Tuyên vương cản đường

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ chính tâm chưa đi ra ngoài, sau lưng Tiêu Cửu Uyên đột nhiên mở miệng: “Chờ một chút.”

Vân Thiên Vũ lập tức cao hứng đứng lên, chẳng lẽ Tiêu Cửu Uyên lương tâm đại phát, định đem bạc cho nàng, nàng thật nhanh quay đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên: “Vương gia.”

Tiêu Cửu Uyên nhìn cũng không nhìn nàng, một đôi phượng mâu nhìn một chiếc khăn trắng trên mặt đất, lãnh khốc nói: “Khăn của ngươi rách.”

Vân Thiên Vũ lập tức bị chọc tức rồi, mắt biến thành màu đen thiếu chút nữa té ngã xuống đất đi, cuối cùng hít sâu, bình tĩnh lại, một đường đi tới, nhặt lên khăn trắng trên đất, cũng không thèm nhìn tới Tiêu Cửu Uyên, xoay người đi ra ngoài, nàng sợ mình liếc mắt nhìn Tiêu Cửu Uyên, liền chỉ vào mũi của hắn mắng to.

Đội đến nàng đi ra ngoài, sau lưng vang lên thanh âm từ tính thuần túy của Tiêu Cửu Uyên: “Bạch Diệu, đưa Vân Đại tiểu thư ra phủ.”

”Vâng, vương gia.”

Vân Thiên Vũ dẫn Họa Mi, một đường ra khỏi Ly thân vương phủ, đội đến các nàng chủ tớ hai người ra khỏi Ly thân vương phủ, sau lưng đại môn âm một tiếng đóng lại.

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn đại môn sau lưng, trong mắt vèo vèo mạo hiểm kiếm quang, Tiêu Cửu Uyên, sớm muộn có một ngày, ta sẽ hòa nhau ván này.

Nàng nói xong quay đầu trầm giọng mở miệng: “Đi, trở về Vĩnh Ninh Hậu phủ.”

Họa Mi đáp một tiếng, đi theo nàng hướng xe ngựa đi tới, chẳng qua là Vân Thiên Vũ đi vài bước, liền có chút đứng không vững, Họa Mi sợ hết hồn, vội vàng xông qua đỡ Vân Thiên Vũ: “Tiểu thư, ngươi làm sao vậy?”

Nàng ngẩng đầu nhìn Vân Thiên Vũ, phát hiện Vân Thiên Vũ sắc mặt đặc biệt khó coi, Họa Mi lập tức lo lắng, cũng mau muốn khóc: “Tiểu thư, người sắc mặt thật là khó nhìn, có phải hay không Ly thân vương gia hắn khi dễ người.”

Vân Thiên Vũ lắc đầu một cái, vốn là thân thể của nàng cũng không coi là quá tốt, hơn nữa hôm nay một ngày không có ăn cái gì, thân thể tự nhiên không tốt.

Hơn nữa lúc trước đối mặt Tiêu Cửu Uyên, nàng nhưng là tập trung cả tinh thần đi đối phó hắn, hiện tại tinh thần cũng không tốt lắm.

”Không có sao, chúng ta trở về đi thôi.”

Vân Thiên Vũ leo lên xe ngựa, sau lưng Họa Mi vội vàng cũng leo lên, sau đó phân phó phu xe phía ngoài: “Trở về đi thôi.”

”Tốt.” Phu xe ngựa nhảy lên xe ngựa, đóng xe rồi đi Ly thân vương phủ.

Bất quá mới vừa chạy nhanh nửa con phố, xe ngựa đột nhiên hí giương lên vó trước, trước mặt phu xe ngựa vội vàng kéo ngựa không chế ngựa.

Dù là như thế này, trong xe ngựa Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi cũng bị đụng phải mất nỏ đom đóm, đầu óc choáng váng.

Họa Mi không nhịn được hướng phía ngoài phu xe ngựa phát giận: “Ngươi thế nào lái xe ngựa, làm hại tiểu thư thiếu chút nữa đụng vào đầu.”

Phu xe ngựa vội vàng đáp lời: “Đại tiểu thư, không phải là lỗi của nô tài, là có người bắt ngờ xông ra làm ngựa kinh sợ.”

”Người nào liều mạng lao ra a?”

Họa Mi vén rèm nhìn ra phía ngoài, vừa đứng thấy một đạo bóng dáng tuần tú cao lớn đi tới, liền u ám ánh trăng, nàng nhìn một cái liền nhận ra người này là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

Họa Mi không nhịn được cau mày nhìn chằm chằm Tiêu Thiên Dịch: “Tuyên vương điện hạ, người tốt nhất cản xe ngựa chúng ta làm cái gì.”

Tiêu Thiên Dịch đứng ở ngoài xe ngựa, sắc mặt âm ngạo chí cực đẩy Họa Mi ngăn ở trước cửa xe ngựa ra, hai mắt hắn lạnh lẽo vèo vèo nhìn Vân Thiên Vũ uể oải dựa trong xe ngựa, trầm giọng mở miệng.

”Vân Thiên Vũ, ta muốn cùng ngươi nói chuyện một chút.”

Vân Thiên Vũ sắc mặt không nói ra được lạnh băng, nàng đói bụng một ngày, hiện tại bụng hết sức đói, nàng chỉ muốn trở về ăn cái gì, không muốn để ý tới bất luận kẻ nào.

”Tuyên vương gia, người cho là giữa chúng ta còn có điều cần thiết để nói sao? Người không phải nói người vì Tuyết Nhi muốn giáo huấn ta sao? Được rồi, nơi này không có người, vương gia nếu như muốn hạ sát thủ, nhanh chóng hạ sát thủ, không thì liền cắt cho ta.”

P/s: Ngàn lần xin lỗi các nàng nha!!!

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Hạ độc

Lời của Vân Thiên Vũ khiến cho Tiêu Thiên Dịch đen mặt, hẳn không nghĩ tới nữ nhân này như thế nhưng cứng đầu như vậy, hẳn chỉ là muốn cùng nàng hảo hảo nói chuyện một chút, nàng vậy mà mở miệng ra ăn nói vô lễ như vậy, nữ nhân như vậy nên hảo hảo giáo huấn một chút.

Tiêu Thiên Dịch trong mắt thoáng qua sát khí, hung hăng nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ tự nhiên nhìn thấu sát khí trong mắt của hắn, bất quá cũng không có lùi bước, mà là lạnh lẽo đưa tay vào ống tay áo, nắm một chai thuốc ở trong tay.

Phía ngoài xe ngựa Tiêu Thiên Dịch sắc mặt thay đổi mấy lần, cuối cùng không có hạ sát thủ, hẳn mặc dù biết nữ nhân này nên hung hăng dạy dỗ, nhưng mỗi lần thấy nàng, hắn không kim được mà mềm lòng.

Tiêu Thiên Dịch cố gắng đè nén quyết tâm tức giận trong đầu, lạnh lùng nhìn Vân Thiên Vũ nói.

”Vân Thiên Vũ, chẳng lẽ ngươi không thể cùng Tuyết Nhi sống chung hòa bình sao? Các ngươi là tỷ muội, là thân nhân, cần gì phải đến cá chết rách lưới đây, thanh danh của Tuyết Nhi bị hủy, ngươi cũng sẽ phải chịu dính líu, chẳng lẽ những thứ này ngươi không có nghĩ tới? Nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn a.”

Tiêu Thiên Dịch nói xong, Vân Thiên Vũ trên mặt nửa điểm ba động cũng không có, nàng lạnh lùng nhìn Tiêu Thiên Dịch hỏi: “Nói xong, nói xong ta có thể đi.”

Nàng hiện tại đối bụng đến mức không muốn nói chuyện, cảm giác mình cũng có thể nuốt vào một đầu bò.

Người nam nhân này vẫn còn ở nơi này riu ra riu rít nói mãi, có bệnh sao?

Tiêu Thiên Dịch lần nữa tối mặt, không nghĩ tới hắn tận tình khuyên bảo, nữ nhân này thế nhưng một chút cũng không nghe lọt, thật là... thật là làm cho người ta tức giận.

Hai mắt Tiêu Thiên Dịch âm trầm nhìn Vân Thiên Vũ, nghĩ đến nữ nhân này từ trước rất thích hắn, kể từ đại hôn kia **** làm chuyện như vậy, nàng tính tình liền đại biến.

Hoặc giả đúng như Tuyết Nhi nói, nàng đây là bởi vì yêu sinh hận, cho nên mới phải liên tục xuất thủ tính toán Tuyết Nhi.

Nếu đúng như vậy, nếu muốn các nàng hai tỷ muội sống chung hòa bình, còn cần hắn phải ra mặt hòa giải a.

”Vân Thiên Vũ, ngươi cùng bốn vương nói, ngươi như vậy tính toán trả thù Tuyết Nhi, không phải là bởi vì thích bốn vương, mắt thấy bốn vương sắp cưới Tuyết Nhi, trong lòng ngươi tức giận nổi giận, cho nên mới phải liên tục xuất thủ tính toán Tuyết Nhi, nếu là như vậy, bốn vương nguyện ý...”

Tiêu Thiên Dịch vốn là muốn nói, mình nguyện ý cưới Vân Thiên Vũ vào Tuyên vương phủ làm trắc phi, không nghĩ lời của hắn còn chưa dứt, trong xe ngựa Vân Thiên Vũ nổi giận, chỉ vào lỗ mũi Tiêu Thiên Dịch mắng.

”Tiêu Thiên Dịch, ngươi có phải hay không đầu óc có bệnh a, ta đã nói hai người chúng ta sau này không quan hệ, ngươi thế nào thích tự nói này nói nọ đây, làm như ta muốn gả cho ngươi, ta Vân Thiên Vũ chính là gả mèo gả chó, cũng sẽ không gả cho ngươi, hiểu không? Về phần chuyện giữa ta cùng Vân Thiên Tuyết, không phải là ta không để ý tình tỷ muội, mà là Vân Thiên Tuyết tiện nhân kia cho tới bây giờ không có coi ta là tỷ muội có được không?”

”Không nói chuyện nàng ta thường ngày chỉ điểm Vân Thiên Nguyệt cùng hạ nhân trong phủ khi dễ ta, chỉ là là ra chuyện tình ngày đại hôn, đủ để cho ta cùng nàng ta không chết không thôi, cái gì thổ phi bất cốc, cái gì thay đổi người, có chuyện nào không phải là nàng ta làm ra, mục đích thực sự của nàng ta chẳng qua là vì hại chết ta, sau đó thay thế ta gả cho ngươi thôi.”

Vân Thiên Vũ chân chính đã rơi xuống vách núi chết đi, nàng nếu chiếm dụng thân thể của nàng ấy, làm sao có thể không thay nàng ấy báo thù này, cho nên Vân Thiên Tuyết, nàng sẽ không bỏ qua.

Vân Thiên Vũ nói xong, phía ngoài xe ngựa Tiêu Thiên Dịch khuôn mặt âm trầm, nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ há mồm liền muốn giải thích, những

chuyện kia không có quan hệ gì với Tuyết Nhi.

Nhưng là hấn phát hiện mình không nhúc nhích được, ngay cả nói cũng cũng không nói ra được.

Trong điện quang hỏa thạch, Tiêu Thiên Dịch hiểu xảy ra chuyện gì, Vân Thiên Vũ hạ độc hấn, nữ nhân này vậy mà hạ độc hấn.

”Ngươi...”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Âm sát đêm khuya

Vân Thiên Vũ cũng không thèm nhìn hấn, trực tiếp ra lệnh phu xe bên ngoài xe ngựa: “Đi, trở về phủ.”

Xa phu đáp một tiếng, cẩn thận liếc nhìn sắc mặt đen thui của Tuyên vương điện hạ, nhìn Tuyên vương điện hạ không có nói gì, phu xe vội vàng đánh ngựa đi vòng qua một chút, nhanh chóng rời đi.

Phía sau xe ngựa, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, trong mắt phun ngọn lửa, hung ác nhìn chăm chăm xe ngựa rời đi kia, cho đến thủ hạ của hấn phát hiện có cái gì không đúng lúc mình xuất hiện.

”Vương gia, ngươi làm sao vậy?”

Tiêu Thiên Dịch nói không ra lời, bởi vì hấn bị hạ độc, bất quá hấn biết độc này cũng không muốn tánh mạng của hấn, Vân Thiên Vũ nếu như ngoài đường phố giết hấn, chính nàng cũng đừng muốn sống.

Cho nên hấn biết thuốc này chẳng qua là không chế lại hấn mà thôi, để cho thân hấn không thể động, miệng không thể nói.

Thị vệ của Tuyên vương phủ mắt thấy có cái gì không đúng, vội vàng đưa tay khiêng Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch trở về Tuyên vương phủ đi tìm người chữa trị.

Vĩnh Ninh Hậu phu xe ngựa, là một đường đi về Vĩnh Ninh Hậu phủ, bất quá đi được hai con đường, liền có mùi sát khí nồng nặc đến gần, trong xe ngựa Vân Thiên Vũ lập tức cảm nhận được, mặc dù nàng không có linh lực, ngũ giác cũng không mạnh, nhưng là nàng đối với sát khí nhưng không xa lạ gì.

Có người tới giết nàng, người nào?

Hung thủ sau màn hại chết bốn vị hôn thê của Tiêu Cửu Uyên, còn là người của Vĩnh Ninh Hậu phủ.

Vân Thiên Vũ vừa muốn vén màn vừa nhìn quanh bên ngoài, thấy trên đường phố mấy đạo linh lực lơ lửng mà đến tựa như bóng dáng, thời gian trong nháy mắt, những người này gần căn xe ngựa của nàng.

Phu xe bị hoảng sợ hú lên quái dị, kéo ngựa dừng xe, thất kinh hướng Vân Thiên Vũ trong xe ngựa mở miệng.

”Đại, Đại tiểu thư, có người, có người cản ngựa, xe ngựa.”

Phu xe cũng bị hú chết, trong lòng hồi hận không thôi, sớm biết hôm nay hấn liền mượn cơ không điều khiển xe cho Đại tiểu thư, thế nào nhiều chuyện như vậy a.

Trong xe ngựa Vân Thiên Vũ cũng không sợ hãi, mâu quang u lạnh nhìn những người áo đen phía ngoài kia, mắt thấy hắc y nhân giống như U Linh tiến tới gần, Vân Thiên Vũ mở miệng liền muốn gọi người.

Nàng biết Tiêu Cửu Uyên nhất định ở bên cạnh nàng sắp đặt người, hấn đang chờ bắt người muốn giết nàng đây, những người này nói không chừng chính là người phía sau màn giết vị hôn thê của Tiêu Cửu Uyên.

Chẳng qua là Vân Thiên Vũ còn không có gọi ra, sau lưng trên đường phố, đột nhiên vang lên một âm thanh khê kêu: “Tiểu tặc lớn mật, lại dám ở ngoài đường phố giết người, nhìn ta như thế nào thu thập ngươi.”

Một đạo màu vàng linh quang trào dâng mà đến, nháy mắt liền đến bên xe ngựa, tay một cuộc, màu vàng linh khí chạy thẳng tới những người áo đen kia đi.

Đối diện hắc y nhân, không nghĩ tới trong đêm tối vậy mà có người bắt chó đi cày xen vào việc của người khác, khó lòng phòng bị, mấy hắc y nhân bị Hoàng Linh trực tiếp đè ép, vèo vèo miệng phun máu tươi, ầm ầm ngã xuống đất mà chết.

Hắc y nhân cảm đầu sắc mặt khó coi, thân thể vừa động đến phía trước nhất, tay vừa nhấc màu xanh linh khí mạnh mẽ chạy thẳng tới màu vàng linh khí mà đến, lưỡng đạo linh khí chạm vào nhau, Thanh Linh thật giống như Cự Lang cuồng bạo, trực tiếp nghiền màu vàng linh khí, đem màu vàng linh khí xé thành một mảnh phiến.

Không chỉ như thế, màu xanh linh khí trong nháy mắt nghiền đến nữ tử xinh đẹp đang thi triển màu vàng linh khí, nữ tử trong lồng ngực cứng lại, trực tiếp không chịu nổi Thanh Linh cường đại uy áp, máu nóng trào lên, phun ra một búng máu phun.

Nhưng mặc dù như vậy, hắc y nhân thi triển Thanh Linh cũng không có ý định bỏ qua cho nàng, chỉ lạnh lùng quát lên: “Muốn chết.”

Hắn một lời roi, xoay mình hét lớn: “Lôi Băng Quyền.”

Một quả đấm to lớn hiệp Lôi Đình cự sát, chạy thẳng tới nữ tử Hoàng Linh mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Ra tay cứu giúp

Nữ tử Hoàng Linh mất thấy hiệp Lôi Điện Vũ Phong kia cuồng bạo một quyền tập kích mà đến, vội vàng thi triển linh lực, cấp tốc tránh ra, nhưng Thanh Linh uy lực quá lớn, mặc dù nàng tránh được cuồng bạo Lôi Băng Quyền, vẫn bị Thanh Linh linh lực ba động hung hăng đánh bay, oanh một tiếng đập ra mấy thước xa, tạo ra một cái hố to.

Cô gái một tiếng lần nữa phun ra một búng máu, thân thể lui về phía sau liền ngã xuống, động cũng không nhúc nhích được.

Trong xe ngựa Vân Thiên Vũ mất thấy cô gái Hoàng Linh bị đánh thành trọng thương, cũng không dám trì hoãn, vội vàng hướng sau lưng chỗ tối quát lạnh lên tiếng: “Các ngươi còn không ra, chẳng lẽ thật phải chờ ta bị giết, các ngươi mau ra.”

Nàng tiếng nói vừa dứt, bên trong bóng tối yên tĩnh, mấy đạo bóng đen nhanh như tia chớp chạy thẳng tới xe ngựa, thời gian trong nháy mắt liền rơi xuống bên ngoài xe ngựa Vân Thiên Vũ.

Cầm đầu hai người, một là Bạch Diệu, một người khác cũng là Tiêu Dạ Thần.

Tiêu Dạ Thần vừa xuất hiện, liền quan tâm hỏi Vân Thiên Vũ: “Vũ Mao, ngươi không sao chứ?”

Vân Thiên Vũ kinh ngạc một cái, nàng biết Tiêu Cửu Uyên nhất định sẽ phái người ở trong bóng tối nhìn chăm chăm nàng, để phòng có người giết nàng, khiến hắn thanh danh càng ngày không chịu nổi, nhưng nàng không nghĩ tới Tiêu Dạ Thần vậy mà cũng tới.

Vân Thiên Vũ vén rèm ra bên ngoài nhìn quanh, mặt kỳ quái hỏi Tiêu Dạ Thần: “Ngươi tại sao cũng tới?”

Tiêu Dạ Thần nhẹ cười nói: “Cứu hoàng thúc phái ta tới bảo vệ ngươi.”

Vân Thiên Vũ kéo kéo khóe miệng, Tiêu Cửu Uyên sẽ phái Tiêu Dạ Thần tới đây bảo vệ nàng sao, mới là lạ, nhất định là Tiêu Dạ Thần lo lắng nàng, cho nên tới đây giúp nàng.

Bất quá Vân Thiên Vũ cũng không có tiếp tục cái đề tài này, nàng thật nhanh chỉ hướng đối diện hắc y nhân nói: “Các ngươi coi chừng chút, hắc y nhân cầm đầu đối diện là ngũ giai Thanh Linh.”

Bạch Diệu cùng Tiêu Dạ Thần hai người quanh thân đầy lạnh lẽo, trong đồng mâu tràn đầy hàn khí.

Ngũ giai Thanh Linh, chính là số tiền khổng lồ, người bình thường thì như thế nào lại dùng thủ hạ Thanh Linh, người sau lưng này xem ra có lai lịch lớn.

Bất quá mặc dù đối diện với hắc y nhân là ngũ giai Thanh Linh, Bạch Diệu cũng không sợ hãi, hắn xoay người trầm giọng ra lệnh: “Lên, bắt bọn họ lại.”

Hắn nói xong xoay mình lách người chạy thẳng tới hắc y nhân đối diện, sau lưng Tiêu Dạ Thần cũng lách mình muốn tiến lên giết người.

Vân Thiên Vũ lại vội vàng gọi lại hắn: “Ngươi giúp ta cứu cô nương bị đánh thương kia.”

“Hảo.” Tiêu Dạ Thần lách mình chạy thẳng tới chỗ nữ tử bị hắc y nhân đánh thương kia, trong nháy mắt đến bên cạnh nữ tử Hoàng Linh, đưa tay nâng nữ tử bị thương lên, vút xuống trên xe ngựa của Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ vội vàng tiếp được nữ tử bị thương, Tiêu Dạ Thần xoay người chạy thẳng tới những người áo đen kia đi.

Tối nay xuất hiện sát thủ áo đen, trừ có một Thanh Linh cường giả bên ngoài, còn có hai Lục Linh cường giả, ra tay nhưng thật là lớn a.

Bất quá Tiêu Cửu Uyên phái ra chính là hai thủ hạ Lục Linh trung cấp, còn có Tiêu Dạ Thần là Hoàng Linh cấp thấp, mặc dù linh lực của bọn họ không cường đại như hắc y nhân, nhưng thắng ở chỗ bọn họ sử dụng linh lực công kích uy lực vô cùng lớn, cho nên dù đối diện với Thanh Linh cường giả và Lục Linh cường giả chém giết phải chăng phân biệt được cao thấp.

Về phần những thứ sát thủ áo đen khác, cũng không phải là đối thủ của thủ hạ Tiêu Cửu Uyên, sớm bị giết giết, bắt bắt.

Trong sát thủ áo đen Thanh Linh cường giả mất nhìn thủ hạ của mình kinh ngạc, không dám ham chiến nữa, thân hình thoáng một cái, nhanh chóng rút lui, lắt mình liền đi.

Hai gã Lục Linh thủ hạ vội vàng đuổi theo, sau lưng Bạch Diệu vừa nhìn, sắc mặt trầm xuống, ngón tay vung lên, một trận gió lớn cuốn mưa bay chạy thẳng tới Thanh Linh cường giả đi, Thanh Linh cường giả sắc mặt đại biến, mắt thấy đại trận phảng phất Thái Sơn áp đỉnh tựa như bao phủ bọn họ, hấn xoay mình hết lớn: “Toàn lực một kích.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122: Ân nhân cứu mạng bị thương

Ba người đồng thời thi triển ba đạo linh lực, mạnh mẽ mà đến đại trận đối mặt, hai cái va chạm, âm thanh ừng ừng nổ không ngừng.

Sát thủ áo đen Thanh Linh và Lục Linh, cùng đại trận cứng rắn đánh một cái, chỉ cảm thấy trong lồng ngực huyết khí cuộn cuộn, khó chịu dị thường, một tiếng khạc ra một búng máu tươi.

Lúc này, sắc mặt của bọn họ khàn trương, thân hình vừa động, phảng phất lưu quang chạy trốn, trận đánh rõ ràng liền một lợi hại linh khí, bọn họ căn bản không phải đối thủ, cho nên vẫn là vội vàng rời đi quan trọng hơn.

Ba người thời gian trong nháy mắt liền biến mất không thấy, sau lưng Bạch Diệu sắc mặt không nói ra được khó coi.

“Đáng chết hồn Trương, thế nhưng để cho bọn họ chạy.”

Tiêu Dạ Thần đi tới, chậm rãi nói: “Người cũng đừng ảo não, người ta là một Thanh Linh cường giả cùng hai Lục Linh cường giả, ba người liên thủ còn bị tổn thương linh khí trong tay người, tính ra cũng không tệ.”

Tiêu Dạ Thần sau khi nói xong, đồng mâu đột nhiên trầm xuống, trong mắt hoa đào khúc xạ ra băng hàn lãnh khí.

“Người nào có thể có thể lực lớn như thế, có thể vừa ra tay liền là một gã Thanh Linh cường giả cùng hai gã Lục Linh cường giả, người ra tay cũng không phải người bình thường có thể lấy ra.”

Tiêu Dạ Thần dứt lời, nhìn về cách đó không xa hắc y nhân bị bọn họ bắt được: “Đem những người này mang về thẩm tra, ta cũng không tin không tra được chủ mưu phía sau màn.”

Bạch Diệu gật đầu một cái, chỉ có thể như thế.

Hai người vừa nói chuyện vừa hướng trước xe ngựa đi tới, Tiêu Dạ Thần quan tâm hỏi Vân Thiên Vũ: “Vũ Mao, người không sao chứ, chúng ta đưa người trở về.”

Vân Thiên Vũ tỉnh thần, lúc trước những người này giao thủ một màn cho nàng kích thích rất lớn, không nghĩ tới linh lực của người giao thủ, thế nhưng có tính hủy diệt, nháy mắt là được hủy diệt một tầng lớn, người bình thường đụng phải linh lực của cường giả chỉ có bị nghiền nát.

Cho nên nếu như nàng không tu luyện linh lực, bất kể như thế nào, chỉ có thể mặc cho người nghiền nát, cũng không phải nàng nguyện ý thấy.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ khẽ lên tiếng: “Hào.”

Nói xong nhớ tới hắc y nhân bị bắt, bận rộn cùng Tiêu Dạ Thần nói: “Những hắc y nhân bị bắt kia, các người nếu như thẩm ra chủ sự phía sau màn, có thể hay không nói cho ta biết một tiếng.”

Nàng chính là muốn nhìn một chút người sau lưng này vì sao giết nàng, hủy danh tiếng Tiêu Cửu Uyên, hay mục tiêu căn bản là nàng.

Vốn là Vân Thiên Vũ hoài nghi đây là Vĩnh Ninh Hậu phủ Liễu thị động thủ tay chân, nhưng khi nàng nhìn thấy sát thủ áo đen có Thanh Linh cùng Lục Linh cường giả, liền cảm giác mình nghĩ lầm rồi.

Liễu thị dù sao cũng là một nữ tử, trong tay nơi nào tới Thanh Linh cường giả cùng Lục Linh cường giả, lại vẫn có thể điều phái ra giết nàng.

Vân Thiên Vũ nghĩ không ra cũng lười suy nghĩ.

Bên ngoài xe ngựa Tiêu Dạ Thần nghe được lời của nàng, lập tức lên tiếng: “Hào, chờ ta tra rõ người sau lưng chỉ điểm, nhất định sẽ nói cho ngươi biết.”

Vân Thiên Vũ không nói thêm gì nữa, cúi đầu nhìn về cô gái bị thương trong xe ngựa, sắc mặt hết sức tái nhợt, một chút huyết sắc cũng không có.

Nàng rõ ràng bị thương rất nặng, bị thương nặng như vậy, dựa vào y thuật của nàng điều trị, chỉ sợ thời gian không ngắn ngủi.

Vân Thiên Vũ nhớ tới Tiêu Dạ Thần lúc trước từng đề cho nàng dùng đan dược, vậy cũng là đồ tốt, nếu như cô gái này ăn vào đan dược, nhất định sẽ tốt lên rất nhanh.

Nghĩ tới đây, Vân Thiên Vũ vén rèm hỏi Tiêu Dạ Thần phía ngoài: “Tiêu Dạ Thần, cô nương này lúc trước cùng kia Thanh Linh cao thủ đối chiến, bị thương thật nặng, trên người ngươi có hay không đan dược trị nội thương?”

Tiêu Dạ Thần đối với Vân Thiên Vũ hết sức hảo, nhưng là đối với những người khác, cũng không tốt như vậy, nghe được lời của Vân Thiên Vũ, trực tiếp nói: “Không có bản lãnh kia, lộ vẻ uy phong cứu người gì a, kết quả mình bị người đánh cho thành trọng thương, đáng đời.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123: Ăn đan dược như ăn cơm

Trong xe ngựa Vân Thiên Vũ còn muốn nói chuyện, sau lưng cô gái nằm trên nệm nhuyển tháp đột nhiên nhẹ rên một tiếng cho nên tỉnh lại.

Nàng mở mắt giây dựa, lại phát hiện mình thân thể hết sức suy yếu, động cũng không nhúc nhích được.

Vân Thiên Vũ thân nhiên nói: “Ngươi đã tỉnh, có phải hay không trên người không có khí lực? Nằm đừng động.”

Nàng nói xong nhìn hướng Tiêu Dạ Thần phía ngoài nói: “Tiêu Dạ Thần, nàng là vì cứu ta, trên người ngươi rất cuộc có hay không đan dược, có liền lấy...”

Vân Thiên Vũ vẫn chưa nói hết, nghe được sau lưng trên tháp mềm, có người nhai nhai ăn cái gì, nàng quay đầu nhìn sang, liền thấy cô gái lúc trước nằm ở trên tháp mềm không nhúc nhích được, đang cố gắng nhai đồ trong miệng.

Chỉ trong chốc lát, trên mặt nàng khí sắc liền tốt hơn nhiều, thân thể cũng gọn gàng đứng lên, nhanh chóng lật người ngồi dậy, sổng giật mình gân cốt sau, nàng lại từ ống tay áo lấy ra một bình thuốc ra ngoài, sau đó mở ra hướng trong miệng đổ vào.

Lần này Vân Thiên Vũ thấy rất rõ ràng, cô gái này ăn là đan dược, hơn nữa ăn không phải là một viên, là rất nhiều viên, nàng ấy ăn đan dược giống như ăn đậu ngào đường, thẳng hướng trong miệng trút vào.

Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi hai người trợn mắt hốc mồm nhìn nữ nhân này, đan dược này nhưng là vật rất trân quý, nữ nhân này lại ăn như đậu ngào đường, điều này nói rõ lưng của nàng gia cảnh đủ cường đại, không đem đan dược để ở trong mắt.

Bất quá thấy nàng ấy vui vẻ không có chuyện gì, Vân Thiên Vũ thật cao hứng, bởi vì người ta là cứu nàng mới bị thương.

“Cô nương. Cảm ơn ngươi lúc trước xuất thủ cứu ta.”

Lời của Vân Thiên Vũ vừa rơi xuống, bên ngoài xe ngựa Tiêu Dạ Thần trực tiếp hừ lạnh nói: “Nàng được gọi là cứu người sao, người cứu không được, lại để mình bị thương thật thảm, thật là bất chó đĩ cày, xen vào việc của người khác.”

Tiêu Dạ Thần nói xong, trong xe ngựa cô gái đang ăn đan dược nháy nháy mắt, mặt ngọt ngào nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Tỷ tỷ, hần đang nói ta sao?”

Vân Thiên Vũ nhìn nàng ngọt ngào khá ái, bây giờ không đành lòng nói Tiêu Dạ Thần nói chính là nàng.

“Không có, hần nói không phải là ngươi, nói người khác.”

“Như vậy a.” Tiểu cô nương khuôn mặt tin là thật, lại cúi đầu ăn đan dược.

Vân Thiên Vũ nhìn dáng vẻ nàng ấy ăn đan dược, không nói ra được nhúc nhối, bất quá đó là đan dược của người ta, mặc dù nhúc nhối, nàng cũng khó mà nói, chỉ vén rèm nhìn về bên ngoài xe ngựa Tiêu Dạ Thần, lạnh lùng trợn mắt nhìn Tiêu Dạ Thần một cái, Tiêu Dạ Thần rút cục không lên tiếng nữa.

Vân Thiên Vũ hạ màn xe xuống, cúi đầu nhìn về cô gái trong xe ngựa, nhìn nàng lúc trước vừa ra tay chính là Hoàng Linh linh lực, còn nhỏ tuổi liền có năng lực như thế, nói rõ nàng thiên phú cực cao, hơn nữa một nàng ấy có thể đem đan dược ăn như đậu phụ, nói rõ sau lưng có thể lực cường đại, nói không chừng trong gia tộc mình liền có luyện dược sư, cho nên mới phải không đem đan dược coi trọng.

Người như vậy nàng vẫn là ít chọc thì tốt hơn, Vân Thiên Vũ suy nghĩ, nhìn về nữ tử trên tháp mềm nói: “Cô nương, cảm ơn.”

Vân Thiên Vũ lời còn chưa dứt, liền nghe được cô gái trước mặt ngẩng đầu nhìn nàng nói: “Tỷ tỷ, ta tên là Phụng Thanh Linh, ca ca gọi ta Tiểu Linh Đương, người cũng có thể gọi ta Tiểu Linh Đương.”

Tiểu Linh Đương sau khi nói xong, đem bình đan dược trong tay ném ra xe ngựa, sau đó đưa ra một cái tay vuốt bụng của mình, tự nhủ: “Thật đói, thì ra là đan dược không thể lấp đầy bụng a.”

Vân Thiên Vũ mặt hắc tuyến chỉ bụng Tiểu Linh Đương hỏi: “Người lúc trước ăn đan dược là bởi vì đói bụng sao?”

“Đúng a, trên người ta không có ăn gì đó, nhưng là đói bụng rồi, liền đem đan dược lấp bụng, nhưng là thật đói a.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: Tài nấu nướng cao siêu

Trong xe ngựa, Tiểu Linh Đương ủy khuất sau khi nói xong, nghĩ đến cái gì đó theo dõi Vân Thiên Vũ, mắt to khả ái vô cùng nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Tỷ tỷ, người có thể mời ta ăn cái gì sao? Ta đói bụng rồi.”

Vân Thiên Vũ khắp người vô lực, thật muốn một cái tát chết tiểu cô nương không hiểu chuyện này, người đói bụng, người không nói a, người nói, người đem đan dược để lại cho ta, ta mời người ăn đến chóng đờ chết đều được a.

Bất quá đan dược đã ăn, nàng nói cái gì nữa cũng vô ích, hơn nữa nàng xem cô nương này suy nghĩ tựa hồ hết sức đơn thuần, nàng nói nhiều nàng ấy cũng chưa chắc hiểu.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ nói: “Ta mời người ăn cơm không thành vấn đề, mấu chốt là người nhà người có thể hay không lo lắng còn người, người xem trời đã rất khuya, người cần phải trở về.”

Vân Thiên Vũ nói đến đây cái, Tiểu Linh Đương lập tức ủy khuất mở miệng nói: “Ca ca không để cho ta về nhà, nói ta nếu vẫn đợi ở nhà, sẽ vĩnh viễn không trưởng thành, hẳn để cho ta ở bên ngoài xông xáo. Nhưng là kẻ từ rời nhà, ta một lần không có ăn no bụng.”

Tiểu Linh Đương nói đến đây cái rất là tức giận, Vân Thiên Vũ rốt cuộc biết cô nương này tại sao hơn nửa đêm ở bên ngoài lẩn lút, nguyên lai là người nhà để cho nàng ra ngoài mà luyện.

Nhìn nguyên nhân nàng ấy lúc trước xuất thủ cứu nàng, tối nay nàng trước đem nàng ấy mang về, ngày mai sẽ đem nàng ấy đưa đi đi.

“Hảo, vậy người tối nay trước cùng ta trở về, ta chuẩn bị đồ cho người ăn.”

Tiểu Linh Đương lập tức cao hứng đứng lên, nhào tới bên người Vân Thiên Vũ, ôm lấy cánh tay Vân Thiên Vũ, không ngừng lắc lắc: “Tỷ tỷ, người thật tốt, sau này ta liền theo người.”

Vân Thiên Vũ cả thân thể cũng cứng ngắc, trên mặt có mồ hôi lạnh rơi xuống, nàng ấy sẽ không dây dưa với nàng đi, nhất định là nàng suy nghĩ nhiều.

Xe ngựa một đường trở về Vinh Ninh Hậu phủ, Tiêu Dạ Thần cùng Bạch Diệu mang theo mấy tên hắc y nhân bắt được, trở về thẩm tra người chủ mưu sau lưng.

Vân Thiên Vũ mang theo Họa Mi cùng Tiểu Linh Đương hai người trở về Tử Trúc Hiên, bởi vì trời đã khuya, ngự trù trong phòng bếp bên kia cũng đã đi ngủ.

Vân Thiên Vũ không muốn gọi hạ nhân, liền phân phó Họa Mi đi phòng bếp bên kia đem cơm ăn buổi trưa còn dư lại lấy tới, hơn nữa chuẩn bị một chút thịt hải sản cùng với trứng gà cái gì tới đây, nàng ở bên trong Tử Trúc Hiên làm cơm chiên trứng cho các nàng là được.

Họa Mi lĩnh mệnh đi phòng bếp bên kia lấy đồ tới đây, bởi vì thêm một người, nàng lại không biết Tiểu Linh Đương ăn như thế nào, cho nên lấy nhiều hơn một chút tới đây.

Thật ra thì lúc này Vân Thiên Vũ sớm đói bụng đến phải trước ngực dán sau lưng, động khí lực cũng không có, nhưng là Họa Mi cùng Tiểu Linh Đương cũng sẽ không nấu cơm, chỉ có thể để nàng làm.

Trong phòng bếp rất nhanh có mùi thơm xông tới, mùi thơm này thật là làm người ta thèm nhỏ dãi, Tiểu Linh Đang thỉnh thoảng than thở.

”Tỷ tỷ làm gì đó thật là thơm a, nhất định ăn thật ngon. Không đúng là đặc biệt ăn ngon.”

Họa Mi nghĩ đến mình lúc trước ăn tật phong thổ nướng do tiểu thư làm, mùi thật đặc biệt thơm, không khỏi gật đầu liên tục: “Ừ, tiểu thư làm gì đó ăn rất ngon đấy.”

Đội đến Vân Thiên Vũ bung một bàn thức ăn từ trong phòng bếp đi ra, Họa Mi cùng Tiểu Linh Đang hai người tựa như chó Nhật vây quanh.

”Tiểu thư, thật là thơm.”

”Tỷ tỷ, cơm thật là đẹp mắt, nhất định đặc biệt ăn ngon.”

Vân Thiên Vũ làm cơm chiên trứng, chẳng những tăng thêm hành lá cắt nhỏ dầu muối gia vị, còn cho thêm thịt cùng hải sản với trứng gà đấy, cho nên cơm chiên trứng này chẳng những ăn ngon, ngoại hình cũng đặc biệt đẹp mắt, làm cho người ta liếc mắt nhìn liền muốn ăn ngay.

Tiểu Linh Đang nước miếng cũng mau muốn chảy xuống, mắt ba ba nhìn, Vân Thiên Vũ chân chính là vừa bức mình vừa buồn cười, nàng luôn luôn không cự tuyệt được dáng vẻ khả ái đáng yêu đó, bất kể là người hay là động vật, chỉ cần dáng dấp khả ái lại đáng yêu, nàng sẽ mềm lòng.

”Tốt lắm, chúng ta đi ăn cơm.”

P/s: Ta chậm chạp kiểu này, các nàng đừng bỏ rơi ta nha.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Quần áo mới hoa lệ

Từ Trúc Hiên trong phòng khách, ba người ngồi ở trước bàn tròn ăn cơm rang trứng.

Vân Thiên Vũ mặc dù thích mỹ thực, nhưng trên thực tế ăn cái gì cũng không nhiều, mặc dù hôm nay đói bụng đến mức ngực dán lưng, nàng cũng chỉ có thể ăn một chén cơm, Họa Mi lúc trước ăn hai khối điểm tâm, cho nên nhiều nhất cũng chỉ có thể ăn một chén cơm.

Cuối cùng thừa hơn phân nửa đều bị Tiểu Linh Đang bung qua, nàng cũng không cần giả bộ cầm chén cơm, trực tiếp ăn cơm trên mâm lớn.

Được gọi là một lang thôn hồ yết, gió cuốn mây tan, trong chớp mắt liền đem hơn phân nửa cơm rang trứng ăn hết, nàng ấy sau khi ăn xong, nháy mắt con ngươi tội nghiệp nhìn trong chén của Vân Thiên Vũ và Họa Mi còn dư lại một chút cơm rang trứng.

"Ăn ngon thật, đặc biệt đặc biệt ăn ngon, ta lớn như vậy chưa từng ăn cơm ngon như vậy."

Về mặt Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi sợ hãi nhìn Tiểu Linh Đang, không thể nào, một tiểu cô nương chưa trưởng thành, ăn ba chén cơm lớn, lại vẫn giống như không có ăn no, nàng này là thể nào ăn a.

Tiểu Linh Đang vẫn còn ở kia mắt tha thiết mong chờ nhìn chằm chằm cơm trong chén của Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi, các nàng ăn một miếng, nàng ấy liền nuốt một ngụm nước miếng, tựa hồ hết sức đói bụng, cuối cùng Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi bây giờ ăn không vô nữa, hai người đem toàn bộ cơm còn lại cũng cho Tiểu Linh Đang.

Tiểu Linh Đang lại vui mừng hơn hờ ăn xong rồi.

Vốn là Vân Thiên Vũ cho là lần này nàng ấy cũng nên no rồi đi, nhưng kết quả là Tiểu Linh Đang gương mặt tội nghiệp nhìn nàng, sắc mặt kia rõ ràng nói là nàng ấy không có ăn no.

Vân Thiên Vũ thấy thế da đầu tê dại, cô nương này còn nói cô nương sao, ăn gì đó so một đại hán còn nhiều hơn.

Bất quá nếu nàng mang nàng ấy về, tự nhiên muốn để cho nàng ấy ăn no, Vân Thiên Vũ suy nghĩ lại phân phó Họa Mi đi phòng bếp lấy chút sợi mì tới, mặt khác chuẩn bị một chút thịt gà rau xanh gì đó lấy tới, nàng cho Tiểu Linh Đang làm tiếp một chén thịt gà rau xanh.

Họa Mi lĩnh mệnh đi, lần này thông minh hơn cầm một ít thứ, cuối cùng Vân Thiên Vũ làm đầy một chén lớn mỳ thịt băm rau xanh, cũng không tin lúc này không đủ nàng ăn, nàng cũng muốn nhìn một chút người này đến tột cùng có thể ăn bao nhiêu.

Nhưng cuối cùng, Tiểu Linh Đang vậy mà đem một chén lớn mỳ thịt băm rau xanh ăn hết, sau khi ăn xong nàng ấy vuốt bụng khoái trá nói: "Hào ăn no a, ta thật lâu chưa được ăn no như vậy rồi, thật là cao hứng a."

Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi đã không muốn nói chuyện, Tiểu Linh Đang một người ăn cơm, đủ ba bốn đại hán ăn, nha đầu này thế nào có thể ăn như vậy đây, nhìn bụng của nàng cũng không lớn a.

Vân Thiên Vũ bày tỏ không nghĩ ra, không nghĩ ra liền không nghĩ, sáng mai Huyền Thiên phòng đấu giá muốn bán đấu giá đồ, nàng muốn đi Huyền Thiên phòng đấu giá chụp đồ, cho nên vẫn là đi ngủ sớm một chút đi.

Họa Mi mang Tiểu Linh Đang đi nghỉ ngơi, Vân Thiên Vũ tự mình rửa sạch chén bát mới đi ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai, Vân Thiên Vũ mới vừa tỉnh lại, liền nghe được phòng ngoài truyền tới giọng nói vui mừng.

"Y phục này thật là xinh đẹp, tiểu thư nếu như mặc vào nhất định đặc biệt đẹp mắt."

"Ừ, tỷ tỷ mặc sẽ đẹp mắt." Tiểu Linh Đang tán đồng gật đầu, mặc dù tối ngày hôm qua nàng thấy Vân tỷ tỷ trên mặt có vết sẹo, nhưng nàng cảm thấy có vết sẹo cũng dễ nhìn, huống chi Vân tỷ tỷ còn làm thức ăn đặc biệt ăn ngon.

Tiểu Linh Đang vừa nghĩ tới Vân Thiên Vũ làm gì đó, liền chảy nước miếng, đôi mắt lấp lánh.

Họa Mi nghe Tiểu Linh Đang nói, thật cao hứng, bởi vì Tiểu Linh Đang thấy đáng vẻ của tiểu thư, không có chán ghét tiểu thư, cho nên hảo tỷ muội này nàng nhận.

Trong phòng, Vân Thiên Vũ nghe giọng nói bên ngoài, rất là kỳ quái, lật người xuống giường đi ra ngoài.

Nàng vừa đi ra khỏi, liền thấy phòng ngoài trên mềm thấp, bày không ít quần áo mới.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 126: Y phục giá trị không rẻ

Những y phục này liếc mắt nhìn liền biết cũng là đồ tốt, chất liệu mềm mại, hoa văn mới lạ, quan trọng nhất sáng bóng đặc biệt tốt, vừa nhìn thì biết không phải là vật phẩm.

Bất quá người nào tặng nàng nhiều y phục nhiều như vậy a.

"Y phục này là chuyện gì xảy ra?"

Vân Thiên Vũ hỏi Họa Mi, Họa Mi quay đầu thấy Vân Thiên Vũ tỉnh, lập tức đi tới kéo Vân Thiên Vũ tới đây, sau đó từ trong chọn một bộ y phục Thiên Hồ Lam, hầu hạ Vân Thiên Vũ mặc vào.

Vân Thiên Vũ cũng không có phản đối, cũng không nhúc nhích mặc cho Họa Mi hầu hạ, chỉ trong chốc lát, Họa Mi liền thu thập chỉnh tề, lui về phía sau từng bước nhìn, khuôn mặt sợ hãi than.

"Màu lam điệp nghịch nước tiên trên váy tiểu thư, tiểu thư mặc vào thật là đẹp mắt."

Tiểu Linh Đang tán đồng gật đầu, vỗ tay nói: "Đúng a, Vân tỷ tỷ nhìn qua lại cao quý xuất trần, xinh đẹp cực kỳ."

Vân Thiên Vũ mắt tròn trắng, thật là bội phục hai người này mở mắt nói mò, trên mặt khuôn mặt mình có vết sẹo, có thể đẹp chỗ nào a.

"Họa Mi, người còn chưa nói y phục này chuyện gì xảy ra, người nào đưa tới?" Nàng không nhớ rõ các nàng để cho người làm y phục a.

Thấy y phục này, nàng mới nhớ tới nàng thật đúng là không có nhiều y phục đây, hôm nay đi Huyền Thiên phòng đấu giá, nàng nếu như mặc y phục trước kia, chắc là phải bị người cười chết, nhưng bây giờ nàng là vương phi tương lai của Tiêu Cửu Uyên a.

Cho nên y phục này đưa đến thật là kịp thời.

Vân Thiên Vũ đang cảm thán, Họa Mi hưng phấn nói: "Là Ly thân vương gia làm cho người ta đưa tới, đúng rồi, người đó bây giờ đang ở bên ngoài, chờ đáp lời đây."

Họa Mi nhớ tới người đưa y phục tới còn ở bên ngoài đây, vội vàng bẩm báo cho Vân Thiên Vũ

Vân Thiên Vũ xoay người đi ra ngoài, Họa Mi cùng Tiểu Linh Đang đi theo phía sau của nàng đi ra ngoài.

Ngoài phòng, một thân bạch y Bạch Diệu đang trầm ồn tĩnh hậu, nghe được tiếng bước chân ngừng đầu nhìn sang, liền thấy một cô gái ưu nhã mặc Thiên Hồ lam điệp nghịch nước tiên từ từ bước ra ngoài ra, theo bước chân nàng di chuyển, làn váy kia Hồ Điệp giống như sóng lại, nói không ra động lòng người.

Bạch Diệu không khỏi thấy thế ngẩn ngơ, Đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ thật đúng là thích hợp mặc y phục màu lam, ngày đó Thiên Hồ lam làm nổi bật lên sự trong trẻo lạnh lùng của nàng càng phát ra thần thái cao quý xuất trần, giống như tiên tử không nhiễm khói lửa bụi trần.

Bất quá đáng tiếc lại bị hiện vết sẹo đầy mặt phá hư hết, nếu như không có những vết sẹo này trên mặt, nữ nhân này cũng chưa chắc không xứng với vương gia nhà bọn họ.

Không biết những Đường Nhan Đan có hay không có thể chữa khỏi những vết sẹo này.

Bạch Diệu đang suy nghĩ, Vân Thiên Vũ đã lạnh nhạt hỏi: "Những y phục này là Ly thân vương gia để cho ngươi đưa tới."

"Đúng, thưa Vân tiểu thư, vương gia để cho thuộc hạ từ ***** phát hiện chọn mười bộ y phục La Yên cho Đại tiểu thư đưa tới đây."

Vân Thiên Vũ nhú mày, nhú mày suy nghĩ, Tiêu Cửu Uyên sẽ có lòng tốt như vậy đưa y phục cho nàng sao? Hẳn làm như vậy, chỉ sợ là sợ nàng hôm nay làm mất thể diện, cho nên mới phải để cho Bạch Diệu làm như vậy.

Bất quá bất kể như thế nào, y phục đưa tới khó hiểu nàng khẩn cấp, nàng trong lòng vẫn là cảm kích, Vân Thiên Vũ đang muốn để cho Bạch Diệu thay mình cảm ơn vương gia của bọn họ, nhưng nàng cong chưa kịp nói.

Bạch Diệu lại lên tiếng: "Vương gia nói, y phục này của Vân tiểu thư sẽ trừ từ ngân phiếu trong tay vương gia, mười bộ y phục La Yên, mỗi một món giá trị năm trăm lượng bạc trắng, mười món chính là năm ngàn lượng, Vân Đại tiểu thư trong lòng có thể tính."

Vân Thiên Vũ lập tức tối mặt, cúi đầu nhìn y phục trên người mình, năm trăm lượng bạc, khó trách nàng mặc cảm thấy thoải mái, lại cảm thấy đẹp mắt, thì ra là y phục này trị giá nhiều tiền như vậy a.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Tiểu Linh Đang khả ái

Nhưng là nàng rất đau lòng, nghĩ đến một cái chớp mắt năm ngàn lượng không có, nàng liền trong lòng phát hỏa, tức giận nhìn chăm chăm Bạch Diệu: "Biết, vương gia các ngươi thật có lòng."

Nàng tình nguyện tiêu bạc trên Tẩy Tủy Đan, cũng không muốn tiêu hao trên y phục.

Y phục chỉ cần ăn mặc thoải mái là được, muốn mua đắt như vậy tốt như vậy làm gì.

Vân Thiên Vũ mặt lạnh, tính toán để cho Bạch Diệu rút nhanh lên, nhưng nàng còn không có mở miệng, Bạch Diệu lại nói chuyện: "Còn có mười bộ nữ trang tương xứng, xin Vân tiểu thư kiểm tra và nhận."

Bạch Diệu vung tay lên, sau lưng hai gã thủ hạ thật nhanh mang cái rương tới đây, sau đó thật nhanh mở ra, vừa mở ra, trong rương phát ra ánh sáng, Vân Thiên Vũ cúi đầu nhìn lại, thấy trong rương tất cả đều là đồ trang sức đeo tay đầy đủ.

Bất quá trực giác đầu tiên của nàng chính là, này sẽ không cần rất nhiều tiền đi.

Họa Mi và Tiểu Linh Đang hai người suy nghĩ không cùng quan điểm với nàng, hai người bộ mặt vui mừng than thở: "Thật xinh đẹp a."

"Đúng a, Vân tỷ tỷ mặc quần áo này, rất xứng với trang sức bạch ngọc kia, nhất định rất đẹp rất đẹp."

Bạch Diệu thanh âm lần nữa vang lên: "Vân tiểu thư, mười bộ châu báu, giá trị hai vạn hai ngàn phiếu, xin Vân tiểu thư nhớ một chút."

Vân Thiên Vũ mặt biến thành màu đen, ngừng đầu nhìn chăm chăm Bạch Diệu: "Vương gia nhà ngươi nhất định là cố ý."

Bạch Diệu từ chối cho ý kiến, nhún nhún vai nói: "Thuộc hạ đồ đã đưa, đi về trước phục mệnh."

Bạch Diệu nói xong xoay người liền đi, sau lưng Vân Thiên Vũ mặt đen lại tổn hại thừa lời, cho đến khi đám người Bạch Diệu đi tài văn chương hung hăng xoay người lại đi vào trong phòng.

Ngoài phòng, Họa Mi cùng Tiểu Linh Đang hưng phấn đem đồ trang sức đeo tay mang đi vào.

Họa Mi từ trong rương chọn lựa một bộ bạch ngọc đồ trang sức đeo tay, cho Vân Thiên Vũ đeo lên, trên đầu cài trâm ngọc, còn có hai Ngọc Lan Hoa dùng bạch ngọc điêu khắc thành, vây quanh ở trong tóc, khuyên tai là giọt nước hình ngọc trụ, còn một người khác vật trang sức cùng tay chuỗi, Vân Thiên Vũ cũng không có mang, ngại gánh nặng.

Trong phòng, Họa Mi cùng Tiểu Linh Đương hai người cao hứng quan sát Vân Thiên Vũ, càng xem càng cảm thấy Vân Thiên Vũ cùng y phục này, cùng với đồ trang sức đeo tay đặc biệt xứng.

"Vân tỷ tỷ thật là đẹp mắt, mặc dù trên mặt có vết sẹo, cũng so với những người đó đẹp hơn."

Tiểu Linh Đương dứt lời, Họa Mi mắt hứng trừng trừng nhìn một cái, đây không phải là đắm vào chuyện thương tâm của tiểu thư sao?

Tiểu Linh Đương vội vàng le lưỡi, cẩn thận ngắm Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ cũng không có tức giận, chẳng qua là chậm rãi quay lại nhìn về Tiểu Linh Đương: "Tiểu Linh Đương, ngươi bao nhiêu tuổi?"

"Vân tỷ tỷ, ta mười bốn."

Tiểu Linh Đương khéo léo đáp lời.

Vân Thiên Vũ gật đầu một cái, nói: "Tiểu Linh Đương, ngươi có phải hay không nên đi."

Tiểu Linh Đương vừa ra tay chính là Hoàng Linh trung cấp, trong tay đan dược ăn như ăn đậu, vừa nhìn cũng biết thể lực sau lưng của nàng rất cường đại, người như vậy vẫn là ít chọc thì tốt hơn, cho nên Vân Thiên Vũ cũng không tính chứa chấp Tiểu Linh Đương.

Tiểu Linh Đương vừa nghe lời của nàng, lập tức khổ mặt, nước mắt uông ở trong mắt, tội nghiệp giống như một chó con không ai muốn.

"Vân tỷ tỷ, ngươi không muốn... không muốn người ta, ngươi để cho ta ở lại đây đi, ta sau này nhất định nghe lời ngươi nói, ta giúp ngươi làm việc, ta có thể làm nha hoàn của ngươi có được hay không, ta có thể phục dịch ngươi, ta cái gì cũng sẽ làm."

Tiểu Linh Đương để chứng minh mình hữu dụng, lập tức bắt đầu đứng dậy ở trong phòng thu dọn đồ đạc, khoan hãy nói thật có đáng có vẻ.

Bất quá Vân Thiên Vũ vẫn như cũ không tính toán chứa chấp Tiểu Linh Đương.

"Tiểu Linh Đương, ngươi về nhà đi đi, bên ngoài quá nguy hiểm, ngươi lại đơn thuần như vậy, ở bên ngoài rất dễ dàng thua thiệt."

Nghĩ tới đây nha đầu lúc trước cũng không nhìn tình huống liên lao ra cứu người, cuối cùng thiếu chút nữa tự hại mình.

Nếu như có một lần nữa, chưa chắc tốt mệnh tốt như vậy, cho nên Vân Thiên Vũ bởi vì tốt cho nàng nhất định phải về nhà đi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Thu lưu Tiểu Linh Đương

Tiểu Linh Đương mắt nước lưng tròng nhìn Vân Thiên Vũ, ô ô nói: "Vân tỷ tỷ, ca ca hẳn không cho ta trở về, hẳn để cho ta ở bên ngoài xông xáo, để cho ta học được thế nào bảo vệ mình, ta không có cách nào trở về, Vân tỷ tỷ, ngươi lưu lại ta đi, cùng lắm thì ta sau này ăn ít một chút cơm, ta không ăn nhiều như vậy."

Tiểu Linh Đương nhớ tới mình lúc trước ăn quá nhiều, Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi hai người trợn mắt hốc mồm, trong lòng nàng cho là nhất định là mình ăn quá nhiều, cho nên dọa sợ Vân tỷ tỷ, cùng lắm thì sau này nàng ăn ít một chút.

Vân Thiên Vũ có chút dở khóc dở cười lắc đầu: "Tiểu Linh Đương không phải là chuyện ăn uống, ta trước mắt tự thân cũng khó khăn bảo toàn, không có biện pháp lưu ngươi, ngươi đi đi."

Nàng sợ hại Tiểu Linh Đương, Liễu thị cùng Vân Thiên Tuyết còn có Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi cũng nhớ kỹ nàng, còn có người trong bóng tối tính toán Tiểu Cửu Uyên nhìn chằm chằm nàng, nàng ngay cả tình huống sau này cũng không biết, thì sao có thể chứa chấp Tiểu Linh Đương đây.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ nhìn về Họa Mi, trầm giọng nói: "Họa Mi, đưa Tiểu Linh Đương ra phủ."

Họa Mi nhìn một chút mắt nước lưng tròng của Tiểu Linh Đương, há mồm muốn thay nàng nói hai câu, bất quá nhìn Vân Thiên Vũ hai mắt thâm trầm lạnh lẽo làm cho kiên định, biết tiểu thư đã quyết định không chứa chấp Tiểu Linh Đương.

Cho nên nàng vẫn là đưa đi Tiểu Linh Đương đi.

"Tiểu Linh Đang đi thôi.."

Tiểu Linh Đang như thế nào chịu đi, ô ô khóc, năn nỉ Vân Thiên Vũ: "Vân tỷ tỷ, người nhận lấy ta đi, ta nhất định nghe lời người nói, ta bảo đảm nghe lời người nói, ta còn có thể bảo vệ người, đứng rồi, ta có Thanh Giao Linh Hoàn, lúc trước ta quên dùng, ta không phải người vô dụng, ta rất lợi hại."

Vân Thiên Vũ không nhìn tới nàng, phát phát tay, ý bảo Họa Mi đem nàng mang đi.

Họa Mi vội vàng kéo Tiểu Linh Đang rời đi, hai người mới vừa đi tới ngoài cửa, Tiểu Linh Đang lại giùng giàng vọt vào, một phen níu lại tay của Vân Thiên Vũ: "Vân tỷ tỷ người lưu lại ta đi, bằng không ta lại không có cơm ăn, ta vẫn ăn không đủ no, người lưu lại ta đi, ta nhất định làm việc cho người, nhất định bảo vệ người."

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn về Tiểu Linh Đang, thấy trong đôi mắt to tròn của nàng tràn đầy kỳ khẩn, thấy nàng như vậy, Vân Thiên Vũ lòng dạ cũng không cứng rắn được nữa, nàng vốn là đối với đồ đáng yêu mềm mại không có biện pháp, cuối cùng chỉ đành phải bắt đầu đi gạt đầu.

"Hảo, lưu lại có thể, bắt quá sau này mọi việc nhất định phải trải qua sự đồng ý của ta, không cho phép tự tiện làm chủ làm chuyện gì."

Tiểu Linh Đang lập tức cao hứng giống như tiểu Cầu gạt đầu: "Hảo. Hảo, ta nghe Vân tỷ tỷ."

Vân Thiên Vũ im lặng nhìn Tiểu Linh Đang một cái, muốn hỏi một chút gia thế Tiểu Linh Đang, cuối cùng suy nghĩ một chút lại thôi, cần gì biết nhiều như vậy đây, đợi đến lúc Tiểu Linh Đang muốn rời đi, tự đi rồi đi là được.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, phân phó Họa Mi: "Đi chuẩn bị điểm tâm đến đây đi."

"Vâng, tiểu thư." Họa Mi cao hứng hơn hờ cười, tiểu thư đồng ý lưu lại Tiểu Linh Đang, nàng có thêm một người bạn.

Này thật sự là quá tốt, nàng thật cao hứng.

Họa Mi xoay người liền đi chuẩn bị đồ ăn sáng, sau lưng Vân Thiên Vũ dặn dò nói: "Chuẩn bị nhiều một chút đồ ăn tới đây."

"Vâng, tiểu thư." Họa Mi hoan khoái cười lên, tiểu thư chính là mặt lạnh mềm lòng, người chân chính đối với nàng tốt, nàng nhất định sẽ đối tốt lại với họ gấp bội.

Sau lưng trong phòng, Vân Thiên Vũ đứng dậy lôi kéo Tiểu Linh Đang, đến trên tháp thay Tiểu Linh Đang chọn lựa một bộ y phục màu đỏ đào, ý bảo Tiểu Linh Đang thay, Tiểu Linh Đang mặc dù so nàng thấp hơn một chút, nhưng cũng may so nàng mập hơn một chút, cứ như vậy, y phục cũng không sai biệt lắm.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Hoa sen mới nở

Tiểu Linh Đang cười lên, nhào tới trên người Vân Thiên Vũ, thân mật ôm thắt lưng của Vân Thiên Vũ: "Vân tỷ tỷ, người đối với ta thật tốt, ta thích người, đặc biệt đặc biệt thích người."

Vân Thiên Vũ đưa tay cầm lấy cổ áo của Tiểu Linh Đang, kéo nàng cách ngực của mình, nàng không có thói quen cùng người thân thiết như vậy.

Tiểu Linh Đang tuyệt không quan tâm, lại nhào tới, lần này đôi ôm cánh tay, hoảng a hoảng.

"Vân tỷ tỷ, sau này ta nhất định nghe lời người nói, người không nên đuổi ta đi có được hay không."

Vân Thiên Vũ không chịu được lắc đầu: "Biết, chúng ta nhanh đi ăn cái gì, người không đói bụng sao?"

Vừa nghe đến ăn cái gì, Tiểu Linh Đang đôi mắt phát sáng, sớm cao hứng lắc mình ra bên ngoài: "Ăn cái gì ăn cái gì."

Khuôn mặt Vân Thiên Vũ đầy hắc tuyến, nàng nhớ buổi tối hôm qua, người khác ăn nhiều đồ như vậy a, bây giờ lại đói bụng? Vân Thiên Vũ chỉ cảm thấy đầu đầy sao vàng.

Đợi đến nàng không nhanh không chậm đi tới phòng khách của Từ Trúc Hiên, Tiểu Linh Đang đã hoan khoái phấn khởi ăn đồ ăn.

Vân Thiên Vũ mặc kệ nàng, mà là nhìn về Họa Mi nói: "Người cũng đi chọn bộ quần áo, tìm hai kiện đồ trang sức đeo tay đeo lên đi."

"A." Họa Mi bị giật mình, vội vàng lắc đầu: "Tiểu thư, không cần, nô tỳ mặc trên người bộ này cũng dễ chịu."

Vân Thiên Vũ liếc nàng một cái: "Hôm nay cái ta muốn đi phòng đấu giá Huyền Thiên, ngươi mặc thành như vậy là cho tiểu thư ta mất thể diện."

"Ác, như vậy a." Họa Mi lo lắng, nhưng nếu để cho nàng mặc y phục tốt như vậy, nàng thật không quá thói quen a, thì ngược lại Tiểu Linh Đang mặc rất thoải mái, vừa nhìn là biết trước kia quen mặc loại y phục tốt như vậy.

"Bằng không nô tỳ đi nơi khác tìm một bộ quần áo nha hoàn mới một chút."

Vân Thiên Vũ trừng nàng một cái: "Bảo ngươi đi phải đi, nói nhiều như vậy làm gì?"

Họa Mi không dám nói tiếp nữa, nàng biết tính Vân Thiên Vũ nói một không nói hai, nói thêm nữa tiểu thư liền tức giận, Họa Mi vội vàng đi chọn lựa một bộ quần áo mặc vào, bất quá cuối cùng cũng không có chọn cái gì đồ trang sức đeo tay, Vân Thiên Vũ cũng đề từ.

Ba người ăn đồ ăn sáng xong, liền ra khỏi Tử Trúc Hiên.

Dọc theo đường đi hấp dẫn rất nhiều ánh mắt, Vân Thiên Vũ mặt che lụa trắng, mặc váy Thiên Hồ Lam của Yên La, trên đầu cài trang sức bạch ngọc, hơn nữa sắc mặt trong trẻo lạnh lùng, cả người giống như đóa Phù Dung nổi trên mặt nước hấp dẫn tầm mắt của người.

Mà nàng bên người Tiểu Linh Đang là không nói ra được xinh xắn đáng yêu, Họa Mi hơi có vẻ phải bất an, bất quá vẫn như cũ so thường ngày xinh đẹp rất nhiều.

Một tổ ba người như vậy, trong nháy mắt hấp dẫn tất cả ánh mắt nhìn chăm chú, từng người một đưa mắt nhìn các nàng rồi đi, sau đó rất nhanh một trận thảo luận ồn ào.

Đại khái thượng nói là, Đại tiểu thư thế nào có khí chất như vậy, mặc dù mặt phá hủy, nhưng vẫn như hoa Phù Dung nổi trên mặt nước.

Vân Thiên Vũ mặc kệ những người này, thẳng dẫn Tiểu Linh Đang cùng Họa Mi lên xe ngựa Vĩnh Ninh Hậu phủ, đi trước phòng đấu giá Huyền Thiên.

Phòng đấu giá Huyền Thiên ở Đông Ly quốc nổi danh là đệ nhất phòng đấu giá, trừ Đông Ly quốc, quốc gia khác cũng mở ra mấy chi nhánh.

Bọn họ mỗi tháng cũng sẽ đưa ra một nhóm trân phẩm giá trị không rẻ, lớn như các loại Linh Thú, nhỏ như các loại Đan Dược, trong đó còn có một số Linh Khí, tóm lại mỗi lần trong phòng đấu giá cũng có không ít đồ tốt, điều này khiến cho phòng đấu giá Huyền Thiên mỗi tháng một lần bán đấu giá cũng rất thành công.

Vân Thiên Vũ cùng nhóm Tiểu Linh Đang đến, phòng đấu giá Huyền Thiên trước cửa đã đến rất nhiều người, đại gia cũng không vội vào phòng đấu giá, mà là tụm năm tụm ba tiến tới cùng nhau nói chuyện, bởi vì khoảng cách khai mạc còn có một đoạn thời gian, cho nên mọi người một nhóm năm nhóm ba cùng nhau tán gẫu.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 130: Trai tài gái sắc

Trong đó nói đến nhiều nhất chính là chuyện xảy ra gần đây của Vĩnh Ninh Hậu phủ, Vĩnh Ninh Hậu phủ Nhị tiểu thư Vân Thiên Tuyết cùng Tuyên vương yêu nhau, cho tới nay cũng rất làm cho người ta đỏ mặt.

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch mặc dù không phải là thái tử, nhưng cũng là hoàng tử trong hoàng thất có đáng đáp tuần mỷ nhất, hơn nữa Tiêu Thiên Dịch còn có linh mạch thân thể, sau lưng lại có gia tộc Yến Bắc Vương Phủ chống đỡ, ngoại trừ thái tử ra, hẳn là người có khả năng ngồi lên đế vị nhất, cho nên kinh thành không ít tiểu thư khuê tú cũng thích Tuyên vương điện hạ.

Nhưng Tuyên vương điện hạ đối với Vân Thiên Tuyết vẫn tình sâu không dứt, điều này khiến cho người khác hâm mộ rất nhiều, nhưng cũng không thể làm gì.

Không nghĩ tới bây giờ thanh danh của Vân Thiên Tuyết vậy mà có tiếng xấu, kinh thành một đám quý nữ tự nhiên cao hứng.

Mặc dù Tuyên vương điện hạ thích Vân Thiên Tuyết, nhưng Vân Thiên Tuyết thanh danh như nhuộm, hoàng thượng sẽ không đồng ý để cho như vậy cô gái như vậy làm Tuyên vương phi, cho nên bọn họ chẳng phải là lại có cơ hội.

Nghĩ tới đây cái, quý nữ càng phát ra cao hứng, mọi người nói xong liền vui sướng.

Đang lúc mọi người nói vui vẻ, phòng đấu giá Huyền Thiên lại tới mấy chiếc xe ngựa, dẫn đầu là xe ngựa của Tuyên vương phủ, xe ngựa dừng lại, xuống xe ngựa một phong thần Như Ngọc, nam tử tôn quý bất phàm, chính là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

Vừa nhìn thấy Tiêu Thiên Dịch xuất hiện, tiểu thư danh môn mọi người mắt lộ tinh quang, cố gắng chỉnh sửa mình đẹp nhất, muốn mượn đề lấy hấp dẫn lực chú ý của Tuyên vương điện hạ, nhưng Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch căn bản là không có nhìn mọi người trước cửa phòng đấu giá, mà là bộ mặt ôn hòa nở nụ cười quay đầu hướng phía sau hắn một chiếc xe ngựa đi tới, sau đó đưa ra một cái tay hướng về phía người trong xe ngựa nói.

"Tuyệt Nhi, đến, ta đỡ ngươi xuống đây đi."

Trong xe ngựa vang lên một giọng nói ôn nhu uyển mềm mại đáng yêu: "Cảm ơn Thiên Dịch ca ca."

Vân Thiên Tuyết nắm tay Tiêu Thiên Dịch xuống xe ngựa, hai người đứng chung một chỗ, ngược lại hết sức tương xứng, nam cao lớn tuấn mỹ, tôn quý bất phàm, nữ xinh đẹp tuyệt trần ôn nhuận, vừa thấy đã thương, hơn nữa hai người liếc mắt đưa tình, nhìn như thế nào cũng hài hòa, cũng thật là một đôi bích nhân trai tài gái sắc.

Chỉ tiếc phần hài hòa để cho người ghen tỵ, có người không nhìn được chua chất mở miệng: "Da mặt của Vĩnh Ninh Hậu phủ thật là dày a, mắt mặt lớn như vậy, lại vẫn có thể không biết thẹn thùng ra ngoài, ta coi như là lãnh giáo."

Một người nói chuyện, người còn lại tiếp lời: "Chẳng những da mặt dày, còn lòng dạ độc ác, động một chút là giết cả nhà người ta."

"Mặt ngoài giống như đóa hoa, bên trong khắp người cặn bã."

Vân Thiên Tuyết nghe những thứ này chế nhạo châm chọc nàng, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, ngược mắt nhìn về Tiêu Thiên Dịch, trong mắt đã hiện đầy nước mắt, Tiêu Thiên Dịch lập tức nắm tay của nàng, sau đó ngược mắt lạnh lùng quét bốn phía một cái, đồng mẫu không nói ra được âm trầm lạnh lẽo.

Mâu quang như vậy ngược lại rất tốt ngăn lại những nữ nhân đang chế nhạo kia, không ai còn dám nói thêm cái gì.

Đang lúc ấy, lại có mấy người đi tới, hẳn là Yến Bắc Vương Phủ thế tử Yến Kinh Hồng cùng Quận chúa Yến Thanh Phong, Yến Bắc Vương Phủ chính là nhà ngoại Tiêu Thiên Dịch, luôn gần gũi.

Biểu huynh đệ tình cảm rất tốt, cho nên Yến Kinh Hồng vừa nhìn thấy Tiêu Thiên Dịch liền dẫn muội muội tới đây chào hỏi.

"Biểu ca, ngươi đã đến rồi, người nào chọc giận ngươi mất hứng?"

Yến Kinh Hồng liếc mắt thấy ra Tiêu Thiên Dịch sắc mặt không tốt lắm, kỳ quái mở miệng hỏi.

Tiêu Thiên Dịch thu liễm lạnh lẽo trên người, thong dong lắc đầu, hẳn không muốn để cho sự chú ý của mọi người dừng lại ở trên người Tuyệt Nhi, như vậy đối với ảnh hưởng của nàng không tốt.

"Không có sao, các ngươi đã tới, kia cùng nhau vào đi thôi, bán đấu giá lập tức sẽ phải khai mạc, không biết lần này có thể hay không lấy tới vật hữu dụng."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131: Nghĩa khí ra mặt

Phòng đấu giá Huyền Thiên mỗi lần bán đấu giá đồ, bốn người của đại gia tộc là tất nhiên đến, hơn nữa hoàng thất hoàng tử cũng sẽ đến.

Bởi vì bên trong phòng đấu giá có rất nhiều vật đối với tu luyện linh lực rất hữu dụng, bọn họ vừa đứng cần tới trợ giúp mình.

Yến Kinh Hồng gạt đầu một cái không nói gì, đang định cùng Tiêu Thiên Dịch đi vào.

Không nghĩ bên cạnh Yến Kinh Hồng muội muội Yến Thanh Phong, sắc mặt lạnh lùng nhìn chằm chằm Vân Thiên Tuyết hừ lạnh nói: "Loại thời điểm này, ngươi không phải là nên đợi ở nhà sao? Thế nào còn có mặt mũi chạy đến nơi đây?"

Yến Thanh Phong thân là quận chúa Yến Bắc Vương Phủ, chẳng những thân phận tôn quý, hơn nữa đáng người hết sức cao gầy tươi đẹp, vừa là người tu luyện Hậu Thiên linh mạch, luôn luôn tự cho mình rất cao, người bình thường không lọt nổi mắt xanh của nàng.

Mặc dù Vân Thiên Tuyết giống nhau thân phận không kém, năng lực bất phàm, đáng tiếc Yến Thanh Phong cũng không nhìn Vân Thiên Tuyết, vốn cho rằng nữ nhân này đối trá làm bộ, quá giả tạo.

Đáng tiếc biểu ca nàng không để ý tới nàng, nàng cũng không có biện pháp.

Chẳng qua là lúc này trên người nữ nhân xảy ra chuyện tình không chịu nổi như vậy, nàng ta vẫn còn có mặt ra ngoài, Yến Thanh Phong liền mất hứng, cho nên mặt lạnh nhìn chằm chằm Vân Thiên Tuyết.

Vân Thiên Tuyết hốc mắt đỏ, ủy khuất khẽ cắn môi nhìn Yến Thanh Phong, cuối cùng nhìn về Tiêu Thiên Dịch.

Tiêu Thiên Dịch lập tức đau lòng tay cầm tay của nàng, sau đó quay đầu nhìn về Yến Thanh Phong, lãnh trầm mặt khiển trách: "Tuyết Nhi nàng là bị người oan uổng, bị người vu oan hãm hại."

Tiêu Thiên Dịch nói đến đây, nghĩ tới nữ thân kia dám can đảm tính kế Tuyết Nhi, Vân Thiên Vũ lại dám hạ độc hắn, sắc mặt không nói ra được khó coi.

Hắn sớm muộn cũng dạy dỗ nữ nhân kia.

Tiêu Thiên Dịch vừa mới nói xong, sau lưng có tiếng bước chân vang lên, có người đón ý Tiêu Thiên Dịch.

"Đúng vậy, Văn Tuệ quận chúa, Tuyết Nhi tỷ tỷ là bị người vu oan hãm hại, nàng ấy cũng không có làm gì, người không cần oan uổng nàng."

Một nữ tử mặc y phục hồng thêu bách điệp đi tới, cô gái lớn lên đầy đặn, thân thể thướt tha, mặt mày hết sức mềm mại đáng yêu, nàng đi tới, vừa nói chuyện vừa để mắt lặng lẽ nhìn Tiêu Thiên Dịch, gương mặt không tự chủ đỏ một cái, vội vàng thật nhanh nhìn về Vân Thiên Tuyết.

"Tuyết Nhi tỷ tỷ, ta tin tưởng ngươi."

Vân Thiên Tuyết lập tức nhìn về nói chuyện, Giang Vũ Điệp là bạn tốt của nàng là nữ tử của Hình Bộ Thượng Thư.

Giang Vũ Điệp luôn luôn cùng Vân Thiên Tuyết thân thiết, hai người tình như tỷ muội, hiện tại Vân Thiên Tuyết gặp chuyện không may, Giang Vũ Điệp tự nhiên đứng ra giúp nàng nói chuyện.

Vân Thiên Tuyết lập tức cảm kích nhìn về Giang Vũ Điệp: "Cảm ơn ngươi hiểu ta, Điệp nhi, ta thật cũng không có làm gì, hết thấy đều là, đều là..."

Vân Thiên Tuyết nói không được nữa, không tự chủ rơi lệ, nàng như vậy không nói ra được mềm mại, người xem nào nhiệt nào nhiệt sinh lòng nghi ngờ, chẳng lẽ Vân Thiên Tuyết thật là oan uổng, là có người vu oan hãm hại nàng ta.

Ai có thể gan to như vậy dám tính toán nàng a, phải biết Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi cũng không phải là ngồi không, hắn nhưng là chấp chương hai vạn binh mã Vệ tướng quân, người nào muốn chết động đến trên đầu nữ nhi của hắn a.

Bốn phía có người nhỏ giọng nghị luận.

Yến Thanh Phong trực tiếp không khách khí trừng Giang Vũ Điệp: "Ngươi là nói có người vu oan hãm hại nàng ta, ý đồ bại hoại danh tiếng, bốn quận chúa ngược lại hiểu kỳ, người nào dám tính toán nàng ta? Ngươi nói cho bốn quận chúa nghe một chút."

Yến Thanh Phong dứt lời, Vân Thiên Tuyết cắn môi không lên tiếng, chỉ ủy khuất ngẩng đầu nhìn Giang Vũ Điệp một cái, Giang Vũ Điệp lập tức mở miệng.

"Trừ Vĩnh Ninh Hậu phủ Đại tiểu thư còn có thể là ai, nhìn Tuyên vương điện hạ thích muội muội của mình, còn ở ngày đại hôn bị Tuyên vương điện hạ đem đi thay đổi người, nàng ta sao có thể nuốt trôi cục tức này, tự nhiên có thể coi là tính kế Tuyết Nhi tỷ tỷ."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 132: Nằm mơ giữa ban ngày

Lời này vừa nói ra, bốn phía lập tức yên tĩnh lại.

Vĩnh Ninh Hậu phủ Đại tiểu thư sao? Điều này sao có thể a, Đại tiểu thư kia không phải là hèn yếu vô năng sao?

Tuy nói nàng ngày đại hôn giận dữ hừ phu, nhưng đó cũng là nguyên nhân tức giận, về phần tính toán Vân Thiên Tuyết, cũng không đến nỗi đi.

Mọi người đang suy nghĩ, Yến Thanh Phong tức giận nhìn chăm chăm Giang Vũ Điệp hỏi: "Ngươi là nói, Vân Thiên Vũ phế vật đó hại nàng ta sao?"

Giang Vũ Điệp còn chưa kịp nói chuyện, liền nghe được sau lưng vang lên một giọng nói mềm mại khá ái: "Vân tỷ tỷ, các nàng đang nói ngươi sao?"

Thanh âm này hết sức ngọt ngào, mọi người vốn là đang thấy thể nào nhiệt, nghe giọng nói, cùng nhau quay đầu nhìn sang, liền thấy trong đám người ở ngoài có ba cô gái đi tới.

Cô gái đi đầu, mặt phúc lạ mông, người mặc y phục Thiên Hồ Lam, cô gái mặc dù không có lộ ra mặt tới, nhưng có một đôi mắt thanh tịnh và đẹp, làm cho người ta không tự chủ được bị hấp dẫn, hơn nữa quanh thân nàng tỏa ra khí chất nhân nhạ trong trẻo lạnh lùng, khiến cho nàng tao nhã, Chiêu Hoa

thiên thành, giống như tiền nữ đập sóng mà tới.

Bốn phía trong nháy mắt có chút an tĩnh, cho đến có người nghi ngờ mở miệng: "Nữ nhân này là ai a, giống như chưa có thấy qua."

"Đúng a, chưa có nhìn thấy qua, không đúng, mới vừa rồi bên người nàng tiểu nha đầu giống như nói, nói gì đó."

"Nàng gọi Vân tỷ tỷ, nàng không phải là?"

Có người khuôn mặt bị giật mình, kinh ngạc há to mồm nhìn người tự nhiên thông dong đi tới.

Có người đã kinh nghi gọi ra: "Nàng không phải là Vĩnh Ninh Hậu phủ Đại tiểu thư đi."

"Không thể nào."

Tiếng kinh hô bất ngờ vang lên, bất quá giữa đám người, đã có một người bước nhanh chạy thẳng tới Vân Thiên Vũ trước mặt, đợi đến đi tới trước mặt Vân Thiên Vũ, hắn đưa tay kéo Vân Thiên Vũ lại, hung thần ác sát quát lạnh.

"Vân Thiên Vũ, ngươi lại dám xuất hiện?"

Tiêu Thiên Dịch nghĩ đến chuyện mình bị hạ độc, cả người cũng không tốt, nữ nhân này chẳng những dám để cho hắn cút, lại còn dám hạ độc hắn, nàng thật là quá không để hắn vào trong mắt.

Tiêu Thiên Dịch trong mắt hơi hơi phun lửa giận.

Đáng tiếc Vân Thiên Vũ lạnh lùng nhìn hắn, từ từ rút tay của mình về, hảo tâm nhắc nhở Tiêu Thiên Dịch: "Tuyên vương điện hạ, ngươi là tính toán để cho tất cả mọi người biết chuyện ta hạ độc ngươi sao?"

Tiêu Thiên Dịch ngăn ra, thật nhanh quay đầu nhìn xung quanh, quả nhiên thấy không ít người theo dõi hắn, tâm hắn hơi trầm xuống, chuyện ngày đại hôn lúc trước của mình, đã làm cho đại thần trong triều bất mãn, phía sau việc làm nếu như lại sai lầm, vậy đối với mình có ảnh hưởng trí mạng.

Cho nên Tiêu Thiên Dịch chỉ đành phải cố đề xuống lửa giận trong lòng, hung ác nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ hừ lạnh nói: "Coi như ngươi vận khí tốt, bất quá không nghĩ rằng vào bốn vương sẽ dễ dàng bỏ qua cho ngươi, chuyện hạ độc bốn vương sẽ không vì vậy bỏ qua, huống chi còn có..."

Tiêu Thiên Dịch lời còn chưa nói hết, trước mặt Vân Thiên Vũ đã đi rồi, Tiêu Thiên Dịch mặt giống như đáy nồi, ngón tay siết chặt, mới không chế lại mình không có một quyền đánh thẳng đi.

Nữ nhân này thật là quá kiêu ngạo, như thế coi thường hắn, quá đáng hận.

Vân Thiên Vũ không để ý tới Tiêu Thiên Dịch, đi thẳng đến Hình bộ Thượng Thư Giang Vũ Điệp trước mặt dừng lại: "Ngươi lúc trước nói gì, lặp lại lần nữa?"

Giang Vũ Điệp ngăn ra, sau lưng lớn tiếng nói xấu người, bị người hiện hành, tóm lại là rất không được tự nhiên.

Nhưng nàng nhìn một cái bên người Vân Thiên Tuyết, nghĩ đến Vân Thiên Tuyết ngày sau chính là Tuyên vương phi, mà nàng cũng thích Tuyên vương điện hạ, nếu như mình dốc hết sức giúp đỡ Vân Thiên Tuyết, Vân Thiên Tuyết ngày sau nhất định sẽ đồng ý cho nàng gả vào Tuyên vương phủ làm trắc phi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Ban ngày bị đánh

Một nghĩ tới tương lai tốt đẹp, Giang Vũ Điệp tinh thần tỉnh táo, nàng quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, trấn định tự nhiên nói.

"Nói đã nói, ta sợ ngươi sao, Tuyết Nhi căn bản cũng không phải là người như vậy, nàng rất thiện lương, rất có ái tâm, làm sao có thể sẽ ngược đãi tỷ nữ, làm sao có thể giết người cả nhà, những người đó là người giết, từ đầu tới cuối chuyện tình đều là người làm."

Giang Vũ Điệp sau khi nói xong, bốn phía tiếng nghị luận vang lên, mọi người châu đầu ghé tai nghị luận chuyện này là sao, là Vân Thiên Vũ làm hại Vân Thiên Tuyết, hay là Vân Thiên Tuyết làm trả đũa trên người Vân Thiên Vũ.

Bốn phía nghị luận, Vân Thiên Vũ giống như không nghe thấy, nàng chỉ mâu quang lạnh như băng nhìn Giang Vũ Điệp trước mặt, ánh mắt lạnh lẽo se lạnh kia, khiến cho Giang Vũ Điệp có chút bất an.

Vân Thiên Vũ thanh âm lạnh như băng vang lên: "Giang tiểu thư có chứng cứ gì chứng minh là ta làm, một mực khẳng định lung tung, chính là phải chịu trách nhiệm."

Vân Thiên Vũ nói xong, sau lưng Họa Mi đi tới che chở Vân Thiên Vũ, tức giận nói: "Đúng vậy, ngươi tại sao nói tiểu thư nhà chúng ta an bài, ngươi có chứng cứ gì, nếu như ngươi không có chứng cứ gì, chính là ngậm máu phun người, chính là khi dễ người."

Họa Mi nói vừa rơi xuống, một bên khác của Vân Thiên Vũ Tiểu Linh Đang nổi giận, vèo một tiếng bay ra, ngón tay út tuyết trắng chỉ vào mũi Giang Vũ Điệp nổi giận: "Ngươi lại dám khi dễ Vân tỷ tỷ, người xấu, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi."

Tiểu Linh Đang dứt lời, tay vừa nhấc, một quyền liền đánh bay Giang Vũ Điệp ra ngoài.

Bịch một tiếng vang, Giang Vũ Điệp thân thể như điều đứt dây, trực tiếp bị người đánh ra mười mấy thước xa, đụng ngã một tiếng đập đến trên đất, trên đất còn tạo ra một cái hố.

Giang Vũ Điệp bị đánh đến sưng mặt sưng mũi, thống khổ giãy giụa, trong miệng phun khạc ra một búng máu, nàng kinh hãi chỉ vào Tiểu Linh Đang: "Ngươi, ngươi..."

Người xung quanh thật nhanh nhìn về Tiểu Linh Đang, ngày, đây là trời sinh thần lực sao?

Nhẹ nhàng một quyền liền đem người đánh ra đi mười mấy thước xa, còn tạo ra một cái hố, người này thật lợi hại.

Chẳng những người khác, chính Vân Thiên Vũ và Họa Mi cũng gương mặt kinh hoàng, các nàng chỉ biết là Tiểu Linh Đang thiên phú cực cao, chính là Hoàng Linh đỉnh, cũng không biết nàng lại còn là i lực sĩ, vừa ra tay liền đem người đánh bay ra ngoài mười mấy thước xa.

Thật lợi hại.

Tiểu Linh Đang chính ở chỗ này khí thế hung hăng quơ múa quả đấm nói: "Các ngươi, nếu như khi dễ Vân tỷ tỷ nữa, ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi."

Nàng nói vừa xong, bốn phía không ít người mặt đen thui, vội vàng lui về phía sau từng bước cách khá xa một chút.

Tiểu Linh Đang hài lòng trở về, đi tới trước mặt Vân Thiên Vũ, bộ mặt khả ái nở nụ cười, giống như chó con đòi chủ nhân tốt thân mật nói: "Vân tỷ tỷ, ta bảo vệ ngươi, nếu như có người khi dễ ngươi, ta một quyền một đem các nàng đánh bay ra ngoài."

Nghe được mọi người lần nữa tối mặt, Vân Thiên Vũ là thật dễ dàng thu hồi tâm thần, hiện tại nàng rốt cục hiểu Tiểu Linh Đang tại sao có thể ăn nhiều cơm như vậy, nguyên lai là trời sinh đại lực sĩ a, có thể ăn có thể đánh, cũng không uống.

"Cảm ơn ngươi."

Vân Thiên Vũ hướng Tiểu Linh Đang nói cảm ơn, Tiểu Linh Đang cao hứng cười lên, rốt cục cảm giác mình ở bên cạnh Vân Thiên Vũ cũng có chỗ hữu dụng, nàng có thể bảo vệ Vân tỷ tỷ sao.

Nơi này hai người đang thân thiết, bên kia nha hoàn Giang Vũ Điệp sớm la hoảng lên: "Tiểu thư, tiểu thư ngươi như thế nào a?"

Giang Vũ Điệp bị lần này đánh cho rất thảm, chẳng những sưng mặt sưng mũi, hơn nữa còn bị nội thương rất nặng, ngực huyết khí kích động, khó chịu dị thường, nàng giãy giụa nhìn về Vân Thiên Vũ, kêu lên: "Ban ngày ban mặt, các ngươi nơi này lấn hiếp người, Giang gia ta chắc chắn hướng Vĩnh Ninh Hậu gia đòi một câu trả lời hợp lý."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 134: Yêu cầu giải thích

Giang Vũ Điệp nói xong, bên người nàng nha hoàn tất cả đều khóc: "Vân tiểu thư, ngươi khinh người quá đáng, ngươi dung túng thủ hạ đánh tiểu thư nhà chúng ta thành trọng thương, chuyện này chúng ta sẽ không chịu để yên."

Đứng cách Vân Thiên Vũ không xa Vân Thiên Tuyết lúc này đã phản ứng kịp, lúc này không vội nhọc Vân Thiên Vũ, còn đợi khi nào.

Vân Thiên Tuyết lập tức đau lòng vô cùng nhìn Vân Thiên Vũ nói.

"Đại tỷ tỷ, ngươi ở nhà trong như vậy thì thôi, thế nào đi ra đối với người khác cũng như vậy a."

Nàng nói xong thật nhanh chạy tới bên cạnh Giang Vũ Điệp, đưa tay đỡ Giang Vũ Điệp, sau đó động tác gọn gàng thay Giang Vũ Điệp chuẩn mạch.

Chỉ trong chốc lát, Vân Thiên Tuyết quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, nơi nơi khiến trách: "Đại tỷ tỷ, lần này ngươi thật là thật quá mức, Tiểu Điệp nhưng là bị thương rất nặng."

Nàng nói xong thật nhanh từ trong tay áo lấy ra một bình thuốc tó, nhẹ nhàng đổ ra bên trong một viên đan dược tó: "Đây là sư phụ ta ban đầu để lại cho ta phòng thân, nếu Tiểu Điệp bị thương nặng như vậy, vẫn là cho Tiểu Điệp dùng đi."

Lời của Vân Thiên Tuyết vừa rơi xuống, lập tức liền vì nàng đưa tó rất nhiều tiếng ca ngợi, mọi người khen nàng tâm địa thiện lương, ngay cả đan dược sư phụ lưu cho mình cũng dâng tặng ra ngoài.

Giang Vũ Điệp càng thêm cảm động nói tạ ơn: "Tuyết Nhi tỷ tỷ, ngươi tâm thật tốt, ta biết lòng của ngươi vẫn rất thiện lương, cũng không phải nữ nhân ác độc kia có thể phá đi."

Nói đến sau một câu, Giang Vũ Điệp nhìn về Vân Thiên Vũ, trong lời nói của nàng ta ác độc nữ nhân không cần phải nói cũng biết là Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ nhìn hết thấy trước mặt, mặc kệ, thẳng dẫn Tiểu Linh Đang cùng Họa Mi tính toán vào phòng đấu giá Huyền Thiên.

Nhưng không nghĩ tới kia ăn vào đan dược của Vân Thiên Tuyết đưa cho Giang Vũ Điệp từ trên đất giầy giụa bò dậy, ngăn cản Vân Thiên Vũ đi.

Vốn là Giang Vũ Điệp bị thương rất nặng, không nhúc nhích được, nhưng ăn vào đan dược của Vân Thiên Tuyết, mặc dù vẫn như cũ không thoải mái, nhưng không có nghiêm trọng như vậy, cho nên giùng giởng đứng lên, ngăn lại Vân Thiên Vũ đi.

"Vân Thiên Vũ, ngươi đánh người còn muốn đi, nằm mơ, hôm nay ngươi nhất định cho ta một câu trả lời thỏa đáng."

Giang Vũ Điệp nói vừa rơi xuống, phía sau nàng hai tỷ nữ cũng đi ra ngăn cản Vân Thiên Vũ.

Đại hữu Vân Thiên Vũ nếu không cho cái giao phó, cũng không để cho các nàng đi vào.

Vân Thiên Vũ mâu quang u lãnh nhìn đối diện Giang Vũ Điệp, vốn là nàng nghĩ Tiểu Linh Đang đánh nữ nhân này một quyền, tính toán vì vậy dùng tay, không nghĩ tới nữ nhân này vậy mà tự tìm từ lộ.

Vân Thiên Vũ đang muốn nói chuyện, phía sau nàng Tiểu Linh Đang đã đi ra, lắc quả đấm.

Giang Vũ Điệp cùng hai nha hoàn mặt mũi trắng bệch, nhưng vẫn là kiên định đứng, Giang Vũ Điệp thét lên nói: "Hảo, Vân Thiên Vũ, có giỏi hôm nay các ngươi đánh chết chúng ta."

Cách đó không xa Vân Thiên Tuyết về mặt bất an kêu lên: "Tỷ tỷ, không cần a, ngươi không thể vô pháp vô thiên đánh chết người nữa."

Vừa nói như vậy, rất nhiều người nhìn Vân Thiên Vũ ánh mắt cũng có chút thay đổi.

Chẳng lẽ hết thấy đều là nữ nhân này thiết kế Vân Thiên Tuyết, Vân Thiên Tuyết mới phải vô tội sao?

Bốn phía nhỏ giọng nghị luận, để cho Tiểu Linh Đang rất nổi giận, nàng hung tợn theo dõi Vân Thiên Tuyết, cái nữ nhân xấu xa này, thế nhưng khi dễ Vân tỷ tỷ, nàng muốn đánh chết nàng ta.

Vân Thiên Vũ đã đưa tay kéo Tiểu Linh Đang, nhìn Tiểu Linh Đang lắc đầu.

Nàng vừa động, Tiểu Linh Đang dừng lại, hết sức nghe lời lui về sau một bước, Vân Thiên Vũ tiến lên từng bước đang muốn nói chuyện, sau lưng vang lên tiếng bước chân chính tề, một giọng nói dịu dàng truyền tới.

"Nơi này đã xảy ra chuyện gì?"

Mọi người theo bản năng quay đầu nhìn lại, liền thấy vài người cầm y hoa phục đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 135: Tức giận đánh tiện nhân

Editor: LaOngDao142

Đi đầu là một vị mặc y phục màu tím đậm hoa văn kim tuyến, trên người khoác áo ngoài màu đen thuê bàn long, cả người không nói ra được khí phách tôn quý, mặc dù tất cả khí tức đều nội敛, nhưng vẫn như cũ khiến cho người ta nhìn ra hần phong phạm vương giả của hắn, hắn ưu nhã một đường đi tới.

Đi theo phía sau đều là mấy người giống nhau tôn quý bất phàm, cả người mặc mình hoàng long bào, chính là đương kim thái tử Tiêu Thiên Ngự.

Một người khác là An Thân Vương phủ thế tử Tiêu Dạ Thần, đi theo phía sau bọn họ, tất cả đều là công tử thế gia của Đông Ly quốc.

Cả một đám người đều có giá trị con người bất phàm, cho nên bọn họ vừa xuất hiện, ngay tại chỗ quý nữ của các nhà mọi người dâng lên tính toán.

Về phần lúc trước người lên tiếng, chính là thái tử Tiêu Thiên Ngự.

Tiêu Thiên Ngự hỏi xong, thấy không ai để ý tới hắn, lại hỏi một lần: "Đây là đã xảy ra chuyện gì?"

Bốn phía mọi người rốt cục đã tỉnh hồn lại, trong đó có người vừa định đem chuyện đã xảy ra nói cho thái tử điện hạ.

Không muốn nhi nữ của Hình Bộ Thượng Thư Giang Vũ Diệp lại giành trước một bước xông ra, bùm một tiếng quý xuống.

"Thần nữ cầu xin thái tử điện hạ làm chủ a. Vĩnh Ninh Hậu phủ Đại tiểu thư khinh người quá đáng, nàng dung túng thủ hạ đánh người, thiếu chút nữa đánh chết thần nữ. Nếu không phải Vĩnh Ninh Hậu phủ Nhị tiểu thư cứu thần nữ, thần nữ chỉ sợ mất mạng."

Giang Vũ Diệp nói xong khóc, thương tâm không dứt, hơn nữa trên người nàng khắp nơi đều bị thương, ngược lại giống như sự việc đã nói.

Tiêu Thiên Ngự nhìn Giang Vũ Diệp một chút, lại nhìn ngắm Vân Thiên Vũ, chuyện này liên lụy đến Vân Thiên Vũ trên người vẫn có chút phiền toái.

Cho nên Tiêu Thiên Ngự quay đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên, trầm ổn mở miệng: "Cửu hoàng thúc, người xem chuyện này?"

Con người của Tiêu Cửu Uyên so hàn tinh giữa đêm còn u ám hơn, trong mắt tràn đầy hơi thở lạnh lẽo, hắn bước đi thong thả đến trước mặt Vân Thiên Vũ, lạnh lẽo nói: "Người thật là có thể gây chuyện a, đi đến chỗ nào đều có thể gặp chuyện."

Vân Thiên Vũ lạnh nhạt nói: "Không phải là ta có thể gây chuyện, thật sự là chuyện tìm ta, ta có biện pháp gì a."

Hai mắt Tiêu Cửu Uyên càng lạnh nhạt trong suốt, làm cho người ta có một loại cảm giác phía trước là vực sâu.

Bốn phía rất nhiều người không dám nhìn hắn, nhưng các nàng lại thấy Vân Thiên Vũ nói chuyện với Tiêu Cửu Uyên, cũng không có bất kỳ sợ, hết sức thản nhiên.

Không ít người không nhận được ở trong lòng nói thầm.

Vân Thiên Vũ lá gan thật to a.

Thanh âm hàn băng của Tiêu Cửu Uyên không kiên nhẫn vang lên: "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Vân Thiên Vũ chưa kịp nói chuyện, liền nghe được sau lưng Giang Vũ Diệp the thé cổ họng kêu lên: "Ly thân vương gia, cầu xin người vì ta làm chủ, Vân Thiên Vũ dung túng thủ hạ đánh thần nữ, vương gia thay dân nữ làm chủ."

Tiêu Cửu Uyên bởi vì lời nói của Giang Vũ Diệp, cơ hồ là trong nháy mắt, quanh thân bao phủ lên tràn đầy lệ hàn khí, phần lệ hàn khí này, làm cho bốn phía rất nhiều người cảm thấy lạnh lẽo, mọi người đều mắt chăm chú nhìn Giang Vũ Diệp, người không muốn sống nữa, không muốn sống, cũng không cần liên lụy chúng ta.

Tiêu Cửu Uyên đã chậm rãi quay đầu nhìn sang, hai mắt sâu và đen đều nồng nặc lệ khí, thanh âm hắn lãnh khốc âm trầm vang lên: "Bốn vương hội, lại dám chen miệng, và miệng hai mươi cái."

Tiêu Cửu Uyên vừa dứt lời, xung quanh bao nhiêu người cũng hút không khí.

Bạch Diệu sau lưng Tiêu Cửu Uyên vùng tay lên, một gã thủ hạ lác mình đi tới, giơ tay lên liền đối với Giang Vũ Diệp hung hăng vả miệng.

Bá bá bá, lại vang lại giòn.

Tiếng vang này rơi vào tai mọi người, mọi người cảm thấy kinh hãi đảm chiến.

Nhất là các nữ tử nhất gan, đều bị hù dọa ngất đi.

Trong đó không ít người nhìn chuyện này mà suy đoán, Ly thân vương gia tại sao đánh Giang Vũ Diệp, chẳng lẽ hắn đây là bảo vệ Vân Thiên Vũ.

Trong lúc nhất thời, trong lòng mọi người gấp trăm lần không biết là tư vị gì.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 136: Coi thường Tuyên vương

Editor: LaOngDao142

Tiêu Cửu Uyên tại sao muốn che chở Vân Thiên Vũ đây?

Rất nhiều người nghĩ không ra, hôm nay tại chỗ đều là những khuê tú, thật ra thì có không ít người cũng muốn gả cho Tiêu Cửu Uyên, đáng tiếc không phải ai Tiêu Cửu Uyên cũng xem trọng. Tiêu Cửu Uyên có thói quen chán ghét nữ nhân, không thích cùng nhiều nữ nhân đến gần, sau hắn bị hoàng thượng ban hôn cưới, liền tiếp hại chết bốn vị hôn thê.

Rất nhiều người liền không dám gả cho hắn.

Bất quá mặc dù không dám gả, nhưng tất cả mọi người cho rằng Tiêu Cửu Uyên người trong long phượng như vậy, đại khái là không xem trọng bất kỳ cô gái nào, chớ đừng nói chi là bảo vệ một nữ tử, nhưng là bây giờ hắn lại đang bảo vệ Vân Thiên Vũ, một nữ tử bị hủy dung nhan.

Mọi người không nghĩ ra trong đó rốt cuộc chuyện gì xảy ra, lại cũng không dám nhiều lời một câu.

Hai mươi bạt tai rất nhanh đánh xong, miệng của Giang Vũ Diệp hoàn toàn không thể nói, gương mặt sưng tấy đến đáng sợ, ánh mắt đỏ bừng, trong mắt nước mắt xuống rơi, khuôn mặt đầy vẻ sợ hãi.

Tiêu Cửu Uyên quá đáng sợ, hắn là yêu ma.

Tiêu Cửu Uyên đã không để ý tới bất luận kẻ nào, chỉ hướng về Vân Thiên Vũ, chậm rãi nói: "Nói đi, đến tốt cùng xảy ra chuyện gì?"

Vân Thiên Vũ lạnh nhạt nói: "Giang tiểu thư nói chuyện ta và Nhị muội muội là oan uổng, nàng là thiện lương vô tội, là có người vu oan hãm hại nàng, thật bất hạnh người vu oan hại người của nàng chính là ta."

"Có thể có chứng cứ?"

Giọng của Tiêu Cửu Uyên lộ ra một chút sát khí.

Cách đó không xa Giang Vũ Diệp lần nữa cảm nhận được một cỗ khủng hoảng to lớn, nàng không nói ra được sợ hãi, thân thể run rẩy đến lợi hại, không, nàng hỏi hận, nàng hỏi hận.

Đáng tiếc không ai nghe được Giang Vũ Diệp khẩn cầu, sự chú ý của mọi người ở đây đều đặt trên người của Tiêu Cửu Uyên cùng Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ từ đầu tới đuôi cũng rất thông dong lạnh nhạt, chậm rãi nói: "Người cho rằng nàng sẽ có chứng cứ gì, ta cũng không làm cái gì."

Tiêu Cửu Uyên hơi gật đầu, sau đó vô cùng khinh người mở miệng: "Không có chứng cứ, liền dám can đảm tùy tiện vu tội Ly thân vương phi tương lai, đây chẳng phải là không đem ta Ly thân vương để vào mắt sao?"

Tiêu Cửu Uyên nói xong, Giang Vũ Diệp trực tiếp giấy giữa bò ra ngoài: "Không có, vương gia, ta đáng chết, không nên nói lung tung."

Đáng tiếc Tiêu Cửu Uyên căn bản không nhìn nàng, Giang Vũ Diệp ở trong mắt Tiêu Cửu Uyên cũng giống con kiến hôi một loại, Tiêu Cửu Uyên trực tiếp ra lệnh: "Người đâu, đem tiện nhân kia kéo xuống đánh ba mươi đại bản, đánh xong đưa về Giang phủ, hỏi một chút Giang đại nhân, hắn đây là đang khiêu khích bổn vương sao?"

Lời vừa nói ra, mắt Giang Vũ Diệp tối sầm, trực tiếp ngất đi.

Thủ hạ Tiêu Cửu Uyên chính là Bạch Diệu vung tay lên, liền có người đem Giang Vũ Diệp đi ra ngoài đánh bằng roi, sau đó đưa về Giang phủ đi.

Trước cửa phòng đầu giá Huyền Thiên, Tiêu Cửu Uyên xử lý xong Giang Vũ Diệp, lạnh lùng nhìn Vân Thiên Vũ một cái, nhưng cũng không nói thêm gì nữa, nhắc chân liền hướng phòng đầu giá Huyền Thiên đi tới.

Thái tử Tiêu Thiên Ngự cùng đám người Tiêu Dạ Thần cũng nổ gót đi theo, thời điểm Tiêu Dạ Thần đi qua người Vân Thiên Vũ, nhỏ giọng nói: "Vũ Mao, đi, tiến vào."

Vân Thiên Vũ gật đầu một cái, dẫn Tiểu Linh Đang cùng Họa Mi đi theo, một đường hướng phòng đầu giá Huyền Thiên đi tới.

Người phía sau cuối cùng thở phào nhẹ nhõm, nghĩ đến lúc trước Giang Vũ Diệp gặp phải trừng phạt, mọi người mặt trắng bệch quay đầu đi vào trong.

Đồng thời không ít người trong lòng âm thầm suy đoán, Tiêu Cửu Uyên tại sao không có hủy hôn với Vân Thiên Vũ, bây giờ còn ra tay bảo vệ nàng.

Này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a.

Mọi người không nghĩ ra, cuối cùng cả đám người lục tục đi vào phòng đấu giá Huyền Thiên.

Đám người phía sau Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, sắc mặt không nói ra được khó coi, từ đầu tới cuối, Vân Thiên Vũ cũng không có liếc hần một cái.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Phòng đấu giá Huyền Thiên

Editor: LaOngDao142

Cả khuôn mặt Tiêu Thiên Dịch biến sắc thay đổi nhìn người trước mặt, bên cạnh không xa Vân Thiên Tuyết sắc mặt không nói ra được khó coi, ngón tay nắm chặt đứng lên, tại sao tất cả mọi người hình như đều bị Vân Thiên Vũ hấp dẫn.

Tiêu Cửu Uyên như thế này, chẳng những có thể dễ dàng tha thứ cho nữ nhân kia đứng ở bên cạnh hần, còn thản nhiên cùng nữ nhân kia nói chuyện.

Hiện tại vương gia giống như cũng càng ngày càng chú ý đến tiện nhân Vân Thiên Vũ kia.

Không được, đây không phải là tình trạng tốt, hơn nữa nữ nhân kia hôm nay tới phòng đấu giá làm gì?

Vân Thiên Tuyết thật nhanh suy nghĩ, sau đó nghĩ tới sắc mặt của Vân Thiên Vũ, khuôn mặt Vân Thiên Tuyết ngay lập tức biến sắc, chẳng lẽ nữ nhân kia tới phòng đấu giá Huyền Thiên là muốn tranh mua Đan Dược điều trị nhan sắc, nếu như thật có mỹ nhan đan dược như vậy, nữ nhân kia mặt không tốt.

Nữ nhân này mặt không tốt, mà hiện tại cứ như vậy trêu chọc người, nếu như mặt của nàng được điều trị tốt.

Vân Thiên Tuyết cảm giác có chút rét lạnh, người khác không biết, nhưng nàng thì biết, tiện nhân Vân Thiên Vũ đó bề ngoài đẹp đến cỡ nào.

Quá khư bởi vì quá mức hèn yếu, rất ít ở trước mặt người khác ngẩng đầu, không ai phát hiện chuyện này, nàng ta bây giờ vốn là hấp dẫn người, nếu như kết hợp với gương mặt đó.

Vân Thiên Tuyết mặt tái xanh, bất luận nhẫn nại như thế nào nàng cũng không thể để cho Vân Thiên Tuyết lấy được Dưỡng Nhan Đan.

Vân Thiên Tuyết suy nghĩ, đột nhiên nhẹ giọng khóc sụt sùi đứng lên.

Tiêu Thiên Dịch lập tức tỉnh hồn lại, vội vàng quay đầu nhìn sang, liền thấy khuôn mặt Vân Thiên Tuyết thương tâm nhìn hần, nàng ta cái gì cũng đều không nói, khẽ cắn môi, đỏ mắt, ủy khuất cực kỳ.

Ngay lập tức trong lòng Tiêu Thiên Dịch áy náy vô cùng, mình tại sao có thể nhìn Vân Thiên Vũ lại quên mất Tuyết Nhi đây, hôm nay Tuyết Nhi mới là khổ chủ.

Tiêu Thiên Dịch đi tới, đưa tay nắm lấy tay của Vân Thiên Tuyết, dịu dàng nói: "Tuyết Nhi, đi thôi, bổn vương nhất định sẽ giúp ngươi rửa sạch những ủy khuất này."

"Cảm ơn Thiên Dịch ca ca."

Vân Thiên Tuyết mềm mại nói chuyện với Tiêu Thiên Dịch, hai người vừa nói chuyện vừa đi vào bên trong.

Ở phía sau Yến Thanh Phong, không nhận được mặt lạnh hừ lạnh: "Nữ nhân này thật có thể giả bộ, biểu ca thế nào lại không nhìn ra đây."

Yến Thanh Phong dứt lời, một bên Yến Kinh Hồng tròn mắt nhìn nàng một cái, cảnh cáo nói: "Phong nhi, sau này đối với Vân nhi tiểu thư khách khí một chút, nếu như biểu ca thật cưới nàng, ngày sau nàng ta..."

Yến Kinh Hồng chưa nói xong, Yến Thanh Phong tức giận vung tay đi: "Chờ nàng ta thành biểu tẩu rồi hãy nói."

Muốn để nàng kêu nữ nhân Vân Thiên Tuyết kia một tiếng biểu tẩu, không thể nào.

Bên trong phòng đấu giá Huyền Thiên rất lớn, tổng cộng có hai tầng lầu, lầu một là nơi có diện tích cực lớn, phía trước là Bạch Ngọc đài có hình nửa vòng tròn, ngay giữa Bạch Ngọc đài có một đài cao, đây là nơi chủ trì bán đấu giá, bán đấu giá sư giới thiệu sản phẩm, trưng bày vật đấu giá.

Phía dưới đài cao, bày rất nhiều ghế ngồi, có ghế dựa có kỷ trà, nơi này là nơi để cho khách ngồi, dĩ nhiên phòng đấu giá còn cung cấp nước trà điểm tâm, dĩ nhiên việc này khách nhân có thể lựa chọn điểm tâm, bởi vì chút nước trà cùng điểm tâm là cần tiền.

Nhưng bình thường khách nhân đều sẽ biết nhìn đồ, tất cả người tới đấu giá đều không phải quý nghèo, người nghèo cũng không thể nào đi vào.

Trừ lầu một vị trí bên ngoài bình thường, lầu hai cũng không có thiếu khách quý, nhả gian của khách quý được thiết kê hình nửa vòng tròn, từ cao phía trên nhìn ra bên ngoài có thể thấy rõ ràng, còn lại đều là nhả gian, vừa đúng có thể đối mặt đài cao, tình huống trên đài cao thấy rất rõ ràng.

Bất quá phòng đấu giá không nhất định tới nhả gian, tất cả nhả gian ở đây trước cũng đã xác định, thậm chí có không ít nhả gian đều là khách cố định.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Tử Huyết Linh Chi

Vân Thiên Vũ thường ngày chưa từng tới phòng đấu giá Huyền Thiên, hôm nay lần đầu tiên tới, cho nên nàng chỉ có thể ngồi ở một vị trí bình thường của lầu một.

Song khi nàng tính toán đi về phía chỗ ngồi bình thường đó, Tiêu Dạ Thần đi theo sau lưng Tiêu Cửu Uyên lại nói chuyện: "Vũ Mao, người lên đây đi, chúng ta phía trên có một nhả gian đây."

Tiêu Dạ Thần nói xong liền nhìn về Tiêu Cửu Uyên.

Ở phòng đấu giá Huyền Thiên này Tiêu Cửu Uyên có nhả gian vị trí tốt nhất, vị trí của nhả gian cũng thật lớn, nhiều thêm Vũ Mao cũng không ngại, cho nên Tiêu Dạ Thần liền muốn để cho Vân Thiên Vũ cùng tiến lên nhả gian của lầu hai.

Bất quá hần lo lắng Tiêu Cửu Uyên phản đối, cho nên nói hoàn xong thật nhanh nhìn về Tiêu Cửu Uyên.

Vốn dĩ Tiêu Dạ Thần và Vân Thiên Vũ cũng cho là Tiêu Cửu Uyên sẽ phản đối, kết quả Tiêu Cửu Uyên dường như không nghe thấy, một đường đi lên lầu hai.

Như vậy đã bày tỏ hần không phản đối để cho Vân Thiên Vũ đi nhả gian ở lầu hai.

Tiêu Dạ Thần lập tức cao hứng đứng lên, thật nhanh tiêu sái đi đến trước mặt Vân Thiên Vũ nói: "Vũ Mao, đi thôi. Lầu hai vị trí đặc biệt tốt, nhìn một chút là thấy được phía dưới mở đầu thứ gì."

Vị trí ở lầu một, phía trước cũng bị các công tử tiểu thư thế gia đặt trước, vị trí ở phía sau một chút, căn bản không thấy được vật bán đấu giá gì đó.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ một chút, cuối cùng cũng không có phản đối, vị trí dưới lầu quả thật không tốt, thứ hai, tiền của nàng vẫn còn ở trong tay của Tiêu Cửu Uyên, nàng ngoài trừ muốn lấy Tây Tựu Đan bên ngoài, còn muốn lấy những thứ khác, nếu như Tiêu Cửu Uyên không đồng ý, nàng còn có thể cùng hần căn cứ vào lý lẽ để tranh luận bảo vệ quyền lợi ủa mình, tránh khỏi đến lúc đó hần không trả tiền, mất thể diện.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ không nói thêm gì nữa, liền đi theo sau lưng Tiêu Dạ Thần một đường đi lên lầu hai.

Một màn này ở trong đại sảnh dưới lầu một không ít người thấy được, lần nữa dẫn phát một cuộc nghị luận cao trào, chỉ là không dám lớn tiếng nghị luận.

Bởi vì chuyện này liên quan đến Tiêu Cửu Uyên, một chút không tốt chính là rước họa vào thân, người ở chỗ này thế nhưng không ai dám khiêu khích lửa giận của Tiêu Cửu Uyên.

Lầu trên lầu dưới, rất nhanh dần xếp rất ổn thỏa.

Bán đấu giá sư của phòng đấu giá lên đài cao, bán đấu giá chính thức bắt đầu.

"Hoan nghênh các vị khách nhân tôn quý quang lâm đến phòng đấu giá Huyền Thiên một tháng một lần bán đấu giá của chúng tôi, đầu tiên đây, ta muốn tiết lộ tin tức nho nhỏ cho các vị khách nhân, lần này trong các vật phẩm bán đấu giá có không ít đồ tốt, nhất định sẽ không để cho các vị khách nhân thất vọng."

Bán đấu giá sư là một người rất giỏi làm nóng bầu không khí, lời dạo đầu trong nháy mắt nâng cao không khí lên, bên dưới lầu một trong đại sảnh có người quát lên: "Đừng nói nhảm, bắt đầu nhanh lên đi."

"Nhanh chóng đem hàng tốt nhất tới, chúng ta muốn nhìn một chút có hay không khoe khoang quá lời."

"Đúng vậy, nhanh bắt đầu đi, chỉ mong có thể lấy được vật ta muốn."

Bán đấu giá sư nhìn không khí trước mặt, hài lòng nhẹ cười lên, đồng thời vung tay lên: "Hôm nay vật phẩm bán đấu giá đầu tiên chính là một gốc dược liệu khoảng chừng ba trăm năm, chính là luyện đan và chế dược hàng cao cấp, Tử Huyết Linh Chi."

Theo bán đấu giá sư vừa dứt lời, phía sau đài cao có người bung một cái khay ra ngoài, trên khay trù lên một tấm khăn màu đỏ, nhất thời không thấy rõ đồ vật bên trong, nhưng bán đấu giá sư cũng không có để cho mọi người chờ đợi quá lâu, đưa tay lấy tấm vải đỏ xuống, bên dưới tấm vải đỏ quả nhiên là Tử Huyết Linh Chi, mặc dù không biết đến tột cùng là bao nhiêu năm

Nhưng phòng đấu giá Huyền Thiên đưa ra vật phẩm gì, luôn luôn có phẩm chất bảo đảm, những thứ này không ai lo lắng.

Trên đài bán đấu giá sư đã đưa ra giá ban đầu: "Năm ngàn lượng là giá quy định, xin các vị ra giá."

Dưới đài lập tức liền có người bắt đầu mạnh mẽ ra giá, Tử Huyết Linh Chi ba trăm năm cũng ít khi thấy được, hơn nữa Tử Huyết Linh Chi là dược liệu luyện chế Bồ Huyết Đan tốt nhất, coi như không phải là luyện đan sư, Tử Huyết Linh Chi đối với bồ huyết cũng có công dụng rất lớn, bên dưới khán đài thi nhau ra giá có không ít vị là đại phú.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: Không giải thích được tức giận

Editor: LaOngDao142

Các nhà gian trên lầu hai ngược lại không có động tĩnh gì, mọi người ở đây đều chờ đợi vật bán đấu giá phía sau, bởi vì càng về sau, đồ càng tốt, cho nên vật mở đầu gì đó cũng không có người vội vã kêu giá.

Tử Huyết Linh Chi mặc dù tốt, bất quá đối với bốn người của đại gia tộc mà nói, cũng không hiếm lạ, cho nên không ai hành động.

Nhưng ngược lại với không khí bên trong một gian nhà ở lầu hai, Vân Thiên Vũ có chút đỏ mắt nhìn ra phía ngoài.

Tử Huyết Linh Chi chính là đại bổ khí huyết, nếu như có người mất máu quá nhiều, sau khi sử dụng, lập tức thấy hiệu quả, mặc dù không phải là Đan Dược, nhưng hiệu quả cũng sẽ không quá kém.

Vân Thiên Vũ đang nhìn, Tiêu Dạ Thần ngồi ngay ngắn bên trong nhà gian lại không nhìn được mở miệng hỏi: "Vũ Mao, ngươi có phải hay không nhìn trùng gốc cây Tử Huyết Linh Chi này, nếu như nhìn trùng thì..."

Tiêu Dạ Thần nói xong, Vân Thiên Vũ lập tức lắc đầu, nàng hôm nay tới chủ yếu là mua Tây Tựu Đan, đối với Tử Huyết Linh Chi cũng không bắt buộc.

Vân Thiên Vũ thu hồi tầm mắt nhìn về Tiêu Dạ Thần: "Không cần, chờ một chút đi, ta nghĩ phía sau khẳng định còn có đồ tốt."

Tiêu Dạ Thần gật đầu một cái: "Vây cũng được, rất nhiều đồ tốt cũng ở phía sau đây."

Ba người vừa nói chuyện, lầu dưới kêu giá đã đạt tới một vạn lượng.

Bất quá lực chú ý của Vân Thiên Vũ đã không còn đặt trên Tử Huyết Linh Chi, mà chuyển đến thích khách ám sát nàng lần trước, không biết bọn Tiêu Dạ Thần có hay không tra rõ người áo đen sau lưng điều khiển chưa.

"Tiêu Dạ Thần, thích khách ám sát ta lúc trước thẩm tra như thế nào, có hay không tra rõ người sau lưng bọn họ là ai."

Tiêu Dạ Thần lắc đầu: "Không có tra được người giật dây chân chính, có điều tra được một tin, những người này là các sát thủ truy hồn, có người tồn tiền thuê bọn họ tới giết người, Cừu hoàng thúc đã cho người đi thăm dò, kẻ sau lưng bỏ tiền thuê đám người nguy hiểm như vậy đến tột cùng là ai?"

Vân Thiên Vũ hơi gật đầu một cái: "Vây Thanh Linh cường giả và Lục Linh cường giả cũng là sát thủ truy hồn."

Tiêu Dạ Thần lắc đầu: "Ba người kia không phải là sát thủ truy hồn."

Ánh mắt Vân Thiên Vũ sâu xa, nghiêm túc suy nghĩ, đến tột cùng là người nào thuê sát thủ truy hồn tới giết nàng.

Đột nhiên nàng nghĩ đến Liễu thị Vĩnh Ninh Hậu phủ, nàng nhớ tới Liễu thị nhìn nàng với ánh mắt sắc bén vô cùng, ánh mắt hung ác như vậy, quả thật không giống như một phụ nhân nên có.

Vân Thiên Vũ ngừng đầu nhìn về Tiêu Dạ Thần, trầm giọng nói: "Các người phái người âm thầm điều tra một chút Liễu thị Vĩnh Ninh Hậu phủ xem một chút, nhìn sau lưng bà có cái gì khác người không."

Vân Thiên Vũ dứt lời, Tiêu Dạ Thần kinh sợ: "Ngươi sẽ không nói kẻ giết người kia, chính là phu nhân của Vĩnh Ninh Hậu phủ phái ra đi, điều này không quá có thể đi. Nếu như là bà ta phái người, trong tay bà ta tại sao có thể có Thanh Linh cường giả cùng Lục Linh cường giả, coi như Vĩnh Ninh hậu Vân

Lôi, bên người chỉ sợ cũng không có cao thủ lợi hại như vậy."

Vân Thiên Vũ lắc đầu: "Ta không biết Thanh Linh cường giả và Lục Linh cường giả kia có phải hay không là người của Liễu thị, nhưng ta cảm thấy Liễu thị này không đơn giản, chúng ta không thể phớt lờ."

Vân Thiên Vũ nói xong, Tiêu Dạ Thần lập tức gật đầu một cái: "Tốt, vậy chúng ta trở về sẽ cho người đi thăm dò."

Hắn nói xong nhớ liền nhớ tới bên trong nhả gian còn có một Tiêu Cửu Uyên, quay đầu nói: "Cửu hoàng thúc, người xem nên cử người nào đi sẽ tốt?"

Ánh mắt của Tiêu Cửu Uyên vô cùng âm u, lạnh lẽo từ trong con ngươi bắn ra ngoài, nhưng so với thường ngày còn lạnh hơn mấy phần.

Tiêu Dạ Thần hậu tri hậu giác phát hiện một chuyện, Cửu hoàng thúc đại nhân giống như tức giận? Người nào trêu chọc hắn.

Hắn quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, người này thế nào?

Vân Thiên Vũ trực tiếp nhún nhún vai, bày tỏ không biết.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Đấu giá Hoán Nhan Đan

Editor: LaOngDao142

Giauxw hai người Tiêu Dạ Thần và Vân Thiên Vũ không tiếng động qua lại, khiến cho Tiêu Cửu Uyên sắc mặt càng lạnh hơn, mâu quang thâm trầm hơn, môi mỏng mím lại thật chặt, mâu quang lạnh lẽo nhìn Tiêu Dạ Thần, sau đó nhìn về Vân Thiên Vũ, cuối cùng không nói, quay đầu nhìn về đài bán đấu giá phía ngoài.

Cả hai người Tiêu Dạ Thần và Vân Thiên Vũ gương mặt không rõ chuyện gì, bất quá thấy Cửu hoàng thúc người tức giận, bọn họ cũng không dám nói thêm nữa.

Phía ngoài trên đài đấu giá, đã liên tục đấu giá được ba vật phẩm, đều là dược liệu tương đối trân quý.

Vật phẩm thứ tư, lại là Đan Dược.

"Đây là Vân Lam Tông luyện đan sư luyện chế ra Hoán Nhan Đan, các vị nên biết Vân Lam Tông tông chủ, rõ ràng tuổi đã hơn bảy mươi, nhưng vẫn như một thiếu nữ mỹ diệu vô song, tông chủ tại sao có thể xinh đẹp như vậy, nguyên nhân chính là bởi vì tông chủ thường dùng Hoán Nhan Đan, Hoán Nhan Đan là đan dược dùng mười loại dược liệu trân quý luyện chế mà thành, có thể khiến màu da từ trong tới ngoài rực rỡ hẳn lên, một loại mềm mại như ngọc."

Bán đấu giá sư miệng lưỡi lưu loát nói, phía dưới có không ít cô gái động tâm.

Đặc biệt một vài nữ tử có dáng dấp xấu xí, màu da không tốt, mặc dù thân phận trân quý, nhưng bởi vì bản thân dáng dấp xấu xí, mà không dám trèo cao các công tử đại tộc thế gia, nhưng nếu như có Hoán Nhan Đan này, các nàng đã có thể có tư cách cùng người khác cạnh tranh.

Cho nên khi bán đấu giá sư kêu mở miệng kêu giá: "Hoán Nhan Đan, giá đấu giá một vạn lượng "

Một vạn lượng không coi là nhiều, phía dưới rất nhanh bắt đầu kêu giá.

Trong nhả gian lầu hai chỗ của Tiêu Cửu Uyên, Tiêu Dạ Thần cũng hứng thú, thật nhanh tiến tới trước cửa sổ nói: "Đây chính là đồ tốt, Vũ Mao, ta giành lấy cho ngươi ăn vào, nói không chừng các vết sẹo trên mặt ngươi có thể giảm bớt đi, nếu như xóa vết sẹo, ngươi nhất định rất đẹp."

Trực giác của Tiêu Dạ Thần cho rằng Vân Thiên Vũ rất đẹp.

Vân Thiên Vũ đang muốn nói chuyện, Tiêu Cửu Uyên một bên vẫn không nói gì quay đầu nhìn sang, ánh mắt âm trầm lạnh mị, khóe môi đột nhiên vẽ ra nụ cười tự tiểu phi tiếu: "Tiêu Dạ Thần, ngươi cùng nàng rất tốt sao? Có muốn hay không bổn vương tác thành một đôi."

Trong nhả gian, Tiêu Dạ Thần cùng Vân Thiên Vũ hai người đồng thời rút rút khóe miệng, trong lòng cuối cùng hiểu một chuyện.

Vị gia này sở dĩ tức giận, là bởi vì hai người bọn họ tự ý nói chuyện, không để ý tới hắn, cho nên vị gia này khó chịu.

Vân Thiên Vũ biết Tiêu Cửu Uyên vì chuyện gì khó chịu, trong lòng hừ lạnh, đáng đời, cũng không để ý người.

Tiêu Dạ Thần thì không giống với Vân Thiên Vũ hừ lạnh, ngược lại rất nghiêm túc đang suy nghĩ về vấn đề này.

"Thật ra thì gần đây cùng Vũ Mao chung sống, ta cảm thấy cũng không phải là không thể tiếp nhận nàng, nếu không..."

"Ha ha, bốn vương cũng không biết, người khi nào thì thay đổi khẩu vị, không yêu mỹ nhân lại yêu xấu nữ."

Tiêu Cửu Uyên lạnh lẽo châm chọc Tiêu Dạ Thần, thuận tiện âm trầm nói: "Xem ra người là thật đã quên lời bốn vương nói."

Sắc mặt của Tiêu Dạ Thần tái nhợt, nghĩ tới lúc trước Tiêu Cửu Uyên cảnh cáo, cùng Vân Thiên Vũ giữ vững khoảng cách, bởi vì trước mắt Vân Thiên Vũ chính là Ly thân vương phi tương lai, hắn và nàng đi gần nhau, nếu như truyền ra tin đồn cho chuyện trà dư tửu hậu, chính là đối với Ly thân vương phủ bất kính, cho nên nếu hắn cùng Vân Thiên Vũ thân thiết, Tiêu Cửu Uyên sẽ đưa hắn vào vào Long Lâm quân đi.

Vừa nghĩ tới Long Lâm quân, Tiêu Dạ Thần lập tức ngoan ngoãn: "Vâng, ta đã biết Cửu hoàng thúc."

Tiêu Dạ Thần vừa mới nói xong, bên người Vân Thiên Vũ đột nhiên kêu thành tiếng: "Một vạn tám ngàn lượng."

Âm thanh trong trẻo lạnh lùng đột ngột vang lên, dọa Tiêu Dạ Thần giật mình, hắn thật nhanh quay đầu nhìn sang, liền thấy hai mắt Vân Thiên Vũ lạnh lùng nhìn bên ngoài, cùng người khác đấu giá Hoán Nhan Đan.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 141: Lấy được đan dược

Tiêu Dạ Thần biết, nhất định là lời nói lúc này của Cửu hoàng thúc, để cho Vũ Mao mất hứng, suy nghĩ một chút nữ nhân nào nguyện ý nghe được người khác nói bản thân mình là xấu nữ chứ.

Tiêu Dạ Thần có lòng muốn nói nhiều thêm đôi câu, nhưng khi nhìn đến ánh mắt thâm trầm của Tiêu Cửu Uyên nhìn theo hắn, không dám nhiều lời nữa.

Vân Thiên Vũ vừa gọi, trong đại sảnh lâu một, có chút an tĩnh, người ra giá lúc trước không dám cùng Vân Thiên Vũ tranh đoạt.

Bởi vì mọi người ở đây vẫn chưa quên chuyện Tiêu Cửu Uyên che chở Vân Thiên Vũ lúc trước, bọn họ cùng Vân Thiên Vũ cạnh tranh có thể hay không chọc giận Tiêu Cửu Uyên đây, chọc giận Tiêu Cửu Uyên cũng không phải là chuyện tốt gì.

Trong lúc nhất thời, trong phòng đấu giá Huyền Thiên, yên tĩnh như không có người, mọi người đều nhìn lên nhả gian lâu hai.

Hai mắt Vân Thiên Vũ trong trẻo lạnh lùng nhìn bên ngoài, khóe môi vẽ ra nụ cười tự tiểu phi tiểu, nàng cũng không tin không có người nào cùng nàng đấu giá.

Vân Thiên Vũ suy đoán không sai, trong một nhả gian khác ở lầu hai, ngay lúc này có người đang nói chuyện rất kịch động.

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch bảo quận chúa của Yến Bắc Vương Phủ là Yến Thanh Phong ra giá cùng Vân Thiên Vũ cạnh tranh, đáng tiếc Yến Thanh Phong lại không để ý tới hắn.

"Biểu ca, người nói, có phải hay không vừa rồi nữ nhân này đưa ra chủ ý, tại sao để cho ta gánh chịu tiếng xấu."

Trên mặt Vân Thiên Vũ có vết sẹo, nếu như nàng cùng Vân Thiên Vũ đấu giá giành lấy Hoán Nhan Đan, nhất định sẽ đưa tới sự chỉ trích của người khác, nàng mới không làm việc ngốc này, hơn nữa chuyện này rõ ràng là chủ ý của tiện nhân Vân Thiên Tuyết kia, nàng để ý đến nàng ta mới là lạ.

Sắc mặt Tiêu Thiên Dịch tối sầm, kiêu căng nham hiểm nhìn về Yến Thanh Phong nói: "Ta chính là muốn giáo huấn nữ nhân kia một chút, nàng ta chẳng những hủy đi danh dự của Tuyết Nhi, lại còn can đảm hạ độc bốn vương, bốn vương sao có thể tha cho nàng ta, nếu như nàng ta muốn có Hoán Nhan Đan, thì nhất định phải xin lỗi Tuyết Nhi cùng bốn vương, nếu như nàng ta nói xin lỗi, bốn vương tự đưa Hoán Nhan Đan cho nàng ta."

Tiêu Thiên Dịch nói xong, trong nhả gian, con người Vân Thiên Tuyết hơi u ám, khóe môi cười lạnh, nàng cho Vân Thiên Vũ mới là lạ, hơn hết nàng đối với Vân Thiên Vũ hiểu rõ, nữ nhân kia chỉ sợ sẽ không nói xin lỗi nàng, cho nên Hoán Nhan Đan này, tiện nhân kia không lấy được.

Trong nhả gian, thế tử Yến Kinh Hồng của Yến Bắc Vương Phủ cũng không tán thành cùng Vân Thiên Vũ tranh giành Hoán Nhan Đan chuyện này bọn họ làm, tuyệt không lấy lòng, còn có hắn cũng cảm thấy biểu huynh quá mức tin vào lời nói của Vân Thiên Tuyết, đây không phải là chuyện tốt.

"Biểu ca, ta xem chuyện này hay là thôi đi, bởi vì Vân Thiên Vũ trước mắt là người mà Ly thân vương gia bảo vệ, chúng ta và nàng ta công khai tranh giành Hoán Nhan Đan, tuyệt đối không phải chuyện tốt gì."

Hai mắt Tiêu Thiên Dịch tối lại, một bên Vân Thiên Tuyết nhìn thấy rõ hắn chần chờ, lập tức ôn nhu nói: "Tính toán một chút, Thiên Dịch ca ca, chúng ta

không dạy dỗ tỷ ấy, ta nhiều nhất cũng chỉ là bị tỷ ấy khi dễ một chút, còn Thiên Dịch ca ca bị tỷ ấy hạ độc, nhưng sau lưng tỷ ấy có Ly thân vương gia đây."

Vân Thiên Tuyết không nói thì thôi, vừa nói liền đâm trúng nỗi đau trong lòng Tiêu Thiên Dịch, không sai, Tiêu Cửu Uyên là người quyền cao chức trọng, thân phận tôn quý, nhưng hấn thua hấn ta sao? Hấn ta chẳng qua chỉ là đệ đệ của hoàng thượng, mà hấn lại là con trai của hoàng thượng, hấn có cần thiết sợ hấn ta sao? Huống chi đây là bán đấu giá công khai, người nào ra giá cao thì người đó đạt được.

Tiêu Thiên Dịch nghĩ như thế, lập tức gọi Lam Dật tới đây, phân phó Lam Dật mấy câu.

Lam Dật xoay người đi ra ngoài làm việc, sau lưng trong nháy mắt, hai huynh muội Yến Kinh Hồng và Yến Thanh Phong của Yến Bắc Vương phủ im lặng nhìn nhau, quay đầu nhìn về Vân Thiên Tuyết, ánh mắt không nói ra được rét lạnh.

Trên đài đấu giá, bán đấu giá sư đã gõ búa xuống: "Nếu không ai ra giá cao hơn, Hoán Nhan Đan liền thuộc về Vĩnh Ninh Hậu phủ..."

Bán đấu giá sư người vẫn chưa nói ra chữ cuối cùng, trong một nháy mắt ở lầu hai, đột nhiên vang ra một thanh âm thanh tú.

"Hai vạn hai."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 142: Tính toán của Tuyên vương

Cô gái vừa ra dứt lời, hô một tiếng, phòng đấu giá Huyền Thiên, lầu trên lầu dưới tất cả mọi người nhìn về người ra giá, người này thật đủ can đảm, vậy mà dám can đảm công khai cùng Vân Thiên Vũ tranh giành, nàng ta đây là không sợ Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên trả thù sao?

Đội đến mọi người quay đầu nhìn lại, phát hiện người vừa ra giá hấn là nữ nhi của Sở bộ Thượng Thư Lục đại nhân Lục Uyển Nhi.

Trong lòng mỗi người đều than thở, Lục gia thật sự đủ can đảm.

Bất quá Vân Thiên Vũ không để ý tới người khác, mà cùng Lục Uyển Nhi mạnh mẽ nâng giá.

"Hai vạn năm."

"Ba vạn."

Hai người cạnh tranh ra giá, mà mỗi một lần cũng tăng giá năm ngàn lượng.

Lầu dưới trong đại sảnh, mọi người thấy phải trợn mắt há hốc mồm, Hoán Nhan Đan này có giá khoa trương như vậy sao.

Bên trong phòng trên lầu hai của Tiêu Cửu Uyên, Tiêu Dạ Thần sắc mặt khó coi, ngón tay nắm chặt phát cú nói: "Tiện nhân này thế nhưng dám cả gan ra giá, trở về ta sẽ không tha cho nàng ta."

Tiêu Cửu Uyên lạnh nhạt cảnh cáo nói: "An phận chút."

Tiêu Dạ Thần không lên tiếng, bất quá chỉ trong chốc lát, không cam lòng quay đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên: "Cửu hoàng thúc, nàng ta rõ ràng là đang đánh vào mặt của người, người nhìn được."

Khóe môi Tiêu Cửu Uyên cười như không cười, bí hiểm mờ mịt: "Cùng một nữ nhân so đo cái gì."

Tiêu Thiên Dịch ỏi Tiêu Thiên Dịch, không nghĩ tới người lại để lộ Lục gia ra, người thật đúng là tính toán không chu đáo, người ngay cả một nữ nhân cũng không bằng.

Mắt phượng của Tiêu Cửu Uyên u ám nhìn về Vân Thiên Vũ, khuôn mặt như có điều suy nghĩ.

Một bên Tiêu Dạ Thần ở chỗ này không cam lòng nói: "Nhưng gương mặt của Vũ Mao cần Hoán Nhan Đan, nếu như có Hoán Nhan Đan này, nói không chừng vết sẹo trên mặt nàng sẽ được chữa trị."

Tiêu Cửu Uyên nghe lời nói quan tâm của Tiêu Dạ Thần, trong lòng khó chịu cực kỳ, hấn nhìn Tiêu Dạ Thần, người này có phải hay không quan tâm quá mức, trước mắt Vân Thiên Vũ chính là Ly thân vương phi của hấn.

"Tiêu Dạ Thần, ta phát hiện người gần đây thật rất rảnh rỗi."

Xem ra hẳn có nên đưa y đi Long Lâm quân huấn luyện.

Tiêu Cửu Uyên vừa nói, Tiêu Dạ Thần kinh hoảng, vội vàng ngậm chặt miệng, không bao giờ... mở miệng nói chuyện nữa.

Người này là thật động tâm tư muốn đưa hắn đến Long Lâm quân, hẳn vẫn là an phận chút đi.

Tiêu Dạ Thần không nói lời nào, Tiêu Cửu Uyên không vui nói: "Ngươi cho rằng nàng thật muốn lấy Hoán Nhan Đan."

Chẳng qua là vì muốn bẫy Tiêu Thiên Dịch mà thôi, mục đích thực sự của nàng là Tây Tuyền Đan, bất quá Tiêu Cửu Uyên mặc dù biết mục đích thật sự của Vân Thiên Vũ là Tây Tuyền Đan, nhưng vẫn là có chút...

Vân Thiên Vũ thật không muốn chữa khỏi mặt của mình sao?

Lời này nếu như hỏi Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ khẳng định trả lời muốn, nhưng vấn đề là tốn mấy vạn lượng bạc giành lấy Hoán Nhan Đan, nàng cảm thấy không đáng giá, nàng tình nguyện để bản thân từ từ chữa trị.

Chính nàng trị, chỉ là chậm một chút mà thôi, nếu có tiền dư như vậy, nàng thà rằng lấy một vật hữu dụng.

Trong phòng, Vân Thiên Vũ tự nhiên nghe được lời của Tiêu Cửu Uyên, không có nghĩ tới tên này lại đoán được suy nghĩ của nàng, nàng thật muốn quay đầu hỏi Tiêu Cửu Uyên một chút, ngươi là con giun trong bụng ta sao? Tại sao ta muốn cái gì, ngươi cũng biết vậy.

Nhưng mà lúc này nàng đang bận rộn cùng Lục Uyển Nhi đấu giá đây.

Ngược lại trong nhà gian Tiêu Dạ Thần một mặt không hiểu: "Cửu hoàng thúc, người nói lời này có ý gì, Vũ Mao không muốn lấy Hoán Nhan Đan, nàng và người ta cạnh giá bao nhiêu."

Tiêu Cửu Uyên không thèm quan tâm đến lý lẽ của Tiêu Dạ Thần, cùng người ngu ngốc nói chuyện thật quá mệt mỏi, hắn quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ.

Phát hiện nữ nhân này mặc dù trên mặt có vết sẹo, nhưng cho tới nay cũng không thấy tự ti, cả người không nói ra được thông dong lạnh nhạt, nếu như nữ tử tầm thường, chỉ sợ sớm thương tâm tuyệt vọng, cho nên nữ nhân cùng những nữ tử khác không giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 143: Hành động ngu xuẩn

Tiêu Cửu Uyên không chút để ý quan sát Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ vẫn chuyên tâm cùng Lục Uyển Nhi đấu giá: "Năm vạn năm ngàn lượng."

Vân Thiên Vũ lần nữa ra giá, lần dưới tất cả mọi người đã nhìn đến ngây người.

Hai người kia điên rồi, Vân Thiên Vũ điên bọn họ có thể hiểu được, nhưng nữ nhân này khuôn mặt đã bị hủy, muốn lấy Hoán Nhan Đan để chữa trị khuôn mặt, nhưng Lục Uyển Nhi là tại sao.

Lục Uyển Nhi lần nữa tăng giá: "Sáu vạn lượng."

Bên này Vân Thiên Vũ nhún vai một cái, hướng về phía Lục Uyển Nhi nói: "Tốt lắm, Lục tiểu thư, ngươi tài đại khí thô, sáu vạn lượng, Hoán Nhan Đan thuộc về ngươi."

Đối diện Lục Uyển Nhi không nhịn được cười đắc ý đứng lên, hừ, ngươi muốn giành với bản tiểu thư sao, việc mà Tuyên vương điện hạ phân phó ta làm, ta tất nhiên phải hoàn thành nó, như vậy ngày sau điện hạ chắc chắn xem trọng ta.

Trên đài bán đấu giá sư gõ búa ba lần, Hoán Nhan Đan sáu vạn lượng thuộc về Lục Uyển Nhi.

Nhưng kế tiếp bán đấu giá sư lại bắt đầu vật phẩm mới, trong nháy mắt làm cho cả phòng đấu giá mọi người tròn tròn mắt.

"Sinh Phu Đan, viên thuốc này, có thể tái tạo da thịt, bất kể trên mặt hoặc trên người bị thương, hoặc từng có vết sẹo, chỉ cần dùng viên thuốc này, liền dễ dàng xóa bỏ các vết sẹo, da vẻ trong nháy mắt trở nên xinh đẹp."

Bán đấu giá sư dứt lời, trong đại sảnh lâu một, mọi người suy nghĩ, chẳng lẽ hôm nay đan dược này chính là vì Vân Thiên Vũ chuẩn bị, đầu tiên là một viên Hoán Nhan Đan, sau đó lại thêm một viên Sinh Phu Đan, hơn nữa so với Hoán Nhan Đan, Sinh Phu Đan dường như thích hợp với Vân Thiên Vũ hơn.

Trên đài bán đấu giá sư đã mở giá bắt đầu: "Một vạn năm ngàn lượng."

Lầu một không có người nào mở miệng đấu giá, rõ ràng là Vân Thiên Vũ, bọn họ cũng không dám cùng Tiêu Cửu Uyên người đối nghịch.

Bất quá Lục Uyển Nhi có thể hay không?

Vân Thiên Vũ đã kêu giá: "Hai vạn lượng."

Mọi người theo bản năng ngẩng đầu nhìn về nhà gian của Lục Uyển Nhi, quả nhiên thanh âm của Lục Uyển Nhi lần nữa vang lên: "Hai vạn năm ngàn lượng."

Lục Uyển Nhi hừ lạnh, nữ nhân này muốn trở nên xinh đẹp, nằm mơ đi.

Lục Uyển Nhi lần nữa cùng Vân Thiên Vũ cạnh tranh nâng giá, trong đại sảnh lầu một, mọi người bắt đầu bội phục bản lĩnh của Lục Uyển Nhi, có khi phách.

Vân Thiên Vũ lúc này đã có chút không nhịn được, trực tiếp đưa ra giá: "Bốn vạn lượng."

Oanh một tiếng, lầu dưới một mảnh tiếng nghị luận, cái gì cũng nói, bất quá mọi người đại khái nhận định Vân Thiên Vũ đối với Sinh Phu Đan thế nhất định phải đoạt được, cho nên mới phải mở miệng tăng thêm một vạn năm ngàn lượng, không ai biết Vân Thiên Vũ là có chút chán ghét, cho nên mới phải trực tiếp tăng giá.

Sắc mặt của Lục Uyển Nhi có chút khó coi, nói thật ra một viên Hoán Nhan Đan và một viên Sinh Phu Đan, vậy mà ra giá cao như vậy, nàng ta có chút nhức nhối, nhưng mà vương gia lúc trước đề cho Lam Dật tới nói với nàng ta, bất kể giá cao bao nhiêu cũng không được đề cho Vân Thiên Vũ được như ý, nàng ta không thể làm gì khác hơn là làm theo.

Đấu giá tiếp tục, bên trong nhà gian của Tiêu Thiên Dịch.

Yến Bắc Vương Phủ thế tử Yến Kinh Hồng vẻ mặt không đồng ý nhìn biểu huynh, vốn dĩ bản thân hắn nghĩ rằng biểu huynh làm việc luôn luôn có chừng mực, nhưng lần này, biểu huynh rõ ràng luống cuống, Lục gia vốn là thế lực ngầm của biểu huynh, hiện tại bị hắn làm thành như vậy, chỉ sợ thái tử và các vương gia khác sẽ biết Lục gia là người của hắn.

"Biểu huynh, hay là thôi đi."

Sắc mặt Tiêu Thiên Dịch hết sức khó coi, nói thật ra hắn đã ý thức được mình có chút ngu xuẩn, vì cùng Vân Thiên Vũ tranh, mà lộ ra lá bài tẩy của mình, đây cũng không phải chuyện tốt.

Lục gia chính là Lại bộ Thượng Thư, Lại bộ trông coi quản lý thay đổi quan viên, nếu như hắn muốn sắp đặt người của hắn vào dễ dàng hơn nhiều, nhưng bây giờ bị hắn làm cho bại lộ, sau này biết bao nhiêu người sẽ nhìn chằm chằm Lại bộ, gây sự với hắn, thậm chí rất có thể Lục gia sẽ vì vậy mà bị người nhỏ cò tận gốc.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Công khai quan hệ

Tiêu Thiên Dịch càng nghĩ càng nổi giận, hắn biết mình gần đây bởi vì cùng Vân Thiên Vũ đấu, đã có chút cuồng loạn.

Đây không phải là hiện tượng tốt.

Tiêu Thiên Dịch không nói thêm gì nữa, nhưng bây giờ đã bắt đầu, chẳng lẽ muốn thu tay lại, thu tay, người khác tra được Lục Uyển Nhi là hắn chỉ điểm, vậy hắn chẳng những thất sách, ngay cả mặt mũi cũng mất.

Cho nên Tiêu Thiên Dịch khoát tay: "Tốt lắm, nếu đã như vậy, liền yên lặng theo dõi kỳ biến đi."

Yến Kinh Hồng và Yến Thanh Phong không nói thêm gì nữa, ánh mắt của Yến Thanh Phong giống như dao găm thẳng khoét Vân Thiên Tuyết, nữ nhân này rõ ràng chính là họa thủy.

Vân Thiên Vũ cùng Lục Uyển Nhi đấu giá đã vào một giá cả rất cao, tám vạn lượng.

Tiêu Thiên Dịch nghe vậy, sắc mặt có chút tối, tổn tám vạn lượng tranh giành một Sinh Phu Đan nói ra bị người cười ngao.

Hắn hiện tại coi như là tiến thoái lưỡng nan, Tiêu Thiên Dịch trong lòng phiền não không dứt, đang suy nghĩ nếu như cạnh tranh nữa, chẳng những mất mặt

còn mất tiền tài, không bằng thu tay lại đi.

Bất quá không đợi được hấn ra lệnh cho Lam Dật đi ngăn cản Lục Uyển Nhi, giọng nói trong trẻo lạnh lùng của Vân Thiên Vũ vang lên: "Lục tiểu thư hào khí phách, tốt, Sinh Phu Đan thuộc về ngươi."

Nói thật ra, mặc dù tiền này không cần Lục Uyển Nhi đưa, nhưng sắc mặt Lục Uyển Nhi vẫn biến thành màu đen, thẳm cắn răng cười khê: "Vân tiểu thư khách khí."

Nói thật ra nàng còn không dám gây khó dễ Vân Thiên Vũ như thế nào, chỉ có thể khách khí chào hỏi.

Chỉ là Lục Uyển Nhi vừa mới nói xong, Vân Thiên Vũ lại nói: "Thật ra thì ta cũng không phải quá muốn Hoán Nhan Đan và Sinh Phu Đan, chỉ là muốn xem một chút có thể hay không có người không muốn thấy ta được tốt lành, từ đó ra tay ngăn cản ta, tất nhiên ta lúc trước đã từng đắc tội qua người khác."

Trong lời nói giòn tan của Vân Thiên Vũ vang lên, quay về nhĩ gian sẽ không nói một câu.

Nhưng người trong đại sảnh dưới lầu một, nghị luận mở ra, lời của Vân Thiên Vũ rất hay nhắc nhở bọn họ một chuyện, đó chính là Lục Uyển Nhi cùng Vân Thiên Vũ cũng không có thù, nàng ta cùng Vân Thiên Vũ ra giá cạnh tranh, rõ ràng là bị người chỉ điểm.

Người có thể sai khiến Lục Uyển Nhi, lại cùng Vân Thiên Vũ có cừu oán? Mọi người vừa nghĩ, trong nháy mắt hiểu rõ, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

Tuy rằng chuyện này rất giống như do Vân Thiên Tuyết làm, nhưng Vân Thiên Tuyết làm sao có thể sai sử Lục Uyển Nhi, cho nên chuyện này chỉ có thể là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch làm ra.

Trong đại sảnh lầu một rất nhiều người suy đoán ra ngoài, cuối cùng ngẩng đầu thật nhanh nhìn về nhĩ gian của Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

Tiêu Thiên Dịch mặc dù ngồi ở trong nhĩ gian, nhưng vẫn như cũ có thể cảm nhận được ánh mắt khác thường từ mọi người.

Nghĩ đến lời nói của Vân Thiên Vũ lúc trước, nàng cũng không phải là muốn lấy được Hoán Nhan Đan và Sinh Phu Đan, chỉ là muốn xem một chút có người nào gây khó dễ cho nàng, nói cách khác nàng đã sớm đoán được có người sẽ cùng nàng đấu giá Hoán Nhan Đan và Sinh Phu Đan.

Mà nàng sợ đi ra giá, là vì đặt bẫy cho bọn họ chui, chẳng những để cho bọn họ thua lỗ tiền, nàng còn cố ý nói một câu có thâm ý như vậy

Tất nhiên ta lúc trước đắc tội qua người khác.

Nàng đắc tội với ai, không phải là hấn sao? Lần này tất cả mọi người đều biết chuyện hấn chỉ điểm Lục Uyển Nhi.

Quan hệ giữa hấn và Lục gia bày ra trước mặt tất cả những người ở đây.

Tiêu Thiên Dịch không nghĩ tới Vân Thiên Vũ thế nhưng lại âm hiểm xảo quyết như vậy, ngay từ đầu đã giăng bẫy để cho hấn nhảy vào.

Tiêu Thiên Dịch cũng không khống chế được lửa giận trong lòng, bàn tay nắm chặt hung hăng đập xuống bàn trà trước mặt, hung hấn nói: "Vân Thiên Vũ, ngươi rõ ràng đánh vào mặt bốn vương."

Trong nhĩ gian, Vân Thiên Tuyết cũng hiểu ra cái gì, sắc mặt lập tức tái mét, cẩn thận nhìn về Tiêu Thiên Dịch, cũng không dám nói một câu nào nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 145: Thượng phẩm Tủy Tủy Đan

Thế tử Yên Kinh Hồng của Yên Bắc Vương Phủ, hai mắt thâm thúy nhìn ra bên ngoài, đại tiểu thư của Vĩnh Ninh Hậu phủ này không đơn giản.

Yến Thanh Phong trực tiếp trợn mắt nhìn Vân Thiên Tuyết, Vân Thiên Tuyết không dám nói câu nào.

Trong nhĩ gian giống như chết yên lặng, dưới lầu lại bắt đầu đấu giá đan dược khác.

Nào là Tăng Linh Đan, Thăng Linh Đan, còn có cái gì Bỏ Linh Đan.

Song đều không phải là đan dược mà Vân Thiên Vũ muốn, Vân Thiên Vũ không khỏi có chút thất vọng, trong con ngươi khó nén được mất mát.

Chẳng lẽ hôm nay phòng đấu giá căn bản không có Tủy Tủy Đan.

Đối diện hai mặt Tiêu Cửu Uyên thâm thúy rơi vào trên người của nàng, nhớ lại chuyện nữ nhân nàu lúc trước tính kế Tiêu Thiên Dịch, hiện tại Tiêu Thiên Dịch nhất định tức giận hận không giết được nữ nhân này, Tiêu Cửu Uyên không nhịn được nghĩ, rốt cuộc nữ nhân này quá thông minh, hay là Tiêu Thiên Dịch quá ngu ngốc, còn có nữ nhân này từ hôn lễ ngày đó, dường như không phải là nàng của trước kia.

Chuyện gì đã xảy ra?

Tiêu Cửu Uyên đang suy nghĩ, bỗng nhiên phát hiện bản thân mình khi nào để tâm đến một nữ nhân, hẳn lúc nào thì phân tâm vì nữ nhân, nữ nhân thì mắc mớ gì tới hắn, huống chi nữ nhân này còn là Vân Thiên Vũ.

Tiêu Cửu Uyên suy nghĩ lập tức cười lạnh hai cái, không hề suy nghĩ nhiều, mà nhìn về Vân Thiên Vũ lãnh mị nói: "Bổn vương lúc trước lấy được tin tức, hôm nay phòng đấu giá quả thật có một viên Tây Tựu Đan muốn bán đấu giá, cho nên ngươi chờ để đấu giá đi."

Tiêu Cửu Uyên dứt lời, Vân Thiên Vũ sững sốt một chút, quay đầu nhìn Tiêu Cửu Uyên, hắn nói hôm nay phòng đấu giá có Tây Tựu Đan, thật hay giả, với lại hắn sẽ lòng tốt như vậy nói cho nàng biết sao?

Vân Thiên Vũ trong lòng nghĩ như vậy, theo bản năng mở miệng nói: "Ngươi không có gạt ta đi, ngươi từ khi nào thì có lòng tốt như vậy?"

Nàng vừa nói xong, sừng mặt tuần mỹ của Tiêu Cửu Uyên dâng lên một tầng sương lạnh, đồng mâu không nói ra được u ám thâm trầm, hắn nheo lại mắt phượng, cười lạnh nói: "Nếu không tin, như thế cũng không cần lấy."

Tiêu Cửu Uyên dứt lời, trong đại sảnh lầu một vang lên tiếng của bán đấu giá sư rao hàng: "Vật phẩm cuối cùng hôm nay là một viên Tây Tựu Đan, mọi người đều biết, Tây Tựu Đan từ trước đã là đan dược rất trân quý, bất kể là đối với người tu luyện linh lực, hay là đối với người luyện võ người mà nói, đều là đồ tốt, luyện chế Tây Tựu Đan hao tổn dược liệu lớn hết sức, cho nên Tây Tựu Đan hạ phẩm tương đối ít, nhưng hôm nay vừa đúng có một viên Tây Tựu Đan, còn là một viên Tây Tựu Đan thượng phẩm."

Đan dược cho dù là cùng loại đan dược, nhưng cũng phân chia thượng trung hạ tam phẩm, trong đan dược chứa nhiều tạp chất, chỉ có thể là hạ phẩm đan dược, tác dụng của hạ phẩm đan dược cũng giảm xuống rất nhiều, chỉ có thượng phẩm đan dược, mới là đan dược tốt.

Không nghĩ tới viên Tây Tựu Đan này rốt cuộc lại là một viên đan dược thượng phẩm.

Vân Thiên Vũ kích động ra nhìn quanh bên ngoài, thấy bên lầu dưới trong đại sảnh có không ít người cũng ngẩng đầu nhìn quanh, xem ra có không ít người muốn lấy được Tây Tựu Đan.

Chẳng qua là bất kể tốn bao nhiêu ngân lượng, nàng cũng muốn giành được viên Tây Tựu Đan này, dù sao nàng cũng có tiền.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, sau lưng nàng bên trong nhả gian, có người ha hả cười lạnh.

Tiếng cười lạnh này không nói ra được có thâm ý khác, Vân Thiên Vũ vừa nghe không nhịn được da đầu tê dại, vội vàng quay đầu nhìn sang, liền thấy khuôn mặt anh tuấn của Tiêu Cửu Uyên, phượng mi vì tức, con ngươi tràn đầy thâm trầm kiêu ngạo, môi mỏng vẽ ra nụ cười như có như không.

Vân Thiên Vũ vừa nhìn thấy vẻ mặt hắn như vậy, thật sự sợ hắn giận dữ ngăn cản nàng đấu giá Tây Tựu Đan.

Cho nên vội vàng nói: "Ly thân vương gia, ta tiểu nhân đo lòng quân tử, ngươi đại nhân đại lượng ngàn vạn lần cần so đo."

Chờ đến khi bản thân trở nên cường đại rồi tính sổ với hắn sau.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 146: Quang minh chính đại cướp đoạt

Vân Thiên Vũ mặc dù đang ở trong lòng oán thầm, nhưng chỉ sợ Tiêu Cửu Uyên nhìn ra, cho nên sắc mặt cho không nói ra được lạnh nhạt.

Tiêu Cửu Uyên nhìn nàng một lát, từ từ mở miệng: "Cho nên ngươi là một tiểu nhân."

Vân Thiên Vũ mặt đen một cái, cuối cùng cắn răng: "Đúng, ta là tiểu nhân."

"Bổn vương là quân tử."

Vân Thiên Vũ có loại xúc động muốn đánh người, nàng hiện tại muốn lấy được Tây Tựu Đan, hẳn lại ở chỗ này hỏi nàng những lời này, rõ ràng là cố ý.

Nàng nghe lầu dưới đấu giá, chỉ sợ Tây Tựu Đan bị người đoạt được, cho nên trong lòng gấp gấp vô cùng, nhưng lại không thể không trả lời lời của hắn.

"Đúng vậy, vương gia là quân tử, là đại nhân vật, đại nhân có đại lượng."

Lần này được chưa.

Vân Thiên Vũ bình tĩnh nhìn về Tiêu Cửu Uyên, Tiêu Cửu Uyên nhìn nàng biểu hiện tốt vô cùng, cũng khó có khi được không hề làm khó nàng.

"Đầu giá đi."

Vân Thiên Vũ vội vàng quay đầu nhìn về ngoài cửa sổ, lúc này Tây Tuyền Đan đã nâng giá ba vạn lượng.

Có không ít người ở đầu giá Tây Tuyền Đan, nhìn dáng dấp giá tiền này nhất định không thấp, bất quá Vân Thiên Vũ càng thêm tuyên thệ nhất định phải đoạt được.

Nàng mở miệng muốn cùng người khác đấu giá, không nghĩ tới trong nháy mắt Tiêu Cửu Uyên đột nhiên mở miệng: "Tiêu Dạ Thần, người đi kêu giá."

Tiêu Dạ Thần nhíu mày, hai mắt hoa đào hơi nheo lại nhìn về Tiêu Cửu Uyên, không biết Tiêu Cửu Uyên để cho hắn ra giá là có ý gì? Hơn nữa Vũ Mao giống như toàn tâm toàn ý muốn giành được Tây Tuyền Đan, nàng muốn Tây Tuyền Đan làm cái gì?

Tiêu Dạ Thần thật ra thì rất muốn giúp Vân Thiên Vũ đoạt lấy viên Sinh Phu Đan kia, như vậy Vũ Mao cũng không cần mang theo các vết sẹo xấu xí trên mặt, bị người khác bắt nạt, nhưng không nghĩ tới Tuyên vương này bị ôi tiểu nhân chỉ thị cho Lục Uyển Nhi cùng Vũ Mao tranh giành, nam nhân hèn hạ này quá đáng hận.

Thật ra thì từ lúc bắt đầu Tiêu Dạ Thần cũng không nghĩ tới Lục Uyển Nhi và Vũ Mao tranh giành Sinh Phu Đan là do Tuyên vương chỉ thị, hắn nghe Vân Thiên Vũ nói, mới nghĩ đến Lục Uyển Nhi sở dĩ dám gan lớn đến cùng Vũ Mao đoạt lấy Sinh Phu Đan, là bởi vì Tuyên vương chỉ điểm.

Tiêu Dạ Thần vốn đã nổi giận trong bụng, không nghĩ tới Tiêu Cửu Uyên vậy mà để cho hắn đi mua Tây Tuyền Đan, chủ yếu nhất chính là Vũ Mao dường như đặc biệt muốn có.

Nếu Vũ Mao muốn, vậy hắn liền giành lấy cho nàng.

Tiêu Dạ Thần tức giận đùng đùng đứng dậy đi tới trước cửa sổ của nháy mắt, nhìn bên ngoài kêu lên: "Năm vạn."

Vốn là Tây Tuyền Đan đầu giá đã đến ba vạn, người phía dưới đang suy nghĩ thêm bao nhiêu thích hợp, không nghĩ tới đột nhiên vang ra một giọng nói, trực tiếp tăng vọt đến năm vạn.

Trong đại sảnh có không ít người há mồm liền muốn mắng chửi người, nhưng ngẩng đầu nhìn thấy An Thân Vương phủ Tiêu Dạ Thần đứng ở trước cửa sổ nháy mắt.

Tiêu Dạ Thần ra giá xong cũng không có vì vậy im ngay, hai tay hắn đặt lên bệ cửa sổ nhìn người bên ngoài cười lạnh uy hiếp nói: "Hôm nay, gia cũng muốn nhìn một chút ai dám từ trong tay gia giành đan được, ai dám giành, gia nhất định phải giết chết cả nhà của hắn."

Tất cả mọi người trong đại sảnh lâu một và trong các nháy mắt trên lầu hai đều mặt đen.

Đây là thô phi, quang minh chính đại cướp đồ.

Nhưng điều đáng nói là không ít người ngăn ra bị Tiêu Dạ Thần uy hiếp, Tiêu Dạ Thần bản thân hắn chính là thế tử An Thân Vương phủ, trong tay có hai vạn thân vệ.

Thân vương phủ có thể tự mình nuôi thân binh.

Chính bởi vì như vậy, các triều đại thay đổi hoàng đế là sẽ không dễ dàng phong thân vương, trước mắt cả kinh thành, cũng chỉ có hai thân vương là An Thân Vương và Ly thân vương.

Hết lần này tới lần khác hai nhà này còn vừa vặn ở chung một chỗ, cho nên Tiêu Dạ Thần mặc dù xuất khẩu cuồng ngôn, nhưng trong đại sảnh không ai dám tùy tiện tiếp lời.

Các phòng trên lầu hai, cũng có người không sợ Tiêu Dạ Thần, nhưng quan trọng là bọn họ không muốn vì một viên Tây Tuyền Đan mà đắc tội với Tiêu Dạ Thần.

Tây Tuyền Đan mặc dù là đồ tốt, nhưng còn không có khoa trương đến trình độ đó.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Linh khí

Trong lúc nhất thời cả phòng đấu giá yên lặng như tờ, bán đấu giá sư mất thấy không ai dám mở miệng đấu giá, liền trực tiếp đập chùy, giải quyết dứt khoát.

Điều này cũng bày tỏ phòng đấu giá Huyền Thiên chính xác là cấp cho Tiêu Dạ Thần mặt mũi này.

"Hào, năm vạn lượng Tây Tựu Đan thuộc về An Thân Vương phủ thế tử Tiêu Dạ Thần."

Dưới lầu, trong đám người không ít người thất vọng, thờ dài, bất quá cũng không dám nói thêm cái gì.

Ngược lại ở trên nhĩ gian lầu hai phòng của Tiêu Cửu Uyên, Vân Thiên Vũ ngây ngẩn cả người, chỉ đơn giản như vậy sao? Năm vạn lượng ngân phiếu giải quyết.

Nàng trước còn tưởng rằng giá sẽ nâng cao rất nhiều, cũng vì có nhiều người như vậy đấu giá đây.

Nhưng bây giờ nhìn lại ở trước mặt quyền thế mạnh mẽ, kim tiền cũng không dùng được.

Vân Thiên Vũ thờ dài rất nhiều, nghĩ đến Tây Tựu Đan thuộc về mình, được xem là cao hứng một chút, trực tiếp nhìn về Tiêu Dạ Thần, hướng Tiêu Dạ Thần nói cảm ơn.

"Tiêu Dạ Thần, cảm ơn người."

Tiêu Dạ Thần nghe được Vân Thiên Vũ nói tạ ơn, trên mặt thần sắc rốt cục khá hơn một chút.

Song sắc mặt Tiêu Dạ Thần tốt lắm, một người khác trong nhĩ gian lại mất hứng, cả người Tiêu Cửu Uyên tỏa ra hơi thở lạnh lẽo, con ngươi dường như u ám như đầm sâu, khóe môi mím chặt, tuy rằng trong đôi mắt không có nhìn bất luận kẻ nào, chỉ là không chút để ý nhìn chằm chằm chén trà trong tay.

Nhưng mà trong phòng vẫn có người nhìn thấy tâm tình hắn không tốt.

Vân Thiên Vũ vừa nghĩ, liền biết người này tại sao tâm tình không tốt, bởi vì rõ ràng hắn ra lệnh cho Tiêu Dạ Thần thay nàng đấu giá, kết quả nàng chỉ lo tạ ơn Tiêu Dạ Thần, lại quên hắn.

Chuyện này đối với Ly thân vương gia cao cao tại thượng, dĩ nhiên là không thể chấp nhận được.

Vân Thiên Vũ nghĩ thông suốt chuyện này, đáng lẽ muốn nói tức chết đáng đời, có điều là suy nghĩ một chút nàng chỉ tốn năm vạn lượng bạc có thể lấy được Tây Tựu Đan, tâm tình rất tốt nhìn Tiêu Cửu Uyên nói cảm ơn.

"Cảm ơn Ly thân vương gia."

Sắc mặt Tiêu Cửu Uyên khế nóng lên, hơi thở lạnh lẽo trên người phai đi một chút, sắc mặt cũng dễ nhìn một chút, chẳng qua lời nói ra khỏi miệng, cũng không thể dễ nghe.

"Mặc dù ngươi chẳng qua chỉ là một con cò trong tay bốn vương, nhưng bốn vương chưa bao giờ bạc đãi đồ của mình."

Về mặt Vân Thiên Vũ đầy hắc tuyến nhìn hắn, rất muốn chỉ vào mũi của hắn mắng, người mới là đồ đấy.

Chỉ có điều nghĩ đến Tây Tựu Đan, tâm tình của nàng tự dưng tốt lên, cũng lười so đo với lời nói của hắn.

Bên ngoài phòng đấu giá, đấu giá càng ngày càng lợi hại, vật phẩm hiện tại đấu giá là Linh Khí, Linh Khí đối với người tu luyện linh lực mà nói, là cực kỳ quan trọng, cho nên cuộc bán đấu giá bên ngoài hết sức kịch liệt.

Chẳng những người bên dưới đại sảnh lầu một, mà người của tứ đại gia tộc trên các nhĩ gian lầu hai cũng cạnh tranh vô cùng quyết liệt.

Một món Linh Khí tốt, giá đấu cao nhất có thể lên tới hai ba trăm vạn lượng bạc.

Hơn hết tứ đại gia tộc từ trước đến nay không thiếu tiền, cho nên đấu giá Linh Khí vô cùng kịch liệt, chẳng qua là Vân Thiên Vũ cũng không quan tâm, nàng tuy rằng ngoài mặt đang nhìn phía dưới đấu giá. Trên thực tế đầu óc đã sớm bay đến viên Tây Tựu Đan kia rồi.

Không biết nàng có phải hay không thật sự là Tiên Thiên linh mạch thân thể.

Đúng rồi, coi như là Tiên Thiên linh mạch thân thể, còn phân chia hạ trung và thượng đẳng.

Người có linh mạch thân thể thượng đẳng chân chính, tu luyện dĩ nhiên là vô cùng nghịch thiên.

Chỉ có điều linh thể như vậy là cực kỳ hiếm thấy, Vân Thiên Vũ cũng không dám nghĩ đến linh mạch thân thể thượng đẳng, có thể cho nàng một linh thể hạ đẳng, hoặc trung đẳng đã không tệ rồi.

Vân Thiên Vũ nghĩ đến lúc đó thật cao hứng, tâm tư ngày càng tốt hơn, hứng thú nhìn náo nhiệt bên ngoài.

Phía dưới Linh Khí đã giá cạnh tranh cao rất nhiều lần, đều là mười mấy vạn lượng ngân phiếu đánh ra đi.

Vân Thiên Vũ thấy thế chắc lưỡi hít hà, mặc dù nàng cũng rất muốn những Linh Khí đó, nhưng trước mắt nàng ngay cả mình có phải hay không linh mạch thân thể cũng không biết, cho nên Linh Khí tốt hơn nữa, đối với nàng mà nói cũng không thể dùng, đó là lí do mà nàng cũng không suy nghĩ nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 148: Tứ thần linh đồ Yêu trận

Trên đài cao, bán đầu giá sư lần nữa lấy ra một vật phẩm bán đầu giá, lần này chính là...

"Vật phẩm bán đầu giá có chút đặc thù, thật ra thì không tính là một món Linh Khí, mà là một phần linh trận bị thiếu."

Thời điểm bán đầu giá sư nói đến đây, dừng lại nhìn về Tiêu Cửu Uyên, Vân Thiên Vũ tự nhiên thấy được, nhủ mày suy nghĩ người lấy thì lấy, nhìn bên này làm cái gì.

Nàng đang nói thầm trong lòng, bán đầu giá sư đã lên tiếng: "Vật phẩm bán đầu giá là một linh trận bí quyết không trọn vẹn."

"Linh trận bí quyết?"

Lầu dưới có không ít người nói nhỏ, nói thật ra linh trận bí quyết đối với người thường mà nói cũng không có chỗ lợi gì, nhưng đối với linh trận sư mà nói chính là cực kỳ có lợi, nếu như đại trận lợi hại, có lúc đứng trên đỉnh cao của giới cường giả.

Song linh trận sư từ trước đến nay rất ít, chỉ trừ Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên.

Trên đài giọng bán đầu giá sư cười mờ mờ lần nữa vang lên: "Linh trận bí quyết này có tên Tứ Thần Linh Đồ Yêu Trận, chính là một đại trận pháp, nhưng trước mắt đây là tàn cuốn."

Bán đầu giá sư dứt lời, trong đại sảnh, lập tức tiếng nghị luận nhỏ vang lên, tên của đại trận này, vừa nghe là biết một trận pháp rất lợi hại, bất quá đáng tiếc là tàn cuốn.

Nhưng cho dù là tàn cuốn cũng là đồ tốt, chẳng qua vật này chỉ có linh trận sư mới dùng đến, rất ít người đoạt.

Khách dưới lầu, không phải là không có linh trận sư, nhưng ai dám cùng Tiêu Cửu Uyên tranh, mọi người ở đây nghị luận ầm ĩ lúc, trong lầu hai của Tiêu Cửu Uyên, quả nhiên truyền ra một âm thanh kêu giá: "Hai mươi vạn lượng."

Trong đại sảnh, mọi người thờ hốt vì kinh ngạc, quả nhiên là Ly thân vương gia tài đại khí thô, phòng đầu giá Huyền Thiên còn chưa bắt đầu ra giá, liền trực tiếp đưa ra giá hai mươi vạn lượng.

Tuy nói Tứ Thần Linh Đồ Yêu Trận nghe ra rất lợi hại, nhưng chẳng qua là một tàn cuốn, chưa chắc trị giá hai mươi vạn lượng ngân phiếu.

Nhưng những người này cũng không phải là Tiêu Cửu Uyên, bọn họ cũng không biết tầm quan trọng của linh trận bí quyết, Tiêu Cửu Uyên vừa nghe liền biết tàn cuốn này giá trị rất cao, hai mươi vạn lượng bạc là đáng giá, cho nên hắn mới sẽ trực tiếp ra giá hai mươi vạn lượng ngân phiếu.

Người ta phòng đầu giá Huyền Thiên cũng là mở cửa làm ăn, hắn tự nhiên sẽ không để cho bọn họ làm khó.

Quả nhiên Tiêu Cửu Uyên vừa nói, bán đầu giá sư của phòng đầu giá Huyền Thiên, ngay lập tức gõ một chuỗi hoà âm, đem Tứ Thần Linh Đồ Yêu Trận định cho Tiêu Cửu Uyên.

Bán đầu giá lại tiếp tục, phía dưới toàn là linh công bí quyết.

Linh công bí quyết phía dưới là vật bán đầu giá linh tinh.

Những thứ này Vân Thiên Vũ cũng không có hứng thú, chẳng qua là nhìn xem náo nhiệt thôi, Tiêu Cửu Uyên cùng Tiêu Dạ Thần cũng không có hứng thú gì.

Bán đầu giá xong, chính là Linh Thú.

Linh Thú cho tới nay cũng rất được ưa thích, chẳng qua bởi vì bọn chúng đã mở linh trí, cho nên rất khó thuần phục, thậm chí có vài Linh Thú tình nguyện

chết cũng không muốn bị con người bắt được.

Cho nên có thể bắt và đem Linh Thú tới bán, đều là rất trân quý.

Chẳng qua Vân Thiên Vũ và Tiêu Cửu Uyên đối với Linh Thú cũng không lạ gì, chỉ nhìn người khác đấu giá.

Vân Thiên Vũ tuy rằng ngoài mặt đang nhìn người ta đấu giá, trong lòng lại suy nghĩ như thế nào lấy Tây Tuyền Đan trở về Vĩnh Ninh Hậu phủ, lập tức tấy gân phạt tủy, nhất định phải biết được nàng có phải là Tiên Thiên linh mạch thân thể hay không.

Nếu như là thật, vậy nàng có thể tu luyện linh lực.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ phải nhập thần, bên cạnh Tiêu Dạ Thần nhỏ giọng hỏi nàng: "Vũ Mao, ngươi lấy Tây Tuyền Đan làm cái gì?"

Hắn vẫn nghĩ không ra Vân Thiên Vũ muốn Tây Tuyền Đan làm cái gì, Vũ Mao lại không cần vật kia.

Vân Thiên Vũ nhìn Tiêu Dạ Thần một cái, cuối cùng quyết định nói cho Tiêu Dạ Thần mục đích mình cần Tây Tuyền Đan.

"Trước kia ta bị người hạ độc, nhưng người hạ độc cũng không có muốn mạng của ta, chẳng qua làm tắc nghẽn kinh mạch của ta, ngươi nói người sau lưng hạ độc làm tắc nghẽn kinh mạch của ta vì cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 149: Tử Nhân Huyền Ảnh Điều

Vân Thiên Vũ hỏi Tiêu Dạ Thần, Tiêu Dạ Thần ánh mắt lóe lên một cái: "Ngươi nói, ngươi rất có thể là linh mạch thân thể, người hạ độc không muốn để cho người biết chuyện này, cho nên đã hạ độc ngươi. Ngươi mua Tây Tuyền Đan là vì thay mình tẩy gân phạt tủy, thanh trừ trong cơ thể tạp chất."

"Đúng rồi, thông minh."

Vân Thiên Vũ gật đầu, không nghĩ đến hôm nay bọn họ đi tới đây mua đồ, Tiêu Cửu Uyên mua được một Tử Thần Linh Đồ Yêu Trận. Mà nàng cũng mua được Tây Tuyền Đan, chỉ có Tiêu Dạ Thần không có đoạt được gì cả, Vân Thiên Vũ không khỏi băn khoăn, vội vàng nói: "Tiêu Dạ Thần, ngươi vẫn chưa mua gì cả, không bằng mua một món gì đi."

Tiêu Dạ Thần lắc đầu một cái: "Lúc này không có, lần tới trở lại mua là được, thời gian rất dài, huống chi ta là thể tử An Thân Vương phủ cũng không thiếu những thứ đồ này."

Tiêu Dạ Thần không quan tâm nói.

Lầu dưới có giọng nói kích động truyền tới, giọng của bán đấu giá sư the thé cắt đứt cuộc trò chuyện của Vân Thiên Vũ và Tiêu Dạ Thần.

"Sau đây là linh thú cuối cùng, các vị, đây chính là một Linh Thú rất lợi hại, Tử Nhân Huyền Ảnh Điều, nó đã mở linh thức, năng lực công kích rất sức mạnh, hơn nữa có một đôi mắt tím có thể khiến người khác mất tri giác, hết sức lợi hại. Nếu như người nào đoạt được Tử Nhân Huyền Ảnh Điều này, thì đồng nghĩa với thêm một trợ thủ lợi hại."

Bất kể người nào có một Linh Thú lợi hại, chẳng khác nào mang theo bên người một cường giả.

Cho nên Tử Nhân Huyền Ảnh Điều này vừa đem ra, liền hấp dẫn không ít sự chú ý, người của tứ đại gia tộc đều có một ý nghĩ phân tranh cao thấp.

Hơn hết đấu giá một Linh Thú lợi hại như vậy giá ban đầu sẽ đặc biệt cao.

Trên đài bán đấu giá sư đã kêu lên giá: "Hai mươi vạn lượng giá bắt đầu."

Giá bắt đầu vừa hô, lầu dưới tiếng kêu rên một mảnh, nhả gian trên lầu cũng có người đấu giá, trong lúc nhất thời cả phòng đấu giá Huyền Thiên âm thanh ra giá không ngừng, không ai nhường ai, nhưng mắt thấy người tứ đại gia tộc và người của hoàng thất tham dự vào, không ít người trong đại sảnh lầu một dừng lại.

Cũng không phải bởi vì sợ tứ đại gia tộc và người của hoàng thất, mà cùng bọn họ so tài lực, khẳng định không đấu lại.

Biết rõ sẽ thua, cần gì đấu nữa, cho nên cuối cùng người ra giá càng ngày càng ít, chỉ còn lại người trong nhả gian đang đấu giá.

Lúc này giá cả đã lên tới năm mươi vạn lượng, hơn nữa không ai nhường ai, rất muốn đánh đến bể đầu chảy máu mới thôi.

Bên trong nhĩ gian của Tiêu Cửu Uyên, Vân Thiên Vũ cùng Tiêu Dạ Thần cũng không có muốn mua, chẳng qua là đơn thuần xem náo nhiệt thôi.

Vân Thiên Vũ bắt đầu trước vẫn chú ý đến lầu hai đấu giá, từ từ lực chú ý của nàng chuyển dời đến trên đài cao của đại sảnh lầu một, trên đài cao có một chiếc lầu sắt toàn màu đen, trong lòng lúc này nhốt một con Linh Thú, con này Linh Thú toàn thân vết thương, vừa nhìn cũng biết từng cùng người liều chết, cho nên mới phải khắp người thương, tuy nó bị bắt nhốt trong lồng, vẫn như cũ không có khuất phục.

Nó ở trong lồng, nhìn bốn phía thấy không ít người ở đấu giá mua nó, trong mắt nó lóe ra ánh sáng hung tàn, còn không ngừng khễ chọc hàm răng của mình, dường như đang chuẩn bị bất cứ lúc nào cùng người liều chết một kích, trong đôi mắt to tràn đầy lệ khí máu tanh, lạnh lùng nhìn bốn phía, trong mắt tất cả đều là ánh sáng khinh thường.

Nhân loại ngu xuẩn, vậy mà vọng tưởng không chế ta, nằm mơ đi, điều gia ta thà rằng chết, cũng sẽ không để cho người ta làm tọa kỵ đến trên đầu.

Vân Thiên Vũ nhìn một chút, trong lòng hiếu kỳ đứng lên, tại sao nàng có thể cảm nhận được suy nghĩ của Tử Nhân Huyền Ảnh Điều, rõ ràng nó chỉ là một Linh Thú, cùng mình không có chút quan hệ nào, tại sao mình cứ thế là có thể nhìn ra suy nghĩ trong lòng nó.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Đấu giá kịch liệt

Vân Thiên Vũ nhìn Linh Thú trên đài cao kia liều chết giãy giụa, ý đồ cùng người mua Tử Nhân Huyền Ảnh Điều liều chết, dường như thấy được chính mình, tình cảnh không phải là cùng Tử Nhân Huyền Ảnh Điều trước mắt giống nhau sao?

Vân Thiên Vũ nghĩ tới đây, trong lòng đột nhiên đối với Tử Nhân Huyền Ảnh Điều sinh lòng thương hại, nếu như mình có năng lực này, sao không giúp nó một tay, mặc dù nó chỉ là một Linh Thú, nhưng cũng là một sinh mạng, cũng giống như con người có cùng sinh mạng.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, bên trong cơ thể nàng Phượng Hoàng đại nhân đột nhiên kích động lên tiếng.

"Chủ tử, người mau đoạt lấy người này, người này là một người rất lợi hại."

Vân Thiên Vũ cau mày, quay đầu nhìn về người trong nhĩ gian, phát hiện không có người nào chú ý tới nàng nàng.

Xem ra Phượng Hoàng đại nhân và nàng là tâm linh tương thông, người khác không biết, Vân Thiên Vũ vừa nghĩ ở trong lòng hỏi Phượng Hoàng đại nhân: "Linh Thú này có cái gì giống người."

Mặc dù Tử Nhân Huyền Ảnh Điều có hai sở trường, thứ nhất tốc độ nhanh, thứ hai đôi mắt sẽ khiến người khác hôn mê, có thể để cho Phượng Hoàng đại nhân lên tiếng, chắc nó cũng còn bản lĩnh lợi hại hơn.

Nhưng Vân Thiên Vũ vừa hỏi, Phượng Hoàng đại nhân cũng không nói ra được, nàng ô ô a a nói.

"Chủ tử, ta chỉ có thể cảm nhận được nó rất lợi hại, nhưng không biết nó có giống như ta không."

Hai mắt của Vân Thiên Vũ tối sầm, có một loại xúc động muốn đập cho Phượng Hoàng một trận, người cũng không biết người ta lợi hại như thế nào, kêu la cái gì.

Phượng Hoàng đại nhân vẫn đang đặc ý nói: "Mặc dù ta chỉ có thể cảm nhận được sự lợi hại của nó, đúng rồi, nó là một mãnh thú lợi hại, cũng không phải Linh Thú tầm thường."

Vân Thiên Vũ nhắm mắt, nàng không cho là mãnh thú cùng Linh Thú có sự khác biệt gì, hơn nữa nàng đã nhìn ra, Linh Thú trên đài rất hung ác, một tư thế muốn cùng người liều mạng.

Sắc mặt Vân Thiên Vũ ngày càng khó coi ở trong lòng quát lạnh, cảm miệng.

Phượng Hoàng đại nhân không dám nói tiếp nữa, Vân Thiên Vũ vẫn như cũ nhìn bên ngoài.

Lúc này đấu giá đã đến hồi cuối, vẫn còn dư lại hai người đấu giá, một người là thế tử Tường quốc công phủ Tường Ninh Lăng, một người khác không ai khác chính là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

Tường quốc công phủ là gia tộc bên ngoại của thái tử, xưa nay cùng Tuyên vương đối đầu.

Huống chi thái tử không thể tu luyện linh lực, Tường gia đem hết toàn lực cũng phải mua được Tử Nhân Huyền Ảnh Điều này, rõ ràng là vì hộ thân cho thái tử.

Chẳng qua là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch cũng muốn Tử Nhân Huyền Ảnh Điều, bởi vì hắn trước đáp ứng Vân Thiên Tuyết hôm nay phải mua cho nàng ta một con linh sủng, hiện tại Tuyết Nhi nhìn trúng linh sủng này, hắn vô luận như thế nào cũng phải mua cho nàng ta.

Huống chi hắn sao có thể bại trong tay người Tường gia, cũng vì lý do này mà Tiêu Thiên Dịch và người của Tường quốc công phủ, không ai từ bỏ, đấu giá đã lên tới sáu mươi ba vạn lượng.

Hai nhà cũng có chút cố hết sức, mặc dù Linh Thú này khó được, nhưng giá tiền cũng làm cho người không chịu nổi, phải biết rằng bất kể là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, hay là Tường gia, cũng không dám tùy tiện sử dụng một khoản tiền lớn, bởi vì bọn họ phải chi tiêu rất nhiều, phải nuôi thú hạ, muốn lôi kéo trợ thủ, muốn lôi kéo triều thần.

Cho nên vì một Linh Thú, bây giờ có chút không có lời, nhưng hai nhà cũng không cam lòng, vì vậy càng đấu giá về sau, biên độ giá tiền cũng không lớn lắm, đều là tăng năm ngàn lượng.

Vân Thiên Vũ nhìn Tử Nhân Huyền Ảnh Điều trên đài cao hung tàn nhìn chăm chăm bên ngoài, nếu như nàng không ra tay, Tử Nhân Huyền Ảnh Điều này hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nó chắc chắn sẽ không để cho người mua điều khiển nó, ngược lại cam nguyện chịu chết.

Nếu như mình ra tay, cuối cùng thả nó, cũng có thể bảo vệ cho nó một mạng.

Chẳng qua là nhìn giá tiền, Vân Thiên Vũ có chút đau lòng, phải biết nếu như mình tham dự đấu giá, rất có thể mất hết tất cả tiền nàng có, hơn nữa Tiêu Cửu Uyên chưa chắc đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 151: Bảy mươi vạn lượng, giá trên trời

Vân Thiên Vũ nghĩ tới đây, quay đầu thật nhanh nhìn Tiêu Cửu Uyên, Tiêu Cửu Uyên cũng không để ý tới nàng, chỉ hít lại đồng mâu, sâu không lường được nhìn bên ngoài.

Vân Thiên Vũ thu hồi tầm mắt, quay đầu nhìn ra phía ngoài, thấy Tử Nhân Huyền Ảnh Điều trong lồng, không biết tại sao, nàng lại không đành lòng nhìn nó chết.

Cuối cùng Vân Thiên Vũ cắn răng một cái hướng bên ngoài kêu to: "Sáu mươi tám vạn lượng."

Vốn là sáu mươi lăm vạn năm ngàn lượng, nàng trực tiếp ra giá vào sáu mươi tám vạn lượng.

Vân Thiên Vũ vừa gọi, lầu dưới trên lầu, toàn bộ đều bị cả kinh, mọi người quay đầu nhìn về nhà gian của Tiêu Cửu Uyên ở lầu hai.

Chỉ thấy dáng vẻ lạnh nhạt của Vân Thiên Vũ tựa vào trước cửa sổ, dường như nói ra không phải là bạc, mà là một đồng giấy trắng.

Người xem nghiêng răng, nhìn dáng vẻ hào phóng của nàng vùng tiền như rác, chẳng những người lầu dưới mà ngay cả người của lầu trên cũng nghiêng răng, ngay cả trên mặt Tiêu Dạ Thần và Tiêu Cửu Uyên cũng đầy hắc tuyến nhìn nàng.

Nữ nhân này muốn làm gì đây.

Nếu như nói nàng thích Tử Nhân Huyền Ảnh Điều kia, bọn họ lúc trước nhưng không thấy nàng có nửa điểm động tác.

Nếu nói nàng không thích, vậy tại sao bây giờ lại mở miệng.

Hai người đàn ông này hơi suy nghĩ sâu xa, liền nghĩ tới Tiêu Thiên Dịch, chẳng lẽ Vân Thiên Vũ sợ dĩ ra giá, bởi vì muốn đào cho Tiêu Thiên Dịch một cái hố.

Hai người đồng thời nghĩ đến chuyện lúc trước Vân Thiên Vũ gài bẫy Tiêu Thiên Dịch.

Tiêu Dạ Thần không nhịn được mở miệng nói: "Vũ Mao, ngươi có phải muốn gài bẫy Tiêu Thiên Dịch hay không?"

Vân Thiên Vũ lắc đầu, bộ mặt nghiêm túc nói: "Không có, ta muốn có được con Tử Nhân Huyền Ảnh Điều kia."

Lần này Tiêu Dạ Thần và Tiêu Cửu Uyên hai người im lặng nhìn nàng, mâu quang Tiêu Cửu Uyên lạnh nhạt tới tận nói: "Tử Nhân Huyền Ảnh Điều chính là Linh Thú, ngũ thức đã mở, năng lực tương đối khá, nhưng ngươi không có linh lực, lấy cái gì thuần phục nó để cho nó nhận thức ngươi làm chủ, ngươi cho rằng mua một con tiểu miêu tiểu cầu sao?"

Tiêu Cửu Uyên dứt lời, sắc mặt càng càng đen, song con ngươi đầy lệ khí sắc bén.

Vân Thiên Vũ nhún vai một cái, thần nhiên nói: "Ta biết ta thuần phục không được nó, mà ta cũng không muốn thuần phục nó."

Hơn nữa lấy quan điểm của nàng, Từ Nhân Huyền Ảnh Điều, căn bản là không ai thuần phục được, nó là loại đó tình nguyện thả chết, cũng sẽ không làm tọa kỵ cho người ta cưỡi trên đầu nó, trừ phi nó tự nguyện nhận chủ.

Cho nên coi như nàng có linh lực, nó cũng chưa chắc nhận thức nàng làm chủ.

Đĩ nhiên điểm này Vân Thiên Vũ sẽ không nói, nàng nhìn Tiêu Cửu Uyên thần thái tự nhược nói: "Ta chỉ là thấy nó quá đáng thương, cho nên mới phải mua nó, hơn nữa ta mua nó chỉ vì muốn thả nó, cũng không phải là để cho nó nhận chủ."

Lần này chẳng những Tiêu Cửu Uyên, mà Tiêu Dạ Thần cũng tròn mắt.

Hắn nhìn Vân Thiên Vũ, cảm thấy không biết nha đầu này, hẳn nhớ nàng rất lạnh nhạt, hơn nữa đặc biệt yêu tiền, lúc nào thì hào phóng như vậy, hơn nữa còn có thiện tâm như vậy.

"Vũ Mao, điều này không giống ngườì."

Tiêu Dạ Thần nói.

Tiêu Cửu Uyên lãnh khốc vô tình nói: "Đầu óc không có vấn đề đi, ta có đáp ứng sao?"

Vân Thiên Vũ mặt lạnh, muốn cùng hắn nói, đó là bạc của ta.

Nàng đang suy nghĩ, nhả gian bên ngoài, đột nhiên vang lên tiếng cười tươi tắn: "Nếu là Đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ thích con Linh Thú này, vậy thì Tường gia chúng ta liền không nhúng tay vào."

Tường gia thứ nhất ngại sẽ chi nhiều tiền, thứ hai không muốn cùng Tiêu Cửu Uyên phát sinh xung đột, cho nên Vân Thiên Vũ vừa hô giá.

Tường gia liền thối lui, bất quá Tường gia thu tay lại, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch nhưng không có thu tay.

Vừa nghe đến Vân Thiên Vũ thế nhưng giữa đường nhảy ra chặn ngang, Tiêu Thiên Dịch không nói ra được nổi giận, trực tiếp hướng bên ngoài kêu lên: "Sáu mươi chín vạn lượng."

Vân Thiên Vũ không chút suy nghĩ kêu lên: "Bảy mươi vạn lượng."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 152: Không có thói quen

Trong gian phòng trang nhã, Tiêu Thiên Dịch lại muốn tăng giá, thế tử Yên Kinh Hồng của Yên Bắc Hậu phủ mở miệng ngăn cản: "Biểu ca, người quên bài học kinh nghiệm của Hoán Nhan Đan và Sinh Phu Đan."

Yên Kinh Hồng nhắc tới, Tiêu Thiên Dịch đen mặt, nhất thời thật không có mở miệng.

Yên Kinh Hồng nói: "Biểu ca, người nghĩ đi, Vân Thiên Vũ căn bản không có linh lực, nàng không có biện pháp hàng phục Linh Thú, nàng tại sao kêu giá, không phải là vì nâng cao giá hãm hại biểu ca một lần nữa nếu như biểu ca cùng nàng ta đấu giá, ta nghĩ, nàng ta nhất định sẽ nâng cao giá đến đi một vị trí nào đó, nếu như thêm đến một trăm vạn lượng bạc, biểu ca cũng muốn sao "

Yên Kinh Hồng có chút nhúc nhích đầu nhìn biểu ca, cảm thấy biểu ca gần đây thật quá thất thường.

Yên Thanh Phong cũng gật đầu, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Vân Thiên Tuyết, cắn răng cảnh cáo Vân Thiên Tuyết, còn dám nói một câu, người Yên Bắc Hậu phủ nhất định giết chết nàng.

Vân Thiên Tuyết sắc mặt hơi tái, nói thật ra, thực lực của Yên Bắc Hậu phủ không nhỏ, ngay cả Vĩnh Ninh Hậu phủ của nàng cũng không so bằng.

Thật ra thì trong tứ đại gia tộc, Vân gia các nàng xếp cuối cùng, căn bản không thể so được với Yên Bắc Hậu phủ.

Nếu như mình nói cái gì nữa, Yên Thanh Phong nhất định sẽ nghĩ biện pháp giết chết nàng.

Cho nên Vân Thiên Tuyết không dám lên tiếng nữa.

Trong nhả gian, sắc mặt Tiêu Thiên Dịch thay đổi, có điều rốt cuộc không có mở miệng nữa.

Bởi vì trước đó hắn bị Vân Thiên Vũ đập năm mươi vạn lượng ngân phiếu, hiện tại nếu vì mua một Linh Thú liền tiêu hết gần trăm vạn lượng ngân phiếu, như vậy về sau làm gì cũng sẽ gặp phiền toái.

Tiêu Thiên Dịch suy nghĩ trước sau một phen, rốt cục không tăng giá nữa, mà là áy náy nhìn Vân Thiên Tuyết: "Tuyệt Nhi, chờ lần sau, ta nhất định sẽ mua cho nàng một Linh Thú vừa ý."

Vân Thiên Tuyết mặc dù trong lòng không nói ra được thất vọng, nhưng cũng biết lúc này không nên nói thêm cái gì, nếu không chẳng những Tiêu Thiên Dịch đối với nàng thất vọng, ngay cả Yên gia chỉ sợ cũng sẽ không bỏ qua cho nàng.

"Thiên Dịch ca ca, ta biết."

Tiêu Thiên Dịch nhìn dáng vẻ dịu dàng của Vân Thiên Tuyết, trong lòng áy náy không dứt, liền mắng Vân Thiên Vũ đến cầu huyết phun đầu.

Chẳng qua hắn cũng không có ý định tăng giá nữa, mà lâu một trong đại sảnh, bán đấu giá sư đã hô.

"Nếu không có ai tăng giá nữa, bảy mươi vạn lượng đồng ý, con Tử Nhân Huyền Ảnh Điều này thuộc về Đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ."

"Tốt, đồng ý."

Lầu dưới bán đấu giá sư giải quyết dứt khoát, Tử Nhân Huyền Ảnh Điều này liền thuộc về Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ thở phào nhẹ nhõm

Trong nhả gian Tiêu Cửu Uyên vẫn ngồi chậm rãi đứng lên, giống như khí phách của Sư Tử Vương biểng nhác, nhưng từ từ quanh người hắn dâng lên lệ khí, đồng màu càng tràn đầy sương lạnh, từng bước một đi tới trước mặt Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ nhìn vẻ mặt lạnh lùng kiêu ngạo, có chút bất an, theo bản năng lui về phía sau mà đi, mà Tiêu Cửu Uyên cũng không có dừng lại, hắn từng bước đi tới trước mặt Vân Thiên Vũ, dồn Vân Thiên Vũ vào góc tường, mà hắn trên cao nhìn xuống, bá đạo vô cùng mở miệng: "Bốn vương lúc trước nói qua, không đồng ý cho người mua Tử Nhân Huyền Ảnh Điều."

"Nhưng đã mua rồi."

Vân Thiên Vũ lui ở trong góc, cảm thấy tư thế hai người như vậy có chút kỳ quái, nàng cẩn thận tránh đi.

Nhưng động tác của nàng như thế rơi vào trong mắt Tiêu Cửu Uyên, liền bởi vì nàng muốn chạy trốn, cho nên Tiêu Cửu Uyên duỗi cánh tay dài, chống vào góc tường, trực tiếp vây Vân Thiên Vũ lại.

Trên hương thơm người hắn bay vào mũi Vân Thiên Vũ, thật sự là làm cho nàng không quen.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Khoảng cách một thước

Vân Thiên Vũ không nhận được cau mày, trừng mắt nhìn Tiêu Cửu Uyên lạnh lùng nói: "Nhưng mà Tử Nhân Huyền Ảnh Điều đã mua rồi, chẳng lẽ người định để cho người của phòng đấu giá Huyền Thiên thu hồi lại."

"Đó là chuyện của người, không có quan hệ gì với bốn vương."

Hai mắt của Tiêu Cửu Uyên thâm trầm giống như một hồ sâu không đáy, khóe môi tự tiểu phi tiểu.

Về mặt kia rõ ràng nói cho Vân Thiên Vũ, chuyện này tự giải quyết.

Sắc mặt Vân Thiên Vũ cứng đờ, nghĩ đến mình nếu như không có bạc giao ra, chỉ sợ rất nhanh sẽ trở thành trò cười cho cả Đông Ly quốc.

Nghĩ tới đây cái, Vân Thiên Vũ mặt xanh ngắt, cơ thể thẳng tắp cùng Tiêu Cửu Uyên đối mặt.

"Ly thân vương gia, ta dùng bạc của ta mua Tử Nhân Huyền Ảnh Điều, nếu như người không đưa cho ta, ta liền nói cho người khác biết, không phải là ta không có tiền, mà tiền của ta bị Ly thân vương gia giữ, cho nên ta mới không trả nổi."

Đến lúc đó mặt thể diện là Tiêu Cửu Uyên, mà không phải nàng.

Bất quá Vân Thiên Vũ nói xong, ánh mắt Tiêu Cửu Uyên đầy lệ khí bén nhọn, ha ha cười khê hai tiếng: "Ngươi đây là đang uy hiếp bản vương sao?"

Lời của hắn ả chứa sát khí.

Tiêu Dạ Thần vẫn đứng một bên trong nhà gian, lập tức đến gần lại, đưa tay muốn cản Tiêu Cửu Uyên.

"Cửu hoàng thúc, xin bớt giận, xin bớt giận, Vũ Mao làm sao dám uy hiếp người, nàng chỉ là sợ mất thể diện mà thôi, hơn nữa nàng không thể trả nổi tiền, Cửu hoàng thúc người cũng không còn mặt mũi nào có phải hay không, bởi vì trước mặt nàng là vị hôn thê của người a."

Lời của Tiêu Dạ Thần, Tiêu Cửu Uyên ngược lại nghe vào.

Không sai, trước mặt Vân Thiên Vũ là vị hôn thê của hắn, nếu như nàng mất mặt, hắn cũng không còn mặt mũi.

Tiêu Cửu Uyên suy nghĩ nhìn về Vân Thiên Vũ không vui nói: "Bản vương ngược lại không nghĩ tới, ngươi còn là một kẻ phá gia chi tử, bảy mươi vạn lượng mua Tử Nhân Huyền Ảnh Điều để tha."

Vân Thiên Vũ mặc dù có chút đau lòng, nhưng mà nàng nghĩ tới ánh mắt quật cường kiêu ngạo của Tử Nhân Huyền Ảnh Điều kia, ánh mắt kia và nàng vô cùng giống nhau.

Không, nàng không hối hận, nàng liền muốn giúp nó một tay.

"Ta không hối hận."

Tiêu Cửu Uyên lãnh khốc vô tình nói: "Hay cho một câu không hối hận, bất quá bản vương cũng muốn nhắc nhở ngươi một câu, bạc của ngươi giống như không đủ, ngươi định làm như thế nào?"

Hắn nói xong chậm chạp nhắc nhở Vân Thiên Vũ: "Lúc trước bản vương cho ngươi hai ngàn lượng ngân phiếu, sau đó mua quần áo cho ngươi tốn năm ngàn lượng, đồ trang sức đeo tay tốn hai vạn lượng, ngươi mua Tây Tựu Đan dùng năm vạn lượng, hiện tại còn lại sáu mươi chín vạn một ngàn lượng, ngươi mua Tử Nhân Huyền Ảnh Điều là bảy mươi vạn lượng, ta muốn hỏi ngươi, ngươi còn thiếu chín ngàn lượng đi nơi nào kiếm."

Tiêu Cửu Uyên vừa nói, Vân Thiên Vũ tròn tròn mắt.

Sao nàng lại quên mất chuyện này, làm sao bây giờ?

Vân Thiên Vũ cố gắng suy nghĩ, sau đó ngẩng đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên, suy nghĩ có nên mượn hắn chín ngàn lượng trước, về sau trả lại cho hắn.

Bất quá nàng vừa ngẩng đầu, Tiêu Cửu Uyên liền biết trong lòng nàng đánh chủ ý gì, lập tức lãnh mị nói: "Bản vương không cho người khác mượn tiền."

Hắn mới vừa nói xong, một bên Tiêu Dạ Thần lên tiếng.

"Không phải là chín ngàn lượng sao? Vũ Mao, bạc này bán thể tử cho ngươi."

Vân Thiên Vũ lập tức cao hứng, quay đầu nhìn về Tiêu Dạ Thần, mặt tràn đầy cảm kích.

"Cảm ơn người Tiêu Dạ Thần."

Nàng nói xong ngẩng đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên, từ từ đưa tay đẩy Tiêu Cửu Uyên đang ngăn nàng ra, sau đó nhàn nhạt nhắc nhở Tiêu Cửu Uyên: "Vương gia, khoảng cách một thước."

Sắc mặt Tiêu Cửu Uyên lập tức thay đổi, u ám vô cùng nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, hắn không có ngại nàng, nàng lại dám ngại hắn, đây là sống quá kiêu ngạo sao?

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Nợ chín ngàn lượng

Tiêu Cửu Uyên đang muốn nổi giận, Vân Thiên Vũ sớm không để ý tới hắn, nhìn về Tiêu Dạ Thần nói: "Tiêu Dạ Thần, bán đầu giá đã kết thúc, mau theo ta đi lấy Tây Tựu Đan, còn có đem Tử Nhân Huyền Ảnh Điều kia thả đi."

"Được."

Hai người vừa nói chuyện, kẻ trước người sau đi ra ngoài.

Chỉ để lại trong phòng, sắc mặt âm trầm, con người u ám của Ly thân vương gia Tiêu Cửu Uyên, Tiêu Cửu Uyên quanh thân tràn đầy lệ khí nồng đậm, hai mắt càng thêm thẫm trầm tàn bạo, hắc như vậy, làm cho hai người Bạch Diệu và Hắc Diệu từ ngoài cửa đi vào cảm thấy thật tổn sức, hai người không dám nói câu nào, chỉ dám cẩn thận đứng một bên.

Cho đến khi âm thanh lạnh lẽo của Tiêu Cửu Uyên vang lên: "Trở về đưa Tiêu Dạ Thần đến Long Lâm quân đi thao luyện, An Thân Vương phủ lão gia tử vẫn xin bốn vương giúp chuyện này, bốn vương sao có thể không giúp một tay."

Tiêu Cửu Uyên ha hả cười, Bạch Diệu và Hắc Diệu hai người thay Tiêu Dạ Thần bị ai một cái, hắc đã đắc tội gì với vương gia nhà mình, vào Long Lâm luyện tập quân sự, không mất vài lớp da hắc còn có thể đi ra không?

"Vâng, vương gia."

Chủ tớ ba người một đường đi ra ngoài, đi xuống lầu lấy vật phẩm mua được hôm nay, nhân tiện đem bạc thanh toán.

Đợi đến Tiêu Cửu Uyên dẫn người đi tới phòng triển lãm của phòng đấu giá Huyền Thiên, hai người Vân Thiên Vũ và Tiêu Dạ Thần đang đỏ mắt chờ mong hắc đây.

Lúc trước hai người bọn họ vội vàng vàng tới đây lấy đồ, mới nhớ tới người giữ bạc cũng không đến, bọn họ tới cũng vô ích, thế nên chỉ có thể ở bên ngoài chờ, không có bạc người ta sẽ cho người đem đồ mang đi sao?

Tiêu Cửu Uyên vừa qua tới, sắc mặt Vân Thiên Vũ liền ngoan ngoãn nhìn hắc, thái độ không nói ra được hảo.

Nàng chỉ sợ Tiêu Cửu Uyên trở mặt, đừng tưởng rằng mua đồ, đồ chính là nàng, nam nhân thay đổi thất thường này rất có thể sẽ không đem đồ vật giao cho nàng, cho nên nàng tốt nhất không cần phải đắc tội với hắc.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, Tiêu Cửu Uyên đi tới cũng không có nhìn nàng và Tiêu Dạ Thần một cái, dẫn người đi thẳng vào.

Phía sau Vân Thiên Vũ và Tiêu Dạ Thần vội vàng đi vào theo.

Tiêu Cửu Uyên đã ra lệnh Bạch Diệu đem ngân phiếu đưa cho phòng đấu giá Huyền Thiên, hai bên ngay tại chỗ kiểm tra lại ngân phiếu, ngay cả Vân Thiên Vũ thiếu chín ngàn lượng, Tiêu Cửu Uyên cũng giúp nàng thanh toán, cũng không có để cho Tiêu Dạ Thần trả tiền.

Sau khi trả tiền xong, người chủ quản của Huyền Thiên, đem tàn cuốn Tứ Thần Linh Đồ Yêu Trận giao cho Tiêu Cửu Uyên.

Tiêu Cửu Uyên đưa tay lấy được, liền tự lật xem, mà Vân Thiên Vũ vội vàng tiến lên từng bước từ trong tay người chủ trì nhận lấy Tẩy Tủy Đan.

Lúc trước Vân Thiên Vũ vẫn lo lắng Tiêu Cửu Uyên đùa bỡn, để cho nàng không lấy được Tẩy Tủy Đan, hiện tại chân chính lấy được Tẩy Tủy Đan, lòng nàng mới thanh tĩnh lại.

Nàng thậm chí gấp gáp muốn lập tức trở về Vĩnh Ninh Hậu phủ đi tẩy gân phạt tủy, kiểm tra một chút đến tột cùng nàng có phải là Tiên Thiên linh mạch thân thể không.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, chủ quản phòng đấu giá Huyền Thiên mở miệng thanh âm ôn hòa nói: "Vân tiểu thư, con Tử Nhân Huyền Ảnh Điều này cũng thuộc về ngươi."

Người này vừa nói xong, trong phòng tất cả mọi người đều quay đầu thuận thanh nhìn sang.

Chỉ thấy Tử Nhân Huyền Ảnh Điều bị nhốt trong một lồng sắt to lớn, lúc này Tử Nhân Huyền Ảnh Điều tàn ác nhìn người bên ngoài, nhất là Vân Thiên Vũ, tựa hồ tính toán tùy thời muốn cùng Vân Thiên Vũ liều mạng.

Vân Thiên Vũ vừa nhìn thấy bộ dáng của nó, liền nghĩ tới mình tiêu hết bảy mươi vạn lượng bạc, nàng hiện tại một xu tiền cũng không có.

Không đúng, chẳng những một xu tiền không có, nàng còn thiếu Tiêu Cửu Uyên chín ngàn lượng bạc đấy.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 155: Cứu một đại gia

Vân Thiên Vũ nghĩ đến thiếu bạc Tiêu Cửu Uyên bạc, không nhận được nhìn về lồng sắt nhốt Tử Nhân Huyền Ảnh Điều trừng mắt nói: "Hung cái gì hung, ta chính là xài hết tất cả tiền tới cứu người một mạng, người còn hung dữ. Thật là... thật không có lương tâm"

Lời nói của Vân Thiên Vũ khiến cho Tử Nhân Huyền Ảnh Điều trong lòng ngáy ngẩn cả người, nữ nhân vậy mà hiểu ý nghĩ của nó sao? Đây không quá có thể đi.

Hơn nữa cho dù là như vậy, nàng cũng đừng muốn cười trên đầu của nó, nó sẽ không để cho loài người sai khiến nó như nô dịch, nó tình nguyện vừa chết.

Bên ngoài Vân Thiên Vũ lần nữa cảm nhận được ý định của Tử Nhân Huyền Ảnh Điều, nàng hừ lạnh nói: "Ta không có ý định thuận phục ngươi, chẳng qua là vì cứu ngươi một mạng thôi, ta lập tức để cho người thả ngươi đi."

Nàng sau khi nói xong đứng thẳng người tính toán cho người mở lồng sắt ra.

Trong phòng, chủ quản phòng đấu giá Huyền Thiên đã trợn mắt há hốc mồm, khuôn mặt khó có thể tin.

Vân tiểu thư chỉ bảy mươi vạn lượng ngân phiếu chỉ vì muốn thả Tử Nhân Huyền Ảnh Điều, điều này sao có thể a.

Tử Nhân Huyền Ảnh Điều chính là một Linh Thú lợi hại, hẳn cho rằng nàng mua Tử Nhân Huyền Ảnh Điều là vì để cho vương gia giúp nàng thuần hóa, để cho nàng bên người có Linh Thú bảo vệ, cũng vì Vân tiểu thư không có linh lực.

Không nghĩ tới Vân tiểu thư mua Tử Nhân Huyền Ảnh Điều không phải vì bảo vệ chính mình, mà là vì buông tha nó.

Người chủ quản phòng đấu giá Huyền Thiên không biết nói cái gì cho phải, thật lâu không động.

Vân Thiên Vũ đã mở miệng ra lệnh cho hắn: "Mở lồng sắt để nó đi."

Nàng vừa mở miệng, trong lòng Tử Nhân Huyền Ảnh Điều cảnh giới nhìn bên ngoài, đồng thời trong lòng suy nghĩ, nữ nhân này chẳng lẽ là định dùng nhu tình đã động nó, sau đó để cho nó cảm động nghe lệnh của nàng, nằm mơ.

Tử Nhân Huyền Ảnh Điều đang suy nghĩ, bên ngoài phòng đấu giá Huyền Thiên người chủ trì đã mở miệng nhắc nhở Vân Thiên Vũ.

"Vân tiểu thư, con Tử Nhân Huyền Ảnh Điều này, là một con Linh Thú cực kỳ lợi hại, tính khí lại hung ác, nhất định phải mang về từ từ thuần hóa, nếu người trực tiếp thả nó như vậy, nếu như nó nổi giận, thế nào cũng đã thương người."

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn về lồng sắt, chuyện này cũng có thể, con Linh Thú này quả thật rất hung ác, hơn nữa nhìn bộ dáng cừu hận không dứt của nó, chuyện này trước hết cùng nó thuyết phục.

Nàng suy nghĩ nhìn về Tử Nhân Huyền Ảnh Điều: "Ta sẽ cho người thả ngươi, ngươi đừng đã thương người."

Vân Thiên Vũ vừa nói, trong phòng mọi người nhìn nàng, vô cùng quái dị, nữ nhân này vậy mà cùng Tử Nhân Huyền Ảnh Điều cò kè mặc cả.

Nàng hiểu suy nghĩ của Tử Nhân Huyền Ảnh Điều sao?

Tuy nói Linh Thú cùng chủ tử sau khi khế ước, sẽ tâm linh tương thông lẫn nhau, nhưng Vân Thiên Vũ cũng không có cùng Tử Nhân Huyền Ảnh Điều khế ước, nàng làm sao sẽ hiểu ý nghĩ của Tử Nhân Huyền Ảnh Điều.

Mọi người không nghĩ ra, cuối cùng cùng nhau nhìn về Tử Nhân Huyền Ảnh Điều bị nhốt trong lồng sắt, phát hiện Linh Thú này hơi nheo đôi mắt tràn đầy hung quang, âm ngoan nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, không ngừng cảnh giác Vân Thiên Vũ, hoặc là nên nói nó hoài nghi Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ một mặt im lặng nhìn Linh thú trong lồng kia cuồng vọng không kềm chế được, vì sao nàng cảm thấy Linh Thú này và người phía sau nàng có chút giống nhau.

Vân Thiên Vũ theo bản năng quay đầu nhìn lại, nhìn về Tiêu Cửu Uyên sau lưng.

Tiêu Cửu Uyên vừa vặn thấy nàng nhìn hắn, ngũ quan tuấn mỹ tuyệt luân lập tức tràn đầy lệ khí, đồng mâu càng thêm hàn quang lập lòe, dường như muốn cắt đứt cái cổ nhỏ của nàng.

Vân Thiên Vũ vội vàng quay đầu nhìn về Tử Nhân Huyền Ảnh Điều trong lồng, trong lồng có chút phát cáu, tồn bảy mươi vạn lượng bạc muốn cứu con chồn chết tiết này một mạng, kết quả hắn cũng giống như một đại gia.

Vân Thiên Vũ càng nghĩ càng phát cáu, cuối cùng chỉ vào Tử Nhân Huyền Ảnh Điều quát lạnh: "Ngươi đừng làm ra vẻ đại gia cho ta, trực tiếp cho một câu, được hay không được, được ta sẽ để cho người thả ngươi, không được ta sẽ để cho người mang ngươi đi vào rừng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Chẳng thêm nhìn lại

Từ Nhân Huyền Ảnh Điều từ trong lồng sắt nhìn về nữ nhân ngoài kia, suy nghĩ lời nàng nói lúc trước, đi trở về rừng rậm, vẫn bị người mang đưa trở về.

Từ Nhân Huyền Ảnh nghĩ tới nghĩ lui, cảm giác mình vẫn là đi trở về tương đối có thể diện, cuối cùng nhìn Vân Thiên Vũ ngạo khí gật đầu, đây coi như là đồng ý lời nói của Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ lập tức ngồi thẳng lên nhìn về người chủ trì phòng đấu giá Huyền Thiên sau lưng nói: "Thả nó đi."

"A, nếu như nó đã thương người làm sao bây giờ?"

Người chủ trì phòng đấu giá Huyền Thiên bị hoảng sợ lắc đầu.

Vân Thiên Vũ lờ mờ hần một cái, nói: "Không thấy nó đáp ứng sao?"

"Nó đáp ứng, cũng sẽ không lật lọng sao? Nó chẳng qua là một con thú."

Vân Thiên Vũ hừ lạnh: "Thú thể nào? Nó ban đầu sẽ không không có vô cớ hại người, các người đi bắt nó, mới có thể chọc giận nó, từ đó bị nó đã thương, không đổ hết trách nhiệm lên trên động vật vô tội, ta cũng muốn nói, có lúc người so thú đáng sợ hơn nhiều."

Vân Thiên Vũ nghĩ tới trong Vĩnh Ninh Hậu phủ đều là yêu ma quỷ quái, giờ khắc này nàng cũng cảm thấy Từ Nhân Huyền Ảnh Điều này so với bọn súc sinh kia càng giống người hơn.

Sau lưng trong lồng sắt, Từ Nhân Huyền Ảnh Điều có chút ngây ngô, nó vẫn là lần đầu tiên nghe được có người nói như vậy.

Tại sao nó cảm thấy trong lồng ẩm áp đây, giống như có người đã từng nói với nó những lời như vậy.

Nó muốn tự nói với mình đây chỉ là quý khách của nữ nhân trước mắt, nàng là cố ý, làm bộ lừa gạt nó, vì để cho nó nhận thức nàng làm chủ.

Nhưng là tại sao nó cảm thấy nàng nói là sự thật đây.

Trong lòng Từ Nhân Huyền Ảnh Điều tâm tình phức tạp không ai có thể hiểu được.

Vân Thiên Vũ giờ phút này lực chú ý hoàn toàn không có đặt trên người Từ Nhân Huyền Ảnh Điều, tự nhiên không biết tâm tư nó phập phồng.

"Để cho người thả nó, người nói nhảm nhiều như vậy."

Vân Thiên Vũ sờ sờ Tẩy Tủy Đan trong tay áo, nàng hiện tại muốn trở về Vĩnh Ninh Hậu phủ đi tẩy gân phạt tủy, đối với chuyện khác không có hứng thú.

Người chủ trì phòng đấu giá Huyền Thiên bị Vân Thiên Vũ dọa sợ hết hồn, cuối cùng nhìn về Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên.

"Vương gia, người xem chuyện này."

Tiêu Cửu Uyên mâu quang thâm thúy nhìn Vân Thiên Vũ, lúc trước lời nói của Vân Thiên Vũ từ một khía cạnh khác mà nói, hẳn là thừa nhận, có lúc thú so người trung thành hơn.

Linh thú nếu như nhận thức đúng một người chủ nhân, cho đến khi chủ nhân chết, cũng sẽ không dễ dàng phản bội chủ nhân, nhưng con người, chỉ cần có xung đột lợi ích, có thể trong chớp mắt trở mặt vô tình.

Tiêu Cửu Uyên vừa nghĩ vừa phát tay ra lệnh: "Thả nó đi."

Người chủ trì phòng đấu giá Huyền Thiên thấy Tiêu Cửu Uyên cũng cho thả Từ Nhân Huyền Ảnh Điều, tự nhiên không dám khinh thường, lập tức cẩn thận đi tới, rón rén mở lồng sắt ra, đợi đến cửa lồng mở ra sau, hẳn thật nhanh chạy đi, phải cách Từ Nhân Huyền Ảnh Điều xa một chút.

Từ Nhân Huyền Ảnh Điều chậm chậm từ trong lồng đi ra, một đôi từ mắt cảnh giác nhìn mấy người trong phòng, nó trước sau quan sát một lần, cuối cùng phát hiện trong phòng này người cường đại nhất chính là người có dáng dấp dễ nhìn, người này vừa nhìn chính là một người lợi hại, cho nên nó phải cẩn thận.

Về phần nữ nhân mua nó, một chút linh lực cũng không có, nó căn bản không cần lo lắng.

Từ Nhân Huyền Ảnh Điều trong lòng suy nghĩ, ngẩng đầu nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ cúi đầu nhìn nó, phát hiện nó bị thương rất lợi hại, nhấc chân liền đi tới bên cạnh nó.

Từ Nhân Huyền Ảnh Điều lập tức lui về sau một bước, Vân Thiên Vũ dừng lại, từ trong tay áo móc ra một bình thuốc, đẩy lọ thuốc cho nó: "Người bị thương, uống thuốc đi thôi."

Bất quá Từ Nhân Huyền Ảnh Điều nhìn đan được trên đất, chẳng thèm ngó tới, chớ đừng nói chỉ là ăn.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 157: Bắt ngờ tập kích

Vân Thiên Vũ thấy thế nổi giận không dứt, nhất là ánh mắt của nàng nhìn thấy nụ cười tự tiểu phi tiểu trên mặt Tiêu Cửu Uyên, vẻ mặt kia rõ ràng là nói nàng tự làm tự chịu, tự mình chuốc lấy cực khổ.

Được rồi, Vân Thiên Vũ cũng cảm giác mình tự mình chuốc lấy cực khổ, khó có được nàng phát một lần thiện tâm, còn sử dụng hết bảy mươi vạn lượng ngân phiếu, kết quả người ta còn không cảm kích.

Sắc mặt Vân Thiên Vũ lạnh lùng nhìn chằm chằm Từ Nhân Huyền Ảnh Điều trước mặt, không vui nói: "Người đã sợ ta hại người, vội vàng rút đi."

Nàng nói xong quay đầu nhìn về Tiêu Dạ Thần nói: "Người phải hai người bảo vệ con chồn này chớ bị người bắt đi."

Nếu như con chồn này không có bị thương, người bình thường bắt nó là bắt không được, nhưng lúc này nó đang bị thương, không cho phép nó lại bị người bắt đi, nếu như vậy bảy mươi vạn lượng bạc kia của nàng không phải là mất trắng sao? Cho nên vẫn là phải người bảo vệ nó đừng để bị người bắt được mới phải.

Vân Thiên Vũ vừa nói, Tiêu Dạ Thần liền đồng ý, Vũ Mao đã quyết định như vậy, hấn vẫn là ủng hộ đi.

Mặc dù hấn cũng cảm thấy tốn bảy mươi vạn lượng ngân phiếu rồi đem thả nó đi là không có lời, huống chi tiểu súc sinh này còn không biết cảm ân.

Tiêu Dạ Thần hung hăng tròn mắt nhìn Từ Nhân Huyền Ảnh Điều một cái, sau đó đáp ứng.

"Được."

Hấn nói xong lập tức gọi một gã thủ hạ đi vào, phân phó hấn mang mấy người bảo vệ Từ Nhân Huyền Ảnh Điều chớ bị người bắt được, đem nó thuận lợi đưa vào rừng rậm.

Từ Nhân Huyền Ảnh Điều nhìn động tĩnh này, rốt cục xác nhận Vân Thiên Vũ đúng là cứu nó một mạng, cũng không có tính toán gì với nó.

Từ Nhân Huyền Ảnh Điều nhất thời trong lòng suy nghĩ phức tạp, đã bao lâu, không ai quan tâm nó như vậy, cảm giác này thật kỳ quái, giống như đã từng có người quan tâm nó như vậy, nhưng mà tại sao nó không nhớ ra được đây.

Trong phòng, Vân Thiên Vũ không hề nữa nhìn Từ Nhân Huyền Ảnh Điều, mà là nhìn nói với Tiêu Dạ Thần: "Chúng ta đi thôi."

Tây Tuyền Đan đã lấy được, nàng muốn lập tức trở về phủ đi tẩy gân phạt tủy.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, trước khi một bước đi ra ngoài, cũng không biết cách nàng không xa Từ Nhân Huyền Ảnh Điều ánh mắt từ từ tối, nhìn chằm chằm bóng dáng kia rồi đi, thấy nàng đi, nó thế nhưng hết sức không muốn, còn có một loại cảm giác sợ nàng đi mất.

Nếu nó thích cùng với nàng ở chung một chỗ, liền không rời bỏ nàng.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Từ Nhân Huyền Ảnh Điều ở trong lòng ra quyết định, đồng thời thân thể nó vừa động, nhanh như tia chớp bắn thẳng về phía ót Vân Thiên Vũ.

Trong phòng, người nào cũng không có nghĩ đến Từ Nhân Huyền Ảnh Điều lại đột nhiên xuất thủ.

Mọi người sợ hết hồn, trong đó Tiêu Dạ Thần sắc mặt khó coi, tay vừa nhấc liền muốn đánh bay Từ Nhân Huyền Ảnh Điều.

Nhưng là khác một đạo lam quang dày đặc ừ ừ kéo đến bao phủ cả không gian, tất cả mọi người cảm thấy trong lồng ngực cứng lại, mọi người cảm thấy hít thở cũng khó khăn, linh lực của Tiêu Dạ Thần trực tiếp bị nghiền nát, hóa thành vô hình, mà kia lam quang dày đặc kia chạy thẳng tới Từ Nhân Huyền Ảnh Điều.

Vân Thiên Vũ nhìn thấy người ra tay lại là Tiêu Cửu Uyên, không nghĩ tới linh lực của Tiêu Cửu Uyên thế nhưng lại cường đại như vậy, chẳng những để cho bọn họ cảm nhận được uy áp cường đại, ngay cả nhúc nhích cũng không được.

Đây chính là Lam Linh uy lực sao? Thật là mạnh mẽ, người bình thường gặp phải Lam Linh chỉ có thể bị nghiền thành mảnh vụn.

Có điều hai mắt Vân Thiên Vũ nhìn thấy khi lam quang thẳng tới Từ Nhân Huyền Ảnh Điều, không khỏi nhìn về Từ Nhân Huyền Ảnh Điều, lại phát hiện

trong mắt Từ Nhân Huyền Ảnh Điều có một tia tuyệt vọng, hơn nữa ánh mắt của nó nhìn nàng thế nhưng có chút quyến luyến.

Đúng vậy, Vân Thiên Vũ thấy rất rõ ràng, nó cũng không phải là công kích nàng.

Trong điện quang hỏa thạch, Vân Thiên Vũ lên tiếng ngăn cản Tiêu Cửu Uyên.

"Tiêu Cửu Uyên, không được giết nó, nó tựa hồ cũng không có muốn hại ta."

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Tử Nhân Huyền Ảnh Điều nhận chủ

Tiêu Cửu Uyên nghe được tiếng kêu của Vân Thiên Vũ, linh lực xoay mình thu về một chút, linh lực chấn động cũng chênh lệch một chút, cũng may là như vậy, nhưng Tử Nhân Huyền Ảnh Điều cũng bị hấn đánh bay ra ngoài, âm một tiếng hung hăng đập vào trên tường.

Vèo một tiếng miệng phun máu tươi trên đất đi.

Vân Thiên Vũ muốn động lại không nhúc nhích được, bởi vì dưới uy áp của Lam Linh, người bình thường căn bản không nhúc nhích được.

Cho đến Tiêu Cửu Uyên thu hồi linh lực, Vân Thiên Vũ mới có thể hành động, trong lòng nàng nóng lòng chạy vội tới bên cạnh Tử Nhân Huyền Ảnh Điều, khẩn trương nhìn Tử Nhân Huyền Ảnh Điều trên đất.

"Người không sao chứ?"

Trong phòng phòng đấu giá Huyền Thiên người chủ trì cùng với Tiêu Dạ Thần tròn tròn mắt, cái này gọi là chuyện gì?

Toàn thân Tiêu Cửu Uyên hiện đầy lệ khí, đồng mâu càng thêm tràn đầy lạnh lẽo, âm trầm suy nghĩ nhìn Vân Thiên Vũ.

Hắn cũng không phải là bởi vì Vân Thiên Vũ quan tâm Tử Nhân Huyền Ảnh Điều mà tức giận, mà là lúc trước mình thấy nữ nhân này gặp nguy hiểm, vậy mà không cần suy nghĩ liền ra tay cứu nàng.

Đây rõ ràng là nàng tự tìm khổ ăn, mắc mớ gì tới hắn, hắn tại sao không cần suy nghĩ liền ra tay.

Cho nên Tiêu Cửu Uyên trong lòng nổi giận không dứt, hắn đây là tức giận mình không cần suy nghĩ liền xuất thủ.

Hơn nữa Vân Thiên Vũ sau khi được cứu, không biết cảm tạ hắn, mà đi quan tâm con súc sinh kia muốn hại nàng, điều này làm cho Tiêu Cửu Uyên rất không thoải mái, cho nên trên khuôn mặt tuấn mỹ, tràn đầy sương lạnh, hắn âm trầm vô cùng nhìn Vân Thiên Vũ một cái sau, xoay người bước nhanh đi ra ngoài.

Trong phòng Bạch Diệu cùng Hắc Diệu hai người hung hăng nhìn Vân Thiên Vũ một cái.

Nữ nhân không có lương tâm này, vương gia cứu nàng cũng không biết quan tâm một cái, thế nhưng lại đi quan tâm con súc sinh muốn đả thương người.

Trong phòng, Tiêu Dạ Thần khó được một lần không đồng ý chuyện Vân Thiên Vũ làm.

Hắn đi tới sau lưng Vân Thiên Vũ, bất mãn nói: "Vũ Mao, người lần này thật quá đáng, rõ ràng Cửu hoàng thúc cứu ngươi, ngươi vậy mà không biết cảm tạ hắn, ngược lại quan tâm tiểu súc sinh này."

Tiêu Dạ Thần vừa nói, Tử Nhân Huyền Ảnh Điều bị trọng thương phẫn nộ nhìn về Tiêu Dạ Thần.

Mặc dù bị trọng thương, ánh mắt nó vẫn như cũ rất hung tàn.

Tiêu Dạ Thần thấy thế nổi giận không dứt, thật muốn một cước giết chết nó.

Hết lần này tới lần khác Vân Thiên Vũ ngẩng đầu nhìn hắn nói: "Tiêu Dạ Thần, ngươi không tin tưởng sao, nó không có muốn thương tổn ta, chúng ta hiểu lầm nó."

Nàng sau khi nói xong, vươn tay ở trước mặt Tiêu Dạ Thần lung lay một cái: "Trên người ngươi nhất định có đan dược chữa trị nội thương, cho ta mượn dùng một chút, ta sau này sẽ trả lại ngươi."

Tiêu Dạ Thần nhìn Tử Nhân Huyền Ảnh Điều rên rên trên mặt đất, lại nhìn Vân Thiên Vũ, vốn là muốn nói không cho.

Nhưng khi nhìn ánh mắt Vân Thiên Vũ bình tĩnh nhìn hấn, quả thực không mở miệng nói được, cuối cùng tâm bất cam tình bất nguyện móc ra một viên đan dược trị nội thương đưa tới tay Vân Thiên Vũ.

Tiêu Dạ Thần mặc dù ngoài mặt đưa cho đan dược, trong lòng lại đem Tử Nhân Huyền Ảnh Điều mắng cho một trận.

Đồng thời hấn cảnh giác nhìn chăm chăm Tử Nhân Huyền Ảnh Điều, chỉ sợ nó lại công kích Vân Thiên Vũ lần nữa.

Lần này Vân Thiên Vũ đem đan dược đưa tới trước mặt Tử Nhân Huyền Ảnh Điều, nó tuyệt không chần chờ liền nuốt xuống, hết sức tin tưởng Vân Thiên Vũ.

Đan dược vào bụng, Tử Nhân Huyền Ảnh Điều rất nhanh liền khôi phục một chút tinh thần.

Vân Thiên Vũ thấy nó khá hơn một chút, đang muốn phân phó Tiêu Dạ Thần kêu thủ hạ đem Tử Nhân Huyền Ảnh Điều đưa đi.

Không nghĩ tới Tử Nhân Huyền Ảnh Điều, thân thể vừa động, một cái móng vuốt nhanh chóng vô cùng chụp tới trên mặt Vân Thiên Vũ.

Một đạo hồng quang nhanh chóng ở sau gáy Vân Thiên Vũ thoáng qua.

Nhanh đến cũng không có ai phát hiện, sắc mặt Tiêu Dạ Thần sau lưng Vân Thiên Vũ thay đổi, quát to một tiếng: "Vũ Mao."

Hấn một chương liền muốn đánh Tử Nhân Huyền Ảnh Điều.

Song Tử Nhân Huyền Ảnh Điều hành động hết sức nhanh chóng, sớm lắt mình tránh được.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 159: Điều gia hung bạo

Bên ngoài phòng, Tiểu Linh Đang và Họa Mi hai người nghe được Tiêu Dạ Thần kêu lên xông vào.

Lúc trước Tiêu Cửu Uyên ở trong phòng, các nàng không dám đi vào, hiện tại Tiêu Cửu Uyên đi, các nàng rốt cục dám đi vào.

Vừa tiến đến liền thấy Tiêu Dạ Thần kinh hãi nhìn chủ tử nhà mình.

Tiểu Linh Đang và Họa Mi lo lắng, thật nhanh chạy tới bên cạnh Vân Thiên Vũ hỏi tới: "Tiểu thư, người làm sao vậy?"

"Vân tỷ tỷ, người làm sao vậy?"

Vân Thiên Vũ tỉnh thần, giơ tay lên sờ sờ sau gáy mình, phát hiện sau gáy không có sao, đây là chuyện gì xảy ra? Lúc trước nàng rõ ràng cảm giác được sau gáy tê rần.

Vân Thiên Vũ nghĩ đến cái gì đó quay đầu nhìn về Tử Nhân Huyền Ảnh Điều, liền thấy nó nhìn về phía nàng hành lễ, trong miệng kêu: "Chủ nhân."

Lần này Vân Thiên Vũ hiểu Tử Nhân Huyền Ảnh Điều tại sao muốn công kích nàng, thật ra thì nó cũng không phải là muốn công kích nàng, chẳng qua là cùng nàng khế ước.

Trong gian phòng một bên Tiêu Dạ Thần và người chủ trì của phòng đấu giá Huyền Thiên cũng nhìn ra, mấy người vừa nghĩ, liền biết thì ra là con Tử Nhân Huyền Ảnh Điều này nhận chủ, cũng không phải là nó muốn công kích Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ chỉ có chút ngoài ý muốn, nhìn Tử Nhân Huyền Ảnh Điều nói: "Người không đi, không phải là đầu có chết cũng không phục sao? Ta là sợ người chết cho nên mới cho người đan dược, cứu người một mạng."

Tử Nhân Huyền Ảnh Điều hung hăng co rút khóe miệng, sau đó nhìn Vân Thiên Vũ một cái nói.

"Ta là điều gia như vậy dễ dàng khuất phục người sao? Ta là bị chủ nhân làm cho cảm động."

Trong phòng, người khác nghe không hiểu Tử Nhân Huyền Ảnh Điều nói, bất quá nó là linh sủng của Vân Thiên Vũ, chỉ có Vân Thiên Vũ nghe hiểu được.

Tiêu Dạ Thần nhìn rất là mừng thay cho Vân Thiên Vũ.

"Vũ Mao, thật tốt quá, không nghĩ tới con chồn này vậy mà nhận thức người là chủ, lần này người có một chỉ Linh Thú hộ thân, ta yên tâm nhiều hơn."

Vân Thiên Vũ nhìn Từ Nhân Huyền Ảnh Điều một chút, cũng thật cao hứng.

Bất quá nàng vẫn không quên cảnh cáo Từ Nhân Huyền Ảnh Điều: "Ngươi tự nguyện ý lưu lại, cũng không phải là ta cưỡng bách ngươi, cho nên sau này ngươi phải nghe theo mệnh lệnh của ta làm việc, nếu như không phục tùng mệnh lệnh của ta làm việc, ta chắc chắn đem ngươi đuổi đi."

Từ Nhân Huyền Ảnh Điều không có lên tiếng, đây là bày tỏ nhận lời Vân Thiên Vũ nói.

Vân Thiên Vũ vốn là muốn cứu Từ Nhân Huyền Ảnh Điều một mạng, không nghĩ tới cuối cùng có được một con Linh Thú, nói mất hứng là giả, trong lòng của nàng hết sức cao hứng, nhìn Từ Nhân Huyền Ảnh Điều nói: "Ngươi tên là gì?"

Từ Nhân Huyền Ảnh Điều suy nghĩ một chút nói: "Điều gia."

Vân Thiên Vũ co rút khóe miệng, nhìn Từ Nhân Huyền Ảnh Điều, miễn cưỡng nói: "Ta gọi Tiểu Từ cũng không sai biệt lắm."

Tiểu Từ? Tiểu Từ?

Quai hàm của Từ Nhân Huyền Ảnh Điều muốn rớt xuống, cổ tình trong phòng còn có hai nữ nhân mặt cười đùa nói.

"Tiểu Từ, tên thật đáng yêu, ta tên là Tiểu Linh Đang."

"Đúng vậy, quả thật rất đáng yêu, Tiểu Từ, ta là Họa Mi tỷ tỷ."

Từ Nhân Huyền Ảnh Điều trực tiếp máng lên, khá ái cái đầu ngươi, ta là Điều gia là Điều gia.

Chủ tử ta muốn cầu xin đổi tên.

Đáng tiếc Vân Thiên Vũ căn bản không để ý tới nó, đã xoay người cùng Tiêu Dạ Thần đi ra ngoài.

Tiểu Linh Đang cùng Họa Mi cười híp mắt nhìn Từ Nhân Huyền Ảnh Điều.

"Tiểu Từ, đi."

"Tiểu Từ, muốn tỷ tỷ ta ôm ngươi sao?"

Điều gia nổ tung, đuổi theo Vân Thiên Vũ, nó kiên quyết yêu cầu đổi tên.

Đáng tiếc sau khi nó đuổi theo, còn chưa kịp để cho Vân Thiên Vũ đổi tên, bởi vì có người ngăn cản Vân Thiên Vũ.

Người chặn đường Vân Thiên Vũ, chính là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, sắc mặt Tiêu Thiên Dịch lúc này cũng không tốt, bởi vì lúc trước Vân Thiên Vũ gài bẫy hấn, chẳng những gài bẫy hấn, còn nói ra hấn và Lục gia có quan hệ, trước mắt thái tử và các vương gia khác chỉ sợ cũng phải người nhìn chăm chú vào Lục gia, nhìn chăm chú vào Lại bộ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Tuyên vương giận dữ

Trong lòng Tiêu Thiên Dịch không nói ra được hối hận, nhưng không có biện pháp nào. Hấn sở dĩ bị buộc vào cục diện như thế, cũng bởi vì nữ nhân Vân Thiên Vũ này.

Bây giờ Tiêu Thiên Dịch mặc dù không cam lòng, cũng không có thể không thừa nhận một chuyện, Vân Thiên Vũ này rất thông minh, nàng tuyệt đối không phải nữ nhân bình thường có thể so sánh.

Lúc này, trong lòng Tiêu Thiên Dịch trăm điều không biết là tư vị gì, thậm chí mơ hồ có chút hối hận, bất quá hấn cũng không biết rõ là hối hận cái gì, là hối hận đem Vân Thiên Vũ đi đổi về Vân Thiên Tuyệt, hay là hối hận không có kiên trì cưới Vân Thiên Vũ.

Nhưng ngay từ đầu Vân Thiên Vũ không phải như thế này, nếu như nàng thông minh như vậy, hấn sao lại không cưới nàng.

Suy nghĩ của Tiêu Thiên Dịch trầm trở hết lần này đến lần khác, trên mặt cũng không hiện ra, con ngươi lạnh nhạt bình tĩnh nhìn về Vân Thiên Vũ.

"Vân Thiên Vũ, ngươi không phải là muốn Hoán Nhan Đan và Sinh Phu Đan sao, bốn vương cho ngươi một cơ hội, ngươi trước mặt mọi người nói xin lỗi với Tuyệt Nhi, bốn vương liền đưa cho ngươi Hoán Nhan Đan và Sinh Phu Đan."

Tiêu Thiên Dịch không nghĩ sẽ cùng Vân Thiên Vũ đối nghịch, lúc này tinh thần và thể lực của hắn chủ yếu đặt vào cuộc đấu tranh với thái tử và Hoài vương, chứ không phải cùng một nữ nhân đấu.

Tiêu Thiên Dịch tự cho rằng bản thân làm như vậy, là đã hạ thấp tư thái, cho Vân Thiên Vũ đường lui.

Nàng chỉ cần nói lời xin lỗi, liền có thể lấy được Hoán Nhan Đan và Sinh Phu Đan gần mười vạn lượng, trao đổi như vậy là ai cũng sẽ làm.

Kẻ ngu mới không làm vậy, huống chi khuôn mặt của Vân Thiên Vũ đã bị hủy, thử hỏi trên đời này có một nữ nhân nào không để ý tới dung mạo của mình.

Cho nên nàng nhất định sẽ đồng ý.

Đáng tiếc nhìn Tiêu Thiên Dịch tự cho là đúng khiến cho sắc mặt Vân Thiên Vũ chầm chọc cười lạnh, ánh mắt của nàng lạnh như băng nhìn Tiêu Thiên Dịch nói.

"Tuyên vương điện hạ, cơm có thể ăn nhiều, nói không thể nói lung tung, ta tại sao phải nói xin lỗi với Vân Thiên Tuyết, ta có làm chuyện gì có lỗi với nàng sao."

Nếu như nàng nói xin lỗi, chỉ sợ tất cả mọi người trong kinh thành này đều biết chuyện nàng trù tính Vân Thiên Tuyết, nàng mới không ngu xuẩn như vậy, huống chi nàng căn bản không có muốn Hoán Nhan Đan và Sinh Phu Đan.

Nói thật ra, rất nhiều người cũng cho rằng nàng rất muốn lấy được Hoán Nhan Đan và Sinh Phu Đan, nhưng thật ra thì nàng không đặc biệt để ý dung mạo.

Nàng có tự tin sẽ chữa trị thật tốt vết thương trên mặt và vết thương trên người, chỉ là chậm một chút mà thôi.

Nhưng hết lần này tới lần khác người ta không cho là như vậy.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ cười lạnh nhìn về Tiêu Thiên Dịch: "Tuyên vương điện hạ, tâm tư của ngươi lớn như vậy, còn chi rất nhiều ngân lượng lớn để lấy được Hoán Nhan Đan và Sinh Phu Đan, vẫn là tự giữ đi, về phần vết sẹo trên mặt của ta, ta tuyệt đối không để ý, bởi vì nó có thể nhắc nhở ta, sau này nhìn thấy nam nhân cận kề phải đường vòng đi."

Nàng nói xong lướt qua Tiêu Thiên Dịch, trực tiếp rời đi.

Tiêu Linh Đương theo phía sau nàng nâng tay uy hiếp trọn mắt nhìn Vân Thiên Tuyết và Lục Uyển Nhi một cái, một nhóm mấy người đi ra ngoài.

Đi phía sau cùng Tiêu Dạ Thần, lúc đi ngang qua đám người Tiêu Thiên Dịch, mặt ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Tiêu Thiên Dịch, ngươi kế tiếp có thể sẽ rất bận rộn, thái tử điện hạ cùng Hoài vương điện hạ chỉ sợ sẽ không để cho ngươi quá rảnh rỗi."

Tiêu Dạ Thần nghĩ tới đây, tâm tình không nói ra được sáng khoái, cười ha ha đi tới.

Sau lưng Tiêu Thiên Dịch tức giận đến cả khuôn mặt biến thành màu đen, thân thể cứng ngắc, thật lâu không thể động đậy, ngón tay nắm thật chặt, cuối cùng thật vất vả mới bình phục tức giận trong lòng, làm bộ không lắng để ý quát lạnh: "Đồ không biết điều."

Tiêu Thiên Dịch nói xong nhấc chân đi ra ngoài, sau lưng Yên Bắc Vương Phủ thái tử và quận chúa thở phào nhẹ nhõm, Vân Thiên Tuyết cùng Lục Uyển Nhi cũng thở phào nhẹ nhõm.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 161: Có người xui xẻo

Vân Thiên Tuyết và Lục Uyển Nhi hai người nghĩ đến Vân Thiên Vũ vậy mà không muốn có đan dược, không nhận được cười lạnh, không biết điều.

Vương gia muốn đem Hoán Nhan Đan và Sinh Phu Đan giá trị mười mấy vạn lượng đưa cho nàng, nàng ta lại không muốn.

Vân Thiên Tuyết cao hứng nhất hỏi, nghĩ đến khuôn mặt đầy sẹo của Vân Thiên Vũ, nàng đã cảm thấy giải hận.

Đám người Vân Thiên Vũ và Tiêu Dạ Thần lúc này đã ra khỏi phòng đấu giá Huyền Thiên, trước cửa phòng đấu giá Huyền Thiên, đã có không ít người đi, xe ngựa ít đi rất nhiều.

Vân Thiên Vũ cùng Tiêu Dạ Thần tính toán một chút, liền trở về phủ.

Nàng lấy được Tẩy Tủy Đan, hiện tại có chính sự phải làm, cũng không cùng Tiêu Dạ Thần nói nhiều.

Chẳng qua là Vân Thiên Vũ vừa muốn lên xe ngựa, sau lưng vang lên tiếng bước chân, có người đi tới, Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn sang, thấy chính là Bạch Diệu thủ hạ của Tiêu Cửu Uyên mang theo hai ba người đi tới.

Thấy Bạch Diệu tới đây, Vân Thiên Vũ lập tức liền có một cổ cảm giác không ổn, quả nhiên nàng ý niệm còn không có rơi xuống, liền nghe được Bạch Diệu nói: "Vân tiểu thư, vương gia nhà ta nói, để cho người tới nay nghĩ biện pháp đem chín ngàn lượng bạc trả lại, nếu như đến lúc đó vẫn chưa trả, vương gia nhà ta nói, ngài ấy sẽ tự mình đi tìm người nói chuyện một chút."

Giương mặt Vân Thiên Vũ lập tức đầy hắc tuyến, Tiêu Cửu Uyên tự mình tìm nàng nói chuyện một chút, không phải là gây khó khăn cho nàng sao, nàng hiện tại ước gì phải cách tên kia thật xa, căn bản không muốn gặp hắn.

Nhưng kêu nàng một ngày kiếm ra ra chín ngàn lượng bạc, nàng đi nơi nào lấy đây?

Đột nhiên, ánh mắt Vân Thiên Vũ sáng lên, quay đầu nhìn về Bạch Diệu khẽ cười nói: "Được, ta trước tới nay sẽ kịp lúc đưa tới chín ngàn lượng, bảo đảm để cho vương gia nhà ngươi hài lòng."

Vân Thiên Vũ nghĩ tới mấy món đồ trang sức đeo tay, mười bộ trang sức châu báu đeo tay giá trị hai vạn lượng, nàng thiếu Tiêu Cửu Uyên chín ngàn lượng, vậy thì trở về bán năm bộ chứ sao.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ tâm tình liền tốt lên, quay đầu nhìn về Bạch Diệu nói: "Trở về nói với vương gia nhà ngươi nói, tới nay đúng giờ ta đến."

Nàng vừa nói vừa đi lên xe ngựa, ở ngoài xe ngựa Tiêu Dạ Thần đi tới cùng Bạch Diệu nói: "Cửu hoàng thúc chín ngàn lượng bạc kia trở về ta sẽ đưa tới."

Tiêu Dạ Thần vừa dứt lời, Bạch Diệu quay đầu về mặt thương hại nói: "Tiêu thế tử, vương gia để cho ta tới thông báo với người, lập tức đi đến Long Lâm quân tham gia huấn luyện."

"A."

Tiêu Dạ Thần sắc mặt trong nháy mắt trở nên khó coi, nhìn chằm chằm Bạch Diệu, vô lực nói: "Tại sao, ta không đi, ta không đi."

"Đi thôi."

Bạch Diệu vung tay lên, sau lưng hai người thủ hạ bước tới túm Tiêu Dạ Thần lại, dẫn hắn rời đi.

Tiêu Dạ Thần giẫy dụa hướng về Vân Thiên Vũ phía sau kêu lên: "Vũ Mao, ngươi coi chừng một chút, gần đây ta không ở kinh thành, nếu như ngươi có chuyện, phải người đưa tin tới An Thân Vương phủ là được."

Vân Thiên Vũ nhìn Tiêu Dạ Thần bị Bạch Diệu mạnh mẽ mang đi, không khỏi lo lắng vén rèm nhìn ra bên ngoài, có điều suy nghĩ một chút về quan hệ giữa Tiêu Cửu Uyên và Tiêu Dạ Thần, cũng sẽ không hại Tiêu Dạ Thần, cho nên nàng lại hạ màn xe xuống, phân phó phu xe bên ngoài đánh xe ngựa trở về phủ.

Xe ngựa chậm rãi rời khỏi phòng đấu giá Huyền Thiên, chẳng qua chạy không có mấy bước, đột nhiên nghe được trước mặt truyền tới tiếng kinh hô, còn có tiếng ngựa nổi điên hí vang.

Vân Thiên Vũ không động, Tiểu Linh Đang bên cạnh nàng đã nóng lòng xóc rèm nhìn ra phía ngoài, chỉ thấy trên đường phố cách trước cửa phòng đấu giá Huyền Thiên không xa, một chiếc xe ngựa chạy giống như bị điên vậy.

Trong lúc phát sinh sự cố, người trên đường phố kêu lên liên tiếp, ngay lúc này, xe ngựa kia oanh một tiếng vỡ ra, sườn xe ngựa văng thành bốn năm mảnh, mà bên trong xe ngựa có hai ba người văng ra ngoài, trực tiếp ngã trên đường phố.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 162: Chuẩn bị tẩy gân phạt tử

Ầm ầm mấy tiếng vang, hai ba đạo bóng dáng gắt gao ngã ở một góc trên phố, chẳng những ngã đến sưng mặt sưng mũi, hơn nữa trên người có nhiều chỗ gãy xương, cả người thê thảm không dứt.

Trên phố rất nhanh có người vây lại, sau đó có người kinh hô kêu thành tiếng: "Đây không phải là thiên kim tiểu thư Lục gia tiểu thư Lục Uyển Nhi sao?"

"Thật sự là nàng, xe ngựa của nàng ấy làm sao bỗng nhiên mất khổng chế, sau đó nổ tung ra đây."

Những giọng nói này nhất nhất truyền vào trong xe ngựa của Vân Thiên Vũ.

Tiểu Linh Đương không nói ra được cao hứng, vỗ tay cười nói: "Đáng đời, báo ứng, ai kêu nàng ta cùng Vân tỷ tỷ giành đồ."

Mặc dù nàng lúc trước không có vào nhả gian, nhưng chuyện xảy ra ở bán đấu giá nàng đều biết.

Họa Mi cũng thật cao hứng, gương mặt giải hận, ai kêu Lục Uyển Nhi đoạt Hoán Nhan Đan và Sinh Phu Đan của tiểu thư nhà mình.

Hiện thế báo.

Vân Thiên Vũ không giống với Tiểu Linh Đương và Họa Mi nhìn có chút hả hê, nàng muốn biết chính là người nào chính Lục Uyển Nhi, nhưng vừa suy nghĩ, nàng liền đoán được, đây đại khái là Tiêu Cửu Uyên cho người đi làm.

Người kia từ trước đến nay có thù tất báo, Lục Uyển Nhi cùng nàng tranh đấu phẩm, mặc dù là chuyện của các nàng, nhưng ít nhiều gì cũng đánh vào thể diện của Ly thân vương phủ, Tiêu Cửu Uyên có thể không thu thập nàng sao.

Vân Thiên Vũ thở dài, sau này nhất định cách phải Tiêu Cửu Uyên xa một chút đi, tên kia tâm ý trả thù thế nhưng rất mạnh.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, một góc xe ngựa Điều gia ngồi, bắt lấy cơ hội kháng nghị: "Chủ tử, ta không gọi Tiểu Tử, ta tên là Điều Gia, Điều Gia."

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn về Điều gia, vút cho nó một cái liếc mắt, rõ ràng không muốn để ý tới nó.

Điều gia đang kháng nghị không có hiệu quả sau, thấp xuống yêu cầu: "Vậy thì gọi Thú Gia đi."

Vân Thiên Vũ im lặng lờn nó một cái, lạnh lùng hỏi một thứ: "Đây có khác biệt sao? Còn người nữa tưởng rằng gọi gia, người liền gia sao."

Nói xong không thèm quan tâm đến lý lẽ của Điều Gia, mà nhắm mắt lại suy nghĩ chuyện tẩy gân phạt tủy.

Một bên Điều Gia aoán không dứt kháng nghị: "Nếu không phải gọi Thú Gia, vậy thì gọi Tử Gia."

Vân Thiên Vũ không thể nhịn được nữa, một cái cốc vào đầu Từ Nhân Huyền Ảnh Điều: "Câm miệng."

Điều Gia trợn mắt to trừng, cộng thêm giờ chân, cuối cùng nhìn kháng nghị không có hiệu quả, hung hăng đi thẳng về một góc xe ngựa, một bộ dạng tức giận đi.

Hết lần này tới lần khác Tiểu Linh Đương và Họa Mi bởi vì không hiểu lời nói của Từ Nhân Huyền Ảnh Điều, ở chỗ này hưng cao nói: "Ha ha, Tiểu Tử thật đáng yêu."

"Đúng là khả ái, hảo hảo chơi."

Một Linh Thú trực tiếp bị sét đánh, thân thể nằm một bên già chết.

Xe ngựa một đường trở về Vĩnh Ninh Hậu phủ, đợi đến lúc Vân Thiên Vũ xuống xe ngựa, vào Vĩnh Ninh Hậu phủ, liền phát hiện bên trong phủ không khí có chút thấp.

Vân Thiên Vũ không hiểu, bất quá cũng không có hỏi tới, một đường đi thẳng tới Từ Trúc Hiên.

Trên đường thỉnh thoảng nghe nha hoàn nói thầm, mới biết tại sao không khí trong phủ lại thấp như vậy, nguyên nhân là lúc trước Trầm di nương bị Vĩnh Ninh hậu phủ Vân Lôi hạ lệnh đánh tàn nhẫn, kéo dài mấy ngày điều trị, thời gian sau, không trị mà chết.

Vân Thiên Vũ nghe thế cái, tuyệt không cảm thấy hứng thú, Trầm di nương có chết hay không cùng nàng có quan hệ gì đâu.

Nàng dẫn Tiểu Linh Đương, Họa Mi còn có Từ Nhân Huyền Ảnh Điều một đường trở về Từ Trúc Hiên, đợi đến trở về Từ Trúc Hiên, sắc trời đã không còn sớm.

Vân Thiên Vũ ra lệnh cho Họa Mi lập tức đi chuẩn bị gì đó để ăn, còn nàng chuẩn bị cho buổi chiều tẩy gân phạt tủy.

Tuy nói lần này nàng lấy một viên thượng phẩm Tẩy Tủy Đan, nhưng Vân Thiên Vũ vẫn chuẩn bị một chút dược liệu dùng để tiến hành ngâm nước tắm, như vậy một bên trong một bên ngoài phối hợp tiến hành, nàng tin tưởng tất nhiên có thể thanh trừ hết tất cả tạp chất trong cơ thể.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Chiến tranh giành ăn

Đội đến Vân Thiên Vũ chuẩn bị xong tất cả mọi thứ, Họa Mi đã cho người chuẩn bị gì đó mang lên.

Phòng bếp Vĩnh Ninh Hậu phủ bên kia, trong thời gian ngắn không dám trêu chọc các nàng, để cho chuẩn bị món ăn gì liền chuẩn bị món đó.

Nói thật ra đầu bếp Vĩnh Ninh Hậu phủ tài nghệ thật không bằng người, các món ăn làm ra cũng chỉ miễn cưỡng có thể ăn.

Tiểu Linh Đương vừa ăn vừa ghét bỏ, nàng cho rằng tài nghệ của đầu bếp làm ra những thứ này, thật sự không có bằng một nửa tay nghề của Vân tỷ tỷ, Vân tỷ tỷ chính là làm rau cải mỹ thịt băm, cũng ăn thật ngon a.

Tiểu Linh Đương vừa ăn vừa để mắt nhìn Vân Thiên Vũ, ánh mắt kia, nhìn một cái liền khiến cho người ta nghĩ nàng đang suy nghĩ cái gì.

Vân Thiên Vũ mặc dù không có nhìn nàng, nhưng cũng biết nàng nghĩ thế nào, thân nhiên nói: "Chờ ta có thời gian rảnh rồi sẽ làm cho các ngươi ăn."

Tiểu Linh Đương lập tức híp mắt nở nụ cười: "Vân tỷ tỷ, người thật tốt, Tiểu Linh Đương thích người."

Nói xong vui vẻ vô cùng ăn cơm, cảm thấy đồ trên bàn cũng không có khó khăn ăn như vậy.

Một bên Họa Mi nhìn Tiểu Linh Đương không nhịn được cười lên, có Tiểu Linh Đương vui vẻ này, nàng cảm thấy tiểu thư dường như cũng không lạnh nhạt lắm.

Bất quá nàng cũng không có giống như Tiểu Linh Đương cùng tiểu thư cùng nhau ăn.

Bởi vì nàng là nô tỳ, Tiểu Linh Đương tính ra bằng hữu của tiểu thư.

Điểm này Họa Mi rất kiên trì, Vân Thiên Vũ cũng không có cưỡng cầu nàng.

Trong phòng khách, có người ăn cơm có người chia thức ăn, vô cùng hài hòa.

Song Vân Thiên Vũ cảm nhận được một bên phòng Tiểu Hoa, có một ánh mắt oán niệm không dứt nhìn chăm chăm nàng, nàng vốn dĩ muốn không để ý tới, nhưng cuối cùng bây giờ không chịu nổi quay đầu nhìn sang, liền thấy một vẻ mặt đau lòng nhìn nàng.

Vừa nhìn thấy nàng nhìn sang, liền kháng nghị gờ chân trên mặt đất.

"Điều Gia muốn đổi tên. Điều Gia muốn đổi tên."

Nó mới không cần tên gọi Tiểu Tử, thật không có có gia môn khí khái.

Về mặt Vân Thiên Vũ thân nhiên nói: "Nói lý do một chút."

Từ Nhân Huyền Ảnh Điều lập tức ngẩng đầu ưỡn ngực, đang suy nghĩ ngôn từ nói: "Điều Gia là gia môn, gia môn sẽ phải có tên gia môn."

Vân Thiên Vũ liếc Từ Nhân Huyền Ảnh Điều một cái, bây giờ không nhìn ra trên người nó có bóng dáng gia môn nó nói, bất quá đối với tên, nàng cũng không hết sức kiên trì, chẳng qua là bất bí cũng là không thiếu được, con Từ Nhân Huyền Ảnh Điều này, tính hung tàn, nếu như mình tùy ý để nó làm bậy, rất có thể sẽ đa thương người, mình nhất định phải gây khó dễ với nó.

Vân Thiên Vũ vừa nghĩ vừa nhìn Từ Nhân Huyền Ảnh Điều nói: "Đổi tên có thể, có điều chỉ có một lần này thôi, sau này nếu như người dám can đảm cãi lời của ta nữa, ta tuyệt đối sẽ không lưu người."

Lúc Vân Thiên Vũ nói lời này, ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm Từ Nhân Huyền Ảnh Điều, để cho nó biết nàng rất nghiêm túc.

Từ Nhân Huyền Ảnh Điều nhìn ánh mắt sắc lạnh của Vân Thiên Vũ, thậm chí trong lòng có chút rụt rè, loại cảm giác này ngay cả nó cũng không nói ra, tại sao lại như vậy.

Nhưng nghe được Vân Thiên Vũ nói như vậy, đây là đồng ý cho nó đổi tên sao? Thật sự là quá tốt.

Điều Gia hưng phấn mở miệng nói: "Vậy ta gọi là Điều Gia, hay là gọi Thú Gia tốt hơn, tốt nhất gọi Tử Gia..."

Nó còn chưa nói hết, liền thấy Vân Thiên Vũ đứng dậy đi ra ngoài, không thèm quan tâm đến nó.

Sau lưng Điều Gia chỉ đành phải dất cổ họng gọi: "Vậy thì gọi Điều Gia đi."

Vân Thiên Vũ không có để ý nó, tự mình đi tới gian phòng đã chuẩn bị sẵn, trong phòng khách sau lưng, Điều Gia mắt thấy Vân Thiên Vũ rời đi, lập tức thành đại gia, thân thể liền nhảy vút lên trên ghế cạnh bàn, sau đó bắt đầu cùng Tiểu Linh Đương giành đùi gà ăn, khi cả hai ăn lấy cùng đồ ăn, dẫn đến chính là một chiến tranh giành ăn.

Họa Mi tròn mắt há hốc mồm nhìn cả hai con vì đui gà, một người một chồn ra tay với nhau, nên vội vàng cách xa chiến trường, nằng đi bảo vệ tiểu thư nhà mình.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 164: Tiên Thiên linh mạch thân thể

Vân Thiên Vũ vào gian phòng đã chuẩn bị xong trước đó, cởi quần áo vào thùng tắm đã có sẵn được liệu mà nàng chuẩn bị, đợi đến vào rót được liệu thùng nước tắm, nằng lập tức ăn vào Tẩy Tủy Đan ở phòng đầu giá Huyền Thiên bán đầu giá, sau đó ngâm cả người xuống.

Tác dụng của Tẩy Tủy Đan rất nhanh xảy ra ở trong cơ thể, nằng chỉ cảm thấy cả thân thể khắp nơi đều đau, sau đó càng ngày càng lợi hại, cuối cùng cộng thêm được liệu trong thùng, trong ngoài xâm nhập, nằng chỉ cảm thấy quanh thân dường như có vô số kim châm ghim ở trên người nằng, khiến cho nằng đau đến phải cắn răng, trên mặt mồ hôi từng giọt lớn chừng hạt đậu rơi xuống.

Bất quá Vân Thiên Vũ cũng không lùi bước, cho dù có thống khổ hơn nữa nằng cũng muốn thừa nhận, bởi vì nằng hi vọng bản thân có thể có Tiên Thiên linh mạch thân thể, chỉ có như vậy, mới có thể cường đại lên, không để cho người lấn áp.

Người có linh lực và người không có linh lực khác nhau một trời một vực.

Vân Thiên Vũ vừa nghĩ vừa dùng sức thở hào hển, được lực của Tẩy Tủy Đan ở trong kinh mạch của nằng tẩy trừ, giống như có một cái tay ở dùng sức tẩy rửa kinh mạch của nằng, loại đau đớn này cũng không phải đau đớn tầm thường.

Mặc dù thống khổ hơn nữa, nằng cũng sẽ không buông tha.

Trong phòng, Vân Thiên Vũ dùng sức nhịn đau đớn trên người, không phát ra âm thanh gì, chỉ sợ kinh động Họa Mi và Tiểu Linh Đương bên ngoài, làm cho các nằng kinh ngạc, làm hư chuyện của nằng.

Bên ngoài, vẻ mặt Họa Mi lo lắng nghe ngóng động tĩnh trong phòng, vốn dĩ rất khẩn trương, cũng từ từ bình phục.

Bởi vì bên trong một chút động tĩnh cũng không có, nói rõ tiểu thư dùng Tẩy Tủy Đan rất thuận lợi.

Họa Mi canh một lát sau, Tiểu Linh Đương và Điều Gia cũng tới, một người một chồn bởi vì vấn đề ăn uống, dường như thù hận lẫn nhau, ánh mắt nhìn nhau chằm chằm.

Họa Mi nghĩ đến lúc trước tiểu thư để cho nằng đưa năm bộ đồ trang sức đeo tay đến Ly thân vương phủ, liền phân phó Tiểu Linh Đương và Điều Gia canh giữ ở ngoài cửa, thay mình bảo vệ tiểu thư, không nên để cho bất luận kẻ nào đến gần gian phòng của tiểu thư.

Tiểu Linh Đương và Điều Gia vừa nghe chuyện này, lập tức gật đầu.

Một ở phía trước trông coi, một ở phía sau trông coi, cuối cùng yên tĩnh lại.

Họa Mi chọn lựa đồ trang sức đeo tay, kêu người đưa đến Ly thân vương phủ đi.

Vân Thiên Vũ tẩy gân phạt tủy, ước chừng hơn nửa ngày, đợi đến khi nằng cảm giác trên người không đau, sắc trời đã tối, nằng chỉ cảm thấy toàn thân thoải mái, mỗi một kinh mạch dường như cũng tràn đầy linh tính, ngũ thức vô cùng nhạy bén, mặc dù nằng không có tu luyện linh lực, cũng có thể cảm nhận được tiếng hít thở nhẹ nhàng của Họa Mi và Tiểu Linh Đương ở bên ngoài.

Nàng thậm chí có thể cảm nhận được trong bóng tối, những tiếng hít thở của côn trùng.

Trong không khí mờ hồ có linh lực dao động bắt đầu khởi động.

Vân Thiên Vũ không nhịn được nhẹ nhàng cười lên, loại cảm giác này thật rất thư thái, nằng bây giờ một chút cũng không cảm giác được mệt mỏi, lúc trước bị trọng thương trong đám cưới, thân thể của nằng vẫn không tốt lắm, nhưng bây giờ hoàn toàn không có cảm giác như vậy.

Tinh thần của nằng không nói ra được tốt, Vân Thiên Vũ cúi đầu nhìn tay mình, nhẹ nhàng nắm chặt tay, mặc dù không có trải qua khảo nghiệm linh lực, nằng cũng có thể biết trong cơ thể có linh mạch.

Loại linh mạch thân thể này và cơ thể bình thường hoàn toàn không thể so sánh nổi.

"Thật sự là quá tốt, ta rốt cục có thể tu luyện linh lực."

Vân Thiên Vũ khẽ cười từ trong thùng nước tắm ra ngoài, sắc mặt không nói ra được tự tin, nằng hướng Họa Mi bên ngoài kêu lên: "Họa Mi, lập tức

chuẩn bị một thùng nước sạch đi vào."

Trước tẩy gân phạt tùy, nàng trong cơ thể rất nhiều tạp chất màu đen từ lỗ chân lông chảy ra, được liệu trong thùng toàn màu đen khó ngửi.

Thẳng đến lúc này, nàng mới cảm nhận được thân thể dính dính không nói ra được khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: Phong Đăng tướng quân bị thương

Ngoài phòng, Họa Mi nghe được giọng nói của Vân Thiên Vũ không nhận được cao hứng đáp một tiếng, vội vàng đi chuẩn bị nước sạch tới đây.

Lúc trước hơn nửa ngày, tiểu thư ở trong phòng cũng không có tiếng động, hừ chết nàng.

Bây giờ nghe tiểu thư nói chuyện, nàng rốt cục yên tâm.

Họa Mi cùng Tiểu Linh Đăng hai người rất nhanh đem thùng nước tắm và nước chuẩn bị đi vào.

Hai người vừa ngẩng đầu kinh ngạc nhìn Vân Thiên Vũ, bởi vì tất cả các vết sẹo trên mặt Vân Thiên Vũ đều mờ, hiện tại mặc dù cũng còn các vết sẹo như cũ, nhưng cũng chỉ là các vết sẹo có màu hồng nhạt nhạt. Mặt mũi cũng không còn dữ tợn như vậy nữa.

Họa Mi cao hứng mở miệng: "Tiểu thư vết sẹo trên mặt người đều mờ nhạt."

Vân Thiên Vũ vừa nghe đến các nàng nói, theo bản năng giơ tay lên sờ mặt, quả nhiên không còn các vết sẹo xù xì trên mặt, nàng cúi đầu nhìn trên người, vết thương trên người cũng mờ, chỉ có vài vết sẹo màu hồng nhạt nhạt, không tính là đặc biệt khó coi, so với lúc trước tốt hơn nhiều.

Lần này chỉ còn lại các vết sẹo mờ mờ, nếu muốn trị lại dễ dàng hơn nhiều.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ bảo Họa Mi và Tiểu Linh Đăng hai người đem thùng nước tắm để xuống, và rót nước vào đi.

Đội đến nước được đổ vào, Vân Thiên Vũ vội vàng vào thùng nước tắm rửa sạch thân thể, đợi đến khi nàng tắm xong, Họa Mi cầm khăn sạch sẽ đi tới thay nàng lau người, lau tóc, sau đó thay nàng chải tóc đơn giản.

"Tiểu thư, trước ta theo như người phân phó, từ mười bộ đồ trang sức đeo tay chọn lựa năm bộ đưa tới Ly thân vương phủ, vốn dĩ ta lo lắng Ly thân vương gia có thể hay không đến tìm phiền toái, nhưng hiện tại xem ra, Ly thân vương gia cũng không đến gây khó dễ."

Lần này chẳng những Họa Mi kinh ngạc, chính là Vân Thiên Vũ cũng cực kỳ kinh ngạc, Tiêu Cửu Uyên lúc nào thì dễ nói chuyện như vậy.

Nàng nghĩ bản thân hẳn rõ ràng muốn được trả chín ngàn lượng bạc, theo lý nàng đưa tới năm bộ đồ trang sức đeo tay, hẳn sẽ rất nổi giận, nhưng bây giờ một chút việc cũng không có.

Điều này không thể? Bất quá hẳn không xuất hiện, hoặc là bị chuyện cản chân, hoặc là chính là hôm nay tâm tình tốt, không so đo.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ đi ra ngoài, chạm mặt thấy Tiểu Linh Đăng đi tới, cao hứng nói: "Vân tỷ tỷ, bữa tối chuẩn bị xong, chúng ta có thể ăn cái gì."

Vân Thiên Vũ im lặng, nha đầu này cao hứng nhất đại khái chính là ăn.

"Đi thôi."

Điều Gia cũng theo sát sau lưng Vân Thiên Vũ đi tới phòng khách, song đoàn người mới đi vài bước, liền nghe được Điều Gia âm trầm kêu lên.

"Chủ tử, có người đến."

Nó nói xong, thân thể xoay mình bay lên không, hướng chỗ tới tập kích đi.

Tốc độ kia cực nhanh, nháy mắt liền nghe được ở địa phương trước mặt không xa vang lên tiếng kinh hô.

"Cút, con chồn chết tiệt, nguoi vậy mà dám công kích gia, xem ta không thu thập nguoi."

Người nói chuyện chính là Tiêu Dạ Thần, Vân Thiên Vũ không khỏi kinh ngạc, Tiêu Dạ Thần không phải là bị Tiêu Cửu Uyên áp tải vào doanh trại Long Lân quân sao? Tại sao lại ở chỗ này a.

"Tiêu Dạ Thần, ngươi không phải là nên ở trong doanh trại Long Lĩnh quân sao? Tại sao tới Vĩnh Ninh Hậu phủ."

Vân Thiên Vũ vừa mở miệng, Tiêu Dạ Thần tinh thần, không kịp để ý tới Điều Gia, thân hình vừa động nhanh tới đây, vừa đến trước mặt Vân Thiên Vũ liền nóng lòng mở miệng.

"Vũ Mao, Long Lĩnh quân tối nay bị người đánh trộm, thống suất Phong Đăng tướng quân bị trọng thương, bị một mũi tên bắn trúng tim, trước mắt tất cả đại phu cũng thúc thủ vô sách, vương gia để cho ta tới dẫn ngươi tới thay hẩn rút tên ra."

Tiêu Dạ Thần trên mặt tràn đầy lo lắng, Phong Đăng luôn luôn được Cửu hoàng thúc coi trọng, có thể nói hẩn là trợ thủ đắc lực, không nghĩ tới tối nay lại bị thương nặng như vậy, Cửu hoàng thúc tại chỗ giận dữ phát hỏa, để cho hẩn tới đón Vũ Mao đến thay Phong Đăng rút tên ra.

Editor: LaOngDao142

Chương 166: Đi doanh trại

Nhưng chuyện này Vũ Mao chính là phải chịu nguy hiểm, nếu như trong lúc nàng rút tên ra, Phong Đăng tướng quân chết, Cửu hoàng thúc nhất định sẽ không tha cho Vũ Mao.

Những đại phu trong quân y cũng chưa chắc có thể rút tên ra, chẳng qua trong lòng biết rõ ràng chuyện này sẽ phải chịu liên lụy rất lớn, nếu như trong thời điểm bọn họ rút tên, Phong Đăng tướng quân chết, bọn họ nhất định sẽ mất mạng, cho nên mọi người mới nói không dám hạ thủ.

Bọn họ không dám hạ thủ, nhiều lắm là bị kéo xuống đánh ba mươi đại bản, cũng sẽ không mất một cái mạng, nhưng nếu như rút tên Phong Đăng tướng quân chết, cả nhà bọn họ sẽ phải chôn theo.

Cho nên trong quân y đại phu bình thường không dám hạ thủ, đại phu phụ trách Hình Lạc Thiên không có ở doanh trại.

Cuối cùng Cửu hoàng thúc để cho hẩn đến đón Vũ Mao qua.

Nhưng Vũ Mao đến, nếu như nàng rút tên, Phong Đăng chết đây.

Tiêu Dạ Thần nghĩ tới đây cái, sắc mặt càng khó coi, hẩn đột nhiên cắn răng một cái lôi kéo tay Vân Thiên Vũ nói: "Vũ Mao, ngươi chạy trốn đi, ngươi rời kinh thành, trốn thật xa, không cần trở lại."

Vân Thiên Vũ vốn là vẻ mặt khó hiểu, bất quá nàng xưa nay là người thông minh, vừa nhìn thấy sắc mặt của Tiêu Dạ Thần, liền hiểu đôi chút.

"Phong Đăng tướng quân đó rất được Tiêu Cửu Uyên coi trọng, ngươi sợ ta trong lúc giúp hẩn rút tên ra, nếu như hẩn chết, ta cũng mất mạng."

Vân Thiên Vũ bình tĩnh nhìn Tiêu Dạ Thần, suy nghĩ từ khi nàng chuyển kiếp, Tiêu Dạ Thần vẫn đối với nàng rất tốt.

"Tiêu Dạ Thần, ngươi tại sao đối với ta tốt như vậy đây."

Tiêu Dạ Thần lắc đầu: "Thật ra thì lúc ban đầu ta chỉ là bội phục ngươi, dám ở ngày đại hôn hưu phu, sau đó ta phát hiện ngươi sống được quá không dễ dàng, muốn giúp ngươi một tay, đến bây giờ ta và ngươi là bằng hữu, tự nhiên sẽ không bỏ mặc ngươi được."

Tiêu Dạ Thần nói xong Vân Thiên Vũ vươn tay vỗ vỗ tay Tiêu Dạ Thần.

"Ngươi yên tâm đi, ta không có việc gì."

Vân Thiên Vũ cong môi cười lạnh, chuyện khác không dám nói, y thuật, nàng có cái tự tin này.

Mặc dù Tiêu Dạ Thần có hảo tâm, nhưng nàng trốn đi nơi nào, nếu như tối nay nàng trốn đi, Tiêu Cửu Uyên nhất định sẽ phái người bắt nàng trở về, đến lúc đó nàng mới thật sự gọi là sống không bằng chết đây.

Hơn nữa, nàng cũng không phải loại người bỏ trốn chẳng ra sao, nàng muốn sống, muốn sống phải Trương Dương, muốn sống phải cao cao tại thượng, hôm nay tất cả những người khi dễ người của nàng, nàng cũng sẽ không bỏ qua.

"Nhưng là ta sợ ngươi..."

Tiêu Dạ Thần chưa nói xong, Vân Thiên Vũ đã thuận tay lấy khăn che trên mặt, sau đó một đường đi ra ngoài: "Đi thôi, đi trễ, người nọ chỉ sợ không cứu được."

Nàng đi cứu Phong Đăng kia, không hoàn toàn sợ Tiêu Cửu Uyên tìm nàng báo thù, mà muốn từ trong tay Tiêu Cửu Uyên lấy được một ít đồ.

Mặc dù trước mắt nàng tẩy gân phạt tủy thành công, không có gì bất ngờ xảy ra, nàng có Tiên Thiên linh mạch thân thể.

Nhưng nếu muốn tu luyện linh lực, nhất định phải có Hoán Linh Bí Quyết, đây là một bí quyết thức tỉnh linh lực, chỉ cần thức tỉnh trong linh mạch trong cơ thể, nàng sẽ có thể tùy tâm sở dục tu luyện linh lực.

Hoán Linh Bí Quyết cũng phân chia có tốt và xấu, nếu Hoán Linh Bí Quyết tốt có thể thức tỉnh toàn bộ linh lực trong cơ thể, còn Hoán Linh Bí Quyết xấu lại không tốt lắm.

Trong tay Tiêu Cửu Uyên tự nhiên sẽ có đồ so với người khác không thua kém, cho nên hắn mới có thể trước đi cứu người.

Sau lưng Tiêu Dạ Thần vội vàng đuổi theo, Họa Mi cũng đi theo.

Điều Gia tự nhiên bất mãn đi theo, nó phải bảo vệ chủ tử của nó, không thể mới vừa nhận thức chủ tử liền bị người khi dễ đi.

Bất quá đoàn người đi vài bước, Vân Thiên Vũ liền phân phó Họa Mi lưu lại, bởi vì Họa Mi không biết võ công, đi theo các nàng hành động không tiện.

Họa Mi theo lời lưu lại thủ viện, Vân Thiên Vũ mang theo Tiểu Linh Đang và Điều Gia, đi theo sau lưng Tiêu Dạ Thần đi đến doanh trại Long Lân.

Nhưng mấy người mới vừa đi ra không bao xa, Tiểu Linh Đang đột nhiên nghĩ đến cái gì đó kêu lên: "Chờ ta một chút."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 166: Hai bảo bảo ngoan ngoãn

Về mặt Vân Thiên Vũ và Tiêu Dạ Thần không hiểu, Tiểu Linh Đang đã thật nhanh chạy vào trong sân sau lưng, chỉ trong chớp lát, liền thấy nàng chạy ra, trong tay của nàng cầm mấy trái Thanh Quả, trong ống tay áo còn nhét mấy quả đào.

Nàng vừa chạy đến vừa nói: "Ta trước ăn một chút gì, bằng không như thế này đánh nhau không có khí lực."

Vừa nói sùt sùi cắn một trái Thanh Quả, bên cạnh Vân Thiên Vũ và Tiêu Dạ Thần khóe miệng co quắp.

Tiêu Dạ Thần trực tiếp im lặng nhìn Tiểu Linh Đang nói: "Vân tỷ tỷ ngươi đi cứu người, không phải đi đánh nhau."

"Ai có thể nếu như có người khi dễ Vân tỷ tỷ, ta có thể không che chở Vân tỷ tỷ sao? Cho nên trước ăn no mới đánh nhau a."

Tiểu Linh Đang nói chuyện đương nhiên.

Khóe miệng Vân Thiên Vũ khẽ cười, mặc dù Tiểu Linh Đang có chút lỗ mãng, nhưng tấm lòng quan tâm nàng của nàng ấy cũng không phải giả, nàng thật cao hứng.

"Tốt lắm, chúng ta đi thôi."

Một nhóm mấy người nhanh chóng đi về doanh trại Long Lân quân Tây Sơn.

Trên đường, Vân Thiên Vũ hỏi thăm một chút về tình huống trước mắt của Long Lân quân, biết trừ Phong Đăng tướng quân bị thương bên ngoài, cũng còn rất nhiều người bị thương.

Vân Thiên Vũ mới vừa hỏi xong, trong cơ thể Phượng Hoàng đại nhân liền kích động lên tiếng.

"Chủ tử, thật tốt quá, cứu người có thể lấy được điểm giá trị, nếu như đến một ngàn điểm giá trị là có thể mở ra Phượng Linh giới, ta có thể đi ra ngoài."

Vân Thiên Vũ bĩu môi, đối với chuyện Phượng Hoàng đại nhân ra ngoài, tuyệt không cảm thấy hứng thú, nàng chỉ cảm thấy hứng thú chính là này trong Phượng Linh giới có đan dược và phương đan gì.

Xem ra tới nay tới doanh trại ở Tây Sơn có lẽ đáng giá, thứ nhất có thể từ trong tay Tiêu Cửu Uyên lấy được Hoán Linh bí quyết, thứ hai còn có thể tích góp từng chút một điểm giá trị, mở ra Phượng Linh giới.

Sắc mặt Vân Thiên Vũ hơi dịu dàng, chậm rãi nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Một bên Tiêu Dạ Thần không thấy rõ trên mặt nàng, không nói ra được nóng nảy.

Tiêu Dạ Thần bởi vì quá nóng lòng, hoàn toàn quên vết sẹo trên mặt Vân Thiên Vũ, đã mờ, chỉ còn lại một chút vết hồng nhạt.

So với dư tợn kinh khủng lúc trước đã tốt hơn nhiều.

Hơn hết trước mắt Tiêu Dạ Thần chỉ có lo lắng, căn bản không nghĩ đến chuyện khác.

Mặc dù hẳn biết y thuật của Vũ Mao hết sức lợi hại, nàng lại có lòng tin như vậy, sẽ không có chuyện.

Nhưng hẳn vẫn là không nhận được lo lắng, nếu như lỡ tay.

Lấy hẳn đối với Cửu hoàng thúc hiểu rõ, Cửu hoàng thúc nhất định sẽ giết Vũ Mao.

Tiêu Dạ Thần đang lo lắng không thôi, ở một bên xe ngựa Vân Thiên Vũ đã miễn cưỡng mở miệng nói: "Tiêu Dạ Thần, ngươi đừng lo lắng, ta không có việc gì."

Xe ngựa nhanh chóng chạy đi, một đường phi nước đại, khoảng hai canh giờ sau, cuối cùng đã tới bên ngoài đại doanh thành Tây Sơn.

Long Lâm quân đóng quân ở doanh trại lớn Tây Sơn, Phương Viên mấy trăm dặm không có người đến gần, không nghĩ tới hôm nay Long Lâm quân bị người đánh lên bất ngờ, không chỉ như thế, còn khiến cho không ít người bị thương.

Đây đối với binh tướng Long Lâm quân mà nói, là một loại sỉ nhục lớn, cho nên cả trại lính có vẻ im ắng dị thường.

Vân Thiên Vũ đi theo sau lưng Tiêu Dạ Thần một đường đến doanh trường của Phong Đăng tướng quân.

Trên đường, Vân Thiên Vũ chưa quên cảnh cáo Tiểu Linh Đăng và Điều Gia, không nên gây chuyện.

Dọc theo đường đi cả hai không ít lần cãi nhau, nhưng cãi nhau cũng phải biết phân biệt hoàn cảnh, lúc này tất cả mọi người ở Long Lâm quân đều không vui, các nàng nếu không biết phân rõ trường hợp nháo loạn, chỉ sợ Tiêu Cửu Uyên có thể đập chết các nàng.

Song lời nói của Vân Thiên Vũ vẫn có tác dụng, nàng sau khi phân phó xong, Tiểu Linh Đăng và Điều Gia liền sống chung hòa bình, hai người mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm một dạng bảo bảo ngoan ngoãn, đi theo sau lưng Vân Thiên Vũ đi đến doanh trường của Phong Đăng tướng quân.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 167: Ngươi bò tới sao

Một nhóm mấy người còn chưa tới lều của chủ soái, liền nghe được trước mặt không xa truyền đến tiếng quát lạnh của Tiêu Cửu Uyên.

"Người đâu, thế nào còn chưa tới? Cho dù bò cũng nên bò tới rồi."

Vân Thiên Vũ nghe thấy lời Tiêu Cửu Uyên nói, rất muốn ngay mặt hỏi một câu, Tiêu vương gia, ngươi bò qua, biết đi cũng có thể đi tới.

Rõ ràng các nàng đã rất nhanh mới chạy tới được, hẳn ngược lại, vậy mà nói có bò cũng nên bò tới rồi.

Mất thấy doanh trường chủ soái, bỗng nhiên trong lòng Tiêu Dạ Thần căng thẳng, thật nhanh quay đầu ngăn cản Vân Thiên Vũ: "Vũ Mao, ta..."

Hắn còn chưa có hết lo lắng liền nghe được âm thanh của Hắc Diệu sau lưng lòng như lửa đốt vang lên.

"Tiêu thế tử, ngươi thế nào mới đến, chủ tử đã phát hỏa mấy lần rồi, người mau dẫn Vân tiểu thư vào đi thôi."

Hắc Diệu nói xong nhìn Vân Thiên Vũ một cái, đáy mắt mơ hồ nhìn có chút hả hê, ý tứ hàm xúc bỏ đá xuống giếng.

Bởi vì hẳn cho rằng nữ nhân này đến bây giờ vẫn không xứng với vương gia nhà hắn, lần này chủ tử để cho Tiêu thế tử mang nàng tới đây giúp Phong Đăng tướng quân rút tên, mũi tên mà Phong Đăng tướng quân trúng nằm ngay tim, ngay cả đại phu trong quân y cũng không dám đưa tay đi rút ra, huống chi là nữ nhân này, mặc dù lúc trước nàng quả thật có biết chút y thuật, có điều lần này cũng không phải là chuyện đơn giản như vậy mà có thể giải quyết.

Nếu như nữ nhân này lỡ tay, chủ tử nhất định sẽ ra tay trừng phạt nàng, nói không chừng còn có thể muốn mạng của nàng.

Như vậy sau này chủ tử cũng không cần phải lấy một người có danh dự thối nát như vậy.

Về mặt của Hắc Diệu không tránh được ánh mắt của Vân Thiên Vũ, chỉ là nàng không có hứng thú, nàng lướt qua Tiêu Dạ Thần, nhắc chân đi vào doanh trường lớn phía sau bọn họ, Tiểu Linh Đăng và Điều Gia còn muốn đi theo, lại bị Vân Thiên Vũ cản lại ở bên ngoài, nàng đi vào một mình.

Trong doanh trường chủ soái, Tiêu Cửu Uyên đang lạnh lùng nhìn chăm chăm lão đại phu cầm máu cho Phong Đăng, tay lão đại phu run run không ngừng, thật sự là quá sợ hãi, ánh mắt của vương gia quá dọa người.

Hắn đã muốn hôn mê, nhưng không thể, nếu như hắn dám có can đảm hôn mê bất tỉnh, vương gia nhất định sẽ cho người kéo hắn xuống đánh bằng roi.

Lão đại phu vừa cố gắng bình phục tâm tư, vừa nghiêm túc giúp Phong Đằng cầm máu, mặc dù hấn không dám rút mũi tên, nhưng ít nhất vẫn có thể không để cho miệng vết thương không chảy máu, nếu không đợi được vị Văn tiểu thư kia tới, Phong Đằng tưởng quân liền mất mạng.

Nhưng mặc dù lão đại phu vẫn giúp Phong Đằng cầm máu, vậy mà sắc mặt của hấn vẫn đặc biệt khó coi, nếu không phải trước đó uống đan dược bổ khí huyết, Phong Đằng đã sớm mất mạng, nơi nào sống đến bây giờ.

Trong doanh trướng, mỗi người mỗi suy nghĩ, cho đến khi bên ngoài vang lên tiếng bước chân, Tiêu Cửu Uyên hung ác quay đầu nhìn sang, nhìn thấy Văn Thiên Vũ từ bên ngoài soái trướng đi tới, một thân trong tuyết lạnh lùng thán nhiên, Tiêu Cửu Uyên thấy thế liền phát hỏa.

"Người đây là bò sao? Đến bây giờ mới tới."

Tiêu Cửu Uyên lửa giận ngút trời xông tới trước mặt Văn Thiên Vũ, duỗi bàn tay nắm lấy cổ áo của Văn Thiên Vũ, đem nàng trực tiếp tới trước giường Phong Đằng, đồng thời hung thần ác sát cảnh cáo nói: "Người tốt nhất thuận lợi giúp hấn rút mũi tên này, nếu không nợ mới nợ cũ cùng tính một lượt."

Tiêu Cửu Uyên nói xong, con ngươi lóe ra ngọn lửa, thật giống như sắp đốt cháy mọi thứ.

Trong doanh trướng lão đại phu cũng bị hù sắp chết, vội vàng nhượng vị trí tới, trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng Văn Thiên Vũ cũng không sợ, chỉ quay đầu nhìn về Phong Đằng trên giường, lấy mắt kiểm tra một lần, xác nhận Phong Đằng trong thời gian ngắn không có việc gì.

Nàng thu hồi tầm mắt nhìn về Tiêu Cửu Uyên, lạnh nhạt nói: "Ly thân vương gia, ta giúp hấn rút tên có thể, cứu hấn cũng có thể, chẳng qua là người nhất định đáp ứng ta một chuyện."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Phôi hợp một chút

Trong doanh trướng Văn Thiên Vũ vừa nói xong, mấy người khác cũng mở to hai mắt nhìn nàng, ngay cả Tiêu Dạ Thần mới từ ngoài doanh trướng đi vào cũng tròn to hai mắt nhìn Văn Thiên Vũ, một lòng nói lên.

Vũ Mao không muốn sống nữa, lúc này lại còn cùng Cửu hoàng thúc cò kè mặc cả.

Nếu như Cửu hoàng thúc giận dữ, chỉ sợ nàng sẽ gặp xui xẻo.

Trên ngũ quan tuần mĩ của Tiêu Cửu Uyên tràn đầy hân khí khát máu, đồng mâu hiện đầy lạnh lẽo u ám, hấn âm trầm mở miệng: "Người đây là cùng bốn vương cò kè mặc cả sao?"

"Không, ta chỉ là lấy thù lao nên được, một quyền Hoán Linh Quyết. Chẳng lẽ Ly thân vương gia cho rằng một mạng của Phong Đằng tướng quân cũng không đáng giá bằng một quyền Hoán Linh Quyết."

"Tốt, tốt, là gan của người cũng ngày càng lớn, người tốt nhất có thể thuận lợi giúp hấn rút tên, nếu không, bốn vương sẽ cho người biết sẽ nhận được trừng phạt gì."

"Được." Lần này Văn Thiên Vũ ngược lại dứt khoát, nói xong không nhìn bất luận kẻ nào, mà nhìn về lão đại phu bên cạnh: "Đem hòm thuốc của người cho ta mượn dùng một chút."

Lão đại phu nào dám nói một chữ không, vội vàng gạt đầu, đem hòm thuốc đưa cho Văn Thiên Vũ.

Văn Thiên Vũ kiểm tra hòm thuốc một chút, phát hiện trong hòm thuốc còn thiếu một chút dược liệu, liền viết xuống, để cho Tiêu Dạ Thần mang theo lão đại phu đi được phòng tìm.

Nàng cẩn thận kiểm tra vị trí mũi tên trên ngực Phong Đằng, đầu mũi tên ở vị trí nào, như thế thời điểm rút ra nên dùng lực ra sao, rút ra xong nhất định phải nhanh chóng cầm máu may miệng vết thương, trong thời gian này không thể có nửa điểm trì hoãn, nếu như trì hoãn sẽ dẫn đến mất máu, Phong Đằng hấn phải chết không thể nghi ngờ.

Văn Thiên Vũ kiểm tra xong tình trạng mũi tên trên người Phong Đằng, đem đồ trong hòm thuốc chuẩn bị ra ngoài, từng cái từng cái một.

Sắc mặt nàng hết sức bình thản, dường như hết thấy đều đã tính trước mọi việc, nàng như vậy rất có thể trấn an được lòng người.

Trong doanh trướng, Tiêu Cửu Uyên lúc trước vẫn căng thẳng, thế nhưng được an ủi một cách kỳ lạ, hấn bình tĩnh lại, nhìn Văn Thiên Vũ, cô gái ưu nhã lạnh nhạt, giống như một đóa bách hợp, không nói ra được thanh nhã xinh đẹp.

Giờ khắc này Tiêu Cửu Uyên không nhận được nghỉ, mặc dù không có dung mạo, nhưng nữ nhân này cũng không thua bất kỳ nữ nhân nào.

Hắn đang suy nghĩ, ngoài cửa có tiếng bước chân vang lên, Tiêu Dạ Thần xách theo lão đại phu đi vào, trong tay hai người cầm dược liệu, trong đó có một vị thuốc gọi Long Tu Thảo, loại dược thảo này rất nhỏ có tính mềm dẻo, có thể thay thế dương tràng tuyến, giúp khâu lại vết thương của Phong Đăng.

Vân Thiên Vũ nhận lấy dược liệu trong tay Tiêu Dạ Thần và lão đại phu, cẩn thận sửa sang lại trở về vị trí cũ, ngẩng đầu nhìn về người trong doanh trướng.

Nàng cần một người trợ thủ, cùng nàng phối hợp ăn ý, đợi đến khi nàng rút tên ra, phối hợp với nàng nhanh chóng dùng dược thảo cầm máu, sau đó nàng sẽ nhanh chóng khâu lại miệng vết thương, tốc độ phải rất nhanh, nếu như xử lý không tốt liền có thể sẽ mất máu mà chết.

Vân Thiên Vũ nhìn đi nhìn lại, chọn trúng Tiêu Dạ Thần.

Nàng nhìn Tiêu Dạ Thần nói: "Người tới phối hợp với ta một chút, như thế này khi ta rút tên, người lấy thảo dược cầm máu cầm máu, không được để cho máu của hắn chảy ra, sau đó ta khâu vết thương, chỉ cần phối hợp ăn ý, hắn liền không có việc gì."

Tiêu Dạ Thần vừa nghe Vân Thiên Vũ nói, thật cao hứng đáp ứng.

"Được."

Nhưng Tiêu Dạ Thần cao hứng, trong doanh trướng có người mất hứng, hai mắt Tiêu Cửu Uyên tràn đầy tâm tối lạnh lẽo, âm trầm nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, chẳng lẽ hắn so với Tiêu Dạ Thần kém hơn, hắn đứng ở bên cạnh nàng, nàng cũng không biết đề cho hắn phối hợp với nàng.

Tiêu Cửu Uyên hết sức mất hứng, sắc mặt đầy sương mù, giọng nói hết sức không vui nhìn Vân Thiên Vũ nói.

"Chẳng lẽ bốn vương không thể phối hợp với người."

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.